

TIGHT BINDING BOOK

UNIVERSAL
LIBRARY

OU_200111

UNIVERSAL
LIBRARY

ಪ್ರತಿಭಾ ಗ್ರಂಥಮಾಲೆ, ಧಾರವಾಡ. ವರ್ಷ : ೮, ಕಿರಣ ೧.

ರಂಗವಿಲಾಸಿ ನಿ

(ರಾಜಕೀಯ ಕಾದಂಬರಿ)

ಅನುವಾದಕರು :

ಮಲ್ಲಾರಿ ಮೇವುಂಡಿ

(ಹಕ್ಕು ಪ್ರಕಾಶಕರ ಸ್ವಾಧೀನದಲ್ಲಿದೆ)

ಪ್ರಕಾಶಕರು :
ಭಾಲಚಂದ್ರ ಘೋಷೇಕರ
ಪ್ರತಿಭಾ ಗ್ರಂಥಮಾಲೆ
ಧಾರವಾಡ.

ಮುಂದಿನ ಪ್ರಕಟನೆ

ನಿಸರ್ಗದುಡಿಯಲ್ಲಿ

ವಿನಿಧ ಲೇಖಕರ-ಸ್ವಾರಸ್ಯಮಯ
ಕಥಾಸಂಕಲನ

ಬೆಲೆ : ೧-೮-೦

ಮುದ್ರಕರು :
ಎಸ್. ಎಲ್. ಜೋಶಿ
ನೋಹನ ಮುದ್ರಣಾಲಯ
ಧಾರವಾಡ.

ಹೊಸ ವರುಷದ ಕುರಿತು

ಈ ಪುಸ್ತಕದಿಂದ ನಮ್ಮ ಪ್ರತಿಭಾ ಗ್ರಂಥಮಾಲೆಯ ಎಂಟನೆಯ ವರ್ಷವಾರಂಭವಾಯಿತು. ಸಾಹಿತ್ಯ ವ್ಯವಸಾಯದಲ್ಲಿ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿರುವ ಎಡರು ತೊಡರುಗಳಿದ್ದರೂ ಇರಬೇಕಾದಷ್ಟು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹನೆಯಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾದ ಪ್ರಕಟನೆಗಳನ್ನು ಕನ್ನಡ ಶಾರದೆಯ ಭಂಡಾರಕ್ಕೆ ಸಕಾಲಕ್ಕೆ ಒದಗಿಸುತ್ತ ಬಂದಿದ್ದೇವೆ; ಈ ಪರಂಪರೆಯನ್ನು ಮುಂದೆಯೂ ಕಾಯ್ದು-ಕೊಳ್ಳಲಾದೀತೆಂಬ ಭರವಸೆಯೂ ಇದೆ. ಪ್ರಚಾರ ಪ್ರಯತ್ನವೇನೂ ಇಲ್ಲದೆ ನಮ್ಮ ಮಾಲೆಯ ವಾಚಕ ಸಂಖ್ಯೆ ಅಲ್ಪ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲೆಯೇ ಆಗಲಿ-ವರ್ಷವರ್ಷವೂ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಿರುವುದು ಜನತೆಯಲ್ಲಿ ವಾಚನಾಭಿರುಚಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿದೆ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ - ಹಾಗೆಯೇ ಮಾಲೆ ಜನಪ್ರಿಯವಾಗುತ್ತಿದೆ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಕೂಡ-ನಿರರ್ಶನವೆಂಬುದು ಹೆಮ್ಮೆಯ ಮಾತು.

ನಮ್ಮ ಮಾಲೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಕಾದಂಬರಿಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸುತ್ತಿದ್ದರೂ ಅದರಲ್ಲಿಯೂ ವೈವಿಧ್ಯವನ್ನು ಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುವ ವಿಷಯ ವಾಚಕರ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬಂದಿರಲು ಸಾಕು. ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ರಾಜಕೀಯ ಕಾದಂಬರಿಗಳು ವಿರಳವಾಗಿರುವಾಗ 'ರಂಗವಿಲಾಸಿನಿ'ಯಿಂದ ಈ ವರ್ಷ ಮೊದಲಾದುದು ಒಂದು ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯವೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಇದೊಂದು ಅನುವಾದವೇ ಆಗಿದ್ದರೂ ಓದಿದವರು ಬೇಸರಿಸಲಾರರು, ಮೂಗು ಮುರಿಯಲಾರರು ಎಂದು ನಮ್ಮ ನಂಬುಗೆ. ಬರ್ಜಿಲಂಡೆಂಬ ಚಿಕ್ಕ ನಾಡಿನಲ್ಲಿ ರಾಜಶಾಸನವನ್ನು ಶಾಂತ-ಶಾಸನಸಂಮತ ಮಾರ್ಗದಿಂದ ಕಿತ್ತು ಹಾಕಿ ಪ್ರಜಾಧಿಪತ್ಯವನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದ ರಾಜಕೀಯ ತಂತ್ರಗಳಿಂದೊಡಗೂಡಿದ ಕಥೆಯಿದು. ರಂಗವಿಲಾಸಿನಿಯೊಬ್ಬಳು ಉಪಪಾತ್ರವಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಸ್ವಾರಸ್ಯಮಯವಾಗಿರುವಂತೆ ಆ ದೇಶದ ಯುವರಾಜನೇ ಅಜ್ಞಾತವಾಗಿ ಈ ರಾಜ್ಯಕ್ರಾಂತಿಯ ನಾಯಕನಾಗಿ ಇದನ್ನು ಅದ್ಭುತ ರಮ್ಯವಾಗಿ ಚಿತ್ರಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಯುವರಾಜನ ತ್ಯಾಗ ಹೃದಯ ಸ್ಪರ್ಶಿಯಾಗಿದೆ,

ಅವನ ಸಾಹಸ ರೋಮಾಂಚಕಾರಿ, ಮೂಬಗೆಯ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವವುಳ್ಳ ಅವನ ಚರಿತ್ರ ರಹಸ್ಯಮಯವಾಗಿ ಕುತೂಹಲಕಾರಿಯಾಗಿದೆ. ಈ ಜಾತಿಯ ಕಾದಂಬರಿ ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಹೊಸತೇ ಸರಿ. ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಹಲವು ಅನುವಾದ ಕೃತಿಗಳನ್ನಿತ್ತ ಶ್ರೀ. ಮಲ್ಲಾರಿಯವರ ಆಯಿಕೆಯ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ವಿಶೇಷ ಗುಣವಿರುತ್ತದೆ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ 'ರಂಗವಿಲಾಸಿ'ನಿಯೂ ಒಂದು ಸಾಕ್ಷಿ ಎಂದರೆ ಅತ್ಯುಕ್ತಿಯಾಗ ಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. ವರ್ಷಾರಂಭದಲ್ಲಿ ಈ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಒದಗಿಸಿದುದರಿಂದ ವಾಚಕರಿಗೆ ಸಂತೋಷವಾಗದಿರದೆಂದು ನಮಗೆನಿಸುತ್ತದೆ.

ಈ ವರ್ಷದ ಇನ್ನೆರಡು ಪುಸ್ತಕಗಳೂ ತಿಂಗಳೊಪ್ಪೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಹೊರ ಬರುತ್ತವೆಯೆಂದು ತಿಳಿಸಲು ಅನಂದವಾಗುತ್ತದೆ. ಒಂದು ಹೆಸರಾಂತ ಶ್ರೀ. ಹೊಯ್ಯಳರೇ ಮೊದಲಾದ ವಿವಿಧ ಲೇಖಕರ ವೈವಿಧ್ಯಪೂರ್ಣ ಸಣ್ಣ ಕಥೆಗಳ ಸಂಕಲನ; ಇನ್ನೊಂದು ನಮ್ಮ ವಾಚಕರಿಗೆ ಪರಿಚಿತರಾದ ಶ್ರೀ. ನವಗಿರಿ ನಂದರ ಕಾದಂಬರಿ;— ಪ್ರತಿಭಾ ಮಾಲೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಬೆಳಗಿದ ಇವರ 'ಇಂದ್ರಜಾಲ' ಕಾದಂಬರಿಯ ನಾಯಕ ಸಾಹಿತಿ ಶೀನುವಿನ ಮುಂದಿನ ಜೀವನಕಥೆ.

ಇನ್ನು ಕೃತಜ್ಞತಾರ್ಪಣೆ: ಬರೆಹಗಾರ ಶ್ರೀ. ಮಲ್ಲಾರಿಯವರಿಗೆ, ಚಿತ್ರಕಾರ ಶ್ರೀ. ಮೂರ್ತಿಯವರಿಗೆ ಪಡಿಯಚ್ಚುಗಾರ ಶ್ರೀ. ಬೆಂಗಳೂರಿನವರಿಗೆ, ಹಿಡಿದ ಕೆಲಸವನ್ನು ಬದಿಗಿಡದೆ ಅದಕ್ಕೇ ಬೆಂಬತ್ತಿ ದೊಡ್ಡದಾದರೂ ಅಲ್ಪಾವಧಿಯಲ್ಲಿ ಪೂರೆಯಿಸಿ ಮುಂಬಯಿ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಮ್ಮೇಲನ ದೊಳಗಾಗಿ ಪುಸ್ತಕವನ್ನೊದಗಿಸಿದ ಅಚ್ಚುಗಾರ ಶ್ರೀ. ಎಸ್. ಎಲ್. ಜೋಶಿಯವರಿಗೆ ನಾವು ತುಂಬ ಉಪಕೃತರಾಗಿದ್ದೇವೆ.

—ಭಾಲಚಂದ್ರ ಘಾಣೇಕರ.

ಸಂಪಾದಕ

ರಂಗವಿಲಾಸಿನಿ

೧

ಪ್ರಕೃತಿಯ ನಂದನವನವಾದ ಇಟಲಿ ದೇಶದ ಸೇಂಟ್ ಮರಿಜ್ ನಗರದಲ್ಲಿ, ಸುವಿಸ್ತೀರ್ಣವಾದ ಸರೋವರ ತೀರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಇಳಿಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಸಂತೋಷಕೂಟ ನಡೆದಿತ್ತು; ಬಹುಜನ ನರನಾರಿಯರು ಸೇರಿದ್ದರು. ಎಲ್ಲರೂ ನಿಸರ್ಗಸೌಂದರ್ಯದಿಂದ ಮುಗ್ಧರಾಗಿ ಪ್ರಪುಲ್ಲಚಿತ್ತದಿಂದ ಹಾಸ್ಯಾವೇದಗಳಲ್ಲಿ ಮೈಮರೆತಿದ್ದರು ಅವರಿಗೆ ಹೊರತಾದವರೆಂದರೆ ಇಬ್ಬರು ಮಾತ್ರ— ಒಬ್ಬ ಯುವಕ ಒಬ್ಬ ಯುವತಿ. ಎಲ್ಲರೊಡನೆ ಆನಂದ ವಿಹಾರದಲ್ಲಿ ಅವರು ಬೆರೆತಿರಲಿಲ್ಲ. ನೆರವಿಯಿಂದ ತುಸು ದೂರದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಗಂಭೀರವಾದ ಮಾತುಕತೆಯಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿದ್ದರು.

“ ತಾವು ಇಷ್ಟು ಶೀಘ್ರವೇ ಹೊರಡಬೇಕಾಗಿದೆಯೆ ? ” ಯುವತಿ ಕೇಳಿದಳು.

“ ಹೌದು. ಇಲ್ಲಿಂದ ತೆರಳುವುದಂತೂ ಸರಿ; ಅಲ್ಲದೆ ನನ್ನ ಜೀವನದ ಗತಿಯೂ ಬದಲಾಗುವುದು; ಹೊಸ ಬಾಳನ್ನು ಆರಂಭಿಸಬೇಕಾಗುವುದು. ಈ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಇದುವರೆಗೆ ತುಳಿಯುತ್ತ ಬಂದ ಬಾಳ ಹಾದಿಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೊಸ ಹಾದಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವುದು ಎಷ್ಟು ವಿಡಂಬನಾಜನಕವೆಂಬುದು ನನ್ನಷ್ಟು ವಯಸಾಗದೆ ನಿನಗೆ ತಿಳಿಯದು ” ಎಂದ ಯುವಕ.

“ ತಮಗೆಷ್ಟಾಗಿದೆ ವಯಸ್ಸು ? ”

“ ಈಗ ಮೂವತ್ತುಮೂರರಲ್ಲಿದೆ ಅಷ್ಟೆ. ನೋಡಲಿಕ್ಕೆ ಅದಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚೆಂದು ಕಾಣುತ್ತಿದೆಯಲ್ಲವೆ ? ಈಗಾಗಲೇ ಮುದುಕನಾಗಿ ಬಿಟ್ಟೆ, ಬದು-

ಕುವುದು ಇನ್ನೆಷ್ಟು ದಿನವೋ ಎನಿಸುತ್ತಿದೆ ಮೊದಲ ಹರಯದ ಆನಂದ ಉತ್ಸಾಹಗಳು ಮರೆತಂತೆಯೇ ಆಗಿವೆ. ಇನ್ನು ಕೆಲ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಆ ಹಳ ಮಾತುಗಳ ನೆನಪಿನ ಗುರುತೂ ಉಳಿಯಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. ”

“ ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದೀರಾ ? ”

“ ಹಂ. ಇಚ್ಛೆಯಿಲ್ಲದೆಯೇ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಕೆಲ ಗಂಟೆಗಳ ಮೊದಲು ನಾನು ನಂಬಿದ್ದೆ— ನಾನು ಸ್ವತಂತ್ರ, ನನ್ನಿಚ್ಛೆಯಂತೆ ನಾನು ನಡೆಯಬಲ್ಲೆ ಎಂದು ಈ ಸಾರ್ವತ್ಯ ಪ್ರಾಂತದಲ್ಲಿ ಬಂದ ಮೇಲೆ ಅನೇಕ ನೂತನ ಆಸೆಗಳು, ನೂತನ ವಿಚಾರಗಳು ನನ್ನ ಹೃದಯವನ್ನು ಆಕ್ರಮಿಸಿವೆ. ಅವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ತೊರೆಯಲು ಅಸಮರ್ಥನಾಗಿದ್ದೇನೆ. ಆದರೆ ಹಠಾತ್ ಎಲ್ಲವೂ ಬುಡವೇಲಾಯಿತು. ಈಗ ನನ್ನ ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಒಂದು ಹೊಣೆ ಬಿದ್ದಿದೆ. ಒಟ್ಟಿನೆಂದು ಉಳಿದುಕೊಳ್ಳುವ ಹಾಗಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಎಲ್ಲ ಆಶೆ-ಆಕಾಂಕ್ಷೆಗಳನ್ನು ಹೊಡೆದು ಕೆಡವಲೇ ಬೇಕಾಗಿದೆ. ಮಾನವ ಜಾತಿಯ ವಿಶಾಲ ಕಾರ್ಯಕ್ಷೇತ್ರ ನನ್ನನ್ನು ಕರೆಯುತ್ತಿದೆ, ನಾನು ಕಿವಿಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಇರಲಾರೆ. ”

“ ಈ ಹೊಸಹಾದಿ ತಮಗೆ ಬೇಕಾದುದೇ ಅಲ್ಲವೆ ? ” ಯುವತಿ ತಲೆ ತಗ್ಗಿಸಿಕೊಂಡು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದಳು.

“ ನನ್ನಿಚ್ಛೆಯಂತೆ ಕೆಲಸ ನಡೆಯುವುದಾಗಿದ್ದರೆ, ಈ ಹಾದಿಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ನಾನು ಆಂತರಿಕ ಸುಖದ ಹಾದಿಯನ್ನು ಹಿಡಿಯುತ್ತಿದ್ದೆ ” ಎಂದ ಯುವಕ.

ಎಷ್ಟೋ ಹೊತ್ತು ಯಾರೂ ಮಾತಾಡಲಿಲ್ಲ. ಬಳಿಕ ಯುವತಿಯಿಂದಳು : “ ಹೋಗಲಿಕ್ಕೆ ನನ್ನ ಅಡ್ಡಿಯೇನೂ ಇಲ್ಲ. ಆದರೆ ಓಯಾಲ್ಡ್ ಸೈತ್ಯವನ್ನು ನನಗೆ ಕಲಿಸಿ ಹೋಗಿರಿ. ಅಕಾ, ವಾದನ ಆರಂಭವಾಗಿದೆ. ಬೇಗ ಉಪಹಾರ ಮುಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ”

ಇಬ್ಬರೂ ಹತ್ತಿರದ ಹೋಟೆಲಿಗೆ ಹೋದರು. ಎಲ್ಲರೂ ಸೋಜಿಗ ದಿಂದ ಅವರನ್ನೇ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಇಂತಹ ಅಂದದ ಪುರುಷನನ್ನೂ ಜಿಂದದ ನಾರಿಯನ್ನೂ ಜೊತೆಜೊತೆಯಾಗಿ ಅವರೆಂದೂ ನೋಡಿರಲಿಲ್ಲ.

ಯುವತಿ ಧನಾಧ್ಯರ ಮಗಳು; ಅವಳ ಮೈಯಲ್ಲಿ ಮಾರ್ಕಣರ ನೆತ್ತರು ಹರಿ ಯುತ್ತಿದೆ; ಸುಂದರಿಯಾಗಿದ್ದಷ್ಟೂ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ನಿವುಣೆ. ಯುವಕನು ರೂಪ ವಾತನಿಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ಉಚ್ಚ ಕುಲದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದನೆಂದು ಅವನ ಮುಖವೇ ಹೇಳುತ್ತಿತ್ತು; ಅವನ ಹೆಸರು ದಸೆ ಮಾತ್ರ ಯಾರಿಗೂ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಹೋಟೆ ಲಿನಲ್ಲಿ ಯುವತಿಗೆ ಬಲು ಮಂದಿಯ ಗುರುತಿತ್ತು, ಗೆಳೆತನವಿದ್ದಿತು. ಯುವ ಕನೂ ಅದೇ ಹೋಟೆಲಿನಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತಿದ್ದ. ಆದರೆ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾದ ಕೋಣೆ ಯೊಳಗೆ ಒಂಟಿಯಾಗಿ ಅವನ ವಾಸ. ಅವನು ಸಾಧಾರಣರ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬೀಳು ವುಸೇ ಅಪರೂಪ. ಈ ಅರ್ಧಮಾರ್ಕಣ ಯುವತಿಯೊಡನೆ ಮಾತ್ರ ಅವನ ಗುರುತು, ತಕ್ಕ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಗೆಳೆತನವೂ ಉಂಟಾಗಿತ್ತೆನ್ನಿರಿ.

ಆಂದು ಯುವಕನು ಯುವತಿಯೊಂದಿಗೆ ಓಯಾಲ್ಪನ್ನು ನರ್ತಿಸಿದ. ಮರುದಿನ ನಸುಕಿನಲ್ಲಿ ಅವನು ಎರಡು ಜೋಡು ಕುದುರೆಗಳ ಬಂಡಿಯಲ್ಲಿ ಸಾವಾನುಗಳನ್ನು ಹೇರಿಕೊಂಡು ಹೋಟೆಲನ್ನು ಬಿಟ್ಟ. ಬೀಳ್ಕೊಳ್ಳುವಾಗ ಯುವತಿಗೆಂದ : “ ನಾನಿನ್ನು ಕರಾರಿಗೆ ಹೋಗಿ ರಾಜಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ತೊಡಗ ಬೇಕು ಸಾಧ್ಯವಾದರೆ ಇಂದು ಎಕ್ಸ್‌ಪ್ರೆಸ್ ಗಾಡಿಯನ್ನೇ ಹತ್ತುವೆ. ನಿನಗೆ ಹೇಳಿ ಹೋಗಲು ಬಂದೆ. ಮುಂದೆ ಭೆಟ್ಟಿಯಾಗುವುದೋ ಇಲ್ಲವೋ ಯಾರು ಬಲ್ಲರು ? ”

ಪೂರ್ವದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಯುವಕನ ಮೊಗವನ್ನು ನೋಡುತ್ತ ಅವಳಿಂ ದಳು : “ ಹೋಗಿ ಬರಿ ಹಾಗಾದರೆ; ಮತ್ತೆ ಭೆಟ್ಟಿಯಾಗುವುದೆಂದು ನನ ಗೇನೋ ಆಸೆ. ”

ಯುವತಿಯ ಕೈಯನ್ನು ಕುಲುಕಿ ಯುವಕನೆಂದ : “ ಆಸೆಯಿಂದಲೇ ಮನುಷ್ಯ ಬದುಕುವುದು. ಈ ಯಾತ್ರೆ ಇಷ್ಟರವರೆಗೆ ! ”

ಬಂಡಿ ಹೊರಟುಹೋಯಿತು. ಅದು ನೋಟದ ಗಡಿಯನ್ನು ದಾಟಿದ ಮೇಲೂ ಮಿಸ್ ಪೆನಿಸರ್ ಕೆಲಹೊತ್ತು ಆ ಹಾದಿಯನ್ನೇ ನೋಡುತ್ತಲೇ ಇದ್ದಳು. ಬಳಿಕ ಅನ್ಯಮನಸ್ಸು ಭಾವದಿಂದ ತನ್ನ ಕೋಣೆಯೊಳಗೆ ಹೋಗಿ ಬಾಗಿಲಿಕ್ಕೆ ಕೊಂಡಳು.

*

*

*

*

ಎರಡು ವರುಷಗಳು ಗತಿಸಿದವು.

ಲಂಡನಿನ ಹೋಟೆಲೊಂದರಲ್ಲಿ ಮಿಸ್ ಸೆನಿಸರ್ ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಯುವಕ ನೋಡನೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಲಿದ್ದಳು. “ವಿಲಂಬದಿಂದ ನನಗೆ ಬೇಸರವಾಗಲಿಲ್ಲ, ಸೊಗಸಾಗಿಯೆ ಹೊತ್ತುಗಳೆದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಬಗೆಯ ಜನ ಬರುತ್ತಾರೆ! ಅವರ ನಡೆನುಡಿ, ಭಾವಭಂಗಿಗಳನ್ನು ನೋಡುವುದು ಎಷ್ಟು ಆನಂದದ ವಿಷಯ ! ”

ಯುವಕನು ಅಧೀರಭಾವದಿಂದ ಮಾತನಾಡಿದ : “ಶನಿ ಆಳು ಬೇಗ ಕಾಫಿ ತರಲೊಲ್ಲ, ಇಷ್ಟತ್ತು ನಿಮಿಷ ಆಯಿತು ಬಂದು, ಯಾರೂ ಕೇಳುವವರೇ ಇಲ್ಲ. ”

“ಇಂದಿಲ್ಲೆ ಬಲು ಗದ್ದಲ. ಅವರಿಗೆ ಕೈ ತೆರವೇ ಇಲ್ಲವೆಂದು ತೋರುತ್ತದೆ. ಕಾಫಿಗಾಗಿ ಚಡಪಡಿಪಡೀಡಿರಿ. ಅಕೋ ಆ ಕಡೆ ಕುಳಿತವರ ಗುರುತು ನಿಮಗಿದೆಯೆ ? ಅಕಾ, ಆ ಕಡೆ ಕುಳಿತಿದ್ದಾರೆ; ದುಂಡುಮೋರೆ, ಉದ್ದುದ್ದ ಕೂದಲು; ಕೈ ಮೋರೆ ತಿರುವುತ್ತ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ;— ಅವರು ಯಾರು?”

ಕನ್ನಡಕವನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಧರಿಸಿ ಯುವಕ ಆ ಮನುಷ್ಯನ ಕಡೆ ನೋಡಿದ. “ಅವರೊಬ್ಬ ವಿಖ್ಯಾತ ಪಿಯಾನೋ ವಾದಕರು, ಆಸ್ಟ್ರೇಲಿಯದಿಂದ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಅವರ ಬದಿಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಮಾತನಾಡುವ ಹೆಂಗಸು ಅಪೆರಾದಲ್ಲಿ ಗಾಯಿಕೆ. ಇನ್ನುಳಿದ ಮೂರು ನಾಲ್ಕು ಜನರು ಬಣಜಿಗರು; ಎಲ್ಲರೂ ತುಂಬ ಹೆಣವಂತರು. ”

“ಆ ಗಿಡ್ಡ ಮನುಷ್ಯ, ಕನ್ನಡಕ ಹಾಕಿದವರು ಯಾರು ? ”

ಯುವಕನು ನಕ್ಕು ಉತ್ತರವಿತ್ತ : “ಈಗ ನಾನು ಸೋತೆ. ಅವರ ಗುರುತು ನನಗಿಲ್ಲ; ಮುಖ ನೋಡಿದರೆ ಮಾರ್ಕಣ ಪ್ರವಾಸಿಯಂತಿದೆ. ರವಿವಾರ ಸಂಜೆಯಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿಯ ಹೋಟೆಲುಗಳಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ತೆರದ ಜನ ನೋಡಲು ಸಿಕ್ಕುತ್ತಾರೋ, ಹೇಳಲಿಕ್ಕಾಗದು. ”

“ನಾನಿಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ಒಳ್ಳೆ ಸೊಗಸಾಗಿದ್ದೇನೆ. ನಮ್ಮ ದೇಶದವರು ಇಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ಇಲ್ಲ ನಿಜ, ಆದರೂ ನಾನಾ ದೇಶಗಳ ನಾನಾ ಜಾತೀಯ ಜನರನ್ನು ನೋಡಿ ನನಗೆ ಮನೋರಂಜನೆಯಾಗುತ್ತಿದೆ. ”

ಆ ಯುವಕ ಯುವತಿಯರಲ್ಲಿ ತುಂಬ ಮಾತುಕತೆ ನಡೆದಿದ್ದವು. ಆದರೆ ಯುವತಿಯ ವಿಶೇಷ ಪರಿಚಯ ಯುವಕನಿಗೆ ಆಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವಳ

ವಯಸ್ಸು ಇಪ್ಪತ್ತಯ್ದನ್ನು ಮಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. ಉಚ್ಚ ಕುಲದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದವಳು. ಧನಾಧ್ಯರ ಕನ್ಯೆ. ಅತ್ಯಂತ ಸುಂದರಿ. ಒಳ್ಳೆಯ ವಾಚನಾಭಿರುಚಿಯುಳ್ಳವಳು, ಎಷ್ಟೋ ವುಸ್ತುಕಗಳನ್ನು ಓದಿಕೊಂಡವಳು ಎಂದು ಅವಳ ಮಾತು ಕತೆಯಿಂದ ಕಂಡುಬರುತ್ತಿತ್ತು. ಇಂಗ್ಲೆಂಡಿನ ಶ್ರಮಜೀವಿಗಳ ಏಳಿಗೆಗಾಗಿ ಈ ಯುವತಿ ಬಹಳ ಹಣ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾಳೆಂತಲೂ ವಿಲಾಯತಿಯ ಸೊಶಾಲಿಸ್ಸು ಸಂಪ್ರದಾಯದಲ್ಲಿ ಇವಳಿಗೆ ಅತ್ಯಂತ ಸಹಾನುಭೂತಿಯೆಂತಲೂ—ಆ ಸಂಪ್ರದಾಯದಲ್ಲಿ ಸೇರಿದವಳೆಂದೂ ಕೂಡ—ವದಂತಿಯಿದ್ದಿತು. ಲಂಡನಿನ ಹೆಸರಾದ ಥೇಟರೊಂದರಲ್ಲಿ ಅವಳು ಅಭಿನೇತ್ರಿಯಾಗಿದ್ದಳು ಅವಳ ಮೊಗದಲ್ಲಿ ಕೊಂಚ ಫ್ರಾನ್ಸ್ ಸ್ತ್ರೀಯರ ಹೋಲಿಕೆಯಿತ್ತು.

ಆ ಆಂಗ್ಲಯುವಕ ಸರ್ ಜಿಲ್ಬರ್ಟ್ ಕೆರಿಂಗ್‌ಹಲ್, ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಸೈನ್ಯ ಸಡೆಯ ಒಬ್ಬ ಕರ್ನಲ್. ಆತ ಉಚ್ಚಸಮಾಜಕ್ಕೆ ಸುಪರಿಚಿತ. ಪ್ರಾಚೀನ ಶ್ರೀಮಂತಕುಟುಂಬಕ್ಕೆ ಸೇರಿದಾತ. ಅನೇಕ ಕ್ಲಬ್ಬುಗಳಲ್ಲಿ ಸದಸ್ಯನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ನಿಪುಣ ಬೇಟೆಗಾರನೆಂದು ಹೆಸರುವಾಸಿ. ರಾಜಪರಿವಾರದೊಡನೆಯೂ ಆತನ ಘನಿಷ್ಠ ಸಂಬಂಧವಿತ್ತು. ಆತನಿನ್ನೂ ಮದುವೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿಲ್ಲ, - ನಾರೀಜಾತಿಯ ಸಕ್ಷಪಾತಿಯಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಈ ಯುವತಿಯ ರೂಪು ಮಾತ್ರ ಅವನನ್ನು ಸೆಳೆಯದೆ ಬಿಡಲಿಲ್ಲ.

ರಾತ್ರಿ ಹೆಚ್ಚಿತು. ಇದ್ದವರು ಎದ್ದು ಹೋದರು, ಹೊಸಬರು ಬಂದರು. ತುಸ ಹೊತ್ತಿನ ಮೇಲೆ ಒಬ್ಬ ಹೊಸ ಮನುಷ್ಯನ ಕಡೆ ಯುವತಿಯ ದೃಷ್ಟಿ ಹೋಯಿತು. “ ಈಗ ಬಂದರಲ್ಲ, ಯಾರಿವರು ? ” ಕೆರಿಂಗ್‌ಹಲ್ಲನ್ನು ಆಕೆ ಕೇಳಿದಳು.

ಬಂದ ಮನುಷ್ಯ ಒಂದು ಕುರ್ಚಿಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಸಿಗಾರೇಟ್ ಸೇದುತ್ತ ಸುತ್ತಲೂ ನೋಡಿದ. ಹಠಾತ್ ಅವನ ನೋಟ ಯುವತಿಯ ನೋಟದೊಡನೆ ಬೆರೆಯಿತು. ಯುವತಿಯ ಮುಖ ಪರಿಚಿತವೆಂಬಂತೆ ತೋರಿತವನಿಗೆ. ಆದರೂ ಅವನು ಬಿಂದುಮಾತ್ರವೂ ಕೌತೂಹಲವನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಲಿಲ್ಲ.

ಅವನ ಕಡೆ ನೋಡಿ ಸರ್ ಜಿಲ್ಬರ್ಟ್ ಯುವತಿಗೆ ಹೇಳಿದ : “ ಯಾರೋ ಗುರುತಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲಿಯೋ ನೋಡಿದಂತೆ ಎನಿಸುತ್ತದೆ; ಎಲ್ಲೆಂಬುದು ನೆನಪಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ”

“ ಈ ಮೋರೆ ನನಗೂ ಅಪರಿಚಿತವಲ್ಲ. ಇವರು ಯಾರೆಂಬುದನ್ನು ಅರಿತುಕೊಳ್ಳದೆ ಬಿಡುವಂತಿಲ್ಲ ”

ಯುವತಿಯೊಡನೆ ಒಬ್ಬ ಪ್ರೌಢೆಯಿದ್ದಳು, ಅವಳ ಅಬಚಿ. ಅವಳಿಂದಳು: “ ನಿನಗಂತೂ ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಅರಿತುಕೊಳ್ಳುವ ಹುಚ್ಚು. ಬೇಕಾದರೆ ಅವರನ್ನು ಕರೆದು ಮಾತಾಡಿಸು. ನಾನು ಬೇರೆ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತೇನೆ. ”

“ ಅವರ ಪರಿಚಯಕ್ಕಾಗಿ ನಿನಗೇಕೆಷ್ಟು ಆಗ್ರಹ ? ” ನಕ್ಕು ಕೇಳಿದ ಕೇರಿಂಗ್‌ಹಲ್.

“ ಕಾರಣವಿದೆ. ” ಯುವತಿಯೂ ನಕ್ಕು ನುಡಿದಳು.

ಎಳೆಹರಯದ ಯುವಕರಿಬ್ಬರು ಒಬ್ಬರೊಬ್ಬರ ಹೆಗಲಮೇಲೆ ಕೈಹಾಕಿ ಕೊಂಡು ಕೋಣೆಯೊಳಗೆ ಬಂದರು. ಆ ಹೊಸಬನನ್ನು ಕಂಡ ಕೂಡಲೆ ಬಿಚ್ಚಿನಿಂತರು. ಅವರ ಮುಖಗಳಲ್ಲಿ ಭಯ ಒಡಮೂಡಿತು. ಆ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಗೌರವದಿಂದ ಅಭಿವಂದಿಸಿ ತ್ವರೆಯಿಂದ ಬೇರೆ ಕಡೆ ಹೊರಟುಹೋದರು.

ಯುವತಿ ಹೇಳಿದಳು: “ ಸರ್ ಜಿಲ್ಲೆಟ್, ಈ ಇಬ್ಬರ ಗುರುತು ನಿಮಗೇರ ಬೇಕಲ್ಲವೆ? ಈ ಮನುಷ್ಯ ಯಾರೆಂದು ಅವರನ್ನು ಹೋಗಿ ಕೇಳಿ. ”

ಆಗಂತುಕನ ವಿಷಯವನ್ನು ಅರಿತುಕೊಳ್ಳಲು ಅವಳಂತೆ ಕೇರಿಂಗ್‌ಹಲ್ಲೂ ಉತ್ಸುಕನಾಗಿದ್ದ. ಅವನೆದ್ದು ಅವರಿಬ್ಬರನ್ನು ಹುಡುಕಿಕೊಂಡು ಹೊರಹೊರಟ. ಅವರಿಬ್ಬರೂ ಮೊಗಸಾಲೆಯ ಒಂದು ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿ ನಿಂತು ಕೊಂಡು ಮೆಲುದನಿಯಲ್ಲಿ ಏನೋ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಕೇರಿಂಗ್‌ಹಲ್ ಅವರಲ್ಲಿ ಹಿರಿಯ ಹುಡುಗನಿಗಿಂದ: “ ತನ್ನಾ, ನಿನಗೊಂದು ಶುಭಸಂದೇಶ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ವಿಖ್ಯಾತ ಅಭಿನೇತ್ರಿ ಮಿಸ್ ಪೆನಿಸರ್ ನಿಮ್ಮನ್ನೊಮ್ಮೆ ಕಾಣಬೇಕೆಂದು ಬಲು ಹಾರಯಿಸುತ್ತಾಳೆ. ”

ಅವನೆಂದ: “ ಅವರಿಂದು ಇಲ್ಲಿ ಬಂದಿದ್ದಾರೆಯೇ ? ನಾವು ನೋಡಲಿಲ್ಲವಲ್ಲ ? ನಾವು ಹೋಟೆಲಿನ ಎಲ್ಲ ಕೋಣೆಗಳನ್ನೂ ಸುತ್ತಾಡಿ ಬಂದೆವು. ”

“ ಅವರು ನನ್ನ ಹತ್ತಿರವೇ ಕುಳಿದಿದ್ದರು. ನೀವು ನಮ್ಮ ಹತ್ತಿರವೇ ಹಾಯ್ದು ಹೋದಿರಿ; ಅವರನ್ನು ನೋಡಲಿಲ್ಲವೇ ? ನನ್ನೊಡನೆ ಬಾ, ಮಿಸ್ ಪೆನಿಸರಿಗೆ ನಿನ್ನೊಡನೇನೋ ಮಾತನಾಡುವುದಿದೆಯಂತೆ. ”

ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಫೇಟರಿನ ಸರ್ವಶ್ರೇಷ್ಠ ನಟಿಯೊಬ್ಬಳು ತಮ್ಮನು ಕಾಣಬಯಸುತ್ತಾಳೆಂದರೆ, ಮೋಹಗೊಳ್ಳದ ಯುವಕರು ಏನು ಜನ ?

ಆದರೆ ಆ ಯುವಕರಿಬ್ಬರೂ ಮೋಹವನ್ನು ನಿಗ್ರಹಿಸಿದರು. ಜ್ಯೇಷ್ಠ ಯುವಕನು ಗೋಣು ಹಾಕಿ ಉತ್ತರವಿತ್ತ : “ ಮಹಾಶಯರೆ, ತಮ್ಮ ಅನುಗ್ರಹಕ್ಕಾಗಿ ಧನ್ಯವಾದ. ಆದರೆ ಕ್ಷಮಿಸಿರಿ, ನಮಗೀಗ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲ. ನಾವೀಗಲೇ ಒಂದು ಕಡೆ ಹೋಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ” ಎಂದು “ ಹೇಗೆ ಡೆಸ್‌ಮಂಡ್ ? ” ಎಂದು ತನ್ನ ಸಂಗಡಿಗನ ಕಡೆ ನೋಡಿದ.

ಡೆಸ್‌ಮಂಡ್ ಹೇಳಿದ : “ ಹೌದು, ನಾವೀಗಲೇ ಹೊರಡಬೇಕು. ”

ಕೇರಿಜ್ಜಲ್ ಎಂದ : “ ಹಾಗಿದ್ದರೆ ನಾನು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಆಗ್ರಹ ಪಡಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಮಿಸ್ ಪೆನಿರರನ್ನು ಕಾಣಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ, ನನ್ನ ಒಂದು ಪ್ರಶ್ನೆಗಾದರೂ ಉತ್ತರ ಕೊಡಲು ಆತಂಕವಿರಲಾರದೆಂದು ಭಾವಿಸುತ್ತೇನೆ. ನಾವು ಕುಳಿತಿದ್ದ ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿದ್ದ ಸದ್ಗೃಹಸ್ಥರು— ನೀವು ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ತತ್ಕ್ಷಣ ಹಿಂತಿರುಗಲಿಲ್ಲವೇ ? ಅವರು — ಯಾರು, ಹೇಳಬಹುದೇ ? ”

ಯುವಕನು ಗೋಣುಹಾಕಿ ಉತ್ತರವಿತ್ತ : “ ಇಲ್ಲ ಮಹಾಶಯ, ತಾವು ತಪ್ಪಾಗಿ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ. ಹೋಟೆಲಿನಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಯಾವ ಪರಿಚಿತರನ್ನೂ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ. ಯಾರಿಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಿದೆವು ? ”

ಕೇರಿಜ್ಜಲ್‌ನಿಗೆ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಯಿತು. ಯುವಕನು ಏಕೆ ಹಾರಿಸಿ ಕೊಂಡು ಮಾತನಾಡುವನೆಂಬುದು ಅವನಿಗೆ ತಿಳಿಯದಾಯಿತು. ತನಗಾದ ಅಚ್ಚರಿಯನ್ನು ತೋರಗೊಡದೆ ಮಾತನಾಡಿದ, “ ನಾನು ನಿಚ್ಚಳವಾಗಿ ನೋಡಿದ್ದೇನೆ— ನೀನು, ನಿನ್ನ ಗೆಳೆಯ ಆ ಸದ್ಗೃಹಸ್ಥರಿಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ವ್ಯಸ್ತಭಾವದಿಂದ ಮರಳಿದಿರಿ. ”

“ ಮಹಾಶಯರೇ, ಓ ಅವರೇ, ಗೊತ್ತಾಗಲಿಲ್ಲ; ಪರಿಚಿತರೇನೋ ಎಂದು ಭ್ರಮಿಸಿ ಅವರಿಗೆ ನಮಸ್ಕಾರಮಾಡಿದೆವು. ಹಿಂದುಗಡೆ ಅಪರಿಚಿತರೆಂದು ಗೊತ್ತಾಗಲು ಹೊರಳಬಂದೆವು. ”

ಕೆಲಹೊತ್ತು ಕೇರಿಜ್ಜಲ್ ನಿರ್ವಾಕ್ಕಾಗಿ ನಿಂತಿದ್ದ. ಇವರು ಸುಳ್ಳಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂದು ಅವನಿಗೆನಿಸಿತು. ಆದರೂ ಅವನು ಅವರನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಪೀಡಿಸಲಿಲ್ಲ. “ ನಿಮಗೆ ಸುಮ್ಮನೆ ತೊಂದರೆ ಕೊಟ್ಟಂತಾಯಿತು, ಮನಸಿಗೆ ಏನೂ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಡಿರಿ, ” ಎಂದ.

ಸರ್ ಜಿಲ್ಬರ್ಟ್ ಅಪ್ರಸನ್ನಚಿತ್ತದಿಂದ ತಿರುಗಿಹೋದ ಅವನು ಕುಳಿ ತಿದ್ದ ಕುರ್ಚಿಯ ಅಕ್ಕಪಕ್ಕದ ಕುರ್ಚಿಗಳಲ್ಲಿ ಮಿಸ್ ಪೆನಿಸರ್ ಮತ್ತು ಅವಳ ಅಬಚಿ ಕುಳಿದ್ದರು. ಅವನು ತಿರುಗಿ ಬಂದಾಗ ಬಿಟ್ಟು ಹೋದ ಕುರ್ಚಿ ತೆರವಿರಲಿಲ್ಲ; ಯಾವನೋ ಗಂಡಸು ಅದನ್ನು ಆಕ್ರಮಿಸಿದ್ದ. ಜಿಲ್ಬರ್ಟನು ಆಶ್ಚರ್ಯದಿಂದ, ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕನ್ನಡಕವನ್ನು ಧರಿಸಿ ಯಾರೆಂದು ದಿಟ್ಟಿಸಿ ನೋಡಿದ. ತಾನು ಯಾರ ವಿಷಯವನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಹೋಗಿದ್ದನೋ ಆ ಸದ್ಗುಣನೇ ! ಹೆಂಗುಸರಿಬ್ಬರ ನಡುವೆ ಕುಳಿತು ಮೈಮರೆದು ಮಾತನಾಡುತ್ತಲಿದ್ದ.

೨

“ ನಾನು ತಮ್ಮನ್ನು ಗುರುತಿಸದೆ ಹೋಗಿದ್ದರೆ ತಾವು ನನ್ನನ್ನು ಮಾತನಾಡಿಸದೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದೀರೇನೋ ” ಎಂದಳು ಮಿಸ್ ಪೆನಿಸರ್.

“ ನೀನು ನನ್ನನ್ನು ಗುರುತಿಸಿಯೆಂದು ನನಗೆನಿಸಿರಲಿಲ್ಲ. ” ಆಗಂತುಕ ಯುವಕನೆಂದ.

“ ಸೇಂಟ್ ಮರಿಜ್ಲಲ್ಲಿ ತಾವು ನನಗೆಷ್ಟೋ ಅನುಗ್ರಹಿಸಿದ್ದೀರಿ, ಓಯಾಲ್ವ್ ಸೃಷ್ಟವನ್ನು ಕಲಿಸಿದ್ದೀರಿ; ತಮ್ಮನ್ನು ಮರೆಯುವುದು ಅಷ್ಟು ಸಹಜವೇ ? ಅಂದಿನ ದಿನಗಳನ್ನು ಕೊಂಚ ನೆನೆದುಕೊಳ್ಳಿರಿ—ಎಷ್ಟು ಸೊಗಸಾಗಿದ್ದವು ! ಬೆಳಗೂ ಬೈಗೂ ಇಬ್ಬರೂ ಕೊಳದ ದಡದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಆನಂದದಿಂದ ಹೊತ್ತುಗಳೆಯುತ್ತಿದ್ದೆವು ! ಅಂಥ ಸುಂದರಸ್ಥಾನವನ್ನು ಜೀನನದಲ್ಲಿ ಕಂಡುದೇ ವಿರಳ. ”

“ ಒಳ್ಳೇ ಚಮತ್ಕಾರವಾದ ಸ್ಥಾನ. ಈ ವರ್ಷ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿದ್ದೀಯಾ ? ”

“ ನಮ್ಮ ಅಬಚಿಗೆ ಅದು ಅಷ್ಟೊಂದುಸೇರಲಿಲ್ಲ. ಅದುದರಿಂದ ಬರ್ಡ್ ಮೇಯರಿಗೆ ಹೋಗಿದ್ದೆ. ” ಎಂದು ನುಡಿದು ಮಿಸ್ ಪೆನಿಸರ್ ಅಬಚಿಯ ಕಡೆ ನೋಡಿ “ ನೀನಿಗೆ ಪಿಟರ್ಸರ ಗುರುತು ಸಿಕ್ಕಲಿಲ್ಲವೆ ? ಎರಡು ವರುಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಸೇಂಟ್ ಮರಿಜ್ಲಲ್ಲಿದ್ದರು; ಆಗ ಯಾವಾಗಲೂ ಇವರ ಭಿಟಿ ಆಗುತ್ತಿತ್ತು ನನಗೆ. ”

ಅಬಚಿ ನಕ್ಕು ನುಡಿದಳು: “ ಹಾಂ ನೆನಪಿದೆ. ಬಹಳ ದಿನಗಳ ಮೇಲೆ ಮಿ. ಪಿಟರ್ಸನ್‌ನ ಕಂಡದ್ದು ಸಂತೋಷ. ”

“ ಅಬಚಿ ನಾಳೆಯೆ ಅಮೇರಿಕೆಗೆ ಹೋಗುತ್ತಾಳೆ. ನಾನಿಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬಳೇ ಇರಬೇಕಾಗುವುದು. ಸೇಂಟ್ ಮರಿಜ್ನಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರೂ ತಮ್ಮನ್ನು ಒಳ್ಳೆ ಅದ್ಭುತ ಮನುಷ್ಯರೆಂದು ತಿಳಿದಿದ್ದಾರೆ ” ಮಿಸ್ ಸೆನಿಸರ್ ನುಡಿದಳು.

“ ಏಕೆ ? ” ಪಿಟರ್ಸ್ ಕೇಳಿದ.

“ ತಾವು ಯಾರೊಡನೆಯೂ ಬೆರೆಯುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ; ನಾಲ್ಕು ಜನರ ಪಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಉಣ್ಣುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ; ಬರೀ ಗುಡ್ ಬೆಟ್ಟ ಆಲೆಯುತ್ತಿದ್ದಿರಿ; ಕೊನೆಗೊಂದು ದಿನ ಅಂತರ್ಧಾನ ಹೋದಿದ್ದಿರಿ; ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೋದಿರೋ ಯಾರಿಗೂ ತಿಳಿಯದು. ತಮ್ಮನ್ನು ಅದ್ಭುತ ಮನುಷ್ಯರೆಂದು ಏಕೆನ್ನಬಾರದು ? ”

“ ಅಕಸ್ಮಾತ್ ಹೊರಡಬೇಕಾಯಿತು, ಹೊರಟೆ. ಮಂದಿಯೊಡನೆ ಸೇರುವುದು ನನಗೆ ಸೇರುವುದಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೇ ಬೇರೆ ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿದ್ದೆ. ”

ಸೆನಿಸರ್ ನಕ್ಕು, “ ತಾವು ಸಾಧಾರಣರಲ್ಲವೆಂದು ತೋರುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲಿಗೆ ಏತಕ್ಕಾಗಿ ಹೋಗಿದ್ದಿರಿ ? ” ಎಂದಳು.

“ ಗಾಳಿಯ ಬದಲಾವಣೆಗಾಗಿ; ಕೊಂಚ ಕೆಲಸವೂ ಇತ್ತು. ”

“ ಆಮೇಲೂ ತಮ್ಮನ್ನೊಮ್ಮೆ ನೋಡಿದ್ದೇನೆ. ”

“ ಎಲ್ಲಿ ? ”

“ ಪ್ಯಾರಿಸ್ನಲ್ಲಿ ಫ್ರಾನ್ಸಿನ ಸಾಧಾರಣ ತಂತ್ರದ ಸಭಾಪತಿಯ ಆತಿಥ್ಯವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ಅರಮನೆಯಿಂದ ಹೊರಟಿದ್ದಿರಿ; ತಮ್ಮ ಬಂಡಿಯ ಹಿಂದೂ ಮುಂದೂ ಸಶಸ್ತ್ರ ಸೈನಿಕರಿದ್ದರು. ನೋಡಿ ನನಗೆ ಅತ್ಯಂತ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಯಿತು. ”

“ ನನ್ನನ್ನು ಸೆರೆಹಿಡಿದು ಒಯ್ಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂದು ಭಾವಿಸಿರಬಹುದಲ್ಲವೇ ನೀನು ? ”

“ ಇಲ್ಲ, ತಮ್ಮ ಗೌರವಕ್ಕಾಗಿ ಸೈನಿಕರ ಯೋಜನೆಯಾಗಿತ್ತೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡೆ. ”

“ ನೀನು ನೋಡಿದ್ದು ನನ್ನನ್ನಲ್ಲ. ಆದಿರಲಿ. ನೀನು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಆಗಾಗ ಬರುತ್ತಿರುತ್ತಿಯಾ ? ”

“ ಇಲ್ಲ, ಇದೇ ಮೊದಲು ಬಂದದ್ದು. ನಮ್ಮ ಬಚಿಗೆ ಹೋಟೆಲಿಗೆ ಬರುವುದು ಸೇರುವುದಿಲ್ಲ. ಸರ್ ಜಿಲ್ಪಿರ್ಟ್ ಕೇರಿಜ್ಜಲ್ ನಮ್ಮ ಬಹುದಿನದ ಗೆಳೆಯರು; ಅವರು ಅಬಚಿಯನ್ನು ಬೀಳ್ಕೊಡಲು ಭೋಜನವನ್ನೇರ್ಪಡಿಸಿದ್ದರಿಂದ ಇಂದು ಬಂದಿದ್ದೆ. ”

“ ಈಗಿರಡು ವರುಷ ಎಲ್ಲಿದ್ದೆ ? ”

“ ಕೆಲದಿನ ಅಮೆರಿಕೆಯಲ್ಲಿದ್ದೆ, ಬಳಿಕ ಈ ದೇಶಕ್ಕೆ ಬಂದು ಎಂಪ್ರೆಸ್ ಫೇಟರಿನಲ್ಲಿ ಅಭಿನೇತ್ರಿಯಾಗಿ ಸೇರಿದ್ದೇನೆ. ”

“ ನೀನು ಮಾರ್ಕಿನ್ ? ”

ಅದಕ್ಕೆ ಪೆನಿಸರ್ ನಕ್ಕು ಉತ್ತರವಿತ್ತಳು : “ ತಾವು ಆಂಗ್ಲರು ಹೇಗೋ ಹಾಗೆ ನಾನು ಮಾರ್ಕಿನ್. ”

“ ನಾನು ಆಂಗ್ಲನಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಗೆ ಅರಿತೆ ? ”

“ ಎಲ್ಲ ರೀತಿಯಿಂದ. ”

“ ನನ್ನ ತಾಯಿ ಆಂಗ್ಲಪುತ್ರಿ ”

“ ತಮ್ಮ ತಾಯಿ ಅಷ್ಟೆಯೇ ? ಹಾಗಾದರೆ ತಮ್ಮ ಹೆಸರು ಪಿಟರ್ಸ್ ಹೇಗೆ ? ”

“ ನನ್ನ ನಿಜವಾದ ಹೆಸರು ಪಿಟರ್ಸ್‌ಲ್ಲ. ” ಪಿಟರ್ಸ್ ಕತ್ತಿತ್ತಿ ಹೇಳಿದ.

“ ಸೇಂಟ್‌ಮರಿಜ್ಜಲ್ಲಿ ಈ ಹೆಸರನ್ನೇ ಹೇಳಿದ್ದಿರಿ. ”

“ ಹಾಗೆ ಹೇಳಬೇಕೆಂದೆನಿಸಿತ್ತು. ”

“ ಈಗ ಹಾಗೆ ಎನಿಸುವುದಿಲ್ಲವೆ ? ”

“ ಎನಿಸುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲಿಯೂ ಪಿಟರ್ಸ್‌ಗಿಯೆ ಇದ್ದೇನೆ. ”

“ ತಮ್ಮ ಬಂಧುಬಾಂಧವರಲ್ಲಿ ? ”

“ ನನಗೆ ಬಂಧುಬಾಂಧವರು ಯಾರೂ ಇಲ್ಲ. ” ಪಿಟರ್ಸ್ ನಗೆಯೊಡನೆ ಹೇಳಿದ.

“ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದರೆ ಸಿಕ್ಕಲಾರರೆ ? ಇನ್ನೂ ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲವೆ ? ”

“ ಇಲ್ಲ. ಯಾರ ಬಂಧುತ್ವವನ್ನಾದರೂ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡರೆ, ನಾನು ಯಾರೆಂಬುದು ತಿಳಿದೊಡನೆ ಎಲ್ಲರೂ ವಿಮುಖರಾಗಿ ಬಿಡುವರು; ಯಾರೂ ನನ್ನ ಬಂಧುತ್ವವನ್ನು ಒಪ್ಪಲಾರರು. ”

“ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಹಾಗೆ ತಮ್ಮ ನಂಬುಗೆಯೆ ? ” ಅಸ್ತುಟಸ್ವರದಲ್ಲಿ ಪೆನಿಸರ್ ಕೇಳಿದಳು.

“ ಹೌದು. ”

“ ಪ್ರಂಪಚದ ವ್ಯಾಪಾರವೇ ವಿಚಿತ್ರ. ಬದುಕಿರುವುದೇ ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಕಷ್ಟಕರವೆಂದು ತೋರುತ್ತದೆ. ಆತ್ಮವಂಚನೆಗಿಂತ ದುಃಸಹವಾದ ಪಾಪ ಯಾವುದು ? ಜನರ ಗೆಳೆತನ ಗಳಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದರೆ ಅವರ ಸಹವಾಸದಲ್ಲಿ ಮನ ಸಿನ ಭಾರ ಎಷ್ಟೋ ಹಗುರಾಗುವುದು. ತಾವು ಒಬ್ಬಬ್ಬರೊಡನೆ ಗೆಳೆತನ ಮಾಡುವಿರಾ ? ”

ಪೆನಿಸರಿಗೆ ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟೇಕೆ ಆಸಕ್ತಿ ? — ಪಿಟರ್ಸ್ ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನೇನೂ ವಿಚಾರಿಸದೆ, ಹಠಾತ್ “ ನಾನು ಯಾರೆಂದು ಬಲ್ಲೆಯಾ ? ” ಎಂದು ಕೇಳಿದ.

“ ಇಲ್ಲ ಅದನ್ನು ನನಗೆ ತಿಳಿಸಬೇಕೆಂದು ಇಚ್ಛೆಯಿದ್ದರೆ ಒಂದಿ ಲ್ಲೊಂದು ದಿನ ತಾವು ಹೇಳಿಯೆ ಹೇಳುವಿರೆಂದು ನನ್ನ ಭರವಸೆ ” ಎಂದಳು ಪೆನಿಸರ್.

ಅಷ್ಟೊತ್ತಿಗೆ ಜಿಲ್ಬರ್ಟ್ ಬಂದುದನ್ನು ಕಂಡು ಪೆನಿಸರ್ ನುಡಿದಳು : “ ಸರ್ ಜಿಲ್ಬರ್ಟ್ ಕೇರಿಜ್ಜಲ್, ಇವರು ಮಿ. ಪಿಟರ್ಸ್. ಎರಡು ವರುಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಸೇಂಟ್ ಮರಿಜ್ಜಲ್ಲಿ ಇವರ ಪರಿಚಯವಾಗಿತ್ತು. ಇವರು ನನಗಾಗ ಓಯಾಲ್ಜ್ ನೃತ್ಯವನ್ನು ಕಲಿಸಿದ್ದರು. ನಾನು ಇವರನ್ನು ನೋಡಿದೊಡನೇ ತಮಗೆ ಹೇಳಿದ್ದೆನಲ್ಲ, ಇವರನ್ನೆಲ್ಲಿಯೋ ನೋಡಿದಂತಿದೆ ಎಂದು. ”

ಸರ್ ಜಿಲ್ಬರ್ಟ್ “ ಮಿ. ಪಿಟರ್ಸ್ ಮುಖ ನನಗೂ ಅಪರಿಚಿತವೆಂದು ಕಾಣುತ್ತಿಲ್ಲ. ಮಹಾಶಯರೆ, ಈ ಮೊದಲೆಲ್ಲಿಯಾದರೂ ನಮ್ಮ ನಿಮ್ಮ ಭಿಟ್ಟಿಯಾಗಿತ್ತೆ ? ” ಎಂದ.

ಪಿಟರ್ಸ್ ಹೇಳಿದ : “ ನೆನಪಿಲ್ಲ ನಾನು ತಮ್ಮ ಕುರ್ಚಿಯನ್ನು ಆಕ್ರಮಿಸಿ ಕಳಿತಿದ್ದೆ. ತಾವು ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಿರಿ, ನಾನು ಹೊರಡುತ್ತೇನೆ. ”

“ ಬೇಡ ಬೇಡ ತಾವು ಏಳುವ ಆಗತ್ಯವಿಲ್ಲ. ಇನ್ನೊಂದು ಕುರ್ಚಿಯನ್ನು ತರಿಸುತ್ತೇನೆ. ” ಎಂದ ಜಿಲ್ಬರ್ಟ್.

“ ನಾನಿನ್ನು ನಿಲ್ಲುವಂತಿಲ್ಲ ಮಾತಾಡುತ್ತಾಡುತ್ತಾ ಬಹಳ ಹೊತ್ತಾಗಿ ಬಿಟ್ಟಿತು. ಒಂದು ಕಡೆ ಆಮಂತ್ರಣವಿದೆ. ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಬೇಕು. ಸರ್ ಜಿಲ್ಬರ್ಟ್, ತಮ್ಮ ಗುರುತಾದದ್ದು ನನಗೊಂದು ಸಂತೋಷ. ತಮ್ಮ ಹೆಸರನ್ನು ಬಹಳ ಕೇಳಿದ್ದೆ. ”

ಪಿರ್ಟರ್ ಪೆನಿಸರಳಿಂದ ಬೀಳ್ಕೊಂಡು ಎದ್ದ. ಅವಳೆಂದಳು : “ನಮ್ಮ ಫೇಟರನ್ನು ನೋಡಲಿಕ್ಕೆ ಬನ್ನಿರಲ್ಲ ಒಮ್ಮೆ. ”

“ ಬರುತ್ತೇನೆ ” ಎಂದು ನುಡಿದು ಪಿರ್ಟರ್ ಹೊರಟುಹೋದ

“ ಏನಾದರೂ ಗೊತ್ತಾಯಿತೆ? ” ಪಿರ್ಟರ್ ಹೋದ ಬಳಿಕ ಪೆನಿಸರ್ ಜಿಲ್ಬರ್ಟ್‌ನನ್ನು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದಳು.

“ ಇಲ್ಲ ಅವರೇಕೋ ಸುಳ್ಳು ಹೇಳಿ ಹಾರಿಸಿಕೊಂಡು ಬಿಟ್ಟರು. ಜೇರಿ ಯಾರೋ ಗುರುತಿನವರೆಂಬ ಭ್ರಮೆಯಿಂದ ಅವರು ಈ ಗೃಹಸ್ಥರಿಗೆ ನಮಸ್ಕರಿದರಂತೆ, ವ್ಯಸೋ ಹೇಳಿದ. ತಿರುಗಿ ಬಂದು ನೋಡುತ್ತೇನೆ. —ಅವರು ನಿನ್ನ ಪರಿಚಿತರು. ನಾನು ಸುಮ್ಮನೆ ಶ್ರಮಪಟ್ಟೆ ” ಎಂದು ಹೇಳಿದ ಜಿಲ್ಬರ್ಟ್.

ಪೆನಿಸರ್ ನಕ್ಕು ನುಡಿದಳು : “ ಹಾಂ, ಪರಿಚಿತರು. ಅವರ ಹೆಸರು ಮಿ. ಪಿರ್ಟರ್ ಎಂದಿಷ್ಟು ಬಲ್ಲೆ. ”

* * * * *

ಮೂರನೆಯ ಭೆಟ್ಟಿ ಫೇಟರಿನಲ್ಲಿ. ಭೆಟ್ಟಿಯ ಪ್ರಣಾಲಿಯೂ ಸ್ವಲ್ಪ ವಿಚಿತ್ರ ತೆರೆ ಏಳುವುದಕ್ಕೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಸಮಯ ಮುಂಚೆ ಇಂಗ್ಲಂಡ್‌ಶ್ವರನ ಬಕಿಂಗ್‌ಹ್ಯಾಮ್ ಅರಮನೆಯಿಂದ, ಈದಿನ ರಾಜಪರಿವಾರದ ಆಸನವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಲಾಗುವುದೆಂದು ಸೂಚನೆ ಬಂದಿತು. ಅಂದು ಒಂದು ಹೊಸ ನಾಟಕದ ಅಭಿನಯವಿತ್ತು. ಈ ಸುದ್ದಿಯನ್ನು ಕೇಳಿ ಮೊದಲ ದಿನದ ನಾಟಕವು ಸರಿಯಾಗುವುದೋ ಇಲ್ಲವೋ ಎಂದು ನಟನಟಿಯರು ಗಾಬರಿಯಾದರು ಪೆನಿಸರ್ ಮಾತ್ರ ಉದಾಸೀನೆಯಾಗಿದ್ದಳು.

ತೆರೆ ಎದ್ದಿತು; ಅಭಿನಯದ ಆರಂಭವಾಯಿತು. ಮೊದಲ ಅಂಕದಲ್ಲಿಯೆ ಪೆನಿಸರಳ ಪ್ರವೇಶವಿದ್ದಿತು. ಹೀರಕಾಲಂಕಾರಗಳ ದೃಶ್ಯದಲ್ಲಿ

ಅವಳ ಪ್ರತಿಭಾದೀಪ್ತ ಮುಖವು ತೋಳಗುತ್ತಿತ್ತು. ಪ್ರಥಮಾಂಕದ ಅಭಿನಯದಲ್ಲಿಯೇ ಪ್ರೇಕ್ಷಕರೆಲ್ಲ ಮುಗ್ಧರಾಗಿ ಬಿಟ್ಟರು. ಅಸ್ಪರೆಗೆ ಸಾಟಿಯಾದ ರೂಪವತಿಯೆಂದು ಮನದೊಳಗೆ ಕೊಂಡಾಡಿದರು.

ಪೆನಿಸರ್ ಯಾವ ಕಡೆಗೂ ನೋಡದೆ ತನ್ನ ಅಭಿನಯದಲ್ಲಿಯೇ ಮಗ್ನಳಾಗಿದ್ದಳು. ತೆರೆ ಬೀಳುವುದಕ್ಕೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಕುತೂಹಲದಿಂದ ರಾಜಾಸನದ ಕಡೆ ನೋಟವನ್ನು ಬೀರಿದಳು. ಅವಳಗೊಮ್ಮೆಲೆ ಬವಳಿ ಬಂದಂತಾಯಿತು. ಎದೆಯೊಳಗೆ ವೇದನೆಯಾಯಿತು ಕ್ಷಣಮಾತ್ರ ನೋಟವನ್ನು ತಗ್ಗಿಸಿ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಮೇಲೆತ್ತಿ ನೋಡಿದಳು. ರಾಜಾಸನದಲ್ಲಿ ಮಿ. ಪಿಟರ್ಸ್ !

ತೆರೆ ಬಿದ್ದಿತು ಮಿಸ್ ಪೆನಿಸರ್ ನಿಮಿಷವೂ ನಿಂದಿರದೆ ಒಂದುಸುರಿ ನಲ್ಲಿ ಆಡಳಿತಗಾರನ ಕೋಣೆಗೋಡಿದಳು. “ ಮಿ ಕೇಲ್ಸಿ, ರಾಜಾಸನದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತವರು ಯಾರವರು ? ” ಎಂದು ಕೇಳಿದಳು.

ಆಡಳಿತಗಾರನೆಂದ: “ ಮಿಸ್ ಪೆನಿಸರ್, ಏನಾಯಿತು ? ಅವರ ಗುರುತಿಲ್ಲವೇ ? ಅವರು ಬಾರ್ಜಿಲಂಡಿನ ಯುವರಾಜರು. ಇಂದು ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಲಂಡನಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ, ನಾಲ್ಕು ದಿನ ಇಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತಾರಂತೆ. ಅತ್ಯಂತ ಸುಂದರರು ! ”

“ ಇಂದು ಬಂದಿದ್ದಾರೆಯೇ ? ” ವಿಸ್ಮಯದಿಂದ ಕೇಳಿದಳು ಪೆನಿಸರ್.

“ ಹೌದು, ಇಂದು ಮುಂಜಾನೆ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಸತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಓದಿಲ್ಲವೆ ? ತುರುಕ ಕುದುರೆ ದಳದವರು ಅವರನ್ನು ಸನ್ಮಾನಿಸಿ ಬರಮಾಡಿಕೊಂಡರು. ಮಿಸ್ ಪೆನಿಸರ್, ನೀನೇ ಇಂದು ನಮ್ಮ ಛೇಟರಿನ ಮಾನ ಕಾಯ್ದೆ. ಉಳಿ ದವರೆಲ್ಲರೂ ಕಲ್ಪಾಗ ಬಿಟ್ಟರು ”

“ ಒಂದು ತಾಲಿ ನೀರು ತರಲಿಕ್ಕೆ ಹೇಳಿರಿ. ಬಲು ದಾಹ. ”

ಆಡಳಿತಗಾರರು ಹೊರಟು ಹೋಗಲು ಪೆನಿಸರ್ ತನ್ನ ವೇಷರಚನೆಯ ಕೋಣೆಗೆ ಹೋದಳು. ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಅದೇ ವಿಚಾರದ ಗೊಣಗು— ಎಂತಹ ವಿಚಿತ್ರ ! ಬಾರ್ಜಿಲಂಡಿನ ಯುವರಾಜರು ಸೋಮವಾರ ಬಂದಿದ್ದರೆ, ರವಿವಾರ ರಾತ್ರಿ ಹೋಟೆಲಿನಲ್ಲಿ ಮಿ ಪಿಟರ್ಸರನ್ನು ನೋಡಿದುದು ಹೇಗೆ ? ಮಿ ಪಿಟರ್ಸ ಯಾರು ?

೩

ಎರಡು ದಿನಗಳ ತರುವಾಯದ ಸಂಗತಿ. ವೃತ್ತಪತ್ರಿಕೆ ಮಾರುವವನು ಮಿಸ್ ಪೆನಿಸರಿಗೆ ಒಂದು ಪತ್ರಿಕೆಯನ್ನು ಒತ್ತಾಯದಿಂದ ಮಾರಿ ಹೋಗಿದ್ದ. ಅವಳು ತನ್ನ ವೇಷರಚನೆಯ ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಬಿಡುವಿನ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ತೆರೆದೋದತೊಡಗಿದಳು. ಮೊದಲು ಅವಳ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬಿದ್ದ ಸುದ್ದಿಯಲ್ಲಿಯೇ ನೋಟವು ಕೀಲಿಸಿಬಿಟ್ಟಿತು. ಬಾರ್ಜಿಲಂಡ್ ಯುವ ರಾಜರ ಇಜ್ಜಂಡ್ ತ್ಯಾಗದ ಬಗೆಗೆ ಏನೇನೋ ವಿಷಯಗಳು ಅದರಲ್ಲಿ ಚರ್ಚಿತವಾಗಿದ್ದವು

ಪೆನಿಸರ್ ಪತ್ರಿಕೆಯನ್ನು ಚೆಲ್ಲಿ, ಕುರ್ಚಿಯಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದುಕೊಂಡು ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿ ಯೋಚಿಸತೊಡಗಿದಳು. ' ಬಾರ್ಜಿಲಂಡಿನ ಯುವರಾಜರೂ ಮಿ. ಪಿಟರ್ಸರೂ ಒಂದೇ ವ್ಯಕ್ತಿಯೇ ? ' ಅವಳಿಗೆ ಪೊಡವಿ ಶೂನ್ಯವೆಂದು ತೋರಿತು; ಥೇಟರಿನ ಅಭಿನಯವು ವಿಡಂಬನೆಯಿಂದ ತುಂಬಿದ ಹುಡುಗಾಟದಂತೆ ಕಂಡಿತು; ಇಡೀ ಜೀವನವು ಹೀಗೆಯೆ ವೈಚಿತ್ರ್ಯಹೀನವಾಗಿ ಕಳೆಯುವುದೇ ಎಂದೆನಿಸಿತು; ತನ್ನ ಉದ್ದೇಶಹೀನವಾದ ವ್ಯರ್ಥ ನಾರೀ ಜೀವನವನ್ನು ಧಿಕ್ಕರಿಸಿದಳು.

ತೊತ್ತು ಒಂದು ಒಂದು ಪತ್ರವನ್ನು ಅವಳ ಕೈಗಿತ್ತಳು. ಲಕ್ಕೋಟಿಯನ್ನೊಡೆದು ಪೆನಿಸರ್ ಓದಿದಳು. ಬರೆದವರ ವಿಳಾಸ ಹತ್ತಿರದ ಯಾವುದೋ ಹೊಟೆಲೆಂದು ಲಕ್ಕೋಟಿಯ ಮೇಲ್ಗಡೆಯಲ್ಲಿತ್ತು. ಪತ್ರ ಅತಿ ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತವಾಗಿತ್ತು; ಎಣಿಸಿ ಎರಡೇ ಸಾಲುಗಳು

“ ನಾನು ಇಂಗ್ಲಂಡನ್ನು ಬಿಡುವ ಮೊದಲು ನಿನ್ನನ್ನು ಕಾಣಬೇಕೆನ್ನುವೆ ನನ್ನ ಬಯಕೆ ಈಡೇರೀತೀ ? — ಜಾನ್ ಪಿಟರ್ಸ್. ”

ಪೆನಿಸರ್ ಚಿಟ್ಟನೆದ್ದು ಉತ್ತರ ಬರೆದಳು “ ಖಂಡಿತವಾಗಿ. ನಂ. ೨೦. ರೆಡಿಸ್ ಮ್ಯಾನ್ಯನಿನಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಮನೆ. ಇಂದು ರಾತ್ರಿ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬನ್ನಿರಿ. ರಾತ್ರಿ ಸುಮಾರು ಹನ್ನೊಂದುವರೆಗೆ ನಾನು ಮನೆಗೆ ಹೋಗುವುದು. ನಾನು ಬರುವುದರೊಳಗೇ ತಾವು ಬಂದಿರಲೆಂದು ಕೀಲಿಕೈ ಕಳಿಸಿದ್ದೇನೆ. ತಾವು ಮೊದಲೇ ಬಂದರೆ ದಯವಿಟ್ಟು ಬಾಗಿಲು ತೆಗೆದು ಒಳಗೆ ಕುಳಿತುಕೊಂಡಿರಿ. ”

ಕಾಗದವನ್ನೂ ಕೇಲಿಕ್ಕೆಯನ್ನೂ ಲಕ್ಷೋಟಿಯಲ್ಲಿರಿಸಿ, ಅದರ ಬಾಯನ್ನು ಮುಚ್ಚಿ ಅಂಟಿಸಿ, ವಿಳಾಸವನ್ನು ಬರೆದು, ಮೆರಿ ಎಂಬೊಬ್ಬ ಅಬಚಿಯನ್ನು ಕರೆದು, ಅವಳ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟು ಪೆನಿಸರ್ ಹೇಳಿದಳು: “ ಈ ಪತ್ರವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಸಾವ್ವಯಾ ಹೋಟಲಿಗೆ ಹೋಗು; ಯಾರ ಪತ್ರವೋ ಅವರ ಕೈಯಲ್ಲಿಯೇ ಕೊಡು ಅವರಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಬರುವವರೆಗೆ ಕಾದಿದ್ದು ಬಂದ ಮೇಲೆ ಅವರಿಗೇ ಮುಟ್ಟಿಸು ಅಗತ್ಯದ ಪತ್ರ, ಅಸಡ್ಡೆಯಿಂದ ಅನ್ಯರ ಕಡೆ ಕೊಟ್ಟು ಬರಬೇಡ ”

ಲಕ್ಷೋಟಿಯ ಮೇಲ್ವಿಳಾಸವನ್ನೋದಿ ಅಬಚಿ ವಿಸ್ಮಿತಳಾದಳು ಇವಳಿ ಗೆಂದೂ ಇಂತಹ ಅಭ್ಯಾಸವಿರಲಿಲ್ಲ, ಎಂದಿನಿಂದ ಈ ಪರಿವರ್ತನ ? ಎಂದು ಕೊಂಡಳು ಮನಸಿನೊಳಗೆ. ಆದರೆ ತನ್ನ ಮನೋಭಾವವನ್ನು ಅವಳು ಪ್ರಕಟಗೊಳಿಸಲಿಲ್ಲ. ಪೆನಿಸರಳಲ್ಲಿ ಯಥೇಷ್ಟ ಶ್ರದ್ಧೆ ಅವಳಿಗೆ, ಬೇರೆ ಯಾವ ಕಲ್ಪನೆಗೂ ಅವಳ ಮನಸು ಎಡೆಗೊಡಲಿಲ್ಲ.

ಯಥಾಸಮಯದಲ್ಲಿ ಜಾನ್ ಪಿಟರ್ಸನಿಗೆ ಈ ಕಾಗದ ಮುಟ್ಟಿತು. ಅದನ್ನೋದಿಕೊಂಡು ಅವನು ಚಿಂತಾಮಗ್ನನಾದ: ‘ ನನ್ನಿಂದ ತಪ್ಪಾಗಲಿಲ್ಲ ತಾನೆ ? ಪೆನಿಸರ್ ನನ್ನ ಮನೋಭಾವವನ್ನು ಅರಿತುಕೊಂಡಳೆ ? ’

ಕೊಂಚ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ವ್ಲಸ್ಕೊ ಬಂದ. “ ಎಲ್ಲಾ ನೆಟ್ಟುಗೊ ? ” ಎಂದು ಪಿಟರ್ಸ ಕೇಳಿದ.

“ ಎಲ್ಲಾ ಸರಿ. ಇಷ್ಟೊತ್ತಿಗೆ ತಾವು ಪ್ಯಾರಿಸಿನ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಗಾಡಿಯಲ್ಲಿ ರುವಿರೆಂದು ಜನ ತಿಳಿದಿದ್ದಾರೆ. ” ಎಂದ ವ್ಲಸ್ಕೊ.

“ ನಾನು ಇನ್ನೂ ಒಂದು ವಾರ ಇಲ್ಲಿರುತ್ತೇನೆ ”

“ ಬಹಳ ತಡವಾಗುವುದು. ”

“ ಏನು ನಷ್ಟ ? ”

“ ಕ್ರಮಕ್ರಮವಾಗಿ ವಿಪತ್ತು ಘನೀಭೂತವಾಗುವುದು. ಮೊನ್ನೆಯ ರವಿವಾರ ತಮ್ಮನ್ನು ಹೋಟಲಿನಲ್ಲಿ ಕಂಡು ನಮ್ಮ ದಲದವರೆಲ್ಲರೂ ಬೆದರಿ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದೆವು. ”

“ ನಿಮ್ಮ ಭಾವವನ್ನು ಕಂಡು ನನಗೊಳ್ಳೇ ಸೊಗಸೆನಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ನನ್ನನ್ನು ಯಾರೂ ಗುರುತಿಸಲಿಲ್ಲ. ”

“ ಆದರೆ ಕೇರಿಂಗ್‌ಹಲ್ ತಮ್ಮ ಪರಿಚಯವನ್ನು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳಲು ಬಹಳ ಆತುರರಾಗಿದ್ದರು. ಅವರು ಅಷ್ಟು ಸಾಮಾನ್ಯರಲ್ಲ. ”

“ ಕೇರಿಂಗ್‌ಹಲ್ಲರ ಉದ್ದೇಶ ಸಫಲವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಅವರೊಂದಿಗೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತ ಕುಳಿತಿದ್ದ ಯುವತಿ ಮಾತ್ರ ನನ್ನನ್ನು ಜಾನ್ ಪಿಟರ್ಸ್ ಎಂದು ಗುರುತಿಸಿದಳು. ಸೇಂಟ್ ಮರಿಜ್‌ಲ್ಲಿ ನೊದಲು ಅವಳ ಗುರುತಾಗಿತ್ತು. ”

“ ತಾವು ಹೇಳುವುದು ಅಭಿನೇತ್ರಿ ಗ್ರೇಸ್ ಪೆನಿಸರಳ ಬಗ್ಗೆ ತಾನೆ ? ”

“ ಹೌದು. ”

“ ಸೋಮವಾರ ರಾತ್ರಿ ಅವರ ಫೇಟರಿಗೆ ತಾವು ಹೋಗಿದ್ದಿರಿ, ನೆನಪಿದೆಯೆ ? ”

“ ಅಲ್ಲಿ ಗ್ರೇಸ್ ನನ್ನನ್ನು ಗುರುತಿಸಲಿಲ್ಲ ”

“ ಆದರೆ ತಾವು ಮಾಡಿದ್ದು ಸರಿಯಾಗಲಿಲ್ಲ. ತಾವು ಯಾರೆಂಬುದು ಪ್ರಕಟವಾದರೆ ಎಂತಹ ಕುತ್ತವುಂಟೆಂಬುದನ್ನು ಮರೆಯದಿರಿ ”

“ ನಿಜ, ನಗೆಗೀಡಾಗುವ ಸಂಭವ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ; ಸಂಕಲ್ಪವೂ ವ್ಯರ್ಥವಾದೀತು. ಆದರೆ ಹಲವು ತಡೆ ತೊಂದರೆಗಳನ್ನು ದಾಟದೆ ಹೋದರೆ ಕಾರ್ಯಸಿದ್ಧಿಯ ಆಶೆಯೇ ಇಲ್ಲ. ಸಿದ್ಧಿಯ ಮಾರ್ಗವು ಅತ್ಯಂತ ದುರ್ಗಮ ”

“ ಅದೃಷ್ಟದಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ಭರವಸೆ ಬಹಳ. ”

“ ಅದನ್ನು ವಿಚಾರಮಾಡುತ್ತಾ ಕುಳಿತರೆ, ಯಾರಿಂದಲೂ ಯಾವ ಕಠಿಣಕಾರ್ಯವೂ ಆಗುವುದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಇಂದು ರಾತ್ರಿ ಅಗತ್ಯದ ಕೆಲಸವೇನಾದರೂ ಇದೆಯೆ ? ” ಎಂದು ಪಿಟರ್ಸ್ ಕೇಳಿದ.

“ ಇಲ್ಲ ಮಹಾಶಯ. ” ಎಂದ ವ್ಲಸ್ಟೆವ್.

“ ದೇಶದಿಂದ ಪತ್ರಗಿತ್ರ ಬಂದಿದೆಯೆ ? ”

“ ಇಲ್ಲ. ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಓದಿದೆ, ನಿನ್ನೆ ವ್ಲೆರಿಯದಲ್ಲಿ ಗಲಭೆಯಾಗಿದೆ ”

“ ಸಾವು - ನೋವು ಬಹಳವಾಗಿದೆಯೆ ? ”

“ ಆರುಜನ ಒಕ್ಕಲಿಗರಿಗೆ ಗುಂಡಿಕ್ಕಲಾಗಿದೆ ಎಂದು ಪತ್ರಿಕೆಯ ಸುದ್ದಿ. ಮುಂಜಾನೆ ಏನೆಂಬುದು ತಿಳಿಯುವುದು. ”

“ ಅತ್ಯಂತ ಲಜ್ಜಾಸ್ವದ ಸಂಗತಿ ಆ ದುರ್ವೈವಿಗಳಿಗಾಗಿ ದುಃಖವಾಗುತ್ತದೆ.”

ಪಿಟರ್ಸ್ ಅಗ್ನಿಕುಂಡದ ಕಡೆ ಶೂನ್ಯದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡುತ್ತ ತಗ್ಗಿದ ಸ್ವರದಲ್ಲಿ ನುಡಿದ: “ ಎಲ್ಲಿಡೆಯೂ ಸಮಾನವ್ಯವಸ್ಥೆ ಅನಂತಕಾಲದಿಂದಲೂ ನಡೆದು ಬಂದ ಕಟಕವೃತ್ತಿಗೆ ವಿರಾಮವೇ ಇಲ್ಲ. ಸಕಲದೇಶದಲ್ಲಿಯೂ ಜನ ಸಾಧಾರಣರು, ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯರಕ್ಷಣೆಗಾಗಿ ಜೀವನವನ್ನು ತೆತ್ತವರ ಆತ್ಮತ್ಯಾಗದ ಫಲವಾಗಿ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯದ ಅವೃತರಸವನ್ನು ಸವಿಯುವರು.”

“ ಅಲ್ಲ, ಅವರು ಸ್ವೇಚ್ಛೆಯಿಂದಲೇ ಆತ್ಮೋತ್ಸರ್ಗ ಮಾಡುವರು, ಹೆರವರ ಹೇಳಿಕೆಯಿಂದ ತಲೆ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ.”

“ ಹೌದು, ಸ್ವೇಚ್ಛೆಯಿಂದಲೇ. ಆದರೆ ಅವರು ಸಾಯುವುದಂತೂ ನಿಜ.”

“ ಸಾಯುವರು ನಿಜ ಆದರೆ ಯಾರೂ ತಮ್ಮ ವಿಸತ್ತಿನ ಧ್ವಜವನ್ನು ಹೆಗಲಮೇಲೆ ಧರಿಸಿಕೊಂಡೆ ದೇಶ ದೇಶ ತಿರುಗುವುದಿಲ್ಲ.”

“ ಈ ಮಾತು ಪೂರಾ ಸುಳ್ಳಲ್ಲ. ಆಗಾಗ ನಾನು ಅದಕ್ಕಾಗಿ ತೊಂದರೆಯಲ್ಲಿ ಬೀಳಬೇಕಾಗುತ್ತಿದೆ. ನನ್ನ ಹಗೆಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ದೊಡ್ಡದಿದ್ದಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿದೆ.”

“ ಇನ್ನೂ ಸಂದೇಹವೇನು ? ”

“ ಹನ್ನೆರಡು ಜನ ಶತ್ರುಗಳು ಮಸೆದ ಚೂರಿ ಹಿಡಿದು ನನ್ನನ್ನು ಇರಿದು ಕೊಲ್ಲಲು ಗುಸ್ತವಾಗಿ ನಾಲ್ಕೂ ಕಡೆ ತಿರುಗುತ್ತಿರುವರೆಂದೆನಿಸುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆ ಜನರ ತಿರಸ್ಕಾರ-ಕ್ರೋಧಗಳಿಗೆ ಪಾತ್ರ ಘಗುವುದು ಕೆಟ್ಟೇನು ? ವ್ಲಸ್ಟೋವ್, ನಿನ್ನ ಹೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಮಾತು ನಿಲ್ಲುವುದಷ್ಟೆ ? ಒಂದು ಗುಟ್ಟಿನ ಮಾತನ್ನು ಅಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವೆ ತಾನೆ ? ” ಎಂದು ಪಿಟರ್ಸ್ ಕೇಳಿದ.

“ ಏಕೆ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಲಾರೆ ? ಏನು ಹೇಳಿರಿ.” ಎಂದು ವ್ಲಸ್ಟೋವ್.

“ ನಾನೊಬ್ಬ ಸ್ತ್ರೀಯ ಭೆಟ್ಟಿಗೆ ಹೋಗುವೆ ”

“ ಈವೊತ್ತು ರಾತ್ರಿಯೇ ಏನು ? ” ವ್ಲಸ್ಟೋವ್ ಆಶ್ಚರ್ಯದಿಂದ ಕೇಳಿದ.

“ ಹೌದು, ಈಗಲೇ ಹೋಗಬೇಕು. ಇದನ್ನು ನೀನಿಗೆ ಹೇಳಲು ಕಾರಣವೆಂದರೆ, ನಾನು ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿರುವೆನೆಂಬುದು ಕೊನೆಯ ಪಕ್ಷ ಒಬ್ಬನಿಗಾ

ದರೂ ತಿಳಿಯುವುದು ಉಚಿತ ನಂ ೨೦, ರೇಡಿಸ್ ಮಾನ್ವನ್ನಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದೇನೆ ”

ಒಮ್ಮೆಲೆ ಕಾವಳದಂತಾಯಿತು ವ್ಲಸ್ಕೋನ ಮೋರಿ. ಗಂಭೀರಸ್ವರದಲ್ಲಿ ಅವನೆಂದ : “ ಬೇಡ, ತಾವು ಹೋಗುವುದು ಬೇಡ. ”

“ ಭಯವೇನು ? ನಾನು ಪ್ಯಾರಿಸಿಗೆ ಹೋಗಿರುವೆನೆಂದು ತಿಳಿದು, ನನ್ನ ಶತ್ರು ಹರ್ಜಾನ್ ಮತ್ತು ಅವನ ಸಂಗಡಿಗರು ಅಲ್ಲಿಯೇ ನನ್ನನ್ನು ; ಅನು ಸರಿಸುವರೆಂದು ನಿಸಂದೇಹವಾಗಿ ಹೇಳಬಲ್ಲೆ. ”

“ ಅಷ್ಟು ನಂಬಬೇಡಿರಿ ಹರ್ಜಾನ್ ಬಲು ಚತುರ. ತಮ್ಮ ಪ್ಯಾರಿಸ ಗಮನದ ವಾರ್ತೆಯನ್ನು ಅವನು ನಂಬಲಿಕ್ಕೂ ಇಲ್ಲ. ”

“ ವ್ಲಸ್ಕೋ, ಎಲ್ಲಕ್ಕೂ ಇಷ್ಟು ಅಂಜಿಕೊಂಡರೆ ಹೇಗೆ ? ಅದೃಷ್ಟದಲ್ಲಿ ನಂಬಿಗೆಯಿರಬೇಕು; ಹಣೆಯಲ್ಲಿ ಬರೆದೇ ಇದ್ದರೆ, ಇಂದು ರಾತ್ರಿ ನಾನು ಹೊರಗೆ ಹೋಗಿ ಸುಕಟದಲ್ಲಿ ಬೀಳುವವನೆ; ಅದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸುವುದು ಯಾರಿಗೂ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ”

ಪ್ರಭುಭಕ್ತನಾದ ಸೇವಕನಿಗೆ ಇದನ್ನು ಕೇಳಿ ವ್ಯಥೆಯಾಯಿತು. ಅವನೆಂದ : “ ಹಾಗಾದರೆ ತಾವು ಬರುವವರೆಗೂ ನಾನಿಲ್ಲಿ ಕಾಯುಕೊಂಡು ಕುಳಿತಿರಲೆ ? ರಾಜದೂತ ಭವನದಲ್ಲಿ ನನ್ನದೇನೂ ಕೆಲಸವಿಲ್ಲ ಈಗ. ”

“ ಹೆಚ್ಚು ತಡವೇನೂ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಏನಾದರೂ ತೊಂದರೆ ಘಟಿಸಿದರೆ ಬೇಗನೆ ಬರುವೆನೆಂದಾದರೂ ಹೇಗೆ ಹೇಳಲಿ ? ಮುಂದೇನೋ ಹೇಳಲು ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ”

ಪಿಟರ್ಸ್ ಎದ್ದು ಒಂದು ಚುರೂಟನ್ನು ಹೊತ್ತಿಸಿದ. ಅಕಸ್ಮಾತ್ ವ್ಲಸ್ಕೋನ ಕಡೆ ಧೃಷ್ಟಿ ಹರಿಯಿತು. ಅವನ ಮುಖವು ಅತ್ಯಂತ ಮಲಿನವಾಗಿತ್ತು; ಕಣ್ಣುಗಳು ಒದ್ದೆಯಾಗಿದ್ದವು. ಸ್ನೇಹದ ಸ್ವರದಲ್ಲಿ ಪಿಟರ್ಸ್ ಎಂದ : “ ಏನಾಯಿತು ವ್ಲಸ್ಕೋ ? ಏಕೆ ಅಂಜುವೆ ? ನಾನು ಭೆಟ್ಟಿಗೆ ಹೋಗುವ ಯುವತಿ ನಮ್ಮ ಪೈಕಿಯೇ ಒಬ್ಬಳು. ಯಾವುದೋ ಹೀನ ಷಡ್ಯಂತ್ರದಲ್ಲಿ ಸಹಕರಿಸಲು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದೇನೆಂದು ಭಾವಿಸಬೇಡ. ”

“ ತಮ್ಮ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಅವಿಶ್ವಾಸವಿಲ್ಲ. ಸ್ತ್ರೀಜಾತಿಯೆಂದರೆ ನನಗೆ ಸೇರಿಕೆಯಿಲ್ಲ ಅಷ್ಟೇ. ಅನೇಕ ಮಹಾವಿರುಷರ ಅಧಃಪತನಕ್ಕೆ ಸ್ತ್ರೀಯರೇ ಕಾರಣರಾಗಿರುವರು. ” ಎಂದ ವ್ಲಸ್ಕೋ.

ಜಾನ್ ಪಿಟರ್ಸ್ ಆಕಡೆ ರಿವಿಗೊಡದೆ ಕೋಣೆಯಿಂದ ಹೊರಬಿದ್ದ.

೪

ಗ್ರೀಸ್ ಪೆನಿಸರಳ ಮನೆಯ ಬಾಗಿಲಿಗೆ ಬೀಗ ಹಾಕಿತ್ತು. ಪಿಟರ್ಸ್ ಕೀಲಿಯನ್ನು ತೆಗೆದು ಬಾಗಿಲನ್ನು ತೆರೆದು ಒಳಗೆ ಹೋದ. ನಾಲ್ಕು ಕಡೆ ನೋಡಿದ. ಯಾರೂ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ. ಆ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುವ ಕೋಣೆಗಳು ಎರಡಿದ್ದವು. ಎರಡರ ನಡುವೆ ಒಂದು ಮರದ ಹಲಗೆ ಮಾತ್ರ. ಕೋಣೆಯ ಒಂದು ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ಊಟದ ಮೇಜು. ಇನ್ನೊಂದು ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪಿಯಾನೋ, ಕೆಲವು ಆರಾಮಾಸನಗಳು, ಒಂದು ಚಿಕ್ಕ ಮೇಜು; ಆದರೆ ಮೇಲೆ ಒಂದು ಪುಸ್ತಕಪಾತ್ರೆ, ಒಂದು ರಾಶಿ ವೃತಪತ್ರ-ಮಾಸಪತ್ರಗಳು. ಮೇಜಿನ ಸನಿಯದಲ್ಲಿ ಹೊತ್ತಿದ ಅಗ್ನಿಷ್ಟಿಗೆ. ಸೆಲ್ಫೊಂದರಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೊ ಭಾವಚಿತ್ರಗಳು, ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಂಗುಸರವೆ; ಕಾವ್ಯ-ಕಾದಂಬರಿ-ಚರಿತ್ರ ಇತ್ಯಾದಿ ಪುಸ್ತಕಗಳೂ ಹಲವು ಹೊಂದಿಸಿಟ್ಟಿದ್ದವು.

ಮೇಜಿನ ಮೇಲೆ ಒಂದು ಪತ್ರಿಕೆ ತೆರೆದಿರಿಸಿತ್ತು. ಅದರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಲೇಖನದಲ್ಲಿ ಸೀಸಕಡ್ಡಿಯಿಂದ ಗುರುತು ಮಾಡಿತ್ತು. ಅದು ಪಿಟರ್ಸನ ನೋಟವನ್ನೆಳೆಯಿತು. ಅನು ಪತ್ರಿಕೆಯನ್ನೆತ್ತಿಕೊಂಡು ನೋಡಿದ. 'ಯುರೋಪದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ಅಧೋಗತಿಗಳಿದ ರಾಜ್ಯ,' ಎಂದಿತ್ತು ತಲೆ ಬರೆಹ. ಲೇಖನವನ್ನೋದದೆಯೇ ತನ್ನ ಸ್ವದೇಶ ಬರ್ಜಿಲಂಡ್‌ಗೆ ಆ ದೇಶವೆಂದು ಅವನು ತಿಳಿದ. ಏಕೆಂದರೆ ಹಿಂದಕ್ಕೆಷ್ಟೊ ಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಈ ತರದ ಲೇಖನಗಳನ್ನು ಅವನು ಓದಿದ್ದ.

ಪಿಟರ್ಸ್ ಆ ಬರೆಹದ ಗುರುತಿಸಿದ ಭಾಗವನ್ನು ಓದಿದ. ಬರ್ಜಿಲಂಡಿನ ರಾಜಯುವರಾಜರ ಆಚರಣೆಯನ್ನು ಕುರಿತು ಅದರಲ್ಲಿ ಕಟುವಾದ ಚರ್ಚೆಯಿತ್ತು. — ರಾಜಯುವರಾಜರಿಬ್ಬರ ಚರಿತ್ರಗಳೂ ಅತ್ಯಂತ ದೂಷಿತವಾಗಿವೆ; ಇಂದ್ರಿಯಲೋಲುಪತೆಯಿಂದಾಗಿ ಇಬ್ಬರೂ ರಾಜಪುರುಷರ ಮತ್ತು ಪ್ರಜಾಸಾಮಾನ್ಯರ ಅಪ್ರೀತಿಗೆ ಗುರಿಯಾಗಿದ್ದಾರೆ; ವೃದ್ಧರಾಜನ ಇಂದ್ರಿಯ ಪರಾಯಣತೆಯನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ ಅಕ್ಷಮ್ಯ ಅಪರಾಧವೆಂದು ಬಗೆಯುತ್ತಾರೆ; ಸುಸಭ್ಯ ಯುರೋಪಿಗೆ ಬರ್ಜಿಲಂಡ್ ಕಲಂಕಪ್ರಾಯವಾಗಿದೆ; ಅಲ್ಲಿ ಶಾಸನ ಸಮ್ಮತವಲ್ಲದ ಉಪಾಯದಿಂದ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಎತ್ತಲಾಗುತ್ತದೆ; ಮಂತ್ರಿ

ಮಂಡಲ ಪೀಡಕವಾಗಿದೆ; ಪ್ರಜೆಗಳು ವಿದ್ರೋಹದ ಹಾದಿಯಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ;... ಇತ್ಯಾದಿಯಾಗಿ ಅದರಲ್ಲಿ ಬರೆದಿತ್ತು.

ಬರೆದವನ್ನು ಮನಗೊಟ್ಟು ಓದಿ ಪಿಟರ್ಸ್ ಪತ್ರಿಕೆಯನ್ನು ಕೆಳಗಿಟ್ಟ. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಮಿಸ್ ಪೆನಿಸರ್ ದಾಸಿಯೊಬ್ಬಳೊಂದಿಗೆ ಬಂದಳು. ದಾಸಿ ಬೇರೆ ಕೋಣೆಗೆ ಹೊರಟು ಹೋಗಲು ಪೆನಿಸರ್ ಕೇಳಿದಳು : “ ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಏನು ಓದುತ್ತಿದ್ದಿರಿ ? ”

ಪಿಟರ್ಸ್ ಪತ್ರಿಕೆಯನ್ನು ಕೆಳಗೆಸೆದು ಅವಳ ಮುಖದ ಕಡೆ ನೋಡಿದ. ಏನೊಂದೂ ಉತ್ತರವೀಯಲಿಲ್ಲ.

“ ನಮ್ಮ ಥೇಟರಿನಲ್ಲಿ ಅಂದು ತಮ್ಮನ್ನು ನೋಡಿದೆ. ” ಎಂದಳು ಪೆನಿಸರ್.

ಕುರ್ಚಿಯನ್ನು ಅಗ್ಗಿಟ್ಟಿಗೆಯ ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆಳೆದು ಪಿಟರ್ಸ್ ಮಾತನಾಡಿದ: “ ನನ್ನನ್ನು ನೋಡಿದೆಯಾ ? ಅಲ್ಲ, ನಿನ್ನ ಭ್ರಮೆಯಿರಬೇಕು. ”

“ ನನ್ನ ಕಣ್ಣು ದೋಷವೆಂದು ತಾವು ತಿಳಿಯುತ್ತಿದ್ದರೆ, ನನ್ನ ಮಾತೇ ಮುಗಿಯಿತು. ಏನೇ ಇರಲಿ, ತಾವು ದಯವಿಟ್ಟು ಬಂದುದು ನನಗೆ ಸಂತೋಷದ ವಿಷಯ. ”

ಪಿಟರ್ಸ್ ಮತ್ತೆ ಅವಳ ಮುಖವನ್ನು ನೋಡಿದ. ಪೆನಿಸರ್ ಬಲು ಚೆಲುವೆ, ಇಂತಹ ಚೆಲುವೆಯನ್ನು ಎಲ್ಲಿಯೂ ನೋಡಲಿಲ್ಲ ಎಂದೆನಿಸಿತವನಿಗೆ. ಪೆನಿಸರ್ ನಕ್ಕು ನುಡಿದಳು : “ ಏನು ನೋಡುತ್ತಿರುವಿರಿ ? ನನ್ನಲ್ಲಿ ನೋಡುವಂಥದೇನಿದೆ ? ನಾವು ಚಿಕ್ಕವರಲ್ಲ, ಆ ಅವಸ್ಥೆ ಎಷ್ಟೋ ಹಿಂದಾಗಿದೆ. ನಮಗೀಗ ಒಳ್ಳೆಯದು ಕೆಟ್ಟದು ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ. ”

ಪಿಟರ್ಸ್ ಪತ್ರಿಕೆಯನ್ನೆತ್ತಿ ಆ ಲೇಖನವನ್ನು ಅವಳಿಗೆ ತೋರಿಸಿದ. “ ನೀನು ಇದನ್ನು ಓದಿದಂತಿದೆ ಥೇಟರಿನಲ್ಲಿ ನನ್ನನ್ನು ಗುರುತಿಸಿದನೆಂದೂ ಹೇಳುತ್ತೀ. ನಾನು ಅತಿ ಪಾಪಿಷ್ಠನೆಂದು ನಿನ್ನ ಭಾವನೆಯಿದ್ದರೂ, ಈಗ ನನ್ನನ್ನು ಕಾಣಲು ಏಕೆ ಒಪ್ಪಿದೆ ? ” ಎಂದು ಕೇಳಿದ.

“ ತಮ್ಮ ಬಗ್ಗೆ ನನಗೆ ಶ್ರದ್ಧೆಯಿದೆ ತಾವು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಪಾಪಿಷ್ಠರಾಗಿದ್ದರೆ ಅದರ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಎಳ್ಳಷ್ಟೂ ನನ್ನ ಸಹಾನುಭೂತಿಯಿಲ್ಲ. ನಾನು ಪಾಪವನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸುತ್ತೇನೆ, ತಮ್ಮನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ”

“ ಇದೆಂಥ ಮಾತು ? ಪಾಪಿಷ್ಠನ ಪಾಪವನ್ನು ಬದಿಗಿರಿಸಿ ಅವನನ್ನು ಆದರಿಸಲಾಗುವುದೆ ? ಮನುಷ್ಯ ಗುಣದೋಷಗಳ ಸಮಷ್ಟಿ ಮಾತ್ರ, ಅವೆರಡನ್ನೂ ತೆಗೆದರೆ ಉಳಿಯುವುದೇನು ? ”

ವೆನಿಸರ್ ಸಹಾಸ್ಯವಾಗಿ ಉತ್ತರವಿತ್ತಳು : “ ಇದೆಲ್ಲ ತತ್ತ್ವಜ್ಞಾನ ನನಗಿಲ್ಲ, ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವ ಆಗ್ರಹವೂ ಇಲ್ಲ. ಅನೇಕ ಸಜ್ಜನರೂ ಅತ್ಯಂತ ನಿಂದ್ಯ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದನ್ನು ನೋಡಿದ್ದೇನೆ. ಆದರೆ ಅಂಥವರೊಡನೆ ಮಾತುಕತೆ ಮೊದಲಾದವನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಲಿಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಮನುಷ್ಯನ ಪಾಪಪುಣ್ಯಗಳನ್ನು ತೂಗಿ ನೋಡಿ ಅವನೊಡನೆ ಸಂಬಂಧವಿಡಬೇಕೆಂದು ಸಿದ್ಧಾಂತ ಮಾಡಿಕೊಂಡರೆ, ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿರುವುದೇ ಕಠಿನ; ಮನಸಿನ ಸುಖ-ಶಾಂತಿಗಳೂ ಉಳಿಯಲಾರವು. ಅದೆಲ್ಲ ಚರ್ಚೆ ಈಗ ಬೇಡ; ರಾತ್ರಿ ಬಹಳವಾಗಿದೆ; ಇನ್ನೂ ನನ್ನ ಊಟವಾಗಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ತಾವು ಅನ್ಯಥಾ ಭಾವಿಸಬೇಡಿರಿ. ”

ದಾಸಿಯನ್ನು ಕರೆದು ಊಟವನ್ನೂ ಮದ್ಯವನ್ನೂ ತರಲು ಹೇಳಿ, ಪಿಟರ್ಸನಿಗೆ ಸಿಗಾರೇಟ್ ಕೊಟ್ಟು ವೆನಿಸರ್ ಉಡಿಗೆ ಬದಲಿಸಲು ಹೋದಳು. ಅವಳು ತಿರುಗಿ ಬರುವ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಊಟ ಬಂದಿತ್ತು. ಅವಳು ಪಿಟರ್ಸನಿಗೆ ಹೇಳಿದಳು : “ ನನ್ನ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಉಣ್ಣಲು ತಮಗೆ ಆಡ್ಡಿಯಿಲ್ಲವಷ್ಟೆ ? ತಮಗೆ ಅವಸರವೇನೂ ಇಲ್ಲವೆಂದು ತಿಳಿದಿದ್ದೇನೆ. ನಾನೀಗ ಸಂಪೂರ್ಣ ಸ್ವತಂತ್ರಳು; ಇಡೀ ದಿನ ಅಭಿನಯದಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಅದರ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿರಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ, ಕ್ಷಣವೂ ಬಿಡುವಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಈಗ ಅದಾವುದರ ಜೊಂಜಾಟವೂ ಇಲ್ಲ. ” ಕಿಡಿಕ್ರಿಯ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಿ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುತ್ತ ಹೊರಗೆ ನೋಡಿ ಮತ್ತೆ ಅವಳೆಂದಳು : “ ರಾತ್ರಿಯ ಅಂಧಕಾರಾಚ್ಛನ್ನ ದೃಶ್ಯವು ನನಗೆ ಬಹಳ ಸೇರುತ್ತದೆ; ನಮ್ಮ ಮನೆ ಎತ್ತರದಲ್ಲಿದೆ; ಇದರಿಂದ ಅನುಕೂಲವೂ ಉಂಟು, ಪ್ರತಿಕೂಲವೂ ಉಂಟು; ಇಲ್ಲಿಂದ ನಾಲ್ಕು ಕಡೆಯ ಮುಕ್ತ ಪ್ರಕೃತಿ ಕಾಣುವುದು. ”

“ ನೀನೊಳ್ಳೇ ಭಾವುಕಳು. ”

“ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರೂ ಅಲ್ಪಾಧಿಕ ಪರಿಮಾಣದಲ್ಲಿ ಭಾವುಕರೇ. ಸೀಂಟ್ ಮರಿಜ್ಜನಲ್ಲಿ ತಾವು ಎಷ್ಟು ಸೊಗಸಾಗಿ ಮಾತುಕತೆಯಾಡುತ್ತಿದ್ದಿರಿ ನನ್ನೊಡನೆ! ಅಂತಹ ಮಾತುಕತೆ ಕೇಳುವ ಇಚ್ಛೆಯಾಗಿದೆ. ”

“ ಅದೆಲ್ಲವನ್ನೂ ನೀನಿನ್ನೂ ಮರೆತಿಲ್ಲವೆ ? ”

“ ಇಲ್ಲ, ಶಕ್ಯವಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿ ತಾವು ಅವೆಷ್ಟು ಕತೆಗಳನ್ನು ಹೇಳಿದಿರಿ, — ತಮ್ಮ ಕಥನಶಕ್ತಿ ಅಸಾಧಾರಣ ತಾವು ಇತರರಂತಲ್ಲ, ತಮ್ಮ ಆ ಸ್ವಭಾವ ಬದಲಾಗಿದೆಯೇ ? ”

ಪತ್ರಿಕೆಯನ್ನು ತೋರಿಸಿ ಪಿಟರ್ಸ್ “ ಇದನ್ನೋದಿ ನಿನಗೇನೆನಿಸಿತು ? ” ಎಂದ.

“ ಹಾಗಾದರೆ ಅದು ನಿಜವೆ ? ತಾವು — ”

ಅರ್ಧದಲ್ಲಿಯೇ ಪಿಟರ್ಸ್ ಉತ್ತರವಿತ್ತ : “ ನಿನ್ನೆ ದುರು ನಾನು ಯಾವುದನ್ನೂ ಮುಚ್ಚಿಡುವುದಿಲ್ಲ. ನಾನು ಬರ್ಜಿಲಂಡಿನ ಯುವರಾಜರ ಜಾನ್ ವ್ಹಾಲೆಂಟೈನ್. ”

“ ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಅದೆಷ್ಟೋ ಮಾತುಗಳು ಪ್ರಕಟವಾಗಿವೆ. ಅವೆಲ್ಲ ನಿಂದ್ಯ ಸಂಗತಿಗಳು ಸತ್ಯವೆ ? ”

“ ಸತ್ಯವಿರಲಿ ಬಿಡಲಿ; ಕಥೆ. ಹೀಗೆ ನಡುನಡುವೆ ಕಥೆಗಳನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಿದರೆ ಓದುಗರ ಬಳಗ ಹೆಚ್ಚುತ್ತದೆ. ”

“ ತಾವು ಓದಿರುವಿರಾ ? ”

“ ಹೌದು. ಸಾಧ್ಯಂತವಾಗಿ. ಇದೊಂದನ್ನೇ ಅಲ್ಲ, ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಎಲ್ಲ ಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಎಲ್ಲ ಬಯ್ಯುಗಳನ್ನೂ ಓದಿದ್ದೇನೆ. ಕೆಲಕೆಲವರು ಇದಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚು ಬಯ್ಯಿದ್ದಾರೆ. ಅವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಜತನದಿಂದ ಕಲೆಹಾಕಿಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ. ”
ಸೆನಿಸರ್ ಮೌನವಾಗಿ ಮುಗಿಲನ್ನು ನೋಡುತ್ತಲಿದ್ದಳು.

“ ಈ ಕತೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ನೀನು ನಂಬುತ್ತೀಯಾ ? ” ಪಿಟರ್ಸ್ ಕೇಳಿದ.

“ ನಾನು ತಮ್ಮನ್ನು ನಂಬುತ್ತೇನೆ. ಇದೆಲ್ಲ ಸುಳ್ಳೆಂದು ತಾವು ಹೇಳಿದರೆ, ಸುಳ್ಳೆಂದೇ ತಿಳಿಯುತ್ತೇನೆ. ”

“ ಸತ್ಯವೋ ಮಿಥ್ಯವೋ ಎಂಬುದನ್ನು ನಾನು ಹೇಳದಿದ್ದರೆ ? ”

“ ಅದನ್ನು ತಿಳಿಯಲು ನನ್ನ ಆಗ್ರಹವಿಲ್ಲ. ”

“ ಈ ಕತೆಗಳು ಯಾರನ್ನು ಕುರಿತು ಇವೆಯೋ ಅವರು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಅಂಥವರೇ. ”

“ ಹಾಗಾದರೆ ತಾವು ಬರ್ಜಿಲಂಡಿನ ಯುವರಾಜರಲ್ಲವೆ ? ”

“ ನಾನೇ ಬರ್ಜಿಲಂಡಿನ ಯುವರಾಜ. ”

ಈ ಉತ್ತರದಿಂದ ಪೆನಿಸರಳ ಮುಖ ಮಲಿನವಾಯಿತು; ಹೃದಯ ದಲ್ಲಿ ವ್ಯಥೆಯಾಯಿತು. ಅವಳ ಮನೋಭಾವವನ್ನರಿತು ಪಿಟರ್ಸ್ ಹೇಳಿದ : “ ನನ್ನ ವಿಷಯವನ್ನು ಚಿಂತಿಸಿ ನೀನು ಕೊರಗಬೇಡ. ನಮ್ಮ ವಿಷಯ ನಿನಗೆ ಯೋಚಿಸಲು ತಕ್ಕುದಲ್ಲ; ನಮ್ಮ ರಾಜಪರಿವಾರ ನಿಜಕ್ಕೂ ಬಹು ದುರಾಚಾರಿಯಾಗಿದೆ. ಇದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ನಾನು ಹೇಳಲಾರೆ. ನನ್ನನ್ನು ಪಾಪಿಷ್ಠನೆಂದು ತಿಳಿದೂ ನಂಬಬೇಕೆಂದೆನಿಸಿದರೆ ನಂಬಿಕೋ. ”

“ ನಾನು ಬಲ್ಲ ಬರ್ಜಿಲಂಡಿನ ಯುವರಾಜರ ಚರಿತ್ರ ಹೀಗಿಲ್ಲ. ” ಎಂದಳು ಪೆನಿಸರ್.

“ ನಿನ್ನ ಮಾತಿನಿಂದ ನಾನು ಧನ್ಯವಾದೆ. ನಿನ್ನೀ ಸದ್ಭಾವವನ್ನು ನಾನೆಂದೂ ಮರೆಯಲಾರೆ. ಇರಲಿ. ನನ್ನಂತಹ ಅಯೋಗ್ಯನ ಬಗ್ಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ವಿವೇಚನೆ ಆದ ಹಾಗಾಯಿತು; ಇನ್ನು ನಿನ್ನ ವಿಷಯವನ್ನೊಂದಿಟ್ಟು ಹೇಳು. ಇಲ್ಲಿ ನೀನೊಬ್ಬಳೇ ಹೇಗೆ ಹೊತ್ತುಗಳೆಯುವೆ ? ಥೇಟರಿನಲ್ಲಿ ಏಕೆ ಸೇರಿದೆ ? ಸೇಂಟ್ ಮರಿಜ್ಲಿಡ್ಡ ಹಾಗೆ ಇಲ್ಲಿ ಇದ್ದಂತೆ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ ನನಗೆ. ನಿನ್ನಲ್ಲಿಯ ಈ ವ್ಯತ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನು ? ” ಎಂದು ಕೇಳಿದ ಪಿಟರ್ಸ್.

“ ಯಾವ ವ್ಯತ್ಯಾಸವನ್ನು ಕಂಡಿರಿ ನನ್ನಲ್ಲಿ ? ” ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದಳು ಪೆನಿಸರ್.

“ ಮೊದಲು ನೀನು ಬಂಧು ಬಳಗದೊಡನೆ ಕೂಡಿರುತ್ತಿದ್ದಿ; ಅವರ ವ್ಯೂಹವನ್ನು ಭೇದಿಸಿಕೊಂಡು ನಿನ್ನ ಹತ್ತಿರ ಬರುವುದೇ ಕಠಿನವಿತ್ತು. ಆ ದುರ್ಭೇದ್ಯ ವ್ಯೂಹದಿಂದ ಬಿಡುಗಡೆ ಹೊಂದಿ ಹೊರಜಗತ್ತಿಗೆ ನೀನು ಹೇಗೆ ಬಂದೆಯೋ ತಿಳಿಯಲೊಲ್ಲದು. ”

ಪೆನಿಸರ್ ಮೆಲುನಗೆ ನಕ್ಕಳು. “ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ನಾನು ಆ ಬಂಧನಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಹರಿದೊಗೆದು ಈಗ ತಿರುಗುಳಿಯಾಗಿದ್ದೇನೆ. ನನ್ನ ಇಂದಿನ ಬಾಳನ್ನು ಬಾಳುವುದು ಎಲ್ಲ ಹೆಂಗುಸರಿಗೂ ಸಾಧ್ಯವಾದ ಮಾತಲ್ಲ. ಸಂಕೋಲೆಗಳನ್ನು ನಾನು ಕಿತ್ತೊಗೆದದ್ದು ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿಯೆ. ನಾಟ್ಯಮಂದಿರದ ಅಭಿನೇತ್ರಿಯಾಗಬೇಕೆಂದು ನನಗೆ ಹುಚ್ಚೇ ಇದ್ದಿತು; ಥೇಟರೇ ನನ್ನ ಜೀವನದ ಏಕಮಾತ್ರ ಲಕ್ಷ್ಯವಾಗಿತ್ತು. ಆದರೀಗ ಆ ಹಟ ಉಳಿದಿಲ್ಲ. ಆರಂಭ

ದಲ್ಲಿ ನನಗಿದ್ದ ಮೋಹ ಹರಿದಿದೆ. ಸ್ವತಂತ್ರವಾಗಿ ಕಾಲ ಕಳೆಯಬೇಕಾದರೆ ಏನೊಂದು ದುಡಿಯಬೇಕಲ್ಲ, ಎಂತಲೇ ಇನ್ನೂ ಧೇಟರನ್ನು ಬಿಟ್ಟಿಲ್ಲ. ನಟಿಯಾದದ್ದು ಉಚಿತವೋ ಅನುಚಿತವೋ ಎಂದು ವಿಚಾರ ಮಾಡುವುದು ವ್ಯರ್ಥ. ಮನಸಿನ ಪ್ರತಿಕೂಲತೆಯೊಡನೆ ಹೋರಾಡಿ ನಾನು ಜರ್ಜರಿತಳಾಗಿರುವುದು ಮಾತ್ರ ಸತ್ಯ. ”

“ಶ್ರೀಷ್ಠ ಅಭಿನೇತ್ರಿಯೆಂದು ನೀನು ಹೆಸರಾಗಿದ್ದೀ.” ಎಂದ ಪಿಟರ್ಸ್.

“ ತಾವು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಷ್ಟೇನೂ ನಾನದರಲ್ಲಿ ಯಶ ಗಳಿಸಿಲ್ಲ. ನನ್ನಲ್ಲಿ ಅಂತಹ ಅಭಿನಯ ಪಟುತ್ವವಿಲ್ಲ; ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಮನಸುಗೊಟ್ಟು ಶ್ರಮಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ ಮಾತ್ರ. — ಜನರಿಂದ ಬಯಸಿಕೊಳ್ಳಬಾರದೆಂಬ ಕಡೆ ನನ್ನ ಲಕ್ಷ್ಯವಾದರೂ ಇರುತ್ತದೆ. ”

“ ನಟೀಜೀವನ ಸೊಗಸಾಗಿದೆಯೆ ? ಈಗಿದ್ದ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ತೃಪ್ತಿ ಇದೆಯೆ ? ”

“ ತೃಪ್ತಿ ಅತ್ಯಪ್ತಿಯ ವಿಷಯವನ್ನು ಕೇಳಬೇಡಿರಿ. ದಾಸ್ಯದಲ್ಲಿ ಸಂತೋಷವೆಂಬುದೇ ಇಲ್ಲ. ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಅನಿರ್ವಾಹವೆಂದು ಕೈಕೊಂಡ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಕಾಲ ಅನುರಾಗ ಉಳಿಯುವುದೇ ಇಲ್ಲ; ಇದ್ದದರಲ್ಲಿಯೇ ಸುಖವೆಂದರೆ, ನನಗೆ ಎಷ್ಟೋ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವಿದೆ. ಎಂತಲೇ ಹೇಗೋ ಈ ವ್ಯವಸಾಯಕ್ಕೆ ಅಂಟಿಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ ”

“ ನಾಳೆ ನಿನ್ನ ಹೆಸರು ಇಡೀ ಯುರೋಪದಲ್ಲಿಯೆ ಹಬ್ಬಬಹುದು; ಪ್ರತಿಭಾಶಾಲಿನಿಯರಾದ ನಟಿಯರೊಡನೆ ನೀನು ಆಗ್ರಾಸನವನ್ನೂ ಪಡೆಯಬಲ್ಲೆ. ಇಂತಹ ಉಚ್ಛಾಕಾಂಕ್ಷೆ ನಿಗಿಲ್ಲವೆ ? ”

“ ಅಂತಹ ಮಹತ್ತ್ವಾಕಾಂಕ್ಷೆ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ರಂಗಭೂಮಿಗೆ ಹೋಗಲಿಲ್ಲ; ಆ ಆಕಾಂಕ್ಷೆ ನನ್ನ ಮನಸಿನಲ್ಲೇ ಎಂದೂ ಉದಿಸಲಿಲ್ಲ. ಉದಿಸಿದ್ದರೇ ಚಿನ್ನಾಗಿತ್ತೇನೋ. ಏನಾದರೂ ಜೀವನೋಪಾಯ ಬೇಕೆಂದೇ ಧೇಟರನ್ನು ಸೇರಿದ್ದು ನಾನು ನನಗೆ ನನ್ನ ಕುಂದುಕೊರತೆ ಗೊತ್ತಿದೆ; ಶ್ರೀಷ್ಠ ಅಭಿನೇತ್ರಿಯಾಗಲು ಅವಶ್ಯಕವಾದ ಅನೇಕ ಗುಣಗಳು ನನ್ನಲ್ಲಿಲ್ಲ. ”

“ ಆದರೆ ನೀನು ಅಲ್ಪಸಂತೋಷಿಯೆಂದು ನನಗೇನೂ ಎನಿಸುವುದಿಲ್ಲ ನಟೀವರ್ಗದಲ್ಲಿ ಉಚ್ಚಸ್ಥಾನವನ್ನು ಪಡೆಯುವುದು ಅಸಾಧ್ಯವಿದ್ದರೆ, ನೀನು ಘೇಟರನ್ನು ಬಿಡುವುದೇ ಲೇಸು.” ಎಂದ ಪಿಟರ್ಸ್.

ಪೆನಿಸರ್ ನಸುನಕ್ಕು ವಾತನಾಡಿದಳು: “ಅದೇನೂ ಆಗತ್ಯವಿಲ್ಲ. ಉಚ್ಚಾಭಿಲಾಷೆಯಿಲ್ಲದವರಿಗೆ ಹತಾಶೆಯೆಂಬುದಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ಅದೃಷ್ಟದಲ್ಲಿದ್ದಂತೆ ಆಗುವುದು; ರಂಗಮಂಡಲದಲ್ಲಿದ್ದರೂ ಸರಿ, ಬುಟ್ಟರೂ ಸರಿ. ಆದರೆ, ತಾವು ಗುರುತರ ರಾಜ್ಯಕಾರ್ಯವನ್ನು ತೊರೆದು ಹೀಗೇಕೆ ದೇಶ ದೇಶ ತಿರುಗುವಿರಿ? ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದರೆ ತಾವು ಮುಂದೆ ಮಾದರಿಯ ದೊರೆಯಾಗಬಲ್ಲರಿ. ಆದರಲ್ಲಿ ತಮಗೇಕೆ ತಾತ್ಸಾರ ? ”

“ ನನ್ನ ವಿಷಯವನ್ನೆಲ್ಲ ಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಓದಿದ್ದೀ; ಆದರೂ ಹೀಗೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತೀಯಲ್ಲ? ನಾನು ಮಾದರಿಯ ದೊರೆಯಾದೇನೇ ? ”

“ ಗುಲಾಬಿಹೂ ಬಲು ಚೆಂದ. ಆದರೆ ಆದರಲ್ಲಿಯೂ ಮುಳ್ಳುಗಳಿರುತ್ತವೆ. ಯತ್ನಿಸಿದರೆ ತಾವು ಅರಸುಗಳಿಗೆ ಮಾದರಿಯಾಗುವಿರಿ; ನನಗೆ ರವಸ್ಯಾ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲ.”

“ ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಇಂದಿನ ಮುಸ್ತಿ ನಿನಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆಯೇ ? ”

“ ತುಸ ತುಸ ಗೊತ್ತಿದೆ. ”

“ ದೊರೆಯ ದುಷ್ಕರ್ಮಗಳಿಂದ ಪ್ರಜೆಗಳು ವಿಚಲಿತರಾಗಿದ್ದಾರೆ; ತಮ್ಮ ಹೃದಯಸಿಂಹಾಸನದಿಂದ ಅವನನ್ನು ತಳ್ಳಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ ಜೀವನವೇ ಕಲಂಕಿತವಾಗಿರುವವರು ಮುಂದೆ ಅದರ್ಶರಾಜರಾಗುವರೆಂಬುದು ದುರಾಲಯೇ ಸೈ.”

“ ಪ್ರಯತ್ನಕ್ಕೆ ಅಸಾಧ್ಯವಾದುದು ಯಾವುದೂ ಇಲ್ಲ ಆದರ್ಶರಾಜ ರಾಗುವುದನ್ನೇ ತಾವು ಜೀವನದ ವ್ರತವನ್ನಾಗಿ ಹಿಡಿಯಿರಿ ”

ಇಬ್ಬರೂ ಮನಗೊಟ್ಟು ವಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಒಮ್ಮೆಲೆ ಇಕ್ಕಿದ ಬಾಗಿಲ ಹೊರಗಡೆಯಲ್ಲಿ ಮಿದುವಾದ ಹೆಜ್ಜೆಯ ಸದ್ದಾಯಿತು

“ ಯಾರದೋ ಹೆಜ್ಜೆಯ ಸದ್ದು ಕೇಳಿಲ್ಲವೆ ? ” ಎಂದಳು ಪೆನಿಸರ್.

“ ನನಗೂ ಕೇಳಿತು. ಯಾರೋ ಮುಂಗಾಲಿಂದ ನಡೆದು ಬಂದುವೆಂದೆ.”

“ ಇಷ್ಟು ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಯಾರು ಬಂದಿರಬಹುದು ? ”

“ ರಾತ್ರಿ ಬಹಳವಾಯಿತು, ನಾನಿನ್ನು ಹೊರಡುತ್ತೇನೆ.” ಎಂದ ಪಿಟರ್ಸ್.

“ ಆದರೆ ನಮ್ಮ ಎಲ್ಲ ಮಾತುಗಳೂ ತೀರಲಿಲ್ಲ.” ಎಂದಳು ಪೆನಿಸರ್.

“ ಇಂದು ಸಾಕು. ನಾಳೆ ಬಾ ಎಂದರೆ ಮತ್ತೆ ಬರುತ್ತೇನೆ.” ಗಡಿ ಯಾಳವನ್ನು ನೋಡಿ ಪಿಟರ್ಸ್ ಎಂದ.

“ ಖಂಡಿತ ಬರ್ರಿ; ನಮ್ಮ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಗೌಪ್ಯವಾಗಿ ಕೇಳಲು ಯಾರೋ ಹೊಂಚುಹಾಕುತ್ತಿರುವಂತೆ ತೋರುತ್ತದೆ. ಅದರಿಂದ ನನ್ನೆದೆ ಯೊಳಗೆ ಭಯ ತುಂಬಿದೆ.”

“ ಆಕಾರಣವಾಗಿ ಅಂಜಬೇಡ.”

ಬಾಯಿಂದ ಹೀಗಾಡಿದರೂ ಪಿಟರ್ಸ್ ಉತ್ಕಂಠಿತನಾಗದಿರಲಿಲ್ಲ. ತನ್ನನ್ನು ಕೊಲ್ಲಲು ಹಗೆಗಳು ಹವಣಿಸುತ್ತಿರುವರೆಂದು, ತನ್ನ ತಲೆಯ ಬೆಲೆಯನ್ನೂ ಗೊತ್ತುಪಡಿಸಿರುವರೆಂದು ಕೂಡ, ಅವನಿಗೆ ತಿಳಿದಿತ್ತು. ಪೆನಿಸರ್ ಮಾತ್ರ ಇದಾವುದನ್ನೂ ಅರಿಯಳು. ತನ್ನನ್ನು ಹೊಡೆಯುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಯಾರೋ ಗುಟ್ಟಾಗಿ ಹಿಂಬಾಲಿಸಿರಬೇಕೆಂದು ಪಿಟರ್ಸ್‌ನಿಗೆನಿಸಿತು. ಅವನು ತನ್ನ ಒವ್ವರಾಕೋಟಿನ ಜೇಬಿನಲ್ಲಿ ಕೈಯಿಟ್ಟು ಪಿಸ್ತೂಲಿದೆಯೊ ಎಂದು ನೋಡಿ ಕೊಂಡು, ಪೆನಿಸರ್‌ಳ ಕೈಕುಲುಕಿಬೀಳ್ಕೊಂಡು ಹೊರಹೊರಟ.

“ ಸಿದ್ಧುತ್ತಿನ ತೊಟ್ಟಿಲು ಚಪ್ಪರದ ಆ ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿದೆ,” ಎಂದು ಪೆನಿಸರ್ ಸೂಚಿಸಿ “ ತಾವು ನಾಳೆ ರಾತ್ರಿ ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಬರಬೇಕು, -ತಾವು ಕೆಳಗೆ ಹೋದ ಬಳಿಕ ನಾನು ಬಾಗಿಲಿಕ್ಕಿಕೊಳ್ಳುವೆ.” ಎಂದಳು.

ನಾಲ್ಕೂ ಕಡಿ ತೀಕ್ಷ್ಣದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡುತ್ತ ಪಿಟರ್ಸ್ ವಿದ್ಯುತ್ತಿನ ತೊಟ್ಟಿಲಕಡೆಗೆ ಸಾಗಿದ. ಯಾರೂ ಎಲ್ಲಿಯೂ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ.

✽

ಮರುದಿನ ಸಂಜೆ ಕಳೆದ ಬಳಿಕ ಪೆನಿಸರ್ ತನ್ನ ಮನೆಯ ಬಾಗಿಲಲ್ಲಿ ನಿಂತಿದ್ದಳು. ಆಗ ‘ವಾಣಿಜ್ಯ ಸವ್ರಾಟ್’ ಎನಿಸಿದ, ಸ್ಥೂಲಕಾಯದ ಸರ್ ವಿಲಿಯಮ್ ವಿಲ್ಸನ್ ಅವಳ ಕುಳ್ಳಿರುವ ಕೋಣೆಯನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿ, ವಿರಾ.

ಮಾಸನದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಮಾತನಾಡಿದನು: “ ಮಿಸ್ ವೆನಿಸರ್, ನನ್ನನ್ನು ಕಂಡು
 “ಗಾಬರಿಯಾಗಬೇಡ. ನಿನ್ನ ಸಮಯವನ್ನು ಹಾಳುಮಾಡಲು ನಾನು ಬಂದಿಲ್ಲ;”
 ಅಲ್ಲದ ಒಲ್ಲದ ಮಾತನ್ನೂ ಆಡುವುದಿಲ್ಲ. ನನಗೆ ನಿನ್ನೊಡನೆ ಹೆಚ್ಚಿನ
 ಸಂಬಂಧವಿಲ್ಲ. ನಾನು ಅಧ್ಯಕ್ಷನಾಗಿರುವ ಸಮಿತಿಗೆ ನೀನೊಬ್ಬ ಸಾಮಾನ್ಯ
 ಸದಸ್ಯಳು ಮಾತ್ರ. ಕಾರ್ಯಸಮಿತಿಯ ಸದಸ್ಯಳಾಗಿಲ್ಲ; ನಿನ್ನ ಮೇಲೆ ನನ್ನ
 ಒತ್ತಾಯವೇನೂ ನಡೆಯುವುದಿಲ್ಲ ನಿಜ. ಆದರೂ ಚಿಕ್ಕ ಪುಟ್ಟ ಕೆಲಸಗಳಲ್ಲಿ
 ನಿನ್ನ ನೆರವನ್ನು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳಲು ನನಗೆ ಹಕ್ಕಿದೆ. ನೀನು ನನ್ನನ್ನು ಅಶಿಷ್ಟ,
 ನೆಂದು ಭಾವಿಸಬೇಡ; ನಾನು ಸ್ವಾರ್ಥಕ್ಕಾಗಿ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬರಲಿಲ್ಲ, ಸಾಧಾರಣರ
 ಹಿತಕ್ಕಾಗಿ ಬಂದಿದ್ದೇನೆ. ನನ್ನೊಂದು ಮಾತಿಗೆ ಉತ್ತರ ಕೊಡು.-

“ನನು?”

“ನಿನ್ನನ್ನು ಕಾಣಲು ಸದ್ಗೃಹಸ್ಥರೊಬ್ಬರು ಬಂದಿದ್ದರೇ?”

ಕೇಳಿ ವೆನಿಸರ್ ಕೊಂಚ ಚಂಚಲಳಾದಳು. ವಿಲಿಯಮ್ ಮಾತಿನ ಅಭಿ
 ಪ್ರಾಯ ಗೊತ್ತಾಗದೆ ಅವನ ಮುಖವನ್ನು ನೋಡುತ್ತ ಅವಳೆಂದಳು:-ಹೌದು,
 ಒಬ್ಬರು ಬಂದಿದ್ದರು; ಅವರ ಹೆಸರು ಮಿ. ಜಾನ್ ಪಿಟರ್ಸ್. ”

“ಇದು ಅವರ ಭವ್ಯನಾಮವೆಂಬುದು ನಿನಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲವೆ? ಅವರ ನಿಜ
 ವಾದ ಹೆಸರು ಜಾನ್ ವ್ಲೆಂಟಿಯನ್ ಪಿಟರ್ಸ್; ಅವರು ಬರ್ಜಿಲಂಡಿನ
 ಯುವರಾಜರು!”

“ಎರಡು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಸೇಂಟ್ ಮರಿಜ್ ದಲ್ಲಿ ಮೊದಲು ಅವರ
 ಗುರುತು ನನಗಾಯಿತು. ಆಗವರು ಜಾನ್ ಪಿಟರ್ಸ್ ಎಂದು ತಮ್ಮ ಪರಿಚಯ
 ಹೇಳಿದ್ದರು. ಅವರೊಬ್ಬ ಸಾಮಾನ್ಯಮನುಷ್ಯರೆಂದೇ ನಾನು ತಿಳಿದಿದ್ದೆ.
 ಬರ್ಜಿಲಂಡಿನ ಯುವರಾಜರ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ಕೇಳಿದ ದೋಷಾರೋಪಗಳ
 ಬಗೆಗೆ ಜಾನ್ ಪಿಟರ್ಸ್‌ರೊಡನೆ ನಾನು ಮಾತನಾಡಿದ್ದೇನೆ; ಆ ಆರೋಪ
 ಗಳೆಲ್ಲ ಸತ್ಯವೆಂದಿನ್ನೆಸರಿಲ್ಲ, ಅಲ್ಲದೆ ಇಬ್ಬರೂ ಒಂದೇ ಎಂಬ ಬಗ್ಗೆಯೂ
 ಸಂದೇಹ ಹುಟ್ಟುತ್ತದೆ.”

“ಸಂದೇಹಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇ ಇಲ್ಲ. ಜಾನ್ ಪಿಟರ್ಸ್ ಮತ್ತು ಯುವ
 ರಾಜ ಜಾನ್ ವ್ಲೆಂಟಿಯನ್ ಪಿಟರ್ಸ್ ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ ಒಬ್ಬರೆ. ಯುರೋ

ಪಿನಲ್ಲಿ ಇಂತಹ ಸಮಾಜದ್ರೋಹಿಗಳು ಎಷ್ಟು ಜನರಿರುವರೋ ಯಾರಿಗೆ ಗೊತ್ತು. ನಮ್ಮ ಸಮಿತಿಯಲ್ಲಿ ಜನತಾರತ್ನಗಳ ಒಂದು ಪಟ್ಟಿಯಿದೆ; ಅದರಲ್ಲಿ ಇವರ ಹೆಸರು ಅಗ್ರಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿದೆ. ಆ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಹೆಸರಿದ್ದವರ ಜೀವನವು ನಿರಾಸದವಾಗಿರುವುದೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಡ.”

“ ನನಗೆ ಇದನ್ನೆಲ್ಲ ಏಕೆ ಹೇಳುತ್ತಿರುವಿರಿ ? ” ಅಪ್ರಸನ್ನ ಭಾನವದಿಂದ ಪೆನಿಸರ್ ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದಳು.

“ ಅವರ ಚಲನವಲವನ್ನು ನಾನು ಲಕ್ಷಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಅವರು ಈದಿನ ರಾತ್ರಿ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬರುವರೋ ಹೇಗೆ ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ.” ಎಂದ ವಿಲಿಯಮ್.

“ ಹಾಂ, ಬರುವುದಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.”

“ ಹಾಗಾದರೆ ಒಂದು ಕೆಲಸ ಮಾಡು. ಅವರು ಬಂದರೆ ಉಪಾಯ ದಿಂದ ರಾತ್ರಿ ಒಂದೂವರೆಯ ವರೆಗೆ ನಿಲ್ಲಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು; ಆಮೇಲೆ ಕಳಿಸಬಹುದು.”

ಪೆನಿಸರಳಿಗೆ ವಿಸ್ಮಯವು ಅನಿವಾರ್ಯವಾಯಿತು. ಉಸಿರುಗಟ್ಟಿದಂತೆ ಅವಳು ಕೇಳಿದಳು: “ ಏಕೆ ? ”

“ ಕೆಲವರು ಅವರನ್ನು ಕಾಣಬಯಸುತ್ತಾರೆ ”

“ ಕೇವಲ ಅವರ ಸಲುವಾಗಿಯೆ ? ”

“ ನೀನಿಷ್ಟೇ ತಿಳಿದುಕೋ. ಹೆಚ್ಚಿನದನ್ನು ಅರಿಯಲು ಆತುರ ಳಾಗಬೇಡ.”

* ಅಗ್ನಿ ಸ್ಥಿಗಿಯ ಹತ್ತಿರ ಕುಳಿತು ಪೆನಿಸರ್ ನ್ಯೂಯಾರ್ಕ್ ಹೆರಾಲ್ಡ್ ಪಿಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ಹಠಾತ್ ಜಾನ್ ಪಿಟರ್ಸ್ ಒಳಗೆ ಬಂದುದನ್ನು ಕಂಡು ಬಿಚ್ಚಿದಳು.

“ ನನ್ನ ಹಾದಿ ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದೆಯಾ ಮಿಸ್ ಪೆನಿಸರ್ ? ನಾನು ಬರುವೆನೆಂಬುದನ್ನು ಮರೆತಿಲ್ಲನೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ.” ಪ್ರವೇಶಿಸುತ್ತ ಪಿಟರ್ಸ್ ಕೇಳಿದ.

“ ಇಲ್ಲ, ಮರೆತಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ತಾವು ಬಂದುದಕ್ಕೆ ನನಗೇನು ಸಂತೋಷ ಸವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಬರದಿದ್ದರೇ ಒಳಿತಾಗುತ್ತಿತ್ತು.” ಎಂದಳು ಪೆನಿಸರ್.

ಕುರ್ಚಿಯೊಂದನ್ನೆಳೆದುಕೊಂಡು ಕುಳಿತು ಪಿಟರ್ಸ್ ನುಡಿದ: “ ಹಾಗೆಂದರೆ ನಿನ್ನ ಮಾತಿನ ಅರ್ಥ ತಿಳಿಯಲಿಲ್ಲ; ತಿಳಿಸಿ ಹೇಳು. ಇಂದೂ ನೀನು ವೃತ್ತ ಸತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ನನ್ನ ದುರಂಚರಣೆಯ ಸಂಗತಿಯನ್ನೇ ಓದುತ್ತಿದ್ದೆಯೇನೋ! ಇಷ್ಟು ಆಗ್ರಹಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನು ? ”

“ ನನ್ನ ಮಿತ್ರ ಜಾನ್ ಪಿಟರ್ಸ್ ಮತ್ತು ಬರ್ಜಿಲಂಡಿನ ಯುವರಾಜ ಜಾನ್ ವ್ಹಲ್ಟಾಯಿನ್ ಇವರಿಬ್ಬರಲ್ಲಿ ಸಾಮ್ಯವೆಲ್ಲಿದೆಯೆಂಬುದನ್ನು ಯೋಚಿಸುತ್ತಿದ್ದೆ. ಸತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ವರ್ಣಿಸಿದ ಯುವರಾಜರ ಚಿತ್ರವನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಾಗ, ಇಂತಹ ಅಧಮನೊಡನೆ ಇಂತಹ ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ನಾನು ಏಕಾಕಿಣಿಯಾಗಿ ಭಿಟ್ಟಿಯಾಗಲು ಯಾವ ಸಾಹಸದಿಂದ ಉದ್ಯುಕ್ತಳಾದೆನೋ ಎಂದೆನಿಸುತ್ತಿತ್ತು.” ಎಂದಳು ಪೆನಿಸರ್.

“ ನೀನಿಗೆ ನನ್ನಲ್ಲಿ ನಂಬುಗೆಯಿತ್ತೆಂದೇ ಬರಲಿಕ್ಕೆ ಹೇಳಿದೆಯಷ್ಟೆ ? ” ಎಂದ ಪಿಟರ್ಸ್.

“ ಅಂದರೆ ನಾನು ನಂಬಬಾರದವರನ್ನು ನಂಬಿದ್ದೇನು; ಇಲ್ಲವೆ ತಾವು ಯುವರಾಜರಾಗರಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ; ಅಥವಾ ಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿಯ ತಮ್ಮದುಷ್ಕೀರ್ತಿಯ ಸುದ್ದಿ ಸುಳ್ಳರಬೇಕು.” ಎಂದಳು ಪೆನಿಸರ್.

“ ನೀನು ಅಪಾತ್ರನನ್ನು ನಂಬಿಲ್ಲವೆಂದು ಮಾತ್ರ ನಾನು ಹೇಳಬಲ್ಲೆ.” ಎಂದ ಪಿಟರ್ಸ್.

“ ನಿನ್ನೆ ರಾತ್ರಿ ತಾವು ನನ್ನೊಡನೆ ಸುರಾಪಾನ ಮಾಡಿದಿರಿ. ಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ನೋಡಿದರೆ ತಾವೊಬ್ಬ ನರ್ತಕಿಯ ಬೂಟಿನಲ್ಲಿ ಸ್ಯಾಂಪೆನ್ ಸುರಿದು ಕುಡಿದಿರೆಂದು ಪ್ರಕಟವಾಗಿದೆ; ಇದೇನು ಸತ್ಯವೆ ? ”

“ ನನಗಂತೂ ಇದು ನೆನಪಿಲ್ಲ. ನೀನಿದನ್ನು ಲೇಖಕನ ಕಲ್ಪನಾವೈಖರಿಯೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬಹುದು.”

“ ಇಡೀ ವರ್ಣನೆಯೇ ಅತಿರಂಜಿತವೆಂದು ತೋರುತ್ತದೆ.”

“ ಹಾಗೆ ಖಂಡಿತವಾಗಿ ಹೇಳಲು ಬಾರದು. ಇದರಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಸತ್ಯ ವಿರಲೂ ಬಹುದು.”

“ ಅದಿರಲಿ. ಈಗ ನೀವು ಏನಾದರೂ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವಿರಾ ? ” ಎಂದು ಪೆನಿಸರ್ ಕೇಳಿದಳು.

“ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳದಿದ್ದರೆ ? ” ನಗುತ್ತ ಪಿಟರ್ಸ್ ಕೇಳಿದ.

“ ತಮಗೀಗಲೇ ಅಷ್ಟುಕೊಟ್ಟು ಬಿಡುವೆ.”

“ ಇಷ್ಟು ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ತಿರುಗಿ ಹೋಗಲು ಬಂದಿಲ್ಲ ನಾನು. ನನ್ನ ಮೇಲೆ ನಿನಗೇಕೆಷ್ಟು ನಿರ್ದಯ ? ”

“ ತಮ್ಮನ್ನು ಬೇಗನೆ ಕಳಿಸುವುದು ನಿರ್ದಯದ ಕೆಲಸವೋ ಅಲ್ಲವೋ ಎಂಬುದನ್ನು ನಾಳೆ ಅರಿಯುವಿ ಈಗ ಕತೆ ಹೇಳಿರಿ. ತಾವು ಅನೇಕದೇಶಗಳನ್ನು ತಿರುಗಿರುವಿರಿ, ಹಲವು ಕುತ್ತುಗಳಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದು ಎದ್ದಿರುವಿರಿ, ಆ ಕತೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಕೇಳಬೇಕೆಂಬ ಇಚ್ಛೆಯಾಗಿದೆ. ನಾನಾ ಕಡೆಯ ಹಲವು ತರದ ವಿಲ್ಕ್ಷಣ ಜನರನ್ನು ತಾವು ನೋಡಿರುವಿರಿ.”

“ ಹಲವು ಕಡೆ ಹಲವು ಬಗೆಯ ಜನರನ್ನು ನಾನು ಕಂಡುದೇನೋ ನಿಜ. ಆದರೆ ಅವರೊಡನೆ ಬೆರೆತು ಮಾತುಕತೆಯಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ನನಗಷ್ಟು ಸೊಗಸಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ನನಗೆ ಯಾರ ವಿಶೇಷ ಪರಿಚಯವೂ ಇಲ್ಲ. ಮತ್ತೆ ನೇಂಟಾ ಮಂಜ್ಜಿ ಹೋಗಿ ನಿನ್ನೊಡನೆ ಮಾತುಕತೆಯಾಡಬೇಕೆಂದು ನನಗೆ ಆಶೆಯಾಗುತ್ತಿದೆ.”

“ ಆ ದಿನಗಳು ಮರಳಿ ಬರಲಾರವು; ಆ ವಿಷಯವನ್ನು ನೆನಪುವ ಇಚ್ಛೆಯೂ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ ” ಎಂದು ನುಡಿದಳು ಪೆನಿಸರ್.

“ ಆ ಸುಖದ ದಿನಗಳು ಮತ್ತೆ ಬರಬಲ್ಲವು.”

“ ಇಲ್ಲ. ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿ ಮಿ ಜಾನ್ ಪಿಟರ್ಸ್‌ರೊಡನೆ ಆಮೋದ ಪ್ರವೋದಗಳು ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದವು. ಈಗ ಮೂರನೆಯ ವ್ಯಕ್ತಿ ಬಂದಿರಗಿದೆ.”

“ ಮೂರನೆಯವರು ಯಾರು ಮತ್ತೆ ? ”

“ ಬರ್ಜಿಲಂಡಿನ ಯುವರಾಜ ಜಾನ್ ವ್ಹಲಂಟಾಯಿಸ್.”

ಈ ಮಾತುಕತೆಗಳು ಇಲ್ಲಿಗೆ ನಿಂತವು ಇಬ್ಬರೂ ಮೌನವಾಗಿ ಪಾಪಾ ಪಾರಗಳನ್ನು ಮುಗಿಸಿದರು. ಬಳಿಕ ಪಿಟರ್ಸ್ ಮೇಜನಮೇಲೆ ಮೊಣಕೈಯುರಿ

ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳದ: “ ನಾನು ಜಾನ್ ಪಿಟರ್ಸ್ ಎಂಬುದು ಸತ್ಯ, ಅದರಂತೆ ಯುವರಾಜ ಜಾನ್ ವ್ಹಲಿಂಟ್ಜನ್ ಎಂಬುದೂ ಸತ್ಯ. ಈ ಮಾತನ್ನು ನಿನ್ನೊಬ್ಬಳಿದರಿಗೆ ಮಾತ್ರವೇ ಹೇಳಿದ್ದು, ಬೇರೆ ಯಾರಿಗೂ ಎಂದೂ ಹೇಳಿಲ್ಲ. ಹೆರವರ ಹುಳುಕುಗಳನ್ನು ಹುಡುಕುವ ಕಲಕಪ್ರಿಯರಾದ ಲೇಖಕರು ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ನೂರಾರು ಜನರಿದ್ದಾರೆ. ಮಂದಿಯ ಮೈಗೆ ರಾಡಿಯನ್ನೆರಚಿ ಅವರು ಆನಂದಪಡುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಅದೇ ರಾಡಿ ಎಷ್ಟೋ ಸಲ ಅವರ ಮೋರೆಗೇ ಸಿಡಿಯುತ್ತದೆ. ನನ್ನ ವಿಷಯ ನಿನಗೆ ಯಾವುದನ್ನೂ ಹೇಳಬಾರದೆಂದು ಕೊಂಡಿದ್ದೆ. ಆದರೆ ನಿನ್ನ ಮನಸಿನಲ್ಲಿಯು ಸಂದೇಹವನ್ನು ತೆಗೆದುಹಾಕದಿರುವುದು ಉಚಿತವಲ್ಲವೆಂದು ತೋರುತ್ತಿದೆ. ನಾನೆಂದೂ ಯಾವ ನರ್ತಕಿಯರ ಪಾದರಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಮದ್ಯವನ್ನು ಕುಡಿದಿಲ್ಲ ಬಹುಜನ ನರ್ತಕಿಯರ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಬಿಂದುಮಾತ್ರವೂ ಅನುರಾಗವಿಲ್ಲ. ನಾನೊಮ್ಮೆಯೂ ಕುಡಿದು ಎಚ್ಚರುದವ್ವಿಲ್ಲ. ಸೇಂಟ್ ಮಾರ್ಜನ್ನಲ್ಲಿ ನಿನ್ನೊಂದಿಗಿದ್ದಾಗ ಪಡೆದ ಆನಂದವೇ ಆನಂದ. ಅಂತಹ ಆನಂದವನ್ನು ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಮತ್ತೆಂದೂ ನಾನು ಪಡೆದಿಲ್ಲ; ಮುಂದೆಂದೂ ಪಡೆಯುವುದಿಲ್ಲವೆಂದೇ ಎನಿಸುತ್ತದೆ ಬಾಳಿನ ಅವೆರಡು ಸಪ್ತಾಹಗಳ ಕಾಲ ಮಾತ್ರ ನನ್ನಿಂದಿನ ಮರುಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ತಂಪುನೆಳಲಿನ ಲತಾಕುಂಜ.”

“ ಹಾಯ್! ತಮ್ಮ ಮಾತನ್ನು ನಂಬುವುದು ಸಾಧ್ಯವಾಗಿದ್ದರೆ! ”
 ಅಸ್ಫುಟವಾಗಿ ವೆನಿಸರ್ ಉದ್ಗಾರತೆಗೆದಳು.

“ ನಂಬುವುದೇನೂ ಕಠಿಣವಲ್ಲ, ಸತ್ಯಕಥನವು ಗುಪ್ತವಾಗಿ ಉಳಿಯುವುದಿಲ್ಲ ” ಎಂದ ಪಿಟರ್ಸ್.

ವೆನಿಸರ್ ನಿಟ್ಟುಸಿರನ್ನು ಕರೆದ.
 ಗಡಿಯಾಳವನ್ನು ನೋಡಿದಳು. ಒಂದು ಗಂಟೆಯಾಗಿತ್ತು. ಎರಡು ಕೈಗಳನ್ನೂ ಮೇಲೆತ್ತಿ ಅವಳೆಂದಳು: “ನಾನು ತಮ್ಮ ಮಾತಿನ ಬಗೆಗೆ ಅವಿಶ್ವಾಸಪಡುವುದಿಲ್ಲ. ಎಂತಲೇ ತಮ್ಮನ್ನೀಗಲೇ ಬಿಟ್ಟೊಡಬೇಕೆಂದು ಇಚ್ಛಿಸುತ್ತೇನೆ. ಅದೇಕೆಂದು ಕೇಳಬೇಡಿರಿ ಮಾತ್ರ. ಈ ವಿಷಯವಾಗಿ ವಾದವಿವಾದ ಬೆಳಸದೆ, ಇಗೊಳ್ಳಿ, ಈ ಚುರೂಟನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿರಿ, ಸೇದುತ್ತು ಸೇದುತ್ತು ಒಳ್ಳೆಯ ಮನುಷ್ಯರ ಹಾಗೆ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿರಿ! ” ಎಂದು ಪಿಟರ್ಸ್‌ನಿಗೆ ಅವಳೊಂದು ಚುರೂಟನ್ನು ಕೊಟ್ಟಳು.

“ ಅರ್ಧಚಂದ್ರಪ್ರಯೋಗ ಬಹಳ ಶೀಘ್ರವೇ ಆಯಿತು! ” ಪಿಟರ್ಸ್ ಹತಾಶಭಾವದಿಂದ ನುಡಿದ.

“ ಆಗಲಿ. ಈ ಅರ್ಧಚಂದ್ರ ತಮ್ಮ ಮಂಗಲಕ್ಕಾಗಿಯೇ. ಇಷ್ಟು ಅವಸರದಿಂದ ತಮ್ಮನ್ನು ಹೊರಹೊರಡಿಸಲು ನಾನೇಕೆ ವ್ಯಗ್ರಳಾಗಿದ್ದೇನೆಂಬುದು ಹಿಂದುಗಡೆ ತಮಗೆ ತಿಳಿಯಬಹುದು.”

“ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬರಲು ನನಗಿನ್ನು ಆಸ್ಪದವಿಲ್ಲವೆ ? ” ವಿಷಾದದಿಂದ ಪಿಟರ್ಸ್ ಕೇಳಿದ.

“ ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ ಇದೆ. ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಬನ್ನಿರಿ ; ನಾನು ಬರಲು ತಿಳಿಸುತ್ತೇನೆ. ಈಗ ಮಾತ್ರ ತಡವಾಡದೆ ಹೊರಟುಹೋಗಬೇಕು.”

ಅವಳ ಆಕುಲತೆಯ ಕಾರಣವನ್ನು ತಿಳಿಯಲಾರದೆ ಪಿಟರ್ಸ್ ಅತ್ಯಂತ ವಿಸ್ಮಿತನಾದ. ಆದರೆ ವಿರಕ್ತನಾಗಲಿಲ್ಲ. ಅವಳ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಇಂಗಿತದಲ್ಲಿ ಅವನ ಬಗೆಗೆ ಸಮವೇದನೆಯ ಭಾವ ಒಡೆದು ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದಿತು. ತನ್ನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಪೆನಿಸರಳಿಗೆ ವಿರಕ್ತಿಯಾಗಲಿ ಅಸಂತುಷ್ಟಿಯಾಗಲಿ ಇಲ್ಲವೆಂದರಿತು ಪಿಟರ್ಸ್‌ನಿಗೆ ಅನಂದವೆನಿಸಿತು; ಅಶಾಂತಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಶಾಂತಿಲಭಿಸಿತು ಅವನು ಸಂದೇಹದಿಂದ ಪೆನಿಸರಳ ಮುಖವನ್ನು ನೋಡಿಕೊಣೆಯಿಂದ ಹೊರಬಿದ್ದು ದೀರ್ಘವಾದ ಮೊಗಸಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಸಾಗಿದ. ಅಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಾಶ ಮಂದವಾಗಿ ಹರಡಿತ್ತು.

ಪೆನಿಸರ್ ಬಾಗಿಲನ್ನಿಕ್ಕಿ ಅಲ್ಲಿಯೇ ನಿಂತುಕೊಂಡಳು. ಬಲಗೈಯಿಂದ ಎದೆಯನ್ನು ಮುಟ್ಟಿಕೊಂಡು ನೋಡಿ ಕಾತರಭಾರದಿಂದ ರಿಡಿಕಿಯಬಳಿ ಸಾರಿದಳು. ಮಂದವಾರುತ ಅವಳ ಮುಂಗುರುಳುಗಳನ್ನು ಮೆಲ್ಲನೆ ತೀಡಿತು. ತಂಪುತಗಲಿ ಅವಳಿಗೆ ನವಜೀವನ ಬಂದಂತಾಯಿತು. ಹತ್ತಿರದಲ್ಲಿ ಟೈಂಪೀಸು ಟೆಕ್ ಟೆಕ್ ಎನ್ನುತ್ತಿತ್ತು. ಟೆಂಜು ಎಂದು ಒಮ್ಮೆ ಬಾರಿಸಿ ಅರ್ಧ ಗಂಟೆಯಾದುದನ್ನು ಸೂಚಿಸಿತು; ಒಂದೂವರೆಯಾಯಿತು. ಎದೆಯೊಳಗೆ ಬಡಿದಂತಾಗಿ ಪೆನಿಸರಳ ಮೈಗೂದಲು ನೆಟ್ಟಗಾದವು. ಸರಕ್ಕನೆ ಬಂಗಾರದ ಜೇಬಿನ ಗಡಿಯಾಳವನ್ನು ತೆಗೆದು ನೋಡಿದಳು; ಒಂದಕ್ಕೆ ಆದು ನಿಂತು

ಹೋಗಿತ್ತು. ಸರ್ ವಿಲಿಯಂ ಹೇಳಿದಂತೆ ಸರಿಯಾದ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಯಂತ್ರದ ದೋಷದಿಂದಾಗಿ ಗೊತ್ತಾಗದಂತೆಯೆ ಪೆನಿಸರ್ ಪಿಟರ್ಸನ್‌ನನ್ನು ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಳು !

೬

ಜಾನ್ ಪಿಟರ್ಸನ್‌ನಂತಹ ಸಾಹಸಿಗಳು ಮತ್ತೊಬ್ಬರು ಇಡೀ ಯುರೋಪ ಖಡದಲ್ಲಿಯಾದರೂ ಇದ್ದರೋ ಇಲ್ಲವೋ ಸಂದೇಹ. ಅಂತಹನ ಎದೆಯೂ ಪೆನಿಸರಳ ಮನೆಯ ಹೊರಚಪ್ಪರದಲ್ಲಿ ನಡೆದಾಗ ಆಗಾಗ ಹಾರುತ್ತ ಲಿತ್ತು. ಅವನು ಅಟ್ಟವನ್ನು ಏರುವ ಇಳಿಯುವ ವಿದ್ಯುತ್ತಿನ ತೊಟ್ಟಿಲನ್ನು ಸವಿಸಿಸಿರಬಹುದು ಬಲಗಡೆಯಲ್ಲಿ ಯಾರದೋ ಉಸಿರಾಟ ಕೇಳಿತು ; ಹೆಜ್ಜೆಗಳ ಮೃದುಶಬ್ದವೂ ಕೇಳಿದಂತಾಯಿತು. ಪಿಟರ್ಸನ್ ತತ್ಕ್ಷಣ ತಿರುಗಿನಿಂತ. ಕೃಶಶರೀರದ ಮನುಷ್ಯನೊಬ್ಬನು ಒಮ್ಮೆಲೆ ಎದುರಿಗೆ ಬಂದು ತೀಕ್ಷ್ಣಧಾರೆಯ ಖಡ್ಗವನ್ನು ಅವನ ತಲೆಗೆ ಬೀಸಲುಜ್ಜುಗಿಸಿದ. ಆದರೆ ಪಿಟರ್ಸನ್ ವಿಸ್ಮಯದಿಂದ ಅವನ ಮೇಲೆರಗಿ, ಹೊಡೆಯಲುದ್ಯುಕ್ತವಾದ ಕೈಗೆ ಬಲವಾಗಿ ಹೊಡೆದ ; ಕತ್ತಿ ಅವನ ಹಿಡಿಯಿಂಪ ಕಳಚಿಹೋಗಿ ದೂರದಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದಿತು.

ಪಿಟರ್ಸನ್ ಆ ಹಗೆ ದಾಳಿಯಿಡುವ ಕ್ಷಣದಲ್ಲೇ ವಿದ್ಯುದ್ದೀಪಗಳನ್ನು ಆರಿಸಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದ. ಪಿಟರ್ಸನ್ ವೈರಿಯ ಕತ್ತನ್ನು ಒಂದು ಕೈಯಿಂದ ಒತ್ತಿ ಹಿಡಿದು, ಒಂದು ಕೈಯಿಂದ ಪುನಃ ದೀಪ ಹಚ್ಚಿದ. ಅವನ ಕಸುವಿನ ಹಿಡಿತದಿಂದ ಮೇಲಿನ ಉಸಿರು ಮೇಲೆ ಕೆಳಗಿನ ಉಸಿರು ಕೆಳಗೆ ಅದಂತಾಗಿ ಶತ್ರು ಕಸವಿಸಿಯಿಂದ ಚೀರಿದ. “ ಸತ್ತೆ ಸತ್ತೆ ! ದಮ್ಮಯ್ಯ, ನನ್ನನ್ನು ಕೊಲ್ಲಬೇಡ ; ಕುತ್ತಿಗೆಯನ್ನು ಆಪ್ಪು ಹಿಸುಕಬೇಡ, ಸ್ವಲ್ಪ ಸಡಿಲು ಬಿಡು ; ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಸತ್ತೇ ಹೋಗುತ್ತೇನೆ.” ಎಂದು ಕೂಗಿಕೊಂಡ.

ಹಿಡಿತವನ್ನು ಕೊಂಚ ಸಡಿಲಿಸಿ, ಪಿಟರ್ಸನ್ ಅವನನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪದೂರ ಎಳೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ನುಡಿದ : “ ಇಗೋ ಜೋಕೆ, ನೀನು ಓಡಿ ಹೋಗಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಬೇಡ ; ನಿನ್ನ ಉದ್ಧಾರಕ್ಕಾಗಿ ಯಾರನ್ನಾದರೂ ಕೂಗಿ ನೀಗಿ ; ಕೊಂದೇ ಬಿಡುತ್ತೇನೆ. ಓಡಿ ಹೋಗಲು ಯತ್ನಿಸದೆ ನಾನು ಹೇಳಿ

ದಂತೆ ಕೇಳಿದರೆ ನಿನ್ನ ಜೀವ ಉಳಿದೀತು. ನೀಟಾಗಿ ನಿಂತು ನಾನು ಹೇಳುವುದನ್ನು ಕೇಳು.”

ಪಿಟರ್ಸ್ ಹಗೆಯ ಗಂಟಲನ್ನು ಬಿಟ್ಟು, ಮುಟ್ಟಿಗೆ ಮಾಡಿದ ಬಲಗೈಯನ್ನು ಅವನ ಹೆಗಲಮೇಲಿರಿಸಿ, ಅಂತರ್ಭೇದೀ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಅವನ ಮುಖವನ್ನು ನೋಡುತ್ತ ಮಾತನಾಡಿದ: “ನೀನು ಸಾಯಬೇಕೆನ್ನುವಿಯೋ ಬದುಕಬೇಕೆನ್ನುವೆಯೋ ಮೊದಲು ನಿರ್ಧರಿಸಿಕೋ. ನನ್ನ ಉಕ್ಕಿನಂತಹ ಮೈಯನ್ನು ನೋಡಿದೆಯಷ್ಟೆ? ಮನಸುಮಾಡಿದರೆ ನಿನ್ನನ್ನು ಹುಳದಂತೆ ಒರೆದುಕೊಂಡೇನು.”

“ನೀನು ನನ್ನನ್ನು ಕೊಲ್ಲಲು ಸಮರ್ಥನೇನೋ ನಿಜ. ಆದರೆ ಆ ಸಾಹಸ ನಿನಗೆ ಬಲವರದು.” ಶತ್ರು ಪಿಟರ್ಸನ ಮೊಗ ನೋಡುತ್ತ ನುಡಿದ.

ಪಿಟರ್ಸ್ ನಕ್ಕ. “ಏಕೆ? ಆತ್ಮರಕ್ಷಣೆಗಾಗಿ ನಿನ್ನನ್ನು ಕೊಲ್ಲಲು ನನಗೆ ಅಧಿಕಾರವಿದೆ. ನನ್ನನ್ನು ಕೊಲ್ಲಲು ನನಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಾಧನ ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಅರೆಸಿಮಿ ಷದಲ್ಲಿ ಕತ್ತುಹಿಸುಕೆ ನಿನ್ನನ್ನು ಕೊನೆಗಾಣಿಸುವೆ ಹೆಚ್ಚು ಮಾತನಾಡುವ ಅಗತ್ಯವಿಲ್ಲ ಹೇಳು, ಸಾಯಬೇಕೆನ್ನುತ್ತಿಯೋ ಬದುಕಬೇಕೆನ್ನುತ್ತಿಯೋ?”

“ಬಯಸಿ ಸಾಯಬೇಕೆನ್ನುವವರುಂಟೇ ಯಾರಾದರೂ?”

“ತಿಳಿಯಿತು, ನೀನು ಹೇಡಿ. ಸಾವಿಗೆ ಅಂಜುತ್ತೀ. ನಾನು ನಿನ್ನನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡುತ್ತೇನೆ; ಆದರೆ ನೀನೊಂದು ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಬೇಕು. ನನ್ನ ವಧೆಗಾಗಿ ನಿನ್ನನ್ನು ಯಾರು ಕಳಿಸಿದ್ದರೋ ಅವರ ಹತ್ತಿರ ನನ್ನನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಬೇಕು. ಒಪ್ಪಿಗೆಯೇ?” ಎಂದ ಪಿಟರ್ಸ್.

“ನಿನ್ನನ್ನು ಅವರ ಹತ್ತಿರ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಬೇಕೆ?” ವಿಸ್ಮಯ ದಿಂದ ಕೇಳಿದ ಆ ಮನುಷ್ಯ.

“ಹೌದು. ನೀನಿದನ್ನು ಒಪ್ಪಿವಿಯೋ ಇಲ್ಲವೋ ಬೇಗ ಹೇಳು. ನಾನು ಅವರನ್ನು ಕಾಣದೆ ಮನೆಗೆ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ.”

“ನೀನೊಬ್ಬನೇ ಹೋಗುವೆಯಾ ಅಲ್ಲಿಗೆ?”

“ಹೂಂ”

“ನಡೆ ಹಾಗಾದರೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುವೆ.”

“ ಆದರೆ ನೋಡು, ಓಡಿಹೋಗಲು ಯತ್ನಿಸಿದರೆ ಪೋಲಿಸರಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸುತ್ತೇನೆ. ”

“ ಸವಾಪದಲ್ಲಿ ಚಾಕಿಯಿಲ್ಲ, ನನಗೆ ಓಡಿಹೋಗುವ ಇಚ್ಛೆಯೂ ಇಲ್ಲ. ನನ್ನನ್ನು ಈ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಹಚ್ಚಿದವರು ಸವಾಪದಲ್ಲಿಯೇ ಇದ್ದಾರೆ. ” ಎಂದು ಆ ಮನುಷ್ಯ ನುಡಿದ.

“ ಅವರು ಈ ಮನೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಇರುವರೆ ? ” ಎಂದು ಪಿಟರ್ಸ್ ಕೇಳಿದ.

“ ಹೌದು ; ಈ ಮನೆಯಲ್ಲಿಯೇ. ನಡೆ ಹೋಗುವ. ”

“ ನನ್ನ ಕೂಲಿಗೆ ನಿನ್ನಂಥ ಬೇರೆಯವನನ್ನು ಅವಲೇಕೆ ನೇಮಿಸಿದರು ? ಅವರಿಗೆ ತಮ್ಮ ಇಚ್ಛೆಗೆ ವಿಪರೀತ ಫಲ ದೊರೆಯುವುದೆಂಬುದು ತೀಘ್ರವೇ ಗೊತ್ತಾಗುವುದು. ”

“ ಸವಿತಿಯ ನಿಯಮದಂತೆ ಈ ಕಠಿನ ಕಾರ್ಯದ ಭಾರ ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಬಿತ್ತು ; ಬೇರೆ ಯಾರ ಮೇಲಾದರೂ ಬಿದ್ದಿದ್ದರೆ ನೆಟ್ಟಗಿತ್ತು ನನ್ನ ಗಂಟಲು ಬಾತುಹೋಗಿದೆ, ಉಗುಳು ನುಂಗಲು ಕೂಡ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತಿದೆ ; ನಿನ್ನ ಕೈ ಉಕ್ಕಿನದೋ ? ... ”

ಪಿಟರ್ಸ್ ಯಾವ ಕಡೆಯಿಂದ ಬಂದಿದ್ದನೋ ಅದೇ ಕಡೆಗೆ ಆ ಮನುಷ್ಯ ಸಾಗಿದ. ಪಿಟರ್ಸ್ ಅಸನ್ನು ಬೆಂಬತ್ತಿ ನಡೆದ

“ ಇನ್ನೂ ಎಷ್ಟು ದೂರ ? ಎಷ್ಟನೆಯ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಬೇಕು ? ” ಹೋಗುಹೋಗುತ್ತ ಪಿಟರ್ಸ್ ಕುತೂಹಲದಿಂದ ಆ ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ಕೇಳಿದ.

“ ಇನ್ನೇನು ಮುಂದೆ ಹೋಗಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ ; ಈಗ ನಾವು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದೇನೆ ” ಎಂದು ಆ ಮನುಷ್ಯ ಹೇಳಿದ.

ಆಗ ಪಿಟರ್ಸ್ ಬಂದುದು ಪೆನಿಸರಳನ್ನು ಸಂಪರ್ಕಿಸಿದ ಮನೆಯ ಬಳಿ. ಅಪರ ಮನಸಿನಲ್ಲಿ ಹಲವಾರು ಯೋಚನೆಗಳಿದ್ದವು. ‘ ನನ್ನನ್ನು ಪೆನಿಸರಳ ಮನೆಯೊಳಗೆ ಕರೆದೊಯ್ಯುವನೆ ? ಆ ಮನೆಯ ಇನ್ನೊಂದು ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಯಾವ ಕೋಣೆಯೂ ಇಲ್ಲ, ಎಂದಮೇಲೆ ನಾನು ಹೋಗಬೇಕಾದುದು ಅಲ್ಲಿಗೇ ಇರಬೇಕು. ಆದರೆ ಇದೇನು ಸವಾಚಾರ ! ಪೆನಿಸರಳೂ ಈ ಸ.ಚಿ ನಲ್ಲಿವ್ಯಾಳೆಯೆ ? ಇಷ್ಟು ದಿನವೂ ನಾವವಳನ್ನು ಗುರುತಿಸದೆ ಹೋದವೆ ? ’

“ ಮನೆಯ ನಂಬರಿಷ್ಟು ? ” ಪಿಟರ್ಸ್ ಆ ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ಕೇಳಿದ

“ಇದೇ ಎದುರಿನದೇ, ೨೦ ನೆಯ ನಂಬರಿನದು. ನೀವು ಮುಂದೆ ಹೋಗುವಿರೇನು ?”

ಅವನ ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಪಿಟರ್ಸ್ ಉತ್ತರವೀಯಲಿಲ್ಲ. ಆರೆನಿಮಿಷ ಅವನ ಸರ್ವಾಂಗ ಕಂಪಿಸಿತು. ತನ್ನ ಜೀವನದ ದೀಪ ನಂದಿದಂತೆ, ಸುಖಸ್ವಪ್ನವು ಒಮ್ಮೆಲೆ ಹರಿದಂತೆ ಅವನಿಗೆನಿಸಿತು. ಅವನು ಒಂದು ಕ್ಷಣಹೊತ್ತು ವಿಶ್ವಲನಾದ. ತನ್ನ ಪ್ರೀತಿಗೆ, ಸಂಪೂರ್ಣ ವಿಶ್ವಾಸಕ್ಕೆ ಪಾತ್ರಳಾದ ಹೆಂಗುಸಿನ ಕೆಲಸವೆ ಇದು? ಅವಳು ತನ್ನನ್ನು ಸಹಜವಾಗಿಯೆ ಮೃತ್ಯುವಿನ ದವಡೆಗೆ ನೂಕುತ್ತಿದ್ದಾಳೆ, ತನ್ನನ್ನು ಕೊಲ್ಲಲು ಸಂಚುಹೂಡಿ ಹತ್ತಿರವೇ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಾಳೆ; ಇದೆಲ್ಲ ಗೊತ್ತಿದ್ದರೂ ಅವಳು ತನ್ನನ್ನು ನಗುನೋಗದ ಸರಸಪಲ್ಲಾಪದಿಂದ ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟಳು!

ಆ ಮನುಷ್ಯ ೨೦ನೆಯ ಮನೆಯೆದುರು ಬಂದು ನಿಂತ. ಪಿಟರ್ಸ್ ಅತಿಪ್ರಯತ್ನದಿಂದ ತನ್ನ ವಿಚಾರ ಪ್ರಸಂಚದಿಂದ ಈಚೆಗೆ ಬಂದ. ಅವನ ಹೃದಯ ಅತ್ಯಶಕ್ತಿಯಿಂದ ತುಂಬಿಕೊಂಡಿತು. ಬಾಗಿಲ ಹತ್ತಿರ ನಿಂತು ತನ್ನ ಶತುವಿನ ಮೊಗದ ಕಡೆಗೆ ನೋಡಿದ.

“ಅವರು ಈ ಮನೆಯೊಳಗೇ ಇದ್ದಾರೆ.” ಎಂದು ಹೇಳಿದ ಆ ಮನುಷ್ಯ.

“ನೀನು ಮುಂದೆ ನಡೆ, ನಾನು ನಿನ್ನ ಹಿಂದೆ ಬರುತ್ತೇನೆ. ನೀನು ಯಾರಿಗೇನನ್ನೂ ಹೇಳಬೇಡ; ಹೇಳುವುದನ್ನೆಲ್ಲ ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.” ಎಂದು ಪಿಟರ್ಸ್ ಎಂದ.

೨

ಪಿಟರ್ಸ್ ಜೇಬಿನಲ್ಲಿ ಕೈಹಾಕಿ ಪಿಸ್ತೂಲನ್ನು ಹಿಡಿದು ಒಕ್ಕೇ ಜಾಗರೂಕತೆಯಿಂದ ಸೆನಿಸರಳ ಕೋಣೆಯನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿ ಕೂಡಲೆ ಬಾಗಿಲಿಕ್ಕೆ ಅದಕ್ಕೆ ಬೆನ್ನಾ ನಿಸಿ ನಿಂತ. ಅಲ್ಲಿ ಇಬ್ಬರು ಸದ್ಗೃಹಸ್ಥರಿದ್ದರು. ಪಿಟರ್ಸ್ ಅವರ ಕಡೆ ಪಿಸ್ತೂಲನ್ನು ಗುರಿಯಿಟ್ಟು ಹೇಳಿದ: “ಮಹಾಶಯರೇ, ನಾನು ಒಳಗೆ ಬಂದದ್ದು ತಮಗೆ ಅನಪೇಕ್ಷಿತವಾಗಿದ್ದರೂ ಇರಬಹುದು. ಹಾಗಿದ್ದರೆ ನಿನ್ನೀ ಆಗಂತುಕ ಪ್ರವೇಶಕ್ಕಾಗಿ ಕ್ಷಮಿಸಿರಿ ತಮ್ಮ ಜೇಬುಗಳಲ್ಲಿ ಪಿಸ್ತೂಲು ಗಳುಂಟೆಂದು ನಾನು ಬಲ್ಲೆ. ಆದರೆ ನೋಡಿ, ನೀವು ಯಾರಾದರೂ ಜೇಬಿನ ಕಡೆ ಕೈಯೊಯ್ದಿರೆಂದರೆ, ತತ್ಕ್ಷಣ ಅವರಿಗೆ ಗುಂಡಿಕ್ಕಿಬಿಡುವೆ. ನಾನು

ಸುಳ್ಳು ಸುಳ್ಳೇ ಹೆದರಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ; ನನಗೆ ಒಣಜಂಬಕೊಚ್ಚಿ ಕೊಳ್ಳುವ ರೂಢಿಯೂ ಇಲ್ಲ; ಆದರೂ ತಮಗೆ ಜ್ಞಾಪಕವಿರಲಿ; ನನ್ನ ಗುರಿ ಎಂದೂ ಹುಸಿಹೋಗದ ಗುರಿ; ನನ್ನಂಥ ಗುರಿಕಾರರು ಇಡೀ ಯುರೋಪದಲ್ಲೆಯೇ ಬಹುರಃ ಯಾರೂ ಇಲ್ಲ.”

ಜಾನ್ ಪಿಟರ್ಸ್ ಆ ಇಬ್ಬರು ಸದ್ಗುಣಪುಷ್ಪರ ಕಡೆಗೂ ಸೆನಿಸರಳ ಕಡೆಗೂ ಎನೆಯಿಕ್ಕದೆ ನೋಡತೊಡಗಿದ. ಇಬ್ಬರಲ್ಲೊಬ್ಬ ವಿಕರಾಳಮೂರ್ತಿ, ವರ್ಣ ಈಷತ್ ಮಲಿನ, ಅವನ ಚಿಕ್ಕ ಕಣ್ಣುಗಳು ಚಂಚಲ, ಗಡ್ಡಮಾಸೆ ಕವು; ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಸ್ವಲ್ಪ ವಯಸ್ಸಾದವ, ನೋಡುವುದಕ್ಕೆ ಅಷ್ಟು ಕುರೂಪಿಯಲ್ಲ, ಕಣ್ಣುಗಳು ಉಜ್ವಲ. ಇಬ್ಬರೂ ಒಳ್ಳೆಯ ಉಡುಪಿನವರು. ಪಿಟರ್ಸನ ಆಕಸ್ಮಿಕ ಆವಿರ್ಭಾವದಿಂದಾಗಲಿ ಭಯಸೂಚನೆಯ ಮಾತಿನಿಂದಾಗಲಿ ಅವರು ಕೊಂಚವೂ ವಿಚಲಿತರಾಗಲಿಲ್ಲ. ಸೆನಿಸರಳ ಮುಖವು ಮಾತ್ರ ಕಂದದಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವಳ ಮೈಯಲ್ಲಿ ನಡುಕ ಹುಟ್ಟಿತು. ನೋಟ ಕೆಳಗೆ ಹಾಕಿ ಕೊಂಡು ಅವಳು ಕುಳಿತುಬಿಟ್ಟಳು.

ಪಿಟರ್ಸ್ ಹೇಳಿದ : “ತನ್ನೊಡನೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಮಾತನಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ; ಅದಕ್ಕೇ ಬಂದೆ; ಅದಕ್ಕಾಗಿ ತಾವು ಬೇಜಾರುಪಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಅತಿಮನೆ. ನನ್ನೀಗಿನ, ನಡತೆ ತಮಗೆ ಕೊಂಚ ಒರಟಾಗಿ ಕಾಣಬಹುದು, ಆದರೆ ಉಪಾಯವಿಲ್ಲ. ಏನೇ ಇರಲಿ; ನನ್ನೊಡನೆ ನಾಲ್ಕು ಮಾತನಾಡಲು ತಮ್ಮಡ್ಡಿಯಿಲ್ಲವಷ್ಟೇ ? ”

“ ತಮ್ಮ ಅಸೇಕ್ಷೆಯಂತೆ ಆಗಬಹುದು. ಹೇಳುವುದನ್ನು ಹೇಳಿರಿ. ” ಎಂದ ವಯಸ್ಸಾದ ವ.ನ.ಸ್ಯ.

“ ತಮ್ಮ ಜೊತೆಗಾತಿಯಾದ ಈ ವ.ಹಿಳೆ, ಸ್ವಲ್ಪ ದೂರ ಬೇರೊಂದು ಕುರ್ಚಿಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಲಿ. ” ಎಂದ ಪಿಟರ್ಸ್.

ಸೆನಿಸರ್ ಎಮ್ಮ ಬೇರೆ ಕಡೆ ಕುಳಿತಳು. ವಯಸ್ಸಾದ ಮನುಷ್ಯ ಸಿಗಾರೇಟ್ ಪ್ಯಾಕನ್ನು ಪಿಟರ್ಸನ ಮುಂದೆ ಚಾಚುತ್ತ “ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿರಿ, ಸಿಗಾರೇಟ್ ಸೇದಿರಿ. ಒಳ್ಳೆಯ ಸೊಗಸಾದ ಸಿಗಾರೇಟ್. ”

“ ಸಿಗಾರೇಟ್ ಸೊಗಸಾದುದೇನೋ ಹೌದು; ಆದರೆ ನನಗಿದರ ಅಭ್ಯಾಸವಿಲ್ಲ. ತಾವು ಬೇಕಾದರೆ ಸೇದಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಅದನ್ನು ಸೇದುತ್ತಲೇ

ನನ್ನೊಂದಿಗೆ ಮಾತನಾಡಲು ತಮ್ಮ ಆಕ್ಷೇಪಣೆಯಿಲ್ಲವೆಂದು ಭಾವಿಸುತ್ತೇನೆ” ಎಂದ ಪಿಟರ್ಸ್.

“ ಖಂಡಿತ ಅಡ್ಡಿಯಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳೆಲ್ಲಾ ಉತ್ತರ ಕೊಡುವುದು ಬಿಡುವುದು ನಮ್ಮಿಚ್ಛೆ.”

“ತಮ್ಮೊಡನೆ ಎದುರುವಾದ ಹೊಡಬೇಕೆಂದು ನನಗೆ ಮನಸ್ಸಿಲ್ಲ;— ತಮ್ಮ ಹೆಸರು ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ; ಏನೆಂದು ಸಂಬೋಧಿಸಬೇಕೆಂಬುದು ಮೊದಲನೆಯ ಪ್ರಶ್ನೆ.”

“ ಮಿಸ್ ಪೆನಿಸರಳ ಗುರುತಂತೂ ತಮಗೆ ಮೊದಲೇ ಇದೆ. ತಮ್ಮ ನ್ನಿಲ್ಲಿಗೆ ಕರೆತಂದವರ ಹೆಸರು ಮಿ ಡೇಕರ್ಜಿ, ನನ್ನ ಎಡಕ್ಕೆ ಕುಳಿತವರು ಮಿ. ಸೇಂಟ್ ಡಾಲಾ, ನಾನು ಸರ್ ವಿಲಿಯಮ್ ನಿಲ್ಸನ್. ತಮ್ಮ ಹೆಸರು. ಜಾನ್ ಪಿಟರ್ಸ್ ಎಂದು ತೋರುತ್ತದೆ ಅಲ್ಲವೆ?” ಎಂದ ವಯಸ್ಸಾದ ಮನುಷ್ಯ

“ ಹೌದು, ನಾನು ಜನಸಾಮಾನ್ಯರಲ್ಲಿ ಈ ಹೆಸರಿನಿಂದಲೇ ಪರಿಚಿತ; ಆದರೆ ಕೆಲವರು ನನ್ನನ್ನು ಬರ್ಜಿಲಂಡಿನ ಯುವರಾಜನೆಂದೂ ತಿಳಿದಿರುವರು. ಈಗ ಹೇಳಿ ಸರ್ ವಿಲಿಯಮ್, ತಾವೂ ಈ ರಮಣಿಯೂ ಕೂಡಿ ನನ್ನನ್ನು ಈ ಲೋಕದಿಂದ ಹೊರಗಟ್ಟಲು ಹವಣಿಸುವುದಕ್ಕೆ ನಾನು ಮಾಡಿದ ಆಸರಾಧ ವೇನು? ಯಾವ ಕಾರಣದಿಂದಲಾದರೂ ನಾನು ತಮಗೆ ಅಪ್ರಿಯನಾಗಿಯೇ ಇದ್ದರೆ, ಅದು ಇಷ್ಟು ವಿಕೋಪಕ್ಕೆ ಹೋಗುವುದು ಉಚಿತವೆ ? ”

“ ಯುವರಾಜ,— ಪಿಟರ್ಸ್ ಎಂಬುದೇ ತಮಗೆ ಸೇರುತ್ತಿದ್ದರೆ ಹಾಗೆಯೇ ಕರೆಯುತ್ತೇನೆ.—ಮಿ. ಪಿಟರ್ಸ್, ತಾವು ನಮ್ಮ ಬಗ್ಗೆ ತಪ್ಪು ತಿಳಿದು ಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ. ನಾನು ತಮ್ಮನ್ನು ಮೊದಲೆಂದೂ ನೋಡಿಲ್ಲ, ತಮ್ಮ ಬಗ್ಗೆ ನನ್ನ ವ್ಯಕ್ತಿಗತ ವಿರೋಧವೇನೂ ಇಲ್ಲ. ತಮ್ಮ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ದಳದ ಯಾವನ ದ್ವೇಷವೂ ಇಲ್ಲ. ಬಹುಜನರ ಕಲ್ಯಾಣಕ್ಕಾಗಿ ಬರ್ಜಿಲಂಡಿನ ಯುವರಾಜರನ್ನು ಲೋಕಾಂತರಕ್ಕೆ ಸಾಗಿಸಬೇಕೆಂದು ಸಂಕಲ್ಪಿಸಿದ್ದೇನೆ.”

“ ಆ ಯುವರಾಜನು ತಮಗೆ ಅಷ್ಟು ಅಸಹ್ಯನಾಗಿದ್ದಾನೆಯೆ ? ”

“ ಭಯಂಕರ ಅಸಹ್ಯ! ನಿಜ ಹೇಳಬೇಕೆಂದರೆ, ತಾವು ಮುಂದೆ ಬರ್ಜಿ

ಲಂಡಿನ ಗದ್ದುಗೆಯೇರುವಿರೆಂಬುದನ್ನು ನೆನೆದರೆ ನಮ್ಮ ಮೈಯುರಿಯು ತ್ತದೆ.” ಎಂದ ವಿಲಿಯಮ್.

ಜಾನ್ ಪಿಟರ್ಸ್ ಸಹಾನುಭೂತಿಪೂರ್ವಕವಾಗಿಯೇ ಉತ್ತರವಿತ್ತ: “ ಆಹಾ, ತಮ್ಮ ಸ್ಥಿತಿ ಎಷ್ಟು ಕರುಣಾಜನಕ! ಸಿಂಹಾಸನವನ್ನೇರಿದರೆ ನಾನು ರಾಜಮರ್ಯಾದೆಯನ್ನು ಕಾಯ್ದುಕೊಳ್ಳಲಾರೆನೆಂದು ನನಗೂ ಎನಿಸು ತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಆ ಬಗ್ಗೆ ತಮಗೆಕೆ ಇಷ್ಟು ತಲೆ ನೋವು? ಇಂದಿನ ಪ್ರಯ ತ್ನವೇ ಮೊದಲನೆಯದಲ್ಲ; ಹಿಂದೆಯೂ ನನ್ನನ್ನು ಕೊಲ್ಲಲು ಕೆಲವು ಪ್ರಯತ್ನ ಗಳಾಗಿವೆ. ಯಾರು ಯಾರ ಅಭಿಪ್ರಾಯದಿಂದ ಆ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ತೊಡಗಿದ ರೆಂಬುದನ್ನೂ ನಾನು ಶೋಧಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಆದರೆ ತಾವು ನನ್ನ ಕೊಲೆಗಾಗಿ ಇಷ್ಟೊಂದು ಉತ್ಸುಕರಾಗಿರುವುದೇಕೆಂಬುದು ಮಾತ್ರ ಗೊತ್ತಾಗಲಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ, ತಮ್ಮ ನಾಲ್ವರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರು ಆಂಗ್ಲರು, ಒಬ್ಬರು ಫ್ರೆಂಚರು, ಒಬ್ಬರು ನನ್ನ ದೇಶದವರು, ಈ ಹೆಣ್ಣುಗಳು ಮಾರ್ಕೆಣ್. ಬೇರೆ ಬೇರೆ ದೇಶ ಗಳ ತಾವು ನನ್ನನ್ನು ಕೊಲ್ಲಲು ಗುಂಪುಕಟ್ಟಿಕೊಂಡಿರುವುದೇಕೆ? ನಾನು ಅರಸಾದರೆ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯ ರಾಮರಾಜ್ಯವಾಗಲಿ ಇಲ್ಲವೆ ರಸಾತಕ್ಕೇ ಹೋಗಲಿ, ಅದರಿಂದ ತಮಗೆ ಆಗುವುದೇನು, ಹೋಗುವುದೇನು? ”

ವಿಲಿಯಮ್ ಮತ್ತೊಂದು ಸಿಗಾರೇಟನ್ನು ಹೊತ್ತಿಸಿ ಮಾತನಾಡಿದ: “ ಮಹಾಶಯರೆ ನಾವು ಅಖಿಲ ಮಾನವ ಸಮಾಜದ ಹಿತಾಪೇಕ್ಷಿಗಳು; ನಮಗೆ ಆ ದೇಶ ಈ ದೇಶ ಎಂಬ ವಿಚಾರವಿಲ್ಲ. ತೋಟಗನು ಕೈಯೊಳಗೆ ಕತ್ತರಿ ಯನ್ನು ಹಿಡಿದು ತೋಟದೊಳಗೆಲ್ಲ ತಿರುಗಾಡಿ, ತೋಟದ ಸೊಬಗನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಕೆಲವು ಗಿಡಗಳ ಟೀಂಗೆಗಳನ್ನು, ಕೆಲವು ಗಿಡಗಳ ಎಲೆ ಗಳನ್ನು ಕತ್ತರಿಸುತ್ತಾನೆ. ಹಾಗೆ ನಾವು ವಿಶ್ವದ ಉದ್ಯಾನದ ಸೌಂದರ್ಯ ವೃದ್ಧಿಗಾಗಿ--”

ಜಾನ್ ಪಿಟರ್ಸ್ ನಡವೆಯೆ ಮಾತನಾಡಿದ: “ ಯಾರ ಕೊರಳನ್ನು ಕೊಯ್ಯುವಿರಿ, ಯಾರ ತಲೆಯನ್ನು ಹೊಡೆಯುವಿರಿ, - ಸರಿ, ತಮ್ಮ ಉದ್ದೇಶ ಉಚ್ಚವಾದದ್ದು. ಆದರೆ ತಮಗೆ ಬೇಕಾದ್ದೇನೆಂಬುದೇ ಸರಿಯಾಗಿ ಅರ್ಥ

ವಾಗಲೊಲ್ಲದು. ಯಾರೊಡನೆಯೂ ನನ್ನ ವಿರೋಧವಿಲ್ಲ, ಯಾರಿಗೂ ನಾನು ಕೆಡುಕು ಬಗೆಯುವುದಿಲ್ಲ. ನಾನಿನ್ನೂ ದೊರೆತನವನ್ನು ಪಡೆದಿಲ್ಲ ನನ್ನ ಅಳಿಕೆಗೆ ಒಳಪಟ್ಟವರು ಯಾರೂ ಇಲ್ಲ. ಸದ್ಯ ನಮ್ಮ ಕಕ್ಕ ಬರ್ಜಿಲಂಡಿನ ಅರಸು; ಆತ ಅತಿ ಕೆಟ್ಟ ಮನುಷ್ಯ ಎಂಬುದನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡೆ. ಇಂತಹ ಸ್ವೇಚ್ಛಾಚಾರಿ ರಾಜನು ಯುರೋಪಿನಲ್ಲಿಯೇ ಮತ್ತೊಬ್ಬನಿರಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. ಆತನು ಮಾಡಲು ನಾಚುವಂತಹ ಪಾಪವೇ ಇಲ್ಲ. ಪರಿಪರಿಯಿಂದ ಪ್ರಜೆಗಳ ನೆತ್ತರನ್ನು ಹೀರುತ್ತಾನೆ. ಪ್ರಜೆಗಳ ಹಿತದ ಕಡೆಗೆ ಆತನ ಲಕ್ಷ್ಯ ಎಳ್ಳಷ್ಟೂ ಇಲ್ಲ; ಅನ್ಯಾಯವಾಗಿ ಸಂಚಯಿಸಿದ ಆತನ ಧನವು ಆತನ ಉತ್ಪಂಖಲ ವೃತ್ತಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಹಾಳಾಗುತ್ತದೆ. ಆತನು ಇಡೀ ಯುರೋಪಕ್ಕೇ ಒಂದು ಕಲಂಕ. ಅವನನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ನನ್ನನ್ನು ಕೊಲ್ಲಬೇಕೆಂಬ ಹಟವೇಕೆ, ಹೇಳಬಹುದೆ ?”

“ ತಾವು ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟಿಸಬಹುದು ಆದರೆ ಮರೆಯಬೇಡಿರಿ: ಈ ವಿದ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ನಾವು ಅಭ್ಯಾಸಿಗಳು ಮಾತ್ರ; ಮೂಲದಿಂದ ಕಾರ್ಯಾರಂಭ ಮಾಡುವೆ ಅಗ್ರದಿಂದ ಆರಂಭಿಸಿದ್ದೇವೆ. ವಿಶೇಷವಾಗಿ, ತಮ್ಮನ್ನು ಭದ್ರವೇಷದಲ್ಲಿ ವಿದೇಶದಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಾಗ ಕೊಲ್ಲಲಿಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲ ಹೆಚ್ಚು. ರಾಜನನ್ನು ಕೊಲ್ಲಲು ಈ ಅನುಕೂಲ್ಯವಿಲ್ಲ ” ಎಂದ ವಿಲಿಯಮ್.

ಪಿಟರ್ಸ್ ಪೆನಿಸರಳ ಕಡಿ ನೋಡಿ: “ ಬೇಟಿಯಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಈ ಯುವತಿ ಬಲೆಯೆಂದು ತೋರುತ್ತದೆ. ಇವರೂ ತರಬೇತಿ ಹೊಂದಿದವರಲ್ಲವೆ ? ” ಎಂದು ನುಡಿದ.

ಪೆನಿಸರ್ ಚಂಚಲದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಪಿಟರ್ಸ್‌ನ ಮೊಗವನ್ನು ನೋಡಿದಳು. ಅವಳ ಮುಖ ಕೆಂಪಾಗಿತ್ತು. ಯಾರೋ ಎದೆಗೆ ಅಲಗಿನಿಂದಿರದಂತೆ ಅವಳಿಗೆನಿಸಿತು.

“ ಹೌದು, ಇವರು ಈ ವಿದ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಪೂರಾ ಆಶಿಕ್ರೀತರು..” ವಿಲಿಯಮ್ ಹೇಳಿದ.

“ ಆದರೆ ಅಭಿನಯದಲ್ಲಿ ಈ ಶ್ರೀಮತಿ ಒಳ್ಳೇ ನಿಪುಣೆ. ಅದೆಲ್ಲ ಹೋಗಲಿ. ತಾವು ಹೇಳಿರುವುದನ್ನೆಲ್ಲ ಕೇಳಿದೆ; ಇನ್ನು ನಾನು ಹೇಳುವುದನ್ನಷ್ಟು ಕೇಳಿರಿ. ಇಂದು ತಮ್ಮ ಪ್ರಯತ್ನಕ್ಕೆಗೂಡಿದ್ದರೆ, ನಾನು ಈ ಲೋಕದಿಂದ

ಹೊರಟುಹೋಗಿದ್ದರೆ, ಬರ್ಜಲಂಡಿನ ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರಿ ನಮ್ಮ ಕಕ್ಕನ ತರುವಾಯ: ಯಾರಾಗುತ್ತಿದ್ದೆಂಬುದನ್ನು ಬಲ್ಲರಾ? ”

ಈಗ ಸೇಂಟ್ ಡಾಲಲ್ಮಾ ಮಾತನಾಡಿದ: “ಗೊತ್ತಿದೆ; ಕಾಂಟ್ ಎಮಿಲ್, ಇಲ್ಲದೆಹೋದರೆ ಡ್ಯೂಕ್ ಲಾಟೋರಿಯಾ ”

ಪಿಟರ್ಸ್ ಹೇಳಿದ: “ನಿಜ. ಈ ಇಬ್ಬರು ಸೋದರರನ್ನೂ ನಾನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬಲ್ಲೆ. ನನಗಿಂತಲೂ ಅವರು ಜಾಣರು; ಎಂತಲೇ ಅವರು ತಮ್ಮ ದುಷ್ಕರ್ಮಗಳನ್ನು ಒಚ್ಚಿಡಬಲ್ಲರು. ಅವರ ಚರಿತ್ರವೇನೂ ನನ್ನ ಚರಿತ್ರಕ್ಕಿಂತ ಉತ್ತಮವಾದುದಲ್ಲ. ಸಜನೆಂದರೆ, ನನಗಿಂತ ಅವರೇ ಹೆಚ್ಚು ಅಧಮರು.”

ಡಾಲಲ್ಮಾ ನುಡಿದ: “ಇದ್ದರೂ ಇದ್ದೀತು. ಅವರು ಮಹಾ ಪಾಪಿಗಳಾಗಿದ್ದರೂ ತಮ್ಮಂತೆ ನಿರ್ಲಜ್ಜರಲ್ಲ; ಅವರ ದುಷ್ಕೀರ್ತಿ ಸಮಗ್ರ ಯುರೋಪವನ್ನು ದಂಗುಬಡಿಸಿಲ್ಲ.”

“ಅವಕ್ಕೇ ಜನರು ಅವರನ್ನು ಸಾಧುಗಳೆಂದು ಭಾವಿಸಿವಂತಿವೆ. ಆದರೆ ಆತ್ಮಾಚಾರದಲ್ಲಿ ನನಗಿಂತ ಅವರು ಕಡಮೆಯಲ್ಲ. ಹೀಗಿದ್ದೂ ತಾವು ನನ್ನನ್ನು ಕೊಲ್ಲಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುವುದು ಸುವಿಚಾರದ ಚಿಹ್ನೆ ಎಲ್ಲ. ನಾನಿಲ್ಲದಾದಮೇಲೂ ಬರ್ಜಲಂಡಿನ ಪ್ರಜೆಗಳ ಕಷ್ಟತಾಪಗಳು ಹಿಂಗಲಾರವೆಂದು ಖಂಡಿತ ಹೇಳಬಲ್ಲೆ.”

ವಿಲಿಯಮ್ ಉತ್ತರವಿತ್ತ: “ತಮ್ಮ ಕೊಲೆಯಾದರೆ ತಮ್ಮ ಸೋದರರು ಮುಂದೆ ಎಚ್ಚರಾಗುವರು. ಅವರ ಚೆಲ್ಲಾಟ ಕಡಿವೆಯಾಗುವುದು.”

ಪಿಟರ್ಸ್ ಗೋಣುಹಾಕುತ್ತ ಹೇಳಿದ: “ನಮ್ಮ ರಾಜವಂಶ ಅದೆಷ್ಟು ಅಧಃಪತನ ಹೊಂದಿದೆಯೆಂಬುದು ತಮಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ; ಎಂತಲೇ ಹೀಗೆನ್ನೆ ವಿರಿ. ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಹಿತವನ್ನು ಸಾಧಿಸುವುದೇ ತಮ್ಮ ಧೈಯವಾಗಿದ್ದರೆ, ಸರಿಯಾದ ಹಾದಿಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಅಡ್ಡದಾರಿಯನ್ನು ಎಕೆ ತುಳಿಯುತ್ತಿರುವರೋ ನಾನರಿಯೆ.”

ಪಿಟರ್ಸನ ಕೊಲೆಗೆ ಉಜ್ಜುಗಿಸಿದ ತರುಣನು ಇದುವರೆಗೂ ಮೌನದಿಂದಿದ್ದ. ಈಗ ಅವನೆಂದ: “ಸರಿಯಾದ ದಾರಿ ಯಾವುದು?”

“ಹಿಂದಿನ ಇತಿಹಾಸವನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಸಾಹಸಿಗಳೂ ವೀರರೂ ಆತ್ಮರಕ್ಷಣೆಯಲ್ಲಿ ದಕ್ಷರೂ ಆದ ಪ್ರಜೆಗಳು ತಮ್ಮ ದೇಶದ ರಾಜವಂಶ ಅನಾಚಾರಿಯಾದಾಗ ಅಧಃಪತಿತನಾದಾಗ ಏನು ಮಾಡುವರು?”

“ ಕ್ರಾಂತಿಯನ್ನೆ ಬಿಟ್ಟು ಸುವರು.” ತರುಣನೆಂದ.

“ ನೀವೂ ನಮ್ಮ ವಿರುದ್ಧ ಪ್ರಜೆಗಳನ್ನು ವಿಪ್ಲವಕ್ಕೆ ಹಾರಿಗೊಳಿಸಿ ಎತ್ತಿ ಕಟ್ಟಬಾರದೇಕೆ ?”

“ ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದರೆ ಜರ್ಮನಿ ಇದರಲ್ಲಿ ಕೈಹಾಕದೆ ಬಿಡದು. ಜರ್ಮನಿಯ ಸಮ್ರಾಟ್ ತನ್ನ ರಾಜ್ಯದ ನೆರೆಹೊರೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಜಾತಂತ್ರವನ್ನು ತಲೆಯೆತ್ತಿ ಗೊಡುವುದಿಲ್ಲ ” ತರುಣನು ಉತ್ತರವಿತ್ತ.

“ ನಾನು ಬರ್ಜಿಲಂಡಿನ ಯುವರಾಜನಾಗಿರದಿದ್ದರೆ, ರಾಜವಿಪ್ಲವದ ಗುಟ್ಟುಗಳನ್ನು ನಿಮಗೆ ತಿಳಿಸಿಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೆ.”

ವಿಲಿಯಂ ಹೇಳಿದ : “ ತಮ್ಮ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ, ತಮ್ಮ ಬಗ್ಗೆ ನಾವು ಮಾಡಿಕೊಂಡ ಕಲ್ಪನೆ ಭ್ರಾಮಕವೆಂದೆನಿಸುತ್ತದೆ.”

“ ತಮ್ಮ ಮಾತಿನ ಇಂಗಿತ ನಂದೆಯೋ ಪ್ರಶಂಸೆಯೋ ನಾನರಿಯೆ. ಆದರೂ ನಾನು ಮೊದಲು ಭಾವಿಸಿಕೊಂಡಂತೆ ತಾವು ನರಸತ್ತ ಪಿಪಾಸು ರಾಕ್ಷಸರಲ್ಲವೆಂದು ತಮ್ಮ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ಎನಿಸುತ್ತದೆ. ಹಾಗೆಯೇ ತಾವು ಸಂವಾನ್ಯ ಮನುಷ್ಯರಲ್ಲವೆಂದೂ ಎನಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ತಮ್ಮ ಉದ್ದೇಶವೇನೆಂದು ನನಗಿನ್ನೂ ತಿಳಿಯಲಿಲ್ಲ.”

“ ನಾವಂತೂ ನಮ್ಮ ಮನದ ಮಾತನ್ನು ಸರಳವಾಗಿ ಹೇಳಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ ” ವಿಲಿಯಮ್ ನುಡಿದ.

“ ಆದು ಕೆಲಮಟ್ಟಿಗೆ ಸತ್ಯ ; ನಾನೊಪ್ಪಿದೆ. ಆದರೆ ತಾವು ಯಾರು? ತಮ್ಮ ಇಚ್ಛೆ ಏನು ? ತಾವು ಯಾವುದೊಂದು ಗುಪ್ತ ಸಮಿತಿಯ ಸದಸ್ಯರೋ ಇಲ್ಲ ಹುಚ್ಚರೋ ?” ಎಂದು ಕೇಳಿದ ಪಿಟರ್ಸ್.

ಕ್ಷಣಹೊತ್ತು ನೀರವವಾಗಿದ್ದು ವಿಲಿಯಮ್ ಮಾತನಾಡಿದ : “ ಯುವ ರಾಜ, ನಾವು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಂತಹ ಮನುಷ್ಯರು ತಾವು ಖಂಡಿತ ಅಲ್ಲ. ತಾವೂ ಕೈ ಬುದ್ಧಿಶಾಲಿಗಳೂ ವಿನೋದ ಪ್ರಿಯರೂ ಆಗಿದ್ದೀರಿ. ಅತ್ಯಂತ ಭಯಾನಕ ವಿಷಯವನ್ನು ಅನಾಯಸವಾಗಿ ರಹಸ್ಯಮಯ ಪ್ರಹಸನವಾಗಿ ಮಾರ್ಪಡಿಸುವ ಜಾಣ್ಮೆ ತಮ್ಮಲ್ಲಿದೆ. ಆದರೆ ಈಗ ವಿನೋದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲ. ತಾವು ನಮ್ಮನ್ನು ಏತಕ್ಕಾಗಿ ಕಾಣಲು ಬಂದಿರಿ ? ತಮ್ಮ ಕೊಲೆಯಾಗುವುದೆಂದೇ ನಾವು ತಿಳಿದಿದ್ದೆವು. ತಮ್ಮ ಅದೃಷ್ಟ ಚೆನ್ನಾಗಿತ್ತೆಂದೇ

ನಮ್ಮ ಪ್ರಥಮ ಪ್ರಯತ್ನ ವ್ಯರ್ಥವಾಯಿತು. ಆದರೆ ಒಂದುದಿನ ತಮ್ಮ ಕೊಲೆಯಾಗುವುದು ನಿಶ್ಚಯ. ಈ ಅವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಆತ್ಮಸಂಮಾನಕ್ಕಾಗಿ ಏನಾದರೂ ಹೇಳುವುದಿದ್ದರೆ, ನಮಗೆ ಏನನ್ನಾದರೂ ತಿಳಿಸಬೇಕೆಂದಿದ್ದರೆ ಹೇಳಿರಿ.”

“ ನನ್ನೊಂದಿಗೆ ಒಪ್ಪಂದ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವಿರಾ ?”

“ ಎಂತಹ ಒಪ್ಪಂದ ?”

“ ಇನ್ನೊಂದು ಆರುತಿಂಗಳ ಮಟ್ಟಿಗೆ ನಾನು ನಿರಾಪದವಾಗಿ ಇರಬೇಕೆನ್ನುತ್ತೇನೆ. ರಕ್ತುಗಳು ನನ್ನನ್ನು ಕೊಲ್ಲುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಹೊಂಚುಹಾರಿ ಹಗಲಿರುಳು ಅನುಸರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ; ಇದು ನನಗೆ ಅಸಹ್ಯವಾಗಿದೆ. ಆರು ತಿಂಗಳು ಅವಕಾಶ ಸಿಕ್ಕರೆ ಮುಂದೆ ನಾನೆಂದೂ ತಮ್ಮನ್ನು ನಿರಸ್ತಗೊಳಿಸುವುದಿಲ್ಲ.”

“ ಸರಿ, ತಮಗೆ ಆರುತಿಂಗಳು ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟೆ. ಅಸ್ಸರೊಳಗೆ ಯಾರೂ ತಮ್ಮ ಕೊಲೆಗೆ ಪ್ರಯತ್ನಿಸುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಭರವಸೆ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಆಸರೊಂದು ಮಾತು: ತಮ್ಮ ಕಕ್ಕ ಈ ಆರು ತಿಂಗಳೊಳಗೇ ತೀರಿಕೊಂಡರೆ ಈ ಒಪ್ಪಂದದ ಬಂಧನ ಉಳಿಯಲಾರದು. ಆರ್ಥ್‌ತ್ ತಮ್ಮನ್ನು ಬರ್ಜಿಲೆಂಡ್ ಸಿಂಹಾಸನವನ್ನು ನಾವು ಏಕೆಗೊಡಲಾರೆವು.” ಎಂದು ವಿಲಿಯಮ್ ಹೇಳಿದ.

“ ಹಾಗೇ ಆಗಲಿ; ಈ ಕಾರು ನನಗೆ ಸಮ್ಮತ. ಈ ಆವಧಿಯಲ್ಲಿ ಯಾವ ಗುಪ್ತಘಾತಕನೂ ನನ್ನನ್ನು ಬೆಂಬತ್ತುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಆಶಿಸುತ್ತೇನೆ. ನಾನೂ ನಿಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಕೈಯೆತ್ತುವುದಿಲ್ಲ. ಆರುತಿಂಗಳಮೇಲೆ ಬೇಕಾದರೆ ನನ್ನೊಡನೆ ಹೋರಾಟಕ್ಕೆ ನಿಲ್ಲಬಹುದು.”

“ ಅದನ್ನಂತೂ ಮಾಡಲೇಬೇಕಾಗುವುದು” ಗಂಭೀರಸ್ವರದಲ್ಲಿ ವಿಲಿಯಂ ಹೇಳಿದ.

ಬಳಿಕ ಹೊರಡಲು ಏಳುತ್ತ ಪಿಟರ್ಸ್ ಪನಿಸರಳ ಕಡೆ ನೋಡಿದನು. ಅವನು ಅನ್ಯಮನಸ್ಕಳಾಗಿ ವಿಷಣ್ಣಳಾಗಿರುವಳೆಂದು ತೋರಿತು ಈಗೊಂದು ಗಂಟೆಯ ಮೊದಲು ಅವನೊಡನೆ ನಗುತ್ತಕೆಲೆಯುತ್ತ ಮಾತನಾಡಿದವಳು, ಸವಿಮಾತುಗಳಿಂದ ಅವನ ಮನವನ್ನು ತಣಿಸಿದವಳು, ಅವನ ಸುಖ ದುಃಖ

ಗಳಲ್ಲಿ ಸಹಾನುಭೂತಿ ತೋರಿಸಿದ್ದವನು ಈಗ ಹೀಗೆಯೇ! ಅವನ ಜೀವನ ವನ್ನು ಕುತ್ತ ಕೈಡುಮಾಡುವ ಸಂಚಿನಲ್ಲಿ ಈಕೆಯೂ ಸೇರಿರುವಳೆ? - ಒಮ್ಮೆಲೆ ಪಿಟರ್ಸ್‌ನ ನೋರೆ ಕ್ರೋಧದಿಂದ, ಉತ್ತೇಜನದಿಂದ ಕೆಂಪೇರಿತು; ಕಣ್ಣುಗಳು ಹೊಳೆದವು; ಮುಖದಲ್ಲಿ ಕಠೋರತೆ ಮೂಡಿತು. ಅವನು ಕ್ರೋಧದಿಂದ ಗರ್ಜಿಸಿಬಿಟ್ಟ: "ವ.ನುಷ್ಯನ ಆನೇಕ ಮಹತ್‌ಸಂಕಲ್ಪಗಳು ಅವನ ಬುದ್ಧಿ ದೋಷದಿಂದ ವ್ಯರ್ಥವಾಗಿ ಬಿಡುವವು. ಶತ್ರುಗಳನ್ನು ಕೊಲೆಮಾಡುವ ಸಂಚಿ ನಿಂದ ಆಫವಾ ಬಾಂಬಿನ ಸಹಾಯದಿಂದ ದೇಶೋದ್ಧಾರವಾಗುವದೆಂದು ಎಣಿಸುವವರಿಗೆ ಬುದ್ಧಿಯೇ ಇಲ್ಲ!"

೮

ಬರ್ಜಲಂಡ್ ದೊರೆ ತನ್ನ ಅರಮನೆಯ ವಿಶಾಲವಾದ ಪುಸ್ತಕಾಲಯ ದಲ್ಲಿ ಸಿಗಾರೇಟನ್ನು ಸೇದುತ್ತ ಕಿಡಿಕ್ಯಲ್ಲಿ ನೋಡುತ್ತ ನಿಂತಿದ್ದ. ಅವನು ಮುದುಕ; ಗಡ್ಡೆ ಮಿಸೆ ಪೂರಾ ನರೆತಿನೆ; ಬಿಳಿತಲೆಯಲ್ಲಿ ಯತ್ನ ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ರಚಿತವಾದ ಬೈತಲೆ; ಹಣೆ ಹರವಾದುದು. ದೇಹ ಸುದೃಢ, ನೀರೋಗಿ; ಅವ ನೋಬ್ಬ ವೀರಪುರುಷ. ಕವಚಧಾರಿಯಾದ ಪೇದೆ ಬಂದು, 'ಯುವರಾಜರು ಮಹಾರಾಜರನ್ನು ಕಾಣಬೇಕೆನ್ನುತ್ತಾರೆ' ಎಂದು ತಿಳಿಸಿದ. ರಾಜ ಅದಕ್ಕೆ ತನ್ನ ಅನುಮತಿಯನ್ನು ಸೂಚಿಸಿದ. ಪೇದೆ ಹೊಂಟುಹೋದ. ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಜಾನ್ ಪಿಟರ್ಸ್ ಒಳಗೆ ಬಂದು ಕಕ್ಕನಿಗೆ ಅಭಿವಂದಿಸಿ ಕೈಕಲುಕಿ ಕೇಳಿದ: "ತಮ್ಮ ಮೈಯಲ್ಲಿ ನೆಟ್ಟಗದೆಯಷ್ಟೆ?"

ಕಕ್ಕನು ಹುಬ್ಬನ್ನು ಮುದುಡಿಸಿ ಬೇಸರದಿಂದ ಮಾತನಾಡಿದ: "ಹಾಂ, ನೆಟ್ಟಗೇ ಇದ್ದೇನೆ. ಆದರೆ ನಿನ್ನ ಬಗ್ಗೆ ಕೇಳಿದ ರೀತಿಯೆಲ್ಲ ನಿಜವೇ ಇದ್ದರೆ, ನೀನು ಮುಖ ತೋರಿಸುವುದಕ್ಕಿಂತ ಸಾಯುವುದೇ ಇಷ್ಟ."

ಪಿಟರ್ಸ್ ಈ ತಿರಸ್ಕಾರದಿಂದ ಕೊಂಚವೂ ವಿಚಲಿತನಾಗಲಿಲ್ಲ. ಅಲಕ್ಷ್ಯದಿಂದ ಉತ್ತರವಿತ್ತ: "ಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಬಂದ ಸುದ್ದಿಗಳನ್ನು ಬಾಯಿಬಲಿನ ಉಕ್ತಿಗಳಂತೆ ಸತ್ಯವೆಂದೇ ತಿಳಿಯುತ್ತೀರಿ, ನೀವು; ಇದು ಅನ್ಯಾಯ. ಪತ್ರಿಕೆ ಗಳಲ್ಲಿ ಏನು ಬರೆಯುತ್ತಾರೋ ಏನು ಬಿಡುತ್ತಾರೋ ನಾನೆಂದೂ ನೋಡುವುದಿಲ್ಲ."

“ ನೋಡದಿರುವುದೇ ತಪ್ಪು. ನೀನೊಂದಿಷ್ಟು ಎಚ್ಚರದಿಂದ ವರ್ತಿ ಸುವುದು ಉಚಿತ. ನಿನ್ನ ನಡತೆ ಬಹಳ ಕೆಟ್ಟಿದೆ. ನಾಲ್ಕೂ ಕಡೆ ನಿನ್ನ ಕಲಂಕದ ವಾರ್ತಾವಾಹಿನಿ ಹರಿದಿದೆ. ಶ್ರೀಮತಿ ಕಾರಾನೋಡನೆ ನೀನು ವಿಹರಿಸಿದ್ದು, ಡಚೆಸಳ ಹೀರಕಾಲಂಕಾರಗಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಕಾಂಡ ಎಲ್ಲವೂ ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಈ ಕೀರ್ತಿಯನ್ನು ಮುಖಕ್ಕೆ ಬಳಿದುಕೊಂಡೂ ನನಗೆ ನೋರೆ ತೋರಿಸಲು ಹೇಗೆ ಬಂದೆ? ”

“ ಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಇವೆಲ್ಲ ಪ್ರಕಟವಾಗುವೆಯೆ? ಪತ್ರಿಕಾಕರ್ತರು ಯಾವ ವಿಷಯವನ್ನೂ ಚರ್ಚಿಸದೆ ಬಿಟ್ಟುಪ್ಪ ಅಲ್ಲವೆಂದು ತೋರುತ್ತದೆ. ಎಲ್ಲ ಆನ ಧಿಕಾರ ಚರ್ಚೆಗಳೂ ಅವರಿಗೆ ಬೇಕು ! ”

ಆರಮನೆಯ ಆಕಡೆ ರಾಜಬೀದಿ, ಆದರ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ವಿಶಾಲವಾದ ಉಪ ವನ. ಅಲ್ಲಿ ಬಹುಜನರು ನೆರೆದಿದ್ದರು; ಬೀದಿಯಲ್ಲಿಯೂ ದಟ್ಟಣೆಯಿತ್ತು. ಅವರ ಕಡೆ ಬೆರಳು ತೋರಿಸಿ ಆರಮನೆಯೆಂದ: “ ಆ ಜನರೆಲ್ಲ ನಮ್ಮ ಪ್ರಜೆಗಳು. ಒಂದು ದಿನ ನೀನವರ ಆರಸಾಗುವೆ. ಈಗ ಹತ್ತು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಯಾರ ಹೃದಯದಲ್ಲಿಯೂ ಸಾಧಾರಣ ತಂತ್ರದ ವಾಸನೆ ಕೂಡ ಹುಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಆದರಿಂದು ಇಲ್ಲಿ ಸೇರಿದವರಲ್ಲಿ ಕನಿಷ್ಠ ಮೂರರಲ್ಲೊಂದು ಪಾಲು ಜನರ ಎದೆಯಲ್ಲಾದರೂ ರಾಜವಿದ್ವೇಷ ತುಂಬಿವೆ, ಬಲ್ಲೆಯಾ? ”

ಯುವರಾಜನು ಕುತೂಹಲ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಬೀದಿಯ ಕಡೆ ನೋಡಿದ. “ ಆದರೆ ಈ ಜನರು ತಪ್ಪು ಗಾರರೆಂದು ನನಗೆ ತೋರುವುದಿಲ್ಲ. ಯುವರಾಜ ನಾಗಿರದಿದ್ದರೆ ನಾನು ಅವರ ದಳದಲ್ಲಿ ಸೇರಿತ್ತಿದ್ದೆ.” ಎಂದ.

ರಾಜನು ಹುಬ್ಬುಗಂಟೆಕ್ಕಿದ. “ ನೀನಿದನ್ನು ನಗೆಚಾಟಿಕೆಯ ವಾತೆಂದು ಬಗೆದೆಯಾ? ನಮ್ಮ ಕಣ್ಣೆದುರಿಗೇ ಪ್ರಜೆಗಳ ಶಕ್ತಿ ಎಷ್ಟು ಬೆಳೆಯುತ್ತಿದೆ, ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲವೆ? ಇವರು ನಮ್ಮನ್ನೊಂದು ದಿನ ಇಲ್ಲೆನಿಸಿಬಿಡುವರು. ದೇಶದಲ್ಲಿ ಈ ವಿಷವೃಕ್ಷದ ಬೇರುಗಳು ಬಹಳ ದೂರದವರಿಗೆ ಇಳಿದಿವೆ. ರಾಜ ತಂತ್ರದ ವಿರುದ್ಧ ವ್ಯವಸ್ಥಿತವಾದ ಸಂಚು ನಡೆದಿರುವಂತೆ ನನಗೆ ಸಂದೇಹ ವುಂಟಾಗುತ್ತಿದೆ. ನೋಲಿಸ್ ದಳಾಧ್ಯಕ್ಷ ಬರ್ನಾರ್ಡ್ ಹೆಚ್ಚಿಗೇನನ್ನೂ ಹೇಳು

ವುದಿಲ್ಲ ನಿಜ; ಆದರೆ ಅವರ ಭಾವಭಂಗಿಯನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಅವರು ಅತ್ಯಂತ ಉತ್ಕಂಠಿತರಾಗಿರುವಂತೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ.” ಎಂದ ರಾಜ.

“ ಉತ್ಕಂಠಿತರಾಗಿ ಮಾಡುವುದೇನು ? ಕಾಣದ ಬಲೆಹವನ್ನು ಯಾರಿಂದಾದರೂ ಅಳಿಸಬಲ್ಲರೆ ? ಅದೃಷ್ಟದಲ್ಲದ್ದದ್ದು ಅಗಿಯೇ ತೀರುವುದು.” ಎಂದ ಯುವರಾಜ.

ಈ ಉತ್ತರದಿಂದ ರಾಜ ಉತ್ತೇಜಿತನಾದ. “ ತಿಳಿಗಟ್ಟುವಂತೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತೀಯಲ್ಲ ! ನಾನು ನಿನ್ನನ್ನು ಕರೆದದ್ದೇಕೆಂದು ಗೊತ್ತಿ ? ಪ್ರಜೆಗಳು ಇಷ್ಟೊಂದು ಉಚ್ಛ್ರಾಂತಿಯಿಂದ ನಿನ್ನನ್ನು ಕರೆದಿದ್ದರೆ, ಇದನ್ನು ಹೇಳಲೆಂದೇ ನಿನ್ನನ್ನು ಕರೆಸಿದ್ದು.”

‘ ಆದು ಹೇಗೆ ?’ ಕಕ್ಕನನ್ನು ತೀಕ್ಷ್ಣದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡುತ್ತ ಯುವರಾಜ ಕೇಳಿದ.

“ ನಿನ್ನ ಹೊರತು ಬೇರೆ ಯಾರು ಕಾರಣ ? ನಿನ್ನ ದುರಾಚಾರವನ್ನೇ ಕುರಿತು ನಾಡಜನರೆಲ್ಲ ಹಗಲಿರುಳೂ ಚರ್ಚಿಸುತ್ತಾರೆ ಅವರೆಲ್ಲರೂ ನಿನ್ನ ವೇಲೆ ನಿಷ್ಕಾರುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಒಟ್ಟಾರೆ ರಾಜವಂಶದ ಬಗ್ಗೆಯೇ ಜನರಲ್ಲಿ ತಿರಸ್ಕಾರವುಂಟಾಗಿದೆ ; ಅದಕ್ಕೆ ಮೂಲಕಾರಣನೇ ನೀನು. ನಿನ್ನ ಉಚ್ಛ್ರಾಂತಿಯ ಸಮಾಚಾರ ಕೂಸುಕುನ್ನಿಗೂ ಗೊತ್ತಾಗಿದೆ ನಿನ್ನಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಜನ ಉಸುಪತ್ತಿಯುಂಟೆಂಬುದನ್ನು ಕೂಡ ಅವರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ಯಾವ ದೇಶಕ್ಕೇ ಹೋಗಲಿ, ಯಾವಾಗಲೇ ಹೋಗಲಿ, ಯಾವಾಗಲೂ ನೀನು ಹೆಂಗುಸರೊಡನೆ ಕಾಮಲೋಲನಾಗಿರುತ್ತೀ ; ಆದಿಲ್ಲವೂ ಅವರಿಗೆ ತಿಳಿಯುತ್ತಿದೆ. ನಿನ್ನ ಈ ಹೇಯಪ್ರವೃತ್ತಿಯನ್ನು ತಡೆಗಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೇ ತಾವು ತೆರಗೆ ಸುಂಕ ಕೊಡಬೇಕೇ ಎಂದವರು ಅಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.” ಎಂದು ರಾಜ ಧಟ್ಟಿಸಿ ನುಡಿದ.

ಅದಕ್ಕೆ ಪಿಟರ್ಸನ್ ಮೆಲ್ಲಗೆ ಹೇಳಿದ : “ ಯಾರಿಗೆ ಯಾಕರಲ್ಲಿ ಸುಖವೋ ಅವರು ಅದನ್ನೇ ಮಾಡುವರು. ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಮಾತನಾಡುವುದಾದರೆ ಕಕ್ಕಾ, ತಾನಾದರೂ ಜಿತೇಂದ್ರಿಯ ತಪಸ್ವಿಗಳೇ ಎಂದು ಕೇಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.”

ರಾಜನು ಅಧೀರನಾದ. “ ಅಲ್ಲ; ಜಿತ್ತೇಂದ್ರಿಯ ತಪಸ್ವಿ ನಾನಲ್ಲ ನಿಜ. ಆದರೆ ನಿನ್ನಂತೆ ಧಣಾಡಂಗುರವಾಗಿ ಅನಾಚಾರ ಮಾಡುತ್ತ ಹೊರಟೆಲ್ಲ. ನನ್ನ ಚಾರಿತ್ರ್ಯದಲ್ಲಿಯ ದೌರ್ಬಲ್ಯವನ್ನು ಡೊಳ್ಳುಹೊಡೆದು ಸಾರುವುದಿಲ್ಲ. ತಾಯಿನಾಡಿನಲ್ಲಿದ್ದಷ್ಟು ದಿನ ನೀನು ಕೆಲಮಟ್ಟಿಗೆ ಸದ್ಗೃಹಸ್ಥರಂತೆ ಇರುತ್ತೀ. ಹೊರಗೆ ಕಾಲಿಟ್ಟೊಡನೆ ನಿನ್ನ ರಕ್ತಸತನ ಜಾಗೃತವಾಗುತ್ತದೆ ನಿನ್ನ ತಲೆ ತಾಳ-ಮೇಳ ತಪ್ಪುತ್ತದೆ. ನಿನಗಷ್ಟೋ ಹೇಳಿದೆ, ಫಲ ದೊರೆಯಲಿಲ್ಲ; ಆದುದರಿಂದ ಈಗ ಮತ್ತೆ ಕರೆದಿದ್ದೇನೆ. ಒಂದು ವಿಷಯ ನೀನು ಮರೆಯಬೇಡ. ಈ ದೇಶದ ಹಲಕೆಲವರು, ಅಸ್ತಿರಚಿತ್ತನಾದ ಕಾಮುಕ ರಾಜನ ಶಾಸನಕ್ಕೊಳಗಾಗಿ ಇರಕೂಡದೆಂದು ಒಮ್ಮತದಿಂದ ನಿರ್ಣಯಿಸಿದ್ದಾರೆ. ನೀನು ನಿನ್ನ ನಡತೆಯನ್ನು ತಿದ್ದಿಕೊಳ್ಳದಿದ್ದರೆ ಪ್ರಜಾವಿದ್ರೋಹವು ಅನಿವಾರ್ಯ.” ಎಂದು ಉಪದೇಶಿಸಿದ.

“ ಹಾಗೆ ತಮ್ಮ ಪಿಶ್ವಾಸವೆ? ಜನಸಾಮಾನ್ಯರ ಕಣ್ಣಿಗೆ ನಾನು ನಂಜಾಗಿದ್ದೇನೆಂಬುದನ್ನೇನೋ ಒಪ್ಪುವೆ. ಆದರೆ ಅದರ ಫಲವಾಗಿ ಬಂಡೇಳುವುದೆಂದು ನನಗೆನಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಅದು ಅಂತಿಂಥಹಿಂದಾಗುವ ಕೆಲಸವಲ್ಲ, ಅದಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಭಾವಂತರು ಬೇಕು.”

“ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ತಡೆಯುಂಟಾದರೆ ಪ್ರತಿಭೆಯ ಅವಶ್ಯಕತೆಯಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಕಾರ್ಯಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಯೋಗ್ಯ ಮನುಷ್ಯರ ಆಭಾವವಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಈಗ ನೀನೊಂದು ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದರೆ, ಎಲ್ಲ ನಿಟ್ಟುಗಳಿಂದಲೂ ರಕ್ಷಣೆಯಾದೀತು”

“ ಏನು?” ಅತುರದಿಂದ ಪಿಟರ್ಸ್ ಕೇಳಿದ.

“ ಮದುವೆ ಮಾಡಿಕೋ.”

“ ತಾವು ವಧುವನ್ನು ಗೊತ್ತು ಮಾಡಿದ್ದೀರೇನೋ ಅಲ್ಲವೆ? ಯಾರವರು? ಹಾರ್ಡ್‌ವ್ಯಾನರ ಮಗಳಿರಬೇಕು, ಅಲ್ಲವೆ? ಆದರೆ ನೋಡಿ, ಆತನೇ ವಿದ್ರೋಹದ ದಳದ ನಾಯಕ. ಆತನ ಮಗಳನ್ನು ಮದುವೆಯಾದರೆ ಪ್ರಜೆಗಳು ಹಿಡಿತದಲ್ಲಿ ಉಳಿದಾರು.” ಪಿಟರ್ಸ್ ನಗೆಯೊಡನೆ ಮಾತನಾಡಿದ.

“ ಹುಚ್ಚರ ಹಾಗೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತೀಯಲ್ಲ ನೀನು. ಜಾನ್, ಜರ್ಮನಿಯ ಇಲ್ಲವೆ ಇಷ್ಟೊಂದಿನ ರಾಜಕನ್ನೆಯನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು.”

ಈ ಮಾತಿಗೆ ಅಡ್ಡಡ್ಡ ತಲೆಹಾಕಿ ಪಿಟರ್ಸ್ ಪ್ರತಿನಾದಿಸಿದ: “ ಅಗದ ಮಾತನ್ನೇ ಹೇಳುತ್ತಿರುವಿ ನೀವು. ಸ್ತ್ರೀಜಾತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ತಮಗಿದ್ದ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಕಂಡು ನನಗೆ ಅಚ್ಚರಿಯಾಗುತ್ತಿದೆ. ವಿದ್ಯೋಹಿಗಳಿಂದ ಸಿಂಹಾಸನವನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಾಗಿ, ನಾನು ಬೇಕೆಂತ ಕೊರಳೊಳಗೆ ಗುದ್ದಿಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆ? ”

ದೊರೆಗೆ ಕೋಪಬಂದಿತು. ಅವನಿಂದ: “ ಜಾನ್, ಮೂರ್ಖರಂತೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತೀಯಲ್ಲ! ನನ್ನ ಮಾತು ಮೀರಬೇಡ.”

“ ಒಳ್ಳೈದು, ಆದರೆ ರಾಜ ಕುಮಾರಿ ಇವಳು ಮಾತ್ರ ನನಗೆ ಬೇಡ.” ಎಂದ ಪಿಟರ್ಸ್.

ರಾಜನು ನಕ್ಕು ನುಡಿದ: “ ನಾನೆಲ್ಲಿ ಹಾಗೆ ಹೇಳಿದೆ? ಶೀಘ್ರದಲ್ಲಿ ಈ ವಿಷಯವಾಗಿ ಬರ್ನಾರ್ಡರೊಡನೆ ಯೋಚಿಸುತ್ತೇನೆ. ಮದುವೆಯಾಗುವ ವರೆಗೂ ನೀನು ಮಾತ್ರ ಸಾವಧಾನದಿಂದಿರಬೇಕು. ಭದ್ರವೇಷದಿಂದ ಎಲ್ಲೆಯೂ ಹೋಗಬಾರದು, ಮೈಗಾವಲಿಲ್ಲದೆ ಊಪೊಳಗೆ ತಿರುಗಬಾರದು. ನೀನು ಯುವರಾಜ; ಹೀಗೆ ಮಾಡುವುದು ನಿನ್ನ ಗೌರವಕ್ಕೆ ಕೂಡು, ಜೀವಕ್ಕೆ ಗಂಡಾಂತರ.”

“ ಇನ್ನೂ ಏನಾದರೂ ಹೇಳುವುದುಂಟೆ? ”

“ ಹೇಳುವುದೇನೋ ಬಹಳವಿತ್ತು. ಎಲ್ಲವೂ ನೆನಪಾಗಲೊಲ್ಲದು. ನನಗಿಂದು ಬಹಳ ಆಯಾಸವಾಗಿದೆ.”

“ ಅಸ್ವಾಸ್ಥ್ಯವೇನೂ ಇಲ್ಲವಷ್ಟೆ? ”

“ ಇಲ್ಲವು. ಆ ಬಗ್ಗೆ ನಿನಗೆ ಚಿಂತೆ ಬೇಡ.”

“ ಚಿಂತೆ ಇದ್ದದ್ದೆ. ನನ್ನ ಮಂಗಲ ಅಮಂಗಲ ಎಲ್ಲ ತಮ್ಮ ಶರೀರ ಸ್ವಾಸ್ಥ್ಯ ವನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಿವೆ.”

“ ಹೇಗೆ? ”

“ ಕಳೆದ ವಾರ ಒಬ್ಬನು ನನ್ನನ್ನು ಕೊಲ್ಲುವುದಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದ. ಅವನ ಉದ್ದೇಶ ಈಡೇರದೆ ಅವನೊಂದಿಗೆ ಹೋಗಿ ಅವರ ದಳಪತಿಯನ್ನು ಕಂಡಿದ್ದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯಾಯಿತು. ಅವರು ನನಗೆ ಆರು ತಿಂಗಳು-ಆಷ್ಟರೊಳಗೆ

ತಮಗೆ ವೃತ್ತ್ಯವೊಂದಿರದೆ ಮಾತ್ರ-ಜೀವರಕ್ಷಣೆಯ ಭರವಸೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ ”

ವಿಷ್ಮಯದಿಂದ ರಾಜ ಕೇಳಿದ: “ಆರ್ಥಾತ್, ನಾನು ಆರುತಿಂಗಳು ಬದುಕಿದ್ದರೆ, ಆ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ನಿನ್ನ ತಲೆದನ್ನ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಅವರು ವ್ಯಯವನ್ನು ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಎಂದಲ್ಲವೆ-ಜಃನ್, ನನ್ನೊಡನೆ ಜೇಷ್ಠ ಮಾಡ್.ತ್ತಿದ್ದೀಯೇ ಏನು? ”

“ ಇಲ್ಲ ಕಕ್ಕ, ಜೇಷ್ಠಯಲ್ಲ, ಸತ್ಯ. ಇದರಲ್ಲಿ ಕೊಂಚವೂ ಅತಿ ರಂಜನೆಯಿಲ್ಲ. ”

“ ಅವರು ಎಲ್ಲಿ ಕಂಡಿದ್ದರು? ವತ್ತಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಓದಿಯೇ ಇಲ್ಲವಲ್ಲ ”

“ ಹೇಳಲು ವ್ಯಸನವಾಗುತ್ತಿದೆ ಕಕ್ಕ - ನಾನು ಒಬ್ಬಿಂಟೆಗನಾಗಿ ಒಬ್ಬ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಕಾಣಲು ಹೋದ್ದೆ. ಎಲ್ಲಿ ಏನೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಲು ಆಗ್ರಹವಿರಬೇಡಿರಿ, ಅದನ್ನು ಹೇಳುವುದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ.-ಆಲ್ಲ...”

“ ನೀನೊಂದು ಕತ್ತಿ. ವಿಸತ್ತಿನ ಭಯವಿರ.ವ ಕಡೆ ವಕೆ ಹೋಗಿದ್ದೆ ಒಬ್ಬನೇ? ಹೌಲಿ, ಶತ್ರುದಲದವರೊಡನೆ ಏನೇನು ಮಾತುಕತೆಗಳಾದವು? ”

ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಬಿಟರ್ಸ್ ಕಿರಿದರಲ್ಲಿ ವಿವರಿಸಿದ. ಪೆನಿಸುಳ ವಿಷಯ ವಾಗಿಯೂ ಒಂದೆಡೆ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳಿದ. ಎಲ್ಲವನ್ನು ವನಮಟ್ಟಿ ಕೇಳಿಕೊಂಡು ಕೂನೆಗೆ ರಾಜ ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದ: “ ಬರ್ಜಿಲಂಡನ ರಾಜದ್ರೋಹಿಗಳಿಗೂ ಆ ಜನರಿಗೂ ಸಂಬಂಧವಿದೆಯೆ? ನಿನಗೇನೆನ್ನಿಸಿತು? ”

“ ಸಂಬಂಧವಿರುವುದು ಅಸಂಭವವಲ್ಲ. ರಾಜನನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ನನ್ನ ಜೀವದ ಸುತ್ತ ಏಕೆ ಬೆನ್ನುಹತ್ತಿದ್ದೀರಿ ಎಂದು ನಾನವರನ್ನು ಕೇಳಿದೆ. ”

“ ಸರ್ವನಾಶ! ಹಾಗೇಕೆ ಕೇಳಿದೆ? ಅವರ ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಈ ವಿಷಯ ವನ್ನು ತುಂಬಿದ್ದು ಅನಾಥಯ. ” ಸಿಟ್ಟಿನಿಂದ ರಾಜನೆಂದ.

“ ತಮಗೆ ಭಯವೇನಿಲ್ಲ. ಅವರು ವ್ಯವಸಾಯಿ ಅನಾರ್ಕಿಸ್ಟ್ ಆಲ್ಲ ವೆಂದೊಪ್ಪಿದ್ದಾರೆ ತಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಅಕ್ರಮಣ ಮಾಡುವ ಸಾಹಸಕ್ಕೆ ಅವರು ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ ”

ಮಗನ ಭರವಸೆಯ ಮಾತಿಂದ ರಾಜನ ಮನಸಿನ ದಿಗಿಲು ದೂರ ವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಅವನ ಮನಃಚಕ್ಷು ವಿನೆದುರು ಗುಪ್ತ ಘಾತಕನ ಮಸೆದ ಚೂರಿಯೆ

ಕುಡಿಯುತ್ತಿತ್ತು. ಗಾಬರಿಗೊಂಡ ಚಂಚಲಚಿತ್ತದಿಂದ ರಾಜನು ಕೋಣೆಯೊಳಗೆ ಎಡೆಯಾಡತೂಡಗಿದ. ಎಡೆಯಾಡುತ್ತಿದ್ದವನು ಗಕ್ಕನೆ ನಿಂತು ಮಾತನಾಡಿದ : “ ಜಾನ್, ಇನ್ನೊಂದು ಮಾತಿದೆ ಕೇಳು - ನಾನು ಮುದ್ರಕನಾದೆ. ಹೆಚ್ಚುದಿನ ರಾಜ್ಯಭಾರವನ್ನು ವಹಿಸೇನೆಂಬ ಆಶೆಯಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ಶರುವಾಯ ಗದ್ದುಗೆಯನ್ನೇರುವವನಿಗೆ ಅನಾರ್ಕಿಸ್ಪರಿಂದ ಬಹಳ ಗಂಡಾಂತರವುಂಟುಬುದನ್ನು ಮರೆಯಬೇಡ. ಮುಂದಿನ ಇಪ್ಪತ್ತು ವರ್ಷ ಆ ರಾಜನಿಗೆ ಪಾಂಡಿಯೆಂಬುದೇ ಸಿಕ್ಕದು. ಶಾಸನಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಜಾತಂತ್ರವಾದಿಗಳು ತಮ್ಮ ವಕ್ರವನ್ನು ಬಲಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವರೆಂದು ಕೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಅವರ ಸಂಖ್ಯೆಯೆಲ್ಲ ಹೆಚ್ಚಿತಂದರೆ ನಮ್ಮ ರಕ್ತ ನಷ್ಟವಾಗುವುದರಲ್ಲಿ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲ ಏನೇನಾಗುವುದೋ ನಾನರಿಯೆ.”

ಪಿಟರ್ಸ್ ಹೇಳಿದ : “ ಮೊದಲನೆಯ ರಾಜಕುಟುಂಬನ ವೆಚ್ಚಕ್ಕೆ ಕತ್ತರಿ ಹಾಕುವರೆಂದು ನನಗೆನಿಸುತ್ತದೆ. ಈ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ನಾನು ಮದುವೆಯಾಗದಿರುವುದೇ ನೆಟ್ಟಗೆ ; ಹಣದ ಕೊರತೆಯಿಂದ ನನಗೆ ಸಂಸಾರ ನಡೆಯಿಸುವುದು ತೆಗವಾದೀತು.”

ಆಗೊಬ್ಬ ಮಹಿಳೆ ಒಂದು ಕಾಗದವನ್ನು ತಂದು ರಾಜನ ಕೈಗಿತ್ತಳು. ಅದನ್ನೋದಿಕೊಂಡು ರಾಜನಿಂದ : “ ನಾನೀಗಲೇ ಹೊರಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ನಾಳೆ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ನೀನು ನನ್ನೊಡನೆ ತಿರುಗಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಬಾ, ಇನ್ನೂ ಅಡಬೇಕಾದ ಅಗತ್ಯವಾದ ಮಾತುಗಳಿವೆ.”

ಜಾನ್ ಪಿಟರ್ಸ್ ಪುಸ್ತಕಾಲಯದಿಂದ ಹೊರಬರುತ್ತಿರುವಾಗ ಒಂದು ಕೋಣೆಯ ಬಾಗಿಲಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಯುವತಿಯನ್ನು ಕಂಡ. ಯುವರಾಜನು ಅಲ್ಲಿ ಹಾಯುತ್ತಲೇ ಅವಳು ಮುಖಕ್ಕೆ ಮುಸುಕೆಳೆದುಕೊಂಡು ಒಳಕ್ಕೆ ಸರಿದಳು. ಪಿಟರ್ಸ್ ತನ್ನಷ್ಟಕ್ಕೆ ನುಗುಳ್ಳಕ್ಕೆ, ‘ ಪ್ರಜೆಗಳು ತೆರಿಗೆ ತೆತ್ತುವುದು ಇದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಏನು ? ’ ಎಂದುಕೊಂಡು ಹೊರಟು ಹೋದ.

೯

ಅರವ ನೆಯಿಂದ ಹೊರಟ ಜಾನ್ ಪಿಟರ್ಸ್ ‘ ಪ್ರೊಲಿಸ್ ’ ದಳಾಧ್ಯಕ್ಷನ ಕಡೆಗೆ ಹೋದ. ಬ್ಯಾರನ್ ಬರ್ನಾರ್ಡ್ ಬಹುದಿನಗಳಿಂದ ಆ ಸದನಲ್ಲಿದ್ದ. ಆತ ಪ್ರಭುಭಕ್ತ, ವಿಶ್ವಾಸಿ, ಅದರಂತೆಯೇ ಕಾರ್ಯದಕ್ಷನೂ. ಚಿಕ್ಕ ಬರ್ಜಿ

ಲಂಡ್ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಆತನಿಗೆ ಒಳ್ಳೇ ಗೌರವವಿತ್ತು. ಬ್ಯಾರನ್ ಬರ್ನಾರ್ಡ್‌ನ ಹೆಸರು ಫಿಲಿಪ್. ಪಿಟರ್ಸ್-ಫಿಲಿಪ್ಸ್‌ರಲ್ಲಿ ಪರಸ್ಪರ ಸದ್ಭಾವವಿದ್ದಿತು. ಆದರೂ ಒಬ್ಬರಿಗೊಬ್ಬರು ಒಳವಾತುಗಳನ್ನು ಬಿಚ್ಚಿ ಹೇಳುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಫಿಲಿಪ್‌ನ ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿ ಇಬ್ಬರೂ ಮಾತನಾಡುತ್ತ ಕುಳಿತರು.

ಫಿಲಿಪ್ ಮೇಜಿನ ಮೇಲೆ ಪಿಟರ್ಸ್‌ನದುರಿಗೆ ಬಾಗಿ, “ಯುವರಾಜ, ತಾವು ಹಲವು ದೇಶಗಳನ್ನು ತಿರುಗಿ ಬಂದಿರಿ, ಇಷ್ಟು ತಿರುಗಿದರೂ ತಮ್ಮ ಆರೋಗ್ಯ ಚೆನ್ನಾಗಿಯೆ ಇದೆ. ತಮ್ಮದೇನು ಉಕ್ಕಿನ ಶರೀರವೆ?” ಎಂದ.

ಪಿಟರ್ಸ್ ನಕ್ಕು ಉತ್ತರವಿತ್ತ: “ಉಕ್ಕಿನದಾಗಿರಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ಅರಳಿಯದಾಗಿಲಿ ಮೋಣದ್ದಾಗಲಿ ಅಲ್ಲ. ಸ್ವಲ್ಪಕ್ಕೇ ಪ್ರಕೃತಿ ಕೆಪುಪುದಿಲ್ಲ. ಲಂಡನ್ನಿನ ಭಯಂಕರ ಚಳಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಇದಕ್ಕೇನೂ ಧಾಡಿಯಾಗಲಿಲ್ಲ.”

“ಅದು ಸರಿ. ಆದರೆ ಲಂಡನ್ನಿನ ಚಳಿಗಿಂತಲೂ ಸ್ವಾರಿಸಿನ ಪ್ರಭಾ ತದ ಗಾಳಿ ಹೆಚ್ಚು ಅನಿಷ್ಟಕಾರಿ” ಎಂದ ಫಿಲಿಪ್.

ಬರ್ನಾರ್ಡ್ ತನಗೆ ಹಾಸ್ಯಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾನೆಂದು ಪಿಟರ್ಸ್‌ನಿಗೆ ತಿಳಿಯದೆ ಹೋಗಲಿಲ್ಲ. ಅವನೆಂದ: “ಸ್ವಾರಿಸಿನ ಮಾತನ್ನು ಏಕೆ ತೆಗೆಯುತ್ತೀರಿ? ನನ್ನ ಸ್ಯಾರಿಸ್ ಯಾತ್ರಿೆಯ ವಿಷಯವಾಗಿ ವತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಏನಾದರೂ ಬಂದಿದೆಯೇನೋ?”

“ಕರ್ತವ್ಯವೆಂದು ಕೆಲವೂಂಮು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ನಮು ಶೋಧಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.”

“ಕಕ್ಕನ ಅಪ್ಪಣೆಯಂತೆಯೆ?”

ಇದಕ್ಕೆ ಬರ್ನಾರ್ಡ್ ಉತ್ತರವೀಯಲಿಲ್ಲ. ರಾಜನಿಗೆ ದೋಷ ತಗಲು ವಂತಹ ಮಾತನ್ನು ಹಿಂದೂತ್ತುವುದು ಉಚಿತವೆಂದು ಅವನನಸಿದ ಕ್ಷಣ ತಡೆದು ಅವನೆಂದ: “ತಮ್ಮ ಬಗ್ಗೆ ನಾನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿದ ವಿವರಣೆಯಿಂದ ನನ್ನ ಕಾರ್ಯಕ್ಷಮತೆ ಯಥೇಷ್ಟವಾಗಿ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ನನ್ನ ದಿನಚರಿ ಒಳ್ಳೇ ಮನೋರಂಜಕವಾಗಿದೆ.”

ತನ್ನ ಚಲನವಲನದ ಮೇಲೆ ಕಣ್ಣಿಡಲು ಬರ್ನಾರ್ಡ್ ಹೇರರನ್ನು ನಿಯಮಿಸಿರಬೇಕು, ಇಲ್ಲವೆತಾನೇ ಹೇರತನ ಮಾಡಿರಬೇಕು ಎಂದು ಪಿಟರ್ಸ್

ತಿಳಿದುಕೊಂಡ. ಅವನು ಕೇಳಿದ : “ ನಾನು ವಿದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಿಯಾದರೂ ತಿಳಿಗೇಡಿಯಂತೆ ವರ್ತಿಸಿದನೆಂದು ನಿಮಗೇನು ತಿಳಿದು ಬಂದಿರಬಹುದು ? ”

“ ತಾವು ಒಳ್ಳೆ ಸೋಗನ್ನು ಸೂರೆಗೊಂಡಿರಬಹುದನ್ನು ಹೇಳುವುದೇ ಬೇಡ. ಒಂದು ದಿನ ಬೆಳಿಗಿನಲ್ಲಿ ತಾವು ರಂಬುಲೇಟಿನಲ್ಲಿ ಮೋಟರು ಕೊಡೆ ದದ್ದು ನೆನಪಿಸೆಯೇ ? ”

“ ಇಲ್ಲ.”

“ ಅಷ್ಟು ದೊಡ್ಡ ವಿಷಯ ತಮಗೆ ನೆನಪಿಲ್ಲವೆ? ತಮ್ಮ ಸ್ವರ್ಗದ ಶಕ್ತಿ ಶೋಚನೀಯವೇ ಸರಿ ಬುಧವಾರ ರಾತ್ರಿ ತಮಗೆ ರಾಜದೂತನು ವಿನಯ ಔಪಚಾರವಿತ್ತು. ಆ ಭೋಜನಸಮಾರಂಭದಲ್ಲಿ ಕೌಂಟೆಸ್ ಎಂಟು ಸ್ವರ್ಗದ ಹಸ್ತರಿಪ್ಪರು ಅವರು ಎಂಥವರೆಂಬುದನ್ನು ನಾನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿ ಬಂತು; ಅವರ ವಿಷಯ ಒಳ್ಳೆ ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಬೇಕಾಗಿದೆ.”

“ ಅದೊಂದು ನನಗೆ ನೆನಪಿಲ್ಲ.”

“ ಏನೆಂದಿರಿ? ಮೊದಲು ತಮಗೆ ಇಷ್ಟೊಂದು ಮರೆವಿರಲಿಲ್ಲ; ರಾಜ ದೂತನಲ್ಲಿ ಉಂಟಾದದ್ದಾದರೂ ನೆನಪಿಸಿದೆಯೇ ? ” ಅಚ್ಚರಿಯಿಂದ ಒರ್ನಾಡ್ ಕೇಳಿದ.”

“ ಎಷ್ಟೇ ಕಡಿ ಉಂಡಿದ್ದೇನೆ, ತಿಂದಿದ್ದೇನೆ; ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ನೆನಪಿಸುವುದು ಸಾಧ್ಯವೇ ? ”

“ ಜಿಜಿರಿ, ಅದೆಲ್ಲ ಮರೆತಿವ್ವೀತು. ಮೋಟರಿನಲ್ಲಿ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಘಟಿಸಿದ ದುರ್ಘಟನೆಯೂ ನೆನಪಿನಲ್ಲಿಲ್ಲವೆ? ಅದರಲ್ಲಿ ತಾವು ಉಳಿದದ್ದೇ ದೊಡ್ಡ ಮಾತು.”

ಕೆಸುವಿನಿಂದ ಮೇಜನ್ನು ಬಡಿದು ಪಿಟಿಸ್ ಗೆ ಇಲ್ಲಿ ನೋಡಿ ಒರ್ನಾಡ್, ನಿಮ್ಮ ಯಾವ ಪ್ರಶ್ನೆಗೂ ಉತ್ತರಕೊಡಲಾರೆ. ನನ್ನ ಮೇಲೂ ಪತ್ತಿದಾರರ ನಡವಳಿಯು ನಿಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯವಾಗಿದ್ದರೆ. ನಾನೇನು ಬೇಡವೆನ್ನುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ನನ್ನ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕಾರ್ಯದ ಬಗ್ಗೆಯೂ ನಿಮಗೆ ನಾನು ಉತ್ತರದಾಯಿಯಾಗಿ ಗಬೇಕೆಂದು ಮಾತ್ರ ಆಶಿಸಬೇಡಿರಿ. ನಾನು ನಿಮ್ಮಿಂದ ಕೆಲವು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳಲೆಂದು ಬಂದದ್ದು, ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಉತ್ತರಕೊಡಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ.”

“ ಒಳ್ಳೆದು, ಏನು ಕೇಳುವುದುಂಟೋ ಕೇಳಿರಿ, ಹೇಳುತ್ತೇನೆ ”

“ ಲಂಡನಿನಲ್ಲಿ ನಾನು ಎರಡು ರಾತ್ರಿ ಅಜ್ಞಾತವಾಸಿಯಾಗಿದ್ದೆ. ಆಗೋಮ್ಮೆ ಪ್ರಾಣಸಂಕಟಕ್ಕೆ ಬಿದ್ದಿದ್ದೆ.”

“ ಏನಾಗಿತ್ತು? ”

“ ಒಬ್ಬನು ನನ್ನನ್ನು ಕೊಲ್ಲಲುಜ್ಜುಗಿಸಿದ್ದ.”

“ ಯಾರು? ”

“ ಆ ಗುಂಪಿನಲ್ಲಿ ನೂವರು ಗಂಟುಸು, ಒಬ್ಬ ಹೆಂಸು ಇದ್ದರು. ಆನಗು ತೀರ ಕಾಡುಮಂದಿ ಸುಚು ಮಾಡುವ ವಿಧ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಕೊಂಚವೂ ನೈಪುಣ್ಯವಿಲ್ಲ ಅವರಿಗೆ. ಆದರೂ ಅವರು ಕೆಲವರು ಕೂಡಿ, ಪ್ರಧ್ವಿಗುಲಯ ಸ್ವಚ್ಛಂಸ ಪ್ರಜಾಪೀಡಕರಾದ ರಾಜರನ್ನೂ ಅವರ ಕರ್ಮಚಾರಿಗಳನ್ನೂ ಕೆಗೆನೆ ಗುಣಸುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಗುಪ್ತಸವಿತಿಯನ್ನು ಸಂಘಟಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಬೊಡ್ಡೆಗೆ ಕೊಡಲಿ ಹಾಕುವುದು ಬಿಟ್ಟು, ಟೊಂಗೆಯನ್ನೇಕೆ ಸವಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುವರೆಂದು ನಾನವರನ್ನು ಕೇಳಿದೆ. ನಮ್ಮ ಕಕ್ಕ ಫರ್ದಿನಂದರನ್ನು ಮೊಟ್ಟ ಮೊದಲು ಕೂಲ್ಲುವುದು ಅವರ ಕರ್ತವ್ಯ; ಆದರೆ, ಅವರ ಲಕ್ಷ್ಯ ಬೊಡ್ಡೆಯ ಕಡೆಗಿಲ್ಲ, ಎಲೆಚಿಗುರುಗಳ ಕಡೆಗಿತ್ತು; ಮುದುಕರನ್ನು ಕೂಡಿ ಹರಯದವರನ್ನು ಕೂಡಿ ವ್ಯಸ್ತರಾಗಿದ್ದರು! ”

ಬರ್ನಾರ್ಡ್ ಒಮ್ಮೆಲೆ ಎದ್ದು. “ ತಾಳಿರಿ, ಈಗ ಬಂದೆ ” ಎಂದು ನುಡಿದು ಪಕ್ಕದ ಕೋಣೆಯನ್ನು ಹೊಕ್ಕ. ಕೊಂಚ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಹೊತ್ತಿಗೆಯನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಬಂದು, ಅದನ್ನು ಪಿಟರ್ಸನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಕೊಡುತ್ತ ಹೇಳಿದ. “ ಈ ಅಲ್ಪಮಿನಲ್ಲಿ ಅನೇಕರ ಭಾವಚಿತ್ರಗಳಿವೆ. ತಮ್ಮನ್ನು ಕೊಲ್ಲಲು ಹೊಂಚು ಹಾಕಿದ ನಾಲ್ವರಲ್ಲಿ ಯಾರ ಭಾವಚಿತ್ರ ವಾದರೂ ಇದರಲ್ಲುಂಟೋ ಹೇಗೋ ನೋಡಿರಿ. ಮೊದಮೊದಲಿನ ಭಾಗ ಬಹು ಹಿಂದಿನ ಸಂಗ್ರಹ; ಕೊನೆಯಿಂದ ನೋಡಿರಿ.”

ಪಿಟರ್ಸ ಕೂತೂಕಲಿಯಾಗಿ ಅಲ್ಪಮಿನ ಪುಟಗಳನ್ನು ಮುಗುಚ ತೊಡಗಿದ. ಎಂಟು ಹತ್ತು ಪುಟಗಳನ್ನು ತಿರುವಿಹಾರಿ ಪಕ್ಕನೆ ತಡೆದ. ಆ ಪುಟದಲ್ಲಿಯ ಭಾವಚಿತ್ರದ ಮುಖವನ್ನು ಅವನು ಗುರುತಿಸಿದ. ಪೆನಿಸರಳ

ಮನೆಯಲ್ಲಿ ತನ್ನನ್ನು ಕೊಲೆಮಾಡಲು ಬಂದಿದ್ದ ಯುವಕನ ಭಾವಚಿತ್ರವದು. “ ಇವನೇ, ಇವನೇ ನನ್ನ ಕೊಲೆಗೆ ಉದ್ಯುಕ್ತನಾದವ.” ಎಂದ ಪಿಟರ್ಸ್.

ಭಾವಚಿತ್ರದಡಿಯಲ್ಲಿ ಸಂಖ್ಯೆಯಿತ್ತು ಬರ್ನಾರ್ಡ್ ಒಂದು ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ತಂದು ಆ ಸಂಖ್ಯೆಯಷ್ಟನೆಯ ಪುಟವನ್ನು ತೆರೆದು ಎಂದ; “ ಅವನ ಕತೆಯನ್ನು ಕೇಳಿ: ಇವನ ಹೆಸರು ವ್ಹಿಕ್ಟರ್ ಡೆಕರ್ಜಿ. ಇವನ ತಂದೆ ಎಮಿಲ್ ಡೆಕರ್ಜಿ. ವಕೀಲಿವೃತ್ತಿಯವ ಮಾಲರಾತಿನಲ್ಲಿ ಅವರ ಮನೆ. ಆ ಕುಟುಂಬದ ಜನರೆಲ್ಲ ಸಾಮ್ಯವಾದಿಗಳು. ಸಾಮ್ಯವಾದಿ ಸಂಪ್ರದಾಯದಲ್ಲಿ ಗುಪ್ತ ಹತ್ಯೆ ಮೊದಲಾದ ಕಠಿನ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ವಹಿಸಿಕೊಂಡವರಲ್ಲಿ ವ್ಹಿಕ್ಟರ್ ಒಬ್ಬ; ಅವನು ರಾಜದ್ರೋಹಿಗಳ ಗುಪ್ತಸಮಿತಿಯ ಸದಸ್ಯನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಸತ್ರಿಕಗಳಲ್ಲಿ ರಾಜದ್ರೋಹಾತ್ಮಕ ಲೇಖನಾದಿಗಳನ್ನು ಒರೆಯುತ್ತಿದ್ದಾನೆ ಕೆಲದಿನಗಳ ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ‘ ಕಿಗಾರೋ ’ ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ರಾಜವಂಶವನ್ನು ತುಂಬಾ ಹೀಯಾಳಿಸಿ ಟೀಕಿಸಿ ಇವನು ಬರೆದ ಒಂದು ಲೇಖನ ಪ್ರಕಟವಾಗಿದೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಇವನನ್ನು ಬರ್ಜಿಲಂಡ್ ರಾಜ್ಯದಿಂದ ಹೊರದೂಡಲಾಗಿತ್ತು. ಆಗವನು ಇಲ್ಲಿಂದ ಲಂಡನಿಗೆ ಹೋದನೆಂದಿಷ್ಟೇ ಗೊತ್ತು. ಈಗಿಲ್ಲಿದ್ದಾನೆ, ಏನುಮಾಡುತ್ತಾನೆಂಬುದು ಅಜ್ಞಾತವಾಗಿತ್ತು. ತಮ್ಮ ಮಾತಿನಿಂದ ಇವನಿನ್ನೂ ತನ್ನ ಸಂಕಲ್ಪವನ್ನು ಬಿಟ್ಟಿಲ್ಲವೆಂದು ತೋರುತ್ತದೆ.- ನೋಡಿರಿ, ಆ ದಲದ ಮತ್ತೆ ಯಾರ ಭಾವಚಿತ್ರವಾವದೂ ಇದೆಯೋ ಹೇಗೋ ?”

ಪುಟಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಮಗುಚಿ ನೋಡಿ ಪಿಟರ್ಸ್ ಹೇಳಿದ : “ ಇಲ್ಲ, ಮತ್ತೆ ಯಾರದೂ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ ”

ಅಮೇಲೆ ಬರ್ನಾರ್ಡ್ ಪಿಟರ್ಸ್‌ನಿಂದ ಆ ದಿನದ ಸಂಗತಿಯನ್ನೆಲ್ಲ ಕೇಳಿಕೊಂಡು ಹೇಳಿದ : “ ಯುವರಾಜ ತಾವು ದೊಡ್ಡ ಕುತ್ತಕ್ಕೆ ಈಡಾಗಿದ್ದಿರಿ. ಅವರು ತಮ್ಮನ್ನು ಕೊಲ್ಲಲು ಏಕೆ ಹವಣಿಸಿದ್ದರೋ ತಿಳಿಯಲಿಲ್ಲದು. ತಮ್ಮ ಹೇಳಿಕೆಯಿಂದ, ಅವರ ತಮ್ಮೊಡನೆ ಹುಡುಗುಟೆ ಆಡಿದರೆಂಪನಿಸುತ್ತದೆ; ಆ ವ್ಯಾಪಾಂವು ಅಮ್ಮೋಪಾಂತವಾಗಿ ರಹಸ್ಯಮಯವಾಗಿದೆ.”

“ ಪ್ರಸಂಗ ಅತ್ಯಂತ ಭಯಂಕರವೆಂದು ಆಗ ನನಗೂ ಎನಿಸಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವರೊಡನಿದ್ದಾಗ ರಂಗಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ನಾಟಕವಾಡಿದಂತೆ ಎನಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಆದರೆ ಉಳಿದುಕೊಂಡದ್ದು ಮಾತ್ರ ಪೂರ್ವ ಜನ್ಮದ ಪುಣ್ಯ.”

“ ಆ ದಳದ ಬೇರೆ ಯಾರ ಚಿತ್ರವೂ ಇದರಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲವೆಂದಿರೇನು ?” ಎಂದು ಬರ್ನಾರ್ಡ್ ಮತ್ತೆ ಕೇಳಿದ.

“ ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ ಇಲ್ಲ.”

ಆಗ ಬರ್ನಾರ್ಡ್ ಅತಿಶಯ ಗಂಭೀರಭಾವದಿಂದ ಸಿಗಾರೇಟನ್ನು ಸೇದತೊಡಗಿದ.

“ ಈ ಜನರು ಯಾವುದೊಂದು ಅನಾರ್ಕಿಸ್ಟ್ ಪಂಥಕ್ಕೆ ಸೇರಿದವರೆ ? ನರಹತ್ಯೆಯ ಇವರ ಉದ್ಯೋಗವೆ ?” ಎಂದು ಪಿಟರ್ಸ್ ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದ.

ಬರ್ನಾರ್ಡ್ ಚಿಂತಿತಭಾವದಿಂದ ಉತ್ತರವಿತ್ತ : “ ಇದಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾದ ಉತ್ತರ ಹೇಳುವುದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ತಮಗೆ ನೆನಪಿದೆಯೋ ಇಲ್ಲವೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. - ಲಂಡನಿನಲ್ಲಿ, ಪ್ಯಾರಿಸಿನಲ್ಲಿ, ಟುರಿನಿನಲ್ಲಿ- ಹೆಣಗಲು ಸಿಕ್ಕಿದ್ದವು. ಆದರೆ ಈವರೆಗೂ ಕೊಂದವರು ಸಿಕ್ಕಿಲ್ಲ ಹತರಾದ ಮೂವರೂ ಪ್ರಸಿದ್ಧರು; ದುಶ್ಚರಿತ್ರರೆಂದು, ಪ್ರಜಾಪೀಡಕರೆಂದು ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಹೆಸರಾಗಿದ್ದರು. ಸಂಟಿ ನಾನಿನ ಡ್ಯಾಕ್ ಆ ಮೂವರಲ್ಲೊಬ್ಬರು, ವೈಯಕ್ತಿಕ ದ್ವೇಷದಿಂದಲೇ ಈ ಕೊಲೆಗಳಾಗಿರಲೂ ಬಹುದು. ಆದರೆ, ಪ್ಯಾರಿಸಿನ ಪ್ರೋಲಿಸರು ಇದು ಯಾವುದೋ ಗುಪ್ತಸಮಿತಿಯ ಕೆಲಸವಿರಬೇಕೆಂದು ನಂಬುತ್ತಾರೆ. ಇವರಿಗೆ ಅಸಾಧ್ಯಕಾರ್ಯವೇ ಇಲ್ಲ.”

“ ನನಗೇನೋ ಹಾಗೆ ತೋರುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರ ರೀತಿ ಮಾತು ನೋಡಿದರೆ ನರಹತ್ಯೆಯ ವಿಷದಲ್ಲಿ ಅವರು ಅನಭಿಜ್ಞರೆಂದೆನಿಸುವುದು.” ಪಿಟರ್ಸ್ ಎಂದ.

ಬರ್ನಾರ್ಡ್ ಅಡ್ಡ ಗೋಣುಹಾಕುತ್ತ, “ ತಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಸರಿಯಲ್ಲ. ನನಗೆ ತಿಳಿದ ಮಟ್ಟಿಗೆ, ಇವರ ಸಂಚು ಚಾತುರ್ಯ ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಸಂಘಟಿತವಾಗಿದೆ, ಅದರ ಜಾಲ ಬಹು ದೂರ ವಿಸ್ತರಿಸಿದೆ ಎಂದು ನನ್ನ ಭರವಸೆ. ಆದರೂ ಮನುಷ್ಯ ಭ್ರಮಾಶ್ರಮಾದಗಳನ್ನು ಪೂರ್ಣ ವಿೂರಿವ ನಲ್ಲ. ಎಷ್ಟು ಕೌಶಲದಿಂದ ರಚಿಸಿದ ಸಂಚೂ ಸಾಮಾನ್ಯ ಭ್ರಮೆಯಿಂದ

ವ್ಯರ್ಥವಾಗುವುದುಂಟು ” ಎಂದು ಕೊಂಚತಡೆದು ಹೇಳಿದ : “ ಕೆಲ ದಿನ ನಾನು ಲಂಡನಿಗೆ ಹೋಗಬೇಕಾಗುವುದು.”

“ ಏಕೆ ಇಲ್ಲಿ ನಿಮಗೇನು ಕೆಲಸ ಕಡಿಮೆಯಿವೆಯೆ ? ”

“ ಲಂಡನಿನಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಒಂದು ವಿಶೇಷಕಾರ್ಯವಿದೆ. ನಿಜ ಹೇಳಬೇಕೆಂದರೆ, ತಮ್ಮ ಮಾತುಗ-ನ್ನು ಕೇಳಿ ಬರ್ಜಿಲಂಡಿನ ರಾಜಸಿಂಹಾಸನವನ್ನು ಪಡೆ ಸುವ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಕೊಂಚವೂ ಆಸಕ್ತಿಯಿಲ್ಲವೆಂದು ಎನಿಸುತ್ತದೆ.”

ಪಿಟರ್ಸ್ ತೀಕ್ಷ್ಣ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಬರ್ನಾರ್ಡನ ಮುಖವನ್ನು ನೋಡಿ “ ಸರಿ, ಹೀಗೆನಿಸಲು ಕಾರಣವೇನು? ” ಎಂದು ಹೇಳಿದ.

“ ಕಾರಣಗಳು ತುಂಬಾ ಇವೆ. ತಾವು ಯುವರಾಜರೆಂಬುದನ್ನು ಕ್ಷಣ ಹೊತ್ತು ಮರೆತು ಈ ರಾಜ್ಯದ ಸಾಮಾನ್ಯಪ್ರಜೆ ಎಂದು ಭಾವಿಸಿಕೊಳ್ಳಿ. ಎಂದರೆ, ಫರ್ದಿನಾಂಡ್ ರಾಜರ ಉತ್ಪ್ಲಂಬಲತೆಯಿಂದ, ಅನ್ಯಾಯದ ಆಡಳಿತದಿಂದ, ಈ ರಾಜ್ಯವ ಪ್ರಜಾಕೋಟಿ ದೀರ್ಘಕಾಲದಿಂದ ದಿನದಿನವೂ ಅಂಥ ನಿರಾಕುಲಯಾತನೆಯನ್ನು ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿದೆ ಎಂಬುದು ತಮಗೆ ಗೊತ್ತಾಗುವುದು.”

“ ಇವೆಲ್ಲ ಮಾತು ರಾಜದ್ರೋಹಗಳ ಬಾಯಲ್ಲಿಯೇ ಒಪ್ಪುವುದು! ”

“ ಅದು ನಿಜ. ಆದರೆ ತಮ್ಮೆದುರು ಹೃದ್ಯತವನ್ನು ಬಚ್ಚಿಟ್ಟು ಮಾತನಾಡುವ ಅಗತ್ಯವಿಲ್ಲೆಂದು ನನಗೆನಿಸುತ್ತದೆ ತಾವು ಅರಸರಾಗುವರೆಂದು ಪ್ರಜೆಗಳು ಬಲ್ಲರು. ಆದರೆ ಅದರಿಂದ ಅವರ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಏನಾದರೂ ಸಲವರ್ತನೆಯಾಗುವುದೆ? ತಮ್ಮ ಬಗ್ಗೆ ಪ್ರಚುರವಾಗಿರುವ ವದಂತಿಗಳು ಸತ್ಯವಿದ್ದರೆ, ಪ್ರಜೆಗಳು ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೂ ಆಶೆಯಿಡಲಾರರೆಂಬುದನ್ನೂ ಒಪ್ಪಬೇಕಾಗುವುದು. ಚಿಕ್ಕ ದೊಡ್ಡ ಯಾವ ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ನೋಡಿದರೂ ತಮ್ಮ ದುರಾಚರಣೆಯ ಕಥೆ ಇದ್ದೇ ಇದೆ. ಒಂದು ದಿನ ರಾಜ್ಯದ ಶಾಸನ ಸೂತ್ರಗಳನ್ನು- ಪ್ರಜೆಗಳ ಭಾಗ್ಯಸೂತ್ರಗಳನ್ನು-ಕೈಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವವರು, ರಾತ್ರಿಕಾಲದಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಸಿಸಿನ ಸುರಾಲಯದಲ್ಲಿಯೇ, ವಿದ್ಯೆಯನ್ನದ ನಾರಾಂಗನಾಮಂಜಿರದಲ್ಲಿಯೇ ಇರುತ್ತಾರೆಂದರೆ, ಯಾವ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಅವರಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿರುತ್ತಾರೋ ಏನೋ ಯಾರು ಹೇಳಬಲ್ಲರು? ಇವೆಲ್ಲ ಸುದ್ದಿಗಳನ್ನು

ಕೇಳಿದ ಸಾವನಾಪ್ತರ ಮನದು ವಿದ್ರೋಹಿಯಾದೀತೋ ಆಗಲಿಕ್ಕೆಲ್ಲವೋ ತಾವೇ ಯೋಚಿಸಿರಿ.”

ಜಾನ್ ಪಿಟರ್ಸ್ ಯಾವ ಮಾತನ್ನೂ ಆಡಲಿಲ್ಲ. ಬರ್ನಾರ್ಡ್ ಹೇಳುವುದನ್ನು ನೀರವವಾಗಿ ಕೇಳುತ್ತಲಿದ್ದ. ಅವನು ಮುಂದುವರಿಸಿದ: ತಮ್ಮೊಡನೆ ಒಂದುನಗಲಿಲೂ ನನ್ನ ಗೆಳೆತನವಿದೆ. ಆದರೂ ತಮ್ಮ ಪ್ರಕೃತಿಯ ನೆಲೆ ನನಗೆ ದತ್ತಲಿಲ್ಲ. ತಮ್ಮ ಪ್ರಕೃತಿ ಸಂಪೂರ್ಣ ಒಪ್ಪುವಿಂದ ಆಗ್ಯತವಾಗಿದೆ. ತಮ್ಮನ್ನು ನಾನು ಯಾವ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಕಣಿವಿನೋ ಪ್ರಜೆಗಳು ಆ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಕೂಲಾರರು. ಅವರ ನೃಪ್ತಿಯಲ್ಲಿ ತಾವು ಅತ್ಯಂತ ಅಪ್ರಿಯರು, ಶ್ರೇಷ್ಠರೇ ಆಪಾತ್ರರು. ಅವರು ಅಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಹಾಗೇ ತಪ್ಪು ಕೂಡ ಯಾವುದೋ ಗುಪ್ತ ಸಂಕಲ್ಪಕ್ಕೆ ವಶರಾಗಿ, ಹೀನಲಂಪಟ ಪ್ರಕೃತಿಯವ ರೆಂಬುದನ್ನೆ ಜನರಿದುರು ತೋರಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಿರುವಂತೆ ನನಗೆ ತೋರು ತ್ತಿದೆ. ನಿನ್ನೇ ಆನುಮಾನವು ಎಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿಗೆ ಸತ್ಯವೋ ನಾನರಿಯೆ.”

ಆನನಿಂದಿದ್ದು ಪಿಟರ್ಸ್ “ ಬರ್ನಾರ್ಡ್, ನೀವಿಂದು ಸ್ವಲ್ಪ ಓದಿ ಬಿಡೋ ಮಾರನಾಡಿಬಿಟ್ಟಿರಿ” ಎಂದ.

“ ಆಬರೆ ಒಂದೂ ಅಸಂಗತವಲ್ಲವೆಂದು ಎನಿಸುತ್ತದೆ” ಎಂದ ಬರ್ನಾರ್ಡ್.

“ ನೀಗೆ ನಿಮ್ಮ ನಿಶ್ಚಾಸವೆ? ನಾನು ನಿನ್ನನ್ನು ಮಿತ್ರರೆಂದು ಭಾವಿಸು ತ್ತೇನೆ; ಎಂತಲೇ ನಿನ್ನ ಅನೇಕ ಅನ್ಯಾಯದ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಸೈರಿಸ್ತೇನೆ. ಇದು ನನ್ನ ದೌರ್ವ್ಯವಿರಬಹುದು. ಆಬರೆ ನೀವುಬರೀ ಪ್ರಜೆಗಳ ಸುಖ- ಸೌಕರ್ಯಗಳ ಕಡೆ ನೋಡಿದರೆ ತೀರದು, ರಾಜ್ಯದ ಶಾಂತಿರಕ್ಷಣೆಗಳು ಭೂಪೂ ನಿಮ್ಮ ಮೇಲಿವೆ. ರಾಜ್ಯಸ್ರೋಹಿಗಳು ದಿನದಿನಕ್ಕೂ ವ್ಯುಬಲರಾಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂದು ನನಗೆ ತಿಳಿದುಬಂದಿದೆ; ಸುತರಾಂ ರಾಜಧಾನಿಯಲ್ಲಿ ನಿಮಗೆ ಅನೇಕ ಕಾರ್ಯಗಳಿವೆ.”

“ ನಾನು ಅದನ್ನು ಅಲ್ಲಗಳೆಯುವುಗಿಲ್ಲ.”

“ ಈ ವಿದ್ರೋಹಿಗಳ ನಾಯಕನು ಯಾರೆಂದು ನಿಮ್ಮ ಗಪ್ಪಾಚಾರರಿಗೆ ಇನ್ನೂ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದಾಗಿಲ್ಲ, ಇನ್ನೂ ಅವನ ಚಲನವಲನ ಯಾವುದೂ

ಗೊತ್ತಾಗಿಲ್ಲ ಶೋಚನೀಯ ! ಇದು ನಿಮ್ಮ ಶಾಖೆಗೆ ತುಂಬ ಸಾಚಿಕೆಯ ವಿಸಯವಲ್ಲವೆ ? ”

“ ಅವನು ಇನ್ನೂ ವರೆಗೆ ನಮ್ಮ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಇಂಗುಹಚ್ಚಿ, ದೇಶದಲ್ಲಿ ರಾಜದ್ರೋಹವ ಬೀಜವನ್ನು ಬಿತ್ತುತ್ತ ತಿರುಗಾಡುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಆದರೆ ರಾಜ್ಯದ ಇಂದಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಅವನನ್ನು ಹಿಡಿಯುವುದು ಎಷ್ಟು ಕಠಿನವೆಂಬುದನ್ನು ತಾವು ಯೋಚಿಸಿದಂತಲ್ಲ. ನಾವೀಗ ಅವನನ್ನು ಬಂಧಿಸಲು ಮುಂದುವರಿದರೆ, ಅಥವಾ ಯಾವನೊಬ್ಬನನ್ನು ಹಿಡಿದರೆ ಪರಿಣಾಮವೇನಾಗುವುದೆಂದು ಬಲ್ಲರಾ ? ಕ್ರಾಂತ್ಯನ್ನು ಕೊರಾದ ಪ್ರಜೆಗಳು ತತ್ಕ್ಷಣವೇ ಕ್ರಾಂತಿಯ ಸ್ವಚ್ಛಿಸಿ ಬಿಡುವರು.”

“ ಅವಕ್ಕೆ ಅಂಜುವುದೇಕೆ? ನಿಮಗೆ ದಂಡಿನ ನೆರವು ಸಿಕ್ಕುವುದು.”

ಬರ್ನಾರ್ಡ್ ತಲೆಯಲ್ಲಾಡಿಸಿ ಹೇಳಿದ: “ ಹೂಂ ಸೈನ್ಯಬಲ! ಯಾವ ರಾಜ, ತಮ್ಮ ಸ ಖವಿಲಾಸಿಯಾದ ಸೈನ್ಯವನ್ನು ನಚ್ಚಿಕೊಂಡಿರಬಹುದನ್ನು ಮೀರಿ ಮನದೊಳಗಿನ ಗುಟ್ಟನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ ಕೇಳಿರಿ- ತಮ್ಮ ಸೈನ್ಯವು ಸಂಗ್ರಹಿಸಲೇ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಪರಿಶಲಿಸಲಾರರು !”

“ ನಾಳೆ ರಾತ್ರಿ ನಾನು ದಂಡಿನ ಬೀಡಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತೇನೆ. ನೀವೆಂದು ದನ್ನು ಸೇನಾಪತಿಗೆ ಹೇಳಬಹುದೆ? ” ಎಂದು ಕೇಳಿದ ಪಿಟರ್ಸ್.

“ ತಮ್ಮ ಸೇನಾಪತಿಯೊಬ್ಬರೊಡನೆ ಕತ್ತಿ. ನನ್ನ ಮಾತು ಅಕ್ಷರವು ಸತ್ಯವೆಂದು ಅವನಿಗೆ ಒಂದುದಿನ ಗೊತ್ತಾಗುವುದು.”

ಯಾರೋ ಬಾಗಿಲನ್ನು ತಟ್ಟಿದರು ಬರ್ನಾರ್ಡ್ ಎದ್ದು ಹೋಗಿ ಕಡವನ್ನು ತೆರೆಸ. ಪೇದಿಯೊಬ್ಬ ಗುಣಗುಣನೆ ಏನೋ ಹೇಳಿ ಹೊರಟು ಹೋದ ಬಳಿಕ ಬರ್ನಾರ್ಡ್ ಪಿಟರ್ಸ್‌ನಿಗೆ ಹೇಳಿದ: “ ಇಷ್ಟು ದಿನಗಳ ಮೇಲೆ ನಿಜವಾಗಿ ಹುಲಿ ಎದ್ದಂತಾಯಿತು. ಇಂದು ಅಪರಾಹ್ನದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಮತಿ ಕಾರ್ಬ್ ಅರವನೆಯಿಂದ ಹೋಗುತ್ತಲಿದ್ದಾಗ ಒಂದು ತಸ್ಮರತಂದ ಅವಳಿಗಿರ ಗಿತಂತೆ; ಅವಳ ಅಭರಣಗಳನ್ನು ಸುಲಿದುಕೊಂಡು ಹೋಯಿತಂತೆ; ಅವಳ ಬಂಧಿ ವಸರಿದು ಬಿದ್ದಿದೆಯಂತೆ.”

ಆರಮ್ಭನೆಯಲ್ಲಿ ಅವಳನ್ನು ನೋಡಿದೆ. ದಾಳಿ ನಡೆದಾಗ ನಿನ್ನೂ
ನೋಡಿಸರು ಎಲ್ಲಿದ್ದರು? ”

“ ಅವನೆಯೆದುರು ಸುವಾರು ಸಾವಿರ ಜನ ನೆರೆವಿದ್ದರು. ಅವ
ರನ್ನು ತಡೆಯುವುದು ಪೋಲೀಸರಿಗೆ ಹೇಗೆ ಸಾಧ್ಯ? ಜೊರೆಗಳ ಕೆಲ ಬಂದಿವೆ,
ನಾನೇನು ಹೋಗಿ ಬರುತ್ತೇನೆ.”

೧೦

“ ವೇರಿ, ನಿನ್ನ ಮೋಟರು ಯಾವಾಗ ಬರುವುದು? ”

ಮೆಟರ್ ಹೋಟೆಲಿನಲ್ಲಿ ರಾತ್ರಿಗೂಟವನ್ನು ಮುಗಿಸಿಕೊಂಡು,
ಜನರು ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರೇ ಹೋಟೆಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ಗದ್ದಲ ಕಡಿಮೆಯಾದ ಮೇಲೆ
ಪಿಟರ್ಸನ್ ಸವಾಧಾನಗೊಂಡು ಕೇಳಿದ.

ವೇರಿ ಸಸುಸಗೆಯೊಡನೆ ಉತ್ತರವಿತ್ತಳು : “ ಒಂಬತ್ತನೇಯೆಳೆಗೆ ಬರ
ಲಾರದು ಒಂದು ಇನ್ನೂ ಅರ್ಧಗಂಟಿ ಬೇಕು ತಾವು ಇಂಜಿನ್‌ನಲ್ಲಿ ಅಧೀನ
ರಾದಂತೆ ಕಾಣುವಿರಿ? ”

ಪಿಟರ್ಸನ್ ಗಡಿಯಾಳದ ಕಡೆ ನೋಡಿ ನಡೆದ : “ ಇವರು ನನ್ನ
ಸವಾಧಾನ ಅನೇಕವಿಧವಾದಲ್ಲಿ ಕಳೆದೇನು; ಇತರ ಚಿಂತೆಯೇ? ”
ನನ್ನೂ ಹೇಳಿ ಕೊಡು. ನೀನು ಸಿಗಾರೇಟು ಸೇವುವುದಿಲ್ಲವೇಕೆ?
ನನ್ನೇ ಸಿಗಾರೇಟಿನ ಸವಿಯನ್ನಾದರೂ ನೋಡು, ಲಂಡನಿನಿಂದ ತಂದಿದ್ದೇನೆ.”

ವೇರಿ ಒಂದು ಸಿಗಾರೇಟನ್ನು ತಿನ್ನಿಸಿಕೊಂಡು ಹೊತ್ತಿಸಿದಳು. ಸೇವುತ್ತ
ವಾತಿಗಾರಂಭಿಸಿದಳು. “ ನಾನಿಂದು ಘೆಟರಿನಲ್ಲಿ ಕುಣಿದಿದ್ದರೆ, ನಾನಾರು
ಮುಖಗೂದ ಭಲೆ ಭಾವು ಎನಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೆ ; ಆಡಿದಾಗ ಕರತದನೆಯ
ಶಬ್ದ ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದೆ ತಾವು ನನ್ನ ಆ ಸುಖವನ್ನು ತನ್ನಿಸಿಬಿಟ್ಟಿರಿ. ಸಜೆ
೧೦ ಗಂಟೆ ಹೊತ್ತಿಗೆ ನನ್ನನ್ನು ಇಲ್ಲಿಗೆ ತಂದ ಬಿಟ್ಟಿರಿ ; ಒಂದು ಕತೆಯನ್ನು
ಕೂಡ ಹೇಳಿಲ್ಲ ಆ ಸೊಗಸು ಕೂಡ ಇಲ್ಲ. ಮೇಲೆ ಜಾರಿಕೊಂಡು
ಹೋಗಲು ಒಳ್ಳೆ ಅವಸರಪಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ ! ”

“ ವೇರಿ, ನಾನಿಂದು ನಿನ್ನನ್ನು ವಂದಿಯ ಭಲೆ-ಭಾವುಗಳಿಗೆ ಎರವು
ಮಾಡಿದ್ದಕ್ಕೆ ನಿಷಾದಪಡುತ್ತೇನೆ. ಆದರೆ ಈವೊತ್ತು ನೀನು ನನ್ನ ಮನೋ

ರಂಜನೆಗಾಗಿ ಬಂದಿದ್ದೀ. ಈಗ ಬೇರೆ ಯಾವ ವಿಷಯವನ್ನೂ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ತಡಬೇಡ. ಬೇಕಾದರೆ, ನಾಳೆ ಬೇಕಾದವರನ್ನು ರಂಜಿಸಿಕೋ.”

“ನನಗೆ ಇಲ್ಲಿ ಬಂದುದಕ್ಕೆ ವ್ಯಸನವಾಗಬೇಯೆಂದೂ ತಿಳಿಸಬೇಡಿರಿ ನನ್ನ ಪ್ರೇಮಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ತಮ್ಮ ಅಸ್ವಾಭಾವಿಕ ಗಾಂಭೀರ್ಯವೆ! ಇಂದೂ ಮೈಲಿ ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಇಷ್ಟು ನಿರ್ದಯವೇಕೆ ತಮಗೆ?”

“ನಾನೇನು ನಿರ್ದಯತೆ ತೋರಿಸಿದೆ ನಿನಗೆ?”

“ತಮ್ಮ ಇಂದಿನ ನಡತೆ ಕಠೋರವಲ್ಲವೆ? ನಾವಿಬ್ಬರೂ ಇಲ್ಲಿ ಊಟಕ್ಕೆ ಬಂದೆದ್ದೇವೆ; ನಮ್ಮ ಉಪಚಾರಕ್ಕಾಗಿ ಒಬ್ಬ ಪ್ರಾಣಿಯೂ ಇಲ್ಲ; ತಾವು ಜಿನ್ನಾಗಿ ವಾತನಾಡಲಿಲ್ಲ, ಬಾಯಿ ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡೇ ಉಂಡಿರಿ; ಬೇರೆ ಕಡೆಗೆ ನೋಡೆ ತಿರುಚಿಕೊಂಡಿದ್ದಿರಿ. ತಮ್ಮ ಬಾಯಿಂದಲೂ ದೂರೇ ಇರುವಾಗಲೂ ನನ್ನಂಥ ಸುಂದರಿ ಈ ನಾಡಿನಲ್ಲಿಯೇ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದೆ (ನೆ. ಇದು ತಮ್ಮ ಅಂತರಂಗದ ಮಾತಾಗಿದ್ದರೆ ತಮ್ಮಿಂದ ನನಗೆ ನಿಜವಾಗಿ ಅದೇ ದೋರೆಯುತ್ತಿತ್ತು.”

“ಆದಕ್ಕಾಗಿ ನೊಂದುಕೊಳ್ಳಬೇಡ ಮೇರೀ. ಇಂದಿಗ್ಗೆ ಬಂದು ಮಹತ್ವದ ಮಾತನ್ನು ಹೇಳಲಿಕ್ಕೆ ನಿನ್ನನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದೇನೆ. ನಿನಗೆ ಬೇರೆ ಕಡೆ ಹೋಗುವ ಅಗತ್ಯವಿತ್ತೆಂದು ನನಗೆ ಗೊತ್ತಾಗಲಿಲ್ಲ.”

ಮೇರಿ ನಸುಮುನಿಸಿನಿಂದ ಮಾತನಾಡಿದಳು : “ಮಹತ್ವದ ಕೆಲಸವೆ ಮುಟ್ಟಿಗೆ ಮಾತ್ರ ನಾನು, ಸರಸಪಲ್ಲವಗಳಿಗೆ ಬೇರೆಯವನು! ನುಂಗುವ ಸೂರೆಗೊಳ್ಳುವಂಥವಾಗಿ ಲಂಡನ್ ಪ್ರಾಂಶುಗಳಲ್ಲಿ ಬಹಳ ದಿನ ಕಳೆದು ಬಂದಿರಿ. ಅಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೇ ಸುಖವಾಗಿದ್ದರೆಂದು ಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಓದಿದ್ದೇನೆ. ನಾನು ತಮ್ಮ ಮನಸಿಗೆ ಬಂದಿಲ್ಲವೇನೋ? ಬಂದಿದ್ದರೆ ನನ್ನನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಸೇತಾಂತರಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ.”

ನಗುನೋಗದಿಂದ ಪಿಟರ್ಸ್ ಹೇಳಿದ : “ಮೇರೀ, ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಮುನಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಡ. ನೀನು ಪರಮಸುಂದರಿ ಎಂಬುದನ್ನು ಯಾವ ಹೊರಪರಿಯಿಂದ ಹೇಳಲಿ? ನಿನ್ನ ನಯನಬಾಣ ಯಾವ ಎದೆಮಲ್ಲಿ ನಡುವುದೋ ಅವರು ತಲೆತಿರುಗಿ ಬಿಳುವುದು ಖುಡಿತ. ಆದರೆ ಇತ್ತೀಚೆಗೆ

ನನ್ನ ಮನಸಿಗೇ ನೆಮ್ಮದಿಯಿಲ್ಲ. ವಿಶೇಷವಾಗಿ ರಾಜಧಾನಿಯ ಈಗಿನ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ತೊಡಗುವುದು ಸರಿಯೆನಿಸುವುದಿಲ್ಲ.”

“ ಕಳೆದ ಪ್ರೇಮಯಲ್ಲಿ ವಾರ ಮಾತ್ರ ಪ್ರೇಮಲೀಲೆ ಸರಿಯೆನಿಸಿತ್ತು. ಆ ಮಾತು ಈಗಷ್ಟು ಹಳೆಯದು? ಇಷ್ಟರೊಳಗೇ ಪ್ರೇಮಲೀಲೆಯಲ್ಲ ತಮಗೆ ಲೇಸರು ಹುಟ್ಟಿತೆ? ನಾನೇನೂ ಈ ಮಾತನ್ನು ನಂಬಲಾರೆ. ನನ್ನಿಚ್ಛೆಯೆಂದರೆ....”

“ ನನ್ನಿಚ್ಛೆಯೇನು ?”

“ ಏನು ಮಾಡಿದರೆ ತಮ್ಮ ಹೃದಯವನ್ನು ಪಡೆದೇನೆಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವ ಇಚ್ಛೆಯಿದೆ.”

“ ನನ್ನ ಆಕ್ಷೇಪ ಅಕಾರಣವೆಂದು ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ ನಂಬು. ನೀನು ನನ್ನ ಹೃದಯವನ್ನು ಪೂರಾ ಪಡೆದಿದ್ದೀ ಆಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಯಾರಿಗೂ ಎಡೆಯಿಲ್ಲ. ನೀನು ಕೇಳಿದ ಲಂಡನ್-ಪ್ಯಾರಿಸುಗಳಲ್ಲಿಯ ನನ್ನ ವಿಲಾಸದ ಸಂಗತಿಯೆಲ್ಲ ಕಟ್ಟು ಕತೆ, ನಿಜವಲ್ಲ. ಜನ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಂತೆ ನಾನು ಲಂಪಟನಲ್ಲ.”

“ ನಿಜ ನಿಜ. ತಾವು ಅತಿ ಸಾಧುಗಳು. ತಮ್ಮ ಚರಿತ್ರ ಅತಿ ನಿರ್ಮಲ. ಅಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ತಾವೆಂದೂ ನನ್ನನ್ನು ಒದೆದು ನೂಕುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ನಾವಿಬ್ಬರೂ ಈ ಹೋಟೆಲಿನಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೋಸಲ ಏಕಾಂತವಾಗಿ ಉಂಡಿದ್ದೇವೆ ; ತಾವೆಂದೂ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ನನ್ನ ಹೆಗಲಮೇಲೆ ಕೈಹಾಕಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಬೇರೆ ಕಡೆ ತಾವಿಷ್ಟು ಅಸಹಿಸಿರಾರಿರುವುದಿಲ್ಲ !”

ಜಾನ್ ಪಿಟರ್ಸ್ ತನ್ನ ರಸಿಕತೆಯ ಪ್ರನಾಣವೆಂದು ಮೇರಿಯ ಕೊರಳನ್ನಪ್ಪಿ ಚುಂಬಿಸಿದ. ಬಳಿಕ ಅನುನಯದಿಂದ ನುಡಿದ : “ ನನ್ನ ಬಗ್ಗೆ ಕೇಳಿದ ಅಲ್ಲದ ಇಲ್ಲದ ವಿಷಯಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಮರೆತುಬಿಡು, ನನ್ನ ಮೇರಿ. ಸುಮ್ಮನೆ ಮನವನ್ನು ಕೆಡಿಸಿಕೊಂಡು ನೋಯಬೇಡ ನಾನು ಬರ್ಜಿಲಂಡಿನ ಯುವರಾಜನೆಂದೇ ಜನರಿಗೆ ನನ್ನ ಕಡ್ಡಿಯಷ್ಟು ತಪ್ಪು ಗುಡ್ಡದಷ್ಟಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ದೇಶವ ಈಗಿನ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ನಾನು ಕೆಲವುದಿನ ವಿಲಾಸವನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸುವುದು ಲೇಸು.”

ಹೋಟೆಲಿನ ಹಿಂಭಾಗಲಲ್ಲಿ ಮೇರಿಯ ಗಾಡಿ ಬಂದಿತು. ಅವಳು ಗುಪ್ತಗ್ವಾರದಿಂದ ಪಿಟರ್ಸ್‌ನೊಡನೆ ಹೊರಟಳು. ಅವರನ್ನು ಹೊರಗಿನ ಜನರು ಯಾರೂ ನೋಡದ ಹಾಗೆ ಹೋಟೆಲಿನ ಒಡೆಯ ಏರ್ಪಾಡು

ಮಾಡಿದ್ದ. ಆದರೂ ಆ ರಾತ್ರಿಯೇ ಊರೊಳಗಿನ ಎಲ್ಲ ಹೋಟೆಲುಗಳಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ಜನರಿಗೂ ಯ.ವರಾಜನು ವೃರಾಯಿ.ಟಿ ಛೇಟೆರಿನ ಸಮಪ್ರೀತ್ಯ ನಟಿ ವೇರಿ-ಲಿ-ಮೇಜಾರಳೊಡನೆ ಹೋಟೆಲಿಗೆ ಬಂದಷ್ಟು ಹೇಗೋ ಗೊತ್ತಾಗಿ ಹೋಯಿತು.

ಆವರ ಬಂಡಿ ಜನಪೂರ್ಣವಾದ ರಾಜಪಥದಲ್ಲಿ ಸಾಗತ್ತು. ಪಿಟೆರ್ಸ್ ಮೇರಿ ಯಾರೂ ಏನೂ ಮಾತನಾಡಲಿಲ್ಲ. ಪಿಟೆರ್ಸ್ ಕೆಡಿಕೆಯೊಳಗಿಂದ ಆಡ್ಡಾಡುವ ಜನರನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದ. ಊರ ಮಂದಿಯೆಲ್ಲಾ ಅಸುಖವೆ ತನದ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿಯೇ ತರ್ಕವಿರ್ತರ್ಕ ನಡೆಸಿರುವಂತೆ ಅವನಿಗೆನಿಸಿತು. ಎಲ್ಲರ ಮುಖಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಅಶಾಂತಿಯ ಲಕ್ಷಣ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿತ್ತು ಎಲ್ಲರೂ ವ್ಯಾಕುಲರಾದಂತೆ, ಚಿಂತಲರಾದಂತೆ ಇದ್ದರು. ಯಾಗು ಯ ರೋ ತನ್ನ ಹೆಸರನ್ನೆತ್ತಿ ಏನೋ ಅಡಿಕೊಂಡಂತೆ ಕೇಳಿಸಿತು. ನಾಲ್ಕಾರು ಜನರು ತನ್ನ ಕಡೆ ನೋಡಿ ತಿರಸ್ಕಾರದಿಂದ ನಕ್ಕುತ್ತಾಯಿತು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದ ತನು ಸಿಂಹಾಸನಕ್ಕೆ ಆಯೋಗ್ಯನೆಂದು ಎಣಿಸಿರುವರೆಂದು ಅವನಿಗೆನಿಸಿತು. ಅದೆಲ್ಲ ವನ್ನೂ ಕಂಡು, ನೆನೆದು ಅವನ ಮುಖ ಚಿಂತಾಕುಲವಾಯಿತು ; ಹೆಚ್ಚು ಬೆವರ ಹನಿಗಳು ಮೂಡಿದವು.

ಅದನ್ನು ಕಂಡು ಮೇರಿ ಪಿಟೆರ್ಸನ ಹೆಗ್ಗುನೆ (ಲೆ ಕೈಯಿಟ್ಟು) ವಿಚಾರಿಸಿದಳು : “ ಇಂದು ಏನಾಗಿದೆ ತಮಗೆ ? ಏಕೆ ಚಿಂತೆ ಮುಸುಕಿದಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದೀರಿ ? ” ಬಳಿಕ ಅವಳು ನೆಲ್ಲವೆ ಕೈಚೀಲವನ್ನು ತೆಗೆದು ಪಿಟೆರ್ಸನ ಕೈಯನ್ನು ಹಿಡಿದು ಕುಲುಕಿದಳು ಆ ಸುಕೋವಲ ಸ್ವರ್ಭವಿಂದ ಅವನು ಚಕಿತನಾದ. ಕೆಂಡನೇ ತಾಗಿತೇನೋ ಎಂಬಂತಿತ್ತು ಆ ಸೋಲನು. ಅನು ಅಜಲನಾದ. ಬಗೆಬಗೆಯ ವಿಪೇತ ಭಾವಗಳ ಘಾತಪ್ರತಿಘಾತಗಳಿಂದ ಅವನ ಹೃದಯವು ಅಲೋಡಿತವಾಗತೊಡಗಿತು. ಲಜ್ಜೆಯಿಂದ ಮುಖ ಮರೆಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆನಿಸಿತು. ಹೆಣ್ಣಿನ ಸೋಂಕೇ ಅವನಿಗೆ ಅಸಹ್ಯವಾದುದೆಂದು ಭಾವನೆಯುಂಟಾಯಿತು. ಆದರದನ್ನು ಪಿಟೆರ್ಸ್ ತೋರಗೊಡಲಿಲ್ಲ.

ಮನೋಭಾವನನ್ನು ಬೈತಿಟ್ಟು ಕೋಮಲಸ್ವರದಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡಿದ : “ ನನ್ನ ಚಿಂತೆಗೆ ಬೇಕಷ್ಟು ಕಾರಣಗಳಿವೆ. ಇಂದು ರಾತ್ರಿ ಆ ಚಿಂತೆ ನನ್ನನ್ನು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಸೀಡಿಸುತ್ತಿದೆ. ನನ್ನ ದುಃಖವಿಷಾದಗಳ ವಿವರಣೆಯನ್ನು

ತಿಳಿಯಲು ನೀನು ಆಗ್ರಹ ಪಡಬೇಡ. ನನಗಾಗಿ ನೀನು ಚಿಂತಿಸಲೂಬೇಡ. ನನ್ನನ್ನು ಮರೆತು ನಾಳೆ ಸಂಜೆಯ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಬೇಕಾದವರೊಡನೆ ಉಲಿದಾಡು, ಸಲಿದಾಡು ಎಂದರೆ ಆನಂದವಾದೀತು.”

ಮೇರಿ ಮೆಲುಕುನುಡಿ ಉತ್ತರವಿತ್ತಳು: “ನಾನು ಯಾರೊಡನೆ ಮೂ ಕುಣಿಯಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. ತಾವು ಘೇಟರಿಗೆ ಬರದಿದ್ದರೆ ನನಗೆ ಅಭಿನಯದಲ್ಲಿ ಉತ್ಸುಕವೇ ಇರುವುದಿಲ್ಲ.”

“ಮೇರಿ, ನನಗೇ ಆನಂದಪ್ರಮೋದದಲ್ಲಿ ಮನಸ್ಸಿಲ್ಲ. ಅನಂತ ಚಿಂತೆಗಳಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಹೃದಯ ಮುಳುಗಿದೆ. ದೇಶದ ಹೀತಾಸೇಕ್ಷೆಯುಳ್ಳ ಯಾವನಿಗೂ ಆನಂದಕ್ಕೆ ಇದು ಸಮಯವಲ್ಲ. ವಿಶೇಷವಾಗಿ, ನನ್ನ ಚಿಂತೆಗಳು ಬಹುಪರಿಯಾಗಿವೆ.”

“ಚಿಂತೆಗೆ ಯಾವಕೋ ಹೆಂಗುಸು ಕಾರಣವಿರಬೇಕಷ್ಟೆ?”

“ನನ್ನ ಅನವಧನವೇನೂ ಸ್ಪಷ್ಟ. ಲಂಡನಿನಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬಳ ಪರಿಚಯವಾಗಿದ್ದಿತು. ಅದರೇ ಅಂತೆ ನನಗೆ ದ್ರವ್ಯ ಲಾಗಿರಲಿಲ್ಲ.”

“ಅದರಂತೆ? ತಮ್ಮನ್ನು ಸಂತುಷ್ಟಗೊಳಿಸಲು ಒಲ್ಲದವಳು ಮಹಾ ಮೂರ್ಖಳೇ ಸರಿ.”

ಮತ್ತೆ ಇಬ್ಬರೂ ಮೌನತಳೆದರು. ನಿರ್ಜನವಾದ ಒಂದು ಓಣಿಯಲ್ಲಿ ಜೊಡ್ಡ ಕಟ್ಟಡದ ಮುಂಗೆ ಬಂಡಿ ನಿಂತಿತು. ಇಬ್ಬರೂ ಇಂದು ವಿದ್ಯುತ್ತಿರ ತೊಟ್ಟುಲನ್ನೆರಿ ನಾಲ್ಕನೆಯ ನೆಲೆಗೆ ಹೋದರು. ಅಲ್ಲಿ ಮೇರಿಯ ಮನೆ. ಅವಳು ನನ್ನ ಮನೆಯೊಳಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಿ ದೀಪಹಚ್ಚಿದಳು. ಆಗ ಪಿಟರ್ಸ್ ಅವಳಿಗಾಗ: “ನೀನು ನನ್ನ ಮಲಗುವ ಕೋಣೆಗೆ ಹೋಗು. ನಾನಿಲ್ಲಿ ಬಂದದ್ದು ಯಾರಿಗೂ ತಿಳಿಯಕೂಡದು, ಈಕಡೆ ಯಾರನ್ನೂ ಬರಗೊಡಬೇಡ.”

ಅವನ ಕೈಯನ್ನು ಹಿಡಿದು ಮೇರಿಯೆಂದಳು: “ತಮಗೆ ಆಗಿದೆಯಾದರೂ ಏನು? ಲಂಡನಿನ ಆ ಬೋಕಾಣೆ ಮಾಟವಾಡಿ ತಲೆಕೆಡಿಸಿದ್ದಾಳೆನೋ!”

ಮೇರಿ ಬೇರೆ ಕೋಣೆಗೆ ಹೊರಟುಹೋದಳು. ಪಿಟರ್ಸ್ ಕೋಣೆಯ ಮುಂಬಾಗಿಲನ್ನು ಮುಚ್ಚಿ ಒಂದು ಗುಪ್ತದ್ವಾರವನ್ನು ತೆರೆದ. ಸೋಪಾನ

ಶ್ರೇಣಿಯನ್ನು ಅತಿಕ್ರಮಿಸಿ, ಬೇರೊಂದು ಕೋಣೆಯನ್ನು ಹೊಕ್ಕು. ಅದೊಂದು ವಿರಾಮವ ಕೊಟ್ಟಿತ್ತು. ಅಂದವಾಗಿ ಸಜ್ಜಿತವಾಗಿತ್ತು. ಅಲ್ಲೊಂದು ಕಡಿ ದೊಡ್ಡ ಮೇಜಿತ್ತು ; ನಾಲ್ಕು ಕುರ್ಚಿಗಳಿದ್ದವು.

೧೧

ಸ್ವಲ್ಪಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಯಾರೋ ಕೋಣೆಯ ಕದವನ್ನು ಮೆಲ್ಲಗೆ ಬಡಿದರು. ಪಿಟರ್ಸ್ ಎದ್ದು ಹೋಗಿ ಬಾಗಿಲನ್ನು ತೆರೆದು ಪುನಃ ಬಂದು ಕುರ್ಚಿಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತ. ಮೂವರು ಸದ್ಗೃಹಸ್ಥರು ಒಳಗೆ ಬಂದರು. ಈಗ ಪಿಟರ್ಸ್ ಪಿಟರ್ಸಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಮೊಗವಾಡವನ್ನು ಧರಿಸಿ ವೇಷವನ್ನು ಬದಲಿಸಿದ್ದ. ಎಲ್ಲ ದೀವಿಗೆಗಳನ್ನು ನಂದಿಸಲಾಗಿತ್ತು. ಒಂದೇ ಮಂದವಾದ ದೀಪ ಉಂಟುಯಿತ್ತು. ಪಿಟರ್ಸ್ ಕುಳಿತ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಅದರ ಬೆಳಕು ಬಿದ್ದಿರಲಿಲ್ಲ.

ಬಂದ ಮೂವರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಉದ್ದವಾದ ಕರಿಯ ಗಡ್ಡವನು ಲೆಪ್ಪಿಟಾ, 'ರಿಪಬ್ಲಿಕನ್ ಟಾಯಿಮ್ಸ್'ನ ಸಂಪಾದಕ. ಒಬ್ಬ ಹೈಟನ್ -ಆತನ ಕೂದಲು ಗಡ್ಡವಿನೆಗಳೆಲ್ಲ ಹಣ್ಣಾಗಿದ್ದವು.- ಅಲ್ಲಿಯ ಒಂದು ಕಾಲೇಜಿನ ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕ ; ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಫ್ರೆನ್ಚಿಸ್ ಗ್ರಾಮೋ, ವಕೀಲ, ರಾಜಕೀಯ ಚಳವಳಿಗಾರ, ಬರ್ಜಿಲಂಡ್ ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟಿನ ವಿಖ್ಯಾತ ಸದಸ್ಯ. ಗ್ರಾಮೋ ಪ್ರಾಚೀನ ಪಂಶದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದವನಾಗಿಯೂ ಸಾಧಾರಣ ತಂತ್ರದ ಪಕ್ಷಪಾತಿ, ಅಸಾಧಾರಣ ಭಾಷಣಕಾರನೆಂದು ಅವನ ಖ್ಯಾತಿ. ನಾಡಿನಲ್ಲಿ ರಾಜತಂತ್ರವು ಕೊನೆಗೊಂಡು, ಸಾಧಾರಣತಂತ್ರವು ನೆಲೆಗೊಂಡರೆ ಮೊದಲ ಅಧ್ಯಕ್ಷ ಪದವಿಗೆ ಈತನೇ ತಕ್ಕ ವರ ಎಂದೆಲ್ಲರೂ ತಿಳಿದಿದ್ದರು. ಅವನ ದಿಟ್ಟತನದ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವಾದದಿಂದಾಗಿ ದೊರೆಯೂ ದೊರೆಯ ಸಂಗಡವರೂ ಅವನನ್ನು ಒಗರುಗಣ್ಣಿನಿಂದ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದರೂ ಅವನು ಜನರಲ್ಲಿ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯಪ್ರಿಯ ತೇಜಸ್ವೀವ್ಯಕ್ತಿಯೆಂದು ಗೌರವವನ್ನು ಪಡೆದಿದ್ದ.

ಜಾನ್ ಪಿಟರ್ಸ್ ತನ್ನ ಕಂಠಸರವನ್ನು ಬದಲಿಸಿ ಮಾತನಾಡಿದ :
 " ಸಾಧಾರಣ ತಂತ್ರವಾದಿಗಳ ಕೊನೆಯ ಸುಳಿಗೆ ಪೂರ್ವಭಾವಿಯಾದ ವರದಿ ನನ್ನ ಕೈಸೇರಿದೆ. ಅದರ ಬಗೆಗೆ ಮಾತನಾಡಲು ತಮ್ಮನ್ನು ಕರೆದದ್ದು.

ವರದಿಯನ್ನು ಓದಿದರೆ ಸಭೆಯ ಅನೇಕ ಸದಸ್ಯರು ಅತ್ಯಂತ ಅಸಂತುಷ್ಟರಾಗಿರುವರೆಂದು ತೋರುತ್ತದೆ. ಅದಕ್ಕೆನು ಕಾರಣ ?”

ಈಗ ಪಿಟರ್ಸ್ ಪಿಟರ್ಸ್‌ಲ್ಲ ಸಾಧಾರಣ ತಂತ್ರವಾದಿಗಳ ನಾಯಕ ತಮ್ಮ ನಾಯಕನಾಗಿದ್ದರೂ ದಳದವರು ಯಾರೂ- ಗಣ್ಯಮಾನ್ಯ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ಕೂಡ- ಅವನು ಯಾರು ಎಂತಹನೆಂದು ಅರಿಯರು. ಅವನು ಯಾವಾಗಲೂ ಮೊಗವಾಡ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಬದಲು ಧ್ವನಿಯಿಂದಲೇ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದ.

ಲೆವಿಟ್ ಹೇಳಿದ : “ ಈ ಅಸಂತೋಷಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೆಂದರೆ, ನಮ್ಮ ಸಭೆಯ ತರುಣಸದಸ್ಯರೆಲ್ಲರೂ ಕೊಂಚವೂ ತಡವಿಲ್ಲದೆ ಕೂಡಲೆ ಕೆಲಸವನ್ನಾರಂಭಿಸುವ ಸಮಯ ಈಗ ಬಂದಿದೆ ಎಂದು ನಂಬಿದ್ದಾರೆ. ಹುಮ್ಮಸ್ಸದಿಂದ ಮುನ್ನುಗ್ಗಲು ಒಪ್ಪಿಗೆಯನ್ನು ಕಾಯ್ದಿದ್ದಾರೆ. ದೇಶದ ಜನವೆಲ್ಲವೂ ರಾಜನ ಬಗ್ಗೆ ಅಸಂತುಷ್ಟವಾಗಿದೆ ; ಸದ್ಯದ ಸರಕಾರದ ಮೇಲೆ ಕತ್ತಿ ವಸೆ ದಿದೆ. ಮುದುಕ ದೊರೆ ದಿನದಿನಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚು ದುರಾಚಾರಿಯಾಗುತ್ತಿದ್ದಾನೆ ; ಯುವರಾಜನು ಯಾವಾಗಲೂ ಮದ್ಯಮಹಿಲೆಯರಲ್ಲಿಯೇ ವಾತ್ಸನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ ; ದೇಶದ ಶಾಸನಪುಣ್ಯಲಿಯನ್ನು ಪರಿವರ್ತಿಸಿ, ಹೊಸ ಸರಕಾರವನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಬೇಕೆಂಬ ತಮ್ಮ ಗೊತ್ತುವಳಿಗೆ ಎಲ್ಲರೂ ಬೆಂಬಲವಿತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ಸದಸ್ಯರಿಗೂ ಒಪ್ಪೇ ಉತ್ಸಾಹ. ದೇಶದ ನಾನಾಕಡೆಗಳಿಂದ ಇದಕ್ಕೆ ಅನುಮೋದನೆ ದೊರೆತಿದೆ. ವಿಪ್ಲವಕ್ಕೆ ಇಡೀಗ ಸುಯೋಗವೊದಗಿದೆಯೆಂದು ಬಹುಜನರು ದೃಢವಾಗಿ ನಂಬಿದ್ದಾರೆ. ಅದುದರಿಂದ ಇನ್ನು ಯಾರನ್ನೂ ತಡೆದು ನಿಲ್ಲಿಸುವುದು ನಮಗೆ ದುಃಸಾಧ್ಯವಾಗಿ ಬಿಟ್ಟಿದೆ ; ಎಲ್ಲರೂ ಅತ್ಯಂತ ಉತ್ತೇಜಿತರಾಗಿ ಹೊಂಕರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಶೀಘ್ರವೇ ದೊರೆಯನ್ನು ಗದ್ದುಗೆಯಿಂದ ಇಳಿಸಲು ಅವರು ಹಟಹಿಡಿದಿದ್ದಾರೆ.”

“ ಅವರು ಹಿಡಿಯಬೇಕೆನ್ನುವ ದಾರಿ ಯಾವುದು ?” ಕಛೇರಿ ಪಿಟರ್ಸ್ ಕೇಳಿದ.

ಗ್ರಾನೋ ಹೇಳಿದ : “ ಹಾವಿ ಎರಡಿಲ್ಲ, ಒಂದೇ. ವಿಶ್ವದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಯಾವ ಜನಾಂಗಗಳು ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವನ್ನು ಗಳಿಸಿದೆಯೋ, ಎಲ್ಲವೂ ಕತ್ತಿಯ ಸಹಾಯದಿಂದಲೇ ಪಡೆದಿವೆ. ನಾವೂ ಅದನ್ನೇ ಅವಲಂಬಿಸಬೇಕಾಗು

ವುದು ; ರಾಜ-ಯುವರಾಜರನ್ನು ಕೊಲ್ಲಬೇಕಾಗುವುದು. ನರಹತ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ಮನಸಿಲ್ಲ ; ಆದರೆ ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿ ಕರ್ತವ್ಯವೆಂದು ಮಾಡಬೇಕಾಗುವುದು.”

ಪಿಟರ್ಸ್ ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದ : “ ಅರಮನೆಯಲ್ಲಿ ನೆತ್ತರನ್ನು ಹರಿಸಿದರೆ ಪರಿಣಾಮವೇನಾದೀತೆಂದು ಯೋಚಿಸಿರುವಿರಾ ? ರಾಜನನ್ನೂ ರಾಜಪರಿವಾರವನ್ನೂ ಕೊಂದರೆ ಯುರೋಪಿನ ಇತರ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳು ನಮ್ಮ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಕಡಿದು ಕೊಂಡಾವು. ಇದ್ದ ಗೆಳೆಯರೂ ಹುಗೆಗಳಾದಾರು ; ಯುರೋಪಿನಲ್ಲಿ ನಾವು ಏಕಾಕಿ ಯಾದೇವು.”

ಗ್ರಾಮೋ ಎಂದ : “ ತಮ್ಮ ಗ್ರಹಿಕೆ ಹೀಗಿದೆಯೇನು ? ಈ ಕೊಲೆಯನ್ನು ನಿಧಿವೂರ್ವಕವಾಗಿ ಸಮರ್ಥಿಸುವುದು ಅಸಂಭವವೆಂದು ನಾವೂ ಬಲ್ಲೆವು. ಪ್ರಕಾಶ್ಯವಾಗಿ ನಾವೂ ಸಮರ್ಥಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಸಭೆಗಳಲ್ಲಿ ಆ ಬಗ್ಗೆ ದುಃಖವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಗೊಳಿಸುವೆವು ; ಕೊಲೆಗಾರನು ಸಿಕ್ಕರೆ ತಕ್ಕ ಶಿಕ್ಷೆಯನ್ನೂ ನಿಧಿಸುವೆವು. ಅತ್ತ ನಮ್ಮ ಹೊಸ ರಾಜ್ಯಘಟನೆಯ ಧಾರೆಯೇ ಗೃಹೀತಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಪ್ರತಿಷ್ಠಿತವಾಗುವುದು. ಈ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ತಪ್ಪನ್ನು ಹೊರಗೆಳೆಯುವವರು ಯಾರು ?”

ಪಿಟರ್ಸ್ ಹೇಳಿದ : “ ರಾಜ-ಯುವರಾಜರು ಇಲ್ಲವಾದ ಬಳಿಕ ಐದಾರು ಜನ ರಾಜವಂಶೀಯರು ಸಿಂಹಾಸನದ ಅಧಿಕಾರಿ ನಾನು ತಾನೆಂದು ವಾದಿಸಬಹುದು, - ಮರೆಯಬೇಡಿರಿ. ಯುರೋಪಿನ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳು ಅವರಲ್ಲಿ ಯಾರೊಬ್ಬರ ಬೆನ್ನು ಕಟ್ಟಬಹುದು. ಆಗ ನಾವು ಯಾವುದೊಂದು ಪ್ರಬಲ ರಾಜಶಕ್ತಿಯ ಬೊಂಬೆಗಳಾಗಬೇಕಾದೀತು. ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಯೋಚಿಸಿರುವಿರಾ ?”

“ ಹಾಗಾದರೆ ತಮ್ಮ ಸೂಚನೆಯೇನು ?” ಗ್ರಾಮೋ ಕೇಳಿದ.

ಅದಕ್ಕೆ ದಳಪತಿ ಪಿಟರ್ಸ್ ದೃಢಸ್ವರದಲ್ಲಿ ಉತ್ತರವಿತ್ತ : “ ರಕ್ತಪಾತವಿಲ್ಲದೆ ಶಾಸನಪದ್ಧತಿ ಬದಲಾಗಬೇಕೆಂದು ನನ್ನಿಚ್ಛೆ. ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟಿನ ಬಹುಸಂಖ್ಯೆ ಸದಸ್ಯರು ನಮ್ಮ ಕಡೆಗಿದ್ದಾರೆ. ರಾಜನು ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟನ್ನು ಏಕರ್ಷಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಪಟ್ಟರೂ ಒಂದು ತಿಂಗಳೊಳಗೆ ಅದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಐದೇ ನಿಮಿಷಗಳಲ್ಲಿ ನಾವು ನಮ್ಮ ಹೊಸಘಟನೆಗೆ ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟಿನ ಸಮ್ಮತಿ ಪಡೆಯಬಹುದು. ಆಮೇಲೆ ರಾಜನಿಗೆ ಸಿಂಹಾಸನವನ್ನು ಬಿಡುವಂತೆ ನಿಧಿಸಿ

ಬಿಟ್ಟರಾಯಿತು. ಅದರಂತೆ ನಡೆಯದೆ ಮಂಗಲವಿಲ್ಲವೆಂದರಿತು ರಾಜನು ದೇಶಾಂತರಕ್ಕೆ ಹೊರಟುಹೋಗುವನು.”

“ಅದು ನಿಜ. ಆದರೆ ಯುವರಾಜನನ್ನು ತಳ್ಳುವುದು ಹೇಗೆ? ಯುವ ರಾಜನಲ್ಲಿ ದೋಷಗಳೇನೇ ಇರಲಿ, ಅವನು ಹೇಡಿಯಲ್ಲ. ಅವನು ಸೈನ್ಯದ ಸಹಾಯವನ್ನು ಪಡೆದರೆ ನಮ್ಮ ಕಾರ್ಯ ಸಫಲವಾದೀತೆ?” ಗ್ರಾಮೋ ಕೇಳಿದ.

“ಯುವರಾಜನು ನಮಗೆ ಯಾವ ವಿಘ್ನವನ್ನೂ ತರಲಾರನೆಂದು ನನ್ನ ಗ್ರಹಿಕೆ. ಕೆಲಕಾಲ ಅವನನ್ನು ತಡೆದಿಡುವ ಹೊಣೆಯನ್ನು ನಾನು ಹೊರುತ್ತೇನೆ. ಈ ದೇಶದ ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲಿ ನಾವು ಅಭಿನವ ಕೀರ್ತಿಯನ್ನು ಪ್ರಸ್ಥಾಪಿಸಲು ಹೊರಟಿದ್ದೇವೆ; ಆದರ ಹೊಣೆಯೆಲ್ಲ ನಮ್ಮ ಮೇಲಿದೆಯೆಂಬುದನ್ನು ಮರೆಯುವಂತಿಲ್ಲ. ನಾವು ತಪ್ಪುತಡೆ ಮಾಡಿದರೆ ಮುಂದಿನ ಪೀಳಿಗೆ ಕ್ಷಮಿಸಲಾರದು, ಅದು ನಮ್ಮನ್ನು ಶಪಿಸುವುದು. ನಾವು ದಕ್ಷತೆಯಿಂದ ಸರಿಯಾಗಿ ಕೆಲಸವನ್ನು ಸಾಧಿಸಿಕೊಂಡರೆ ಮುಂದಿನವರ ಭಕ್ತಿಶ್ರದ್ಧೆಗಳಿಗೆ ಪಾತ್ರರಾಗುವೆವು. ನಮ್ಮಿಂದ ಇತಿಹಾಸವು ಕಲಂಕಿತವಾಗಬಾರದು. ನಮ್ಮ ಸಂಕಲ್ಪ ಸಫವನ್ನು ನಾವು ಒಳ್ಳೆ ಜೋಕೆಯಿಂದ ನಡೆಯಬೇಕು.”

ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕ ಹೈಟನ್ ಈಗ ಮಾತನಾಡಿದ: “ಸಭಾಪತಿ ಮಹಾಶಯರು ಹೇಳಿದ್ದು ಆತ್ಯಂತ ಸಮಂಜಸವಾದ ಮಾತು; ವಿಕಾರವಂತರಾಡುವ ವಾತು ನರಹತ್ಯೆಗೆ ಬಿಂದುವಾತ್ರವೂ ನನ್ನ ಸಹಾನುಭೂತಿಯಿಲ್ಲ; ಅತ್ಯಾಚಾರ-ಹಿಂಸೆಗಳನ್ನು ನಾನು ವಿರೋಧಿಸುತ್ತೇನೆ. ಯಾರ ಮೇಲೂ ಅತ್ಯಾಚಾರವನ್ನೆಸಗದೆ ನಾವು ನಮ್ಮ ಗುರಿಯನ್ನು ಮುಟ್ಟಬೇಕೆಂದು ನಾನೆನ್ನುತ್ತೇನೆ.”

ಗ್ರಾಮೋ ಹೇಳಿದ: “ಈ ಮಾತು ನನಗೂ ಸಮ್ಮತ. ಆದರೆ ಜನ ಸಾಮಾನ್ಯರನ್ನು ಶಾಂತವಾಗಿರಿಸಲಾದೀತೋ ಇಲ್ಲವೋ ಎಂಬ ದೇ ಸಂದೇಹ. ಇಷ್ಟರಲ್ಲಿಯೆ ಅವರು ದೊರೆಯ ಒಬ್ಬ ಉರಪತ್ತಿಯ ಬಂಡಿಯನ್ನು ಮುರಿದು ಅವಳ ಆಭರಣಗಳನ್ನು ಆಪಹರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅಲ್ಲದೆ ದಿನದಿನಕ್ಕೂ ಅವರ ಸೈರಣೆ ಸಡಿಲುತ್ತಿದೆ. ಅವರನ್ನು ತಡೆಯಬಲ್ಲ ಶಕ್ತಿ ಶಾಲಿ ಯವರೂ ಇಲ್ಲ. ಇನ್ನು ಮೇಲೆ ಅವರನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಿಸುವುದು ಇನ್ನೂ ಕಠಿನವಾಗುವುದು.”

“ ರಾಜ ಮೂಡುಕ ಅವನನ್ನು ಕೊಂದರೆ ಯಾರ ಸಹಾನುಭೂತಿಯೂ ನನುಗೆ ದೊರೆಯಲಾರದು. ನಮ್ಮ ಉದ್ದೇಶವೇ ವೃಥವಾಗಬಹುದು. ಅದುದರಿಂದ ರಾಜವಧೆಯನ್ನು ನಾನು ಒಪ್ಪರಾರೆ. ಆ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ತಾವೆಂದಿಗೂ ಕೈಕಾಕಕೂಡದು.” ಎಂದ ದಳಪತಿ.

ಅವನ ವಗತನ್ನು ಕೇಳಿ ಮೂವರೂ ಎಷ್ಟೋ ಹೊತ್ತು ನೀರವವಾಗಿ ಕುಳಿತರು. ಅವರ ಮೊಗಗಳಲ್ಲಿ ಉತ್ಕಂಠೆ ಮೂಡಿದ್ದಿತು. ದಲಪತಿ ವಾಗ್ವಿಪುರಾ ಅಚಂಚಲನಾಗಿದ್ದ. ದಲಪತಿಯ ಸಂಕಲ್ಪ ಬದಲಾಗುವ ಸಂಭವ ವಿಲ್ಲವೆಂದು ಅವರಿಗೆನಿಸಿತು. ಕೊನೆಗೆ ಗ್ರಾಮೋ ನೀರವತೆಯನ್ನು ಮುರಿದ : “ ಮಹಾಶಯರೆ, ನಾನೆಲ್ಲಗೂ ತಮ್ಮನ್ನು ರಾಜಮೋಹಿದಲದ ನಾಯಕರೆಂದು ಪರಿಗ್ರಹಿಸಿದ್ದೇನೆ. ತಮ್ಮ ಅದ್ಭುತ ಯುಕ್ತಿಪೂರ್ಣವಾದ ಕೃತವನ್ನೋದಿ ನಾವು ಹೆಸುಪಿನಿಂದ ಈ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿದ್ದೇನೆ. ತಮ್ಮ ವಾರ್ಗದರ್ಶನ ಅತ್ಯಂತ ಉಪಯುಕ್ತವಾಗಿದೆ. ಈವರೆಗೆ ನಾವು ತಮ್ಮ ಮಾತನ್ನೆಂದೂ ಅಲ್ಲಗಳೆದಿಲ್ಲ. ತಾವು ಯಾರೆಂಬುದನ್ನೂ ನಾವರಿಯೆವು; ನನ್ನೊಂದಿಗಿದ್ದಾಗ ತಾವು ಯಾವಾಗಲೂ ಭದ್ರವೇಷದಲ್ಲಿರುತ್ತೀರಿ; ನಾವದನ್ನು ಆಕ್ಷೇಪಿಸಿಯೂ ಇಲ್ಲ. ತಾವು ಯಾರು, ಏತಕ್ಕಾಗಿ ಹೀಗೆ ವಿಚಿತ್ರವಾಗಿ ವ್ಯವಹರಿಸುತ್ತಿರುವಿರಿ ಎಂಬುದನ್ನರಿಯಲು ಕೂತೂಹಲವನ್ನೂ ತೋರಿಲ್ಲ. ಜನತೆಯ ನೇತೃತ್ವವನ್ನು ವಹಿಸಲು ದೇವರೇ ತಮ್ಮನ್ನು ಕಳಿಸಿರುವನೆಂದು ಭಾವಿಸಿದ್ದೇನೆ ಸಾಧಾರಣ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರೊಪ್ಪಿದ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಕೂಡ—ಅದು ತಮಗೆ ಅಸಮ್ಮತವಾದ ಪಕ್ಷದ್ದು—ನಿರಾಕರಿಸಿ ತಮ್ಮ ವಗತನ್ನೇ ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದ ಸಮರ್ಥಿಸಿದ್ದೇವೆ. ಎಲ್ಲ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿಮೂ ತಮ್ಮ ಪ್ರಭುತ್ವವನ್ನು ಅಕ್ಷುಣ್ಣವಾಗಿರಿಸಿದ್ದೇವೆ. ಇದುವು ಯಾವುದನ್ನೂ ತಾವು ಕೂಡ ಅಲ್ಲಗಳೆಯಲಾರಿ. ಈಗನ ದಾರುಣ ಸಮಸ್ಯೆಯಲ್ಲಿಮೂ ತಮ್ಮನ್ನೇ ಅವಲಂಬಿಸಿಕೊಂಡಿರುವನೆಂದೂ ನಂಬಬೇಕು ”

“ ಸರಿ, ಇನ್ನೇನಾದರೂ ಹೇಳುವುದಿದ್ದರೆ ಹೇಳಿರಿ.” ಎಂದ ಪಿಟರ್ಸ್.

ಗ್ರಾಮೋ ಹೇಳಿದ: “ ನಮ್ಮ ರಾಜಮೋಹಿ ದಳಕ್ಕೆ ಅತ್ಮಶಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಸಂಪೂರ್ಣ ವಿಶ್ವಾಸವಿದೆ; ನಮ್ಮ ಸಂಖ್ಯೆಯೂ ವಿಪುಲಪರನಾಣದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿದೆ. ನಾಡಿನಲ್ಲಿಯ ಸುಶಿಕ್ಷಿತರು, ವಿಚಕ್ಷಣರು ಎಲ್ಲರೂ ನನ್ನೊಡನೆ ಸೇರಿದ್ದಾರೆ.

ನಮ್ಮ ಕಾರ್ಯಪ್ರಣಾಲಿಯಲ್ಲಿ ಕೊಂಚವೂ ನ್ಯೂನತೆಯಿಲ್ಲ. ನಾವೇ ಈ ರಾಜ್ಯದ ನಿಯಂತ್ರಣಗಳೆಂದರೂ ಅತ್ಯುಕ್ತಿಯಾಗಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಉದ್ದೇಶದ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ನಾವೀಗ ಬಹುದೂರ ಮುಂದುವರಿದಿದ್ದೇವೆ. ರಾಜ್ಯದಾಡಳಿತದ ಎಲ್ಲ ಭಾರವನ್ನು ಕೈಕೊಳ್ಳಲು ದ್ಯುಕ್ತರಾಗಿದ್ದೇವೆ. ಕಡಲಿನ ಹೆದ್ದೆರೆಗಳು ನಾಡನ್ನು ಆವರಿಸಲು ಮುನ್ನುಗ್ಗುತ್ತಲಿವೆ. ಎಷ್ಟು ಪ್ರಯತ್ನ ಪಟ್ಟರೂ ತಾವ ದರ ಏರಾಟವನ್ನು ತಡೆಯಲಾರಿರಿ. ತಾವು ನಮ್ಮ ದಳಪತಿ; ತಮ್ಮ ಅಪ್ಪಣೆಯಂತೆಯೇ ನಾವು ನಡೆಯುವೆವು; ತಮ್ಮ ಅಪ್ಪಣೆಯ ಹೊರತು ಕಾರ್ಯ ಮಾಡುವ ಶಕ್ತಿ ನಮಗಿಲ್ಲ. ಆದರಂತೆ ಇಷ್ಟು ದೂರ ಮುಂಬರಿದು ಈಗ ನಿಶ್ಚೇಷ್ಟರಾಗಿ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುವುದು ಅಸಾಧ್ಯವೆಂಬುದೂ ಸತ್ಯ”

ಪಿಟರ್ಸ್ ಹೇಳಿದ: “ ಅರಸು ಸತ್ತ ಬಳಿಕ ನಿಧಾನವಾಗಿ ಶಾಸನ ಸನ್ನಿಧಿಯನ್ನು ಬವಲಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ನನ್ನಿಚ್ಛೆಯಿತ್ತು. ಆರಸನಿಗೆ ವಯಸ್ಸಾಗಿದೆ, ಅವನ ಆರೋಗ್ಯವೂ ಕೆಟ್ಟಿದೆ, ಅವನು ಹೆಚ್ಚು ಸಮಯ ಬದುಕಿರಲಾರ: ಅವನ ಮೃತ್ಯುವಿನ ತರುವಾಯ ನಮ್ಮ ಸಂಕಲ್ಪ ಸಿದ್ಧಿಸುವುದು ಕಠಿಣವಲ್ಲ ಎಂದು ಬಗೆದಿದ್ದೆ. ಆದರೆ ತಾವು ಅಷ್ಟು ದಿನ ತಡೆಯಲು ಸಿದ್ಧರಿಲ್ಲವೆಂದು ತೋರುತ್ತಿದೆ. ಈಗ ತಾವೇನು ನಿರ್ಧರಿಸಿದ್ದೀರಿ ? ”

“ ನಾವು ಆರಮನೆಗೆ ಮುತ್ತಿಗೆ ಹಾಕಬೇಕೆಂದಿದ್ದೇವೆ. ರಾಜನೂ ಯುವರಾಜನೂ ಓಡಿಹೋದರೆ ನೆಟ್ಟಗೆ, ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಅವರ ಹಣೆಯಲ್ಲಿ ಬರೆದಂತೆ ಆಗುವುದು. ಆಗಬಾರದ್ದು ಆದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಅವರೇ ಹೋಣೆ ” ಎಂದು ಗ್ರಾನೋ ಹೇಳಿದ.

“ ತಾವು ಹೇಳಿದಂತೆ, ಯುವರಾಜನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಅಡ್ಡಿಯೇನೂ ಇಲ್ಲ. ಅವನು ಯುವಕ; ಬೇಕಾದರೆ ಓಡಿಹೋದಾನು, ಬೇಕಾದರೆ ನಮ್ಮೊಡನೆ ಹೋರಾಡಿ ಮಡಿದಾನು, ರಾಜನು ಮುದುಕ, ಅವನಿಗೆ ಹೋರಾಡಲು ಬಲವಿಲ್ಲ. ಅವನನ್ನು ಕೊಂದರೆ ನಮ್ಮ ಚರಿತ್ರೆಗೆ ಕಪ್ಪು ತಗಲುವುದೆಂದು ನಾನು ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ ಆದರಿಂದ ನಮ್ಮ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ವಿಘ್ನವುಂಟಾಗುವುದು. ನಮ್ಮ ನಾಡಿನ ಮೇಲೆ ಕಣ್ಣಿಟ್ಟಿದ್ದ ಯಾವನೊಬ್ಬ ಪರಕೀಯ ರಾಜನ ಸೈನ್ಯವು ಇದನ್ನು ಅಲ್ಪಾವಧಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಅಕ್ರಮಿಸಿಬಿಡಬಹುದು. ಅವರಿಗೊಂದು ನೆವ ಸಿಕ್ಕುವುದೇ ತಡ.”

“ ಆದರೆ ಇಂಥ ಅನಧಿಕಾರ ಹಸ್ತಕ್ಷೇಪವನ್ನು ಇಂಗ್ಲೆಂಡ್ ಫ್ರಾನ್ಸ್ ಗಳು ಸಮರ್ಥಿಸಲಾರವು” ಎಂದ ಗ್ರಾಮೋ.

“ ಅದನ್ನು ಹೇಗೆ ಹೇಳುವುದು? ನಮ್ಮ ರಾಜನಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೇ ತಪ್ಪುಗಳಿದ್ದರೂ ಅನ್ಯಾಯದಿಂದ ಅವನ ಕೊಲೆಯಾದರೆ, ಅವುಗಳನ್ನು ಯಾರೂ ಎಣಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಅವನ ಬಗ್ಗೆ ಎಲ್ಲರೂ ಸಹಾನುಭೂತಿ ತೋರುವರು.” ಎಂದ ಪಿಟರ್ಸ್.

“ ನಾವಿದನ್ನೆಲ್ಲ ಯೋಚಿಸಿಯೇ ಇರುವೆವು. ಆದರೆ ಜನಸಾಮಾನ್ಯರನ್ನು ಏನು ಹೇಳಿಯೂ ತಡೆಯುವುದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ದಂಡಿನಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು ಅರ್ಧಭಾಗ ನಮ್ಮ ವಶವಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮಿಂದ ಒಂದು ತಿಂಗಳು ತಡವಾದರೂ ಪರಿಣಾಮ ಕೆಟ್ಟದಾಗುವುದು. ಜನರು ಇದೊಂದು ವಂಚನೆಯೆಂದು ಭಾವಿಸುವರು. ರಾಜನನ್ನೂ ರಾಜತಂತ್ರವನ್ನೂ ಕೊಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಹೋಗಲಿದ್ದ ತೆರೆಗಳು ನಮ್ಮನ್ನೇ ಕೊಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಹೋಗಬಹುದು. ನಮ್ಮ ಉಪದೇಶ ಅವರಿಗೆ ನಾಟುವುದಿಲ್ಲ” ಎಂದ ಗ್ರಾಮೋ.

“ ತಮ್ಮನ್ನು ಪೇಚಿನಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿಸಬೇಕೆಂದೇನೂ ನನ್ನಿಚ್ಛೆಯಿಲ್ಲ. ಜನತೆಯ ಇಷ್ಟಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ಸಾಗುವ ಶಕ್ತಿಯೂ ನನಗಿಲ್ಲ. ನನ್ನಲ್ಲಿ ತನಗೆ ಶ್ರದ್ಧೆ ಇದ್ದುದಾದರೆ, ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟ್ ಸಭೆಸೇರುವ ಮುಂಚೆ ರಾಜನನ್ನು ಆಕ್ರಮಿಸಬಾರದೆಂದು ನಾಯಕವರ್ಗಕ್ಕೆ ತಿಳಿಸಿರಿ. ನನ್ನನ್ನು ಅಧಿನಾಯಕನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡುದರಿಂದ ನನ್ನ ಈ ಅದೇಶವನ್ನು ಪಾಲಿಸಲು ತಾವೆಲ್ಲ ಬದ್ಧರಾಗಿದ್ದೀರಿ.”

“ ತಾವು ರಾಜನನ್ನು ಎಚ್ಚರಿಸುವಿರೇನು ?” ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕನು ಕೇಳಿದ.

“ ಹಾಂ, ಹಾಗೆ ನನ್ನಿಚ್ಛೆ. ಇದು ಅನುಚಿತವೆಂದು ತಾವೆನ್ನಬಹುದು. ತಾವು ಆತನ ಕೊಲೆಗೆ ಸಂಕಲ್ಪವನ್ನೇ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ ಆದರೆ ನಾನು ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ: ರಾಜವೃದ್ಧ, ಆತ್ಮರಕ್ಷಣೆಗೆ ಅಸಮರ್ಥ. ಅವನ ಮೈಗೆ ಗಾಯಮಾಡಿದರೆ ಇಡೀ ಯುರೋಪಿನಲ್ಲಿ ಕಾಳ್ಕಚ್ಚು ಹೊತ್ತುವುದು.”

ದಲಸತಿಯ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕನು ಮತ್ತೆಂದ: “ ಆ ರಿಚ್ಚನ್ನು ಆರಿಸಲು ಜೀವವನ್ನೇ ಒತ್ತೆಯಿಟ್ಟು ನಾವು ಹೆಣಗುವೆವು, ನಾವು

ಹೊತ್ತ ಹೊಣೆ ಸಾಮಾನ್ಯವಲ್ಲ; ಅದನ್ನು ಈಡೇರಿಸಲು ನಾವು ಸಂಕಲ್ಪವನ್ನೇ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ಮಾಡಬೇಕಾದ ಮನುಷ್ಯಪ್ರಯತ್ನಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮಾಡುವೆವು.”

ಕ್ಷಣಹೊತ್ತು ಮೌನವಾಗಿದ್ದು ಪಿಟರ್ಸ್ ಮಾತನಾಡಿದ : “ಯಾವ ಆತಂಕವೂ ಉಂಟಾಗದಿದ್ದರೆ ಇನ್ನೊಂದು ವಾರದ ತರುವಾಯ ನಾವು ಲ್ಲಿಯೇ ಕೂಡೋಣ. ಇಂದಿನ ಕೆಲಸ ಮುಗಿದಂತಾಯಿತು.”

ಲೆವ್ವಿಟ್ ಆಸನದಿಂದೇಳುತ್ತ ನುಡಿದ : “ಮಹಾಶಯರೆ, ನನ್ನೊಂದು ವಿಶೇಷ ನಿವೇದನೆಯುಂಟು, ಅಪ್ಪಣೆಯಾದರೆ ಹೇಳುವೆ.”

“ ಹೇಳಿ.”

“ ನಾಳೆ ಬರಲಿರುವ ಹೊಸಸರಕಾರದ ಅಳಿಕೆಯನ್ನು ಕುರಿತು ತಾವೊಂದು ಕರಡನ್ನು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿರುವಿರಷ್ಟೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಪದಗಳಿಗೆ ಯಥಾಯೋಗ್ಯ ನಾಮಗಳನ್ನು ನಿರ್ದಿಷ್ಟಗೊಳಿಸಿರುವಿರಿ. ತಮ್ಮ ಬುದ್ಧಿಕೌಶಲ, ಬಹುದರ್ಶಿತೆ, ಪ್ರಜಾತಂತ್ರದ ಬಗ್ಗೆ ಅಗಾಧಜ್ಞಾನ ಅದರಲ್ಲಿ ವ್ಯಕ್ತವಾಗಿವೆ. ಅದರಿಂದಾಗಿ ಒಂದು ವಿಷಯವನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಲು ನಮಗೆ ಆತುರವುಂಟಾಗಿದೆ -- ಬರ್ಜಿಲಂಡಿನ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯದ ಪ್ರವರ್ತಕರು ಸಾಳಿನ ರಾಜ್ಯದಾಡಳಿತದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಭಾರವನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸುವರು? ಯಾರು ಯಾರಿಗೆ ಯಾವ ಯಾವ ಹೊಣೆಯನ್ನು ಒಪ್ಪಿಸಲಾಗುವುದು, ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಮಂತ್ರಿಪದಗಳಿಗೆ ಯಾರು ಯಾರು, ಎಂಬುದನ್ನೂ ನಿರ್ದೇಶಿಸಲಾಗಿದೆ. ಆ ನಾಮಾವಳಿಯಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಹೆಸರೇ ಇಲ್ಲ. ಅವರೆಲ್ಲರ ನೇತೃತ್ವ ರನ್ನು ತಾವು ವಹಿಸುವಿರೆಂದು ನನ್ನಾಸೆ. ಜನಸಾಧಾರಣರ ಪರವಾಗಿಯೆ ನಾನೀ ಮಾತನ್ನಾಡುತ್ತಿರುವೆ. ತಾವು ಯಾರಿಗೆ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವನ್ನು ತಂದು ಕೊಡುವಿರೋ ಅವರ ರಕ್ಷಣೆಯ ಭಾರವನ್ನೂ ತಾವೇ ಹೊತ್ತರೆ ನಾವು ಕೃತಕತ್ಯರಾಗುವೆವು. ಈ ಸಾಧಾರಣ ತಂತ್ರದ ಸಭಾಸತಿಯಾಗಲು ತಕ್ಕವರು ತಮ್ಮ ಹೊರತು ಯಾರೂ ಇಲ್ಲ ” ಎಂದ ಲೆವ್ವಿಟ್.

“ ಇದು ನಿರ್ವಿವಾದ ಸತ್ಯ ” ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕನೆಂದ.

ಜಾನ್ ಪಿಟರ್ಸ್ ಗೋಣುಹಾಕಿ ಪ್ರತಿವಾದಿಸಿದ : “ ಅಲ್ಲ ಮಿತ್ರರೆ, ನಾನು ಈ ಪುರಸ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯನಲ್ಲ. ಹೊಸ ಪ್ರಭುತ್ವದಲ್ಲಿ ನಾನು ಯಾವ ಪೀಠವನ್ನೂ ವಹಿಸುವುದಿಲ್ಲ, ಅಂತಹ ಆಕಾಂಕ್ಷೆಯೂ ನನಗಿಲ್ಲ. ಕರ್ತವ್ಯವೆಂದೇ ನಾನು ತಮ್ಮ ನೆರವಿಗೆ ನಿಂತದ್ದು. ತಮ್ಮ ಸಂಕಲ್ಪ ಈಡೇರಿ ದರೆ ನನ್ನ ಆಶೆ ಪೂರೆಯಿಸಿದಂತೆ. ನಾನು ವೈಯಕ್ತಿಕ ಸ್ವಾರ್ಥದ ಉತ್ತೇಜನದಿಂದ ರಾಜತಂತ್ರವನ್ನು ಮುರಿದು ಪ್ರಜಾತಂತ್ರವನ್ನು ನೆಲೆಗೊಳಿಸಲು ಹೊರಟಿದ್ದೇನೆಂದು, ಯಾರೂ ಎಂದೂ ಕನಸಿನಲ್ಲಿಯೂ ಎಣಿಸಬೇಡಿರಿ.”

ಆ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಕೋಣೆಯ ಹೊರಗಡೆ ಸದ್ದಾಯಿತು. ಎಲ್ಲರೂ ಚಕಿತರಾಗಿ ಎದ್ದುನಿಂತರು. ಪಿಟರ್ಸ್ ತತ್ಸ್ಥಾನವೇ ಮೇಜನ ಮೇಲಿನ ಕಾಗದ ಪತ್ರಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು, ಒಳಗಿನ ಇನ್ನೊಂದು ಬಾಗಿಲಿಂದ ಬೇರೆ ಕೋಣೆಗೆ ಹೋಗಿ ಅದೃಶ್ಯನಾದ. ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕನು ಒಂದು ಸಿಗಾರೇಟನ್ನು ಹೊತ್ತಿಸಿಕೊಂಡು ಅಗ್ನಿಷ್ಠಿಗೆಯ ಹತ್ತಿರ ನಿಂತುಕೊಂಡ. ಬಹಳ ಹೊತ್ತಿ ನಿಂದಲೂ ಕಾಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವವನಂತೆ. ಇನ್ನಿಬ್ಬರು ಎದುರುಬದುರು ನಿಂತು ಮಾತಾಡತೊಡಗಿದರು.

ಕೊಂಚ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಪೋಲಿಸ್ ದಳವತಿ ಬರ್ನಾರ್ಡ್ ಬಾಗಿಲು ತೆರೆದುಕೊಂಡು ಒಳಗೆ ಬಂದ. ಹಿಂದೆ ಚಿಕ್ಕ ಪೋಲಿಸ್ ಪಡೆಯಿತ್ತು. ಅದನ್ನು ಹೊರಗಿರಿಸಿ ಬರ್ನಾರ್ಡ್ ಕೋಣೆಯ ಬಾಗಿಲನ್ನಿಕ್ಕಿ, ಮಬ್ಬುಬೆಳಕಿ ನಲ್ಲಿ ಸುತ್ತಲೂ ನೋಡಿದ. ಆತನ ಉತ್ಸಾಹಪ್ರಪುಲ್ಲತೆಗಳು ಒಮ್ಮೆಲೆ ಇಂಗಿದವು. ಬೇಟೆ ಓಡಿಹೋಗಿದೆಯೆಂದು ತಿಳಿಯಿತು. ಹೈಟನ್, ಲೆವಿಟ್, ಗ್ರಾನೋ ಮೂವರನ್ನೂ ಆತ ಬಲ್ಲ; ಅವರು ಕ್ರಾಂತಿಕಾರರೆಂಬುದನ್ನೂ ಅರಿತಿದ್ದ; ಅವರನ್ನು ಯಾವಾಗ ಬೇಕಾದಾಗ ಹಿಡಿಯುವುದು ಆತನಿಗೆ ಸಾಧ್ಯವಿತ್ತು. ಅವರನ್ನು ಹಿಡಿಯುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಇಂಹತ ಕಟ್ಟಿರುಳಲ್ಲಿ, ಹೀಗೆ ಹೊಂಚುಹಾಕಿ ಗುಪ್ತ ಸಭೆಯ ಮೇಲೆ ದಾಳಿಯಿಡುವ ಅಗತ್ಯವಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವನು ಬಂದುದು ದಲಪತಿಯನ್ನು ಹಿಡಿಯುವುದಕ್ಕಾಗಿ. ಅವನನ್ನು ಹಿಡಿಯಲು ಹಲವು ಸಲ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿ ಬರ್ನಾರ್ಡ್ ನಿಷ್ಫಲನಾಗಿದ್ದ. ಈಗ ಖಂಡಿತ ಹಿಡಿಯುವೆ, ಓಡಿ ಹೋಗಲಾರ ಎಂದು ನಂಬಿದ್ದ. ಆದರೆ ಈ ಸಲವೂ

ಆತನ ಮನೋರಥ ಮುಂದುವಿತ್ತು. ಪೋಲಿಸರನ್ನು ಒಳಗೆ ಕರೆದು ಬರ್ನಾರ್ಡ್ ಹೇಳಿದ : “ ಈ ಮನೆಯನ್ನೆಲ್ಲ ಸಂಶೋಧಿಸಿರಿ. ಅದು ನೋಡಿರಿ, ಗುಪ್ತದ್ವಾರ. ಅಲ್ಲಿಂದ ಬೇರೆ ಕೋಣೆಗಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಹುಡುಕಿರಿ ; ಅಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕುವರನ್ನು ಹಿಡಿದು ತನ್ನಿರಿ. ಇಲ್ಲಿ ಮೂರು ಕುರ್ಚಿಗಳಿವೆ, ಮಂದಿ ಮೂವರೇ ಇದ್ದಾರೆ, ನಾಲ್ಕನೆಯವನು ಇಲ್ಲಿಯೇ ಎಲ್ಲಿಯೋ ಅಡಗಿರಬೇಕು. ”

೧೨

ಜಾನ್ ಪಿಟರ್ಸ್ ಮೇರಿಯ ಕೋಣೆಗೆ ಬಂದವನೇ ಮೊಗವಾಡವನ್ನು ತೆಗೆದು, ಅವಳ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತ. ಎರಡು ಗ್ಲಾಸ್‌ಗಳಿಗೆ ಮದ್ಯವನ್ನು ಸುರಿದು, ಒಂದನ್ನು ಮೇರಿಯ ಕೈಗೆತ್ತ. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿಯೇ ಬರ್ನಾರ್ಡ್ ಬಾಗಿಲನ್ನು ತೆರೆದುಕೊಂಡು ವ್ಯಸ್ತನಾಗಿ ಒಳಕ್ಕೆ ಬಂದ.

ಗ್ಲಾಸ್‌ನ್ನು ಬಾಯಿಗೊಯ್ಯುತ್ತ ಪಿಟರ್ಸ್ ಬಾಗಿಲ ಕಡೆ ನೋಟಿ ಬೀರಿದ. ಬರ್ನಾರ್ಡನನ್ನು ಕಂಡು ಉತ್ತೇಜಿತ ಭಾವದಿಂದ ಅವನಿಂದ : “ ಬರ್ನಾರ್ಡ್, ಇಷ್ಟು ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ನೀವೇಕೆ ಇಲ್ಲಿ ? ನನ್ನನ್ನು ಹುಡುಕಲಿಕ್ಕಲ್ಲವೆ ? ಆರಮನೆಯಲ್ಲಿ ಯಾವ ಗೊಂದಲವೂ ಇಲ್ಲ ತಾನೆ ? ”

ತಟ್ಟನೆ ಏನು ಉತ್ತರ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಬರ್ನಾರ್ಡನಿಗೆ ಹೊಳೆಯಲಿಲ್ಲ. ಮೇರಿ ಕೋಪದಿಂದ, “ ಮಹಾಶಯರೇ, ನನ್ನ ಒಪ್ಪಿಗೆಯಿಲ್ಲದೆ ತಾವು ಯಾವ ಸಾಹಸದಿಂದ ಒಳಗೆ ಬಂದಿರಿ ? ಕೇಲಿಕ್ಕೆ ಎಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿತು ? ” ಎಂದು ನುಡಿದು ಪಿಟರ್ಸ್‌ನಿಗೆಂದಳು : “ ಈ ಸದ್ಗೃಹಸ್ಥರು ಏತಕ್ಕಾಗಿ ಇಲ್ಲಿ ಅನಧಿಕಾರ ಪ್ರವೇಶ ಮಾಡಿದರು ? ”

“ಅವನ್ನು ನಾನು ಹೇಗೆ ಹೇಳಿ ? ಅರೇ ಹೇಳಬಲ್ಲರು. ಬರ್ನಾರ್ಡ್, ನಾನು ಏನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೆನೆಂದು ನೋಡಲು ಬಂದಿರೇನು ? ”

“ಇಲ್ಲ. ತಾವು ಇಲ್ಲಿದ್ದೀರೆಂದು ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ ತಮ್ಮನ್ನಿಲ್ಲಿ ಕಂಡೇನೆಂಬ ಕಲ್ಪನೆಯಿಂಸಲೂ ಒರಲಿಲ್ಲ. ಬೇರೊಬ್ಬರನ್ನು ಹುಡುಕುವುದಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದೆ. ” ಎಂದ ಬರ್ನಾರ್ಡ್.

“ಯಾರನ್ನು ? ” ಮೇರಿ ಕೇಳಿದಳು.

ಬರ್ನಾರ್ಡ್ ಇದಕ್ಕೆ ಉತ್ತರವನ್ನು ಕೊಡಲಿಲ್ಲ. ಪಿಟರ್ಸ್ ಹಠಾತ್ತಾಗಿ ಎದ್ದು ನಿಂತು ಅವನನ್ನು ಅಡಿಯಿಂದ ಮುಡಿವರೆಗೂ ತೀಕ್ಷ್ಣ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡಿದ. ಆ ನೋಟ ಬರ್ನಾರ್ಡನನ್ನು ಕೊಂಚ ಕುಗ್ಗಿಸಿತು.

“ಬ್ಯಾರನ್, ಈ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ನೀವಿಲ್ಲಿಗೆ ದಾರಿತಪ್ಪಿ ಬಂದಿರೆಂದು ಭಾವಿಸುವುದು ಅಸಂಗತ. ನಿಮ್ಮ ಆಗಮನದ ಉದ್ದೇಶವೇನು, ಹೇಳಿರಿ.” ಎಂದ ಪಿಟರ್ಸ್.

“ವಿದ್ಯೋಹಿಗಳ ದಳಪತಿಯನ್ನು ಹುಡುಕಲೆಂದು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದೇನೆ. ನಾನೀ ಕೋಣೆಯನ್ನು ಸಂಶೋಧಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ.” ಬರ್ನಾರ್ಡ್ ಧೀರಭಾವದಿಂದ ಉತ್ತರವಿತ್ತ.

“ಅವೊಂದು ಕಲಿನ ಕೆಲಸವೆ? ಈಗಲೇ ಶೋಧಿಸಿಕೊಳ್ಳಿರಿ ಮೇಜಿನ ಬಟ್ಟೆಯನ್ನು ತೆಗೆದು ನೋಡಿರಿ, ಬುಡದಲ್ಲಿ ಯಾರಾದರೂ ಇದ್ದಾರೋ ಏನೋ; ಈ ತೆರೆಯನ್ನೆತ್ತಿಯೂ ನೋಡಬಹುದು: ಪಕ್ಕದಲ್ಲೊಂದು ಕೋಣೆಯುಂಟು, ಅದನ್ನು ಬೇಕಾದರೆ ನೋಡಿರಿ;—ಮನೆಯೊಡತಿಯ ಒಪ್ಪಿಗೆಯು ಅಗತ್ಯವೇನೂ ಇಲ್ಲ. ವಿದ್ಯೋಹಿಗಳ ದಳಪತಿ ತಲೆದಿಂಬಿನಡಿಯಲ್ಲಿ ಅಡಗಿದ್ದಾನೋ ಹೇಗೋ, ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಿರಿ. ಮಂಚದ ಗಾಡಿ, ತಕ್ಕೈಕ್ಕೆ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ತಿರುವಿಹಾಕಿ ನೋಡಿರಿ. ದಳಪತಿ ಮಹಾಭಯಂಕರ ಮನುಷ್ಯ, ಅವನಿಗೆ ಅಸಾಧ್ಯ ಯಾವುದೂ ಅಲ್ಲ. ಚೆನ್ನಾಗಿ ಹುಡುಕಿರಿ.” ಪಿಟರ್ಸ್ ನಗೆಯಾಡಿದ.

ಬರ್ನಾರ್ಡ್ ಆಪ್ರತಿಭನಾಗಿ, ಏನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೂ ತೋಚದೆ ಸುತ್ತಲೂ ನೋಡುತ್ತ ನಿಂತ. ಪಿಟರ್ಸ್ ಮತ್ತೆಂದ: “ನೀವು ಬಹುದಿನಗಳಿಂದಲೂ ಅವನನ್ನು ಹುಡುಕುತ್ತ ಅಂಡಲೆಯುತ್ತಿರುವಿರೇನೋ. ಇನ್ನೂ ಎಷ್ಟೋ ಸ್ಥಳಗಳಿರುವಾಗ ಅವನು ಇಲ್ಲಿಯೆ ಅಶ್ರಯಿಸಿರುವನೆಂದು ನಿಮಗೆ ಸಂದೇಹವುಂಟಾಗಲು ಕಾರಣವೇನು?”

“ತಮಗೆ ಕೇಳಿದರೆ ವಿಸ್ಮಯವಾದೀತು— ಈ ಮನೆಯ ಇನ್ನೊಂದು ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಇಂದು ರಾತ್ರಿ ವಿದ್ಯೋಹಿಗಳ ಗುಪ್ತಸಭೆ ಸೇರಿತ್ತು. ದಲಪತಿಯೇ ಅದಕ್ಕೆ ಅಧ್ಯಕ್ಷನಾಗಿದ್ದ. ಅದರ ಸುಳಿವು ಹಿಡಿದು ನಾನು ಅವನನ್ನು ಹಿಡಿಯಲು ಬಂದಿದ್ದೆ.” ಎಂದ ಬರ್ನಾರ್ಡ್.

“ರಂಗಮಂದಿರದ ಅಭಿನೇತ್ರಿಯ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯೋಹಿಗಳ ಸಭೆಯೇ? ಇಂಥ ಮಾತನ್ನು ಎಂದೂ ಕೇಳಿರಲಿಲ್ಲ. ನಿಮ್ಮ ಚಾಣಾಕ್ಷ ತನ ಪ್ರಶಂಸನೀಯ. ಇಲ್ಲಿ ಸಭಿಸೇರಿದೆಯೆಂಬ ಸಂದೇಹಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೆನಾದರೂ ಉಂಟೆ? ಗ್ರಾಮೇ ಈ ಮನೆಯ ಒಂದು ಕೋಣೆಯನ್ನು ಬಾಡಿಗೆಯಿಂದ ಹಿಡಿದಿದ್ದಾನೆಂದು ನಾನು ಕೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಆದರಿಂದಲೇ ಇದು ವಿದ್ಯೋಹಿಗಳ ಕೇಂದ್ರವೆಂದು ನಿಮಗೆ ಸಂಶಯ ಬಂದಿರಬೇಕು. ಗ್ರಾಮೇನನ್ನೂ ಅವನ ಗೆಳೆಯರನ್ನೂ ಬಂಧಿಸಿದಿರೇನು?” ಪಿಟರ್ಸ್ ಕೇಳಿದ.

“ಯಾರನ್ನೂ ಹಿಡಿದಿಲ್ಲ. ವಿದ್ಯೋಹಿದಳದ ಸದಸ್ಯರು ಯಾರು ಯಾರೆಂಬುದು ನನಗೆ ತಿಳಿಯದ ವಿಷಯವಲ್ಲ. ಆದರೆ ಆ ಹಿಂಡಿನ ಹಿರಿಯನು ಯಾರೆಂಬುದು ಮಾತ್ರ ತಿಳಿದಿಲ್ಲ. ಅವನನ್ನು ಹುಡುಕಲೆಂದೇ ಬಂದಿದ್ದೆ. ಇತರ ಸದಸ್ಯರ ಬಗ್ಗೆ ಚಿಂತೆಯೇ ಇಲ್ಲ. ಬೇಕಾದಾಗ ಅವರನ್ನು ಹಿಡಿಯಬಹುದು.” ಎಂದ ಬರ್ನಾರ್ಡ್.

“ಬೆಕ್ಕಿನ ಕೊರಳಲ್ಲಿ ಗಂಟೆ ಕಟ್ಟಬೇಕೆಂದು ಇಲಿಗಳು ಯೋಚಿಸುವುದು ಸುಲಭ, ಕೆಲಸ ಅಷ್ಟು ಸುಲಭವಲ್ಲ. ಅವನು ನಿಮ್ಮ ಕಣ್ಣಲ್ಲಿ ಮಣ್ಣೆರಚಿ ಬೇಕಾದಲ್ಲಿ ಅನಾಯಾಸವಾಗಿ ತಿರುಗುತ್ತಿದ್ದಾನೆಂದು ನನಗೆನಿಸುತ್ತದೆ.”

“ನಾನು ಹಾಗೆ ನಂಬುವುದಿಲ್ಲ.”

“ನೀವು ಒಹಳ ಬೇಗನೆ ಮುನಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೀರಿ. ನಿಮ್ಮ ನಂಬಿಗೆ ಏನೇ ಇರಲಿ; ವಿದ್ಯೋಹಿಗಳ ದಳಪತಿ ನಿಮ್ಮ ಕಣ್ಣು ತಪ್ಪಿಸಿ ಎಲ್ಲಿ ಅಂತರ್ಧಾನ ಹೊಂದಿದನೆಂಬದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿರುವಿರಾ? ನೀವು ಬಂದಿರೆಂದು ತಿಳಿದೊಡನೆ ಅವನು ನೋಣವಾಗಿ ಬಾಗಿಲ ಬಿರುಕಿನೊಳಗಿಂದ ಹಾರಿಕೊಳಿರಲಾರನಷ್ಟೇ?”

“ತಾವು ಏನೇ ಎನ್ನಿರಿ. ದಳಪತಿ ಕೆಲ ನಿಮಿಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಈ ಮನೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಇದ್ದನೆಂದು ಖಂಡಿತ ಹೇಳಬಲ್ಲೆ. ಅವನು ಕೆಳಗಿಳಿದೂ ಹೋಗಿಲ್ಲವೆಂದು ಗೊತ್ತಿದೆ. ನಮ್ಮ ಜನರು ಮನೆಯ ಸುತ್ತಲೂ ಕಾಯ್ದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೂ ಅವನಲ್ಲಿ ಮೈಮರೆಸಿಕೊಂಡನೊ ತಿಳಿಯದಾಗಿದೆ.”

“ನೀವು ತುಂಬ ವಿಚಕ್ಷಣರು. ಶೋಧಿಸುವುದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಗೊತ್ತುವಾತಿನಲ್ಲಿ ಏಕೆ ಹೊತ್ತು ಹಾಳುಮಾಡುತ್ತಿರುವಿರಿ? ಇಲ್ಲಿ ಯಾರಿಗಾದರೂ

ಆಡಗಕೊಳ್ಳಲು ಅನುಕೂಲವಿರುವಂತೆ ನನಗೆ ನೀರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೂ ಸರಿಯಾಗಿ ಹುಡುಕಿ ನೋಡುವುದು ಕರ್ತವ್ಯ. ಮಂಚದ ಕೆಳಗೂ ನೋಡಿರಿ. ಯಜಮಾನಿ ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ ಅಡ್ಡಿವಾಡುವುದಿಲ್ಲ.”

ಈಗ ವೇರಿ ಮಾತನಾಡಿದಳು : “ನಿಮ್ಮ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ನನ್ನ ವೈಯೆಲ್ಲ ಉರಿಯುತ್ತಿದೆ. ಈ ರಾತ್ರಿ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಮಂಚದಡಿಯಲ್ಲಿ ಮಂವಿ ಆಡಗಿರುವರೆಂದು ಹೇಳುವುದು ಉಚಿತವೆ? ಇವರು ಪೋಲಿಸರ ಮುಖ್ಯರೇ? ಎಂಥ ಬುದ್ಧಿ !”

ಪಿಟರ್ಸ್ “ ಗೊಂದಲದಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದು ಇವರ ಬುದ್ಧಿ ನಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ವಿದ್ಯೋಹಿಗಳ ದಳಪತಿಯನ್ನು ಹಿಡಿಯುವೆನೆಂದು ತುಂಬಾ ಆಸೆಯಿಂದ ಬಂದಿದ್ದರು. ಆ ಧೂರ್ತನು ಹಿಡಿದೆನೆಂಬಷ್ಟರೊಳಗೇ ಇವರ ಮುಷ್ಟಿಯ ಬೆರಳ ಸಂದುಗಳೊಳಗಿಂದ ನುಸುಳಿಹೋಗಿದ್ದಾನೆ. ಈ ದುಃಖ ಕಡಿಮೆಯೆ? ಹೀಗಾದರೆ ಯಾರ ಬುದ್ಧಿ ಸಮ ಉಳಿದಿತು? ಇವರು ನನ್ನ ಹಳೆಯ ಗೆಳೆಯರು. ಈಗಲೇ ಇವರೊಡನೆ ಒಂದೆರಡು ಮಾತನಾಡಿಕೊಳ್ಳುವೆ.” ಎಂದು ಮೇರಿಗೆ ಹೇಳಿ, ಬಳಿಕ ಬರ್ನಾರ್ಡ್‌ರನ್ನು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದ : “ ಬ್ಯಾರನ್, ಸಿಕ್ಕಿದಷ್ಟು ವಿದ್ಯೋಹಿಗಳನ್ನು ಏಕೆ ಹಿಡಿಯಿಲ್ಲ ?”

ಬರ್ನಾರ್ಡ್ ಹೇಳಿದ : “ಅದೇನು ಮಹಾಕಾರ್ಯವಲ್ಲ; ಅವರನ್ನು ಯಾವಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಬೇಕೆಂದರೆ ಆಸ್ಪಣದಲ್ಲಿ ಹಿಡಿಯಬಹುದು. ಆದರೆ ಅದು ಕೆಲಸದಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೆ ಅವಸರಪಟ್ಟರೆ ಜನರಲ್ಲಿ ಕ್ಷೋಭೆಯುಂಟಾಗುವುದು. ಅನೇಕರು ಪ್ರತಿವಾಗಿಯೇ ಕ್ರಾಂತಿಯನ್ನು ಎಬ್ಬಿಸುವರು. ವಿದ್ಯೋಹಿ ದಲನನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಿರುವ ಸೂತ್ರಧಾರನನ್ನೇ ಮೊದಲು ಹಿಡಿಯುವುದು ಲೇಸೆಂದು ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ.”

ಪಿಟರ್ಸ್ ಎಂದು : “ನಿಮ್ಮ ವಿಚಾರಕ್ಕೆನಿನ್ನ ಬೇಕೋ ತಿಳಿಯದು. ಇತರ ವಿದ್ಯೋಹಿಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದರೆ ಗೊಂದಲವೇಳುವುದೆನ್ನುತ್ತೀರಿ, ದಳಪತಿಯನ್ನು ಹಿಡಿದರೆ ಆ ಭಯವಿಲ್ಲವೆನ್ನುವುದು ಎಂಥ ಕಲ್ಪನೆ! ತಮ್ಮ ದಳಪತಿಯನ್ನು ಬಂಧಿಸಿದ್ದು ವಿದ್ಯೋಹಿಗಳಿಗೆ ತಿಳಿದರೆ, ಅವನನ್ನು ಬಿಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಅವರು ಗಲಭೆಯೆಬ್ಬಿಸುವರೆಂದು ನನಗೆನಿಸುತ್ತದೆ.”

“ಬಿಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟರಲ್ಲವೇ ಅವರು ದಂಗೆಯೇಳುವುದು? ಸಿಕ್ಕೊಡನೆಯೇ ಅವನನ್ನು ಇಲ್ಲವಾಗಿಸಿಬಿಡುತ್ತೇವೆ.”

‘ ನಿಮ್ಮ ಮಾತು ಅತಿವಿಸಂಗತ. ದೇಶದಲ್ಲಿ ವಿಧಿವಿಧಾನ ಇಲ್ಲವೆ? ವಿಚಾರಣೆಯಿಲ್ಲದೆ ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ನಿರ್ಮೂಲವಾಡುವುದೆ? ’

“ಇಲ್ಲದೇನು, ವಿಧಿ ವಿಧಾನ ಎಲ್ಲಾ ಇದ್ದೇ ಇದೆ. ಆದರೆ ದೇಶದ ಹಿತಕ್ಕಾಗಿ ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಅವುಗಳನ್ನು ಬದಿಗಿಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ; ಅದು ಅನ್ಯಾಯವೆಂದು ಕೈ ಕಾಯುವುದು ವ್ಯವಹಾರ್ಯವಾಗದು. ನಾನು ತಮಗೆ ಖಂಡಿತ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ—ಒಂದು ವೇಳೆ ಇಂದು ರಾತ್ರಿ ದಳಪತಿ ಸಿಕ್ಕರೆ ಅವನು ನಾಳೆಯ ಬೆಳಗನ್ನು ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ! ”

ಅದಕ್ಕೆ ಪಿಟರ್ಸ್ ನಸುನಕ್ಕು ನುಡಿದ: “ಇಂದು ನಿಮಗೆ ನರರಕ್ತದ ನೀರಡಿಕೆಯಾದಂತಿದೆ ಎಂತಲೇ ಎಂದೂ ಮಾಡಲು ಸಾಹಸ ಸಾಲದಂಥ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡಲು ನೀವಿಷ್ಟು ಉತ್ಸುಕರಾಗಿದ್ದೀರಿ ”

ಅದಕ್ಕೆ ಬರ್ನಾರ್ಡ್, “ನನ್ನ ಮಾತಿವಲ್ಲಿ ತಮಗೀಗ ನಂಬುಗೆ ಹುಟ್ಟಿದಿದ್ದರೆ ನಾಳೆ ಮುಂಜಾನೆ ನನ್ನನ್ನು ಕಾಣಿರಿ. ಆಗ ತೋರಿಸುತ್ತೇನೆ—ನೋಡಿ ತಾವು ಭಯವಿಸ್ಮಯಗಳಿಂದ ದಂಗುಬಡಿದು ನಿಲ್ಲುವಿರಿ.” ಎಂದ,

ಪಿಟರ್ಸ್ ಹೆಬ್ಬುಗಂಟೆಕ್ಕಿದ. “ಕಂಡರೂ ಸರಿ, ಕಾಣದಿದ್ದರೂ ಸರಿ, ನಾನು ನಿಮ್ಮ ಕೆಲಸದಲ್ಲೇನೂ ವ್ಯತ್ಯಯ ತರುವುದಿಲ್ಲ. ಇರಲಿ ನಾಳೆಯ ಮಾತು ನುಳಿ. ಈಗ ಹೊರಟು ಹೋಗಿರಿ. ನಿಮ್ಮಂತಹ ವಿಚಾರವಂತರು ಹೀಗೆ ಅನಧಿಕಾರ ಪ್ರವೇಶ ಮಾಡುವುದು ಅಸಂಗತವೆಂಬುದನ್ನು ಯೋಚಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತು ” ಎಂದ.

“ನಾನು ಹೋಗುತ್ತೇನೆ. ಆದರೆ ಮೊದಲು—ಇನ್ನೂ ಒಂದು ಕೆಲಸವಿದೆ ” ಎಂದು ಬರ್ನಾರ್ಡ್ ಸಕ್ಕನೆ ಎದ್ದು ಕಿಡಿಕ್ರಿಯ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಿ ಆದರ ತೆರೆಯನ್ನು ಸರಿಸಿ ನೋಡಿದ ಆದರ ಬಾಗಿಲು ಅರೆತೆರೆದಿತ್ತು. “ತಾವು ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಕಿಡಿಕ್ರಿಯನ್ನು ತೆರೆದಿರುವಿರೋ? ” ಎಂದು ಮೇರಿಯನ್ನು ಕೇಳಿದ.

“ತಪ್ಪೇನು? ಎಲ್ಲ ಕಿಡಿಕ್ರಿಯಗಳನ್ನು ಮುಚ್ಚಿಬಿಟ್ಟರೆ, ಒಳ್ಳೆಯ ಗಾಳಿ ಬೇಕಲ್ಲ ” ಎಂದಳು ಮೇರಿ.

“ಅದು ನಿಜ, ನಾನು ಕಿಡಿ ಕಿಯನ್ನು ತೆರೆದು ಬಿಡುತ್ತೇನೆ.” ಎಂದು ಕಿಡಿ ಕಿಯನ್ನು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ತೆರೆದು, ಬರ್ನಾರ್ಡ್ ತೀಕ್ಷ್ಣ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಹೊರಗೆ ನೋಡಿದ ಅಲ್ಲ ಯಾರೂ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ. ಬಳಿಕ ಒಳಗಡೆ ಸುತ್ತಲೂ ನೋಡಿ ಮೇರಿಗೆ “ನನ್ನ ಅನಧಿಕಾರ ಪ್ರವೇಶಕ್ಕಾಗಿ ಕ್ಷಮೆಯಿರಲಿ. ಬರುತ್ತೇನೆ, ನಮಸ್ಕಾರ” ಎಂದು ಹೊರಟುಹೋದ.

* ಅಸರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಮೇರಿಗೆ ಎಚ್ಚರಾಯಿತು *
 * ವಿಮೃದ್ಧೀಪಗಳು ಕಣ್ಣು- *
 * ಕೈದವು. *
 * ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಆರಿಸಿ *
 * ಮಲಗಿದ್ದೆ, *
 * ಯಾರು ಹೆಚ್ಚಿದರು *
 * ಎಂದವಳು *
 * ಎದ್ದು *
 * ಕುಳಿತಳು. *
 * ಕಣ್ಣು *
 * ಜ್ವಕೊಂಡು *
 * ಸುತ್ತಲೂ *
 * ನೋಡಿದಾಗ *
 * ಸಮೀಪದಲ್ಲಿಯೆ *
 * ಬರ್ನಾರ್ಡ್ *
 * ಕಂಡ. *
 * “ಮಹಾಶಯರೆ, *
 * ಇದು *
 * ಬಲು *
 * ಅನ್ಯಾಯ. *
 * ಈ *
 * ಅಸರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ *
 * ಮತ್ತೇಕೆ *
 * ಬಂದಿರಿ? *
 * ಯಾರನ್ನು *
 * ಕೇಳಿ *
 * ಪ್ರವೇಶಿಸಿದಿರಿ? *
 * ” *
 * ಎಂದು *
 * ಸಿಟ್ಟಿನಿಂದ *
 * ಕೇಳಿದಳು.

ಬರ್ನಾರ್ಡ್ ನೀರಸಸ್ವರದಲ್ಲಿ ಉತ್ತರವಿತ್ತ: “ಸುಂದರಿ, ನಾನು ಪೋಲಿಸ್ ಪಡೆಯ ಹಿರಿಯ. ಅಗತ್ಯವೆನಿಸಿದರೆ ಎಲ್ಲಿ ಬೇಕಲ್ಲಿ ಹೊಗಬಲ್ಲೆ; ಯಾರ ಒಪ್ಪಿಗೆಯ ಅವಶ್ಯಕತೆಯೂ ನನಗಿಲ್ಲ. ನೀನು ಸಿಟ್ಟಿಗೇಳುವುದು ವ್ಯರ್ಥವೇ ಸರಿ. ಶಾಂತಳಾಗಿ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳು; ನಾನೊಂದು ಕೆಲಸ-ಕ್ಕಾಗಿ ಬಂದಿದ್ದೇನೆ.”

ಮೇರಿ ಬೆದರಿದಳು ಯಾವುದೋ ಕಠೋರ ಪರೀಕ್ಷೆ ತನ್ನೆದುರು ಬಂದು ನಿಂತಂತೆ ಅವಳಿಗೆನಿಸಿತು ಬರ್ನಾರ್ಡ್ ಏನು ಕೇಳುವನೋ ಏನು ಮಾಡುವನೋ ಎಂದು ಉತ್ಕಂಠಿತೆಯಾದಳು.

“ಸುಂದರಿ, ಅಂಜಬೇಡ. ನಾನು ಕೇಳಿದ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ, ಯಾವುದನ್ನೂ ಬಚ್ಚಿಡದೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಉತ್ತರ ಕೊಡು; ಅದಕ್ಕಾಗಿ ನಿನಗೆ ಅಪಾಯವಾದ ಮುತ್ತಿನ ಹಾರ ಮೆಚ್ಚಾಗಿ ಸಿಕ್ಕುವುದು. ನಿನ್ನ ಉತ್ತರದಿಂದ ನನ್ನ ಕೆಲಸ ಕೈಗೊಡದಿದ್ದರೂ ಚಿನ್ನದ ಸರ ಸಿಕ್ಕುವುದು.”

ಮೇರಿ ಮಾತನಾಡಲಿಲ್ಲ. ಮುತ್ತಿನ ಹಾರದ ಲೋಭದಿಂದ ಅವಳ ಕಣ್ಣುಗಳು ಮಿಡುಗಿದವು. ಅವಳ ಮನದ ಭಾವವನ್ನರಿತು ಬರ್ನಾರ್ಡ್ “ನೀನು ಯುವರಾಜನ ಉಪಪತ್ನಿಯೆ?” ಎಂದು ಮೆಲುನಗೆಯೊಡನೆ ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದ.

ಶಿಷ್ಟಾಚಾರಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪುವುದಲ್ಲ ಈ ಪ್ರಶ್ನೆ. ಮೇರಿಗೆ ಅತೀವ ಕೋಪ ಬಂದಿತು. ಆದರೂ ಅವಳು ಆ ಮಾತನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸಲಿಲ್ಲ. “ಒಗೆ ಮೂರ್ಖರಂತೆ ಕೇಳುವ ಅಗತ್ಯವೇನು? ಊರಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ಅರಿಯದ ವಿಷಯವೇ?” ಎಂದಳಾಕೆ

“ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ, ಊರ ಜನರೆಲ್ಲರೂ ಇದು ನಿಜವೆಂದೇ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಆದರೂ ನಿನ್ನನ್ನು ಕೇಳುವುದವಶ್ಯವೆಂದೇ ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ಹೇಳು; ಹಾದೋ ಅಲ್ಲವೇ ಎಂದಿಷ್ಟು ಉತ್ತರ ಕೊಡು.” ಬರ್ನಾರ್ಡ್ ಧೀರಭಾವದಿಂದ ನುಡಿದ.

“ಹೌದು.”

“ಆಗಲೇ ನಾನು ಬಂದಾಗ ಯುವರಾಜರು ಬಂದು ಎಷ್ಟು ಹೊತ್ತಾಗಿತ್ತು?”

“ಎಷ್ಟೋ ಹೊತ್ತಾಗಿತ್ತು. ಬಹಳ ಹೊತ್ತಿನ ಮೊದಲೇ ನಾನು ಕೆಫೆ ಲಿಯೊಡರಿನಲ್ಲಿ ಒಟ್ಟಾಗಿ ಉಂಡು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದೆವು. ಹೋಟೆಲಿನ ೧ ನೆಯ ಕೋಣೆಯನ್ನು ಬಾಡಿಗೆಯಿಂದ ಹಿಡಿದಿದ್ದೆವು ತಮಗೆ ನಂಬುಗಾಗದಿದ್ದರೆ ಹೋಟೆಲಿನ ಆಡಳಿತಗಾರನನ್ನು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಅಲ್ಲಿಂದ ಒಂದೇ ಬಂಡಿಯಲ್ಲಿ ನಾವಿಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದೆವು. ಆಗ ಸುಮಾರು ರಾತ್ರಿ ೯ ಗಂಟೆ.”

“ಯುವರಾಜರು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದ ಬಳಿಕ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತು ಹೊರಗೆ ಹೋಗಿರಲಿಲ್ಲವೇನು?” ಸ್ವಲ್ಪ ಯೋಚಿಸಿ ಬರ್ನಾರ್ಡ್ ಕೇಳಿದ.

“ಹೊರಗೇತಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ? ಇಲ್ಲಿಯೇ ಇದ್ದರು.”

“ಏನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು?”

“ಅದನ್ನೂ ಹೇಳಬೇಕೆ? ಮದ್ಯಪಾನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು, ಹೊಗೆಸೊಪ್ಪು ಸೇಡುತ್ತಿದ್ದರು, ನಡುನಡುವೆ ನನ್ನೊಡನೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದರು.” ಮೇರಿ ಭ್ರೂಭಂಗಿಯೊಡನೆ ನುಡಿದಳು.

ಬರ್ನಾರ್ಡ್ ಇನ್ನೇನು ಕೇಳುವುದೆಂದು ಯೋಚಿಸಿದ. ಒಂದೆರಡು ನಿಮಿಷಗಳ ತರುವಾಯ “ಇಲ್ಲಿಗೆ ಮತ್ತೆ ಯಾರೂ ಬರಲಿಲ್ಲವೆ?” ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದ.

“ಯುವರಾಜರಿದ್ದ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಮತ್ತೊಬ್ಬರು ಬರುವರೆ?” ಸಿಟ್ಟಿನಿಂದ ಮೇರಿ ನುಡಿದಳು.

“ಮತ್ತೇನೂ ಹೇಳುವುದು ಇಲ್ಲವೆ ? ”

“ಇನ್ನೇನು ಹೇಳುವುದು? ತಾವು ಕೇಳಿದ್ದಕ್ಕೆಲ್ಲ ಉತ್ತರ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ.”

“ಯುವರಾಜರು ಒಳ್ಳೇ ರಸಿಕರು, ಮುತ್ತಿನ ಹಾರ ಧರಿಸಿದರೆ ನೀನವರಿಗೆ ಮತ್ತಷ್ಟು ಚೆಲುವೆಯಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತೀ.” ಬರ್ನಾರ್ಡ್ ತೀಕ್ಷ್ಣದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಮೇರಿಯ ಮುಖವನ್ನು ನೋಡುತ್ತ ನುಡಿದ:

ಮೇರಿಯ ಹುಬ್ಬುಗಳು ಆಕುಂಚಿತವಾದವು. ಅವಳೆಂದಳು: “ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಹಾರದ ಆಶೆಯಿಂದ ಸುಳ್ಳಾದಲೆ? ಸುಳ್ಳಾದಲು ನನ್ನ ಆಡಿಯೇನೂ ಇಲ್ಲ. ತಾವು ಕಲಿಸಿದಂತೆ ಹೇಳಲು ನಾನು ಸಿದ್ಧಳಿದ್ದೇನೆ.”

“ನಿನಗೆ ಸುಳ್ಳುಮಾತುಗಳನ್ನು ಕಲಿಸಲು ನಾನು ಬಂದಿಲ್ಲ. ದಿಟವನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಲು ಬಂದಿದ್ದೇನೆ. ನೀನು ಸತ್ಯವನ್ನು ಹೇಳಿದರೆ ದೇಶಕ್ಕೆ ಹಿತ್ತವುಂಟು. ಆದರೆ ನನಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಲು ನಿನ್ನಿಚ್ಛೆಯಿದ್ದಂತಿಲ್ಲ.”

“ತನುಗೆ ಎಂತಹ ಸಹಾಯ ಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಹೇಳದಿದ್ದರೆ ಏನೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಲಿ ? ”

“ವಿದ್ರೋಹಿಗಳ ದಳಪತಿಯನ್ನು ಬಂಧಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ನನಗೆ ನೆರವಾದವರಿಗೆ ಇಪ್ಪತ್ತು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ.”

ಮೇರಿಯ ಕಣ್ಣುಗಳು ವತ್ತಿ ಬೆಳಗಿದವು. ಸ್ವಲ್ಪ ಹಿಂದೆ ಮುಂದೆ ನೋಡುತ್ತ ಅವಳೆಂದಳು: “ವಿದ್ರೋಹಿಗಳ ದಳಪತಿ ಇಂದು ರಾತ್ರಿ ನನ್ನ ಕೋಣೆಗೆ ಬಂದಿದ್ದನೆಂದು ತಾವು ನಿಜವಾಗಿ ನಂಬಿರುವಿರಾ ? ”

ಬರ್ನಾರ್ಡ್ ಹೇಳಿದ: “ಇಪ್ಪತ್ತು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಎಂದರೆ ಕಡಿಮೆಯಾಗಲಿಲ್ಲ. ನಾನು ಆಡಿದಂತೆ ಮಾಡುವ ಮನಸ್ಸು. ಇಷ್ಟು ಹಣ ಒಮ್ಮೆಲೆ ಸಿಕ್ಕರೆ ಎಷ್ಟು ಅನುಕೂಲ, ವಿಚಾರಮಾಡು. ಇಷ್ಟು ಧನ ಸಿಕ್ಕುವುದು ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಈ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟರೆ ಎಷ್ಟೋ ನಿರಪರಾಧಿಗಳ ಜೀವವನ್ನು ಉಳಿಸಿದಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಇನ್ನೂ ಹಿಂದು ಮುಂದು ನೋಡಿದರೆ ನಡೆಯುವಂತಿಲ್ಲ. ಅವಧಿ ಸ್ವಲ್ಪವಿದೆ. ಇಪ್ಪತ್ತು ನಾಲ್ಕು ಗಂಟೆಗಳಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಸೂಚನೆಯನ್ನೊಪ್ಪದಿದ್ದರೆ, ಈ ಹಣವೂ ಕೈಬಿಟ್ಟುಹೋಗುವುದು. ಅನೇಕ ಸದ್ಗೃಹಸ್ಥರ ಪ್ರಾಣಗಳೂ ಸಂಕಟದಲ್ಲಿ ಬೀಳುವವು.”

೧೩

ಜಾನ್ ಪಿಟರ್ಸ್ ಮತ್ತು ಅವನ ಕಕ್ಕ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದರು.

“ ಕಕ್ಕಾ, ನಾನೀಗ ಬಹಳ ತೊಡಕಿನಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದಿದ್ದೇನೆ.”

ಮಗನ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ರಾಜನು ಹುಬ್ಬು ಮುದುರಿಸಿದ. ಮಗ ಪ್ರಜಾತಂತ್ರದ ಪಕ್ಷಪಾತಿಯೆಂದು ಅವನರಿತಿದ್ದ. ಆದುದರಿಂದ ಅವನನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳದೆ ಮಾತನಾಡಿದ. “ ನಿನ್ನೊಡನೆ ನನ್ನ ವಿಚಾರವೇ ಹೊಂದಿ ಕೆಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ನಿನ್ನ ಹುಚ್ಚಾಟವನ್ನು ಕೇಳಲು ನನ್ನ ಮನಸಿಲ್ಲ. ನೀನು ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಬರ್ನಾರ್ಡನೊಂದಿಗೆ ಯೋಚಿಸಿದ ಹಾಗಿದೆ. ಆ ಮನುಷ್ಯ ಮಹಾ ಹುಚ್ಚ. ಆತ ನನಗೆ ಹೇಳಿದ್ದೇನು ಗೊತ್ತೆ? ನಿನ್ನ ಅರಮನೆಯ ಬಳಿ ಶ್ರೀಮತಿ ಕ್ಲಾರ್ತುವನ್ನು ಮುತ್ತಿ ಮರ್ಯಾದೆಗೇಡುಮಾಡಿದ ಪುಂಡರನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಬಿಡಬೇಕಂತೆ! ನಾನು ಅವರನ್ನು ಬಿಟ್ಟೇನೆ? ಅವರನ್ನು ಗುಂಡಿಟ್ಟು ಕೊಲ್ಲಿಸಿದಾಗ ನನ್ನ ಮೈಯುರಿ ತಣ್ಣಗಾಗುವುದು. ಆ ಹತಭಾಗ್ಯರ ಸಾಹಸ ವೆಷ್ಟು, ಸ್ಪರ್ಧೆಯೆ ಷ್ಕು! ರಾಜ ಯಾರೊಡನಾದರೂ ವಿಹಾರ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ, ವಿಲಾಸವಾಡುತ್ತಾನೆ; ಅದಕ್ಕೆ ಈ ಮಕ್ಕಳೇಕೆ ಒಡಬರಲೇಕು? ”

“ ಆ ಜನರನ್ನು ಬಿಡಬೇಕೆಂಬುದು ಕೇವಲ ಬರ್ನಾರ್ಡರ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ವಲ್ಲ; ಸುತ್ತುಮುತ್ತಲಿನ ಪುಸ್ತಕಿಯನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ನನಗೂ ಅದು ಸರಿಕಾಣು ತ್ತದೆ ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟ್ ಸದಸ್ಯರ ಅಧಿಕಾರ ಫಲಿತಾಂಶ ಹೇಗಾಗಿದೆ ಬಲ್ಲರೇನು? ”

“ ಹೌದು, ಕೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಸಾಧಾರಣತಂತ್ರವಾದಿಗಳ ಪಕ್ಷ ಬಲಿಷ್ಠಿ, ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ನಮಗಿಂತ ಅವರು ಗಟ್ಟಿಗರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ರಾಜನಿಂದ ನಿಯುಕ್ತರಾಗಬೇಕಾದ ಸದಸ್ಯರು ಸೇರಿದರೆ ನಮ್ಮ ಪಕ್ಷವೇ ಬಲಿಷ್ಠವಾಗುವುದು.”

ಒಂದು ಸಿಗಾರೇಟನ್ನು ಕೊತ್ತಿಸಿ ಸೇದುತ್ತ ಪಿಟರ್ಸ್ ಉತ್ತರಿಸುತ್ತ: “ ಖಂಡಿತ ಹಾಗಾಗುವುದಿಲ್ಲ, - ಪಣವಿಟ್ಟು ಹೇಳಬಲ್ಲೆ. ತಮ್ಮ ನಿಯೋಜನೆ ಯಾದನೇಲೂ ಸಾಧಾರಣ ತಂತ್ರವಾದಿಗಳ, ಎಂದರೆ ತಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ದಲ್ಲಿ ಕ್ರಾಂತಿಕಾರಕರ-ಸಂಖ್ಯೆಯೇ ಹೆಚ್ಚಾಗುವುದು. ಮತಾಧಿಕೃದಿಂದ ಅವರು ಹೇಗೆ ಬೇಕೋ ಹಾಗೆ ಮಾಡುವರು; ಅದನ್ನು ತಾವೆಂತು ತಡೆಯುವಿರಿ? ”

“ ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟನ್ನು ಮುರಿದು ಬಿಡುತ್ತೇನೆ.”

“ ಅದರ ಫಲವೇನಾದೀತೆಂದು ಬಲ್ಲರಾ ? ನಾವು ರಾಜ್ಯಭ್ರಷ್ಟರಾಗುವುದು. ಪ್ರಜಾವಿಪ್ಲವ ತಪ್ಪಿದ್ದಲ್ಲ.”

ರಾಜನಿಗೆ ಸಿಟ್ಟೀರಿ ಕಣ್ಣುಗಳು ಕೆಂಪಾದವು. ಮುಪ್ಪಿನಿಂದ ಜೀರ್ಣವಾದ ಅವನ ಮೈಯಲ್ಲಿ ಹರಯದ ಹುರುಪು ಮರಳಿ ಬಂದಿತು. “ ತಮ್ಮಾ, ರಾಜವಂಶದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿ ಹೀಗೆ ಕಾವುರುಷನಂತೆ ಮಾತನಾಡುವೆಯಾ ? ನಮ್ಮ ಪಿತೃರ್ಷಿತ ಸಿಂಹಾಸನವನ್ನು ಪ್ರಜೆಗಳು ಕಿತ್ತುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆ ? ” ಎಂದು ಗುಡುಗಿದ.

ಪಿಟರ್ಸ್ ತನ್ನ ಧೀರತೆಯನ್ನು ಬಿಡಲಿಲ್ಲ. “ ಸುತ್ತುಮುತ್ತೂ ಕಾಣುತ್ತಿರುವುದನ್ನೇ ನಾನು ತಮಗೆ ಹೇಳಿದೆ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ನನ್ನನ್ನು ಕಾವುರುಷನೆಂದು ಬಯ್ಯರೆ ಉಪಾಯವಿಲ್ಲ. ಈ ತಿರಸ್ಕಾರವನ್ನು ನಾನು ಶಿರಸಾವಹಿಸುವೆ; ಅದರೆ ಅಲ್ಲವನ್ನು ಹೌದೆನ್ನುವುದು ನನ್ನಿಂದಾಗದು. ಪ್ರಜೆಗಳು ನಮ್ಮನ್ನು ಕಂಡರೆ ಅಸಹ್ಯಪಡುವರೆಂಬುದನ್ನು, ಹೇಗೆ ಅಲ್ಲಗಳೆಯಲಿ ? ” ಎಂದ.

“ ಅಸಹ್ಯಪಡುತ್ತಾರೆಯೆ ? ಅವರನ್ನು ಹೆದರಿ ಬಗ್ಗಿ ಬರುವಂತೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಲೇಬೇಕು. ನಮ್ಮ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಚಮ್ಮಟಿಗೆ ಉಟಿಂಬುದನ್ನು ಮರೆತು ಬಿಟ್ಟೆಯಾ ? ”

“ ಎಂಥ ಚಮ್ಮಟಿಗೆ ಕಕ್ಕ ? ”

“ ಬುದ್ಧಿಯೇ ಕೊಂಚ ಕಡಿಮೆ ನನಗೆ ! ಚಮ್ಮಟಿಗೆ ಯಾವುದೆಂದು ಗೊತ್ತಿಲ್ಲವೆ ? ದಂಡು. ನಮ್ಮ ಕೈಯಲ್ಲಿ ದಂಡಿದೆ. ಸೇನಾಪತಿಗೋಬಿ ನರರಿಂದ ನಿನ್ನೆ ರಾತ್ರಿ ವರದಿ ಬಂದಿದೆ ; ಶಿಬಿರದಲ್ಲಿ ಏಳುಸಾವಿರದ ಆರು ನೂರು ಸುಸಜ್ಜಿತ ಸೈನಿಕರಿದ್ದಾರೆಂತೆ.”

“ ಅದರಿಂದೇನೂ ವಿಶೇಷ ಲಾಭವಾಗಲಾರದು. ಅವರು ವಿದೇಶೀಯ ಶತ್ರುಗಳೊಡನೆ ಕಾದಾಡಲು ಸಿದ್ಧರಿದ್ದಾರೆ, ದೇಶದ ಜನರ ಮೇಲೆ ಗುಂಡು ಹಾರಿಸಲು ಅವರೆಂದೂ ಒಪ್ಪಲಾರರು.”

“ ರಾಜನ ಬೆನ್ನುಕಟ್ಟಿ ಅವರು ರಾಜನ ಶತ್ರುಗಳೊಡನೆ ಅವರು ಯಾರೇ ಇರಲಿ ಕಾದಲು ಸಿದ್ಧರಿದ್ದಾರೆ. ಪ್ರಜೆಗಳು ರಾಜನ ಶತ್ರುಗಳಾಗಿ ನಿಂತಾಗಲೂ ಅವರು ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಒಲೈನ್ನುವುದಿಲ್ಲ.”

“ ನನ್ನ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವಾಸವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಪ್ರಮಾಣಿಸಿ ನೋಡು ಹುದು. ರಾಜದ್ರೋಹಿಗಳು ಅವರನ್ನು ಒಡೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ.”

“ ನಿನ್ನ ಮಾತು ಸತ್ಯವಿದ್ದರೆ ನಾಳೆಯೆ ನಾನು ಜರ್ಮನಿಗೆ ದೂಳಿ ನನ್ನು ಕಳಿಸುವೆ.”

“ ಶಕ್ತಿ ಶಾಲಿಗಳಾದ ನೆರೆಹೊರೆಯವರು ದುರ್ಬಲರ ಬೆನ್ನು ಕಟ್ಟಿ ನಷ್ಟ ಕ್ಷೇಡಾಗಲು ಒಪ್ಪಿಯಾರೆಂದು ನನಗನಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಒಂದುವೇಳೆ ಅವರು ಸಹಾಯಕ್ಕೆ ಬಂದರೂ ಪರಕೀಯರ ಅನುಗ್ರಹದಿಂದ ಸಿಂಹಾಸನದಲ್ಲಿ ಕುಳಿ ತಿರುವುದು ಲಾಂಛನಾಸ್ವ ದವೆಂದು ಎನಿಸುವುದಿಲ್ಲವೆ?”

“ ಭಾವುಕತೆಯಿಂದ ಕಾರ್ಯವು ಯಾವಾಗಲೂ ಸಫಲವಾಗುತ್ತಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಯುಕ್ತಿ ಚಾತುರ್ಯಗಳಿಂದ ಕೆಲಸಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದೇ ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆ. ಜರ್ಮನಿಯ ನೆರವಿನಿಂದ ಗದ್ದುಗೆಯನ್ನು ಸ್ಥಿರಪಡಿಸಿಕೊಂಡರೆ ನಷ್ಟವೇನು ? ಗಂಡಾಂತರ ಬೇಗನೆ ದೂರಾಗುವು ; ಪ್ರಜೆಗಳು ಜಿನ್ನಾಗಿ ಅಂಕೆಯಲ್ಲಿ ಬರುವರು.”

“ ಹೇಗೆ ಹೇಳಿದರೂ ತಮಗೆ ತಿಳಿಯದಿದ್ದರೆ ಇನ್ನೇನು ಹೇಳಲಿ ? ನಮ್ಮ ಅದೃಷ್ಟದಲ್ಲಿ ದುಃಖವೇ ಬರೆದಿದೆ. ಪ್ರಜೆಗಳು ಕ್ಷೋಭೆಗೊಂಡು ನಮ್ಮನ್ನು ಕೊಲ್ಲದೆ ಬಿಟ್ಟರೆ ವುಣ್ಣು.”

ರಾಜನು ಬೇಸರದಿಂದ ನುಡಿದ : “ ಜಾನ್, ನೀನು ಹುಚ್ಚುಚ್ಚಾರ ವಾತನಾಡಿದರೆ ನಾನು ಬಾಯಿಮುಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳದೆ ; ವಿಧಿಯಿಲ್ಲ. ಈ ಹುಚ್ಚು ತನವನ್ನು ಬಟ್ಟುಬಿಡು. ನಮ್ಮ ಕೆಟ್ಟನಡತೆಯಿಂದಲೇ ಪ್ರಜೆಗಳು ಅಸಂತುಷ್ಟರಾಗಿ ಉದ್ರೇಕಗೊಂಡಿದ್ದಾರೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೀ. ಅದು ನಿಜವಿದ್ದರೆ ತಪ್ಪು ಯಾರದು ? ಪ್ರಜೆಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಅಪ್ರಿಯರು ಯಾರು ? ನಾನೋ ನೀನೋ ? ನಾವು ಯಾರೂ ಸಜ್ಜನರಲ್ಲ, ಇಬ್ಬರೂ ದುರಾಚಾರಿಗಳೆ. ಆದರೆ ನಾನು ಮಾಡಿದ ಕುಕರ್ಮವನ್ನು ಬಚ್ಚಿಡಲಿ, ನಿನಗದು ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ನೀನೊಂದು ಹೇಸಿಕೆಲಸ ಮಾಡಿದರೆ ಅದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಗೊತ್ತಾಗಿಬಿಡುತ್ತದೆ. ಹಾದಿಯೊಳಗೆ ಬಟ್ಟಿಯೊಳಗೆ ಎಲ್ಲಿಲ್ಲಿಯೂ ಅದರ ಚರ್ಚೆ ನಡೆಯುವುದು. ಅದೇ ನನ್ನ ವಿಷಯ ನರಪ್ರಾಣಿಗೂ ತಿಳಿಯುವುದಿಲ್ಲ. ನಾನು ಬದುಕಿರುವಷ್ಟು ದಿನವೂ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಆರಾಜಕತೆಯ ಭಯವಿಲ್ಲ. ನೀನು ಸಾವಧಾನ

ನಾಗದೆ ಹೋದರೆ, ನನ್ನ ತರುವಾಯ ಭಯಂಕರ ಗಂಡಾಂತರಕ್ಕೆ ಸಿಲುಕುವೆ.”

ಕೃಷ್ಣನ ಉಪದೇಶಕ್ಕೆ ಪಿಟರ್ಸ್ ಏನೂ ಉತ್ತರಕೊಡಲಿಲ್ಲ. ನಿಧಾನವಾಗಿ ಕಿಡಿಚಿಯ ಹತ್ತಿರಹೋಗಿ ಹೊರಗೆ ನೋಡತೊಡಗಿದ. ಇದಿಂಗಿ ಗಟ್ಟಿಯಾದ ಕಬ್ಬಿಣದ ಬಾರಲು. ದ್ವಾರರಕ್ಷಕರು ಶಸ್ತ್ರಪಾಣಿಗಳಾಗಿ ನಿಂತಿದ್ದರು. ಹತ್ತಿರವೆ ರಾಜ ಪಥ. ಜನರು ಅಡ್ಡಾಡುತ್ತಿದ್ದರು, ಕೂಗಾಡುತ್ತಿದ್ದರು, ಆಗಾಗ ಅರವನೆಯ ಕಡೆ ಕೆಟ್ಟಣ್ಣಿಂದ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಪಿಟರ್ಸ್ ಎಷ್ಟೋ ಹೊತ್ತು ಅತ್ತ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದು, ರಾಜನ ಕಡೆಗೆ ಹೊರಳಿದಾಗ, ಅತನು ತನ್ನ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಯೊಡನೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದ. ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಯನ್ನು ಕಳಿಸಿಕೊಟ್ಟು ರಾಜ ಪಿಟರ್ಸ್‌ನಿಗೆಂದ : “ ಬರ್ನಾರ್ಡ್ ನನ್ನನ್ನು ಕಾಣಲು ಹೊರಗೆ ಕಾದಿದ್ದನಂತೆ. ಅವನನ್ನೀಗ ಕಾಣಲು ನಿನಗೇನಾದರೂ ಅಡ್ಡಿಯುಂಟೋ ?”

“ ಇಲ್ಲ ಯಾವ ಅಡ್ಡಿಯೂ ಇಲ್ಲ. ಅವರ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುವುದೆಂದ ನಷ್ಟವೇನು ?”

ಅರಸನ ಅಪ್ಪಣೆಯಂತೆ ಬರ್ನಾರ್ಡ್ ಒಳಗೆ ಬಂದ. ಅಲ್ಲಿ ಪಿಟರ್ಸ್ ನನ್ನು ಕಂಡು ಅವನು ಮುಗುಳ್ಳುಕ್ಕ. ಇಬ್ಬರ ಕಡೆಗೂ ನೋಡಿ ಅರಸನೆಂದ : “ ಇಂದು ಮುಂಜಾನೆ ನಿಮ್ಮಿಬ್ಬರ ಭೆಟ್ಟಿಯಾಗಿತ್ತೇನು ?”

“ ಇಲ್ಲ ಮಹಾರಾಜರೆ, ನಿನ್ನೆ ರಾತ್ರಿ ಆಗಿತ್ತು.” ಬರ್ನಾರ್ಡ್ ಹೇಳಿದ.

“ ಎಲ್ಲಿ ಭೆಟ್ಟಿಯಾಗಿತ್ತೆಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ನನಗೆ ಹಟವಿಲ್ಲ. ಆಗಿರಬಹುದು, ಎಲ್ಲಿಯಾದರೂ ಅಯೋಗ್ಯಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ. ಇರಲಿ. ಏನಾದರೂ ಹೊಸ ಸುದ್ದಿ ಉಂಟೆ, ಮಿ. ಬರ್ನಾರ್ಡ್ ?”

ಬರ್ನಾರ್ಡ್ ಹಿಡಿದುಬಿಟ್ಟಂತೆ ಉತ್ತರವಿತ್ತ : “ ವಿಶೇಷವೇನೂ ಹೊಸಸುದ್ದಿಯಿಲ್ಲ. ನಿನ್ನೆ ರಾತ್ರಿ ನನ್ನ ಅನುಚರರು ವಿದ್ಯೋಹಿಗಳ ಗುಪ್ತ ಸಭೆಯನ್ನು ಮುತ್ತಿದ್ದರು. ಅದರಿಂದೇನೂ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗಲಿಲ್ಲ ”

ದೊರೆ ಹುಬ್ಬುಗಂಟೆಕ್ಕಿದ : “ ಈ ಸಲವೂ ಸೋತಿರಾ? ಅದನ್ನು ಹೇಳುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ಇಲ್ಲೆಯವರೆಗೆ ಬಂದಿರಾ ?”

ಬರ್ನಾರ್ಡ್ ಮುಖಭಂಗಿತನಾಗಿ ಹೇಳಿದ : “ ಪ ಹಾರಾಜ, ನಾನು ಸೋಲನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಆದರಿಂದ ನನಗೆ ವಸನವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಎಳೆ ಸ್ಥಿತನಾಗಿದೆ, ಕಾರ್ಯ ಕೈಗೂಡುವಲ್ಲಿ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲ. ಸ್ವಲ್ಪ ವಿಲಂಬ ವಾದೀತು ಅಷ್ಟೆ.”

ದೊರೆ ಅಸಹಿಷ್ಣು ಭಾವದಿಂದ ಮಾತನಾಡಿದ : “ ಬರ್ನಾರ್ಡ್, ಕಾರ್ಯ ಈಡೇರುವುದಕ್ಕೆ ತಡವುಂಟೆಂದು ಎಂದಿನಿಂದಲೂ ನೇಳುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಸಮಯ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಈಗ ಇನ್ನೆಷ್ಟು ಸಮಯ ಬೇಡಲು ಬಂದಿರುವಿರಿ ? ನಗರದ ಇಂದಿನ ಸ್ಥಿತಿ ಹೇಗಿದೆ ?”

ಈ ತಿರಸ್ಕಾರದಿಂದ ಬರ್ನಾರ್ಡ್ ಗಂಭೀರನಾದ. “ ನಾನು ಎಂತಹ ವಿಷಮಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆಂಬುದರ ಕಲ್ಪನೆ ತಪ್ಪಾಗಿದ್ದರೆ, ನನ್ನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ತಾವು ಇಷ್ಟೊಂದು ಅಸಂತುಷ್ಟರಾಗುತ್ತಿದ್ದೀರಿ ; ತಿರಸ್ಕಾರ ತೋರುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಇನ್ನೂ ಕ್ಷೋಭದ ಮಾತೆಂದರೆ, ನಗರದ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಕಂಡು ನಾನು ಅತ್ಯಂತ ಉತ್ಕಂಠಿತನಾಗಿದ್ದೇನೆ. ಕೆಲದಿನಗಳಲ್ಲಿಯೇ ಪ್ರಜೆ ಬಂಡೇಳುವಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿದೆ ; ಶೀಘ್ರವೇ ಅವರನ್ನು ಹತ್ತಿಕ್ಕುವುದು ಆಗತ್ಯ. ಆ ಬಗ್ಗೆ ಪ್ರಭುಗಳು ವಿಚಾರವಿವಿಧವಾದ ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಕರೆಸಿದರೆ ಅನುಕೂಲ. ಸೈನಿಕರ ಮನೋಭಾವವನ್ನು ಅರಿತುಕೊಳ್ಳುವುದು ಅವಶ್ಯ.”

ಈ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ರಾಜನ ಮುಖವು ಅತ್ಯಂತ ಗಂಭೀರವಾಯಿತು. ತೀಕ್ಷ್ಣ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಬರ್ನಾರ್ಡನ ಮುಖವನ್ನು ನೋಡುತ್ತ ಬೇಸರದಿಂದ ಕೇಳಿದ : “ ನೀವು ಈ ಯುವರಾಜನೊಡನೆ ಮಾತಾಡಿಕೊಂಡಿರುವಿರೇ ?”

ಬರ್ನಾರ್ಡನಿಂದ : “ ಇಲ್ಲ ವ:ಹಾರಾಜರೆ, ಇವರೊಡನೆ ನಾನು ಯಾವ ಆಲೋಚನೆಯನ್ನೂ ಮಾಡಿಲ್ಲ.”

“ ಒಳ್ಳೆದು, ಸೇನಾಪತಿಯನ್ನು ಈಗಲೇ ಕರೆಸುತ್ತೇನೆ. ಪ್ರಜೆಗಳು ವಿದ್ರೋಹವೆಸಗಿದರೆ, ಚೆನ್ನಾಗಿ ಹಣೆದುಬಿಡಬೇಕು. - ಇನ್ನೊಮ್ಮೆಂದೂ ತಲೆ ಯೆತ್ತಿರಬಾರದು ” ಎಂದು ರಾಜ ರಾಯದರ್ಶಿಯನ್ನು ಕರೆದು ಸೇನಾಪತಿಯನ್ನು ಕರೆತರುವಂತೆ ಹೇಳಿ ಕಳಿಸಿಕೊಟ್ಟ. ಬಳಿಕ ಮತ್ತೆ ಬರ್ನಾರ್ಡನಿಗೆಂದ :

“ಪ್ರಜೆಗಳು ಏಕೆ ವಿದ್ರೋಹಿಗಳಾಗಿದ್ದಾರೆ? ಮೂರು ವರುಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಅವರಿಗೆ ಯಾವ ಅಸಂತೋಷವೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಈಗ ಈ ಪರಿವರ್ತನೆಗೆ ಕಾರಣವೇನು?”

“ಮಹಾರಾಜ, ಒಬ್ಬ ದುಷ್ಟ ಅವರನ್ನು ಕುಣಿಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಅವನೇ ವಿದ್ರೋಹಿದಳದ ನಾಯಕ. ಪ್ರಜೆಗಳ ಬಂಡಾಯಕ್ಕೆ ಅವನೇ ಮೂಲ.”

“ಕಳೆದ ಮೂರು ವರ್ಷಗಳಿಂದಲೂ ಅವನು ಜನರನ್ನು ಉತ್ತೇಜನ ಗೊಳಿಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆ; ನಾಡಿಗೆ ಕೇಡು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾನೆ; ಆದರೂ ಇಷ್ಟು ದೀರ್ಘಕಾಲದಲ್ಲಿಯೂ ಅವನನ್ನು ಹಿಡಿಯುವುದು ನಿಮ್ಮಿಂದಾಗಲಿಲ್ಲ. ನಿಮ್ಮೇ ಅಕ್ಷಮತೆ ಲಜ್ಜಾಸ್ಪದವಲ್ಲವೆ?”

“ಮಹಾರಾಜ, ಹೌದು ನೀವೆನ್ನುವ ಹಾಗೆಯೇ ಆಗಿದೆ ಈ ಅಕ್ಷಮತೆಯ ಚಿಂತೆ ಹಗಲಿರುಳೂ ನನ್ನೆದೆಯನ್ನು ಕೆವುಚುತ್ತಿದೆ; ಯಾವ ಕಠಿನ ಶಿಕ್ಷೆಯೂ ಇಷ್ಟು ಅಸಹನೀಯವಿರಲಾರದು.”

ರಾಜನಿಗೆ ಸಿಟ್ಟುಬಂದಿತು. “ನೀವು ನಿರುಪಯೋಗಿ! ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯವೇನೂ ದೊಡ್ಡದಲ್ಲ; ಬಹುಸಂಖ್ಯೆ ಪೋಲಿಸರು ನಿಮ್ಮ ಕೈಯೊಳಗಿದ್ದಾರೆ; ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಪತ್ತೆದಾರರಿಗೂ ಪುಂಡರಿಗೂ ಕೊರತೆಯಿಲ್ಲ. ಆದರೂ ಸಂಕೋಚವಿಲ್ಲದೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೀರಿ- ವಿದ್ರೋಹಿಗಳ ದಳಪತಿಯನ್ನು ಹಿಡಿಯುವುದು ಕಠಿನವೆಂದು!”

“ಮಹಾರಾಜರೆ, ನಿಜ, ಇದು ಬಲು ಲಜ್ಜೆಯ ವಿಷಯ. ಆದರೆ ಅವನು ಎಂಥ ಧೂರ್ತ, ಅವನ ಕಾರ್ಯಪ್ರಣಾಲಿ ಎಂಥ ಅಸಾಧಾರಣ ಎಂಬುದನ್ನು ದಯವಿಟ್ಟು ಮರೆಯಬೇಡಿರಿ ಅವನು ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನೂ ಪತ್ರಿಕೆಗಳನ್ನೂ ಪ್ರಚುರಪಡಿಸಿ ಜನರ ತಲೆತಿರುಗಿಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆ; ಅಕೃಂತ ವ್ಯವಸ್ಥಿತವಾಗಿ ದಳವನ್ನು ಸಂಘಟಿಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ನನ್ನನ್ನು ಬಿಡಿರಿ, ಹಿರಿಯ ವಿದ್ರೋಹಿಗಳಿಗೂ ಅವನು ಯಾರು, ಇರುವುದೆಲ್ಲಿ ಎಂಬುದು ತಿಳಿದಿಲ್ಲ. ಆರು ಸಲ ವಿದ್ರೋಹಿಗಳ ಸಭೆಗೆ ಅವನು ಬಂದಿದ್ದ; ಒಮ್ಮೆಯೂ ಒಬ್ಬರೂ ಅವನ ಮೋದಿಯನ್ನು ನೋಡಿಲ್ಲವೆಂದರೆ! ಜನರಲ್ಲಿ ಅವನು ದ್ವಿರೂಪಿಯಾಗಿ ವ್ಯವಹರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಅವನಿಗಲೂ ಈ ನಗರದಲ್ಲಿಯೆ ಇದ್ದಾನೆ, ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲ.”

“ ಇದೇ ನಮಗೆ ದೊಡ್ಡಲಾಭ! ನಗರದಲ್ಲಿಯೇ ಇದ್ದಾನೆನ್ನುತ್ತೀರಿ, ಆದರೆ ಹಿಡಿಯುವುದು ಕೈಲಾಗಲೊಲ್ಲದು. ನಿಮ್ಮ ದಾರ್ಬಲ್ಯವನ್ನು ಮುಚ್ಚಿ ಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಅವನ ಚಾತುರ್ಯವನ್ನು ಹೊಗಳುತ್ತಿರುವಿರಿ. ಹೇಳಿರಿ, ಇಂದು ಹಿಡಿಯಬಲ್ಲರಾ ?”

ಬರ್ನಾರ್ಡ್ ಗೋಣುಹಾಕಿ ಉತ್ತರವಿತ್ತ : “ ಇಲ್ಲ, ಮಹಾರಾಜ, ಇಂದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಅವನು ಯಾರೆಂಬುದನ್ನು ಮಾತ್ರ ನಾಡದಿನೊಳಗೆ ಗೊತ್ತುಹೆಚ್ಚೇನು ”

“ ನಾಡದಿನವರೆಗೆ ಏಕೆ ಅವಧಿ ಬೇಕು ?” ಪಿಟರ್ಸ್ ಕೇಳಿದ.

“ ಶ್ರೀಮತಿ ಕ್ಲಾರ್ತಳನ್ನು ಸುಲಿದುಕೊಂಡ ಜನರನ್ನು ಘೋಷದಾರಿಗೆ ಗುರಿಪಡಿಸಿದರೆ, ವಿದ್ರೋಹಿಗಳ ದಳಪತಿ ಲಕ್ಷಜನರೊಂದಿಗೆ ಅರಮನೆಯನ್ನು ಮುತ್ತುವನೆಂದು ವದಂತಿಯಿದೆ. ಅದು ನಿಜವಾದರೆ ಆಗ ದಳಪತಿ ಯಾರೆಂದು ಗೊತ್ತಾಗುವುದು.” ಎಂದ ಬರ್ನಾರ್ಡ್.

“ ಲಕ್ಷಜನರು! ಅಷ್ಟು ಜನ ವಿದ್ರೋಹಿಗಳು ರಾಜಧಾನಿಯಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ ಯೆ ?” ರಾಜ ಬೆರಗಾಗಿ, ಸ್ವಲ್ಪ ಗಾಬರಿಯಿಂದಲೇ ಕೇಳಿದ.

ಬರ್ನಾರ್ಡ್ ಹೇಳಿದ : “ ಮಹಾರಾಜ, ಇಲ್ಲಿಯೇ ಅಷ್ಟಿಲ್ಲ ನಿಜ. ಮಘಸ್ಪಲದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಇತರ ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಇದ್ದಾರೆ; ಅವರೆಲ್ಲರ ಸಂಖ್ಯೆ ಒಟ್ಟು ಲಕ್ಷಕ್ಕೆ ಕಡಿಮೆಯಾಗಲಾರದು. ಮಘಸ್ಪಲದಲ್ಲಿ ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ ಊರುಗಳಲ್ಲಿದ್ದ ವಿದ್ರೋಹಿಗಳ ಎಲ್ಲ ಕೇಂದ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಅವರು ಯಥಾಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಣ ಪಡೆಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅವರ ಕಾರ್ಯಪ್ರಣಾಲಿಯಲ್ಲಿ ಯಾವ ದೋಷವೂ ಇಲ್ಲ. ರಾಜಧಾನಿಗೆ ಬರುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಅವರು ಮೊದಲೇ ಸೈಶಲ್ ಟ್ರೇನಿನ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ನಾವು ಮುಂಚೆಯೇ ರೇಲ್ವೆ ನಿಲ್ದಾಣಗಳನ್ನು ಅಕ್ರಮಿಸಿಕೊಳ್ಳದಿದ್ದರೆ, ಒಂದೇಕೆ ಎರಡುಮೂರು ಘಂಟೆಗಳಲ್ಲಿ ರಾಜಧಾನಿಯಲ್ಲಿ ಸೇರಬಹುದು.”

“ ನಿಮ್ಮ ಆಡಳಿತದಲ್ಲಿಯೇ ಸಡಿಲುತನದಿಂದಾಗಿ ವಿದ್ರೋಹಿಗಳು ಇಷ್ಟು ಬಲಿತು ಮಲಿತು ಕೂಡಿದಾರೆ. ಇಂತಹ ನೀನೇ ಮೊಣೆಗಾರನು.”

“ನುಹಾರಾಜರೆ, ಇದರಲ್ಲಿ ನನ್ನ ತಪ್ಪೇನು? ಅದರು ಯಾವುದಾದರೂ ಶಾಸನಬಾಹಿರ ಕೆಲಸಮಾಡಿದರೆ ನಾನು ಹಿಡಿಯದೆ ಬಿಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವರೆಂದೂ ವಿಧಿಯನ್ನು ಉಲ್ಲಂಘಿಸಲಿಲ್ಲ; ಕಾಯದೆಯ ಚೌಕಟ್ಟಿನಲ್ಲಿಯೇ ನಡೆಯುವ ಕೆಲಸವನ್ನು ನಾನೆಂತು ತಡೆಯಬಲ್ಲೆ? ಈ ಸೊಶಾಲಿಷ್ಟರು ನಡೆಸುತ್ತಿರುವ ಚರ್ಚೆಗಳು ಪ್ರಚಲಿತ ಶಾಸಕಕ್ಕೆ ನಿಸಿದ್ಧವಾಗಿಲ್ಲ. ವಿದ್ಯೋಹಿಗಳ ಹಿರಿಯರು ಮಾತ್ರ ಅವಗೀವಾಗ ವಿಧಿಭಂಗ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಪ್ರಬಲರು ಮತ್ತು ಪ್ರಖ್ಯಾತರು. ಇಂತಹ ಜನನಾಯಕರನ್ನು ನಾಚಿಕೆಗೇಡುಮಾಡುವುದು ಯುಕ್ತವೋ ಲೇಗಿಂಬುದನ್ನು ಕರಿತು ಮಹಾರಾಜರ ಮಂತ್ರಣಾಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೋ ಸಲ ವಾದ-ತರ್ಕ ನಡೆದಿವೆ..”

“ಆದರೆ ವಿದ್ಯೋಹಿಗಳ ಪ್ರಧಾನನಾಯಕನನ್ನು ಬಂಧಿಸುವುದು ಅತ್ಯಂತ ಅವಶ್ಯವೆಂಬುದನ್ನು ಹೇಗೆ ನಿರಾಕರಿಸುವಿರಿ? ಏನಾದರೂ ಮಾಡಿ ಅವನನ್ನು ಶಿಫುವೇ ಬಂಧಿಸಿರಿ. ಬೆಳಗಾಗುವುದರೊಳಗೆ ಅವನನ್ನು ಇಲ್ಲಿನ ಸರ್ಜೆಕು; ನಗರದಲ್ಲಿ ಮತ್ತೆ ವಿದ್ಯೋಹಿಗಳ ಸದ್ದೇ ಕೇಳಿರಬಾರದು.”

“ನುಹಾರಾಜರೆ, ಅವನನ್ನು ಹಿಡಿಯುವುದಕ್ಕೆ ಪೂರಾ ಪ್ರಯತ್ನಪಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ; ಆದರೂ ಸಲ ಸಿಕ್ಕದಾಗಿದೆ. ನೀವೆಂದಂತೆ ನಾನೀ ಹೋಣೆಗಾರಿ ಕೆಯ ಪಸಕ್ಕೆ ಸರ್ವಥಾ ಅಯೋಗ್ಯ. ನಾನು ತ್ಯಾಗಸತ್ರ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಮುಕ್ತವಾಡಿರಿ.”

“ಹುಚ್ಚರ ಹಾಗೆ ಮಾತಾಡಬೇಡಿರಿ ಬರ್ನಾರ್ಡ್. ತ್ಯಾಗಸತ್ರ ಕೊಡಲು ಇದು ಸಮಯವಲ್ಲ; ನಾಲಕ್ಕುಕಡೆಗಳಿಂದ ಗಂಡಾಂತರ ಕವಿದು ಬರುತ್ತಿದೆ.— ದುರ್ದೈವಿಗಳ ದಳಪತಿ ಯಾರೆಂಬುದು ನಿಮ್ಮ ಅನುಮಾನಕ್ಕೂ ಸಿಕ್ಕಿಲ್ಲವೆ?” ಎಂದ ರಾಜ.

ಬರ್ನಾರ್ಡ್ ಹಿಂಜರಿಯುತ್ತ ಉತ್ತರವಿತ್ತ: “ನಿನ್ನೆ ರಾತ್ರಿ ವಿದ್ಯೋಹಿಗಳ ಗುಪ್ತಸಭೆಗೆ ಮುತ್ತಿಗೆ ಹಾಕಿದ್ದೆನಷ್ಟೆ. ಆ ಶೋಧನೆಯಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಮನದ್ಲೂ ತುನುಕೊಂದು ಸಂದೇಹ ಮೂಡಿದೆ.” ಎಂದು ಒಮ್ಮೆ ಪಿಟರ್ಸನ ವೇದಗವನ್ನು ನೋಡಿದ.

ಅದೇ ಮೊತ್ತಿಗೆ ದ್ವಾರಪಾಲಕನು ಸೇನಾಸತಿ ಬಂದ ಸುದ್ದಿಯನ್ನು ತಂದ. ರಾಜನು ಅತ್ತ ಲಕ್ಷ್ಮಿಗೊಟ್ಟುಗ ಪಿಟರ್ಸ ಬರ್ನಾರ್ಡನ ಕಿವಿಯೊಳಗೆ

ಉಸೂರ: “ ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಮಾತನಾಡಿರಿ, ಹೆಡ್ಡರಂತೆ ತಟ್ಟನೆ ಏನಾದರೂ ಹೇಳಬೇಡಿರಿ; - ಹಿಂದುಗಡೆ ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪವಾದೀತು.”

ಬರ್ನಾರ್ಡ್ ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲನೆ ರಾಜನಿಗೆ ಹೇಳಿದ. “ನಿನ್ನಿನ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ವಿದ್ರೋಹಿಗಳ ದಳಪತಿ ಭಾಗವಹಿಸಿದ್ದ, ನನ್ನ ಸುಳಿವು ಕಂಡು ಅಪೃಥ್ಯನಾಗಿ ಬಿಟ್ಟ. ಅವನು ಆ ಮನೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಅಡಗಿದ್ದನೆಂಬುದಕ್ಕಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಸಂಶಯವೇ ಇಲ್ಲ.”

“ ಮೇರಿಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನಿಮಗೆ ಸಂದೇಹವಲ್ಲವೆ ? ” ನಗುತ್ತ ಪಿಟರ್ಸ್ ಕೇಳಿದ.

“ ಸಂದೇಹ ಏಕೆ ಬರಬಾರದು ? ತಮಗೆ ಗೊತ್ತೇ ಇರಬೇಕಲ್ಲ, ಅವಳಿಗೆ ಉಪಪತಿ ಒಬ್ಬನೇ ಇಲ್ಲ.”

“ ನಾನು ಅಣವಾಡಿ ಹೇಳಬಲ್ಲೆ—ನಿನ್ನೆ ರಾತ್ರಿ ನನ್ನ ಹೊರತು ಯಾರೂ ಅವಳ ಮನೆಗೆ ಬಂದಿಲ್ಲ.” ಎಂದ ಪಿಟರ್ಸ್.

“ ಈಗೊಬ್ಬ ಬುದ್ಧಿವಂತರನ್ನು ಕಂಡಂತಾಯಿತು. ಸೇನಾಪತಿ ತಮ್ಮ ಸೈನಿಕರು ವಿಶ್ವಾಸಾರ್ಹರೆಂಬ ಬಗ್ಗೆ ಪೂರ್ಣ ಭರವಸೆ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ಕರ್ತವ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಪ್ರಾಣ ದಾನಮಾಡಲು ಸಿದ್ಧರಿರುವೆಂಬುದನ್ನು ಸೇನಾಪತಿ ನಿರಾಕರಿಸುವುದಿಲ್ಲ.” ಎಂದು ದೊರೆಯೆಂದ.

“ ತಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯವೇನು ಸೇನಾಪತಿಗಳೆ ? ” ಬರ್ನಾರ್ಡ್ ಕೇಳಿದ.

“ ನನ್ನ ಸೈನಿಕರೆಂದೂ ಅವಿಧೇಯರಾಗಿ ನಡೆಯರು. ವಿವೇಚಿಹಿಗಳಿಗೆಲ್ಲೋ ಭ್ರಮೆ ಅದರ ಫಲವನ್ನು ಅವರುಣ್ಣುತ್ತಾರೆ.”

“ ಹಾಗಾದರೆ ನಾಡದು ಆವರ ಕವಾಯತು ಆರಂಭಿಸಿರಿ.” ಬರ್ನಾರ್ಡ್ ಹೇಳಿದ.

“ ಅದಕ್ಕೆ ನನ್ನ ದೇನೂ ಆಕ್ಷೇಪವಿಲ್ಲ. ಮಹಾರಾಜರ ಒಪ್ಪಿಗೆಯಿದ್ದರೆ ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಆಗಲಿ ”

“ ಆ ಮನೆಯ ಅಂಗಳದಲ್ಲಿ ಸಶಸ್ತ್ರ ಸೈನಿಕರನ್ನಿರಿಸಿರಿ. ನಾಲಕಾರು ಬಂದೂಕಿನ ಶಬ್ದಗಳನ್ನು ಕೇಳಿದರೆ ಸಾಕು, ವಿದ್ರೋಹಿಗಳು ತಣ್ಣಗಾಗುತ್ತಾರೆ. ನೀನೇನೆನ್ನುತ್ತೀ ತಮ್ಮಾ ? ” ಎಂದು ರಾಜ ಸೇನಾಪತಿಗೆ ಹೇಳಿ, ಪಿಟರ್ಸ್‌ನ ಕಡೆ ನೋಡಿದ

“ ಸೇನಾಪತಿಗಳದೂ ನನ್ನದೂ ಒಮ್ಮತವಾಗಿದ್ದರೆ ಸಂತೋಷವಿತ್ತು. ಆದರೆ ನನ್ನ ನಂಬುಗೆ ಬೇರೆಯಾಗಿದೆ. ಮಹಾರಾಜ, ನಾಳೆ ಮುಂಜಾನೆ ಸೈಶಲ್ ಟ್ರೇನನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸಲು ಅಪ್ಪಣೆಯಿತ್ತರೆ ನೆಟ್ಟಗಾದೀತು.” ಎಂದ ಪಿಟರ್ಸ್.

“ ಏತಕ್ಕೆ ? ” ರಾಜ ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದ.

“ ತಾವು ಶ್ರೀಮತಿ ಕ್ಲಾರ್ತುವಿನೊಂದಿಗೆ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿಗೆ ತೆರಳಬೇಕು.”

ರಾಜನು ಅತಿಕೋಪದಿಂದ ನೆಲಕ್ಕೆ ಕಾಲಪ್ಪಳಿಸಿದ. “ ಏನು ? ನೀನು ನನಗೆ ಸಿಂಹಾಸನವನ್ನು ತೊರೆದು ಓಡೆನ್ನುವೆಯಾ ? ಜೀವವಿರುವವರೆಗೂ ಅದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ವಿದ್ರೋಹಿಗಳ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಜೀವ ಕೊಟ್ಟೇನೇ ವಿನಾ ಓಡಿ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ.” ಎಂದ.

“ ನಮ್ಮ ಹಣೆಯಲ್ಲಿ ಹಾಗೆಯೇ ಬರೆದಿದೆಯೇ ಏನೋ ! ” ಎಂದು ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲನೆ ಪಿಟರ್ಸ್ ಉಸುರಿದ.

೧೪

ಇಳಿಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಪೆನಿಸರ್ ತನ್ನ ಮನೆಯ ಮೊಗಸಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿದ್ದಳು. ಹಠಾತ್ ಜಾನ್ ಪಿಟರ್ಸ್ ಅವಳೆದುರು ಒಡಮೂಡಿದ. ಈ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅವನನ್ನು ಲಂಡನ್ನಿನಲ್ಲಿ ಕಂಡೇನೆಂದು ಅವಳು ಬಗೆದಿರಲಿಲ್ಲ. “ ತಾವಿಲ್ಲಿ ? ” ಎಂದು ಅಚ್ಚರಿಯಿಂದ ಕೇಳಿದಳು.

“ ಅಶ್ಚರ್ಯವೇಕೆ ? ನಾನಿಲ್ಲಿಗೆ ಬರುವುದು ಅಸಂಭವವೇ ? ” ಪಿಟರ್ಸ್ ಎಂದ.

“ ಅದೇನು ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ತಮ್ಮ ದೇಶದ ಸ್ಥಿತಿ ಈಗ ಬಹಳ ಜಟಿಲವಾಗಿದೆ, ರಾಜಸರಿವಾರದ ಸಮಸ್ಯೆ ಅತಿಸೂಕ್ಷ್ಮಕ್ಕೆ ಬಂದಿದೆ ಎಂದು ಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಓದಿದ್ದೆ. ಇಂಥ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ತಾವು ಸ್ವದೇಶವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬರುವರೆಂದು ನನಗೆನಿಸಿದ್ದಿಲ್ಲ.”

ಪಿಟರ್ಸ್ ಸತ್ಯವ್ಯವಸ್ಥೆಯಿಂದ ಪೆನಿಸರಳ ಮೋರೆಯನ್ನು ನೋಡಿದ. “ ಲಂಡನ್ನೆಂದರೆ ನನಗೆ ಬಲುಮೆಚ್ಚು. ನೀನಿಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಏನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೀ ? ” ಎಂದ.

“ ಈವೊತ್ತು ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ನಮ್ಮ ಅಭಿನಯವಿತ್ತು. ಅದನ್ನು ಮುಗಿಸಿ ಕೊಂಡು ಇದೀಗ ಬಂದು ವಿರಮಿಸಿದ್ದೆ. ನಡೆಯಿರಿ ಒಳಗೆಹೋಗುವಾ.” ಇಬ್ಬರೂ ಒಳಗೆ ಹೋಗಿ ಮೇಜಿನ ಸಕ್ಕದಲಲ್ಲಿ ಕುಳಿತ ಬಳಿಕ ಪೆನಿಸರ್ ಮತ್ತೆಂದಳು: “ತಾವೇಕೋ ಈಗ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಾಗಿದ್ದೀರಿ. ಮೈಯಲ್ಲಿ ನೆಟ್ಟಗಿಲ್ಲವೆ?”

“ ದಿನಗಳು ಬಹಳ ಕೆಟ್ಟ ಬಂದಿವೆ. ಮನಸಿಗೆ ನೆಮ್ಮದಿಯಿಲ್ಲ. ಶ್ರಮವೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ.”

“ ಅದಕ್ಕೇ ಇಷ್ಟು ಬದಲಾಗಿದ್ದೀರೇನು ? ತಾವು ಅವರಲ್ಲವೆಂಬಂತಾಗಿದ್ದೀರಿ.”

ಹೀಗೆ ಕೆಲವಾರು ಮಾತುಕತೆಗಳಾದ ನೇಲೆ ಪಿಟ್‌ಸರ್ ಅಲ್ಲಿಂದೆದ್ದ. ಅವನನ್ನು ಕಳಿಸಿ ಬಂದು ಪೆನಿಸರ್ ಬಾಗಿಲಿಕ್ಕೆ ಒಳಗಣಿಂದ ಭದ್ರಪಡಿಸಿದಳು. ಅವಳು ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಬದಲಿಸುವುದರೊಳಗೇ ಮತ್ತೆ ಯಾರೋ ಬಾಗಿಲನ್ನು ತಟ್ಟಿದರು. “ ಯಾರು ನೋಡು, ಅಪರಿಚಿತರಾಗಿದ್ದರೆ ಒಳಗೆ ಬರುವ ಅಗತ್ಯವಿಲ್ಲ” ಎಂದು ಅವಳು ತನ್ನ ತೊತ್ತಿಗೆ ಹೇಳಿದಳು.

“ ಸರ್ ಜಿಲ್ಬರ್ಟ್ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ” ತೊತ್ತು ಬಾಗಿಲನ್ನು ತೆರೆದು ನೋಡಿ ಹೇಳಿದಳು

ಪೆನಿಸರ್ ಹೋಗಿ ಕೈನೀಡಿ ಜಿಲ್ಬರ್ಟನನ್ನು ಸ್ವಾಗತಿಸಿದಳು. “ ಬರ್ಲಿ. ತಮ್ಮನ್ನು ಕಂಡು ಸಂತೋಷವಾಯಿತು. ಬರುವಾಗ ಯಾರನ್ನಾದರೂ ಇದಿರಿಗೆ ಕಂಡಿರೇನು ?” ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದಳು.

“ ಹೂಂ. ನಿನ್ನೊಬ್ಬ ಮಿತ್ರ ಇಳಿದುಹೋದ. ಏಕೋ ವಿಷಣ್ಣನಾಗಿದ್ದ ”

“ ಅವರು ನನ್ನನ್ನು ಕಾಣಲು ಬಂದಿದ್ದರು ಏನಾರು ನಿಮಿಷ ಮಾತ್ರ ಇದ್ದರು. ಅವರ ಮನೋಭಾವವೇನೂ ಗೊತ್ತಾಗಲಿಲ್ಲ.”

“ ಇಷ್ಟು ಬೇಗ ಅವನಿಂದ ನೀನು ಬಿಡುಗಡೆ ಹೊಂದಿದ್ದೀ ಸಂತೋಷದ ಸಂಗತಿ. ಅವನು ಮಹಾದುಶ್ಚರಿತ್ರನೆಂದು ಕೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಈ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ನೀನು ಒಬ್ಬೊಂಟಿಗಳಾಗಿ ಇರುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ ”

“ ಏನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ತಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ?” ನಗೆಗೂಡಿ ಕೇಳಿದಳು ಪೆನಿಸರ್.

“ ಈ ಮನೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಬಿಡು. ಫೇಟರಿನ ಗೊಡವೆ ಬಿಟ್ಟು ನನ್ನನ್ನು ಮಾಡುವೆಯಾಗು. ನಾನು ನಿನಗಾಗಿ ಲಂಡನ್ ನಗರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಉತ್ಕೃಷ್ಟ ಮನೆಯನ್ನು ಹಿಡಿಯುತ್ತೇನೆ.”

“ ಇದು ತಮ್ಮ ಮನದ ಮಾತು ತಾನೆ ? ”

“ ನಾನೇನು ನಗೆಚಾಟಿಕೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆಯೆ ? ನಿನಗೆ ನನ್ನ ಮಾತಿ ನಲ್ಲಿ ಭರವಸೆಯಾಗಲೊಲ್ಲದು ;— ನಾನು ಎರಡುತಿಂಗಳಿಂದ ನಿನ್ನೊಡನೆ ಮದುವೆಯಾಗುವ ಇಚ್ಛೆಯನ್ನು ವಾರವಾರವೂ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.”

“ ನನ್ನ ಮೇಲೆ ತಮ್ಮ ಕೃಪೆ ಬಹಳವಾಯಿತು. ಆದರೆ ಒಂದು ವಾತೆಂದರೆ, ಫೇಟರ್ ಕಂಪನಿಯೊಡನೆ ಅಭಿನಯಕ್ಕಾಗಿ ದೇಶಾಂತರಕ್ಕೆ ಹೋಗಬೇಕಾಗಿದೆ ; ಹಾಗೆ ಮಾತು ಕೊಟ್ಟಾಗಿದೆ.”

“ ಯಾವಾಗ ಹೋಗುತ್ತೀ ? ”

“ ಒಂದೆರಡು ವಾರದೊಳಗೇ ಇಲ್ಲಿಯ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳು ಮುಗಿಯುವವು. ಇಲ್ಲಿಂದ ನಮ್ಮ ಮಂಡಲಿ ಜರ್ಮನಿಗೆ ಹೊರಡುವುದು. ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಕಡೆ ಅಭಿನಯಿಸುವ ವಿಚಾರವೂ ಇದೆ.”

“ ನಿನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ದುಃಖವಾಗುತ್ತಿದೆ.”

“ ಏಕೆ ? ”

“ ನೀನು ಲಂಡನಿನಲ್ಲಿಯೆ ಇರಬೇಕೆಂದು ನನ್ನಿಚ್ಛೆ. ನೀನು ಫೇಟರಿ ನಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಮಾಡುವುದು ನನಗೆ ಅಸಹ್ಯವಾಗಿದೆ.”

“ ಒಂದು ಜೀವನೋಪಾಯವಂತೂ ಬೇಕಲ್ಲ,” ನಗುತ್ತ ಪೆನಿಸರ್ ನುಡಿದಳು.

“ ಹೊಟ್ಟೆಬಟ್ಟೆಗಿಲ್ಲದವರ, ಫೇಟರಿನಲ್ಲಿ ಕುಣಿಯಬೇಕು ; ನಿನಗೇನು ಕೊರತೆ ? ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ದುಡ್ಡಿದೆ ; ಮೇಲೆ ಒಬ್ಬ ದೊಡ್ಡ ಮನುಷ್ಯ ನಿನ್ನನ್ನು ವರಿಸಲು ಹುರಿಯಾಳಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಫೇಟರಿನಲ್ಲಿ ನಿನ್ನ ಯಾವ ಉಚ್ಛಾಭಿಲಾಷೆ ಪೂರ್ಣವಾಗುವುದು ? ನೀನು ಮೊದಲ ತರಗತಿಯ ಏಳು ನೇತ್ರಿಯೆನಿಸಿಲ್ಲ ; ಎಂದಾದರೂ ಆ ಗೌರವ ನಿನಗೆ ಸಿಕ್ಕಿಕೊಂಡು ಅಶೆಯೂ ಇಲ್ಲ. ನೀನು ಸುಂದರಿ, ಬುದ್ಧಿವಂತಿ, ಸುರಸಿಕಳು,— ಈ ಗುಣಗಳಿಂದಾಗಿ

ನೀನು ಥೇಟರನ ಹೊರಗೂ ಆದರಣೀಯಳಾಗಬಲ್ಲೆ. ನೀನು ಮೊದಲು ಯಾವ ಅಸೇಕ್ವೆಯಿಂದ ಥೇಟರನ್ನು ಸೇರಿದೆಯೆಂಬುದನ್ನರಿತುಕೊಳ್ಳಲು ನನ್ನ ಮನಸು ಬಹಳ ತವಕಿಸುತ್ತಿದೆ.”

“ ಏನಾದರೂ ಉದ್ಯೋಗ ಮಾಡಲಿಕ್ಕಂತೂ ಬೇಕು. ಏನೋ ಒಂದು ಹೊಸ ವಿಷಯ, ಹೊಸ ಪ್ರಸಂಚ- ಎಂದು ನಾನು ಥೇಟರ ಸೇರಿದ್ದು.”

“ ಮತ್ತೆ ಯಾವ ವಿಷಯದಲ್ಲಿಯೂ ಹೊಸತನವಿದ್ದಿಲ್ಲವೆ? ನಿನ್ನ ಸಾಧಿನ ಅಭಿನೇತ್ರಿಗಿಂತಲೂ ಉಚ್ಚವಾದದ್ದು. ನಿನ್ನಲ್ಲಿದ್ದ ಸಾಹಿತ್ಯಾನು ರಾಗದ ಪರಿಚಯ ಇನ್ನೂ ಜನಕ್ಕೆ ಆಗಿಲ್ಲ. ಸಮಾಜನೀತಿಯಲ್ಲಿಯೂ ನೀನಿಗೆ ಯಥೇಷ್ಟ ಜ್ಞಾನವಿದ್ದಿತು. ಫೋರ್ಬ್ ನೈಟ್ಸ್ ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ನೀನು ರಾಜದ್ರೋಹಿಗಳನ್ನು ಸಮರ್ಥಿಸಿ ಬರೆದ ಪ್ರಬಂಧ ಅನೇಕರನ್ನು ಬೆರಗು ಗೊಳಿಸಿದೆ. ನಿನ್ನ ರಾಜಕೀಯ ಆದರ್ಶ ಬಲು ಭಯಂಕರ. ಈ ಆದರ್ಶನು ಸಾರವಾಗಿ ರಾಜನೀತಿಯನ್ನು ಚರ್ಚಿಸಿದರೆ, ರಕ್ತಪಿಪಾಸು ದುರ್ದಾಂತ ಮಹಿಲಾಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ನೀನು ಪ್ರತಿಷ್ಠೆ ಪಡೆಯಬಹುದಿತ್ತೆಂದು ನನ್ನ ಆಶೆ. ಆದರೆ ನೀನು ಆ ದಾರಿಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಥೇಟರನ್ನು ಹೊಕ್ಕೆ. ನಿನ್ನ ಈ ವೃತ್ತಿಯನ್ನು ಕಂಡು ಅನೇಕರು ಅಚ್ಚರಿಗೊಂಡರು. ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ಈ ಪ್ರವೃತ್ತಿ ಏಕುಂತಾಯಿತೋ ನನಗಂತು ತಿಳಿಯಲೆಲ್ಲದು.”

“ ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಏನೋ ಕಾರಣವಿತ್ತು. ಆ ಕಾರಣವನ್ನು ತಮಗೆ ಹೇಳುವುದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ.”

“ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲವೆ ?”

“ ಇಲ್ಲ.”

“ ನನ್ನ ಮುಂದೆ ಹೇಳಿದರೆ ತಪ್ಪೇನು ?”

“ ವಿಶೇಷ ತೊಂದರೆ ಇಲ್ಲದೆ ಹೋಗಿದ್ದರೆ, ಮತ್ತೆ ಯಾರಿಗೆ ಹೇಳ ದಿದ್ದರೂ ತಮಗೆ ಹೇಳಿಯೇ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೆ. ತಾವು ನಂಬಿದರೆ ನಂಬಿರಿ, ಬಿಟ್ಟರೆ ಬಿಡಿರಿ, ನನ್ನ ಬಾಳು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಅಸಹ್ಯವಾದದ್ದು. ಮಂದಿ ಎನ್ನುವುದೇನು, ನನಗೇ ಒಳಗೊಳಗೆ ಚುಚ್ಚುತ್ತಿದೆ. ಆದರೆ ಹಿಡಿದ ಹಾದಿಯಲ್ಲಿ- ಅದು ಒಳ್ಳೆಯದಿರಲಿ ಕೆಟ್ಟದಿರಲಿ- ನಡೆಯಲೇ ಬೇಕಾಗಿದೆ. ನನ್ನ ದಿನಗಳು ಒಂದು ರೀತಿಯಿಂದ ಸಾಗಿರುತ್ತವೆ.”

“ಯಾರ ದಿನಗಳು ನಿಲ್ಲುತ್ತವೆ? ಎಲ್ಲರವೂ ಸಾಗಿಯೇ ಸಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಆದರೆ ಉದ್ದೇಶಹೀನವಾಗಿ ಜೀವನದ ದಿನಗಳನ್ನು ನೂಕುವ ಹತಭಾಗ್ಯರ ಭವಿಷ್ಯತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಅಂಧಕಾರವೇ ತುಂಬಿರುವುದು. ಯಾವ ಮಹತ್ ಸಂಕಲ್ಪದ ಉಜ್ವಲ ಪ್ರದೀಪವೂ ಅವರ ಬಾಳಹಾದಿಯನ್ನು ಬೆಳಗಲಾರದು. ನೀನು ಯಾವುದೋ ಉಚ್ಛಾಕಾಂಕ್ಷೆಯಿಂದ ಫೇಟರನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದೆಯೆಂದು ನಂಬಲು ನನ್ನ ಮನಸೊಪ್ಪದು. ಆದರೂ ಮದುವೆಯಾಗಲು ನಿನಗೆ ಮನಸಿಲ್ಲವೆನ್ನುತ್ತೀ. ಎಷ್ಟೋ ಜನ ಯಾವೊಂದು ಗೊತ್ತುಗುರಿಯಾಗಿ ಇಲ್ಲದೆ ಜೀವನವನ್ನು ಸಾಗಿಸಿರುತ್ತಾರೆ; ಸಾವು ಬರಲಿಲ್ಲವೆಂದೇ ಅವರು ಬದುಕಿರುತ್ತಾರೆ; ನೀನು ಮಾತ್ರ ಆ ಗುಂಪಿಗೆ ಸೇರಿದವಳಲ್ಲವೇ ಅಲ್ಲವೆಂದು ನನಗೆನಿಸುತ್ತದೆ.”

“ನನ್ನ ಹೊರಗಿನ ಭಾವಭಂಗಿಗಳನ್ನು ನೋಡಿಯೇ ನನ್ನನ್ನು ಇಂಥ ಗುಂಪಿನವಳೆಂದು ತಾವು ಹೇಗೆ ತಿಳಿಯುವಿರಿ? ಮನುಷ್ಯನೊಡನೆ ನಾಲ್ಕು ಮಾತುಗಳನ್ನಾಡಿದ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಅವನ ಜೀವನದ ಗತಿಯನ್ನು ಅರಿಯುವುದು ಸಾಧ್ಯವೆ?”

“ನೀನು ನನ್ನನ್ನು ಬಹಳ ಗೊಂದಲದಲ್ಲಿ ತಳ್ಳಿದೆ. ನಿನ್ನ ಜೀವನ ರಹಸ್ಯನ್ನರಿಯಲು ನನ್ನ ಮನಸು ಬಹಳ ಆತುರವಾಗಿದೆ. ನನ್ನನ್ನು ಕತ್ತಲಲ್ಲಿರಿಸಬೇಡ.”

ಸರ್ ಜಿಲ್ಬರ್ಟನ ಮಾತು ಮುಗಿಯುವಷ್ಟರೊಳಗೇ ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯ ಬಾಗಿಲನ್ನು ತಳ್ಳಿಕೊಂಡು ಒಳಗೆ ಬಂದ. ಹೀಗೆ ಸಂಕೋಚವಿಲ್ಲದೆ ಒಮ್ಮೆಲೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದ ಅವನ ಅಶಿಷ್ಟ ವರ್ತನೆಯಿಂದ ಜಿಲ್ಬರ್ಟ್ ಸ್ವಲ್ಪ ಅಸಂತುಷ್ಟನಾದ. ಜೆನಿಸರ್ ಬಂದವನ ಕಡಿ ನೋಡಿ “ಯಾರು ಡಾಲ್ಫ್ರಾನೇ? ಕೂತುಕೋ, ಆ ಕುರ್ಚಿಯನ್ನೆಳೆದುಕೋ.” ಎಂದಳು. ಬಳಿಕ ಅವಳು ಅವರಿಬ್ಬರಿಗೆ ಪರಸ್ಪರ ಪರಿಚಯ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಳು. ಶಿಷ್ಟಾಚಾರವೆಂದು ಇಬ್ಬರೂ ಒಂದೆರಡು ಮಾತುಗಳನ್ನಾಡಿದರು. ಡಾಲ್ಫ್ರಾ ಏನೋ ವಿಶೇಷ ಕಾರ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಬಂದಿರಬೇಕು, ಬೇರೆಯವರದ್ದಾರೆಂದು ಮಾತನಾಡಲೊಲ್ಲ ಎಂದು ಜಿಲ್ಬರ್ಟ್ ಆರಿತುಕೊಂಡ. ಅವನು ಹೊರಡಬೇಕೆಂದಾಲೋಚಿಸಿ

ಆಸನದಿಂದೇಳುತ್ತ, “ನಾನಿಂದು ರಾತ್ರಿ ಫೇಟರ್ ನೋಡಲು ಹೋಗುವೆ. ನೀನು ಅಭಿನಯಕ್ಕೆ ಯಾವಾಗ ಬರುವೆ?” ಎಂದ.

“ಇಂದು ರಾತ್ರಿ ಇನ್ನು ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆಪರಾಹ್ನದ ಅಭಿನಯದ ತರುವಾಯ ನನಗೆ ಬಹಳ ದಣಿವಾಗಿದೆ. ಅವಕಾಶವಾದಾಗ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಬರ್ರೆ.” ಎಂದಳು ಪೆನಿಸರ್.

ಜಿಲ್ಬರ್ಟ್ ಹೊರಟುಹೋದ ಬಳಿಕ ಡಾಲರ್ಮಾ ಸಿಗಾರೇಟನ್ನು ಸೇದುತ್ತ ನುಡಿದ : “ಗ್ರೇಸ್, ನಿನ್ನ ಈ ಸರಸದ ಗೆಳೆಯರೆಲ್ಲ ನನ್ನ ಕಣ್ಣಿಗೆ ನಂಜು.”

ಗ್ರೇಸ್ ಪೆನಿಸರ್ ಉಪೇಕ್ಷಾ ಪೂರ್ಣ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಡಾಲರ್ಮಾನ ಮೋರೆಯನ್ನು ನೋಡಿ, ಮೆಲ್ಲ ಮೆಲ್ಲನೆ ಹೇಳಿದಳು : “ಜಿಲ್ಬರ್ಟ್ ಕೇರಿಂಗ್‌ಹಲ್ಲರು ನನ್ನ ಒಳ್ಳೇ ವಿಶ್ವಾಸದ ಮಿತ್ರರು ನನಗೆ ಅವರ ಭಿಟ್ಟಿಯಿಂದಾಗುವಷ್ಟು ಆನಂದ ಮತ್ತೆ ಯಾತರಿಂದಲೂ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ.”

“ಈ ಪೋಲಿಜನರೊಡನೆಲ್ಲಾ ಸಂಬಂಧ ಬೆಳಸಬೇಡ ; ನಿನ್ನ ಮನಸು ಬೇರೆ ಕಡೆ ಹರಿದೀತು.” ಎಂದು ಡಾಲರ್ಮಾ ಎಚ್ಚರಿಸಿದ.

ಗ್ರೇಸ್ ನಿಡಿದಾಗಿ ಉಸಿರುಗರೆದಳು. “ನಡುನಡುವೆ ಮನಸು ಬೇರೆ ಕಡೆ ಹರಿದರೆ ಕೆಟ್ಟೇನು? ಮುಖ ಬದಲಿಸಿಕೊಳ್ಳದಿದ್ದರೆ ಸಾಗೀತಿ?” ಎಂದಳು.

ಡಾಲರ್ಮಾ ಹುಬ್ಬು ಕೊಂಕಿಸಿ ಅವಳ ಕಡೆ ನೋಡಿ ಗಂಭೀರವಾಗಿ ನುಡಿದ : “ಗ್ರೇಸ್, ಹೀಗೆಲ್ಲ ಮಾತನಾಡಬೇಡ.”

“ಯಾವಾಗಲೂ ನಿಮ್ಮ ಮನಸಿನಂತೆಯೇ ಬಾಯಿಂದ ಮಾತು ಎಲ್ಲಿ ಹೊರಡುತ್ತವೆ? ಸರಸ-ಹಾಸ-ಪರಿಹಾಸಗಳು ಒಂದಿಷ್ಟು ಇಲ್ಲದೆ ಮನುಷ್ಯ ಬಾಕಬಲ್ಲನೆ?” ಗ್ರೇಸ್ ಅನ್ಯಮನಸ್ಕ ಭಾವದಿಂದ ನುಡಿದಳು.

ಡಾಲರ್ಮಾ ಬಲಗೈಯನ್ನೆತ್ತಿ ಉತ್ತೇಜಿತ ಸ್ವರದಲ್ಲಿ ನುಡಿದ : “ಹೆಂಗು ಸರ ಹಾಗೆಯೇ ಮಾತನಾಡಿದೆ ನೀನು! ಇರಲಿ, ನಿನ್ನ ಸರಸಗಿರಸ ನನಗೆ ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ನಾಳೆಯ ವಾರ, ಹೆಚ್ಚೆಂದರೆ ಅದರ ಮುಂದಿನ ವಾರ, ನೀನು ಮೂರು ರಾತ್ರಿ ಬರ್ಲಿನಿನಲ್ಲಿ, ಮೂರು ರಾತ್ರಿ ನೈರಿಯದಲ್ಲಿ ಇರಬೇಕಾಗುವುದು.”

“ ಏನು ಸಮಾಚಾರ ? ”

“ ಯಾವುದೋ ದೊಡ್ಡ ಕಾರ್ಯಭಾರ ಬಿದ್ದಿರುವಂತಿದೆ. ನಿನ್ನ ಮೇಲೆ.”
ಇದನ್ನು ಕೇಳಿ ಗ್ರೀಸಳ ಕಣ್ಣುಗಳಲ್ಲಿ ಭಯ ಹಡೆರಿಕ್ಕಿತು. “ ಆತನೆಲ್ಲಿ ? ”
ಅವಳು ಅಸ್ಪಷ್ಟಸ್ವರದಲ್ಲಿ ಕೇಳಿದಳು.

“ ವೈರಿಯಾದಲ್ಲಿ. ”

ಈಗಲಂತೂ ಗ್ರೀಸಳ ಮುಖಕ್ಕೆ ಧೂಳಿಯ ಬಣ್ಣ ಬಂದಿತು.

ಅವಳ ಭಾವವನ್ನರಿತು ಡಾಲ್ಫಾ ಅವಜ್ಜಿಯಿಂದ ಮಾತನಾಡಿದ :
“ ನೀನು ಇತ್ತೀಚೆ ತೀರ ಅಧೋಗತಿಗಳಿದ್ದೀ. ನಿನ್ನ ಹೃದಯ ವಿಶೇಷ
ಪರಿವರ್ತನೆ ಹೊಂದಿದೆಯೆಂದು ನಿಚ್ಚಳನಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಿದೆ. ಈಗ ನಿನ್ನಲ್ಲಿ
ವಿಶ್ವಾಸವಿಡಬಹುದೋ ಹೇಗೆಂಬುದು ತಿಳಿಯದಾಗಿದೆ. ”

ಈ ತಿರಸ್ಕಾರದಿಂದ ಪೆನಿಸರಳ ಮೋರೆ ಕೆಂಪಾಯಿತು. ಅವಳು
ಡಾಲ್ಫಾನ ಮುಖವನ್ನು ದುರುದುರು ನೋಡಿದಳು.

ತತ್ಕ್ಷಣವೆ ಡಾಲ್ಫಾ ಹೇಳಿದ: “ ಕೆಟ್ಟ ವಿಚಾರದಿಂದ ನಾನು ಈ
ಮಾತನಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ನಿನ್ನಲ್ಲಿಗ ಮೊದಲಿನ ಸಾಹಸವುಳ್ಳದಿಲ್ಲವೆಂದು ನನ್ನ
ಅಭಿಪ್ರಾಯ. ”

“ ನನ್ನಲ್ಲಿ ಅಂದಿದ್ದ ಸಾಹಸ ಇಂಮೂ ಇದೆ. ವಹಿಸಿಕೊಂಡ ಕೆಲಸ-
ವನ್ನು ಪೂರ್ತಿಗೊಳಿಸಲು ನಾನು ಎಂದೂ ಕುಂಠಿತಳಾಗಿಲ್ಲ, ಮುಂದೆಯೂ
ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆಡುವುದು ಸಹಜ, ಮಾಡುವುದು ಅಷ್ಟು ಸಹಜವಲ್ಲ,
ನೋಡು. ಅದಕ್ಕೆ ಕೆಲಸವನ್ನು ಕೈಕೊಳ್ಳುವ ಮೊದಲು ಸ್ವಲ್ಪ ಹಿಂದು,
ಮುಂದು ನೋಡಬೇಕಾಗುವುದು. ಇದು ಅಸ್ವಾಭಾವಿಕವಲ್ಲವೆಂಬೆನಿಸುತ್ತದೆ. ”

ಡಾಲ್ಫಾ ನೀರಸಸ್ವರದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ: “ ಈ ಸಲ ನಿನಗೆ ಯಾವ ಭಯವೂ
ವಹ ಕಾರ್ಯವನ್ನೂ ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಬರ್ಜಿಲಂಡಿನ ಪ್ರಕೃತ ಶಾಸನಕರ್ತರು
ಕಡೆ ಒಂದು ಗುಪ್ತಸಂವಾದವನ್ನು ನೀನೊಯ್ಯಬೇಕಾಗಿದೆ. ”

“ ಬರ್ಜಿಲಂಡಿನ ಪ್ರಕೃತ ಶಾಸನಕರ್ತರು ಯಾರು ಮತ್ತೆ ? ”

“ ಅಲ್ಲಿಯ ಸಾಧಾರಣ ತಂತ್ರವಾದಿಗಳ ಅಧಿನಾಯಕ. ರಾಜಪಕ್ಷದವರು
ಅವನಿಗೆ ವಿದ್ರೋಹಿಗಳ ದಳಪತಿ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ”

೧೫

ಜಾನ್ ಪಿಟರ್ಸ್ ಬೀದಿಯ ಬದಿಯಲ್ಲಿ ನಿಂತಿದ್ದ. ಅದೊಂದು ಪ್ರಶಸ್ತ ರಾಜಪಥವಾದರೂ ಬೆಳಕಿನ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಸರಿಯಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ವಿರಳ-ವಿರಳವಾದ ದೀಪಗಳು ಕತ್ತಲೆಯನ್ನು ತೋಲಗಿಸಲು ಅಸಮರ್ಥವಾಗಿದ್ದವು. ಅವನು ತೀಕ್ಷ್ಣ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಸುತ್ತಲೂ ನೋಡಿದ. ಯಾರೋ ತನ್ನನ್ನು ಅನುಸರಿಸುತ್ತಿರುವಂತೆ ಅವನಿಗೆ ಸಂದೇಹವುಂಟಾಗಿತ್ತು. ಯಾರೋ ಹೆಜ್ಜೆಯ ಸದ್ದು ಅಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಕೇಳಿಸಿದಂತಾಗಿತ್ತು. ತಾನು ನಿಂತುದನ್ನರಿತು ಅವನು ಎಲ್ಲಿಯೋ ಕತ್ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಅವಿತಿರಬೇಕು. ಎಂದು ಪಿಟರ್ಸ್ ಭಾವಿಸಿದ. ಕೆಲಹೊತ್ತಿನ ತರುವಾಯ ಪಿಟರ್ಸ್ ರಾಜಪಥವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಕಿರಿಯಗಲಾದ ಸಂದಿಯನ್ನು ಸೇರಿದ. ಎಡಬಲದ ಯಾವ ಮನೆಯಲ್ಲೆಯೂ ದೀಪಿಗೆ ಕಾಣುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ನಗರದ ಆ ಭಾಗ ಅತಿ ನಿರ್ಜನವಾದದ್ದು.

ಮೆಲ್ಲ ಮೆಲ್ಲನೆ ನಡೆದು ಹೋಗಿ ಪಿಟರ್ಸ್ ಒಂದು ಮನೆಯ ಬಾಗಿಲನ್ನು ತಟ್ಟಿದ. ಬಾಗಿಲು ತೆರೆಯಿತು ಅವನು ಒಳಗೆ ಹೋಗಿ ಒಂದು ಕೋಣೆಯನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದ. ಅಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಸರಿಸು, ನನಸು ಪಿರಾನೋ ಬರಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಕೆಂಪುಡುಗೆಯ ಒಬ್ಬ ನಾರಿ ಸೋಫಾದಲ್ಲಿ ವಿರಮಿಸಿದ್ದಳು. ಪಿಟರ್ಸ್ ಬೇರೊಂದು ಕೋಣೆಯೊಳಗೆ ಹೋಗಿ ಮನೆಯೊಡೆಯನನ್ನು ಕರೆದ. ಅವನ ಹೆಸರು ಜೋಹಾನ್. ಅದು ಅವನ ಭೋಜನಾಲಯ. ಪಿಟರ್ಸ್ ಅವನಿಗೆಂದ: “ಇಲ್ಲಿ ನೋಡು ಜೋಹಾನ್, ನಾನು ನಿನಗೆ ಹಿಂದಕ್ಕೇ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ—ನಾನು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬರಲಿದ್ದಾಗ, ಅದಕ್ಕೆ ಮೊದಲೇ ನಿನ್ನ ಹೋಟೆಲಿನಿಂದ ಆಕಿರಿ-ಚಿತ್ರನ್ನೆಲ್ಲ ಹೊರಗೆ ಹಾಕಬೇಕೆಂದು. ದೇಶದಲ್ಲೆಲ್ಲ ನನ್ನ ಬಗ್ಗೆ ಚರ್ಚೆ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ. ನಿನ್ನ ಭೋಜನಾಲಯದಲ್ಲಿ ನಾನಾಡಿದ ವಸ್ತುಗಳು ಗೌಪ್ಯವಾಗಿ ಉಳಿಯುತ್ತಿಲ್ಲ; ಇದು ಬಲು ಅನ್ಯಾಯ.

“ಮಹಾಶಯರೆ, ಇಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನ ಹೊರತು ಯಾರೂ ಹೊರಗಿನವರಿಲ್ಲ. ಅವನು ಅಪರಿಚಿತನೇನೋ ಹೌದು. ಆದರೆ, ವಿಸದ್ಭ್ರಷ್ಟನಾಗಿ ಇಲ್ಲಿ ಆಸರೆ ಹೊಂದಿದವನು. ತಾವು ಮೆಲ್ಲಗೆ ಮಾತನಾಡಿರಿ, ಅವನಿಗೆ ಕೇಳಿಸಿತು—ತಾವು ಯಾರೆಂಬುದು ತಿಳಿದಿತು.” ಎಂದ ಜೋಹಾನ್.

ನಸುಮುನಿಸಿನಿಂದ ಪಿಟರ್ಸ್ ನುಡಿದ : “ ನಾನು ಯಾರೆಂಬುದು ಅವನಿಗೆ ಗೊತ್ತಾದರೆ ಬಾಧಕವೇನೂ ಇಲ್ಲ. ಊರ ಮಂದಿ ನನ್ನ ಬಗ್ಗೆ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಹರಲಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ; ನಾನದನ್ನು ಲೆಕ್ಕಿಸುವೆನೆ? ಬೇಕಾದಲ್ಲಿ ತಿರುಗುತ್ತೇನೆ, ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಸೊಗಸೆನಿಸಿದ್ದನ್ನು ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಹಿಂಜರಿಯುವವನಲ್ಲ. ಕೊಂಚ ಮದ್ಯಸೇವನೆ ಮಾಡಿ, ಕೊಂಚ ಆಮೋದಸಟ್ಟು ಹೋಗಬೇಕೆಂದು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದೇನೆ. ಈ ಅಪರಿಚಿತನು ನನ್ನ ವಿಷಯವಾಗಿ ಮಾತನಾಡಿದರೆ, ನಾನೇನು ಮಾಡುವೆಂಬುದನ್ನು ಕದ್ದು ನೋಡಿದರೆ, ಅವನ ಕತ್ತು ಹಿಸುಕಿಬಿಡುತ್ತೇನೆ.”

ಆಗ ಆ ಅಪರಿಚಿತ ಮನುಷ್ಯನು ಪಿಟರ್ಸನೆದುರಿಗೇ ಬಂದು ಮಾತನಾಡಿದ : “ ಮಹನೀಯರೇ, ತಾವು ಯಾರೋ ನಾನರಿಯೆ, ಅರಿತುಕೊಳ್ಳುವ ಇಚ್ಛೆಯೂ ಇಲ್ಲ. ಮದ್ಯಪಾನದ ಚಟವಾದುದರಿಂದ ಇಲ್ಲಿ ಬಂದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ತಮ್ಮ ಅಕ್ಷೇಪವಿದ್ದರೆ ಈಗಲೇ ಹೊರಟುಹೋಗಲು ಸಿದ್ಧನಿದ್ದೇನೆ. ಆದರೆ ತಾವು ಮೆರೆಯಬಾರದು - ಇದು ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಭೋಜನಾಲಯ. ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬರಲು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಅಷ್ಟೆ ಅಧಿಕಾರವಿದೆ ; ಇಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರೂ ಸಮಾನರು. ”

ವಿಷಯ ಜಗಳಕ್ಕೆ ಬಂದುದನ್ನು ಕಂಡು, ಅದನ್ನು ನಿವಾರಿಸಲೆಂದು ಜೋಹಾನ್ ಹೇಳಿದ : “ ಮಹಾಶಯರೆ, ನಾನು ಇಬ್ಬರನ್ನೂ ವಿನಯದಿಂದ ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ - ದಯವಿಟ್ಟು ಜಗಳಾಡಬೇಡಿರಿ, ತಮ್ಮ ಬಾಯಿ ಕೇಳಿ ಪ್ರೋಲಿಸರು ಬಂದೆರಗಿದರೋ ನಾನು ಸತ್ತೆ. ಕಳೆದವಾರ ನಾನೊಂದು ಘಾಜದಾರೀ ಕಟ್ಟಳೆಗೆ ಗುರಿಯಾಗಿದ್ದೇನೆ. ಈಗ ಮತ್ತೇನಾದರೂ ನನ್ನ ವ್ಯವಸಾಯಕ್ಕೆ ಕೊಡಲಿ ಬೀಳುವುದು.”

ಇದರಿಂದ ಪಿಟರ್ಸ್ ಶಾಂತನಾಗುವ ಬದಲು ಮತ್ತಷ್ಟು ಕೆರಳಿದ. ಜೋಹಾನನನ್ನು ದಬ್ಬಿದ. ಆ ಆಘಾತಕ್ಕೆ ಅವನು ಹತ್ತು ಮೊಳ ದೂರಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಜೋಲಿ ಸಾವರಿಸಿಕೊಂಡು ನಿಂತ. ಪಿಟರ್ಸ್ ಅಪರಿಚಿತನನ್ನೆದುರಿಸಿ “ ಹುಡುಗಾ, ನಾನು ಕೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಉತ್ತರ ಕೊಡು, ಸುಳ್ಳಾಡಬೇಡ. ನಾನು ಯಾರೆಂದು ಗೊತ್ತಿದೆಯೇನು ? ” ಎಂದು ಕೇಳಿದ.

“ ಇಲ್ಲ ಮಹಾಶಯ ”

“ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವ ಇಚ್ಛೆಯಿದೆಯೇನು ? ”

“ ನನಗಾ ಆಗ್ರಹವಿಲ್ಲ. ”

ಜಾನ್ ಪಿಟರ್ಸ್ ಒಮ್ಮೆಲೆ ಮುಂಬರಿದು. ಆ ಮನುಷ್ಯನ ಕೆನ್ನೆಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಒಂದೇಟು ಕೊಟ್ಟು- “ಎಲಾ ಸುಳ್ಳಾ, ನೀನು ನನ್ನ ಬೆನ್ನುಹತ್ತಿದ್ದು ನನಗೆ ಗೊತ್ತಾಗಿಲ್ಲವೆಂದೆಯಾ? ನಾನು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಹೊರಟದ್ದನ್ನರಿತು ನೀನೂ ಸದ್ಗೃಹಸ್ಥನಂತೆ ಇಲ್ಲಿ ಬಂದು ಸೇರಿದೆ ನಾನು ಮಾಡುವುದನ್ನೆಲ್ಲ ಅರಿತು- ಕೊಳ್ಳುವುದು, ರಾಜದ್ವೇಷಿ-ಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ವಿವೇಚಿಸುವುದು, ಇದೇ ನಿರುದ್ಯೋಗಿಗಳ ತಂಡಕ್ಕೆ ಒಂದುದ್ಯೋಗವಾಗಿದೆ. ನೀನು ಅದೇ ತಂಡದವನೆಂದು ಖಂಡಿತ ಗೊತ್ತಾಗಿದ್ದರೆ ನಿನ್ನ ತಲೆಯನ್ನೇ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೆ ” ಎಂದ.

ಆ ಮನುಷ್ಯನು ತಲೆದಿಮ್ಮೆಂದು ಬೀಳುವವನು ; ಸಾವರಿಸಿಕೊಂಡು ಬಲಗೈಯಿಂದ ಕೆನ್ನೆಯನ್ನು ಸವರಿಕೊಳ್ಳುತ್ತ, ಎಡಗೈಯನ್ನು ಜೇಬಿನಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಿದ, ಆದರೆ ಆ ಕೈ ಹೊರಗೆ ಬರುಬರುತ್ತಲೆ ಪಿಟರ್ಸ್ ಅವನ ಮುಂಗಯ್ಯನ್ನು ಬಲವಾಗಿ ಹಿಡಿದು ಹಿಸುಕಿದ ಆ ಮನುಷ್ಯ ನೋವನ್ನು ತಾಳಲಾರದೆ ಚೀರಿದ ; ಅವನ ಕೈಯೊಳಗಿನ ಸಣ್ಣ ಪಿತ್ತೂಲು ಕೆಳಕ್ಕೆ ಬಿತ್ತು.

ಪಿಟರ್ಸ್ ಎಂದ : “ ಈಗ ತಿಳಿಯಿತು, ನೀನು ಪತ್ತೇದಾರ, ಜೋಹಾನ್ ಕೋಣೆಯ ಬಾಗಿಲಿಕ್ಕು ಇವನಿಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬುದ್ಧಿಗಲಿಸುತ್ತೇನೆ-- ಈ ಪತ್ತೇದಾರಿಕೆ ಎಂದಿಗೂ ಜೇಡವು ಎನ್ನುವ ಹಾಗೆ, ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಯಾವ ಸದ್ಗೃಹಸ್ಥರನ್ನೂ ಅನುಸರಿಸದ ಹಾಗೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ”

ಆ ಮನುಷ್ಯ ಹೆದರಿ ನಡುಗಹತ್ತಿದ. ಪಿಟರ್ಸ್ ಅವನ ಕತ್ತನ್ನು ಒತ್ತಿಹಿಡಿದ. ಇನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಸತುವು ಹಾಕಿದರೆ ಮೇಲಿನ ಉಸಿರು ವೇಲೆ, ಕೆಳಗಿನ ಉಸಿರು ಕೆಳಗೆ ಆಗಿ ಸಾಯುವೆನೆಂದು ಅವನಿಗೆನಿಸಿತು. ಕುತ್ತುಸುರು ಬಡುತ್ತ ಅವನೆಂವ : “ ಬಿಡಿರಿ ಮಹಾಶಯ, ನಾನು ಯಾರೆಂಬುದನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ನಿಮ್ಮ ದಮ್ಮಯ್ಯ, ಕೊಲ್ಲಬೇಡಿ ನಾನು ನನ್ನ ಕರ್ತವ್ಯ ಪಾಲನೆಗಾಗಿಯೆ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಾದದ್ದು, ಮತ್ತೇತಕ್ಕೂ ಆಲ್ಲ. ”

ಪಿಟರ್ಸ್ ಗರ್ಜಿಸಿದ : “ ಈಗ ಹೇಗೆ ಹೊರಬಿತ್ತು ನೋಡು ಸಕ್ಕ. ನನ್ನ ಗುರುತಿಲ್ಲವೆಂದು ಆಗಲೇ ಸುಳ್ಳು ಹೇಳಿದೆಯಾ ? ”

“ ಹೌದು ಮಹಾಶಯ, ಸುಳ್ಳೇ ಹೇಳಿದೆ ”

“ ಈಗ ಕೇಳು- ನೀನು ಯಾರು ? ನನ್ನ ಬಗ್ಗೆ ಏನೇನು ಬಲ್ಲೆ ? ”

“ ತಾವು ಬರ್ನಿಲಂಡಿನ ಯುವರಾಜರು, ಜಾನ್ ವ್ಹಾಲಂಟಾಯಿನ್ ”

“ ಸರಿ, ಇದೀಗ ಸತ್ಯ. ನನ್ನನ್ನನುಸರಿಸಲು ನಿನ್ನನ್ನು ಕಳಿಸಿದವರು ಯಾರು ? ನೀನು ಯಾರ ಗುಪ್ತಚಾರ ? ”

“ ಯಾರ ಗುಪ್ತಚಾರನೂ ಅಲ್ಲ. ತಾವು ಕತ್ತಲೆಯ ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಹೊರಟಿದ್ದೀರಿ. ಏನಾದರೂ ಸಂಕಟ ಒದಗಿತೆಂದು ದೂರದೂರದಿಂದ ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದೆ ”

ಅವನ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ಪಿಟರ್ಸ್ ಗಹಗಹನೆ ಎಕಟವಾಗಿ ನಕ್ಕ. ನಗೆ ನಿಂತಪೇಲೆ. “ ನೀನು ಬರ್ನಾರ್ಡ್ ಅನುಚರನಲ್ಲವೆ ? ” ಎಂದು ಕೇಳಿದ.

“ ಹೌದು ಓಡೆಯಾ. ಅವರೇ ತಾವು ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ಹೋಗುವರೆಂದು ನೋಡುವುದಕ್ಕೆ, ತಮಗೆ ಸಂಕಟವೊದಗಿದರೆ ರಕ್ಷಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಅಪ್ಪಣೆಕೊಟ್ಟು ಕಳಿಸಿದ್ದರು. ”

ಪಿಟರ್ಸ್ ಹತ್ತಿರವಿದ್ದ ಭೋಜನಾಲಯದ ಅಳಿಗೆ ಹೇಳಿದ : “ ಬೇಗನೆ ಒಂದು ಸೀಸೆ ಮದ್ಯವನ್ನು ತಾ. ಪೋಲಿಸ್ ಮುಖ್ಯಾಧಿಕಾರಿಯ ಸಜ್ಜನಿಕೆಗಾಗಿ ಸಂತೋಷವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಗೊಳಿಸುವ ; ನನ್ನ ಮಂಗಲದ ಚಿಂತೆ ಬಹಳ ಅವರಿಗೆ ! ” ಎಂದು ಆ ಮನುಷ್ಯನ ಕಡೆಗೆ ಹೊರಳಿ “ ತಮ್ಮ, ಹೊಟ್ಟಿತುಂಬ ಮದ್ಯ ಕುಡಿದು ಹೋಗು. ನಿನ್ನ ದೈವ ಒಳ್ಳೆದು, ಉಳಿದುಕೊಂಡೆ. ಬರ್ನಾರ್ಡ್ ಗುಪ್ತಚಾರನಾಗದೆ ಪುಂಡ ರಾಜದ್ವೇಷಿ ಪತ್ರಿಕಾಕರ್ತರ ಸುದ್ದಿಗಾರನಾಗಿದ್ದರೆ, ಇಷ್ಟೊತ್ತಿಗೆ ನಿನ್ನ ತಲೆ ನಿನ್ನ ಹೆಗಲಮೇಲಿರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಮದ್ಯವನ್ನು ಕುಡಿದು ಹೋಗಿ ನಿಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯಪರಾಯಣ ಬರ್ನಾರ್ಡರಿಗೆ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಹೇಳು. ”

ಆದರೆ ಆ ಮನುಷ್ಯನು ಮದ್ಯದಾಸೆಯಿಂದ ನಿಲ್ಲದೆ ವ್ಯಗ್ರಭಾವದಿಂದ ಹೊರಡಲುದ್ಯುಕ್ತನಾದ. ಪಿಟರ್ಸ್ ಅವನನ್ನು ಕೂಗಿ, “ ತಡೆ ತಡೆ, ಒಬ್ಬನೇ ಹೋಗಬೇಡ. ನನ್ನೊಂದಿಗೆ ಬಾ, ಬರ್ನಾರ್ಡ್ ಬಲು ಧೂರ್ತರು, ಚಿನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿದು ನೋಡಿಯೆ ನಿನ್ನನ್ನು ನನ್ನ ಮೈಗಾವಲಿಗಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ನಿನ್ನನ್ನು ಒಬ್ಬನನ್ನೇ ನಾನು ಬಿಡಲಾರೆ. ಜೋಹಾನ್, ನನಗೆ ಬಹಳ ದಣವಾಗಿದೆ, ಒಂದು ಗಾಡಿಯನ್ನು ತರಿಸು, ಮನೆಗೆ ಹೋಗುತ್ತೇನೆ. ”

ಆಳು ಬಾಡಿಗೆಯ ಬಂಡಿಯನ್ನು ತಂದ. ಪಿಟೆರ್ಸ್ ಮತ್ತು ಬರ್ನಾರ್ಡ್‌ರ ಮನುಷ್ಯ ಇಬ್ಬರೂ ಹೊರಟರು. ಹೋಗು ಹೋಗುತ್ತ ಪಿಟೆರ್ಸ್ ಕೇಳಿದ : “ ನಿನ್ನ ಹೆಸರೇನು ? ”

“ ಹಾರ್ಮ್ಯಾನ್, ”

“ ಹಾರ್ಮ್ಯಾನ್, ನನ್ನನ್ನು ಅನುಸರಿಸಲು ಯಾವಾಗಲೂ ನಿನ್ನನ್ನೇ ಕಳಿಸುವಂತೆ ಬರ್ನಾರ್ಡ್‌ರಿಗೆ ಹೇಳು : ನೀನು ಬಲು ಒಳ್ಳೇ ಮನುಷ್ಯ. ನಿನಗಿಷ್ಟವಿದ್ದರೆ ನನ್ನೊಂದಿಗೆ ಊರೊಳಗಿನ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಮಂದಿರಗಳಲ್ಲಿ ಆಮೋದ ಸೂರೆಗೊಳ್ಳಬಹುದು. ಎಲ್ಲಾ ಆಮೋದ ಮಂದಿರಗಳು ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿವೆ. ನನಗೇಗ ನಿಂದೆ ಬರುತ್ತಿದೆ. ನನ್ನನ್ನು ಅರಮನೆಗೆ ಮುಟ್ಟಿಸಿ ನೀನು ನಿನ್ನ ಒಡೆಯನ ಕಡೆ ಹೋಗು. ”

ಪಿಟೆರ್ಸ್ ಎರಡು ಕೈಗಳನ್ನೂ ಜೇಬಿನಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಿ ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿದ. ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಅವನ ಮೂಗು ದನಿಗೈಯತೊಡಗಿತು. ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ಹಾರ್ಮ್ಯಾನ್ ಸಮಾಧಾನಗೊಂಡು ಕೊಂಚ ಸಮಯ ಅವನ ಮೊಗವನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದ. ಬಳಿಕ ಮೆಲ್ಲನೆ ಬಂಡಿಯ ಬಾಗಿಲನ್ನು ತೆರೆದುಕೊಂಡು ಜಿಗಿದು ಓಡಿದ.

೧೬

ಹೊಳೆಯಲ್ಲಿ ತರುಬಿದ್ದ ನೌಕೆಯೊಂದರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನು ಒರಗಿಕೊಂಡು ಮುಂಜಾವದ ಎಳೆನಿಸಿಲಿನ ಸುಖವನ್ನು ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿದ್ದ. ಜಾನ್ ಪಿಟೆರ್ಸ್ ಅಶ್ವಾರೋಹಿಯಾಗಿ ಹೊರಬಿದ್ದವನು, ಹಸ್ತಗಳೆರಡನ್ನು ಜೋಡಿಸಿ ಶಂಖಧ್ವನಿಗೈದ. ಸ್ವಲ್ಪ ದೂರದಲ್ಲಿ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದ ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಅಶ್ವಾರೋಹಿಯನ್ನು ಕೂರಿತು ಸಂಜ್ಞೆಯಾಗಿತ್ತು ಆ ಧ್ವನಿ. ದೋಣಿಯಲ್ಲಿ ವಲಗಿದ್ದವನು ಬೆಚ್ಚಿಬಿದ್ದು ಎದ್ದುಕುಳಿತ. ಮುಂದಿದ್ದ ಅಶ್ವಾರೋಹಿ ತನ್ನ ಕುದುರೆಯನ್ನು ತಿರುಗಿಸಿ ನಿಂತ ಪಿಟೆರ್ಸ್ ವೇಗದಿಂದ ಕುದುರೆಯನ್ನು ನಡೆಸಿ ಹತ್ತಿರ ಬರುತ್ತಲೇ ಅವನೆಂದ : “ ತಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯವೇನು ? ಇಷ್ಟೇಕೆ ಉತ್ಸಾಹ ? ಎಲ್ಲಿಂದ ಬಂದಿರಿ ? ”

“ ಬೆಳಗಿನ ಸಂಚಾರಕ್ಕೆ ಹೊರಟಿದ್ದೆ. ದೂರದಿಂದಲೇ ನೋಡಿ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಗುರುತಿಸಿದೆ. ಬರ್ನಾರ್ಡ್ ತನ್ನೊಡನೆ ತುಸು ಮಾತನಾಡುವುದಿತ್ತು. ನಿಮ್ಮ ಚಾವಡಿಯಲ್ಲಿ ಅದು ಸಾಧ್ಯವಿರಲಿಲ್ಲ. ಅದು ಚಾವಡಿಯಲ್ಲ, ಸಂತೆ. ಅದಕ್ಕೆ ದಾರಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಮಾತನಾಡುವ.”

“ ನನ್ನನ್ನು ಹುಡುಕಿಕೊಂಡೇ ಹೊರಬಿದ್ದಿರೇನು ? ”

“ ಹೌದು. ಗುಟ್ಟಿನ ಮಾತುಗಳನ್ನಾಡಲು ಇಂತಹ ಸುಯೋಗವು ತಿಳಿದಿಲ್ಲ ? ”

ಕುದುರೆಗಳು ಸಾವಕಾಶವಾಗಿ ಸಾಗಿದ್ದವು. “ ಬರ್ನಾರ್ಡ್, ಇಂದು ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ನೀವು ಚಾವಡಿಗೆ ಹೋಗಿದ್ದಿರೋ ? ” ಪಿಟರ್ಸ್ ಕೇಳಿದ.

“ ಇಲ್ಲ ”

“ ಹಾಗಾದರೆ ನೀವು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋದಾಗ ನಿಮ್ಮ ಗುಪ್ತಚಾರನೊಬ್ಬ ನಿಮಗಾಗಿ ಕಾದಿರುವ. ನಿನ್ನೆ ರಾತ್ರಿ ಅವನು ನನ್ನ ಬೆನ್ನು ಹತ್ತಿದ್ದ ; ನಾನು ಅವನನ್ನು ಹಿಡಿದು ಬಿಟ್ಟೆ. ”

“ ನಿನ್ನೆ ತಮಗೆ ಮೈಮೇಲೆ ಎಚ್ಚರವಿತ್ತೆನ್ನಿರಿ ಹ.ಗಾದರೆ. ”

“ ನಾನು ಯಾವಾಗಲೂ ಮದಮತ್ತನಾಗಿಯೇ ಇರುವೆನೆಂದು ತಿಳಿದಿದ್ದೀರೇನು ? ” ಸುತ್ತಲೂ ಏನು ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ ಎಂಬುದು ಕಾಣದಷ್ಟು ವತ್ತ ನನಗಿಂದೂ ಏರಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಪುಣ್ಯಕ್ಕೆ ನಿನ್ನೆ ನನ್ನ ಪುಕೃತಿ ಚೆನ್ನಾಗಿತ್ತು ; ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ನೀವು ಅವನನ್ನು ಅಸ್ವತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಕಾಣಬೇಕಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ”

“ ಅವನಿಂದ ತಮಗೆ ತ್ರಾಸವಾಯಿತೆಂದು ಕೇಳಿ ನನಗೆ ವ್ಯಸನವಾಗುತ್ತದೆ. ”

‘ ನಟ್ಟ ನೋಟದಿಂದ ಬರ್ನಾರ್ಡನ ಮುಖವನ್ನು ನೋಡುತ್ತ ಪಿಟರ್ಸ್ ಎಂದ : “ಯಾವ ಧೈರ್ಯದಿಂದ ನನ್ನ ಬೆನ್ನಿಗೆ ಆಳನ್ನಂಟಿಸಿದ್ದಿರಿ ? ನಾನು ಎಲ್ಲಿ ತಿರುಗಾಡುತ್ತೇನೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಅರಿತುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆನ್ನುವಿರೋ ? ನನ್ನ ಕೂಡ ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಾಟ ಆಡುವುದು ಯಾರಿಗೂ ಅಷ್ಟು ಸಹಜವಲ್ಲ. ”

ಬರ್ನಾರ್ಡ್ ಅಡ್ಡಗೋಣು ಹಾಕಿ ಉತ್ತರವಿತ್ತ : “ ಇಲ್ಲ ಯುವರಾಜ ತಾವು ಹಾಗೇಕೆ ಕಲ್ಪಿಸುತ್ತೀರಿ ? ಅಂಥ ಕೆಟ್ಟ ಉದ್ದೇಶ ನನ್ನಲ್ಲಿಲ್ಲ. ನಾನು ದೇಶದ ಪ್ರೋಲಿಸ್ ಕಮಿಷನರ್ ; ಈಗಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಯುವರಾಜ. ”

ರೊಬ್ಬರೇ ರಾತ್ರಿಹೊತ್ತು ತಿರುಗುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಕಂಡೂ ಹೇಗೆ ಸುಮ್ಮನಿರಲಿ? ತಮ್ಮ ಬೆಂಗಾವಲಿಗಾಗಿ ಒಬ್ಬನನ್ನು ನಿಯಮಿಸಿದೆ. ನಮ್ಮ ಪೋಲಿಸ್ ವಿಭಾಗದಲ್ಲಿ ಕೌತೂಹಲವೆಂಬ ಶಬ್ದವಿಲ್ಲ, ಕೌತೂಹಲ ವಶದಿಂದ ನಾವು ಯಾವ ಕೆಲಸವನ್ನೂ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ನಾವು ಮಾಡುವುದೆಲ್ಲ ಕರ್ತವ್ಯ-ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲೇ. ತಾವು ಯುವರಾಜರಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಪೋಲಿಸರು ತಮ್ಮ ಹಿಂದಿರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ”

ಪಿಟರ್ಸ್ ಚಮ್ಮಟೆಗೆಯನ್ನು ಮುಂದಿಟ್ಟು ಕತ್ತು ಹೊರಳಿಸಿ ಕೇಳಿದ: “ಇದು ನಿಜವೆ ? ”

“ ಸರ್ ಪೂರ್ಣ ನಿಜ. ಪೋಲಿಸರು ಸುಳ್ಳಾದಿದರೆ ನಡೆಯದು. ”

“ನಿಮ್ಮ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಮಿಥೈಯ ಗಂಧವೂ ಇಲ್ಲವೆ? ಯಾವ ಮಾತನ್ನೂ ಬಚ್ಚಿಡುವುದಿಲ್ಲವೆ ? ”

“ ಯಾವುದನ್ನೂ ಬಚ್ಚಿಡದೆ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಪ್ರಕಾಶಪಡಿಸುವ ಮನುಷ್ಯ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಯಾವನಾದರೂ ಉಂಟೆ ? ”

“ ಅಂಥವರು ಇರಲಿ ಬಿಡಲಿ, ಆದರಿಂದ ನನಗೇನಾಗಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ನಿಮ್ಮಿಗೇನಾಗು ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ, ನೀವು ಹೇಳಲೇಬೇಕು. ನನ್ನ ಹಿಂದೆ ಗುಪ್ತಚಾರನನ್ನು ಅದೇಕೆ ಅಟ್ಟಿದಿರೆಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಸಿರಿ. ”

ಬರ್ನಾರ್ಡ್ ನಸುನಕ್ಕ. ನಯಭಾವದಿಂದ ಪಿಟರ್ಸನ ಮುಖದ ಕಡಿ ನೋಡಿ ಹೇಳಿದ: ನನ್ನ ಮನದ ಮಾತನ್ನೇ ತಮಗೆ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ; ತಾವು ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಪೂರ್ಣ ಸಂಬುವಿರಾದರೆ, ನನ್ನ ವಿಚಾರವನ್ನು ಗ್ರಹಿಸುವಿರಾದರೆ, ಈಗಲೂ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಬಲ್ಲೆವು. ”

“ ನನ್ನ ದೇನೋ ಒಳಸಂಚಿದೆಯೆಂದು ತಮ್ಮ ಗ್ರಹಿಕೆಯೊ? ” ಪಿಟರ್ಸ್ ತೀಕ್ಷ್ಣದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಬರ್ನಾರ್ಡನನ್ನು ನೋಡುತ್ತ ಕೇಳಿದ.

“ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನಿಗೂ ಒಂದಿಲ್ಲೊಂದು ಒಳಸಂಚು ಇದ್ದೇ ಇರುತ್ತದೆ. ”

ಬರ್ನಾರ್ಡನ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ಪಿಟರ್ಸ್ ಗಹಗಹಿಸಿ ನಕ್ಕ. ಬಳಿಕ ಅತ್ಯಂತ ಸಂತುಷ್ಟಭಾವದಿಂದ ನುಡಿದ: “ಬರ್ನಾರ್ಡ್, ನೀವು ಒಳ್ಳೇ ಚಾಣಾಕ್ಷರು ಪೋಲಿಸ್ ವಿಭಾಗಕ್ಕೆ ತಕ್ಕವ್ಯಕ್ತಿ. ನನ್ನ ಮನೋಭಾವ

ನಿಮಗೆ ತಿಳಿಯದುಳಿಯಲಿಲ್ಲ. ನೀವು ನನ್ನನ್ನು ಮಕ್ಕಳ ಕೈಯೊಳಗಿನ ವೋದಕವೆಂದು ಭಾವಿಸಿದ್ದೀರಿ. ನಿಜಕ್ಕೂ ನನ್ನದೊಂದು ಗುಪ್ತ ಅಭಿಪ್ರಾಯವಿದೆ. ”

“ ಅದು ನನಗೆ ಗೊತ್ತಾಗಿತ್ತು. ಅಲ್ಲದೆ ತಾವು ನನ್ನೊಡನೆ ಎಷ್ಟು-ನಯವಾಗಿ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರೂ ಆ ಗುಟ್ಟನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಿಲ್ಲವೆಂದೂ ತಿಳಿದಿತ್ತು. ”

“ ನಾನು ಹೇಳಿದರೆ ನೀವು ನಂಬುವಿರೋ ? ”

“ ಏಕೆ ನಂಬುವುದಿಲ್ಲ? ತಮ್ಮಂಥ ಜನರು ಏನು ಹೇಳಿದರೂ ನಂಬುತ್ತೇನೆ. ತಮಗೆ ಅಸಾಧ್ಯವೆಂಬುದು ಯಾವುದಾದರೂ ಇದೆಯೇ? ತಾವು ರಾಜರು, ನಾಳೆ ರಾಜರಾಗುವವರು, ಜನರೆದುರಿನಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಹೇಯ ಕರ್ಮಗಳನ್ನು ಮಾಡುವಿರಿ. ನಗರದ ವೇಶ್ಯಾಲಯಗಳಲ್ಲಿ ತಮಗೆ ಅಸಾಧಾರಣ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆ, ಇಂದ್ರಿಯ ಪರಾಯಣತೆಯಲ್ಲಿ ತಾವೊಂದು ಮಾದರಿ! ಆದರೂ ತಾವು ನನಗು ಹರಿಯುವುದರೊಳಗೇ ಎದ್ದು ಇಪ್ಪತ್ತು ಮೈಲು ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ; ತಮ್ಮ ಮೈಯಲ್ಲಿ ಮದ್ದಾನೆಯ ಬೀಜವೇ; ಹುಡುಗರಂತೆ ಹುರುಪಿದೆ. ಅದಕ್ಕೇ ತಮಗೆ ಅಸಾಧ್ಯವಾದ ಕೆಲಸವಿಲ್ಲವೆಂದದ್ದು. ”

“ ಮಿತ್ರರೇ, ಇದೆಲ್ಲ ಸುದೃಢಶರೀರದ ಫಲ. ಮೈ ಉಕ್ಕಿನಂತಿದ್ದರೆ ಯಾರ ಕೆಲಸವೂ ತಡೆದು ನಿಲ್ಲುವುದಿಲ್ಲ ನಾನು ಈ ಕುದುರೆಯಂತೆಯೇ ಬಲಶಾಲಿ. ಇದು ಗೊತ್ತಿದ್ದೂ ನನ್ನ ಹಿಂದೆ ಗುಪ್ತಚಾರನನ್ನಿಡುವುದೇ? ವಿದ್ರೋಹಿಗಳ ದಳಪತಿಯನ್ನು ಹಿಡಿಯಲು ನೀವು ಬಹಳ ವ್ಯಸ್ತರಾಗಿದ್ದೀರಿ. ಅವನನ್ನು ನಾನು ಹಿಡಿದುಕೊಡಬಲ್ಲೆ. ”

“ ವಿನೋದಕ್ಕಾಗಿಯೂ ಅನೇಕರು ಸತ್ಯವನ್ನು ನುಡಿಯುವುದುಂಟು. ತಾವು ಯಾವನ ವಿಷಯವಾಗಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದೀರೋ ಅವನಿಗೆ ಅನೇಕ ಶಕ್ತಿಶಾಲಿಗಳಾದ ಮಿತ್ರರಿದ್ದಾರೆಂದು ನಾನು ಕೇಳಿ ಬಲ್ಲೆ. ”

“ ನಿಮ್ಮ ಮಾತಿನ ಅರ್ಥ ನನಗಾಗಬೇಡವೆಂದು ಬರ್ನಾರ್ಡ್. ನಿಮಗೊಂದು ಉಪಯುಕ್ತ ವಿಷಯ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ: ನಾನು ಶೀಘ್ರದಲ್ಲಿಯೇ ವ್ಯಾರಿಸಿಗೆ ಹೋಗಬೇಕೆಂದಿದ್ದೇನೆ. ಇಲ್ಲಿಯ ಗಾಳಿನೀರು ನನಗೆ ಅಸಹ್ಯವಾಗಿ ಬಿಟ್ಟಿದೆ. ” ಎಂದ ಸಿಟರ್ಸ್.

“ ಅಂಥ ಅವಸರವೇನು ? ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟು ಸೇರುವವರೆಗೆ ಇಲ್ಲಿ ಇರ್ಯ ”

“ ನಿಮ್ಮ ಗುಪ್ತಚಾರರು ಯಾವಾಗಲೂ ನಿಮಗೆ ಸತ್ಯಸಂಗತಿಯನ್ನೇ ಹೇಳುತ್ತಾರೋ ಇಲ್ಲವೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ನಾನು ನಿಮಗೆ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ- ಪ್ರಜೆಗಳ ಭಾವಭಂಗಿ ನನಗೆ ಸರಿ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರೆ ನನಗೆ ವಂದನೆಯನ್ನು ಕೂಡ ಅವರು ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ ಒಳ್ಳೆಯದೇ ಈ ಲಕ್ಷಣ ? ”

“ ಇದರಲ್ಲಿ ತಪ್ಪು ತಮ್ಮದೇ. ತಮ್ಮ ಬಗ್ಗೆ ಅವರಿಗೆ ಉಮೇದೇ ಇಲ್ಲ. ನಾನು ನೋಡಿದ್ದೇನೆ, ಕುದುರೆಯೇರಿಕೊಂಡು ತಾವು ಹೊರಟಿದ್ದಿರೆಂದರೆ ಯಾರಾದರೂ ಅಭಿವಂದಿಸಿದರೆ ತಾವು ತಿರುಗಿ ಅಭಿವಂದಿಸುವುದೇ ಇಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ದೊರೆಗಳೂ ನಿರ್ದೋಷಿಗಳಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅವರು ಶಿಷ್ಯಾಚಾರವನ್ನು ಉಪೇಕ್ಷಿಸಿದ್ದು ಮಾತ್ರ ಎಂದೂ ಕಂಡಿಲ್ಲ. ತಮ್ಮ ಭಾವವನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಪ್ರಜೆಗಳನ್ನು ವಿತುಷ್ಟಗೊಳಿಸುವುದೇ ಉದ್ದೇಶವೆಂದು ತೋರುತ್ತದೆ.”

“ ಹಾದಿಯಲ್ಲಿ ಹೋಗುವವರಿಗೆಲ್ಲ ಶರಣುಹೊಡೆಯುತ್ತ ಹೋಗಲು ನಾನು ಅಂಗಡಿಕಾರನೇ ? ಆ ಅಭ್ಯಾಸವಿಲ್ಲ ನನಗೆ....ಏ, ಎಷ್ಟೋ ಪೋಲಿಸರು ನಿಮ್ಮ ಕಡೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.” ಪಿಟರ್ಸ್ ಎಂದ.

ಆಗಿಬ್ಬರೂ ಊನ್ನು ಸವಿಸಿದರು. ಬೀದಿಯ ಎರಡು ಬದಿಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಶ್ರಮಜೀವಿಗಳ ಗುಡಿಸಿಲುಗಳು, ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಗಿರಣಿಕಾರಖಾನೆಗಳು. ಹತ್ತಿರದ ಸಂಕದ ಬಳಿ ಸುಮಾರು ವೂವತ್ತು ಜನ ಪೋಲಿಸರು ನಿಂತಿದ್ದರು. ಬಸಾಡ್ ಪಿಟರ್ಸ್‌ನಿಗೆಂದ: “ ಇಲ್ಲ, ಅವರು ನನ್ನ ಕಡೆ ಬರುತ್ತಿಲ್ಲ ಅವರನ್ನು ಅಲ್ಲಿಯೇ ಕಾವಲಿರಿಸಿದ್ದೇನೆ ಏಕೆಂದು ಕೇಳುವಿರಾ ? ”

“ ಹೇಳಿರಿ.”

“ ವಿದೇಶಗಳಿಂದ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಗುಪ್ತವಾಗಿ ಶಸ್ತ್ರಾಸ್ತ್ರಗಳು ಬರುತ್ತಿವೆಯೆಂದು ಎಷ್ಟೋ ದಿನಗಳಿಂದ ಸುದ್ದಿ ಇದೆ. ನಾನೂ ಅನುಸಂಧಾನ ಮಾಡಿದ್ದೆ ಅಪು ಭೂವಾರ್ಗದಿಂದ ಬರುತ್ತಿಲ್ಲ. ನದೀಸಥದಿಂದಲೇ ಬರುತ್ತಿರಬೇಕೆಂದು ನನ್ನ ಸಂದೇಹ. ಬರುವ ಎಲ್ಲ ನೌಕೆಗಳನ್ನೂ ಶೋಧಿಸಬೇಕೆಂದು ಪೋಲಿಸರಿಗೆ ವಿಧಿಸಿದ್ದೇನೆ.”

“ ನಿಮ್ಮ ಬುದ್ಧಿ ಬಲು ಸೂಕ್ಷ್ಮ. ಆದರೆ ಇಲ್ಲಿ ಒಂದೂ ನೌಕಾಣುತ್ತಿಲ್ಲ.”

“ ಈಗೇನೋ ಇಲ್ಲ, ಬರುತ್ತವೆ; ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತು ನಿಂತರೆ ಕಾಣುತ್ತವೆ.”

“ ಹಾಗಾದರೆ ಕಾದುಕೊಂಡಿರಿ, ನಾನು ಹೋಗುತ್ತೇನೆ. ಇಂದು ಅರಮನೆಯಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ಭೆಟ್ಟಿಯಾದೀತೆ ? ”

“ ಬರುತ್ತೇನೆ; ಹನ್ನೊಂದಕ್ಕೆ ನಾನು ರಾಜರನ್ನು ಕಾಣಬೇಕಾಗಿದೆ.”
ಎಂದ ಬರ್ನಾರ್ಡ್.

ಜಾನ್ ಪಿಟರ್ಸ್ ಒಂದು ಸಿಗಾರೇಟನ್ನು ಹೊತ್ತಿಸಿಕೊಂಡು ಬೇರೆ ಕಡೆ ಕುದುರೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟ. ತುಸು ದೂರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪಾಂಥಶಾಲೆಯಿತ್ತು. ಅಲ್ಲಿ ಅವನು ಕುದುರೆಯಿಂದಿಳಿದು ಬಾಗಿಲಲ್ಲಿ ನಿಂತಿದ್ದ ಮನುಷ್ಯನೊಂದಿಗೆ ಒಂದು ಕೋಣೆಯನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದ. ಅಲ್ಲಿ ಟೆಲಿಫೋನಿನ ಯಂತ್ರವಿತ್ತು. ಪಿಟರ್ಸ್ ಆ ಮನುಷ್ಯನೊಡನೆ ಏನೋ ಮಾತನಾಡಿ, ಬಳಿಕ ಯಾರಿಗೋ ಫೋನ್ ಮಾಡಿ, ಲಗುಬಗೆಯಿಂದ ಹೊರಟುಹೋದ. ಅದನ್ನು ಕಂಡು ಆ ಮನುಷ್ಯ ಸ್ತಂಭಿತನಾಗಿ ನಿಂತುಬಿಟ್ಟ.

ಕೆಲಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿಯೆ ಬರ್ನಾರ್ಡ್ ಪಾಂಥಶಾಲೆಗೆ ಬಂದು, “ ಅವನು ಎಷ್ಟನೆಯ ನಂಬರಿಗೆ ಫೋನ್ ಮಾಡಿದ ? ” ಎಂದು ಆ ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ವಿಚಾರಿಸಿದ.

ಅವನು ಅನುಮಾನಿಸುತ್ತ “ ನಾನು ಹೇಳಲಾರೆ, ಹೇಳುವುದು ನಿಷಿದ್ಧ.” ಎಂದ.

“ ಹೇಳಲೇ ಬೇಕು. ನಾನು ಯಾರು ಗೊತ್ತುಂಟೆ ? ಪೋಲಿಸ್ ಕಮಿಷನರ್ ಬ್ಯಾರನ್ ಬರ್ನಾರ್ಡ್. ನಿನಗೆ ನಂಬಿಕೆಯಾಗದಿದ್ದರೆ, ಹೊರಗೆ ನನ್ನ ಅನುಚರರಿದ್ದಾರೆ, ಅವರನ್ನು ಕೇಳಿಕೋ.”

ಹೆದರಿಕೆಯಿಂದ ಆ ಮನುಷ್ಯನ ಮೋರೆ ಒಣಗಿಬಿಟ್ಟಿತು. “ ಮಹಾ ಶಯರೇ, ಕ್ಷಮಿಸಿರಿ. ಗೊತ್ತಾಗಲಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಉದ್ದನೆಯ ಸದ್ಗೃಹಸ್ಥರೊಬ್ಬರು ಬಂದು ಅರಮನೆಗೆ ಫೋನ್ ಮಾಡಿದರು; ಅರ್ಧ ಗಂಟೆ ಯೊಳಗಾಗಿ ತಮ್ಮ ಊಟದ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡುವಂತೆ ತಿಳಿಸಿದರು. ಅವರು ಹುಚ್ಚರಿರಬೇಕು. ಹುಚ್ಚರ ಹೊರತು ಅರಮನೆಯ ಸಂಪರ್ಕ ಬೆಳೆಸುವ ಧೈರ್ಯ ಇನ್ನು ಯಾರಿದ್ದೀತು ? ” ಎಂದ.

“ ಮತ್ತೇನೂ ಸುದ್ದಿ ಇಲ್ಲವೆ ? ”

“ ಇಲ್ಲ ಸ್ವಾಮಿ. ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಸಂಕಟ ಬರದಹಾಗೆ ಮಾಡಿರಿ.”

“ ಇಲ್ಲ, ನಿನಗೇನೂ ತೊಂದರೆಯಾಗದು. ಅವರು ತಮ್ಮ ಮನೆಗೇ ಫೋನ್ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ, ಈ ರಾಜ್ಯದ ಯುವರಾಜರವರು.”

ಬರ್ನಾರ್ಡ್ ಹೊರಟುಹೋದ. ಆ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಎಲ್ಲೆ ವಿರಿದ ಆಶ್ಚರ್ಯ. ‘ ನನ್ನ ಮುರಕ ಗುಡಿಸಲಿಗೆ ಯುವರಾಜರೇತಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದಾರು?’

೧೭

“ ಒಳಗೆ ಬರಿ ”

ಸಮ್ನ ಕೇಳಿ ಮೊಗವೆತ್ತಿ ನೋಡುತ್ತಲೆ ಪಿಟರ್ಸ್‌ನನ್ನು ಕಂಡು ಹಾರುವ ಎದೆಯಿಂದ ಗ್ರೇಸ್ ಪೆನಿಸರ್ ಸ್ವಾಗತಿಸಿದಳು. ಹಠಾತ್ ಹೀಗೆ ಅವನನ್ನು ಕಂಡು ಅವಳು ಸ್ತಂಭಿತಳಾಗಿ ಅವನ ಮುಖವನ್ನೇ ನೋಡುತ್ತ ನಿಂತಳು. ಪಿಟರ್ಸ್‌ನೂ ಮಾತನಾಡಲಿಲ್ಲ. ಕೆಲಹೊತ್ತಿನ ಮೇಲೆ ಪೆನಿಸರ್‌ನೇ ಕುತೂಹಲ ಚಿತ್ತದಿಂದ ನುಡಿದಳು : “ ತಾವು ಯಾವ ವಿಚಾರದಿಂದ ಬಂದಿರೋ ನನಗೆ ಗೊತ್ತಾಗಲಿಲ್ಲ.”

ಮೇಜಿನ ಮೇಲೆ ಟೀಪಿಂಗಿಯನ್ನಿಟ್ಟು ಪಿಟರ್ಸ್ ಹೇಳಿದ : “ ಆಶ್ಚರ್ಯಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನು ? ನಿನಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲವೇ, - ಇದು ನಮ್ಮ ದೇಶ, ವೈರಿಯಾ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದ ರಾಜಧಾನಿ. ಇದು ಲಂಡನ್ನಿನಂತೆ ದೊಡ್ಡ ನಗರವಲ್ಲ. ವಿವೇಶಿಗಳು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದರೆ ನಮಗೆ ತಿಳಿಯುವುದು ಕಷ್ಟವಲ್ಲ. ಆದರಲ್ಲಿಯೂ ಈ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ನಾನಾ ಸಂಕಟಗಳು ಉಪಸ್ಥಿತವಾಗಿವೆ ಈಗಂತೂ ಯಾವ ಪರದೇಶೀಯ ನರಪ್ರಾಣಿಯ ಆಗಮನವೂ ನಮಗೆ ಗೊತ್ತಾಗದೆ ಉಳಿಯದು. ನೀನು ಬಂದಿರುವೆಯೆಂದು ಕೇಳಿ ಕಾಣಲು ಬಂದೆ. ನಿನಗೇಕೆ ಆಶ್ಚರ್ಯ ? ”

ಬಲಗೈಯಿಂದ ಹಣೆಮನ್ನು ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡು, “ ತಾವು ಇಲ್ಲಿ ಕಂಡೀರೆಂದು ನಾನು ನಿಜಕ್ಕೂ ಭಾವಿಸಿರಲಿಲ್ಲ ” ಎಂದು ಅಸ್ಪಷ್ಟವಾದಲ್ಲಿ ನುಡಿದಳು.

“ ಬೇರೆ ಯಾರನ್ನೋ ಕಾಣಲು ಆತಿಸಿದ್ದೆಯೇನೋ ಅಲ್ಲವೆ ? ಕೆಳಗೆ ನಿನ್ನ ಬಗ್ಗೆ ವಿಚಾರಿಸಿದಾಗ ಹಾಗೆಯೇ ನನಗೆ ಸಿಕ್ಕಿತು. ನಾನು ಬಂದದ್ದು ಕೆಲನಿಮಿಷಗಳ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಮಾತ್ರ. ನೀನು ಯಾರಿಗಾಗಿ ಕಾದಿದ್ದೀಯೋ ಅವರು ಬಂದೊಡನೆ ನಾನು ಹೊರಟುಹೋಗುತ್ತೇನೆ.”

“ ಮೂರು ಗಂಟೆಗೆ ಒಬ್ಬರ ಭೆಟ್ಟು ನಿಶ್ಚಿತವಾಗಿದೆ. ಅವರೊಡನೆ ಒಂದು ಗುಟ್ಟಿನ ಮಾತನ್ನು ಅಸುವುದಿದೆ.”

“ ಅವರು ಬಂದಾಗ ಅವರೊಡನೆ ಮಾತನಾಡಿಕೋ. ಅಷ್ಟರೊಳಗೇ ನಾನು ನಾಲ್ಕು ಮಾತನಾಡಿ ಹೋಗುವೆ.”

“ ಏನದು ಹೇಳಿರಿ.” ಪೆನಿಸರ್ ನಿರುತ್ಸಾಹದಿಂದ ನುಡಿದಳು.

“ ಕೇಳು; ನೀನು ಜೀಕಂತಲೇ ಸಿಂಹದ ಗವಿಯೊಳಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದೀ. ನಾನು ಈ ನಗರದ ಪ್ರಭು; ನನ್ನ ಇಚ್ಛೆಗೆ ಆಡ್ಡ ಬರುವಂಥ ಕಟ್ಟುಕಟ್ಟಳೆ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿಲ್ಲ. ನಾವಿಲ್ಲಿ ಬೇಕಾದ ಹಾಗೆ ವರ್ತಿಸಬಲ್ಲೆವು. ಈಗ ನೀನು ನನ್ನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿದ್ದೀ ಈ ಅವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ನಾನು ಹೇಳಿದಂತೆ ನೀನು ನಡೆಯಲೇಬೇಕು.”

ಪೆನಿಸರ್ ವೆಲುನಗೆ ನಕ್ಕಳು. ಪಿಟರ್ಸ್ ತನ್ನನ್ನು ಯಾವ ಸಂಕಟ ದಲ್ಲಿಯೂ ನೂಕಲಾರನೆಂದು ಅವಳಿಗೆ ಭರವಸೆಯಿತ್ತು. “ ಒಳ್ಳೇದು, ಹಿಂಮಗಡೆ ಅದನ್ನು ನೋಡೋಣವಂತೆ.” ಎಂದಳು.

“ ನಿನ್ನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಅದಿನ ಸಂಭವಿಸಿದ ಅದ್ಭುತ ಘಟನೆಗೆ ಕಾರಣ ವೇನು, ಈಗ ಹೇಳು.” ಪಿಟರ್ಸ್ ಕೇಳಿದ.

ಗ್ರೇಸ್ ಪೆನಿಸರ್ ಎರಡೂ ಕೈಗಳಲ್ಲಿ ಮುಖವನ್ನು ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡಳು ಯಾವ ಮಾತನ್ನಾಡುವುದೂ ಅವಳಿಗಾಗಲಿಲ್ಲ. ಅದನ್ನು ಕಂಡು ಪಿಟರ್ಸ್ ನುಡಿದ : “ ನಾನು ನಿನ್ನನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸಲು ಬಂದಿಲ್ಲ ನನ್ನ ಸಾವಿಗಾಗಿ ಅನೇಕರು ಹಂಬಲಿಸುತ್ತಿರುವಂತೆ ತೋರುತ್ತದೆ: ಕಾರಣವೇನೋ ತಿಳಿಯದು. ನಾನು ಸತ್ತರೆ ಸಂತೋಷ ಪಡುವಂಥವರ ಗುಂಪಿಗೆ ನೀನು ಹೇಗೆ ಸೇರಿದೆ ?”

“ ಇಸಕ್ಕೆ ನಾನು ಉತ್ತರ ಕೊಡಲಾರೆ.” ಗ್ರೇಸ್ ಹೇಳಿದಳು

“ ನಿನ್ನ ಬಂಧುಬಾಂಧವರ ಮಾತನ್ನು ವಿರಲಾರದೆ ನೀನು ಈ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಕೈಹಾಕಿದಂತಿದೆ. ನೀನು ಯಾವುದೊ ಒಂದು ಗುಪ್ತಸಮಿತಿಗೆ ಸೇರಿದವಳು. ಬಾಂಬು, ವಿಷ, ಹಗ್ಗ ಮೊದಲಾದವುಗಳ ಸಹಾಯದಿಂದ ಅತ್ಯಾಚಾರಿಗಳಾದ ರಾಜರನ್ನು ನಿರ್ನಾಮ ಮಾಡುವ ವಿಚಾರವನ್ನಿಟ್ಟು ಕೊಂಡ ರಾಜನೈತಿಕ ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳಿಗೆ ಸೇರಿದವಳರಬೇಕಲ್ಲವೆ ನೀನು ? ಸರಿ, ಇಾಗಿದ್ದರೆ ನಿನ್ನಿಂದ ನನ್ನ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಖಂಡಿತ ಉತ್ತರ ಸಿಕ್ಕಲಾರದು.”

“ ತಾವು ನನಗೆ ಅಪಹಾಸ್ಯಮಾಡಬೇಡಿರಿ.”

“ ಅಪಹಾಸ್ಯವೆಲ್ಲಿದೆ ? ಪ್ರಸಂಚದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಗುಪ್ತ ಸಮಿತಿಗಳುಂಟೆಂಬ ಸತ್ಯವನ್ನು ಅಲ್ಲಗಳೆಯಲಿಕ್ಕೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಬರ್ಜಿಲಂಡ್ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಅಂಥ ಸಮಿತಿಯ ಅಗತ್ಯವೇ ಇಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿಯ ಸಾಧಾರಣ ತಂತ್ರ ವಾದಿಗಳು ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟಿನಲ್ಲಿಯೆ ಪ್ರಕಟವಾಗಿ ರಾಜದ್ರೋಹದ ವಿಚಾರ ಮಾಡುವರು ; ಗುಪ್ತ ಸಮಿತಿ ಬೇಕೇತಕ್ಕೆ ? ಈ ಸಲ ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟ್ ಸೇರಿ ತೆಂದರೆ, ಸಾಧಾರಣತಂತ್ರವಾದಿಗಳು ಮುಂದೊಂದು ವಾರದಲ್ಲಿಯೆ ನಮ್ಮ ಕಕ್ಕನಿಗೆ ಸಿಂಹಾಸನವನ್ನು ತ್ಯಜಿಸುವಂತೆ ಅಪ್ಪಣೆವಿಧಿಸುವರೆಂದು ನನ್ನ ನಂಬುಗೆ.”

“ ಈ ಅಪ್ಪಣೆಯನ್ನು ಅವರು ಮನ್ನಿಸುವರೆ ?”

“ ಹಾಗೇನೂ ಎನಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಮುದುಕನಾಗಿದ್ದರೂ ರಾಜನಿಗೆ ರಾಜ್ಯ ಭೋಗದಲ್ಲಿ ವಿರಕ್ತಿಯುಂಟಾಗಿಲ್ಲ. ವಿಶೇಷವೆಂದರೆ ಆತನ ವಶದಲ್ಲಿ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಸೈನ್ಯವಿದೆ.”

“ ತಾವು ಈ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ತೊರೆದು ಬಿಡಬೇಕೆಂದು ನನ್ನಿಚ್ಛೆ. ರಾಜನೂ ಇಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಟುಹೋಗಬೇಕು. ಯೋಗ್ಯ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ಯಾರಾದರೂ ರಾಜ್ಯ ಆಳಿಕೊಳ್ಳಲಿ.”

ಜಾನ್ ಪಿಟರ್ಸ್ ನಕ್ಕು ಉತ್ತರವಿತ್ತ : “ ಕಕ್ಕ ಏನು ಮಾಡುತ್ತಾನೋ ಏನು ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲವೋ ನಾನು ಹೇಳಲಾರೆ. ನಾನು ಮಾತ್ರ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಹೋಗಲು ಸಿದ್ಧನಿದ್ದೇನೆ. ಆದರೆ ಒಂದೆರಡು ಕರಾರುಗಳಿವೆ.”

“ ಏನು ?”

“ ನೀನೂ ನನ್ನ ಸಂಗಡ ಬರುವೆಯಾ ?”

“ ತಾವು ಈ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ತ್ಯಾಗಮಾಡಿರಿ ಎಂಬುದೇ ನನ್ನ ಅನುರೋಧ.”

“ ಇಲ್ಲ ಗ್ರೇಸ್. ನಾನು ತ್ವರಿತವಾಗಿ ಹೋಗುವುದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ನಿನ್ನ ಹೃದಯ ನನಗೆ ತಿಳಿದಿದೆ. ನೀನು ಏನೇ ಮಾಡು, ನನ್ನಲ್ಲಿ ನಿನಗೆ ಸ್ವಲ್ಪವಿಲ್ಲ ಸ್ವಲ್ಪ ಸ್ನೇಹವಿದೆ. ಅದಕ್ಕೇ ನಾನು ಹೇಳುವುದು,- ನೀನು

ಬರ್ಜಿಲಂಡಿನ ಯುವರಾಜನ ಪತ್ನಿಯಾಗಲು ಬಯಸಬೇಡ, ಶ್ರೀಮತಿ ಜಾನ್ ಪಿಟರ್ಸ್ ಆಗು ಎಂದು.”

“ ನನ್ನನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗಬೇಕೆಂದು ತಮ್ಮ ಮನಸೆ ?”

“ ಹಾಂ, ನೀನು ನನ್ನನ್ನು ಮದುವೆಮಾಡಿಕೊಂಡರೆ ನಾನು ಚಿರಕಾಲ ಜಾನ್ ಪಿಟರ್ಸ್‌ನಾಗಿಯೆ ಇರುನೆ.”

“ ಕೊನೆಯ ಸಲ ತಮ್ಮ ಭಿಟ್ಟಿ ಯಾವ ರೀತಿ ಆಗಿತ್ತೆಂಬುದು ನೆನಪಿ ದೆಯೆ ?”

“ ಜೆನ್ನಾಗಿ ನೆನಪಿದೆ. ಅದು ಎಂದೂ ಮರೆಯಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ.”

“ ಮತ್ತೊಂದು ದಿನ ತಾವು ಹಠಾತ್ತಾಗಿ ನಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ಬಂದಿರಿ, ಐದೇ ನಿಮಿಷಗಳಲ್ಲಿ ಹೊರಟುಬಿಟ್ಟಿರಿ ; ಅದು ನೆನಪಿದೆಯೆ ?”

“ ಅದು ನೆನಪಾಗಲೊಲ್ಲದು. ನನಗೆ ಎರಡು ವಿಭಿನ್ನ ಚರಿತ್ರಗಳನೆ ಯಂತೆ, ನನಗೆ ಎರಡು ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವಗಳವೆಯಂತೆ,— ಜನರೆನ್ನುತ್ತಾರೆ. ನೀನು ನನ್ನ ಒಂದು ಬದಿಯನ್ನು ನೋಡಿದ್ದೀ ; ಇನ್ನೊಂದು ಬದಿಯನ್ನು ಎಂದೂ ನೋಡಲಾರೆ. ನನ್ನಲ್ಲಿ ನೀನು ನಂಬಿಗೆ ಇಡಬೇಕು.”

“ ತಮ್ಮ ಸೂಚನೆ ಸಂಪೂರ್ಣ ಅಸಂಭವ. ತಾವು ಮನಸಿನಿಂದ ವಾತನಾಡುತ್ತೀರೆಂದೂ ನನಗೆನಿಸುವುದಿಲ್ಲ.”

“ ಗ್ರೇಸ್, ನಿನ್ನ ಸಂಶಯಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನು ? ನಾನು ಸತ್ಯವನ್ನೇ ಹೇಳಿದೆ. ನೀನು ನಾಳೆಯೆ ಇಜ್ಜಂಡಿಗೆ ಹೊರಟುಹೋಗು ಇನ್ನಿಲ್ಲಿ ಹೊತ್ತು ಗಳೆಯಬೇಡ. ಇಲ್ಲಿಯ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ತೀರ ಹದಗೆಟ್ಟಿದೆ. ಇಲ್ಲಿ ನಿನಗೆ ಸುಖ ವಾಗಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ, ನನ್ನ ಮಾತು ಕೇಳು, ಹೊರಟುಹೋಗು. ಶೀಘ್ರದಲ್ಲೆಯೆ ನಾನು ನಿನ್ನನ್ನು ಬಂದು ಸೇರುವೆ ನಾನಿಲ್ಲಿಂದ ಒಮ್ಮೆ ಹೊರಬಿದ್ದೆನೆಂದರೆ ಯುವರಾಜರೂಪದಿಂದ ಈ ದೇಶದೊಳಗೆ ತಿರುಗಿ ಎಂದೂ ಕಾಲಿಡುವುದಿಲ್ಲ ವೆಂದು ಶಪಥವಾಡಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.”

“ ತಮ್ಮ ಸೂಚನೆಯನ್ನು ನಡೆಸಲಾಗುತ್ತಿದ್ದರೆ ಖಂಡಿತ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದೆ.”

ಪಿಟರ್ಸ್ ನಗೆಗೂಡಿ ವಾತನಾಡಿದ : “ ಓ, ಹೌದು ; ನಾನು ಮರೆತು ಬಿಟ್ಟೆ. ನೀನು ಸಂಚುಗಾರರ ಕೂಟಕ್ಕೆ ಸೇಸಿದವಳಲ್ಲವೆ ? ಅವರ ಕೆಲಸ ಕ್ಯಾಗಿಯೇ ನೀನಿಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದೀಯೆಂಬುದು ಸುಳ್ಳೆ ?”

“ ತಮ್ಮ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಉತ್ತರ ಕೊಡುವುದು ಅಸಾಧ್ಯ ”

“ ನೀನು ಉತ್ತರ ಕೊಡಬೇಡ, ನನ್ನ ಉಪದೇಶವನ್ನು ಕೇಳು, ನಿಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ಹೊರಟುಹೋಗು. ರಾಜ್ಯದ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಗುಪ್ತವಿಷಯ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ ನಿನಗೆ. ಇಲ್ಲಿಯ ವಿದ್ಯೋಹಿಗಳು ಪ್ರಚಂಡರಾಗಿದ್ದಾರೆ; ನಮ್ಮ ಸೈನ್ಯದ ಸಹಾಯಸಡೆದರೂ ಒಂದೇ ಒಂದು ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಜೆಗಳು ನಮ್ಮ ಹುಟ್ಟಡಗಿಸಿಬಿಡುತ್ತಾರೆ.”

“ ತಾವೇನು ಮಾಡುವಿರಿ ? ”

“ ಈಸುತ್ತ ಈಸುತ್ತ ಲಂಡನಿನ ದಡವನ್ನು ಸೇರುವೆ.”

ಗ್ರೇಸ್ ವಿಷಣ್ಣಳಾಗಿ ನುಡಿದಳು : “ ತಮ್ಮ ಮಾತೇ ತಿಳಿಯಲೊಲ್ಲವು. ತಮ್ಮ ರೂಪ ಎರಡೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ; ಅದೆಷ್ಟೋ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಸತ್ಯವಾಗಿ ತೋರುತ್ತದೆ. ಸೇಂಟ್‌ಮರಿಜ್‌ನಲ್ಲಿ ಮತ್ತಿಲ್ಲಿ ತಮ್ಮೊಂದು ಮೂರ್ತಿಯನ್ನು ನೋಡಿದ್ದೇನೆ; ಇನ್ನೊಂದು ರೂಪದಿಂದ ಯುರೋಪಿನ ನಾನಾ ರಾಜಧಾನಿಗಳಲ್ಲಿ ದುಷ್ಕರ್ಮಗಳಲ್ಲಿ ನಿರತರಾಗುತ್ತೀರಿ.”

“ ನನ್ನಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ದೋಷಗಳಿವೆ. ಆದರೆ ಗ್ರೇಸ್, ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ಒಂದು ವಿಷಯ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ - ನೀನು ನನ್ನನ್ನು ನಂಬು- ಜಾನ್ ಪಿಟರ್ಸ್‌ನಿನಗೆಂದೂ ವಿಶ್ವಾಸಘಾತ ಮಾಡಲಾರ, ಅವನ ಯಾವ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿಯೂ ನಿನಗೆ ಕ್ಷುದ್ರತನ ಕಾಣಲಾರದು. ರಾಜಪುತ್ರ ಜಾನ್ ಪಿಟರ್ಸ್‌ ವರ್ಜಿ ಲಂಡ್ ರಾಜ್ಯದೊಡನೆಯೇ ವಿಲುಪ್ತನಾಗುತ್ತಾನೆ. ಸಾಧಾರಣ ತಂತ್ರದ ಪಕ್ಷಪಾತಿಯಾದ ಜಾನ್ ಪಿಟರ್ಸ್‌ ನಿನಗೆ ಅಯೋಗ್ಯ ಪತಿಯಾಗಲಾರ.”

“ ತಮಗೆ ಇದಿಷ್ಟೂ ಗೊತ್ತುಂಟೆ ? ತಮ್ಮ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ನಾನೇನೂ ಅವಿಶ್ವಾಸಪಡುವುದಿಲ್ಲ - ತಮ್ಮ ಮುಖ್ಯ ಶತ್ರುವಿಗಾಗಿ ನಾನಿಲ್ಲಿ ಕಾದಿದ್ದೇನೆ.”

“ ಅವರು ಯಾರು ? ನನಗವನ ಗುರುತಿದೆಯೆ ? ”

“ ಇದ್ದರೂ ಇದ್ದೀತು. ತನ್ನ ಶತ್ರುವನ್ನು ಯಾರು ಅರಿಯರು ? ”

“ ತಿಳಿಯಿತು, ನೀನು ವಿದ್ಯೋಹಿಗಳ ದಳಪತಿಗಾಗಿ ಕಾದಿದ್ದೀ. ಇದು ನಿಜವಿದ್ದರೆ, ನಾನೂ ಅವನಿಗಾಗಿ ಇಲ್ಲಿ ಕಾದಿರುವೆ. ಅವನನ್ನು ಹಿಡಿದು ಬಿಟ್ಟರೆ ರಾಜದ್ರೋಹದ ನಿವೃತ್ತಿಯಾಗುವುದೇನು ಕೇಳಿದ್ದೇನೆ.”

“ ತಮ್ಮಿಚ್ಛೆಯಿದ್ದರೆ ಅವನನ್ನು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿಕೊಂಡಿರಬಹುದು. ಆದರೆ ಏನಾದರೂ ಗೊಂದಲವಾಯಿತೆಂದರೆ ಮಾತ್ರ, ನಾನೆಂದಿಗೂ ಇಜ್ಜಂಡ್ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ.”

“ ಇಲ್ಲ, ನೀನೇನೂ ಬೆದರಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ರಾಜದ್ರೋಹ ನಂದ. ಬೇಕೆಂದು ನನ್ನ ಆಂತರಿಕ ಅಭಿಪ್ರಾಯವಲ್ಲ. ಆದರೆ ನಮ್ಮ ತಿಳಿಗಟ್ಟು ಕಕ್ಕ ನನ್ನು ಸುರಕ್ಷಿತವಾಗಿ ಉಳಿಸಲಿಕ್ಕಾದರೆ, ನಾನು ಯಾವುದನ್ನೂ ಗಣನೆಗೆ ತರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ.”

“ ನುಹಾಕಷ್ಟು ರಾಜನ ಆದೃಷ್ಟದಲ್ಲಿದೆ, ಅದಕ್ಕೆ ಅವನೇ ಹೊಣೆ. ಅವ ನಂಥ ದುರಾಚಾರಿ ರಾಜ ಭೂಮಂಡಲದಲ್ಲಿಯೇ ಇನ್ನೊಬ್ಬನಿಲ್ಲ. ಅವನು ಯಾವ ಸ್ವತಂತ್ರ ಜನಾಂಗವನ್ನೂ ಉವುದಕ್ಕೂ ಯೋಗ್ಯನಲ್ಲ.”

“ ನಿನ್ನ ಮಾತಿಗೆ ನಾನು ಅಲ್ಲೆನ್ನುವುದಿಲ್ಲ. ಇರಲಿ. ನನ್ನ ಬಗ್ಗೆ ನಿನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯವೇನು ?”

“ ಜನರಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಬಗ್ಗೆ ಹಬ್ಬಿದ ಸಂಗತಿಗಳಲ್ಲಿ ಅರ್ಥಾಂಶವನ್ನೂ ನಾನು ಸತ್ಯವೆಂದು ನಂಬಿಲ್ಲ. ತಮ್ಮ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಿರುವಾಗ, ಮುಂದೆ ತಾವು ಒಳ್ಳೆಯ ಹಾದಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವಿರೆಂದು ತೋರುತ್ತದೆ.”

“ ನಿನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ನಿಶ್ಚಿಂತನಾದೆ.” ಜಾನ್ ಪಿಟರ್ಸ್ ಗ್ರೇಸ ಳನ್ನಪ್ಪಿಕೊಂಡು ಕೇಳಿದ : “ ಊರನ್ನು ನೋಡಲಿಕ್ಕೆ ನೀನು ಯಾವಾಗ ಹೊರಡುತ್ತೀ ?”

“ ಬಹಿರಂಗವಾಗಿ ನಾನು ಹೊರಬೀಳುವುದು ಯುಕ್ತವಾದೀತೆ ?”

“ ಯುಕ್ತವಾಗಲಿ ಅಯುಕ್ತವಾಗಲಿ, ನೀನು ಹೊರಡಲೇ ಬೇಕು. ನಾಳೆ ಹತ್ತುವರೆಗೆ ನಾನು ನಿನಗೆ ಮತ್ತೆ ಕ್ಷಿಪಿಟ್ಟಿಯಾಗುತ್ತೇನೆ. ಹೊರಬಾಗಿ ಲಲ್ಲಿಯೇ ನಮ್ಮ ‘ ಬಂಧು ’ ಎದುರಾದರೆ ಅವನನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬರುವೆ.” ಎಂದು ಪಿಟರ್ಸ್ ಗ್ರೇಸಳ ಕೋಣೆಯಿಂದ ಹೊರಬಿದ್ದ.

೧೪

ಅಂದೇ ರಾತ್ರಿ ಅರಮನೆಯಲ್ಲಿ ಕುಣಿತದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವಿತ್ತು. ಅರಸ ನಿಂದ ಅವುತಣ ಹೊಂದಿ ಹಲವು ಮಂದಿ ನೆರೆದಿದ್ದರು. ಅವರ ಅಭ್ಯರ್ಥನೆ ಗಾಗಿ ಸ್ವಯಂ ರಾಜ ನಿಂತಿದ್ದ ; ಯುವರಾಜನು ಸಾಮರಿಕ ವೇಷದಲ್ಲಿ ರಾಜನ

ಬಲಗಡೆ ನಿಂತು ಅವನಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ. ಮಧ್ಯರಾತ್ರಿ ವಿೂರಿದ ಮೇಲೆ ಜಾನ್ ಪಿಟರ್ಸ್ ತನ್ನ ಕೆಲವು ಜನ ಅನುಚರರೊಡನೆ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಕೋಣೆಗಳಲ್ಲಿ ಅಡ್ಡಾಡತೊಡಗಿದ. ಎಲ್ಲ ಕೋಣೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಎಷ್ಟೋ ಮನೆತನಸ್ಥ ಪ್ರೌಢರಮಣಿಯರು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಹರಯದ ಕನ್ಯೆಯರೊಂದಿಗೆ ಬಂದು ಸೇರಿದ್ದರು. ಯುವರಾಜನು ದುಶ್ಚರಿತ್ರನಲ್ಲವೇ ? ಅವನು ಬರುವುದನ್ನು ಕಂಡು ಬಹುಜನರು ಬೆದರಿ ಹಿಂಪೆ ಸರಿಯತೊಡಗಿದರು. ಯಾವ ಯುವತಿಯ ಕಡೆಗಾದರೂ ಅವನ ದೃಷ್ಟಿ ಬಿದ್ದರೆ ಸಾಕು, ಅವಳ ತಾಯಿ ಅತ್ಯಂತ ಚಿಂತೆಗೊಳಗಾಗುತ್ತಿದ್ದಳು.

“ ಅಲ್ಬರ್ಟ್, ನಿನ್ನ ಸೌಭಾಗ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ನಾನು ಹೊಟ್ಟೆಕಿಚ್ಚು ಪಡುತ್ತೇನೆ. ನೀನು ಯಾವಳೊಡನೆ ಕುಣಿಯಲು ಇಷ್ಟಪಟ್ಟರೂ ಅವಳ ತಾಯಿ ನನು ನಗುತ್ತ ಸಮ್ಮತಿಸುತ್ತಾಳೆ. ಅವಳೇ ನಾನು ಯಾರನ್ನಾದರೂ ಅಪೇಕ್ಷಿಸಿದರೆ ಅವಳ ತಲೆಗೆ ಸಿಡಿಲೇ ಬಿದ್ದಂತಾಗುತ್ತದೆ ” ಜಾನ್ ಪಿಟರ್ಸ್ ತನ್ನ ಒಬ್ಬ ಸಂಗಡಿಗನಿಗೆಂದ.

ಅಲ್ಬರ್ಟ್ ನಗುವೊಗದಿಂದ ಉತ್ತರವಿತ್ತ : “ ಯುವರಾಜ, ತಮ್ಮ ಮಾತೇನೂ ಸುಳ್ಳಲ್ಲ. ಊರೊಳಗೆ ತಾವು ಈ ರೀತಿ ಹೆಸರುವಾಸಿಯಾಗಿರುವಾಗ ಇದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ತಾವೇನು ಅಪೇಕ್ಷಿಸುವಿರಿ ? ತಾವು ಹೋಗುತ್ತಿರುವಾಗ ನವಯುವತಿಯರು ತಮ್ಮ ಕಡೆ ಹೇಗೆ ಓಗಣ್ಣಿನಿಂದ ನೋಡುತ್ತಿರುವರೆಂಬುದನ್ನು ಗಮನಿಸಿದ್ದೀರಾ ? ”

“ ಅವನ್ನು ನೋಡಿ ಫಲವೇನು ? ನಾನು ಯಾವಳಾದರೂ ವಿವಾಹಿತ ಯುವತಿಯನ್ನು ನನ್ನೊಡನೆ ಕುಣಿಯಲು ಕರೆದರೆ ಅವಳ ಗಂಟ ನನಗೆ ಅಜನ್ಮ ಹಗೆಯಾದಾನು ! ”

“ ಆ ಪೌರುಷವೇನು ಕೂವೆಯದೆ ? ಅವಕ್ಕೇ ತಮ್ಮ ಸ್ಕೀರ್ತಿ ಅಸಾಧಾರಣ ಎನ್ನುವುದು ! ”

“ ಅದು ಸರಿ. ಆದರೆ ಈ ಸುಯೋಗದಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪವಾದರೂ ಸ್ವಾರಸ್ಯ ಅನುಭವಿಸಲಿಕ್ಕಾಗದಿದ್ದರೆ ನನ್ನ ಬಾಳೇ ವ್ಯರ್ಥ. ಆ ಕಡೆ ಬ್ಯಾರನೆಸ್ ಹೋಲ್ಡ್ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲವೆ ? ಅವರ ಮಗಳು ಬಲು ಚೆಲುವೆ. ನೀನಿಲ್ಲಿಯೆ

ನಿಂತಿರು ಸ್ವಲ್ಪ. ನಾನು ಹೋಗಿ ಬ್ಯಾರಣೆಸಳೊಡನೆ ಸ್ವಲ್ಪ ನಗೆಯಾಡಿ ಬರುತ್ತೇನೆ.”

ಪಿಟರ್ಸ್ ತನ್ನ ಸಂಗಡಿಗನನ್ನು ಬಿಟ್ಟು, ಒಬ್ಬ ಸ್ಥೂಲಕಾಯದ ಪ್ರೌಢೆಯ ಹತ್ತಿರ ಹೋದ. ಯುವರಾಜನು ಬಂದುದನ್ನು ಕಂಡು ಅವಳು ಸಂಭ್ರಮದಿಂದ ಹೆಸ್ರಾಂಡೋಲನಕ್ಕಾಗಿ ಬಲಗೈಯನ್ನು ನೀಡಿದಳು. ಪಿಟರ್ಸ್ ಅವಳಿಗೆಂದ : “ ಬ್ಯಾರಣೆಸ್, ತಾವು ಗಾಬರಿಗೊಳ್ಳಬೇಡಿರಿ. ತಾವು ಈ ಉತ್ಸವಕ್ಕೆ ಬಂದುದರಿಂದ ನನಗೆಷ್ಟು ಸಂತೋಷವಾಗಿದೆಯೆಂದು ಹೇಳಲಾರೆ. ತಾವು ತಮ್ಮ ಮಗಳನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬಂದದ್ದೂ ಬಲು ಸಂತೋಷ; ಅವಳಂಥ ಸುಂದರಿಯರು ತೀರ ವಿರಳ.”

ಯುವರಾಜನ ಬಾಯಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಮಗಳ ಚೆಲುವಿಕೆಯ ಹೊಗಳಿಕೆಯನ್ನು ಕೇಳಿ ಬ್ಯಾರಣೆಸಳ ಎದೆಯೊಳಗೆ ಡವ ಡವ ಎನ್ನಲಾರಂಭಿಸಿತು. ಅವಳ ಮಗಳು ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿಯೆ ನಿಂತಿದ್ದಳು. ಅವಳು ನಿಜಕ್ಕೂ ಅತ್ಯಂತ ಸುಂದರಿ. ಅವಳು ಮೊಗವೆತ್ತಿ ಪ್ರಶಂಸಕನೇತ್ರದಿಂದ ಯುವರಾಜನ ಕಡೆ ನೋಡಿದಳು. ಇಬ್ಬರ ನೋಟಗಳೂ ಕೂಡಿದವು. ಕೂಡಲೆ ಯುವತಿ ನೋಟವನ್ನು ತಗ್ಗಿಸಿದಳು. ನಾಚಿಕೆಯಿಂದ ಅವಳ ಮೊಗ ಕೆಂಪಾಯಿತು.

“ ಚೆನ್ನೆ, ನಿನ್ನೊಂದಿಗೆ ನಾನು ನೃತ್ಯಾನಂದವನ್ನು ಅನುಭವಿಸಲಾರೆನಿ?”
ಪಿಟರ್ಸ್ ಕೇಳಿದ.

ಯುವರಾಜನು ಅತಿಶಯ ಸುಂದರ; ಅವನ ಕೋರಿಕೆಯನ್ನು ಅಲ್ಲಗಳೆಯುವುದೂ ಅಸಂಭವವಾಗಿತ್ತು; ಯುವತಿಯ ಇಚ್ಛೆಯೂ ಹಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವನ ಕೋರಿಕೆಯನ್ನು ಈಡೇರಿಸಲು ಅವಳು ಮುಂದಾದಳು. ಅದನ್ನು ಕಂಡು ಅವಳ ತಾಯ ಮುಖ ಭಯದಿಂದ ಒಣಗಿಬಿಟ್ಟಿತು. ತನ್ನ ಅಸಂತೋಷವನ್ನು ಬಹುಪ್ರಯಾಸದಿಂದ ನುಂಗಿಕೊಂಡು ಅವಳೆಂದಳು : “ಯುವರಾಜ, ತಮ್ಮ ಕೋರಿಕೆ ಇವಳಿಗೆ ಒಳ್ಳೆ ಗೌರವದ ವಿಷಯವಾದರೂ ಇವಳ ಮೈಯಲ್ಲಿ ಅಷ್ಟು ಚೆನ್ನಾಗಿಲ್ಲ. ಜಡ್ಡಿನಿಂದ ಮೊನ್ನೆ ಮೊನ್ನೆ ಎದ್ದಿದ್ದಾಳೆ. ಇನ್ನೂ ಯಾರೊಡನೆಯೂ ಕೂಡಿದಿಲ್ಲ.”

ಪಿಟರ್ಸ್ ಒಮ್ಮೆಲೆ ಕೆಪ್ಪನಾಗಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದ. ಬ್ಯಾರಣೆಸಳ ಮಾತನ್ನು ಗಮನಿಸದೆ ಅವನು ಯುವತಿಯ ಕೈಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಆ ಕೋಣೆಯಿಂದ

ಹೊರಟುಹೋದ. ಯುವರಾಜನೊಡನೆ ಕುಣಿಯುವೆನೆಂದು ಅವಳ ಮನಸು ಆನಂದದಿಂದ ಅರಳಿತ್ತು. ನೃತ್ಯದಲ್ಲಿಯೂ ಅವಳಿಗೆ ಬಹಳ ಸೊಗಸೆನಿಸಿತು. ನರ್ತನ ಮುಗಿದ ಬಳಿಕ ಪಿಟರ್ಸ್ ಅವಳೊಂದಿಗೆ ಬೇರೊಂದು ಕೋಣೆಗೆ ಹೊರಟಿದ್ದ. ದೂರದಿಂದ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದ ಬ್ಯಾರನೆಸ್ ಮಗಳಿಗೆ ತಿರುಗಿ ಬಾ ಎಂದು ಸನ್ನೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ಆಗ ಯುವತಿ ಕುಂಠಿತಳಾಗಿ ಪಿಟರ್ಸ್‌ನಿಗೆಂದಳು : “ ಅವ್ವ ನನ್ನನ್ನು ಕರೆಯುತ್ತಿರುವಂತೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ.”

“ ಕರೆಯಲಿ, ಸ್ವಲ್ಪ ತಡೆದು ಹೋಗು. ನಾನು ನಿನ್ನನ್ನು ನುಂಗಿ ಬಿಡುತ್ತೇನೆಂದು ತಿಳಿದಿದ್ದೀನಿ, ನಿಮ್ಮವ್ವ ? ಇನ್ನು ಮೂರು ನಾಲ್ಕು ನಿಮಿಷ ನನ್ನೊಂದಿಗಿರು. ಅಷ್ಟೆ.” ಎಂದ ಪಿಟರ್ಸ್.

ಆ ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಜನರಿರಲಿಲ್ಲ. ಯುವರಾಜ ಬಂದನೆಂದು ಇದ್ದವರೂ ಎದ್ದು ಹೋದರು. ಯುವತಿಯು ಎಸೆ ದ್ರುತವಾಗಿ ಹಾರ ತೊಡಗಿತು. ತಾನು ಯಾವನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕುಬಿದ್ದಿರುವೆನೋ ಅವನು ಅನುಪಮ ಸುಂದರನೇನೋ ನಿಜ ; ಆದರೆ ಅತ್ಯಂತ ದುಶ್ಚರಿತ್ರ. ಈ ವಿಷಯ ಆ ಯುವತಿಯ ಮನಸಿನಲ್ಲಿ ಕಟಿಯತೊಡಗಿತು. ಯುವತಿ ಆನಂದದಿಂದ ಧರ್ಮ, ಭಯದಿಂದ ಧರ್ಮ ಪಿಟರ್ಸ್‌ನ ಕಡೆ ನೋಡಿದಳು.

“ ನೀನು ಕುಣಿದದ್ದು ಇಂದೇ ಮೊದಲೋ ? ಎಂದೂ ಕುಣಿದಿಲ್ಲವೆ ?” ಎಂದು ಕೇಳಿದ ಪಿಟರ್ಸ್.

“ ಇದು ಎರಡನೆಯ ಸಲ. ಆದರೆ ಅಂದಿಗಿಂತ ಇಂಪು ಹೆಚ್ಚು ಸೊಗಸಿತ್ತು.” ಗ್ರೇಸ್ ಲಜ್ಜಾ ಜಡಿತ ಸ್ವರದಲ್ಲಿ ಉತ್ತರವಿತ್ತಳು.

“ ಮುಂದೆ ಇವಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚು ಸೊಗಸಾಗುವುದು.” ಪಿಟರ್ಸ್ ನಕ್ಕು ನುಡಿದ.

“ ಮುಂದೆ ಮತ್ತೆ ಯುವರಾಜರೊಡನೆ ಕುಣಿಯುವ ಸುಯೋಗ ಲಭಿಸುವುದೆ ?”

ಯುವರಾಜನು ಒಮ್ಮೆಲೆ ಗಂಭೀರನಾದ. “ ಈ ಮಾತಿಗೆ ನಿಶ್ಚಿತವಾದ ಉತ್ತರ ಕೊಡಲಾರೆ ನಿನಗೆ ಪತಿಯಾಗಲು ತಕ್ಕವನಾದ ಯುವಕನೊಡನೆ ಕುಣಿಯುವ ಯೋಗ ಬೇಗನೆ ಬರುವುದೆಂದು ನನ್ನಾಸೆ. ಕೆಲವು ತಿಂಗಳ ಕ್ಲಿಯೇ ಈ ದೇಶದ ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲಿ ನವಯುಗದ ಆರಂಭವಾಗುವುದು ;

ಆ ಯುಗದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಯುವಕಯುವತಿಯರ ಕರ್ತವ್ಯಪರತೆಯನ್ನೇ ದೇಶದ ಆಸಿಭರವಸಿಗಳು ಅವಲಂಬಿಸಿವೆ. ನಿಮ್ಮಂಥ ಸುಶೀಲಬಾಲಿಕೆಯರಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಭರವಸೆಯಿದೆ. ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಜೀವನದ ಉನ್ನತ ಅವನತಿಗಳು ದೇಶದ ಜನರ ಕೈಯಲ್ಲಿಯೇ ಇವೆಯೆಂಬುದನ್ನು ಮರೆಯಬೇಡ. ನಿನ್ನ ಕೈಲಾ ದುದನ್ನು ನೀನು ಮಾಡುವೆಯಷ್ಟೆ ? ”

“ ನಾನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಪ್ರಯತ್ನಿಸುವೆ.”

“ ಸಂತೋಷ. ನಿಮ್ಮೆದುರು ವಿಶಾಲವಾದ ಕಾರ್ಯಕ್ಷೇತ್ರವಿದೆ. ದೇಶವು ನಿಮ್ಮ ನೆರವನ್ನು ಹಾರಯಿಸಿಕೊಂಡಿದೆ ಎಂಬುದು ಸದಾ ಜ್ಞಾಪಕದಲ್ಲಿ ರಲಿ. ಸ್ವದೇಶವನ್ನೆಂದೂ ಮರೆಯಬೇಡಿರಿ. ಆಕಾ, ನಿಮ್ಮವ್ವ ಬಂದಳು, - ಸ್ವಲ್ಪ ವಿಷಣ್ಣಳಾದಂತೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ.”

ಬ್ಯಾರಣೆಸ್ ಶಿಷ್ಯಾಚಾರವನ್ನು ಮರೆತೇ ಒಳಗೆ ಬಂದು ಅವರದುರಿನಲ್ಲಿ ನಿಂತಳು. ಹರಯದ ಮಗಳನ್ನು ಆ ನರರಾಕ್ಷಸನ ಹತ್ತಿರ ಬಿಡಲು ಅವಳಿಗೆ ಧೈರ್ಯವಿರಲಿಲ್ಲ.

“ ಇಗಾ, ನಿಮ್ಮ ಮಗಳನ್ನು ನೀವು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿರಿ. ಈಕೆ ಯೊಡನೆ ಆಡಿ ಮಾತನಾಡಿ ಒಳ್ಳೆ ತೃಪ್ತನಾದೆ. ಕುಮಾರಿ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ನಿನಗೆ ಧನ್ಯವಾದ.” ಎಂದು ಪಿಟೆರ್ಸ್ ಬ್ಯಾರಣೆಸ್ಗೆ ಅಭಿಮಂದಿಸಿ ಹೊರಹೊರಟ.

“ ಯುವರಾಜರು ನಿನ್ನೊಡನೆ ಪ್ರೇಮದ ಪ್ರಸ್ತಾಪವನ್ನೆತ್ತಿದರೆ, ಸೋಫಿ ? ” ಉಸ್ವೇಗಪೂರ್ಣ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಮಗಳ ಮೊಗವನ್ನು ನೋಡುತ್ತ ಬ್ಯಾರಣೆಸ್ ಕೇಳಿದಳು.

“ ಇಲ್ಲವ್ವಾ, ಅವರು ಆಡಿದುದೆಲ್ಲ ಪ್ರೇಮದ ಮಾತುಗಳೆಂದು ತಿಳಿಯುವ ಕಾರಣವಿಲ್ಲ” ಎಂದಳು ಮಗಳು.

“ ಮುದ್ದಿಸಿದರೆ ? ” ಮತ್ತೆ ಕೇಳಿದಳು ತಾಯಿ.

“ ಇಲ್ಲವ್ವಾ, ಮುದ್ದಿಸಿದ್ದರೆ ಇನ್ನೂ ಎಷ್ಟು ಅನಂದವಾಗುತ್ತಿತ್ತು ! ” ಎಂದಳು ಮಗಳು.

ಇಂಥ ಮಾತನಾಡಲೂ ದಿಟ್ಟತನ ಬಂತೇ ನಿನಗೆ? ಈ ಮನುಷ್ಯ ಎಂಥ ದುಶ್ಚರಿತ್ರನೆಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಯದೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತೀ.” ಎಂದು ಗರ್ಜಿಸಿದಳು ತಾಯಿ.

“ ಅವ್ವಾ, ಜನರು ಇವರಿಗೆ ಏಕೆ ಕೆಟ್ಟವರೆನ್ನುವರೋ ತಿಳಿಯದು. ಜನರು ಯಾವುದೂ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದೆ ಅಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ.”

* * * * *
 ಪಿಟರ್ಸ್ ಜನರ ಗುಂಪಿನಲ್ಲಿ ನುಗ್ಗಿಕೊಂಡು ಬರ್ನಾರ್ಡರ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಿ, “ ಬರ್ನಾರ್ಡ್, ನಡೆಯಿರಿ, ಇಬ್ಬರೂ ಕೂಡಿ ಕೊಂಚ ಪಾನ ಮಾಡುವಾ” ಎಂದ.

“ ಯುವರಾಜರ ಅನುಗ್ರಹಕ್ಕಾಗಿ ನಾನು ಕೃತಜ್ಞನಾಗಿದ್ದೇನೆ.” ಎಂದು ಬರ್ನಾರ್ಡ್ ಪಿಟರ್ಸ್‌ನೊಡನೆ ಒಂದು ಕೋಣೆಗೆ ಹೋದ.

ಇಬ್ಬರೂ ಮಾತನಾಡುತ್ತ ಬ್ರಾಂಡಿಬಾಟಲೆಯನ್ನು ತೆರವುಮಾಡ ತೊಡಗಿದರು. “ ವಿದ್ಯೋಹೀ ದಳಪತಿಯ ಶೋಧವಾಯಿತೇ ? ” ಪಿಟರ್ಸ್ ಕೇಳಿದ.

“ ಇಲ್ಲ ಯುವರಾಜ, ಅವನು ಬಲುಧೂರ್ತ. ಅವರ ಗುಪ್ತಚಾರರು ಯಾವಾಗಲೂ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯೂ ಅಲೆಯುತ್ತಿರುವರೇನೋ. ಕದ್ದು ಮುಚ್ಚಿ ಬರುವ ಬಂದೂಕುಗಳ ಶೋಧನೆಗಾಗಿ ಇಂದು ಬೆಳಗಿನ ಹತ್ತು ಹನ್ನೆರಡು ನೌಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಹುಡುಕಲಾಯಿತು; ಒಂದೂ ಸಿಕ್ಕಲಿಲ್ಲ ಬಹುಶಃ ನಮ್ಮ ಚಟುವಟಿಕೆಯ ಸುಳಿವು ಹಿಡಿದು ನೋದಲೇ ಅಡಗಿಸಿರಬೇಕು.”

“ ಈಗ ನೀವು ಬಲು ತೊಳಲಾಟದಲ್ಲಿ ದಿನಗಳೆಯುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ನೀವೀಗ ಹುಡುಕಿ ಹಿಡಿಯಲು ಕಷ್ಟಬಡುತ್ತಿರುವ ರೈಫಲುಗಳೇ-ನನಗೆ ಭಯವಿದೆ-ಮುಂದೆ ಒಂದು ದಿನ ನಮ್ಮ ಅರಮನೆಯ ಬಾಗಿಲು ಕಿಡಿರೆಗಳನ್ನು ಒಡೆಯ ಬಹುದು. ಕೆಟ್ಟಕಾಲ ನಿಮಗೊಬ್ಬರಿಗೇ ಇಲ್ಲ, ನನಗೂ ಇದೆ.”

“ ಇಲ್ಲ, ಯುವರಾಜ, ಅಂತಹ ಕೆಟ್ಟದಿನ ಬರಲಾರದೆಂದು ನನ್ನ ನಂಬಿಗೆ.”

ಅದಕ್ಕೆ ಪಿಟರ್ಸ್ ನಕ್ಕು ನುಡಿದ: “ ಇದು ನಿಮ್ಮ ಒಳಗಿನ ನಂಬಿಗೆಯ ಮಾತಲ್ಲ. ವಿಸತ್ತು ನಮ್ಮಿಂದ ದೂರದಲ್ಲಿಲ್ಲ ಎಂದು ನಿಮ್ಮ ಮನಸು ಚೆನ್ನಾಗಿಯೆ ಬಲ್ಲದು ಅದು ನನಗೂ ಗೊತ್ತಿದೆ.”

“ ಶೀಘ್ರವೇ ಸಂಕಟವೊದಗುವುದೆಂದು ಒಂದು ಕ್ಷಣವೂ ನನಗೆ ತೋರಿಲ್ಲ. ವಿಶೇಷವಾಗಿ ನಾನು ಒಂದು ವಿಷಯವನ್ನು ಯೋಚಿಸಿಯೇ ಇಲ್ಲ.”

“ ಸೈನ್ಯದ ವಿಷಯ ನೀವು ಹೇಳುತ್ತಿರುವೀರೇನೇ ? ”

“ ಅಲ್ಲ ” ಎಂದು ನುಡಿದು ಬರ್ನಾರ್ಡ್ ಒಂದು ಕಡೆ ಬೆರಳು ತೋರಿಸಿದ. ಪಿಟರ್ಸ್ ಆಕಡೆ ನೋಡಿದ. ಇನ್ನೊಂದು ಕೋಣೆಯೊಳಗೆ ದೊರೆ ಜರ್ಮನ್ ರಾಜದೂತನೊಡನೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತ ಕುಳಿತಿದ್ದ.

“ ಜರ್ಮನಿಯ ನಿರ್ದೇಶದಂತೆ ನಡೆಯುವುದಕ್ಕಿಂತ ಸಾಧಾರಣ ತಂತ್ರ ಸಾವಿರ ಪಾಲಿಗೆ ಬೇಕು ” ಎಂದು ಪಿಟರ್ಸ್ ಅಲ್ಲಿಂದೆದ್ದ.

೧೯

ಜರ್ಮನಿಯ ರಾಜದೂತ ಪ್ರಿನ್ಸ್ ಸುಯೆಸ್ ರಾಜನೊಡನೆ ಒಳ್ಳೇ ಮಾನಸುಗೊಟ್ಟು ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ. ಜಾನ್ ಪಿಟರ್ಸ್‌ನ ಆವಿರ್ಭಾವ ದಿಂದ ಮಾತು ಹರಿಗಡಿಯಿತು ರಾಜನು ಪಿಟರ್ಸ್‌ನಿಗೆಂದ: “ ಜಾನ್, ಪ್ರಿನ್ಸ್‌ನೊಡನೆ ನಡೆದ ಮಾತುಕತೆ ಒಳ್ಳೇ ಚಿತ್ತಾಕರ್ಷಕವಾಗಿದೆ. ನೀನೂ ಕೇಳಬಹುದು.”

ಪ್ರಿನ್ಸ್ ಸುಯೆಸ್‌ನ ಬಗ್ಗೆ ಪಿಟರ್ಸ್‌ನಿಗೆ ಅಷ್ಟು ಸದ್ಭಾವನೆಯಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವನ ಮೂತನ್ನು ಕೇಳಲು ಅಷ್ಟೊಂದು ಆಗ್ರಹವೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಶಿಷ್ಟಾಚಾರ ವೆಂದು ಪಿಟರ್ಸ್ ಒಂದು ಕುರ್ಚಿಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡ. ಜರ್ಮನ್ ರಾಯ ಭಾರಿ ಮಾತನಾಡತೊಡಗಿದ: “ ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಎಲ್ಲ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಪ್ರಜಾ ತಂತ್ರದ ಕಡೆಗೆ ಜನರೊಲವು ಕಂಡುಬರುತ್ತಿದೆ. ರಾಜತಂತ್ರಕ್ಕೆ ಇದೊಂದು ಮಹಾದುರ್ಲಕ್ಷಣ. ಈಗಿನ ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟಿನ ಆಯಿಕೆಯ ಪರಿಣಾಮವನ್ನು ಕಂಡು ನಿಮ್ಮ ರಾಜರು ಕೊಂಚ ಉಕ್ಕಂಥಿರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ನಿಜಕ್ಕೂ ಇದು ಚಿಂತಿಸತಕ್ಕಂಥ ಮಾತೇ. ಪ್ರಜಾತಂತ್ರವನ್ನು ಬಲಿಯಗೊಡುವುದು ನನಗಿಷ್ಟವಿಲ್ಲ. ನಮಗೂ ಒಮ್ಮೆ ಇಂಥ ಗಂಡಾಂತರ ಬಂದಿತ್ತೆಂಬುದನ್ನೇ ನಾನು ರಾಜರಿಗೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೆ. ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟು ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಸೊಶಾಲಿಸ್ವರ ಸಂಖ್ಯೆ ಪ್ರಬಲವಾಗಿತ್ತು; ಅವರನ್ನು ಅಂಕೆಗೆ ತರುವುದು ಕಜನವಾಗಿತ್ತು. ಚಳವಳಿ ಮಾಡಿಯೂ ಏನೂ ಫಲವಿಲ್ಲವೆಂಬುದನ್ನರಿತು ಮುಂಗಾಣದೆ ಕುಳಿತಿದ್ದೆವು. ಆ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಅಹಿತವಾಗುವುದೆಂದು ಸಮ್ರಾಟರಿಗೆ ತೋರಿತು. ಆ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಬುಡವೇಲು ಮಾಡಿದರು. ದೊಡ್ಡ ಗಲಭೆಯೆದ್ದಿತ್ತು.

ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟನ್ನು ವಿಸರ್ಜಿಸಲಾಯಿತು. ಕೊನೆಗೆ ಹೊಸ ಆಯಿಕ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ಗಲಭೆಯೂ ಶಾಂತವಾಯಿತು. ಇದೇ ಸಮಯವೆಂದು ನಾವೂ ಸೊಶಾಲಿಷ್ಟ ರನ್ನು ಹಣೆದವು ಈಗ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಅವರು ತಲೆಯೆತ್ತುವಂತೆಯೇ ಇಲ್ಲ.”

ಪಿಟರ್ಸ್ ಹೇಳಿದ: “ ತಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಸಾಧ್ಯವಾದದ್ದು ಎಲ್ಲ ಕಡೆಯೂ ಆದೀತೆಂದು ಭಾವಿಸಬೇಡಿರಿ. ತಮ್ಮ ಸಮ್ರಾಟ್ ಸೇನಾಬಲದಿಂದ ಸಮರ್ಥ ರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಕೈಯಲ್ಲಿ ಸೈನ್ಯವಿರುವವರೆಗೂ ಅವರು ಜನಸಾಮಾನ್ಯರನ್ನಾಗಲಿ ಸಂಪ್ರದಾಯವಿಶೇಷವನ್ನಾಗಲಿ ಏಕೆ ಗಣನೆಗೆ ತಂದಾರು ? ”

ಮುದುಕ ರಾಜನೆಂದ: “ ಜರ್ಮನಿಯಲ್ಲಾದ ಹಾಗೆಯೇ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಅದೇಕೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ ? ನಮಗೂ ದಂಡಿದೆ. ಸೈನಿಕರು ವಿಶ್ವಾಸಿಕರಾದ ಪ್ರಭು ಭಕ್ತರು. ಸಂದೇಹವೇ ಇಲ್ಲ. ಸೇನಾಪತಿ ಗೋಬಿನರ್ ಎದೆಯ ಮೇಲೆ ಕೈಯಿಟ್ಟು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ-ನಾವು ನಮ್ಮ ಸೈನ್ಯವನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ನಂಬಬಹುದು.”

“ ಗೋಬಿನರ್ ತಮಗೆ ಸಮಾಧಾನದ ಮಾತನ್ನೇ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅಲ್ಲದೆ ನಮ್ಮ ದಂಡಾದರೂ ಎಷ್ಟು ? ತೀರ ಹೆಚ್ಚೆಂದರೆ ಹತ್ತುಸಾವಿರತಾನೆ ? ಐವತ್ತುಸಾವಿರ ವಿದ್ರೋಹಿಗಳು ಒಟ್ಟಾಗಿ ದಾಳಿಯಿಟ್ಟರೆ ಸೈನ್ಯ ತಡೆಯಬಲ್ಲದೆ ? ನಮ್ಮ ದಂಡಾಳುಗಳು ಸಾಹಸಿಗಳು. ಯುದ್ಧಕುಶಲರು ಎಂದೊಪ್ಪಿ ಕೊಂಡರೂ- ಒಬ್ಬನು ಇಪ್ಪತ್ತು ಇಪ್ಪತ್ತೈದು ಜನರ ರಂಡಗಳನ್ನು ಚಂಡಾಡಬಹುದೆಂದರೂ- ನಮ್ಮ ನಗರವು ಸ್ವದೇಶೀಯರ ನೆತ್ತರಿನಿಂದ ಕೆಸರಾಗುವುದು ಯೋಗ್ಯವೇ ಎಂಬುದೇ ಯೋಚಿಸತಕ್ಕವಿಷಯ. ನಮ್ಮ ದಂಡು ಜರ್ಮನಿಯ ದಂಡಿನೊಡನೆ ತುಲನೆಗೆ ತಕ್ಕದಾಗಿಲ್ಲ. ಅವರ ಸಂಖ್ಯೆಯಷ್ಟು, ಅವರ ಯುದ್ಧಸಾಮಗ್ರಿಸಂಪತ್ತಿಷ್ಟು ! ಆ ಶಕ್ತಿಶಾಲೀ ಸೈನ್ಯವನ್ನು ಸೋಲಿಸುವ ಕಲ್ಪನೆ ಯಾವ ಸ್ವದೇಶದ್ರೋಹಿಗೂ ಬರಲಾರದು ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಪ್ರಜೆಗಳು ಕೆರಳಿ ನಿಂತರೆ ಖಡ್ಗದಿಂದ ನಿಯಂತ್ರಿಸುವುದು ಅಷ್ಟು ಸಹಜವಲ್ಲ ” ಎಂದ ಪಿಟರ್ಸ್.

ಜರ್ಮನ್ ರಾಯಭಾರಿ ಹೇಳಿದ: “ ಮಹಾಶಯರೆ, ಪ್ರಜಾಶಕ್ತಿ ದುರ್ಧವ್ಯವೆಂದು ತಾವು ಹೆದರಿದಂತೆನಿಸುತ್ತದೆ. ತಮ್ಮ ಪ್ರಜೆಗಳು ತುಂಬಾ

ಬಲವನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಿಕೊಂಡಿರಬಹುದು; ತಮ್ಮ ದಂಡು ಚಿಕ್ಕದು, ಅವನ್ನು ವರು ತುಚ್ಛೀಕರಿಸಿರಲೂ ಬಹುದು. ಆದರೆ ನಾವು ತಮ್ಮ ನೆರೆಯವರು; ವಿದ್ಯೋಹಿಗಳಿಂದ ತಾವು ಸಂಕಟಕ್ಕೊಳಗಾದರೆ ನಾವೇ ತಕ್ಕಿರುವುದು ? ಕಣ್ಣಿಂದ ನೋಡಿ ಮೋಜುಪಡುವುದಕ್ಕೇ? ಪ್ರಸಂಗ ಬಂದರೆ ಅರ್ಧ ಗಂಟೆಯೊಳಗೇ ಅರ್ಥಲಕ್ಷ ಸೈನ್ಯವನ್ನು ತಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ತಂದು ನಿಲ್ಲಿಸುವೆವು.”

ರಾಜನು ಉತ್ಸಾಹಿತನಾಗಿ ಕೇಳಿದ: “ ಈ ಮಾತು ನಿಜವೆ? ವಿಸತ್ತು ಬಂದಾಗ ಸರಿದು ನಿಲ್ಲುವುದಿಲ್ಲವಲ್ಲವೆ ? ”

ಕಕ್ಕನ ಭಾವವನ್ನು ಕಂಡು ಪಿಟರ್ಸ್‌ನಿಗೆ ತಡೆಯಲಾರದ ನಗೆ ಬಂದಿತು.

ಜರ್ಮನ್ ರಾಯಭಾರಿ ಹೇಳಿದ: “ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ನಂಬದಿರಲು ಕಾರಣವೇನು? ನಮ್ಮ ಸಮ್ರಾಟ್ ಸಾಧಾರಣತಂತ್ರದ ವಿರೋಧಿಗಳು. ತಮ್ಮ ಹಿತ್ತಲ ಬಾಗಿಲಲ್ಲಿ ಸಾಧಾರಣತಂತ್ರದ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆಯಾಗುವುದನ್ನು ಅವರೆಂದಿಗೂ ಸೈರಿಸರು. ತಮಗೆ ಅಗತ್ಯವಿದ್ದಾಗ ಅವರು ಸೈನ್ಯವನ್ನು ಕಳಿಸುವರು; ಆ ಬಗ್ಗೆ ಚಿಂತೆಯೇ ಬೇಡ.”

ಜಾನ್ ಪಿಟರ್ಸ್ ಎದ್ದು ನೀಟಾಗಿ ಕುಳಿತು ಮಾನಾಡಿದ: “ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಜರ್ಮನಿಯ ದಂಡು ಒಳಹೊಕ್ಕದಿನವೇ ನಮ್ಮ ಕಕ್ಕ ಎಲ್ಲ ಹೊಣೆ ಗಾರಿಕೆಯಿಂದ ಮುಕ್ತರಾಗಿ ನಿಶ್ಚಿಂತರಾಗುವರು; ರಾಜ್ಯದ ವಿಚಾರವನ್ನೇ ಮಾಡಬೇಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಜರ್ಮನಿ ಆ ಚಿಂತೆಯನ್ನೆಲ್ಲ ವಹಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು. ಬಿಟ್ಟ ದಂಡಿನ ನೆರವಿನಿಂದ ಜಯಪಡೆಯಬೇಕೆಂದು ಬಯಸುವ ಹತಭಾಗ್ಯ ದೇಶದ ಜನಕ್ಕೆ ಮಂಗಳವುಂಟೆ ? ”

ಯುವರಾಜನ ಮಾತು ಜರ್ಮನ್ ರಾಯಭಾರಿಗೆ ರುಚಿಸಲಿಲ್ಲ. ಅಸಹನೆಯಿಂದ ಅವನೆಂದ: “ ಯುವರಾಜ, ಅನ್ಯಾಯವಾಗಿ ಮಾತಾಡುತ್ತಿರುವಿರಿ. ತಾವು ತೊಂದರೆಯಲ್ಲಿದ್ದೀರೆಂದು ನಾವು ನೆರವಿಗೆ ಬಂದರೆ ನಮ್ಮ ಸೈನ್ಯ ಬಿಟ್ಟ ಸೈನ್ಯವೆಂದು ಹೆಸರಿಡುವುದು ಉಚಿತವಲ್ಲ. ಜರ್ಮನ್ ಸಮ್ರಾಟ್ ತಮ್ಮ ಹಿತಚಿಂತಕರಾದ ವಿ.ತ್ರರು. ಅದೆಲ್ಲ ಇರಲಿ. ತಮ್ಮ ಕೊನೆಯ ಮಾತೇನೆಂಬುದನ್ನು ನನಗೆ ಹೇಳಿರಿ. ಇಂಥ ಕಿರುಕುಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಹಾಳುಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ

ನನಗೆ ಸಮಯವಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ನೆರವಿಲ್ಲದೆ ತಮಗೆ ಸಾಗುವಂತಿದ್ದರೆ ತೀರಿಯೆ ಹೋಯಿತು; ಸಂತೋಷ. ನನಗಿನ್ನು ಅಷ್ಟೇ ಕೊಡಿರಿ.”

ಎಂದು ಕೋಪದಿಂದ ನುಡಿದು ಜರ್ಮನ್ ರಾಯಭಾರಿ ಹೊರಟು ಹೋದ. ದೊರೆಗೆ ಮಗನ ಮೇಲೆ ಸಿಟ್ಟು ಬಂದಿತು. ಗಂಭೀರಭಾವದಿಂದ ಮಗನ ಮುಖವನ್ನು ನೋಡುತ್ತ “ನಿನ್ನಂಥ ಬುದ್ಧಿಗೇಡಿಯನ್ನೆಂದೂ ನೋಡಲಿಲ್ಲ. ನಮಗೆ ವಿಸ್ತೃತಾಲದಲ್ಲಿ ಸಹಾಯಮಾಡುವ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಬಂದವನನ್ನು ಅಸಂತೋಷಗೊಳಿಸಿ ಕಳಿಸಬಿಟ್ಟೆಯಲ್ಲ!” ಎಂದ.

ಜಾನ್ ಪಿಟರ್ಸ್ ಎದ್ದು ನಿಂತು “ಕಕ್ಕ, ಎಲ್ಲ ನಿಟ್ಟಿನಿಂದಲೂ ವಿಚಾರ ಮಾಡಿರಿ. ಜರ್ಮನಿಯ ಧಾರಾಳತನದಲ್ಲಿ ತಮಗೆ ಮಿತಿಮೀರಿದ ವಿಶ್ವಾಸ. ಆದರೆ ನಾನು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ— ಜರ್ಮನಿ ನಿಸ್ವಾರ್ಥಬುದ್ಧಿಯಿಂದ ಯಾರಿಗಾದರೂ ಎಂದಾದರೂ ನೆರವಾಗಿದೆಯೆ? ನಮ್ಮ ಪ್ರಜೆಗಳು ನಮ್ಮನ್ನು ಗದ್ದುಗೆಯಿಂದ ತಳ್ಳಿ ಅಡಳಿತವನ್ನು ತಮ್ಮ ಕೈಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಹೋರಾಡುತ್ತಿರುವರು. ಈ ಸಂಧಿಯಲ್ಲಿ ಅವರನ್ನು ವಂಚಿಸಿ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ತಾನು ನುಂಗಬೇಕೆಂಬುದು ಜರ್ಮನಿಯ ಅಭಿಪ್ರಾಯ. ಇಂಥ ಸಣ್ಣ ಮಾತೂ ಗೊತ್ತಾಗದೆ ತಾವು ನನ್ನ ಮೇಲೆ ತಪ್ಪುಹೊರಿಸುತ್ತಿರಬಿ. ಇರಲಿ, ರಾತ್ರಿ ಬಹಳವಾಗಿದೆ; ತಮ್ಮ ಮೈಯಲ್ಲಿ ನೆಟ್ಟಿಗಿಲ್ಲ; ಇನ್ನು ವಿರಮಿಸಿರಿ. ನಾನು ಸ್ವಲ್ಪ ಬರ್ನಾರ್ಡ್‌ನನ್ನು ಕಾಣಬೇಕಾಗಿದೆ.” ಎಂದು ರಾಜನ ಕೋಣೆಯಿಂದ ಹೊರಟು ಬರ್ನಾರ್ಡ್‌ನ ಬಳಿಗೆ ಬಂದ. “ಬರ್ನಾರ್ಡ್, ನಾನು ಇಷ್ಟು ನಿಂದ ಬಂದಾಗ, ನೀವು ನನ್ನ ಶತ್ರುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಏನೇನೋ ಹೇಳಿದ್ದಿರಿ, ನೆನಪಿದೆಯೆ?” ಎಂದು ಕೇಳಿದ ಪಿಟರ್ಸ್.

“ಜೆನ್ನಾಗಿ ನೆನಪಿದೆ. ಅಲ್ಲಿಯ ರಾಜಕೀಯ ಗುಪ್ತಸಮಿತಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಅನೇಕ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಅರಿತುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ.”

“ಏನು ತಿಳಿದಿದೆ?”

“ಲಂಡನ್ನಿನಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ವ್ಹಿಯೆನ್ನಾ-ಬರ್ಲಿನ್‌ನುಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಅವರ ಮೇಲೆ ಪೋಲಿಸರ ತೀಕ್ಷ್ಣದೃಷ್ಟಿಯಿದೆ. ಕೆಲವೇ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಏಳು ಜನ ವಿಖ್ಯಾತ ಮನುಷ್ಯರ ಕೊಲೆಯಾಗಿದೆ. ಈ ಕೆಲಸ ಅವರದೇ ಎಂದು ಅನೇಕರ ತಿಳಿವಳಿಕೆ. ಈ ಗುಪ್ತಸಮಿತಿಯ ಸದಸ್ಯರು ಸ್ವೇಚ್ಛಾಚಾರಿಗಳಾದ ಪ್ರಜಾ-

ಪೀಡಕ ಭೂಸ್ವಾಮಿಗಳನ್ನು ಕೊನೆಗಾಣಿಸಲು ಸಂಕಲ್ಪವನ್ನೇ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಈ ದಳದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ದೇಶದ ಮೂವರು ಗಂಡುಸರು, ಒಬ್ಬ ಹೆಂಗುಸು ಇದ್ದಾರೆ ಇಂಗ್ಲೆಂಡಿನ ಒಬ್ಬ ವ್ಯಾಪಾರಿ ಅವರ ಅಧಿನಾಯಕ. ಅವರು ಒಳ್ಳೇ ಚಾಣಾಕ್ಷ ತನದಿಂದ ಕೊಠಿ ಮಾಡಿಸುವರು. ಕೊಲೆಗಾರನ ಮೇಲೆ ಆಪಾದನೆ ಹೊರಿಸಲು ಯಾವ ಪ್ರಮಾಣವೂ ಸಿಕ್ಕುವುದಿಲ್ಲ ; ಕೊಂದವರು ಯಾರೆಂದು ಅನೇಕರಿಗೆ ತಿಳಿದಿದ್ದರೂ ಅವನನ್ನು ಶಾಸನಕ್ಕೆ ಗುರಿಪಡಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ತಾವು ಸಕ್ಕನೆ ಈ ಪ್ರಸಂಗವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿ ನನಗೊಳ್ಳೇ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಗಿದೆ. ”

“ ಏಕೆ ? ”

“ ಇದೀಗ ನನಗೆ ಸುದ್ದಿ ಬಂದಿದೆ- ಈ ಸಮಿತಿಯವರೊಬ್ಬರು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದಾರಂತೆ. ”

“ ತಮ್ಮ ಪೋಲಿಸರ ಕಾರ್ಯಕ್ಷಮತೆ ಹೊಗಳತಕ್ಕದ್ದೇ ಬಂದವರು ಹೆಂಗುಸೋ ಗಂಡುಸೋ ? ”

“ ಹೆಂಗುಸು. ಸ್ವಲ್ಪ ಎತ್ತರವಾದ ಆಳು ; ಒಳ್ಳೇ ಚೆಲುವೆ; ಗ್ರೇಸ್ ಪೆನಿಸರ್ ಎಂಪು ಅವಳ ಹೆಸರು ಇಲ್ಲಿ ಬರ್ಜ್‌ಮನ್ ಹೋಟೆಲಿನಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಪರಿಚಾರಿಕೆಯೊಡನೆ ತಂಗಿದ್ದಾಳೆ. ಇಂದು ಅಪರಾಹ್ನದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮೂರಿನ ಪ್ರತಿಷ್ಠಿತ ಗೃಹಸ್ಥರೊಬ್ಬರು ಅವಳ ಕಡೆ ಹೋಗಿದ್ದರಂತೆ. ಅವರು ಯಾರಿರಬಹುದೆಂದು ತಾವು ಅನುಮಾನಿಸಬಲ್ಲರಾ ? ”

“ ನೀವು ಬಹಳ ಅರಿತುಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ, ಅವರು ಯಾರು ನೀವೇ ಹೇಳಿರಿ. ”

“ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದ ಯುವರಾಜರು ”

“ ನೀವು ನನ್ನನ್ನು ಬೆಪ್ಪು ಮಾಡಿದಿರಿ ಬರ್ನಾರ್ಡ್. ನಿಮ್ಮ ಯೋಗ್ಯತೆ ಅದ್ಭುತ. ನಿಮ್ಮ ಕಣ್ಣು ಸ್ವಿ ಯಾವುದೂ ಉಳಿಯುವುದಿಲ್ಲ. ನಿಮ್ಮ ಮಾತು ಕೇಳಿ ನನಗೆ ಭಯವಾಗುತ್ತಿದೆ. ”

“ ತಮ್ಮ ಉಪಹಾಸಕ್ಕೆ ನಾನೂ ಬಹಳ ಅಂಜುತ್ತೇನೆ. ಆದರೂ ನಾವು ಪೋಲಿಸ್ ಮಂದಿ : ನಾವು ಯಾರಿಗೂ ಮನಬಿಟ್ಟಿ ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಕೊಂಚ-ವಿಲ್ಲ ಕೊಂಚ ಬಚ್ಚಿಡುತ್ತೇನೆ. ”

“ ನನ್ನೆ ದುರಿಗೂ ನೀವು ಮುಚ್ಚುಮರೆ ಮಾಡುವುದು ಬಲು ಅಸಂಗತ.” ಎಂದು ಎದ್ದು ನಿಂತು ಪಿಟರ್ಸ್ ಹೇಳಿದ : “ ಏನೇ ಆಗಲಿ, ಇನ್ನು ತಡ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಇಜ್ಜಂಡಿನಿಂದ ಬಂದ ಯುವತಿಯೊಡನೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಮಾತನಾಡುವುದಿದೆ, ಹೋಗುತ್ತೇನೆ. ”

ಗ್ರೇಸ್ ತನ್ನ ಅಬಚಿಯೊಡನೆ ಇಂದಿನ ಅನಂದೋತ್ಸವಕ್ಕಾಗಿ ಬಂದಿದ್ದಳು. ಅರಮನೆಯ ಕೆಳಭಾಗದಲ್ಲಿದ್ದಳು. ಪಿಟರ್ಸ್ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ನಾಲ್ವಾರು ಮಾತುಗಳನ್ನಾಡಿದ ವೇಳೆ ಅವರಿಬ್ಬರನ್ನೂ ಭೋಜನಗೃಹಕ್ಕೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋದ. ಒಳಗೆ ಹೋದಬಳಿಕ ಗ್ರೇಸ್ ಪಿಟರ್ಸ್‌ನಿಗಿಂದಳು : “ ತಮ್ಮ ಈ ಉಡಿಗೆ ತೊಡಿಗೆ ನನ್ನನ್ನು ಬಹಳ ಅಂಜಿಸುತ್ತಿದೆ. ಅರಮನೆಯ ಪರಿಪಾಠದ ಅಭ್ಯಾಸ ನನಗಿಲ್ಲ. ಮಾತು ಮಾತಿಗೂ ಜೇಯಾ ಜೇಯಾ ಎನ್ನುವುದೂಬಲು ಕಠಿನ. ”

ಪಿಟರ್ಸ್ ನಸುನಗುತ್ತ “ ನಿನಗೆ ಕಷ್ಟವಾಗುವುದನ್ನು ಮಾಡುವ ಅಗತ್ಯವಿಲ್ಲ, ಆಗ್ರಹವಿಲ್ಲ. ನೀನು ನನ್ನನ್ನು ಜಾನ್ ಎಂದೇ ಸಂಬೋಧಿಸು. ”

“ ಆ ರೂಢಿಯೂ ಇಲ್ಲ. ಮಾತು ಗಂಟಲೊಳಗೇ ಸಿಕ್ಕುಬಿಡುತ್ತದೆ. ”

“ ಸ್ವಲ್ಪ ಪ್ರಯತ್ನ ಪಟ್ಟರೆ ಬರುತ್ತದೆ. ನನ್ನ ಹೆಸರು ಬಲು ಸುಲಭ, ಒತ್ತಕ್ಷರಗಳಿಲ್ಲ. ”

“ ಅದು ಸರಿ. ಆದರೆ ತಮ್ಮ ಈ ಉಕುಪಿಗೆ ಇಂಥ ಸರಳವಾದ ಹೆಸರು ಕೊಂಚವೂ ಸರಿಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ ”

ಜಾನ್ ಪಿಟರ್ಸ್ ನೀಲವರ್ಣದ ಸೈನಿಕ ವೇಷವಿದ್ದ. ಬಹು ಮೂಲ್ಯವಾದ ವಸ್ತ್ರಗಳು ಹೀರಕ ರತ್ನಗಳಿಂದ ರುಗಿರುಗಿಸುತ್ತಿದ್ದವು. ಅವನು ತನ್ನ ಉಡುಪನ್ನೊಮ್ಮೆ ನೋಡಿಕೊಂಡು “ ಏಕೆ, ಈ ಉಡಿಗೆ ನನಗೊಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲವೆ ? ನಾನು ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಸಹಜವಾಗಿಯೇ ಬಿಡಬಲ್ಲೆ. ಆದರೆ ಇಂತಹ ಉಡಿಗೆ ತೊಡಿಗೆಯ ಮೋಹವನ್ನು ತೊರೆಯುವುದು ಕಠಿಣ. ” ಎಂದ.

“ ಸಾವಾನ್ಯ ಉಡುಪಿಗಿಂತ ಈ ಉಡುಪು ತನಗೆ ಬಲು ಚಂದ ಕಾಣುತ್ತಿದೆಯೇನೋ ನಿಜ. ಆದರೆ ಈ ವೇಷದಲ್ಲಿ ತಾವು ನನ್ನ ಪ್ರಿಯ ಬಂಧು ಜಾನ್ ಪಿಟರ್ಸ್ ಎಂದು ಗುರುತು ಸಿಕ್ಕುವುದಿಲ್ಲ. ”

ಬಂಗಾರ ಬಟ್ಟೆಲಲ್ಲಿ ಮದ್ಯವನ್ನು ಸುರಿಮ ಪಿಟರ್ಸ್ ಗ್ರೇಸಳ ಕೈಗೆ ಕೊಡಹೋಗಲು ಅವಳಿಂದಳು: “ ಬಂಗಾರ ಬಟ್ಟೆಲಲ್ಲಿ ಮದ್ಯಪಾನ ಮಾಡುವ ಅಭ್ಯಾಸ ನನಗಿಲ್ಲ. ”

“ ಆದರೆ ಇಂತಹ ಸುಯೋಗ ಮತ್ತೆ ಬಂದೀತೋ ಇಲ್ಲವೋ ಹೇಳಲಾರೆ ಪ್ರಜಾತಂತ್ರವಾದಿಗಳು ನಮ್ಮ ಚಿನ್ನವನ್ನೆಲ್ಲ ಕಸಿದುಕೊಂಡು, ಜನರ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕಾಗಿ ವೆಚ್ಚಮಾಡುವರು. ಅದಿರಲಿ; ನೀನು ಮ್ಯಾಡಮ್ ಸೇಯರ್ಸ್‌ಕೊಡನೆ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದೆ ಹೇಗೆ ? ”

“ ಇದರಲ್ಲಿ ಆಶ್ಚರ್ಯಪಡುವಂಥದೇನಿದೆ ? ”

“ ಸ್ವಲ್ಪವಿದೆ. ಮ್ಯಾಡಂ ಸೇಯರ್ಸ್‌ಳಿಗೆ ನಿನ್ನಂಥ ಹುರುಪಿನ ಸಾಧಾರಣ ತಂತ್ರವಾದಿ ಯುವತಿಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬರಲಿಕ್ಕೆ ಲೈರ್ನುವಿಡ್ವೀತೆಂದು ನಾನೆಣಿಸಿರಲಿಲ್ಲ ಇರಲಿ. ನೀನು ಕುಡಿಯುತ್ತಿರುವ ಸ್ಯಾಂಪೆನ್ ಜನಸಾಮಾನ್ಯರ ಹಣದಿಂದಲೇ ಕೊಂಡದ್ದೆಂದು ನಿನಗೆನಿಸುವುದೆ ? ”

“ ಯಾರ ಹಣದಿಂದಲೇ ಕೊಂಡಿರಲಿ, ವಸ್ತು ಮಾತ್ರ ಬಲು ರುಚಿಕಟ್ಟು. ವ್ಯಾಡ. ಸೇಯರ್ಸ್ ನನಗೇನಾಗಬೇಕೆಂದು ತಮಗೆ ಗೊತ್ತಿರಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ-ನನ್ನ ಅಬಚಿ. ”

“ ಹೀಗೇನು ? ಹಾಗಾದರೆ ನೀನು ನಮಗೆ ಅರ್ಥಸ್ವದೇಶಿ. ” ವಿಸ್ಮಯದಿಂದ ಪಿಟರ್ಸ್ ನುಡಿದ

“ ನಮ್ಮವ್ವ ಅಬಚಿ ಒಡಹುಟ್ಟಿದವರು. ”

“ ನಿಮ್ಮ ಅಬಚಿ ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಆತಿ ಪ್ರಾಚೀನ ಪ್ರತಿಷ್ಠಿತ ಕುಟುಂಬದ ಕನ್ಯೆ. ಆವರೂ ನೀನು ಸಾಧಾರಣ ತಂತ್ರದ ಪಕ್ಷಪಾತಿನಿ. ಇದು ಒಳ್ಳೇ ವಿಚಿತ್ರವಾಗಿ ತೋರುತ್ತದೆ. ”

ಗ್ರೇಸ್ ನಕ್ಕು “ ಎಷ್ಟೋ ಸಲ ದೈತ್ಯ ಕುಲದಲ್ಲಿ ಭಗವದ್ವಕ್ತರು ಹುಟ್ಟುತ್ತಾರೆ. ವೈಷಮ್ಯವೇ ನಿಸರ್ಗದ ಸನಾತನ ನಿಯಮ. ಸೇಂಟ್ ಮರಿಜ್ಜಲ್ಲಿಯ ನಮ್ಮ ಆ ಹಿಂವಿನ ಮಾತುಗಳು ನೆನಪಿವೆಯೇ ? ” ಎಂದಳು.

“ ವಿಶ್ವದಲ್ಲಿ ವಿಚಿತ್ರ ಯಾವುದೂ ಇಲ್ಲ. ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಪ್ರಾಣಿಯೂ ತನ್ನ ಕಾಲಮೇಲೆ ತಾನು ನಿಲ್ಲಬೇಕೆನ್ನುತ್ತದೆ, ಸ್ವೇಚ್ಛಾನು ಸಾರವಾಗಿ ಜೀವನವನ್ನು ಸಾಗಿಸಬೇಕೆಂದು ಬಯಸುತ್ತದೆ. ಇದು ಮನುಷ್ಯನ ಜನ್ಮಸಿದ್ಧ ಹಕ್ಕು. ಈ ಸಾಮಾನ್ಯ ವಿಷಯವನ್ನು ಜಟಿಲ ಗೊಳಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಸೊಶಾಲಿಷ್ಟರು ಅರಾಜಕತೆಯ ಕಿಚ್ಚನ್ನು ಊದುತ್ತಿರುವರು. ನಿಹಿಲಿಷ್ಟರು ಸಮಾಜದ ಶಾಂತಿಯನ್ನು ಕದಡಿ ರಾಷ್ಟ್ರಕ್ರಾಂತಿಯ ಪ್ರಚಾರ ಮಾಡುತ್ತಿರುವರು. ದೇಶದೇಶದಲ್ಲಿಯೂ ಗುಪ್ತಸಮಿತಿಗಳು ಹುಣ್ಣಿನಂತೆ ಹುಟ್ಟಿಕೊಂಡಿವೆ. ಅವರ ಸ್ವೇಚ್ಛಾಚಾರದಿಂದ ಪೀಡಿತರಾಗಿಯೂ ಸಾವಿರಾರು ಜನರು ವಿಮೋಚನೆಯ ಆಶೆಯಿಂದ ಅವರ ಮೋರೆಯನ್ನೇ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಪರಾವಲಂಬಿಗಳಾದ ಜನರು ಪ್ರಪಂಚಕ್ಕೆ ಕಲಂಕ ಪ್ರಾಯರು. ವಾಸದ ಹೊರೆಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿಕೊಂಡು ಸ್ವಾರ್ಥಸಿದ್ಧಿಗಾಗಿ ಅವರು ಹವಣಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ದೇವರು ಅವರ ಸದಿಚ್ಛೆ....”

ಪಿಟರ್ಸನ್ ಮಾತು ಮುಗಿದಿರಲಿಲ್ಲ. ವಜ್ರಘೋಷದಂತೆ ಬಾಂಬಿನ ಪ್ರಚಂಡ ಶಬ್ದ. ಒಂದರ ಮೇಲೊಂದು ಭಯಂಕರ ಸ್ಫೋಟದ ಶಬ್ದ ! ಅವುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ಗ್ರೇಸಳಿಗೆ ಭಯದಿಂದ ಮೂರ್ಛೆ ಬಂದಿತು. ಪಿಟರ್ಸ್ ತಟ್ಟನೆದ್ದು ಹೋಗಿ ಬೀಳುತ್ತಿರುವ ಅವಳನ್ನು ಹಿಡಿದು ಎದೆಯ ಮೇಲೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಕೋಣೆಯಿಂದ ಹೊರಬಿದ್ದ.

೨೦

ಅರಮನೆಯ ನಡುವಣ ವಿಶಾಲವಾದ ಮಂದಿರದಲ್ಲಿ ಈ ನೃತ್ಯ-ಸಮಾರಂಭ ನಡೆದಿತ್ತು. ಈ ಅಕಲ್ಪಿತವಾದ ಮಹಾಸಂಕಟವಿಂದ ಕುಣಿತದ ಕೂಟ ಮುರಿದು ಗೊಂದಲವೆದ್ದಿತು. ಗಂಡುಸರು ಜೀವ ಉಳಿಸಿಕೊಂಡೋಡಿ ಹೋಗುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಅತ್ತಿತ್ತ ಓಡಾಡತೊಡಗಿದರು; ಮಹಿಳೆಯರು ಹೆಸರಿ ಗೋಳಾಡುತ್ತ ಮಂದಿರದ ಮಧ್ಯಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಒಟ್ಟುಗೂಡಿದರು. ವಿದ್ರೋಹಿಗಳು ದಕ್ಷಿಣ ದಿಕ್ಕಿನಿಂದ ಅರಮನೆಗೆ ಲಗ್ನಿ ಹತ್ತಿದ್ದರು. ಮಂದಿರದ ಆಕಡೆಯ ಕಾಜಿನ ಕಿಡಿಕಿಗಳು ಅವರು ಬೀಸಿದ ಕಲ್ಲುಗಳಿಂದ ಒಡೆದು ಪುಡಿಪುಡಿಯಾಗಿದ್ದವು. ಮುರಿದ ಕಿಡಿಕಿಯ ಮಾರ್ಗವಾಗಿ ಬಂದು ಬೀಳುವ ಬಾಂಬುಗಳ

ಅತ್ಯುಜ್ವಲವಾದ ಕೆಂಬೆಳಕು ಆಗಾಗ ಕಣ್ಣುಗಳನ್ನು ಕೊರೆಯುತ್ತಿದ್ದಿತು. ಅರಮನೆಯ ಕಾವಲಿದ್ದ ಚಿಕ್ಕ ಪಡೆ ಶತ್ರುಗಳನ್ನೆದುರಿಸಲು ಆಯುಧಗಳನ್ನು ಅಣಿಗೊಳಿಸುವುದರೊಳಗೇ ವಿದ್ರೋಹಿಗಳಿಂದ ಬಂಧಿತನಾಯಿತು. ವಿದ್ರೋಹಿಗಳು ಮೆಟ್ಟಿಲೆಲ್ಲಿರುವುದೆಂದು ಕಾಣದೆ, ಕಂಬಗಳನ್ನಡರಿ ಉಪ್ಪರೆಗೆಗೆ ಹೋಗಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸತೊಡಗಿದರು ಅವರ ವಿಕಟ ಹುಂಕಾರ ಕೋಲಾಹಲದಿಂದ ಅರಮನೆ ತುಂಬಿಹೋಯಿತು

ಪಿಟರ್ಸ್ ಮಂದಿರದಲ್ಲಿ ಬಂದು ಸ್ತಂಭಿತನಾಗಿ ನಿಂತುಬಿಟ್ಟ. ದೈವ ವಶಾತ್ ಗ್ರೇಸ್ ಆಗ ಕೊಂಚ ಎಚ್ಚತ್ತಳು. ಪಿಟರ್ಸ್ ಅವಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ತನ್ನ ನೀಳವಾದ ಕತ್ತಿಯನ್ನು ಒರೆಯಿಂದ ಹಿರಿದ. ಕತ್ತಿಯನ್ನು ಮೇಲೆತ್ತಿ ಉಚ್ಚಸ್ವರದಲ್ಲಿ ಅವನೆಂದ : “ ರಮಣಿಯರೆ, ನೀವು ಉತ್ತರದಿಕ್ಕಿನ ಕೋಣೆಯೊಳಗೆ ಹೋಗಿರಿ, ಅದು ಹೆಚ್ಚು ಸುರಕ್ಷಿತವಾಗಿದೆ. ಪುರುಷರು ನನ್ನೊಂದಿಗೆ ಬನ್ನಿರಿ ! ”

ಹತ್ತು ಹದಿನೈದು ಜನ ಎದೆಗಾರರಾದ ಯುವಕರು ಪಿಟರ್ಸ್‌ನನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿದರು. ಅವನು ಭ್ರಮೆ ಮೋಗಸಾಲೆಗೆ ಬಂದು ನೋಡಿದ. ಆಗಲೇ ಕೆಲವು ವಿದ್ರೋಹಿಗಳು ಅಲ್ಲಿ ಬಂದಿದ್ದರು. ಪಿಟರ್ಸ್ ಕ್ರೋಧದಿಂದ ಗರ್ಜಿಸಿ ಅವರಿಗೆಂದ : “ ಒಂದು ಕ್ಷಣ ನಿಮಗೆ ಜೀವದಾನ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ, ವಿಲಂಬ ಮಾಡದೆ ಓಡಿ ಹೋಗಿರಿ. ”

ನೀಳವಾದ ಖಡ್ಗವನ್ನು ಹಿರಿದು ಮಹಾಸರಾಕ್ರಮಿಯೊಬ್ಬನು ಇದಿರಿಗೆ ಬಂದುದನ್ನು ಕಂಡು ವಿದ್ರೋಹಿಗಳು ಕೆಲಸ ಕೆಟ್ಟಿತೆಂದರು, ಕೊಂಚ ಕುಂಠಿತರಾದರು. ಆದರವರು ಅಲ್ಲಿಂದ ತೊಲಗಲಿಲ್ಲ; ಮುಂದೇನೆಂದು ಯೋಚನೆಗೊಳಗಾದರು. ಅವರೊಬ್ಬ ನಾಯಕನು ಮಾತ್ರ ಎರಡೆಣಿಕೆಯಿಲ್ಲದೆ ಪಿಟರ್ಸ್‌ನನ್ನಾಕ್ರಮಿಸಲು ಕತ್ತಿಯನ್ನು ತಿರುವಿದ ಪಿಟರ್ಸ್ ತತ್ ಕ್ಷಣವೆ ಅವನ ಮೇಲೆರಗಿ ಎದೆಯನ್ನಿರಿದ. ಆ ವಿದ್ರೋಹಿನಾಯಕ ಅರ್ತನಾದ ಮಾಡುತ್ತ ನೆಲಕ್ಕುರುಳಿದ. ಪಿಟರ್ಸ್ ರಕ್ತರಂಜಿತ ಖಡ್ಗವನ್ನು ರುಳುಪಿಸುತ್ತ ಗರ್ಜಿಸಿದ : “ ನಾಯಿಗಳೇ, ಹೆಂಗುಸರು ಮುದುಕರ ಮೇಲೆ ದಾಳಿ ಮಾಡಲು ನಿಮಗೆ ಕೊಂಚವೂ ನಾಚಿಕೆಯಿಲ್ಲವೆ ? ನೀವು ಈ ಕ್ಷಣವೇ

ತಿರುಗಿ ಹೋದರೆ ನಿಮ್ಮ ಪರಿಣಾಮ ನೆಟ್ಟಗಾದೀತು; ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಒಬ್ಬನೂ ಜೀವದಿಂದ ನಿಮ್ಮ ಮನೆ ಸೇರಲಾರರಿ. ”

ತಮ್ಮ ಮುಂದಾಳು ಬಿದ್ದುದನ್ನು ಕಂಡು ವಿದ್ರೋಹಿಗಳು ಕಂಬದ ಗಂಟೆ ಕೆಳಗಿಳಿದು ಓಡಿಹೋಗಲುಪಕ್ರಮಿಸಿದರು. ಕೆಲವರು ಇನ್ನೂ ಹಿಂದೆ ಮುಂದೆ ನೋಡುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಕಂಡು ಪಿಟರ್ಸ್ “ ಇನ್ನೂ ಏಕೆ ತಡ ? ಬೇಗನೆ ಓಡಿರಿ. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಉಳಿಗಾಲವಿಲ್ಲ ; ಅಲ್ಲಿ ನೋಡಿರಿ.” ಎಂದ.

ವಿದ್ರೋಹಿಗಳು ಅರಮನೆಯ ಅಂಗಳದ ಕಡೆ ನೋಡಿದರು. ನೂರಾರು ಸುಸಜ್ಜಿತ ಸೈನಿಕರು ತಂಡತಂಡವಾಗಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದರು. ವಿದ್ರೋಹಿಗಳು ಅವರ ಕಡೆ ತಿರುಗಿ ನೋಡುವುದರೊಳಗೇ ಸೈನಿಕರ ವ್ಯಾಜ್ಞಂ ಬಂದೂಕುಗಳು ಗುಂಡುಗಳನ್ನು ಕಾರಿ ಹಲವರನ್ನು ಕೊಂದವು. ಮಿಕ್ಕ ವಿದ್ರೋಹಿಗಳು ಬೆದರಿ ಕೈಯೊಳಗಿನ ಶಸ್ತ್ರಾಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ಬಿಸುಟು ಓಡಿದರು. ಬಳಿಕ ಪಿಟರ್ಸ್ ಶಾಂತಿಯನ್ನು ಸಾರಿದ. ಸೈನಿಕರು ಕಾಳಗವನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಅರಮನೆಯ ಸುತ್ತ ಮುತ್ತ ಕಾವಲಿಗೆ ನಿಂತರು. ಪಿಟರ್ಸ್ ಶಾಂತಿರಕ್ಷಣೆಯ ಏರ್ಪಾಟನ್ನು ಮಾಡಿ ನೃತ್ಯನಂದಿರಕ್ಕೆ ತಿರುಗಿ ಬಂದ. ಹೆಂಗುಸರು ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರೂ ಒಂದೊಂದು ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳುತ್ತ ಕಲಕಲವೆಬ್ಬಿಸಿದರು

ಪಿಟರ್ಸ್ ಯಾರನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಯಾರಿಗೆ ಉತ್ತರ ಕೊಡಬೇಕು ? ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಸಮಾಧಾನಗೊಳಿಸಲು ಅವನು ಕೂಗಿ ಹೇಳಿದ : “ ಮಹಿಳೆಯರೆ, ನಿಮಗಿನ್ನು ಯಾವ ಭಯವೂ ಇಲ್ಲ. ಸಂಕಟವು ದೂರಾಯಿತು, ಅಂಜಬೇಡಿರಿ. ಕೆಲವರು ದುರುಳರು ನಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಆಕ್ರಮಣ ಮಾಡಿದ್ದರು. ಅವರ ಬಾಂಬುಗಳಿಂದ ಸ್ವಲ್ಪ ಹಾನಿಯಾಗಿದ್ದರೂ ಬೆಂಕಿ ಸಹಜವಾಗಿಯೆ ಅರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ದಾಳಿಗಾರರೂ ಓಡಿಹೋಗಿದ್ದಾರೆ. ದಂಡು ಅರಮನೆಯನ್ನು ಕಾಯುತ್ತಿದೆ. ದ್ರೋಹಿಗಳು ಮತ್ತೆ ಮುತ್ತಿಗೆ ಹಾಕುವ ಸಂಭವ ಎಷ್ಟೂ ಇಲ್ಲ. ”

ಈ ಭರವಸೆಯಿಂದ ರಮಣಿಯರ ಉದ್ವೇಗವು ದೂರವಾಯಿತು ಕೆಲ ಹೆಂಗಸರು ಮಾತ್ರ ಬೆವರುನೋಟದಿಂದ ಪಿಟರ್ಸನ ನೆತ್ತರಿಡಿದ ಕತ್ತಿಯ ಕಡೆಗೆ ನೋಡತೊಡಗಿದರು. ಅವರ ಮನೋಭಾವವನ್ನರಿತು ಪಿಟರ್ಸ್ ಕತ್ತಿಯನ್ನು ಒರೆಗಾಣಿಸಿದ. “ ತಾವು ವಿಚಲಿತರಾಗಬೇಡಿರಿ. ಈ ಗಲಭೆಯಲ್ಲಿ

ನಿಮ್ಮ ಗಾಡಿಗಳು ದೂರ ಹೋಗಿವೆ. ಅವು ತಿರುಗಿಬರುವುದು ಸ್ವಲ್ಪ ತಡ. ಅಷ್ಟೊತ್ತಿನ ತನಕ ನಿಶ್ಚಿಂತರಾಗಿ ಇನ್ನೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಕುಣಿಯಿರಿ ಕ್ಷುಲ್ಲಕ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿ ಅನೋದ ಪ್ರವೋದಗಳನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಬೇಡಿರಿ. ” ಎಂದು ಹೇಳಿದ.

ಪಿಟರ್ಸ್ ವಾದಕರ ಹಿರಿಯನ ಕಿವಿಯಲ್ಲಿ ಏನೋ ಹೇಳಿದ. ಅವನ ಉಪದೇಶದಂತೆ ಉತ್ಸವ ವಾದ್ಯಗಳು ಮತ್ತೆ ಆರಂಭವಾದವು. ಆದರೆ ಕುಣಿತಕ್ಕೆ ಯಾರೂ ಮುಂದಾಗಲಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲರ ಹುರುಪೂ ಕುಗ್ಗಿತ್ತು. ತನ್ನ ಮಾತಿನ ಪರಿಣಾಮವಾಗದುದನ್ನು ಕಂಡು ಪಿಟರ್ಸ್ ತಾನೇ ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲನೆ ಒಬ್ಬ ಯುವತಿಯ ಕಡೆ ಮುಂದುವರಿದ. ಅವಳೊಂದು ಕೋಚಿನ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತು, ಎರಡೂ ಅಂಗೈಗಳಲ್ಲಿ ನೋಗವನ್ನು ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಏನನ್ನೋ ಯೋಚಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು. ಪಿಟರ್ಸ್ ಅವಳ ಮುಖದ ಹತ್ತಿರ ಬಾಗಿ, “ ಸುಂದರಿ, ನೀನು ಬರ್ಜಿಲಂಡಿನ ಪವಿತ್ರ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿದವಳು, ಇಂಥ ಸಣ್ಣ ವಿಸ್ತೃತಿಗೆ ಅಂಜಿ ಕೈಕಾಲು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳಬಾರದು ನನ್ನೊಡನೆ ಕುಣಿಯುವೆಯಾ ? ” ಎಂದು ಕೇಳಿದ.

ಯುವತಿ ಚಟ್ಟನೆದ್ದು ಪಿಟರ್ಸನ ಕೈಯನ್ನು ಹಿಡಿದು, “ ಯುವರಾಜ, ತಮ್ಮಂಥ ನೃತ್ಯಕುಶಲರು ಈ ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆಯೇ ಇನ್ನೂ ಬೃರಿಲ್ಲ. ತಮ್ಮೊಂದಿಗೆ ನಾನು ಕುಣಿಯಬಲ್ಲೆನೆ ?.... ಆ ಕತ್ತಿಯನ್ನು ಬಿಚ್ಚಿಡಿರಿ, ನನಗೆ ಭಯವಾಗುತ್ತಿದೆ ” ಎಂದಳು.

ಕೂಡಲೆ ಪಿಟರ್ಸ್ ಕತ್ತಿಯನ್ನು ತೆಗೆದಿಟ್ಟು ಯುವತಿಯು ಕೈಹಿಡಿದು-ಕೊಂಡು ನೃತ್ಯರಂಗಕ್ಕೆ ಸಾಗಿದ. ಅದನ್ನು ಕಂಡು ಮಿಕ್ಕ ಯುವಕ-ಯುವತಿಯರೂ ಅವರನ್ನನುಸರಿಸಿದರು ಮತ್ತೆ ಹುರುಪಿನಿಂದ ನರ್ತನ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಆರಂಭವಾಯಿತು.

ಕೆಲಕೊತ್ತು ನರ್ತಿಸಿದ ಬಳಿಕ ಪಿಟರ್ಸ್ ರಾಜಪರಿವಾರದವರಿಗಾಗಿ ವಿಸಾಸಲಾಗಿದ್ದ ಭೋಜನಾಲಯಕ್ಕೆ ಆ ತರುಣಿಯನ್ನು ಕರೆದೊಯ್ದ. ಕಿಂಚಿತ್ ಉಪಾಹಾರದ ನಂತರ ಯುವತಿಯೆಂದಳು : “ ಇಂದು ತಾವು ನಮ್ಮ ಜೀವ ಉಳಿಸಿದಿರಿ. ತಮ್ಮ ಶೌರ್ಯದ ಪರಿಚಯವನ್ನು ನಮಗೆ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಿರಿ. ತಮ್ಮ ಬಗ್ಗೆ ಜನರೆಷ್ಟು ಅಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ, ಅದನ್ನು ನಾನೆಂದಿಗೂ ನಂಬಲಾರೆ ”

ಪಿಟರ್ಸ್ ನಕ್ಕು ಉತ್ತರವಿತ್ತ : “ ಸುಂದರಿ ನಿಮಗಾಗಿ ನಾನೇನೂ ವಿಶೇಷ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ನಿಮ್ಮ ಸಹಾಯಕ್ಕೆ ನಾನು ಮುಂದುವರಿಯದಿದ್ದರೂ ನಿಮಗೇನೂ ಆಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ನಾನೊಬ್ಬ ನರಾಧಮ, ಯಾವ ದುಷ್ಟರ್ಮಕ್ಕೂ ಹೇಸದ ಪ್ರಾಣಿ ಎಂದೇ ದೇಶವಿದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಅನೇಕರು ನಂಬಿದ್ದಾರೆ ಒಬ್ಬ-ರಾದರೂ ಹಾಗೆ ಭಾವಿಸದವರಿದ್ದಾರೆಂಬುದನ್ನು ಕೇಳಿದ್ದು ನನ್ನ ಸೌಭಾಗ್ಯವೆಂದೇ ಎಣಿಸುತ್ತೇನೆ. ” ಎಂದು ಒಂದು ಪಚ್ಚದುಂಗುರವನ್ನು ಯುವತಿಯ ಬೆರಳಿಗಿರಿಸಿ ಅವನೆಂದ : “ ಕುಮಾರಿಕೆಯಾಗಿರುವಷ್ಟು ಕಾಲವೂ ಇಂದಿನ ಘಟನೆಯ ನೆನಪೆಂದು ಈ ಉಂಗುರ ನಿನ್ನ ಬೆರಳಲ್ಲಿರಲಿ ; ಮದುವೆಯಾದ ಬಳಿಕ ನಿನ್ನ ಗಂಡನಿಗೆ ಕೊಡು. ”

ಕೊನೆಗೆ ಪಿಟರ್ಸ್ ಯುವತಿಯನ್ನು ಅವಳ ತಾಯಿಯ ಹತ್ತಿರ ಒಯ್ದು ಬಿಟ್ಟು, “ ಮ್ಯಾಡಮ್, ಈ ಬಾಲಿಕೆಯನ್ನು ಹೆತ್ತ ತಾವು ಧನ್ಯರು. ಈಕೆಗೆ ಡಾಜ್ಜದ ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಕೃತಜ್ಞರು. ಬರ್ಜಿಲಂಡ್‌ರಾಜ್ಯದ ಯುವಕರು ಸಾಹಸದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಭಗಿನಿಯರ ಸಮಕ್ಷಮರಾಗಿರುವ ವರೆಗೂ ಈ ರಾಜ್ಯದುನ್ನತಿಗೆ ಚ್ಯುತಿಯೇ ಇಲ್ಲ ” ಎಂದ

ಆಷ್ಟರಲ್ಲಿ ವೃದ್ಧರಾಜನು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು, ಪಿಟರ್ಸ್‌ನ ಜೆಗಲ ಮೇಲೆ ಕೈಯಿಟ್ಟು, “ ಜಾನ್, ನನ್ನ ಸೈನಿಕರು ವಿದ್ಯೋಹಿಗಳ ಮೇಲೆ ಕೈಮಾಡುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿದವರು ಯಾರು ನಿನಗೆ ? ಸೇನಾಪತಿ ಹೇಳಿದ್ದೇ ನಿಜ. ಕಣ್ಣಾರೆ ಕಂಡೆ ತಾನೆ ? ಇಂದಿನ ಗಲಭೆಯಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಸೈನಿಕರು ವಿಶ್ವಾಸಾರ್ಹರೆಂಬುದು ಸಪ್ತವಾಣವಾಗಿ ಸಿದ್ಧವಾಯಿತು ”

ಪಿಟರ್ಸ್ ಸ್ವಲ್ಪ ಸರಿದು ನಿಂತು ಹೇಳಿದ : “ ಕಕ್ಕಾ, ನಮ್ಮ ನೂರು ಮಂದಿ ಸೈನಿಕರು ಅರಮನೆಯ ಕಾವಲಿಗಿದ್ದರು. ಅವರು ತುಂಬ ಸಾಹಸ ತೋರಿದರೆಂಬುದು ಸತ್ಯ. ಆದರೆ ಎಲ್ಲ ಸೈನಿಕರೂ ವಿಶ್ವಾಸಕ್ಕೆ ಪಾತ್ರರೆಂದು ಹೇಗೆ ಹೇಳುವುದು ? ”

ಸವಾಸವ ಒಂದು ಕಂಬದ ಮರೆಯಲ್ಲಿ ಗ್ರೇಸ್ ನಿಂತಿದ್ದಳು. ಆಕಡೆ ದೃಷ್ಟಿ ಹೋಗುತ್ತಲೆ ಪಿಟರ್ಸ್ ಅವಳ ಬಳಿ ಹೋದ. “ ತನ್ನೊಡನೆ ಒಂದೆ-ರಡು ಗುಟ್ಟಿನ ಮಾತು ಆಡುವುದಿತ್ತು. ” ಚಿಂತಿತ ಭಾವದಿಂದ ಅವಳೆಂದಳು.

ನಿರ್ಜನವಾದ ಕೋಣೆಯೊಂದರಲ್ಲಿ ಗ್ರೀಸಳನ್ನು ಕರೆದೊಯ್ದು, “ಏನು ಹೇಳು” ಎಂದು ಪಿಟರ್ಸ್ ಕೇಳಿದ.

“ ಇಂದಿನ ದುರ್ಘಟನೆಗೆ ನಾನು ಕಾರಣಳೆಂದು ನೀವೆಣಿಸುವಿರಾ ? ಸತ್ಯವಾಗಿ ಹೇಳಿರಿ. ”

“ ನೀನು ಕಾರಣಳಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಸಂತೋಷವೆ ! ”

“ ನಾನು ಇಲ್ಲಿಯ ಸಾಧಾರಣ ತಂತ್ರವಾದಿಗಳ ದಲಪತಿಗೆ ಒಂದು ಅಗತ್ಯದ ಸುದ್ದಿಯನ್ನು ತಂದಿದ್ದೆ. ಇನ್ನೂ ವರೆಗೆ ಅವರ ದರ್ಶನವೇ ನನಗಾಗಲಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಮಿತ್ರರು ಇಲ್ಲಿಯ ಜನಸಾಮಾನ್ಯರಿಗೆ ಪ್ರಭುತ್ವವನ್ನು ಎದುರಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಧನದಿಂದ-ಬೇಕಾದರೆ ಬೇರೆ ಯಾವ ಯಾವ ರೀತಿಯಿಂದಲೂ- ಸಹಾಯ ಮಾಡಬಲ್ಲರು ; ನಿಜ. ಆದರೆ ಅವರು ಅರಾಜಕತ್ವವಾದಿಗಳಲ್ಲ, ಈ ಬಾಂಬು ಹಾವಳಿಗೆ ಅವರ ಸಂಬಂಧವಿಲ್ಲ. ”

“ ನಿನ್ನ ಮಾತಿನಿಂದ ನನ್ನ ಸಂದೇಹ ದೂರವಾಯಿತು. ಈವರೆಗೆ ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಬಾಂಬಿನ ಉತ್ಪಾತವಿರಲಿಲ್ಲ. ”

“ ನನ್ನ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ತಮಗೆ ವಿಶ್ವಾಸವುಂಟಷ್ಟೆ ? ”

“ ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ ಉಂಟು ಆದರೆ ನೀನು ಈ ಜನರ ಗುಂಪಿನಲ್ಲಿ ಏಕೆ ಇದ್ದೀ ? ಅವರ ಸಹಾಯಕ್ಕೆ ಏಕೆ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡೆ ? ”

“ ನಾಳೆ ನಮ್ಮ ಅಬಚಿಯ ಮನೆಗೆ ಬರಿ, ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ”

“ ಬರ್ಜೆಮ್ಯಾನ್ ಹೇಟೆಲಿನಲ್ಲಿ ಇಳಿದಿದ್ದೀ ಎಂದು ನಾನು ತಿಳಿದಿದ್ದೆ. ”

“ ಇಲ್ಲ, ಒಬ್ಬರನ್ನು ಕಾಣುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿದ್ದೆ. ”

೨೧

ಮರುದಿನ ಬೆಳಗಿನ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಬರ್ಜೆಲಂಡ್ ರಾಜನು ತನ್ನ ಓದುವ ಕೋಣೆಯೊಳಗೆ ಕುಳಿತು ಪತ್ರಿಕೆಗಳನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದ. ಅವನ ಮೇಜನ ಎಡಬಲದಲ್ಲಿ ಯುವರಾಜ ಜಾನ್ ಪಿಟರ್ಸ್, ಸೇನಾಪತಿ ಗ್ರೋಬಿನರ್, ಪ್ರೊಲಿಸ್ ಕಮಿಶ್ನರ್ ಬ್ಯಾರನ್ ಬರ್ನಾರ್ಡ್ ಕುಳಿತಿದ್ದರು.

ಪತ್ರಿಕೆಗಳನ್ನು ದೂರ ಸರಿಸಿ ರಾಜನಿಂದ : “ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಓದಿ ನಿನ್ನಿನ ಗಲಭೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಯಾವ ಪತ್ರಿಕೆ ಏನೆನ್ನುತ್ತಿದೆ ಎಂಬುದು ನಿಮಗೊತ್ತಿರಬಹುದು. ಸ್ವಾರ್ಥಿರಾಜ ರಾಜಭಕ್ತಿ ಹೀನ ಪತ್ರಿಕೆಯೂ ನಿನ್ನೆ ಪ್ರಜೆಗಳ ಕೃತಿಯನ್ನು ನಿಂದ್ಯವೆಂದು ಖಂಡಿಸಿದೆ. ಅದನ್ನು ಯಾರೂ ಸಂಭ್ರಮಿಸಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಪ್ರಜೆಗಳು ರಾಜಭಕ್ತಿಯಿಲ್ಲದವರೆಂದು ನಾನು ಬಹುದಾಗಿ ಗಳಂದಲೂ ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ; ನಾನು ಅದನ್ನು ನಂಬುವುದಿಲ್ಲ. ಅನುಸಂಹರಣ ಪ್ರಭುತ್ವದ ಮೇಲೆ ಅಸಂತುಷ್ಟರಾಗಿರುವರೆಂಬ ವದಂತಿಕೆ ವಿಶ್ವಾಸಾರ್ಹವೆಂದು ನನಗಿನ್ನಿಲ್ಲ. ಅವರು ನಂಬಿಕೆಗೆ ಪಾತ್ರರೆಂದು ನನಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಮನವರಿಕೆಯಾಗಿದೆ. ”

ಪಿಟರ್ಸ್ ಹೇಳಿದ : “ ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಪತ್ರಿಕೆಗಳು ಮಾಡತಕ್ಕದ್ದು ಮಾಡಿವೆ. ಇದಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚು ಅವು ನಮಗೊಮ್ಮಿಗಿಲೇ ಏನಾದರೂ ಅಸಹನ ಮಾಡಿಯಾವು, ಅಥವಾ ಉಪಕಾರ ಮಾಡಲು ಪ್ರಯತ್ನವಾದಾವು ಎಂತೋರುವುದಿಲ್ಲ. ವಿಪ್ಲವವಾದಿಗಳು ಪ್ರಜೆಗಳ ಮುಂದಾಳಾಗಲೇಬೇಕೆಂದು ಚಿಂತೆಯೇ ನಿನ್ನೆ ಅರಮನೆಯನ್ನು ಮುತ್ತಿದರೆಂದು ನನ್ನ ತಿಳಿವಳಿಕೆ. ದೇಶದಯೆಯಿಂದ ವಿಶೇಷವೇನೂ ಕೇಡಾಗಲಿಲ್ಲ. ”

ಬರ್ನಾರ್ಡ್ ಎಂದ : “ ನಿನ್ನೆ ಯಾವ ಅನಾಹುತವೂ ಆಗದಿದ್ದರೂ ಸಾಹಸದಿಂದಲೇ ಎಂದು ನನ್ನ ಮಾತು. ನಮ್ಮಿಂದಾಗ ಏನು ಮಾಡಲಿಕ್ಕೂ ಆಗಲಿಲ್ಲ ತಾವೊಬ್ಬರೇ ಅರಮನೆಯನ್ನು ಕಾಯ್ದಿರಿ; ನೂರಾರು ನರನಾರಿಯರ ಜೀವನವನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಿದಿರಿ. ಸದ್ಯದ ನಾಗರಿಕತೆಯ ಇತಿಹಾಸ ಇಂಥ ಕಲಂಕಪ್ರಾಯ ಘಟನೆ ಎಂದೂ ಘಟಿಸಿರಲಿಲ್ಲ. ”

ಈ ಪ್ರಶಂಸೆ ಪಿಟರ್ಸನ ಮನವನ್ನು ಬೇಸರಗೊಳಿಸಿತು. ಅವನಿಂದ “ವಿಪ್ಲವವಾದಿಗಳು ನಾಯಕರ ಒಪ್ಪಿಗೆಯಿಲ್ಲದೆ, - ಅವರಿಗೆ ತಿಳಿಯದೆಯೇ ದೆಯೂ ಇರಬಹುದು- ಈ ಹೇಯಕೃತ್ಯಕ್ಕೆ ತೊಡಗಿದ್ದು ನಿಜವಾದರೂ ಅಪ್ರಯತ್ನವು ಸಫಲವಾಗಿದ್ದರೆ ಪ್ರಜಾತಂತ್ರದ ನಾಯಕರು ಅದನ್ನು ಖಂಡಿಸುತ್ತಿದ್ದರೆಂದು ನಿಶ್ಚಿತವಾಗಿ ಹೇಳಲಿಕ್ಕೆ ಬಾರದು. ಬರ್ನಾರ್ಡ್ ಬಲ್ಲ ನಾನೂ ಬಲ್ಲೆ; ಈ ಉಚ್ಛ್ರಂಖಲ ರಾಜದ್ರೋಹಿಗಳ ಶಕ್ತಿ ತೀರ ಅಬ್ಬಣೆ.

ಬಲಶಾಲಿಯಾದ ದೊಡ್ಡದೊಂದು ಪಕ್ಷ ಅವರ ಬೆಂಬಲಕ್ಕಿದೆ; ಬರ್ಜಿಲಂಡಿನ ರಾಜವಂಶವನ್ನು ಸಿಂಹಾಸನದಿಂದ ಉರುಳಿಸುವುದೇ ಅವರ ದೃಢಸಂಕಲ್ಪ.”

ದೊರೆ ಅಧೀನರಾಗಿ ಕೇಳಿದ : “ ನಿನಗೆ ಇದೆಲ್ಲ ಎಲ್ಲಿ ತಿಳಿಯಿತು ? ನಮ್ಮ ಪ್ರಜೆಗಳು ರಾಜಭಕ್ತಿ ವರ್ಜಿತರಾಗಿದ್ದರೆ, ನಮ್ಮ ಬಗ್ಗೆ ಅಸಂತುಷ್ಟ-ರಾಗಿದ್ದರೆ ಅದು ನಿನ್ನ ತಪ್ಪಿನಿಂದಲೇ. ನಿನ್ನ ಲಂಪಟತನ, ಹೇಯಪ್ರವೃತ್ತಿಗಳಿಂದಾಗಿ ನನುಗೆ ತಲೆಯೆತ್ತದಂತಾಗಿದೆ. ಈಗ ನೀನು ಸಂಭಾವಿತರಂತೆ ಪ್ರಜಾವರ್ಗದ ರಾಜನೀತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಚರ್ಚೆ ನಡೆಸಿದ್ದೀ. ನಿಜವಾಗಿ ನಿನಗಿದನ್ನು ಚರ್ಚಿಸುವ ಅಧಿಕಾರವೇ ಇಲ್ಲ. ”

ಕಕ್ಕನ ಕಠೋರ ತಿರಸ್ಕಾರದಿಂದ ಪಿಟರ್ಸ್ ಕೊಂಚವೂ ಕುಂತಿ-ನಾಳಿಲ್ಲ. ಧೀರಭಾವದಿಂದ ಅವನು ಉತ್ತರವಿತ್ತ : “ ತಮ್ಮ ನಾತು ನಿಜವಿರಲೂ ಬಹು ದು ಆದರೆ ನಾನು ಕುರುಡನಲ್ಲ, ಮೂರ್ಖನಲ್ಲ, ದೇಶದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಎಷ್ಟು ಹದಗೆಟ್ಟಿದೆಯೆಂಬುದು ನನಗೆ ತಿಳಿಯುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ತಾವು ಭಾವಿಸಲಾಗದು. ಇನ್ನು ಹವಿವೈದು ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟ್ ಸಭೆ ಸೇರುವುದು. ಅಧಿಕಾಂಶ ಸಾಧಾರಣ ತಂತ್ರವಾದೀ ಸದಸ್ಯರು ನಮ್ಮ ವೃತ್ತಿ-ಯನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿಬಿಡುವ ಗೊತ್ತುವಳಿಯನ್ನು ಮಾಡುವರೆಂಬುದು ಆಗ ಗೊತ್ತಾಗುವುದು. ದೇಶಾಂತರ ಹೋಗುವುದಕ್ಕೆ ಉಗಿಬಂಡಿಯ ಪ್ರವಾಸದ ವೆಚ್ಚಕ್ಕೂ ಅವರಿಂದ ನನಗೆ ಹಣ ಸಿಕ್ಕದೆ ಹೋಗಬಹುದು. ”

ದೊರೆಯಿಂದ : “ವಿಧ್ಯುಕ್ತವಾದ ಶಾಸನದ ಸಹಾಯದಿಂದ ಈ ದೇಶದ ರಾಜತಂತ್ರ ಪ್ರತಿಷ್ಠಿತವಾಗಿದೆ; ಅರ್ಥಾತ್ ಪ್ರಜಾವಿಪ್ಲವದ ಹೊರತು ವಿಧ್ಯುಕ್ತವಾದ ಯಾವ ಉಪಾಯದಿಂದಲೂ ಅದಕ್ಕೆ ಚ್ಯುತಿ ಬರುವಂತಿಲ್ಲ. ”

ಬರ್ನಾರ್ಡ್ ಹೇಳಿದ : “ ಪ್ರಜಾವಿಪ್ಲವದ ಭಯವೇನೂ ಅಮೂಲಕವಲ್ಲ. ನನಗೊಂದು ಗುರುತರವಾದ ಸುದ್ದಿ ತಿಳಿದಿದೆ. ”

“ ಏನು ? ” ವ್ಯಾಕುಲನಾಗಿ ದೊರೆ ಕೇಳಿದ.

ಬರ್ನಾರ್ಡ್ ನಿವೇದಿಸಿದ : “ ರಾಜತಂತ್ರವು ಕೊನೆಗಂಡು ಪ್ರಜಾ-ತಂತ್ರವು ನೆಲೆಸಿತೆಂದರೆ, ದೇಶದ ಆಡಳಿತ ಯಾವ ರೀತಿಯಿರುವುದೆಂಬ ಬಗ್ಗೆ ಆ ಪಕ್ಷದವರು ತಯಾರಿಸಿದ ನಿಯಮಗಳೆಂಬ ಕರಡಿನ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ನನ್ನ

ಕೈಸೇರಿದೆ. ಅದರಿಂದ ಪ್ರಜಾತಂತ್ರವಾದಿಗಳು ಬಹುದೂರ ಮುಂದುವರಿದಿರುವರೆಂದು ಕಂಡುಬರುತ್ತಿದೆ. ಹೊಸ ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟಿನ ವೊದಲನೆಯ ಅಧಿವೇಶನದಲ್ಲಿಯೇ ಆ ಘಟನೆ ಬಹುಮತದಿಂದ ಸ್ವೀಕೃತವಾಗುವುದೆಂದು ನನ್ನ ನಂಬುಗೆ. ಆಗ ವೈಧವೇ ಆಗಲಿ ಅವೈಧವೇ ಆಗಲಿ, ಮಹಾರಾಜರ ಪ್ರಭುತ್ವವೇನೂ ಉಳಿಯುವುದಿಲ್ಲ; ಪ್ರಜೆಗಳು ತಮ್ಮನ್ನು ಅರಸನೆಂದು ಮನ್ನಿಸಲಾರರು. ”

“ ಇದೆಲ್ಲ ಯಾರ ಕಾರಭಾರ ? ” ದೊರೆ ಕೋಪದಿಂದ ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದ.

“ ಒಬ್ಬನೇ ಇದನ್ನೆಲ್ಲ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಸಾಧಾರಣ ತಂತ್ರವಾದಿಗಳ ಉಪಸಮಿತಿಯಲ್ಲಿ ಅವನು ಹೊಸ ಹೊಸ ನಿಯಮಗಳನ್ನು ಪಾಸುಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಆತನೇ ವಿದ್ರೋಹಿಗಳ ನಾಯಕ. ಅವನನ್ನೇ ನಾವು ಹಿಂಡಿನ ಕುರುಬನೆಂದು ಕರೆಯುವುದು. ” ಎಂದ ಬರ್ನಾರ್ಡ್

ರಾಜನ ಸಿಟ್ಟು ಇನ್ನಷ್ಟು ಏರಿತು. “ ಇಷ್ಟೆಲ್ಲ ಅನರ್ಥಕ್ಕೆ ಮೂಲನಾದ ಆ ಕುರುಬ ಭಯಂಕರ ರಾಜದ್ರೋಹಿ ಅವನನ್ನೊಮ್ಮೆ ಹಿಡಿದು ಬಿಟ್ಟರೆ ಒಂದೆರಡು ಗಂಟೆಗಳಲ್ಲಿಯೇ ಅವನ ಇಹಜೀವನವನ್ನು ಮುಗಿಸಿಬಿಡಬಹುದು. ಅವನಿನ್ನೂ ನಮ್ಮ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಇಂಗು ಹಚುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಬರ್ನಾರ್ಡ್, ಇದಕ್ಕೆ ನೀವೇ ಹೊಣೆಗಾರರ! ನೀವು ಪೋಲಿಸ್ ಕಮಿಷನರರು, ನಿಮಗೆ ಅಮಿತ ಅಧಿಕಾರ ಕೊಟ್ಟಿದೆ ; ನಿಮ್ಮ ಅಧೀನದಲ್ಲಿ ಅಸಂಖ್ಯ ಗುಪ್ತಚರರಿದ್ದಾರೆ. ವಿದ್ರೋಹಿಗಳ ದಳಪತಿ ದೇಶದ ತುಂಬ ಹೇಗೆ ವಿಷವೃಕ್ಷದ ಬೀಜಗಳನ್ನು ಬಿತ್ತುತ್ತಿರುವನೆಂಬುದನ್ನು ನೀವು ಬಲ್ಲರಿ. ಆದರೂ ಅವನನ್ನು ಹಿಡಿಯುವುದು ನಿಮ್ಮಿಂದಾಗಲೊಲ್ಲದು. ಇಂದು ನಾಳೆ ಎಂದು ಸವಯನೂ ಕತ್ತಿರುವಿರಿ. ಶೀಘ್ರವೇ ಹಿಡಿಯುವೆನೆಂದು ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಭರವಸೆ ಕೊಡುತ್ತಿರುವಿರಿ. ಈಗ ನನ್ನ ಸಿಂಹಾಸನ ಅಲುಗಾಡುತ್ತಿರುವುದು, ವಿಸತ್ತು ಕ್ರಮಶಃ ಘನೀಭೂತವಾಗಿ ಮೈಮೇಲೆ ಬರುತ್ತಿದೆ ಆದರೂ ಅವನು ಯಾರೆಂಬುದನ್ನು ಕೂಡ ನೀವು ಅರಿಯದೆ ಹೋಗಿರುವಿರಿ ; ಯಾರ ಮೇಲೆ ಸಂದೇಹ ಕೂಡ ನಿಮಗೆ ಉಂಟಾಗಿಲ್ಲ ” ಎಂದ.

“ ಯಾರ ಮೇಲೂ ಸಂದೇಹ ಕೂಡ ಉಂಟಾಗಿಲ್ಲವೆಂದು ಮಾತ್ರ ತಾವು ತಿಳಿಯಬೇಡಿರಿ. ” ಗಂಭೀರ ಸ್ವರದಲ್ಲಿ ಬರ್ನಾರ್ಡ್ ಹೇಳಿದ.

“ ಹಾಗಾದರೆ ಅವನನ್ನೇಕೆ ಹಿಡಿಯುವುದಿಲ್ಲ? ನೀವು ಉಚ್ಚ ಪೋಲಿಸ್ ಅಧಿಕಾರಿ, ಮರದ ಗೊಂಬೆಯಲ್ಲ. ಇನ್ನೂ ವರೆಗೆ ನಿಶ್ಚಿಂತರಾಗಿ ಕುಳಿತರಬೇಕೆ? ” ಎಂದು ರಾಜ ಸಿಟ್ಟಿನಿಂದ ನುಡಿದ.

“ ಇಲ್ಲ ವ:ಹಾರಾಜ, ನಾನು ಸ್ವಸ್ಥವಾಗಿ ಕುಳಿತಿಲ್ಲ. ವಿದ್ರೋಹಿಗಳ ದಳಪತಿಯನ್ನು ಹಿಡಿಯಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದರೆ ಯಶಸ್ಸು ಸಿಕ್ಕೇತೋ ಇಲ್ಲವೋ ಸಂದೇಹ. ಆದರೆ ಇನ್ನು ಕೈಗಾಯಲು ಸಮಯವಿಲ್ಲವೆಂದು ನಾನು ಬಲ್ಲೆ. ನಾನು ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ- ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟು ಸೇರುವುದರೊಳಗೇ ಅವನನ್ನು ಬಂಧಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತೇನೆ. ”

ಜಾನ್ ಪಿಟರ್ಸ್ ಮೇಜಿನ ಮೇಲಿದ್ದ ಒಂದು ಕಾಗದದ ತುಂಡಿನಲ್ಲಿ ಮನುಷ್ಯನ ಮುಂಡವನ್ನು ಪೆನ್ನಿಲಿನಿಂದ ಗೀಚುತ್ತಿದ್ದ. ತಗ್ಗಿದ ಮುಖವನ್ನು ಮೇಲೆತ್ತಿ ರಾಜನಿಗೆಂದ: “ ನಮ್ಮ ವಿತ್ರ ಬರ್ನಾರ್ಡರು ಈ ಸಲದ ಪ್ರಯತ್ನದಲ್ಲಿ ಗೆಲ್ಲಲೂ ಬಹುದು. ಆದರೆ ವಿದ್ರೋಹಿಗಳ ದಳಪತಿಯನ್ನು ಈಗ ಹಿಡಿಯುವುದರಿಂದ ಆಗುವ ಪ್ರಯೋಜನವೇನು? ಅವನು ಈಗಾಗಲೇ ಮಾಡಬೇಕಾದುದನ್ನೆಲ್ಲ ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ, ಇನ್ನು ಆಗಬೇಕಾದುದೇನೂ ಉಳಿದಿಲ್ಲವೆಂದು ತೋರುತ್ತದೆ. ಅವನನ್ನು ಹಿಡಿದರೆ ಅವನು ಆರಂಭಿಸಿದ ಕೆಲಸವೇನೂ ನಿಜಲಾರದು; ಇನ್ನೆರಡು ವಾರಗಳಲ್ಲಿ ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಅವರು ಖಂಡಿತವಾಗಿ ಸಾಧಾರಣ ತಂತ್ರದ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆ ಮಾಡುವರು. ”

“ ಇದೇನು ಸುಲಭವಾದ ಮಾತೆ? ನನ್ನ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಸಾಧಾರಣ ತಂತ್ರ ಹೇಗೆ ಪ್ರತಿಷ್ಠಿತವಾಗುವುದೋ ನೋಡುತ್ತೇನೆ. ನಾನೆ ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟಿಗೆ ಹೋಗಿ ಸಭೆಯ ಸೂತ್ರಗಳನ್ನು ವಹಿಸುತ್ತೇನೆ; ನನ್ನ ಸಮಸ್ತ ಸೈನ್ಯವನ್ನೂ ಸಭಾಮಂದಿರದ ಹತ್ತಿರದಲ್ಲಿ ಅಣಿಮಾಡಿ ನಿಲ್ಲಿಸಿರುತ್ತೇನೆ; ಅವರೇನಾದರೂ ತಮ್ಮ ಮನಬಂದತೆ ನಡೆದರೆ ನಾನೂ ನನ್ನ ನಿಜರೂಪವನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತೇನೆ; ಸಾಧಾರಣ ತಂತ್ರ ಸ್ಥಾಪನೆಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗಿ ಮತ ಕೊಡುವವರನ್ನು ರಾಜದ್ರೋಹಿಗಳೆಂದು ಹಿಡಿಸುತ್ತೇನೆ; ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟನ್ನು ವಿಸರ್ಜಿಸಿ ಹೊಸ ಆಯಿಕೆಯನ್ನು ಆರಂಭಿಸುತ್ತೇನೆ. ”

“ದುರದೃಷ್ಟದಿಂದ ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನಗರದೊಳಗೆ ಐವತ್ತು ಸಾವಿರ ಮಂದಿ ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟಿನ ಹೊಸ ರಾಜ್ಯಘಟನೆಯನ್ನು ಸಮರ್ಥಿಸಲು ಬಂದು ಸೇರಿರುವರು.” ಧೀರಭಾವದಿಂದ ಪಿಟರ್ಸ್ ನುಡಿದ.

ರಾಜನ ಮುಖದಲ್ಲಿ ಕೋಪದ ಕೆಂಪೇರಿತು. ಕೆಂಗಣ್ಣುಗಳಿಂದ ಬರ್ನಾರ್ಡನ ಕಡೆ ನೋಡುತ್ತ, “ಹಾಗಾದರೆ ನೀನೇನು ಮಾಡಬೇಕೆನ್ನುತ್ತೀ? ನಾನು ಮಾತನಾಡಿದ್ದಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ತಪ್ಪು ತೆಗೆಯುತ್ತೀ! ನಿಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯವೇನು ಹೇಳಿ, ಗ್ರೋಬಿನರ್” ಎಂದ.

“ಮಹಾರಾಜರ ಮಾತನೇ ನನ್ನ ಮತ. ಸಾಧಾರಣ ಶಂತ್ರದ ಮಾತನಾಡುವರೆಲ್ಲಾ ಭಯಂಕರ ರಾಜದ್ರೋಹಿಗಳು ಅವರ ಯುಕ್ತಿ ತರ್ಕಗಳೆಲ್ಲವೂ ರಾಜದ್ರೋಹದ ನಾನಾಂತರವಷ್ಟೆ. ಸೇನಾಬಲದಿಂದ ನಾವು ರಾಜಸಿಂಹಾಸನವನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುವೆವು.” ಸೇನಾಪತಿ ಗ್ರೋಬಿನರ್ ಸಂಭ್ರಮದಿಂದ ಹೇಳಿದ.

“ಭಲೆ! ಕೇಳಿದಿರಾ? ನಮ್ಮ ಸೇನಾಪತಿ ಹೇಳಿದ್ದನ್ನು ನೀವು ಕೇಳಿದಿರಾ?” ಆನಂದಿತನಾಗಿ ರಾಜನೆಂದ.

ಬರ್ನಾರ್ಡ್ ಸೇನಾಪತಿಯ ಕಡೆ ನೋಡಿ “ಸೇನಾಪತಿಗಳೇ, ನಿನ್ನೆ ರಾತ್ರಿ ವಿಧೋಹಿಗಳ ಹಾವಳಿಯ ಸುದ್ದಿಯನ್ನು ಕೇಳಿದಾಕ್ಷಣ ಎರಡು ಸೇನಾಧಕಗಳನ್ನು ಅರಮನೆಗೆ ಕಳಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸೇನಾನಿವಾಸಕ್ಕೆ ನಾವು ಫೋನ್ ಮಾಡಿದ್ದೆವಷ್ಟೆ?” ಎಂದ.

“ಹೌದು. ಅವರು ಸುದ್ದಿ ತಿಳಿದ ಹದಿನೈದು ನಿಮಿಷಗಳಲ್ಲಿಯೆ ಸಜ್ಜಾಗಿ ಅರಮನೆಯ ರಕ್ಷಣೆಗೆ ಹೊರಬಿದ್ದರು.” ಸೇನಾಪತಿಯೆಂದ.

“ದಳ ಎಂದರೆ ಸಾವಾನ್ಯವಾಗಿ ಸಾವಿರ ಸೇನೆ;— ಸೇನಾನಿವಾಸದಿಂದ ಹೊರಟ ಸೇನೆ ಎಷ್ಟು?” ಬರ್ನಾರ್ಡ್ ಪ್ರತಿಪ್ರಶ್ನೆ ಹಾಕಿದ.

“ಇದೆಲ್ಲ ನಿಮಗೇಕೆ, ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನಿಮಗೆ ಅಧಿಕಾರವಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲ ಸೈನಿಕರೂ ಬೀಡಾರದಲ್ಲಿಲ್ಲ, ಅನೇಕರು ಬಿಡುವು ಹೊಂದಿ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿದ್ದಾರೆ” ಸೇನಾಪತಿ ರೇಗಿ ಮಾತನಾಡಿದ.

“ನಾನು ತಮ್ಮನ್ನು ಕೇಳಿದ್ದಿಷ್ಟೇ—ಎರಡು ಪಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಅರಮನೆಯ

ರಕ್ಷಣೆಗೆ ಧಾವಿಸಿ ಬಂದ ಸೈನಿಕರು ಎಷ್ಟು ಮಂದಿ? ಎರಡೂವರೆ ನೂರ-
ಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿರಲಿಲ್ಲ; ಇನ್ನೂ ಕಡಿಮೆಯೇ ಇದ್ದೀತು ”

ಸೇನಾಪತಿಯ ತಲೆಗೆ ಕಾವೇರಿತು. “ ನಿಮ್ಮ ಮಾತು ಸತ್ಯವಲ್ಲ; ನಾನಿದನ್ನು ಪ್ರತಿಭಟಿಸುತ್ತೇನೆ. ” ಎಂದ.

ಬರ್ನಾರ್ಡ್ ಸಮಾಧಾನದಿಂದಲೇ ಉತ್ತರವಿತ್ತ: “ ತಾವು ಪ್ರತಿ-
ಭಟಿಸಬಹುದು; ಆದರೆ ನನ್ನ ಮಾತೊಂದೂ ಅತಿರಂಜಿತವಲ್ಲ. ನನಗೆನಿಸು-
ತ್ತಿದೆ - ತಾವು ಅಜ್ಞಾನದ ಆಕ್ರಮಿಸ್ವಾದಿಂದ ಮೋಸಹೋಗುತ್ತಿರಬಹುದು.
ಇಲ್ಲವೆ ಮಹಾರಾಜರನ್ನು ವಂಚಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಅವರೆದುರಿಗೆ ಸೈನ್ಯದ ಬಡಾಯಿ
ಕೊಚ್ಚುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ”

“ ಮಹಾರಾಜರಿಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ-- ಪೋಲಿಸ್ ಶಾಖೆಯ ಅಧಿಕಾರಿಯ
ಮಾತಿಗಿಂತ ಸೈನ್ಯದ ಬಗ್ಗೆ ಸೇನಾಪತಿಯ ಮಾತೇ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕವಾದದ್ದು.
ಮತ್ತೂ ಹೇಳಿರುತ್ತೇನೆ, ನಮ್ಮ ಎಲ್ಲ ಸೈನಿಕರೂ ರಾಜನಿಷ್ಠರು. ರಾಜನನ್ನೂ
ರಾಜ್ಯವನ್ನೂ ರಕ್ಷಿಸುವುದು ಅವರ ಜೀವನ ವ್ರತವಾಗಿದೆ; ಅವರು ಆ ವ್ರತ-
ವನ್ನು ನಿಕರದಿಂದ ಪಾಲಿಸುವರು. ”

“ ಬರ್ನಾರ್ಡ್, ಈ ವಾತಿಗೆ ನೀವೇನೆನ್ನುವಿರಿ? ” ರಾಜನು ಉತ್ಸಾ-
ಹದಿಂದ ಕೇಳಿದ.

ಮರ್ನಾಹತನಾದ ಬರ್ನಾರ್ಡ್ “ ಇನ್ನೇನು ಹೇಳಲಿ? ಸಾವಿರ
ಸೇನೆಯನ್ನು ಬೇಡಿದರೆ ಎರಡೂವರೆ ನೂರನ್ನು ಪಡೆಯಲಿಲ್ಲ. ” ಎಂದಿಷ್ಟೆ
ಉತ್ತರವಿತ್ತ.

“ ಅಷ್ಟು ಜನ ಫಂಡರನ್ನೇರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಅಷ್ಟೇ ಸಾಕ. ಬಂದೂ
ಕಿನ ಸಪ್ಪಳಕ್ಕೇ ಓಡಿಹೋಗಿಬಿಟ್ಟರು, ಹೇಡಿಗಳು! ” ರಾಜನೆಂದ.

ಈವರೆಗೆ ಪೋಲಿಸ್ ಕಮಿಷನರ ಮತ್ತು ಸೇನಾಪತಿಗಳ ವಾಗ್ವಿವಾದ-
ವನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದ ಪಿಟರ್ಸ್, “ ಅಶಿಕ್ಷಿತರು, ಯುದ್ಧವಿದ್ಯೆ ಅರಿಯದವರು
ಎಂದೇ ಅವರು ಓಡಿಹೋದದ್ದು. ವಿಶೇಷವಾಗಿ, ತಮ್ಮ ಹಿರಿಕುದ್ದರಿ
ಬಿದ್ದುದರಿಂದಲೇ ಅವರು ಎದೆಗುಂದಿದರು. ಇನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ವಿಲಂಬವಾಗಿದ್ದರೆ,
ಯುದ್ಧವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ಬಲ್ಲ ನಾಗರಿಕರೂ ಬಂದು ಅವರನ್ನು ಕೂಡಿಕೊಳ್ಳಲು
ಅವಕಾಶ ಸಿಕ್ಕಿದ್ದರೆ, ಪರಿಣಾಮ ಏನಾಗುತ್ತಿತ್ತೋ ಹೇಳುವುದು ಕಠಿಣ. ” ಎಂದ.

ರಾಜನೆಂದೆ: “ನೀನು ದೊಡ್ಡ ಬುದ್ಧಿವಂತ! ನಿನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯವೇನು?”

“ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ತಮಗೆ ತಿಳಿದದ್ದೇ ಇರಬೇಕು. ದೇಶದ ಜನ ನಮ್ಮ ಒಳ್ಳೆಯ ಆಳಿಕೆಯಿಂದ ತಪ್ಪರಾಗಿ ತ್ರಾಹಿ ತ್ರಾಹಿ ಎನ್ನುತ್ತಿದೆ. ಅದು ಅವರ ತಪ್ಪೆಂದು ಎನಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಮಹಾರಾಜರ ಒಪ್ಪಿಗೆಯಿದ್ದರೆ, ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಸರಲಭಾವದಿಂದ ಹೇಳಬಹುದು.”

“ಹೇಳು.”

“ಮಹಾರಾಜರು ಇಸ್ವತ್ತು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ರಾಜ್ಯವಾಳುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ತಮ್ಮ ವಿಲಾಸದ ವೆಚ್ಚದ ಹೊರೆಯನ್ನು ಹೊತ್ತುಹೊತ್ತು ನಾಡು ಬಡವಾಗಿದೆ. ತಾವು ಅನ್ಯಾಯವಾದ ಉಪಾಯಗಳಿಂದ ಬಹಳ ಹಣ ಕೂಡಿಸಿದ್ದೀರಿ. ಅದರಿಂದ ಇಡೀ ಯುರೋಪದಲ್ಲಿ ತಮಗೆ ಕೆಟ್ಟ ಹೆಸರು ಬಂದಿದೆ. ಆದರೆ ಅಷ್ಟಕ್ಕೇ ತಮಗೆ ತಣವಿಲ್ಲ. ನಿರ್ವಿಣ್ಣರಾದ ಪ್ರಜೆಗಳನ್ನು ಇನ್ನೂ ಹಿಂಡಿ ಹಿಂಡಿ ಹಿಪ್ಪೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಎಷ್ಟಾದರೂ ತಮ್ಮ ಹಸಿವು ಹಿಂಗದು, ಮತ್ತೂ ಮತ್ತೂ ಕೊಡಿರಿ ಕೊಡಿರಿ ಎಂಬ ಶಬ್ದ ಇದ್ದದ್ದೇ. ತಮ್ಮಿಂದ ಯಾರಿಗೂ ಸಹಾಯವಿಲ್ಲ. ತಮ್ಮ ದುಶ್ಚರಿತ್ರೆಯಿಂದ ಎಲ್ಲರೂ ಕ್ಷುಬ್ಧರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ದೇಶದ ಉತ್ಪತ್ತಿಯ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ತಮಗೆ ಕೊಂಚವಾದರೂ ಸಹಾನುಭೂತಿಯಿಲ್ಲ ಒಂದಿಲ್ಲೊಂದು ದೌರ್ಬಲ್ಯ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರಲ್ಲಿಯೂ ಇರುತ್ತೆ ; ಆದರೆ ತಮ್ಮ ಕಲಂಕವನ್ನು ಮುಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳುವುದು ತಮಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಅಥವಾ ಅದು ಅಗತ್ಯವೆಂದೆನಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೇ ಜನಕ್ಕೆ ತಾವೆಂದರೆ ಸೇರಿಕೆಯಿಲ್ಲ ನನ್ನನ್ನು ಕೇಳುವುದಾದರೆ ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟು ಸಾಧಾರಣತಂತ್ರವನ್ನು ಪ್ರತಿಷ್ಠಿಸಿದರೆ, ತಾವದಕ್ಕೆ ತಡೆಯೊಡ್ಡದಿರುವುದೇ ಒಳ್ಳೇದು.”

ಪಿಟರ್ಸನ್ ವಾಖ್ಯಾನವನ್ನು ಕೇಳಿ ಅರಸನಿಗೆ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡ ಸಿಟ್ಟು ಬಂದಿತು. ಅವನು ಗುಡುಗಿದ: “ಕೈಯೊಳಗೆ ಇಷ್ಟು ಸೈನ್ಯವಿರಲಿಕ್ಕೂ, ಪ್ರಬಲನಾದ ಜರ್ವನ್ ದೊರೆಯ ನೆರವು ಸಿಕ್ಕುತ್ತಿರಲಿಕ್ಕೂ ನಾನು ಪ್ರಜೆಗಳ ಅಪ್ಪಣೆಗೆ ತಲೆಬಗ್ಗಿಸಿ, ಪ್ರತಿವಾದಿಸದೆ ಸಿಂಹಾಸನವನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಬಿಡಲಿ ? ಇದೇ ಏನು ನಿನ್ನ ಸೂಕ್ತ ಸಲಹೆ !”

“ಹೌದು ಮಹಾರಾಜ, ಈ ಸಲಹೆಯನ್ನು ತಾವು ತಳ್ಳುವ ಹಟಕ್ಕೆ ಬಿದ್ದರೆ ಯಾವ ಲಾಭದ ಆಶೆಯೂ ಇಲ್ಲ. ನಾವು ಪ್ರಜೆಗಳ ಸಂಕಲ್ಪಕ್ಕೆ ಅಡ್ಡಿ

ಯೊಡ್ಡಿದರೆ ಅವರೆಲ್ಲರಿಗೂ ನಮ್ಮ ನೆತ್ತರವನ್ನು ಹರಿಸುವ ಹಂಬಲವೇ ಹೆಚ್ಚಾದೀತು. ಆಗ ನಮಗೆ ಜೀವ ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದೇ ಕಠಿನವಾದೀತು. ಬಾಡಿಗೆಯ ಸೈನಿಕರ ಸಹಾಯವನ್ನು ಪಡೆದರೂ ಪಾರಾಗುವ ಆಸೆಯಿಲ್ಲ; ಹಗೆಗಳಿಂದ ಹತರಾಗುವುದು ಖಂಡಿತ. ಸುಮ್ಮನೆ ಸಾಯುವುದೇಕೆ? ತಾವು ವಿವುಲ ಧನ ಸಂಗ್ರಹಿಸಿದ್ದೀರಿ, ಈ ಪ್ರಪ್ರಾಯದಲ್ಲಿ ಸಾಯಲು ನನಗೂ ಮನ ಸಿಲ್ಲ. ಬದುಕಿದ್ದರೆ ಎಷ್ಟೋ ಸೊಗಸನ್ನು ಸೂರೆಗೊಳ್ಳಬಹುದು. ನಾವು ರಾಜ್ಯವನ್ನು ತೊರೆಯಲೇ ಬೇಕಾಗುವುದು. ದಬ್ಬಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಮೊದಲೇ ನಾವಾಗಿ ಹೋಗುವುದು ನೆಟ್ಟಗೆ.” ಎಂದ ಪಿಟರ್ಸ್.

“ ತಮ್ಮಾ, ನೀನು ಹೆಣ್ಣು ಹೇಡಿಯಂತೆ ಮಾತಾಡುತ್ತಿದ್ದೀ ! ” ರಾಜನು ಗರ್ಜಿಸಿದ.

“ ಇಲ್ಲ, ನಾನು ವಿವೇಕಿಯಂತೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಈ ಹೊತ್ತಿ ನಲ್ಲಿ ಏನು ಮಾಡುವುದು ಸಂಗತವೋ ಅದನ್ನೇ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ ”

ಅತಿಕೋಪದಿಂದ ರಾಜನ ಶರೀರ ಕಂಪಿಸುಗತೊಡಗಿತು. ಎದ್ದು ನಿಂತು ಆನಂದ : “ ನೀನು ಮಗನಾಗಿಯೂ ನನ್ನ ಆಚರಣೆಯನ್ನು ವಿಮರ್ಶಿಸುವೆಯಾ ? ಚರಿತ್ರಹೀನನೆಂದು ನನ್ನನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸುವೆಯಾ ? ನಮ್ಮ ಕುಲದಲ್ಲಿ ನಿನ್ನಂಥ ಏಳರಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದವರು ಯಾರೂ ಇಲ್ಲ; ನಮ್ಮ ಕುಲಕ್ಕೆ ಹೀಗೆ ಯಾರೂ ಮನಿ ಬಳಿದಿಲ್ಲ. ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ದುರ್ವ್ಯಸನಗಳಿವೆಯೆಂದು ನೀನರಿಯೆಯಾ ? ಎಂಥ ನಿರ್ಲಜ್ಜ ನೀನು— ವೇಶ್ಯೆಯೊಂದಿಗೆ ಏಕಾಸನದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಭಾವಚಿತ್ರ ತೆಗೆಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೀ ; ಆ ಭಾವಚಿತ್ರಗಳು ಪೇಟೆಯ ಅಂಗಡಿಗಳಲ್ಲಿ ಮಾರುತ್ತಿವೆ. ಇದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ ಕಲಂಕ ಇನ್ನು ಯಾವುದು ? ನೀನು ಈ ರಾಜ್ಯದ ಯುವರಾಜ, ನಾಳೆ ನಾನು ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿದನೆಂದರೆ ನೀನು ರಾಜ ಸಿಂಹಾಸನವನ್ನೇರುವವನು. ಕೀಳುಜನರ ಕೂಟಗಳಲ್ಲಿ, ಭೋಜನಾಲಯಗಳಲ್ಲಿ, ವೇಶ್ಯಾಭವನಗಳಲ್ಲಿ, ಯಾರು ಬೇಕಾದವರೊಡನೆ ನೀನು ವಿಲಾಸ ಲೋಲನಾಗಿರುವುದು ಜಿಂದವೆ ? ಎಲ್ಲ ಗಲಭೆಗೂ ನೀನೇ ಮೂಲ. ನಿನ್ನಿಂದಲೇ ನಮಗಿಂಥ ಸಂಕಟ ಬಂದದ್ದು.”

ರಾಜನಿಗೆ ಮಾತಾಡಿ ತೇಕುಹತ್ತಿತು. ಅವನು ಕುರ್ಚಿಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತ. ಈ ಕಠೋರ ತಿರಸ್ಕಾರದಿಂದ ಪಿಟರ್ಸ್ ಕಿಂಚಿತ್ತೂ ವಿಚಲಿತನಾಗಲಿಲ್ಲ.

“ ಹಾಗಾದರೆ ಸ್ವೇಚ್ಛೆಯಿಂದ ಸಿಂಹಾಸನವನ್ನು ಬಿಡಲು ತಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿಲ್ಲವೆ? ” ಎಂದು ಕೇಳಿದ.

“ ಖಂಡಿತ ಇಲ್ಲ. ಪ್ರಜೆಗಳು ಏನು ಸಾಧ್ಯವೋ ಅದನ್ನು ಮಾಡಿ ಕೊಳ್ಳಲಿ. ನನ್ನ ಪ್ರಾಣ ಹೋದಾಗಲೇ ಸಿಂಹಾಸನ ಹೋದೀತು.” ಎಂದ ರಾಜ.

೨೩

“ ಈ ತರಲಮತಿಗಳಾದ ವಿಪ್ಲವವಾದಿಗಳ ಗುಂಪಿನಲ್ಲಿ ನಾನು ಹೇಗೆ ಸೇರಿದನೆಂಬುದನ್ನು ತಾವು ತಿಳಿಯಬೇಕೆನ್ನುವಿರಲ್ಲವೆ? ಅವನ್ನೀಗ ತಮಗೆ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.” ಎಂದಳು ಗ್ರೇಸ್ ಪೆನಿಸರ್.

“ ಒಂದಿಷ್ಟು ಬೇಗನೆ ಹೇಳಿ ಮುಗಿಸಬೇಕು, ನನಗೆ ಬಹಳ ಅಗತ್ಯದ ಕೆಲಸವಿದೆ.” ಎಂದ ಜಾನ್ ಪಿಟರ್ಸ್.

ಅವರಿಬ್ಬರೂ ಏಕಾಂತದ ಕೋಣೆಯೊಂದರಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತ ಕುಳಿ ತ್ತಿದ್ದರು.

“ ಏನು? ” ಗ್ರೇಸ್ ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದಳು.

“ ನೈಯಕ್ತಿಕವಿಷಯ. ನೀನು ಮೊದಲು ಹೇಳು, ನಾನು ಹಿಂದೆ ಗಡೆ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.” ಎಂದ ಪಿಟರ್ಸ್.

“ ನನ್ನ ಕಥೆ ಚುಟಕದಲ್ಲಿಯೆ ಮುಗಿಯುವುದು. ನಾನು ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಓದುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಸಮಾಜವಿಜ್ಞಾನ ನನ್ನ ಆನರ್ಸ್ ವಿಷಯವಾಗಿತ್ತು. ಅದರಿಂದಲೇ ಹಲವು ಹೊಸ ಹೊಸ ವಿಚಾರಗಳು ನನ್ನ ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಮೂಡಿ ಕೊಂಡಿರಬೇಕು. ಅದರ ಫಲವಾಗಿ ಕೊನೆಗೆ ನಾನು ಸೊಶಾಲಿಸ್ಟ್ ಮಂತ್ರ ದೀಕ್ಷೆ ಪಡೆದೆ. ಆಗ ನನಗೆ ಯಾವ ದುರ್ವಿಚಾರವೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಯಾವುದೇ ಜಾತಿಯ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ವ್ಯಕ್ತಿಗೂ ವ್ಯಕ್ತಿಗತವಾದ ಮಾನವ್ಯದ ಹಕ್ಕಿರುತ್ತದೆ, ಆ ಹಕ್ಕಿನ ರಕ್ಷಣೆಗಾಗಿ ಹೋರಾಡುವುದು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನ ಕರ್ತವ್ಯ ಎಂದು ನಾನು ಪ್ರಾಮಾಣಿಕವಾಗಿ ನಂಬಿದ್ದೆ. ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕರು ಮುಂದೆ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಗಳಿಲ್ಲ, ನಿಮ್ಮ ದೇಶದ ಕೆಟ್ಟ ಅಳಿಕೆಯೂ ಒಂದು ಅಧ್ಯಯನದ ವಿಷಯವಾಗಿತ್ತು.”

“ ಇದು ನಮ್ಮ ಕಕ್ಷನ ಕುಖ್ಯಾತಿಯ ನಿರ್ದರ್ಶನ. ಆಯ್ಕೆ, ಆನೇಲೆ ? ”

ಗ್ರೀಸ್ ಮತ್ತೆ ಮುಂದುವರಿಸಿದಳು : “ ಮುಂದೆ ನಾನು ಅಮೇರಿಕೆಯಿಂದ ಯುರೋಪಿಗೆ ಬಂದೆ. ಇಂಗ್ಲೆಂಡಿನ ಅನೇಕ ಪ್ರತಿಷ್ಠಿತರ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಪತ್ರಗಳನ್ನು ತಂದಿದ್ದೆ. ಅವರೆಲ್ಲರ ನಾಮಾವಳಿಯಿಂದ ತಮ್ಮ ಹೊತ್ತನ್ನು ಹಾಳುವಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ತಮಗೆ ಬೇಸರವನ್ನೂ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ. ಒಮ್ಮೆ ಇಂಗ್ಲೆಂಡಿನ ದೊಡ್ಡ ಮನುಷ್ಯರೊಂದಿಗೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತ ಕುಳಿತಿದ್ದೆ. ಹಲವಾರು ವಿಷಯಗಳ ಚರ್ಚೆ ನಡೆಯಿತು. ನನ್ನ ರಾಜನೈತಿಕ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಕೇಳಿಕೊಂಡ ಬಳಿಕ ಅವರು ‘ ನೀನು ನಿನ್ನ ವಿಶ್ವಾಸಾನುಸಾರವಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಲು ಸಿದ್ಧಳಿದ್ದೀಯಾ?’ ಎಂದು ಕೇಳಿದರು. ನಾನು ಹೂಂ ಎಂದು. ‘ ಯುರೋಪದ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ರಾಜಧಾನಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಗುಪ್ತ ಸಮಿತಿಯ ಶಾಖೆಗಳಿವೆ. ಅಧಿಕಾರದರ್ಪದಿಂದ ಕುರುಡರಾಗಿ ಜನಸಾಮಾನ್ಯರ ವಿಳಿಗೆಯನ್ನು ಬಗ್ಗುಬಡಿಯುವ ಜನರನ್ನು ಪ್ರಕಂಚದಿಂದ ಹೊರದಬ್ಬುವುದೇ ಈ ಸಮಿತಿಯ ಉದ್ದೇಶ, ಎಂದು ಅವರು ಹೇಳಿದರು. ಇಂಗ್ಲೆಂಡಿನ ಶಾಖೆಯ ನಾಯಕನ ಹೆಸರನ್ನೂ ತಿಳಿಸಿದರು. ಆ ಹೆಸರೂ ಸಮಿತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ನನ್ನಲ್ಲಿ ಶ್ರದ್ಧೆ ಹುಟ್ಟುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಯಿತು. ಆ ವ್ಯಕ್ತಿ ಒಬ್ಬ ಮಹಾಧನವಂತ ವ್ಯಾಪಾರಿ. ಆತ ರಾಸಿಕಲ್ ಸಂಪ್ರದಾಯದವ. ಆತನ ರಾಜಕೀಯ ವಿಚಾರಗಳು ಧಾರಾಳವಾದುವು, ಚರಿತ್ರವೂ ಕಲಂಕರಹಿತ. ಆ ಸಂಪ್ರದಾಯದ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಕೈಲಾದ ನೆರವನ್ನೀಯಲು ನಾನೊಪ್ಪಿದೆ. ಆದರೆ ಮುಂದೆ ಕೆಲದಿನ ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಯಾವ ಸುದ್ದಿಯೂ ನನಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಬಳಿಕ ನೀವು ಇಂಗ್ಲೆಂಡಿಗೆ ಬಂದಾಗ ನಿಮ್ಮ ಗುರುತಾಗಿ ಸಂಬಂಧ ಬೆಳೆಯಿತು. ಆ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಆ ಗುಪ್ತ ಸಮಿತಿಯ ನಾಯಕ, ಮನುಷ್ಯಜಾತಿಯ ಮಂಗಲಕ್ಕಾಗಿ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಕೊಲ್ಲುವುದು ಅಗತ್ಯವೆಂದು ತಿಳಿಸಿದ; ಆ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ನನ್ನ ನೆರವನ್ನೂ ಕೋರಿದ. ಅದಕ್ಕೆ ನಾನು ಒಪ್ಪಲಿಲ್ಲ ‘ ಮಾನವಜಾತಿಯ ವೇಲೈಯನ್ನು ಸಾಧಿಸುವುದ್ದರೆ, ಗುಪ್ತಹತ್ಯೆಯಿಂದ ಅದು ಸಫಲವಾಗಲಾರದು; ಮಾನವನ ಜೀವನ ಅಷ್ಟು ತುಚ್ಛವಲ್ಲ, ಅದನ್ನು ನಷ್ಟಗೊಳಿಸುವುದು ಪಾಪವೆಂದು ನನ್ನ ಭಾವನೆ’ ಎಂದು ಹೇಳಿದೆ. ನನ್ನ ವೂತಿನಿಂದ ಆತ ಖಿನ್ನನಾದಂತೆ ತೋರಿತು; ಆದರೆ ತನ್ನ ಸಂಕಲ್ಪವನ್ನು ಮಾತ್ರ ಬಿಡಲಿಲ್ಲ. ಕೆಲದಿನಗಳ ತರುವಾಯ ಆತ ಮತ್ತೆ ನನ್ನ ಕಡೆ ಬಂದು ‘ ನಾಳೆ

ರಾತ್ರಿ ನೀವು ನನ್ನ ಮನೆಗೆ ಬರುತ್ತೀರೇನು? ಎಂದು ನನ್ನನ್ನು ಕೇಳಿದ. ಏನೆಂದು ಉತ್ತರಕೊಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಯೋಚನೆಗೀಡಾದೆ. ನನ್ನ ಮುಂಗಾಣದ ಅವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಕಂಡು ನೀವು ನನ್ನ ಮನೆಗೆ ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ ಬರುವರೆಂದು ಆತ ತಿಳಿದುಕೊಂಡ. ಬಂದರೆ ನಿನೊಡನೆ ಮಾತುಕತೆಯನ್ನು ಬೆಳೆಯಿಸಿ ಹೆಚ್ಚುಹೊತ್ತು ನಿಮ್ಮನ್ನು ನಮ್ಮ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ತಡೆಹಿಡಿಯಬೇಕೆಂದು ನನಗೆ ಹೇಳಿದ. ಏತಕ್ಕೆಂಬುದನ್ನು ಹೇಳಲಿಲ್ಲ; ನನಗೂ ತಿಳಿಯಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಆತ ಸೂಚಿಸಿದ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಸಮಯದ ವರೆಗೆ ನೀವು ನಮ್ಮಲ್ಲಿದ್ದರೆ ನಿಮಗೆ ಒಳತಾಗದೆಂದು ನನಗೆ ಸಂದೇಹವುಂಟಾಯಿತು ನಾನೇನೋ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಆ ಸಮಯದೊಳಗಾಗಿಯೇ ಬಿಳೊಟ್ಟಿ ಆದರೆ ನನ್ನ ಗಡಿಯಾಳದಿಂದ ಮೋಸವಾಯಿತು. ಅದು ಬಂದಾಗಬಿಟ್ಟಿದ್ದು ಗೊತ್ತೇ ಇರಲಿಲ್ಲ. ನೀವು ಮನೆಯಿಂದ ಹೊರಬಿದ್ದ ಮೇಲೆ ಗೊತ್ತಾಯಿತು—ನಾಯಕ ತಿಳಿಸಿದ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಸಮಯಕ್ಕೇ ನೀವು ಹೊರಬಿದ್ದಿರಿ!”

“ ನನಗೆ ಕೇಡುಂಟೆಂದು ಮೊದಲೇ ತಿಳಿದಿದ್ದರೆ ನೀನು ನನ್ನನ್ನು ಎಚ್ಚರಿಸುತ್ತಿದ್ದೆಯಾ ? ” ಎಂದು ಪಿಟರ್ಸ್ ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದ.

“ ಅದನ್ನು ಕೇಳಬೇಡಿ. ಆಗ ನಿಮ್ಮ ವಿಷಯ ನನಗೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ತಿಳಿದಿರಲಿಲ್ಲ. ಜನರ ಬಾಯಿಂದ ನಿಮ್ಮ ಬಗ್ಗೆ ಎಷ್ಟೋ ಕೇಳಿದೆ. ಅದರಿಂದ ನೀವೊಬ್ಬ ನರರಕ್ಕಸರು, ಮಾನವ-ಜಾತಿಯ ಮಹಾವೈರಿ, ದೇಶದ ಆಕಲ್ಯಾಣವೇ ನಿಮ್ಮ ಜೀವನದ ವೃತ್ತ ಎಂದು ನನ್ನ ಭಾವನೆಯಾಗಿತ್ತು. ದುರದೃಷ್ಟದಿಂದ ನಾನದನ್ನು ನಂಬಿಯೂ ಇದೆ. ಸಮಿತಿಯ ಸದಸ್ಯರು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಸೆರೆಯಲ್ಲಿಡಬಹುದು,—ನಿಮ್ಮಿಂದ ಜನಕ್ಕೆ ಅಹಿತವಾಗದ ಹಾಗೆ ಏನಾದರೂ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಬಹುದು,—ಎಂದೇ ನನಗೆನಿಸಿತ್ತು, ಆಗ. ಗುಪ್ತಹತ್ಯೆಯನ್ನು ನಾನು ಅನುಮೋದಿಸುವುದಿಲ್ಲ; ನಿಮ್ಮನ್ನು ಆರೀತಿ ಕೊಲ್ಲುವ ಯತ್ನ ನಡೆದೀತೆಂದು ತಿಳಿದಿದ್ದರೆ, ನನ್ನಿಂದವರಿಗೆ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಸಿಕ್ಕುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ.”

“ ಈಗ ನೀನು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದದ್ದೇಕೆ ? ”

“ ಒಂದು ಗುಪ್ತಸಂದೇಶ ತಂದಿದ್ದೇನೆ. ನಿಮ್ಮ ಹಗೆಗಳ ಒಡೆಯನಿಗೆ. ನಾನು ಅವನಿಗೆ ಯಥಾರ್ಥ ನೆರವು ನೀಡಬೇಕೆಂದು ಆಜ್ಞಾಪ್ತಳಾಗಿದ್ದೇನೆ.

ಆದರೆ ಇದುವರೆಗೆ ಆ ಮನುಷ್ಯನ ದರ್ಶನವೇ ಇಲ್ಲದೆ ಅತ್ಯಂತ ವಿಸ್ಮಿತಳಾಗಿ ದ್ದೇನೆ.”

“ ನಿಮ್ಮ ದಳದ ಆ ನಾಲ್ವರಬಗ್ಗೆ ನಾನು ಪೋಲಿಸರಲ್ಲಿ ದೂರಿಕೊಂಡರೆ ನಿಮಗೆ ಗಂಡಾಂತರವಿರಲಿಲ್ಲವೆ ? ”

“ ಇಲ್ಲ, ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಬಹು ಜಾಗ್ರತರು. ಅವರ ಅಪರಾಧ ಸಪ್ತಮಾಣವಾಗಿ ಸಿದ್ಧಪಾಗುವುದು ಅಸಂಭವ.”

“ ಸುಂದರಿ, ನೀನಿವರ ಜೊತೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಬಿಡು. ಇದರಲ್ಲಿ ವಿಪತ್ತು ನಿಶ್ಚಿತ. ಸುಮ್ಮನೆ ಸಂಕಟವನ್ನು ಮೈಮೇಲೆ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುವುದರಲ್ಲಿ ಏನರ್ಥವಿದೆ ? ”

“ ಅಂಥ ಭಯವೇನೂ ಇಲ್ಲ. ಹಠಾತ್ ಸಂಕಟಕ್ಕೇಡಾಗುವಂತಹ ಯಾವ ದುಷ್ಕರ್ಮವನ್ನೂ ನಾನು ಮಾಡಲು ಹೊರಟಿಲ್ಲ. ಏನಾಗುವುದು ಆಗುತ್ತದೆ - ನಗರದ ಸುದ್ದಿಯೇನು ಹೇಳಿ. ಯಾವ ಗಲಭೆಯೂ ಇಲ್ಲವಷ್ಟೆ ? ”

“ ಇಲ್ಲ. ಈಗಿಲ್ಲವೂ ನಿಶ್ಚಿತವಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟಿನ ಸಭೆ ಸೇರುವ ಹೊತ್ತಿಗೆ ದೊಡ್ಡ ಕೋಲಾಹಲವಾದೀತು, ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲ. ಅದು ಸಹಜವಾಗಿ ಶಾಂತವಾದೀತೆಂದು ನನಗಂತೂ ತೋರುವುದಿಲ್ಲ ”

“ ಏಕೆ ಶಾಂತವಾಗುವುದಿಲ್ಲ ? ”

“ ನಮ್ಮ ಕಕ್ಕನ ತಿಳಿಗೇಡಿತನದಿಂದ ನಮ್ಮ ಬುದ್ಧಿವಂತನಾದ ಕ್ರೂರ ಆತನಿಗೆ ನಾಟಲಿಲ್ಲ. ಬೇಕಾದರೆ ಯುದ್ಧವನ್ನಾದರೂ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ, ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಸುಮ್ಮನೆ ಬಿಡುವುದಿಲ್ಲ ಎನ್ನುತ್ತಾನೆ. ದಂಡಿನಲ್ಲಿ ಆತೀವ ವಿಸ್ವಾಸ ಆತನಿಗೆ. ಇದಕ್ಕೂ ದುಃಖದ ವಿಷಯವೆಂದರೆ, ಕಕ್ಕ ತನ್ನ ನೆರವಿಗಾಗಿ ಜರ್ಮನಿಯನ್ನು ಕರೆಯುತ್ತಿದ್ದಾನೆ.”

“ ಈ ಬಗ್ಗೆ ನೀವು ಅವರೊಡನೆ ವಾದವಿವಾದ ಮಾಡಿದೀರೇನು ? ”

“ ಆತನೊಡನೆ ಹಾಕಿಯಾಡಿ ಹಾಕಿಯಾಡಿ ನನಗೆ ತಲೆಚಿಟ್ಟು ಹಿಡಿದಿದೆ. ಗದ್ದುಗೆಯನ್ನು ಬಿಡಲಿಕ್ಕೆ ಆತ ಸಿದ್ಧನಿಲ್ಲವಾದರೂ ಜೀವದ ಸುತ್ತ ಬಂದಾಗ ಏನು ಮಾಡುವನೋ ಹೆಳಲಿಕ್ಕಾಗದು.”

“ ನೀವು ಜರ್ಮನಿಯ ಸಹಾಯ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ, ಸೆರಗಿಗೆ ಗಂಟು ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳಿರಿ-ಬರ್ಜಿಲಂಡಿನ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಇಂದಿಗೇ ಮುಗಿದಂತೆ.”

“ ಜರ್ಮನಿ ಈ ಮನೆಜಗಳದಲ್ಲಿ ಕೈಹಾಕಿದರೆ, ಪ್ರಜೆಗಳು ಇಂಗ್ಲೆಂಡ್ ಫ್ರಾನ್ಸುಗಳಿಗೆ ನೋಡಿಕೊಡುವರು.”

“ ಮೂವತ್ತನ್ನು ಕೇಳಿದರೆ ನೀವು ಸಾಧಾರಣತಂತ್ರದ ಸಕ್ಷಪಾತಿಗಳೆಂದೆನಿಸುತ್ತೀರಿ.”

“ ಹಾಗೂ ಇರಬಹುದು. ನಮ್ಮ ವಂಶ ಪದಚ್ಯುತವಾದರೆ ನಾನು ಅಕ್ಷೇಪಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ನೀವು ನಂಬುತ್ತೀರೋ ಇಲ್ಲವೋ ತಿಳಿಯದು. ಏಕೆಂದರೆ ಯುರೋಪಿನಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯೂ ಹಬ್ಬಿದ ನನ್ನ ಕೀರ್ತಿಯ ಪ್ರಭಾವ ಅಂಥದು.”

“ ಅದನ್ನೆಲ್ಲ ನಾನು ಕೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಆದರೆ ನಿನ್ನೆ ರಾತ್ರಿ ನೀವು ತೋರಿಸಿದ ಶೂರತನವನ್ನು ಕಂಡು ನಿಮ್ಮ ಬಗ್ಗೆ ಹರಡಿದ ದುರಭಿಪ್ರಾಯ ಸುಳ್ಳೆಂದು ನನಗೆ ಖಂಡಿತ ಎನಿಸಿಬಿಟ್ಟಿದೆ. ವೀರಪುರುಷರು ಎಂದಿಗೂ ಇಂಥ ಚರಿತ್ರ ಹೀನರಿರುವ ಸಂಭವವಿಲ್ಲ. ನಿಮ್ಮ ಕಲಂಕ ಶೀಘ್ರವೇ ಅಳಿಸಿಹೋಗುವದೆಂದು ನನ್ನಾಸೆ. ಈ ಅಸವಾದವನ್ನು ತೊಡೆದು ಹಾಕಲು ನೀವು ಯತ್ನಿಸುವುದಿಲ್ಲವೆ?”

“ ಯತ್ನಿಸುತ್ತೇನೆ. ಸರಿ, ಇಂದು ಇಷ್ಟಕ್ಕೆ ಮುಗಿಸುವಾ. ನಾಳೆ ವತ್ತೆ ಬರುತ್ತೀಯಾ ? ”

ಈ ಮಾತಿಗೆ ಉತ್ತರವನ್ನೀಯದೆ ಗ್ರೇಸ್ ಪಿಟರ್ಸನನ್ನು ಬಾಗಿಲವರೆಗೆ ಕಳಿಸಿ ಹಿಂತಿರುಗಿದಳು. ಅವನು ಉಪವನದಲ್ಲಿ ಹಾಯ್ದು ಅರಮನೆಯ ಕಡೆ ಸಾಗಿದ. ಆಗ ಸುತ್ತಿಲ್ಲಿಯೂ ಜನರ ಸುಳಿವಿರಲಿಲ್ಲ. ಪಿಟರ್ಸ ವಿಮನಶ್ಯು ನಾಗಿ ಸಾಗಿದ್ದ. ಹಿಂದೆ ಹೆಜ್ಜೆಯಸದ್ದಾಗುತ್ತಿರುವಂತೆ ಅವನಿಗೆ ಭಾಸವಾಯಿತು. ತಿರುಗಿ ನೋಡಿದ ಯಾವನೋ ಅವನಿಗೆ ಬಂದೂಕನ್ನು ಗುರಿಯಿಟ್ಟಿದ್ದ; - ಇನ್ನೇನು ಹಾರುವುದೇ. ಪಿಟರ್ಸ ಪಕ್ಕನೆ ನಗೆದು ನಿಂತ. ಅವನು ಎಚ್ಚತ್ತುದನ್ನು ಕಂಡು ಆ ಮನುಷ್ಯ ಬಂದೂಕನ್ನಿಳಿಸಿದ. ಪಿಟರ್ಸ ಅವನನ್ನು ದಿಟ್ಟಿಸಿದ. ಅವನೊಬ್ಬ ಶ್ರಮಜೀವಿ; ಅವನ ಉಡಿಗೆ ತೊಡಿಗೆ ಛಿನ್ರ; ಮುಖದಲ್ಲಿ ಕೆಲವು - ಗಳಿದ್ದವು; ಯಾರೊಡನೆಯೋ ಹೊಡೆದಾಡಿ ಬಂದಿರುವಂತಿತ್ತು ಅವನ ಭಾವ.

ಕೈಮುಷ್ಟಿಯನ್ನು ಶ್ರಮಜೀವಿಯ ವೂಗಿಗೆ ಗುರಿಯಿಟ್ಟು ಪಿಟರ್ಸ್‌ ಗದರಿಸಿದ: “ ಒಗೆ ಬಂದೂಕನ್ನು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ನಿನ್ನ ಮೂಗನ್ನು ಒಡೆದು ಬಿಟ್ಟೇನು. ನನ್ನ ಮೇಲೇಕೆ ನಿನ್ನ ದಾಳಿ ? ”

ಅವನು ಬಂದೂಕನ್ನು ಚೆಲ್ಲಲಿಲ್ಲ. ಪಿಟರ್ಸ್‌ನ ಗದರಿಕೆಯನ್ನು ಗಣನೆಗೇ ತರಲಿಲ್ಲ. ಸ್ಥಿರದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಪಿಟರ್ಸ್‌ನನ್ನು ನೋಡುತ್ತ ನಿಧಾನವಾಗಿ ಮಾತನಾಡಿದ: “ ನಾನು ನಿಮಗೆ ಋಣಿಯಾಗಿದ್ದೇನೆ, ಆ ರಿಣವನ್ನು ತೀರಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದೇನೆ. ನಿನ್ನೆ ರಾತ್ರಿಯೆ ತೀರಿಸುತ್ತಿದ್ದೆ. ಆದರೆ ನನ್ನ ಕೊತೆಯಲ್ಲಿ ಬಂದವರೆಲ್ಲಾ ಹೇಡಿಗಳಿದ್ದರು, ಅಂಜಿ ಓಡಿಬಂದರು. ಇಂದು ಹೊತ್ತು ಸಾಧಿಸಿದೆ; ನಿಮ್ಮನ್ನು ಕೊಂದುಹಾಕುವೆ.”

ಆ ಮನುಷ್ಯ ಹುಚ್ಚನೆಂದು ಪಿಟರ್ಸ್‌ನಿಗೆನಿಸಿತು; ಅವನ ಶೂನ್ಯದೃಷ್ಟಿ ಹಾಗೆ ಹೇಳಿತು. ಅವನ ಮಾತುಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಹುಚ್ಚರ ಮಾತಿನಂತೆ ತಾಳಮೇಳವಿರಲಿಲ್ಲ. ರಾತ್ರಿಯ ಹೊತ್ತು, ಜನರ ಸುಳಿವಿಲ್ಲ, ಹುಚ್ಚನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಗುಂಡು ತುಂಬಿದ ಪಿಸ್ತೂಲು ಈ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಸಾಹಸಿಯಾದ ಪಿಟರ್ಸ್‌ನೂ ಕೊಂಚ ಬೆಚ್ಚಿದ. ಆದರೆ ಓಡಿಹೋಗಲು ಹವಣಿಸದೆ ಅವನೆಂದ : “ ಸಾಯುವುದೇ ಇದ್ದರೆ ಸಾಯುತ್ತೇನೆ. ಆದರೆ ಎಷ್ಟೋ ಜನ ಇರುತ್ತಿರಲಿಕ್ಕೇ ಈ ಬಡವನ ಮೇಲೆಯೇ ಏಕೆ ನಿನ್ನ ವಕ್ರದೃಷ್ಟಿ ? ”

“ ನಾನು ಇಸ್ಟೆಲ್ ಬರ್ಜನಳ ತಂದೆ.”

“ ನಿನ್ನ ಗುರುತು ನನಗಿಲ್ಲ; ನಿನ್ನ ಮಗಳ ಗುರುತೂ ಇಲ್ಲ. ನಿಮಗೇ ನಾದರೂ ನಾನು ಆಪಕಾರ ಮಾಡಿದಂತೆಯೂ ಎನಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ನನ್ನನ್ನೇಕೆ ಕೊಲ್ಲುವೆ ? ”

“ ಸುಳ್ಳು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ! ನನ್ನ ಇಸ್ಟೆಲನ್ನು ಇಲ್ಲದೊಂದು ಕಿವಿಯೂದಿ ಮೋಸದಿಂದ ಒಯ್ದಿದ್ದೀರಿ. ಮತ್ತೆ ಈಗ ಹೇಳುತ್ತೀರಿ-ಆವಳ ಗುರುತೇ ನನಗಿಲ್ಲವೆಂದು ! ಗುರುತುಂಟೋ ಇಲ್ಲವೋ ತೋರಿಸುತ್ತೇನೆ.”

ಪಿಟರ್ಸ್‌ ಹಗೆಯ ಮುಖದ ಹತ್ತಿರ ಮುಖವನ್ನೊಯ್ದು “ ಚಿನ್ನಾಗಿ ದಿಟ್ಟಿಸಿ ನೋಡು, ನನ್ನ ಮೋರೆಯನ್ನು. ನಾನೇ ನಿನ್ನ ಮಗಳನ್ನು ಮೋಸದಿಂದೊಯ್ದೆನೋ ? ಇನ್ನೊಮ್ಮೆ ಹೇಳು.”

“ ನೀವು ಬರ್ಜಲಂಡಿನ ಯುವರಾಜರು, ಅದು ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲವೆ ? ನನ್ನಂಥ ಹಲವಾರು ವನೇತನಗಳ ಚಂತ್ರಗೆ ನೀವು ಕಪ್ಪುಬಳಿದಿದ್ದೀರಿ ; ಅವ ರೆಲ್ಲರಗೂ ನೀನೆಂದರೆ ಹೇಸಿಕೆ.” ಎಂದ ಆತ.

“ ನೀನು ತಪ್ಪು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೀ. ನಾನು ಅಂಥ ಕೆಲಸ ಎಂದೂ ಮಾಡಿಲ್ಲ.”

“ ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ ಶಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿ ” ಎನ್ನುತ್ತ ಹಗೆ ಮತ್ತೆ ಬಂದೂಕನ್ನೆತ್ತಿದ.

ಪಿಟರ್ಸ್ ಒಮ್ಮೆಗಿಲೆ ಅವನ ಹಿಂವೆ ಹಾರಿ, ಬಲವಾಗಿ ಅವನ ಕೈಗೆ ಹೊಡೆದ. ಕುದುರೆ ಹಾರಿ ಬಂದೂಕು ಗುಂಡನ್ನು ಕಕ್ಕಿತು. ಪಿಟರ್ಸ್ ಅವನನ್ನು ಕತ್ತು ಹಿಸಿದತ್ತಿ ಕ್ರೋಧದಿಂದ, “ ಇನ್ನು ನಿನ್ನ ಬಾಳು ಮುಗಿಯಿತು ನೀನು ನರಹತ್ಯೆಗೆಂದು ಹೊರಟಿದ್ದೆ, ನಿನ್ನ ಮುಂಡವನ್ನು ಎಳೆದು ಹಾಕುವೆ.” ಎಂದು ಬಂದೂಕನ್ನು ಕಸಿದುಕೊಂಡು ಹತ್ತಿರದ ಹೊಂಡಕ್ಕೆದ್ದ. “ ನಿನ್ನ ಮಗಳನ್ನು ನಾನು ನೋಡಿದ್ದೇ ಇಲ್ಲ. ನೀನು ಗುರುತುತಪ್ಪಿ ಯಾರ ತಪ್ಪನ್ನೋ ನನ್ನ ವೇಲೆ ಹೋಡುತ್ತಿದ್ದೀ. ಮೂರ್ಖ !”

“ ಹಾಗಾದರೆ, ಜನ ಅತಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರಲ್ಲ, ಯುವರಾಜ ನನ್ನ ಮಗಳನ್ನು ಕುಲಭ್ರಷ್ಟಗೊಳಿಸಿದನೆಂದು ; ಏಕೆ ?”

“ ನನ್ನ ಹೆಸರನ್ನು ಕೆಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಆದ ಕೆಟ್ಟ ಜನ ಹುಟ್ಟಿಸಿದ ಹರಲಿ ಅದು. ಅವರ ಮಾತನ್ನು ನಿಜವೆಂದು ನಂಬಬೇಡ. ನಾನು ಸತ್ಯವನ್ನೇ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಸಮ್ಮನೆ ಮನೆಗೆ ಹೋಗು. ಇನ್ನೆಂದಾದರೂ ನನ್ನ ಬಿನ್ನು ಹತ್ತಿದೆಯಾದರೆ ನಿನಗೆ ಒಳತಾಗಲಾರದು.” ಎಂದು ಅವನನ್ನು ಕೈಬಿಟ್ಟು ಹೊರಟುಹೋದ.

೨೩

ನಗರದ ಕಡೆಯುಕ್ಕಡವ ಹೆಸರಾದ ಕೆಟ್ಟ ಹೋಟೆಲೊಂಕರಲ್ಲಿ, ಅದೇ ರಾತ್ರಿ ಒಂಬತ್ತರ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯೇಹೀವಳದ ಮೂವರು ನಾಯಕರು— ಅಧ್ಯಾಪಕ, ಲೆವಿಟ್, ಗ್ರಾಮೋ—ದೀರ್ಘವಾದ ಮೇಜಿನ ಬಳಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತ ಕುಳಿತಿದ್ದರು. ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಜನ ಇರಲಿಲ್ಲ. ತೀರ ಮೆಲುದನಿಯಲ್ಲಿ ಸಾಗಿತ್ತು ಪರ್ಯಾಯೋಚನೆ.

ಲೆವ್ವಿಟ್ ಹೇಳಿದ : “ ಈ ವ್ಯಾಪಾರಕ್ಕೆ ಯಾರು ಹೊಣೆಗಾರರೆಂದು ಗೊತ್ತಿದೆ. ಹೆರ್ಗಮ್ಯಾನನದೇ ಈ ಕೆಲಸ, ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲ. ಈ ಕಾಂಡ ನಡೆದದ್ದು ಅವನ ಉತ್ತೇಜನದಿಂದಲೇ. ಗುಪ್ತಹತ್ಯೆಯಿಂದ ಕಾರ್ಯ ಸಾಧಿಸುವ ವಿಚಾರವನು ಆತ. ಆತನನ್ನು ಅಂಕೆಯಲ್ಲಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವುದು ನಮಗ ಸಾಧ್ಯವೇ ಆಯಿತು. ಆದರೂ ಆತನ ಪ್ರಯತ್ನ ಸಫಲವಾಗಿದ್ದರೆ, ನಮ್ಮ ಕೆಲಸ ಎಷ್ಟೋ ಸುಲಭವಾಗುತ್ತಿತ್ತೆಂಬುದೂ ನಿಜವೆ.”

“ ನಮ್ಮ ದಲಪತಿಯ ಮತವೇ ನನ್ನ ಮತ. ರಕ್ತಪಾತವಿಲ್ಲದೇ ಕಾರ್ಯಸಿದ್ಧಿಯಾಗಬೇಕೆಂಬ ಪಕ್ಷದವನು ನಾನು. ನಾವು ಆ ಹಾದಿಯಲ್ಲೆಯೇ ಮುಂದುವರಿಯಬೇಕು.” ಅಧ್ಯಾಪಕನೆಂದ.

“ ದಲಪತಿಯ ಮಾತನ್ನು ಮೀರಬೇಕೆಂದು ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯವೂ ಇಲ್ಲ. ಆದರೂ ರಕ್ತಪಾತವಿಲ್ಲದೆ ಯಾವ ವಿದ್ರೋಹವೂ ಜಯಶೀಲವಾಗ ದೆನ್ನವ ಸತ್ಯವಾದಿ ನಾನು. ನಮ್ಮ ರಾಜ ಅತ್ಯಂತ ಕಾಪುರುಷ; ಅವನು ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಓಡಿದರೆ ಅವನ ಮೇಲೆ ಆಕ್ರಮಣ ಮಾಡುವ ಅಗತ್ಯವಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಯುವರಾಜನಂಥ ನರಪಶು ಕ್ಷಮೆಗೆ ಯೋಗ್ಯನಲ್ಲ ಹೇಗಾದರೂ ಮಾಡಿ ಅವನನ್ನು ಗತಿಗಾಣಿಸಬೇಕು. ನೋಡುವಾ, ಅವನು ಹೇಗೆ ಉಳಿದು ಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೋ.” ಎಂದ ಲೆವ್ವಿಟ್.

ಆ ಕೋಣೆಯ ಒಂದು ಕತ್ತಲೆಯ ಮೂಲೆಯಿಂದ ಗಂಭೀರಸ್ವರ ಪ್ರೊಂದು ಬಂದಿತು: “ ಮಿತ್ರರೇ, ನಾವೀಗ ಆ ವಿಷಯವನ್ನೇ ಯೋಚಿಸುವಾ.”

ಎಲ್ಲರೂ ಆಕಡೆ ನೋಡಿದರು. ವೊಗವಾಡ ಧರಿಸಿದ ದಲಪತಿ ಹತ್ತಿರವೇ ನಿಂತಿರುವುದನ್ನು ಕಂಡು ಮೂವರೂ ಎದ್ದುನಿಂತರು. ಕತ್ತಲೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಇದ್ದ ಕುರ್ಚಿಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡು ದಲಪತಿ ಮಾತನಾಡಿದ: “ ಮಿತ್ರರೇ, ನೀವು ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದ ವಿಷಯ ನನ್ನ ಕಿವಿಗೆ ಬಿದ್ದಿದೆ. ಮಿ ಲೆವ್ವಿಟ್ ರಕ್ತಪಾತದ ಪಕ್ಷಪಾತಿಯೆಂದು ತೋರುತ್ತದೆ. ನನಗದು ಸಮ್ಮತವಲ್ಲ. ರಾಜ್ಯತಂತ್ರದ ಪರಿವರ್ತನೆ ನೆತ್ತರು ಹರಿಯದೆಯೇ ಆಗಬೇಕು.”

“ ಆದರೆ ಆ ವ್ಯಾಪಾರದಲ್ಲ ನಮ್ಮ ಕೈವಾಡ ವಿಶೇಷವಿಲ್ಲ. ಜನಸಾಮಾನ್ಯರು ತಮಗೆ ಸರಿಯಾದಂತೆ ನಡೆಯುವರು; ಅವರನ್ನು ತಿಳಿಸಿ ತಿದ್ದಿ ನಿಗ್ರಹಿಸಿ.”

ಹಿಸುವುದು ಯಾರಿಗೆ ಸಾಧ್ಯ ? ಅರಾಜಕತೆಯ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅನು ಸಹಜ ಸಾಧ್ಯವಲ್ಲ.” ಅಧ್ಯಾಪಕನಿಂದ.

“ ನಿನ್ನ ರಾತ್ರಿ ಜರುಗಿದ ಎರಡು ಘಟನೆಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಯೋಚಿಸುವುದು ಅಗತ್ಯ. ಅದಕ್ಕೇ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಕರೆದದ್ದು. ಅರಮನೆಯಲ್ಲಿ ಬಾಂಬೆಸೆದದ್ದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಯಾರು ? ನೀವಾಗಲಿ, ನಮ್ಮ ಉಪಸಮಿತಿಯ ಯಾರಾಗಲಿ ಈ ಕೃತ್ಯಕ್ಕೆ ಪ್ರಚೋದಿಸಿದರೆ ?” ದಲಪತಿ ಕೇಳಿದ

“ ಇಲ್ಲ ಮಹಾಶಯ, ಈ ಕೆಲಸ ನಮ್ಮ ಸಲಹೆಸೂಚನೆಯಿಂದ ಆದದ್ದಲ್ಲ. ಆದರೆ ಒಂದು ಐಷಯವನ್ನು ತಮ್ಮಿಂದ ಬಚ್ಚಿಡುವುದು ಉಚಿತವೆಂದು ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. -ನಮ್ಮ ದಳದ ಬಹುಜನರು ರಕ್ತಪಾತದ ಪಕ್ಷಪಾತಿಗಳು; ರಕ್ತಪಾತದ ಹೊರತು ಕೆಲಸ ಕೈಗೂಡುವುದೆಂದು ಅವರು ನಂಬುವುದಿಲ್ಲ. ಆ ಮತದವರು ಯಾರೋ ಜನತೆಯನ್ನು ಉತ್ತೇಜಿಸಿಗೊಳಿಸಿ ಈ ಹಾವಳಿಯನ್ನು ಮಾಡಿಸಿರುವ ಸಂಭವವಿವೆ ಆದರೆ ಅವರ ಉದ್ದೇಶ ಸಫಲವಾಗಲಿಲ್ಲ.” ಗ್ರಾಮೋ ಹೇಳಿದ.

ಇದನ್ನು ಕೇಳಿ ಕ್ರೋಧದಿಂದ ದಳಪತಿಯ ಹುಬ್ಬುಗಂಟೆಕ್ಕಿರವು. ಮೊಗವಾಡ ಧರಿಸಿದುದರಿಂದ ಅವನ ಮುಖಭಾವ ಇತರಿಗೆ ಗೊತ್ತಾಗದಿದ್ದರೂ ಅವನ ಧ್ವನಿ ವನದ ವಿರಕ್ತಿಯನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಿದಿರಲಿಲ್ಲ. ಛೇರ ಗಂಭೀರ ಸ್ವರದಲ್ಲಿ ಅವನಿಂದ : “ ಗ್ರಾಮೋ, ಇಲ್ಲಿ ಕೇಳಿರಿ. ಒಂದು ವರ್ಷದ ಹಿಂದೆ ನಾನು ನಿಮಗೆ ಪೂರಾ ಅಪರಿಚಿತನಿದ್ದೆ ; ನಿಮ್ಮ ದಳದ ಯಾರಿಗೂ ನನ್ನ ಬಗ್ಗೆ ಏನೂ ತಿಳಿದಿರಲಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಂದೀಚೆಗೆ ನನ್ನ ಕೆಲವು ಪತ್ರಗಳಿಂದ ನೀವು ನನ್ನ ಕಡೆ ಬಂದಿರಿ. ನನ್ನ ಯೋಗ್ಯತೆಯಲ್ಲಿ ನಿಮಗೆ ವಿಶ್ವಾಸ ಹುಟ್ಟಿತು ನಾನು ನಿಮಗೆ ಆಗಾಗ ಅನೇಕ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತ ಬಂದೆ. ಅವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ನೀವು ಯುಕ್ತ ಸಂಗತವೆಂದು ಮನಗಂಪಿಸ್ತೀಕೊಂಡಿರಿ. ಶಕ್ತಿಸಂಪಾದನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಹೇಗೆಂಬುದನ್ನೂ ನಾನು ನಿಮಗೆ ಹೇಳಿಕೊಟ್ಟೆ ; ಆ ಮೇರೆಗೆ ನೀವು ನಿಮ್ಮ ದಳವನ್ನು ಬಲಿಸಿಕೊಂಡಿರಿ, ಸಾಕಷ್ಟು ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನೂ ಗಳಿಸಿಕೊಂಡಿರಿ. ನನ್ನ ಉಪದೇಶದ ಗುಳನ್ನು ಅರಿತುಕೊಂಡು ನೀವು ನನ್ನನ್ನು ದಲಪತಿಯೆಂದು ಆಯ್ಕೆ-

ಕೊಂಡಿರಿ. ನಾನದನ್ನು ಬೇಡವೆನ್ನುಲಿಲ್ಲ. ಆವೇಲೊಮ್ಮೆ ನೀವು ನನ್ನ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ದರ್ಶನವನ್ನು ಅಪೇಕ್ಷಿಸಿದಿರಿ. ಅವಕ್ಕೆ ನಾನು 'ನಾವು ಸಾಧಾರಣ ತಂತ್ರವಾದಿಗಳೆಂಬುದನ್ನು ಜನಕ್ಕೆ ತಿಳಿಯಗೊಟ್ಟರೆ ನಮ್ಮ ಯೋಜನೆಯ ಭಿಟ್ಟ ಕೆಟ್ಟಿತು; ಇಂಥ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ನಾನು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಕಾಣುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ; ನಿಮ್ಮ ಮಂತ್ರಣಾಸಭೆಗೆ ಬರುವುದು ಅನಿವಾರ್ಯವೇ ಆಗಿದ್ದರೆ, ವೇಷಾಂತರದಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತೇನೆ' ಎಂದು ತಿಳಿಸಿದೆ. ನೀವೂ ಒಪ್ಪಿದಿರಿ. ನಾನು ವೇಷವಾಡ ಧರಿಸಿಕೊಂಡು ನಿಮ್ಮ ಸಭೆಗಳಿಗೆ ಬರತೊಡಗಿದೆ. ನಾನು ಯಾರೆ ಬುದು ನಿಮಗೆ ಯಾರಿಗೂ ಈವರೆಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ; ಆದರೂ ನನ್ನನ್ನು ನೀವು ಎಷ್ಟೋ ಸಲ ನೋಡಿದ್ದೀರಿ, ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿದ್ದೀರಿ, ನನ್ನ ಅಪ್ಪಣೆಯಂತೆ ನಡೆದಿದ್ದೀರಿ. ಈ ನಿಮ್ಮ ವರ್ತನೆ ಪ್ರಶಂಸನೀಯ. ಈಗ ನಿಮ್ಮ ಮೂವರಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನನ್ನು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ- ನಾನು ಯಾರೆಂಬುದು ನಿಮಗೆ ಗೊತ್ತಾಗಿದೆಯೆ? ನಿಮ್ಮ ಗುಪ್ತ ಸಭೆಗಳ ಹೊರತು ಮತ್ತೆಲ್ಲಿಯಾದರೂ ನನ್ನನ್ನು ನೀವು ಯಾರಾದರೂ ನೋಡಿರುವಿರಾ? ಈ ಧ್ವನಿಯನ್ನು ಕೇಳಿರುವಿರಾ? ನಿಮ್ಮ ಮನದೊಳಗಿನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಸರಳವಾಗಿ ಹೇಳಿರಿ."

ಮೂವರೂ ಒಕ್ಕೊರಲಿನಿಂದ ಉತ್ತರವಿತ್ತರು : "ಇಲ್ಲ, ಗುಪ್ತ ಸಭೆಯ ಹೊರತು ಮತ್ತೆಲ್ಲಿಯೂ ತಮ್ಮನ್ನು ನೋಡಿಲ್ಲ; ತಮ್ಮ ಸ್ವರವನ್ನೂ ಕೇಳಿಲ್ಲ, ತಾವು ಯಾರು, ಯಾವ ದೇಶದವರು, ತಮ್ಮ ಪದಮರ್ಯಾದೆ ಎಂಥದು. ಇತ್ಯಾದಿ ಎಲ್ಲವೂ ನಮಗೆ ಅಜ್ಞಾತ ವಿಷಯ. ಆದರೂ ತಮ್ಮ ಯುಕ್ತಿ ವಾದವನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿದ ನಾವು ತಮ್ಮನ್ನು ದಲಪತಿಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ; ತಮ್ಮ ಅಪ್ಪಣೆಯನ್ನು ಪ್ರತಿವಾದಿಸದೆ ಪಾಲಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆ."

"ಸು. ಈಗ ನನ್ನೊಂದು ಸೂಚನೆಯನ್ನು ಕೇಳಿರಿ. ನಾಳೆ ರಾತ್ರಿ ದಳದ ಒಂದು ಮಹಾಸಭೆಯನ್ನು ಕರೆಯಿರಿ; ನಮ್ಮ ಮಂದಿಯೆಲ್ಲಾ ಆ ಸಭೆಗೆ ಬರಬೇಕು. ನಾನೂ ಬರುವೆ. ಪೋಲಿಸರಿಂದ ಸಭೆಗೆ ವ್ಯತ್ಯಯ ಬರದ ಹಾಗೆ ನಾನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ".

ದಲಪತಿಯ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ಲೆವಿಟ್ಟ ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ ನೆಗೆದಿದ್ದು ಮಾತನಾಡಿದ : "ಹಾಗಾದರೀಗ ತಾವು ನಮ್ಮೆದುರು ನಿಜರೂಪ ತೋರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಿರಾ? ತಾವು ಯಾರೆಂಬುದನ್ನು ಆ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಾಶ ಪಡಿಸುವಿರಾ?"

ದಲಪತಿ ಧೀರಸ್ವರದಲ್ಲಿ ಉತ್ತರವಿತ್ತ : “ ಇಲ್ಲ, ಈಗ ನಿಮ್ಮೆದುರು ನಾನು ಪ್ರಕಟವಾಗುವಂತಿಲ್ಲ. ನಾನೊಂದು ಅದ್ಭುತಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡಲಿಚ್ಛಿಸುತ್ತೇನೆ; ನಿಮಗದು ಅಸಾಧ್ಯವೆಂದು ತೋರೀತು; ನನಗೆ ಹಾಗೆನಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಅದರಲ್ಲಿ ತುಂಬ ಎಡರು ತೋಡರುಗಳಿರುವುದೇನೋ ನಿಜ; ಅವೆಲ್ಲವುಗಳ ಹೊಣೆಯನ್ನು ನಾನು ವಹಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಬರಲಿದ್ದ ನನ್ನ ಗೊತ್ತುವಳಿ ಬಹಳ ಮಹತ್ತ್ವವುಳ್ಳದ್ದು; ಅದನ್ನು ನಾನೇ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಸಮಸ್ತ ಸದಸ್ಯರೆದುರು ಮಂಡಿಸುವುದು ಉಚಿತ. ಹಾಗೆಯೇ ನನ್ನ ನಿಜರೂಪದ ರಹಸ್ಯವನ್ನು ಕಾಯುವುದೂ ಅವಶ್ಯಕ. ನಾನು ಹೀಗೇಕೆ ಹೇಳುತ್ತಿರುವೆನೆಂಬುದು ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಯಥಾಸಮಯದಲ್ಲಿ ಗೊತ್ತಾಗುವುದು. ಬಿಲಿವ್ಡ್ ಡ್-ಡು-ಪನೆರ್ ಕೂಟದಲ್ಲಿಯ ವಸ್ತುಸಂಗ್ರಹಾಲಯದ ಸಭಾ ಭವನದಲ್ಲಿ ನಾಳೆಯ ರಾತ್ರಿ ಸಭೆಯನ್ನು ಕೂಡಿಸಿ ನಾನು ಆ ಮಂದಿರವನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸಿ ನೋಡಿದ್ದೇನೆ; ನಮ್ಮ ಗುಪ್ತಮಹಾಧಿವೇಶನಕ್ಕೆ ಒಳ್ಳೇ ತಕ್ಕುದಾಗಿದೆ. ಎಲ್ಲ ಸದಸ್ಯರೂ ಸೇರಿದ ಒಳಕ ಮಂದಿರದ ಬಾಗಿಲನ್ನು ಮುಚ್ಚಿ ಬಿಡಲಾಗುವುದು; ರಾತ್ರಿ ಹತ್ತುಗಂಟಿಗೆ ಇಪ್ಪತ್ತು ನಿಮಿಷಗಳಿರುವಾಗ ಎಲ್ಲ ದೀಪಗಳನ್ನೂ ಕಳೆಯಲಾಗುವುದು; ಯಾರಿಗಾದರೂ ದೀವ ಉರಿಸಬೇಕೆಂಬ ಮನಸಾದರೂ ಹಾಗೆ ಮಾಡುವುದು ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಾರದು; ಆಮೇಲೆ ದೂರದ ಒಂದು ಚಿಕ್ಕ ಬಾಗಿಲಿಂದ ನಾನು ಮಂದಿರವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸುವೆ. ಆ ಬಾಗಿಲಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ಪ್ರವೇಶಮಾಡದಂತೆ ನೀವು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಹತ್ತಕ್ಕೆ ಹತ್ತು ನಿಮಿಷಗಳಿರುವಾಗ ನಾನು ಸಭೆಗೆ ತಿಳಿಸಬೇಕಾದ್ದನ್ನು ತಿಳಿಸುವೆ.”

ಮೂವರೂ ಅಚ್ಚರಿಯಿಂದ ಮುಂಗಾಣದಾದರು. ಈ ರಹಸ್ಯಮಯ ವ್ಯಕ್ತಿ ಯಾರು? ಈತನ ಅಭಿಪ್ರಾಯವೇನು? ಇವನ ಇಂತಹ ಅದ್ಭುತ ವಿಲಕ್ಷಣ ಆಚರಣೆಗೆ ಕಾರಣವಾದರೂ ಏನು? ಏನೊಂದೂ ಅವರ ಬುದ್ಧಿಗೆ ನಿಲುಕಲಿಲ್ಲ. ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರ ಮೋರೆಯನ್ನು ನೋಡತೊಡಗಿದರು. ಕೆಲವು ನಿಮಿಷಗಳ ಬಳಿಕ ಅಧ್ಯಾಪಕನೆಂದ : “ ಕತ್ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಮರೆಯಿಸಿಕೊಂಡು ಸಭೆಯ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ನೆರವೇರಿಸಬೇಕೆಂದು ತಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯವಿದ್ದಂತೆ ತೋರುತ್ತದೆ. ಆದರಿದು ಸಂಪೂರ್ಣ ಸುರಕ್ಷಿತವೇ? ಹಿಂಡು ಜನ ಸೇರಿರುತ್ತಾರೆ, ಯಾವನಾದರೂ ಕುತೂಹಲದಿಂದ ಕಡ್ಡಿ

ಕೊರೆದರೆ, ಇಲ್ಲವೆ ಯಾವನಾದರೂ ಕತ್ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಅವಿತಿದ್ದು ತಮ್ಮನ್ನು ತಡೆದರೆ ತಮ್ಮ ಹವಣಿಕೆಯೆಲ್ಲ ವ್ಯರ್ಥವಾಗಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲವೆ ?”

“ ಹೌದು. ಇಂಥ ತೊಂದರೆಗಳ ಸಂಭವವೇನೋ ತುಂಬ ಇದೆ. ಆದರೂ ನಾನು ಸಭೆಗೆ ಬರುವೆ. ಏನಾದರೂ ವಿಪತ್ತಿದ್ದಾಗಿದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ನಾನೇ ಹೋಣೆ ನಿಮಗೆ ಹೇಳುವುದಿಷ್ಟೇ- ನಾನು ಯಾರೆಂದು ತಿಳಿಯುವ ಕುತೂಹಲದಿಂದ ಯಾರೂ ಅಕಾರಣವಾಗಿ ನನ್ನ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ವ್ಯರ್ಥ ಗೊಳಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಕೂಡದು ; ಆದರಿಂದ ಒಳಿತಾಗದೆ ಕೇಡೇ ಆದೀತು. ಇಂದಿನಿಂದ ನಾಳೆಯ ಮಂಗಳವಾರವರೆಗೆ ನೀವು ಮಾಡಬೇಕಾದ ಕಾರ್ಯ ಕ್ರಮದ ರೂಪರೇಷೆಯನ್ನು ನಾನು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿದ್ದೇನೆ ; ಇದನ್ನೂ ಯು ನಿಮ್ಮ ಉಪಸಮಿತಿಯಲ್ಲಿ ಮಂಡಿಸಿರಿ ಏನಾದರೂ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂದೆನಿಸಿದರೆ ನನಗೆ ತಿಳಿಸಿ ; ಆ ಬಗ್ಗೆ ವಿಚಾರ ಮಾಡುವೆ. ಆದರೆ, ನಾನು ರಕ್ತ ಪಾತದ ಪಕ್ಷಪಾತಿಯಲ್ಲವೆಂಬುದನ್ನು ಯಾವಾಗಲೂ ನೆನಪಿನಲ್ಲಿಡಿರಿ. ನರ ರಕ್ತದಿಂದ ಮಾತೃಭೂಮಿಯನ್ನು ಕಲಂಕಿತಗೊಳಿಸಿ ಶಾಸನಪ್ರಣಾಲಿಯನ್ನು ಬದಲಿಸುವ ಸೂಚನೆಯನ್ನು ನಾನೆಂದೂ ಸಮರ್ಥಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ನೆತ್ತರಿನ ಒಂದು ಹನಿಯನ್ನೂ ಕೆಡವದೆ ಸಾಧಾರಣ ತಂತ್ರವನ್ನು ಪ್ರತಿಷ್ಠಿಸುವುದು ಅಸಂಭವವೆಂದು ನಿಮ್ಮ ವಿಚಾರವಿದ್ದರೆ, ಆ ವಿಚಾರದಂತೆ ನೀವು ಕಾರ್ಯ ಮಾಡಬೇಕೆನ್ನುತ್ತಿದ್ದರೆ, ನಾನು ದಲಪತಿತ್ವವನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಬಿಡುವೆ. ಆದರಿಂದ ನಿಮಗೆ ಮಂಗಳವಾದೀತೆಂದು ನಾನು ಹೇಳಲಾರೆ.”

ಎಂದು ನುಡಿದು ದಲಪತಿ ಎದ್ದು ನಿಂತ. ಆತನ ಮೂವರು ಸಹಕಾರಿಗಳೂ ಎದ್ದು ನಿಂತರು. ಲೆವ್ವಿಟ್ ಎಂದ : “ ಮಹಾಶಯರೆ, ನಾವು ರಕ್ತ ಪಾತದಿಂದ ಪರಾವೃತ್ತರಾದರೂ ಜನಸಾಮಾನ್ಯರು ಒಬ್ಬನನ್ನು ಮಾತ್ರ ಬಲಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳದೆ ನಿವೃತ್ತವಾಗಲಾರರೆಂದು ಎನಿಸುತ್ತದೆ. ಅವನು ಕೈಗೆ ಸಿಕ್ಕರೆ ಅವರು ಖಂಡಿತ ಕೊಂದುಹಾಕುವರು.”

“ ನೀವು ಯಾರ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುತ್ತಿರುವಿರಿ ?” ದಲಪತಿ ಬಂದ ಮಾರ್ಗವಾಗಿ ಹಿಂದಿರುಗುತ್ತ ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದ.

“ ಯುವರಾಜನ ಬಗ್ಗೆ.” ಲೆವ್ವಿಟ್ ಹೇಳಿದ.

ದಲಪತಿ ತನ್ನೊಳಗೇ ಮುಗುಳ್ಳು ಕ್ಕು ಹೇಳಿದ : “ ರಾಜನನ್ನು ಹೊಡೆಯದೆ ಹೋಗಗೊಟ್ಟರೆ ಸಾಕು. ಆಸ್ಯರ ಅದೃಷ್ಟದ ಬಗ್ಗೆ ಯೋಚಿಸುವ ಕಾರಣವಿಲ್ಲ. ಯುವರಾಜನು ತರುಣ, ಅವನಲ್ಲಿ ಶಕ್ತಿಯಿದೆ, ತನ್ನ ರಕ್ಷಣೆ ತಾನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಮರ್ಥನಿದ್ದಾನೆ ”

೨೪

ಸಾಧಾರಣ ತಂತ್ರದ ಸ್ಥಾಪನೆಗಾಗಿ ದುಡಿಯುತ್ತಿದ್ದ ಸಾವಿರಾರು ಮಂದಿ ಪ್ರದರ್ಶನಾಲಯದ ಸಭಾಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಸೇರಿದ್ದರು. ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಸಮಯಕ್ಕೆ ನಂದಿ ಮಂದಿರವೆಲ್ಲ ಕತ್ತಲೆಯಾಗಿತ್ತು. ಎಲ್ಲರೂ ಉತ್ಸುಕತೆಯಿಂದ ದಲಪತಿಯನ್ನು ಪ್ರತೀಕ್ಷಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಕೆಲಹೊತ್ತಿನ ತರುವಾಯ ದೂರದ ಬಾಗಲನ್ನು ತೆರೆದ ಸದ್ದು, ಮೆಲ್ಲತಾವ ಹೆಜ್ಜೆಯ ಸಪ್ಪಳ ಕೇಳಿಸಿತು. ಅಷ್ಟೇ ದಲಪತಿ ಬಂದು ಅಧ್ಯಕ್ಷಸೀರದ ಹತ್ತಿರ ನಿಂತರೂ ಕಾಣಿಸಲಿಲ್ಲ. ದಳಪತಿ ತನ್ನ ಭಾಷಣವನ್ನಾರಂಭಿಸಿದ :

“ ದೇಶಬಾಂಧವರೇ, ನಿಮ್ಮ ಸಾಧಾರಣಸಭೆಗೆ ನಾನು ಬಂದದ್ದು ಇದೇ ಮೊದಲು. ನಿಮಗೆ ಕೆಲವೊಂದು ಉಪಯುಕ್ತವಾದ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳುವುದಿತ್ತು ; ಆದಕೆ ಬಂದದ್ದು. ನನ್ನ ರೀತಿ ನಿಮಗೆ ವಿಚಿತ್ರವಾಗಿ ತೋರುವುದೆಂಬುದು ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ ; ಅದು ಸಹಜವೆ. ಆದರೂ ಅನಿವಾರ್ಯವೆಂದೇ ಹೀಗೆ ಭದ್ರವೇಷದಲ್ಲಿ ಬಂದಿದ್ದೇನೆ. ಈ ರೀತಿ ತಪ್ಪೆಂದು ನಿಮಗೆನಿಸಿದರೆ, ನನ್ನನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸಿರಿ. ನಮ್ಮೆಲ್ಲರ ಕಲ್ಯಾಣಕ್ಕಾಗಿ ನಾನು ಗುರುತು ಮರಸಿಕೊಂಡಿರುವುದೇ ಅಗತ್ಯವಾಗಿದೆ. ನಾನು ಯಾರೊಂದು ಅರಿತುಕೊಳ್ಳಲು ಯಾರೂ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಲಾಗದು. ನಾನು ಹೇಳುವುದಷ್ಟನ್ನು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳಿರಿ.”

ಈ ಮಾತಿಗೆ ಸಭಿಕರು ಯಾರೂ ತಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಗೊಳಿಸದೆ, ದಲಪತಿಯ ಮಾತಿನ ಕಡೆಗೆ ಆತ ರತೆಯಿಂದ ಕಿವಿಗೊಟ್ಟರು. ದಲಪತಿ ಧೀರಗಂಭೀರ ಸ್ವರದಲ್ಲಿ ಮುಂದುವರಿಸಿದ :

“ ಬಂಧುಗಳೇ, ನಮ್ಮ ಬರ್ಜಿಲಂಡ್ ರಾಜ್ಯದ ರಾಜನೈತಿಕ ಆಕಾಶವು ಮೇಘಾಚ್ಛನ್ನವಾಗಿದೆ. ಮಹಾಪರಿವರ್ತನೆಯೊಂದು ಸಮೀಪದಲ್ಲಿ ಎಂದು ರಗೇ ನಿಂತಿದೆ. ಈ ಪರಿವರ್ತನೆ ನಮಗೆ ಕಲ್ಯಾಣಪ್ರದವಾಗಿ ರೂಪುಗೊಳ್ಳುವುದು

ವಂತಿ ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಹೆಣಗುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಹೊಸ ಶಾಸನಪದ್ಧತಿ ಸಾಮ್ಯ ನೀತಿಯ ಅಡಿಗಟ್ಟಿನ ಮೇಲೆ ಪ್ರತಿಷ್ಠಿತವಾಗಲಿದೆ. ಹೊಸ ಪ್ರಭುತ್ವ ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿ ಬಂದರೆ, ನಮಗಿಲ್ಲರಿಗೂ ಸಮಾನ ಅಧಿಕಾರ ಸಿಕ್ಕುವುದು; ದೇಶದ ಸರ್ವಾಂಗೀನ ಉನ್ನತಿಯನ್ನು ಸಾಧಿಸಲು ಎಲ್ಲ ಏರ್ಪಾಟಗಳೂ ರೂಪಗೊಳ್ಳುವವು; ನಮ್ಮ ಈ ಅನುಷ್ಠಾನದ ಫಲವಾಗಿ ಸಾಮ್ಯವಾದದ ಗೆಲುವಿನ ಕಾಳೆ ದಿಗ್ವಿಜಯಗಳಲ್ಲಿ ಮೊಳಗುವುದು. ನಾನೊಂದು ದಿನ ಸಂದೇಹದಿಂದ ದೊಯ್ದಾಡುವ ಮನಃಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಹಚ್ಚಿದ ಗಿಡದ ಫಲವನ್ನು ಣ್ಣುವ ಕಾಲ ದೂರವಿಲ್ಲ. ತೀರ ಹತ್ತಿರದ ಭವಿಷ್ಯತ್ತಿನಲ್ಲಿಯೇ, ಇನ್ನು ಎರಡು ವಾರಗಳಲ್ಲಿಯೇ, ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಅಭಿನವ ಶಾಸನ ಆರಂಭವಾಗುವುದು. ಈ ಪರಿವರ್ತನೆ ವಿಶ್ವವನ್ನೇ ಬೆರಗುಗೊಳಿಸುವುದು.

“ ಇಷ್ಟು ಮಾತ್ರ ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ನಾನು ನಿಮ್ಮನ್ನಿಲ್ಲಿ ಕರೆದಿಲ್ಲ. ಇನ್ನೊಂದು ವಹತ್ತದ ಮಾತಿದೆ— ಈ ಪರಿವರ್ತನೆಗಾಗಿ ಬೀದಿಗಳನ್ನು ನೆತ್ತರದಿಂದ ಕಲುಷಿತಗೊಳಿಸುವ ಅಗತ್ಯವಿಲ್ಲ. ಸೆರೆಮನೆಗಳನ್ನೂ ತುಂಬ ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಒಬ್ಬನನ್ನೂ ಎಧಸ್ತಂಭಕ್ಕೆ ಬಲಿಕೊಡುವುದು ಬೇಡ. ಪ್ರಾಕೃತಿಕ ನಿಯಮವನ್ನು ಮೀರದೆಯೇ ನಮ್ಮ ಅದೃಷ್ಟವನ್ನು ಭಿನ್ನಪಥದಲ್ಲೊ ಯ್ಯಲು ನಾವು ಸಮರ್ಥರಾಗುವೆವು ಮೊನ್ನೆ ರಾತ್ರಿ ಕೆಲ ಚಪಲಪ್ರಾಕೃತಿಯ ಜನರು ರಾಜಪ್ರಸಾದವನ್ನು ಧ್ವಂಸಗೊಳಿಸಲು ವ್ಯರ್ಥವಾಗಿ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದರು. ಅದು ಅತ್ಯಂತ ನಿಂದ್ಯವಾದ ಕೆಲಸ. ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ : ಈ ಕೆಲಸ ನಿಮ್ಮ ಸಲಹೆಯಿಂದ ಜರುಗಿದ್ದಲ್ಲ; ನೀವು ಇಂಥ ಉನ್ನತಕೃತಿಯನ್ನು ಅನುಮೋದಿಸಲಾರಿರಿ. ನಾನು ಖಂಡಿತವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ ಈ ಬಗೆಯ ಪೈಶಾಚಿಕ ವ್ಯಾಪಾರದಿಂದ ನಮ್ಮ ದೇಶಕ್ಕೆ ಮಂಗಲವಾಗುವ ಆಶೆಯೇ ಇಲ್ಲ. ಇಂಥ ಕಾರ್ಯ ಇನ್ನೊಮ್ಮೆ ಆಗಕೂಡದೆಂದು ನಾನು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಎಚ್ಚರಿಸುತ್ತೇನೆ. ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಯಾರಾದರೂ ಅದೂರದರ್ಶಿಗಳು ಗುಪ್ತಹತ್ಯೆಯ ಸ್ಪರ್ಶವನ್ನೆತ್ತಿದರೆ, ಆರಾಜಕತೆಯನ್ನುಂಟು ಮಾಡಲು ಹೊರಟರೆ, ಅವರನ್ನು ತಿಳಿ ಹೇಳಿ ತಿದ್ದಿ ನಿಮ್ಮ ಮತಕ್ಕೆ ಒಲಿಸಿಕೊಳ್ಳಿರಿ. ಆಗದಿದ್ದರೆ ಅವರನ್ನು ದೆಳದಿಂದ ಹೊರಗಟ್ಟಿಬಿಡಿರಿ. ಪಶುಬಲದಿಂದ ಕೆಲಸ ಕೈಗೂಡದೆಂದು ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಖಂಡಿತ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ನಿವೇಗ ಗಳಿಸಿ

ಕೊಂಡಿರುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಪಶುಬಲಕ್ಕಿಂತಲೂ ಎಷ್ಟೋ ಮಡಿ ದೊಡ್ಡದಾಗಿದೆ. ಶಾಸನಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಬದಲುಗೊಳಿಸಲು ನೀವು ಅವಲಂಬಿಸಿದ ಉಪಾಯ ಪ್ರಸಂಚದ ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲಿಯೇ ಹೊಸತು; ಇದು ಚಿರಸ್ಮರಣೀಯವಾಗಿ ಉಳಿಯುವುದು. ನೀವು ಯಾರನ್ನೂ ಕೊಲ್ಲಬಾರದು, ಯಾರ ಮೇಲೂ ಒಲಪ್ರಯೋಗ ಮಾಡಬಾರದು ಎಂಬುದನ್ನು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೇ ಬಂದದ್ದು ನಾನು ಮುಖ್ಯವಾಗಿ. ನಿಮಗೆ, ದೇಶಕ್ಕೆ ಅನೇಕರಿಂದ ಅನ್ಯಾಯವಾಗಿರಬಹುದು; ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಮರೆತು ಬಿಡಿರಿ. ಇದರಲ್ಲಿಯೇ ಮಂಗಳವಿದೆ; ಈ ಹಾದಿಯಿಂದ ಗಳಿಸಿದ ಸಾಧಾರಣ ತಂತ್ರವೇ ಚಿರಕಾಲ ಬಾಳೇತು.”

ದಲಪತಿ ಮಾತು ನಿಲ್ಲಿಸಿದ. ಕೆಲಹೊತ್ತು ಸಭೆ ನಿಸ್ತಬ್ಧವಾಯಿತು. ಕೊನೆಗೆ ಸಭಿಕನೊಬ್ಬನು ಎದ್ದು ನಿಂತು ಮಾತನಾಡಿದ: “ಮಹಾಶಯನೇ, ತಾವು ಶಾಂತಿಸಂಯಮ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಭೋಧಿಸಿದಿರಿ; ಇದು ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಪಾಲಿಸತಕ್ಕ ಮಾತು. ಆದರೆ ನನ್ನೊಂದು ಪ್ರಶ್ನೆ-ಯಾರು ಶಾಂತಿಪ್ರಿಯರೋ, ಸುಮ್ಮನೆ ದಾರಿ ಬಿಟ್ಟು ಸರಿಯುವರೋ ಅವರ ಮೇಲೆ ಕೈಮಾಡುವ ಅಗತ್ಯ ಎಲ್ಲ. ರಾಜನಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಈ ಮಾತು ಹತ್ತುವುದಿಲ್ಲ. ಅವನ ಬಗ್ಗೆ ಏನು ಮಾಡುವುದು ? ”

ತುಸಹೊತ್ತು ತಡೆದು ದಲಪತಿ ಹೇಳಿದ: “ಅರಸ ಮುದುಕ. ಆತನ ಜೀವನದ ದಿನಗಳೇ ಮುಗಿಯುತ್ತ ಬಂದಿವೆ. ಇನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ದಿನದ ರಾಜ್ಯಭೋಗ ತನ್ನ ಅದೃಷ್ಟದಲ್ಲವೆಂಬುದನ್ನರಿತು ಅವನಾಗಿಯೇ ಸಿಂಹಾಸನವನ್ನು ತ್ಯಜಿಸುತ್ತಾನೆ.”

“ಯುವರಾಜ ಏನು ಮಾಡಬಹುದು? ಅವನೇನು ಮುದುಕನಾಗಿಲ್ಲ; ಹೇಡಿಯೂ ಅಲ್ಲ. ಅವನು ಸಹಜವಾಗಿ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಕೊಡಬಹುದೇ? ” ಸಭೆಯೊಳಗಿಂದ ಮತ್ತೆ ಪ್ರಶ್ನೆ ಬಂದಿತು.

“ಅವನು ಸ್ವೀಕೃತಿಯಿಂದ ಅಧಿಕಾರತ್ಯಾಗ ಮಾಡದಿದ್ದರೆ ತನ್ನ ದುರಬರಿಹ ತಾನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಅನಿವಾರ್ಯವೆಂದು ಅವನೂ ? ” ಸಸನವನ್ನು ತೊರೆಯುವನೆಂದು ನನಗೆನಿಸುತ್ತದೆ. ನನಗೆ ಮನವರಿಕೆ ಮಾಡತನ್ನೇ ನಾನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಅವನ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು

ಅವನೇ ಹೇಳಬಲ್ಲ. ನಾನು ಹೇಳುವುದಿಷ್ಟೆ-ವೃದ್ಧರಾಜನಿಗೆ ಯಾವ ಆಸಾ ಯವೂ ಆಗಬಾರದು.”

ದಲಪತಿಯ ಮಾತು ಕೊನೆಗೊಳ್ಳುವ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಮಂದಿರದ ಹೊರಗಡೆ ತುಮುಲ ಕೋಲಾಹಲ ಕೇಳಬಂದಿತು. ಪಕ್ಕನೆ ಬಂದೂಕಿನ ಶಬ್ದಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ಎಲ್ಲರೂ ವ್ಯಾಕುಲರಾದರು. ಮುಚ್ಚಿದ ಬಾಗಿಲಿಗೆ ಒದಕೆಗಳು ಬೀಳ ತೊಡಗಿದವು. ಮರದ ಕದಗಳು ಈ ಒದಕೆಗಳನ್ನು ತಾಳಿಕೊಳ್ಳಲಾರವು, ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿಯೆ ಮುರಿದು ಬೀಳುವುದು ಎಂದೆಲ್ಲರೂ ಗಾಬರಿಯಾದರು.

“ ಪ್ರೋಲಿಸ್ ಕಮಿಶ್ನರರ ಅಪ್ಪಣೆಯಿದೆ ; ಬೇಗ ಬಾಗಿಲು ತೆರೆಯಿರಿ.” ಕದವನ್ನೊಡೆಯುವುದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಹೊರಗಡೆಂದೊಬ್ಬ ಹೂಂಕರಿಸಿದ.

ಬಾಗಿಲನ್ನು ಯಾರೂ ತೆರೆಯಲಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲರೂ ಅತ್ಯಂತ ವಿಚಲಿತ ರಾದರು. ಅಸನ್ನು ಕಂಡು ದಳಪತಿ ಹೇಳಿದ: “ ಬಂಧುಗಳೇ, ನಿಮಗೇಕೆ ಇಷ್ಟು ಗಾಬರಿ? ಹೆದರಲು ಏನೂ ಕಾರಣವಿಲ್ಲ. ಸ್ಥೈರ್ಯದಿಂದ ಕುಳಿತು ಕೊಳ್ಳಿರಿ. ನೀವು ಯಾವ ಶಾಸನವಿರುದ್ಧ ಕಾರ್ಯವನ್ನೂ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಪ್ರೋಲಿಸರು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಹಿಡಿಯಲು ಬಂದಿಲ್ಲ; ನನ್ನನ್ನು ಹಿಡಿಯುವುದು ಅವರಿಗೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ನಾನು ಮೊಲೆ ಓಡಿಹೋಗುವ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ.”

ವಿದ್ರೋಹಿಗಳು ತಮ್ಮ ಮಾತಿಗೆ ಕಿವಿಗೊಡದಿದ್ದುದರಿಂದ ಪ್ರೋಲಿಸರು ಮತ್ತೆ ಕದವನ್ನೊಡೆಯಲಾರಂಭಿಸಿದರು. ತುಸು ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿಯೇ ಬಾಗಿಲು ಮುರಿಸು ಬಿದ್ದಿತು. ಪಂಜುಹಿಡಿದು ಬಹುಜನ ಪ್ರೋಲಿಸರು ಭವನವನ್ನು ಹೊಕ್ಕರು. ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಅಸಂಖ್ಯ ಸದ್ಗೃಹಸ್ಥರು ಸಾಲಾಗಿ ಓರಣದಿಂದ ಕುಳಿ ತಿದ್ದರು; ಎಲ್ಲೆಯೂ ಕೊಂಚವೂ ಆನವಸ್ಥೆಯಿರಲಿಲ್ಲ; ಶಾಂತಿಭಂಗದ ಲಕ್ಷಣವೂ ತೋರಲಿಲ್ಲ. ಕಮಿಶನರ್ ಬೇರೆ ಕಡೆ ಗಮನವನ್ನೇ ಕೊಡದೆ ಅಧ್ಯಕ್ಷಪೀಠದ ಕಡೆಗೆ ಧಾವಿಸಿದ ಆ ಅಸನದಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ. ಬರ್ನಾರ್ಡ್ ತಲಾಕ್ಷಣವೇ ಅಕ್ಕಪಕ್ಕದ ಕೋಣೆಗಳನ್ನು ಶೋಧಿಸತೊಡಗಿದ ಗೊತ್ತು ಹಚ್ಚಿ ಪೊಂಜುಹಾಕಿ ಶ್ರಮಬಟ್ಟು ಧಾವಿಸಿಬಂದುದಕ್ಕೆ ಬೇಟಿ ಎಲ್ಲಿಯೂ ಸಿಕ್ಕಲಿಲ್ಲ. ಈ ಸಾರಿಯೂ ತನ್ನ ಮನೋರಥ ಮುರಿದು ಬಿದ್ದುದಕ್ಕೆ ಅವನಿಗೆ ಮನೋಗಲ್ಲಾ ನಿಯಂಟಾಯಿತು.

ತಣ್ಣನೆಯ ಗಾಳಿಬಂದು ಬರ್ಬಾಡ್‌ನ ಮೈಗೆ ಸೋಂಕಿತು; ಅವನು ಎಡಗಡೆ ಹೊರಳಿ ನೋಡಿದ. ಗೋಡೆಯಲ್ಲಿ ತುಸು ಎತ್ತರದಲ್ಲಿ ಸಣ್ಣ ಬಾಗಿಲೊಂದಿತ್ತು. ಅವನು ಕೂಡಲೆ ಕೆಲವು ಪೇಜೆಗಳಿಗೆ ಮಂದಿರದಿಂದ ಯಾರೂ ಹೆರಬೀದಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಹೇಳಿ ಅಜಗಾವಲಿಟ್ಟು, ಕೆಲವರನ್ನು ತನ್ನ ಹಿಂದೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಆ ಬಾಗಿಲಲ್ಲಿ ತೂರಿಕೊಂಡು ಹೋದ.

ಆ ಕಟ್ಟಡಕ್ಕೆ ಹೊಂದಿದ್ದ ಕಿರಿದಾದ ಕೋಣೆಯೊಂದರಲ್ಲಿ ಜಾನ್ ಪಿಟರ್ಸ್‌ನ ವೇರಿಯೊಡನೆ ಸುರಾಪಾನಮಾಡುತ್ತ ಕುಳಿತಿದ್ದ. ಬಹಳ ಹೊತ್ತಿನಿಂದಲೂ ಅವರ ಆವೊಂದಪ್ರವೋದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ನಡೆದಂತಿತ್ತು ದೃಶ್ಯ. ಸುರಾಪಾನದಿಂದ ಅವರ ಮನಸು ಹಿಗ್ಗಿ ನಲಿಯುತ್ತಿತ್ತು; ಸಲ್ಲಾಪದಲ್ಲಿ ಅವರು ಮೈಮರೆತಿದ್ದರು; ಜಗತ್ತಿನ ಯಾವ ಸಮಾಚಾರವೂ ಅವರ ಕಿವಿಯನ್ನು ಸೇರುವ ಸಂಭವವಿರಲಿಲ್ಲ. ಹಠಾತ್ ಯಾರೋ ಬಾಗಿಲನ್ನು ತೆರೆದ ಸದ್ದನ್ನು ಕೇಳಿ ಪಿಟರ್ಸ್ ಅತ್ತ ನೋಡಿದ. ಬಾಗಿಲಲ್ಲಿ ಬರ್ನಾರ್ಡ್‌ನ ಗಂಭೀರನೂತಿ. ಅತಿಶ್ರಮದಿಂದ ಅವನು ತೇಕುತ್ತಿದ್ದ. ಮುಖದಲ್ಲಿ ಕ್ರೋಧಕ್ಕೋಭಗಳು ಮೂಡಿದ್ದವು.

“ನಿಮ್ಮನ್ನಿಲ್ಲಿಗೆ ಯಾರು ತಂದರು? ಏಕೆ ಬಂದಿರಿ?” ಕೋಪದಿಂದ ಪಿಟರ್ಸ್ ಕೇಳಿದ.

ಬರ್ನಾರ್ಡ್ ಉತ್ತರವೀಯಲಿಲ್ಲ. ವೇರಿ-ಜಾನರನ್ನು ತೀಕ್ಷ್ಣದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡತೊಡಗಿದ. “ಇವರ ವಿಲಾಸ ಎಷ್ಟು ತೀಕ್ಷ್ಣವೆಂದೆ ನಡೆದಿದೆ? ಎಂದು ಅವನ ಮನಸು ಯೋಚಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಪಿಟರ್ಸ್‌ನ ಭಾವಭಂಗಿಯಲ್ಲಿ ಉದ್ದೇಗ ಉತ್ಸಂಕೇಗಳ ಯಾವ ಚಿಹ್ನೆವೂ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ. ಅವರ ಮುಂದಿದ್ದ ಸೀಸೆ ಬಳಸಿ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಬಂದಿತ್ತು. ಕುಡಿತ ಬಹಳಹೊತ್ತಿನಿಂದ ನಡೆದಿರದಿದ್ದರೆ ಸೀಸೆ ಇಷ್ಟು ಬೀದಾಗಲಾರದು. ಬರ್ನಾರ್ಡ್‌ನಿಗೆ ಏನಾದರೂ ತೋಚದಾಯಿತು. ತನ್ನ ಮನಸಿನ ಮುನಿಸುಬೀದರಗಳನ್ನು ಹೋಗಿ ತೋರಗೊಡದೆ ಅವನಿಂದ: “ನನ್ನನ್ನು ಯಾರೂ ಇಲ್ಲಿಗೆ ತರಲಿಲ್ಲ, ನಾನೇ ಬಂದೆ. ಪೋಲಿಸ್ ಕಮಿಷನರ್ ನಾನು; ಬೇಕಾದಾಗ ಯಾವ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಬೇಕಾದವನು ಪ್ರವೇಶಿಸುವ ಅಧಿಕಾರ ನನಗಿದೆ. ಆ ಅಧಿಕಾರಬಲವಿಂದಲೇ ಇಲ್ಲಿಗೂ ಬಂದಿದ್ದೇನೆ.”

“ ಬರ್ನಾರ್ಡ್, ನೀವು ಗುಪ್ತಚಾರರಂತೆ ನನ್ನ ಮೇಲೆರಗಿದ್ದು ಇದು ಎರಡನೆಯ ಸಲ. ನಿಮ್ಮ ಉದ್ದೇಶವೇನು? ನಿಮಗೇನು ಬೇಕಾಗಿದೆ? ಮನಬಿಚ್ಚಿ ಹೇಳಿರಿ.” ಸಂಯತಸ್ವರದಲ್ಲಿ ಜಾನ್ ಪಿಟರ್ಸ್ ಕೇಳಿದ.

ಬರ್ನಾರ್ಡ್‌ನಿಗೆ ತಟ್ಟನೆ ಏನು ಹೇಳುವುದೆಂದು ಹೊಳೆಯಲಿಲ್ಲ. ಮಂಕುಕವಿದನಂತೆ ತಲೆತುರಿಸುತ್ತ ನಿಂತ. ತುಸುಹೊತ್ತಿನ ಮೇಲೆ : ಮಾತು ಆಗುವ ಬಾಯಿಂದ ಹೊರಟಿತು : “ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ನಾನು ಪ್ಯಾಲಿ. ಇಂದಿ ನಂತೆ ನಾನೆಂದೂ ಹೆಸ್ರಭನಾಗಿರಲಿಲ್ಲ ಯಾರನ್ನು ಹಿಡಿಯಲು ಬಂದಿದ್ದೆನೋ ಅವನು ನನ್ನ ಬೆರಳ ಸಂದಿನೊಳಗಿಂದ ನುಣುಚಿಕೊಂಡ.”

ಸುಧೆಯ ಬಟ್ಟಲನ್ನು ಕೆಳಗಿರಿಸುತ್ತ ಜಾನ್ ಪಿಟರ್ಸ್ “ ಯಾರನ್ನು ಹುಡುಕುತ್ತಿದ್ದೀರಿ? ಓರೋ, ವಿದ್ರೋಹಿಗಳ ದಳಪತಿಯನ್ನಲ್ಲವೆ?” ಎಂದ ಪರಿಹಾಸ್ಯವಾಗಿ.

ಬರ್ನಾರ್ಡ್ ಹತೋಭಾವದಿಂದ : “ ಹೌದು. ಆದರವನು ನನ್ನನ್ನು ಹುಚ್ಚುವಾಡಿಬಟ್ಟ! ಹುಟ್ಟಿದಮೇಲೆ ನಾನು ಹೀಗೆ ಮಂಗಳನಾಗಿದ್ದಿಲ್ಲ. ರಾಜನಿಗೆ ಹೇಗೆ ಮುಖ ತೋರಿಸಲಿ?” ಎಂದ.

“ ಇನ್ನು ಅದನ್ನು ಚಿಂತಿಸಿ ಏನು ಫಲ? ನೀವೀಗ ದಣೆದು ಬಹಳ ದೆಣ್ಣಾದಂತೆ ಕಾಣುತ್ತೀರಿ; ನಿಮ್ಮ ಮನಸಿಗೂ ಬಹಳ ತಾಪವಾದಂತಿದೆ. ನಿಮ್ಮ ಮೇಲೆ ನನಗಿನ್ನೇನು ಕೋಪವಿಲ್ಲ. ನೀವು ಕರ್ತವ್ಯಪಾಲನೆಗೆ ಬಂದಿದ್ದೀರಿ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದರೂ ಕೊಂಚ ಮದ್ಯವನ್ನು ಸೇವಿಸಿದರೆ ತಪ್ಪಲ್ಲ. ಕುಳಿತುಕೊಂಡು ನನ್ನೊಂದಿಗೆ ಒಂದೆರಡು ಬಟ್ಟಲು ಮದ್ಯ ಕುಡಿಯಿರಿ. ಅಷ್ಟಕ್ಕಾಗಿರುವ ನಿಮ್ಮ ಮನಸಿಗೆ ಕಡಿದು ಸ್ವಲ್ಪ ಸ್ಫೂರ್ತಿತಂದುಕೊಳ್ಳಿರಿ.”

ಬರ್ನಾರ್ಡ್ ಹೋಗಿ ಕುರ್ಚಿಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಬಟ್ಟಲು ಮದ್ಯವನ್ನು ಸ್ವಾಹಾ ಮಾಡಿದನು. “ ಇಂದು ರಾತ್ರಿ ತಮ್ಮನ್ನು ಕಾಣಲು ಅವಕಾಶ ಸಿಕ್ಕೀತೆ?” ಬಟ್ಟಲನ್ನು ಕೆಳಗಿಡುತ್ತ ಬರ್ನಾರ್ಡ್ ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದ.

“ ಇಲ್ಲಿಲ್ಲ ಇವರಿಂದು ನನ್ನಲ್ಲಿಯೆ ಇರುತ್ತಾರೆ. ನಾನಿವರನ್ನು ಬಿಡುವುದಿಲ್ಲ ” ಎಂದಳು ವೇರಿ.

“ ಹಾಗಾದರೆ ನಾನಿನ್ನು ಹೊರಡುತ್ತೇನೆ. ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿ ತಮ್ಮ ಸೊಗಸಿನಲ್ಲಿ ಆಡ್ಯ ಬಂದು ರಸಭಂಗ ಮಾಡಿದೆ. ಕ್ಷಮಿಸಿರಿ” ಎಂದ ಬರ್ನಾರ್ಡ್.

ಬರ್ನಾರ್ಡ್ ಅಲ್ಲಂದ ಹೊರಟುಹೋದ ಬಳಿಕ, ಮೇರಿ ಎವೆಯಿಕ್ಕದೆ ಜಾನ್ ಪಿಟರ್ಸ್‌ನ ಮೋರೆನು ಕಡಿ ನೋಡುತ್ತ ನುಡಿದಳು : “ ಇವರೇಕೆ ಹೀಗೆ ನಿಮ್ಮ ಬೆನ್ನು ಹತ್ತಿದ್ದಾರೆ ? ಕೆಲದಿನಗಳಿಂದ ನಿಮ್ಮಿಬ್ಬರಲ್ಲಿ ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಾಟ ನಡೆದಂತೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಏನಾಗಿದೆ ಹೇಳಿರಿ.”

ಪಿಟರ್ಸ್ ಹೇಳಿದ : ‘ ಸುಂದರಿ, ನಿನಗೆ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಹೇಳಬಲ್ಲೆ — ಇದೊಂದನ್ನು ಮಾತ್ರ ಬಿಟ್ಟು. ದಯವಿಟ್ಟು ಇದನ್ನು ಕೇಳಬೇಡ. ನನ್ನ ನಿನ್ನ ಮಾತನ್ನು ನೆನಪುಕೋ ನಾನು ಹೇಳಿದಂತೆ ಇದಿರಾಡದೆ ಮಾಡು, ಕಾರಣವನ್ನು ವಿಚಾರಿಸಬೇಡ.”

“ ಅದು ನಿಜ ಆದರೆ ಕೆಲಸ ನಿಮಗೆ ಸಹಜವಿದ್ದಷ್ಟು ನನಗೆ ಸಹಜ ವಲ್ಲ.” ಮೇರಿ ತಲೆತಗ್ಗಿಸಿಕೊಂಡು ನುಡಿದಳು.

ನಿನಗೂ ಸಹಜವೆ. ನೀನು ಒಳ್ಳೇ ಬುದ್ಧಿಮತಿ. ಇನ್ನು ಕೆಲದಿನ ತಾಳು ; ನಿನ್ನ ಸಹಾಯದಿಂದ ನಾನು ನನ್ನ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗುವೆ. ದಂಡೆ ಸವಿೂಸಿಸಿದಾಗ ದೋಣಿಯನ್ನು ಮುಳುಗಿಸಬೇಡ.”

* * * *

ಅಂದು ರಾತ್ರಿ ಸೃಷ್ಟಕೇಳಿಯಲ್ಲಿ ಜಾನ್ ಪಿಟರ್ಸ್ ಹಠಾತ್ತಾಗಿ ಗ್ರೇಸಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೊರಟುಹೋಗಿದ್ದ. ಬಹಳ ರಾತ್ರಿಗೆ ತಿರುಗಿ ಹೋದಾಗ ಗ್ರೇಸ್ “ ಇಷ್ಟು ಹೊತ್ತು ಎಲ್ಲಿದ್ದಿರಿ ? ಇನ್ನು ಅರ್ಧಗಂಟಿಯಲ್ಲಿ ನಾನಿಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಡುವೆ ; ಇನ್ನೊಂದು ನರ್ತನ ಮಾತ್ರ ಉಳಿದಿದೆ.” ಎಂದಳು.

“ ಹಾಗಾದರೆ ತಡವೇಕೆ ? ಕುಣಿತವನ್ನು ಮುಗಿಸು.”

“ ನನ್ನ ಮಾತಿಗೆ ಉತ್ತರವನ್ನೇ ಕೊಡಲಿಲ್ಲವಲ್ಲ, ಎಲ್ಲಿ ಹೋಗಿದ್ದಿರಿ ?”

“ ನಾನೂ ಬರ್ನಾರ್ಡರೂ ಕೂಡಿ ಇತಿಹಾಸವನ್ನು ರಚಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಆ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ವಿಲಂಬವಾಯಿತು. ಈ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ನಿನಗೆ ನಂಬಿಕೆಯಾಗದಿದ್ದರೆ ಬರ್ನಾರ್ಡರನ್ನು ಕೇಳಬಹುದು ; ಅವರಿಂದ ಎಲ್ಲ ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ.” ಎನ್ನುತ್ತ ಪಿಟರ್ಸ್ ಗ್ರೇಸಳೊಂದಿಗೆ ಸೃಷ್ಟಶಾಲೆಯನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದ.

೨೫

ಊರ ಹೊರವಳಯದ ಪಾರ್ವತ್ಯಭಾಗದಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡದೊಂದು ತೈಲಶಕಟವು ಪೂರ್ಣವೇಗದಿಂದ ಸಾಗಿತ್ತು. ಅದರಲ್ಲಿ ಜಾನ್ ಪಿಟರ್ಸ್ ಗ್ರೇಸಳೊಂದಿಗೆ

ಸಂಚಾರಕ್ಕೆ ಹೊರಟಿದ್ದ. ದಾರಿಯ ಇಕ್ಕೆಲಗಳಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಕಾರಖಾನೆಗಳಿದ್ದವು. ಬರ್ಜಿಲಂಡಿನ ನಿಸರ್ಗ ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನೂ ಶಿಲ್ಪಸೌಂದರ್ಯವನ್ನೂ ಕಂಡು ಗ್ರೇಸಳು ಮುಗ್ಧಳಾದಳು. ನಿಮ್ಮ ದೇಶವನ್ನು ಕಂಡು ನಾನು ಮುಗ್ಧಳಾದೆ. ನಿಮ್ಮ ನಾಡು ಇಷ್ಟು ಸಸ್ಯಶ್ಯಾಮಲವಾಗಿದ್ದೀತು, ಸಂಪತ್ಸಮೃದ್ಧವಾಗಿದ್ದೀತು ಎಂದು ನಾನು ಬಗೆದಿರಲಿಲ್ಲ. ಬರ್ಜಿಲಂಡ್ ಚಿಕ್ಕ ದಾದರೂ ಯುರೋಪದ ಅತ್ಯಂತ ಸಮೃದ್ಧರಾಜ್ಯಗಳ ಮಾಲಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಬರುವುದು.” ಎಂದು ಗ್ರೇಸ್ ಮೆಚ್ಚಿ ಮಾತನಾಡಿದಳು.

“ನಿಜ, ನಮ್ಮ ತಾಯ್ನಾಡು ಬಡವಲ್ಲ; ಚಿನ್ನದ ಬೀಡು. ಆದರೆ ದುರ್ದೈವದಿಂದ ಈ ನಾಡು ಸಿರಿಯೆಲ್ಲ ಅಸಮೃದ್ಧವಾಗುತ್ತಿದೆ ಈಗೀಗ ಜನಕ್ಕೆ ಅರಿವು ಹುಟ್ಟಿದ್ದು ಇದ್ದದ್ದರಲ್ಲಿಯೇ ಸಂತೋಷದ ಸಂಗತಿ. ಇನ್ನೊಂದು ವರ್ಷದಲ್ಲಿಯೇ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಆಂತರಿಕ ಸುಧಾರಣೆಯಾದೀತು, ಜನರು ಕುರುಡರಂತೆ ನಡೆಯಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ, ಸ್ವಾವಲಂಬಿಯಾಗಿ ಬಾಳಿಯಾರು ಎಂದು ನಮ್ಮ ಭರವಸೆ.”

“ನೀವು ಈ ರಾಜ್ಯದ ಯುವರಾಜರು. ಸಾನಾನ್ಯ ಪ್ರಜೆಯಂತೆ ಏಕೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿರುವಿರಿ?” ಗ್ರೇಸ್ ವಿಸ್ಮಯದಿಂದ ಕೇಳಿದಳು.

“ಪ್ರಜೆಗಳದೂ ಒಂದು ಪಕ್ಷವಿದೆ ಎಲ್ಲ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಅವರು ತಮ್ಮ ದೃಷ್ಟಿಕೋನದಿಂದ ನೋಡುವರು. ಅದು ಸರ್ವಥಾ ಉಪೇಕ್ಷಣೀಯವಲ್ಲ ಅವರ ಹಕ್ಕು ಯಥಾಯೋಗ್ಯವೆಂದೇ, ಅವರ ವಾದ ಸುಸಂಗತವೆಂದೇ ನನ್ನ ವಿಶ್ವಾಸ. ಸ್ವಾರ್ಥಕ್ಕಾಗಿ ಅವರ ಹಕ್ಕನ್ನು ಹೇಗೆ ಅಲ್ಲಗಳೆಯಲಿ?”

“ಅದರೆ ನಿಮ್ಮ ಬಾಯಲ್ಲಿ ಈ ಮಾತು ಒಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲ. ನಿಮಗೆ ಯುವರಾಜರಾಗಿರುವುದಕ್ಕಿಂತ ಮಿ. ಜಾನ್ ಪಿಟರ್ಸ್ ಎಂಬ ಸಾಮಾನ್ಯ ಸದ್ಗುಣಸ್ಥರಾಗಿರುವುದೇ ಬೇಕಾಗಿದೆಯೆಂದು ತೋರುತ್ತಿದೆ.”

“ಹೌದು, ಸತ್ಯವಾಗಿ ಅದೇ ನನಗೆ ಇಷ್ಟ. ನಿನೊಂದಿದ್ದರೆ, ಪಗಚ್ಯುತನಾಗಿ ರಾಜ್ಯಭ್ರಷ್ಟನಾದರೂ ಸ್ವರ್ಗಸುಖವನ್ನೇ ಅನುಭವಿಸುವೆನೆಂದು ನನಗೆನಿಸುತ್ತದೆ.”

ಗ್ರೇಸ್ ನಿಟ್ಟುಸಿರುಗರೆದು, “ ನಾನು ಥೇಟರನ್ನು ಬಿಡಬೇಕಾಗಿ ಬರುವುದೋ ಏನೋ ” ಎಂದಳು.

“ ನನ್ನ ಇಷ್ಟವಂತೂ ಅದೇ. ಥೇಟರ್ ಬಿಟ್ಟರೆ ನಿನ್ನ ಎದೆ ಒಡೆದು ಹೋಗಲಾರದಷ್ಟೆ ? ”

“ ನಿಮಗಾಗಿ ನಾನು ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಮಾಡಬಲ್ಲೆ. ಥೇಟರ್ ಬಿಡುವುದು ಅತಿ ಕ್ಷುದ್ರವಿಷಯ.”

ಬಂಡಿ ಅಂಕುಡೊಂಕಾದ ಪಾರ್ವತ್ಯಪಥವನ್ನು ಅತಿಕ್ರಮಿಸಿ ಇನ್ನೊಂದು ನಗರವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿತು ಸಾಧಾರಣ ಶ್ರಮಜೀವಿಗಳು ಹಾದಿಯ ಬದಿಗಳಲ್ಲಿ ನಿಂತು ವಿಸ್ಮಯದಿಂದ ಬಂಡಿಯನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಆದು ದ್ರುತಪೇಗದಿಂದ ಮುಂಬರಿದಿತ್ತು.

“ ಇಷ್ಟೇಕೆ ಓಡಿಸುತ್ತೀರಿ ? ” ಗ್ರೇಸ್ ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದಳು.

“ ಇಲ್ಲಿಯ ಜನ ಸಾಧಾರಣತಂತ್ರವಾದಿಗಳು. ರಾಜವಂಶವನ್ನು ಕಿತ್ತೊಯಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುವವರು ಇವರ ಕೃದಯದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಬಗ್ಗೆ ತಿರಸ್ಕಾರ-ವ್ಯೇಷ ಭಾವನೆ ಬದ್ಧಮೂಲವಾಗಿದೆ. ನನ್ನನ್ನು ಗುರುತಿಸಿಬಿಟ್ಟರೆ ಬಂಡಿಯನ್ನು ತಪುಬಿ ನನ್ನನ್ನು ಗತಿಗಾಣಿಸದೆ ಬಿಡರು.”

ಭಯದಿಂದ ಗ್ರೇಸಳ ಮೈ ಜುಮ್ಮೆಂದಿತು. ಅವಳೆಂದಳು: “ ಸರ್ವನಾಶ ! ಇಷ್ಟೊಂದು ಪ್ರಜೆಗಳ ತಿರಸ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಪಾತ್ರವಾದ ರಾಜವಂಶ ಮಹಾ ದುರೈವಿಯೆ ಸರಿ ! ”

“ ಇವರು ನನ್ನ ಬಗ್ಗೆ ಎಷ್ಟು ಹೇಸಿಕೊಂಡಿರುವರೋ, ನಿಜವಾಗಿ ನಾನಷ್ಟು ಹೇಸಿಯಲ್ಲ ನಗರದಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಅನೇಕಶತ್ರುಗಳದ್ದಾರೆ; ಅವರು ನನ್ನನ್ನು ಕ್ಷೇಮದಿಂದ ಊರುಬಿಟ್ಟು ಹೋಗಗೊಟ್ಟಾರೆ:ದು ನನಗೆ ಎನಿಸುವುದಿಲ್ಲ.”

“ ನಿಜವಾಗಿ ನಿಮ್ಮ ಜೀವನ ಸಂಕಟದಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕುವ ಸಂಭವವಿದೆಯೆ ? ”

“ ಇಲ್ಲಿ ಕ್ರಾಂತಿಕಾರರ ದಳವೊಂದಿದೆ. ರಕ್ತಪಾತವಿಲ್ಲದೆ ಶಾಸನ ಸದ್ಭಕ್ತಿ ಬದಲಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಅವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯ.”

“ ಅವರ ದಳಪತಿ ಮಾತ್ರ ಅತ್ಯದ್ಭುತಮನುಷ್ಯ. ನಿನ್ನೆ ರಾತ್ರಿ ಅವನು ಒಂದು ಕತ್ತಲೆಯ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಮುನ್ನೂರು ಜನ ವಿದ್ರೋಹಿಗಳನ್ನು ವಿದ್ರೋ

ಹಕ್ಕಾಗಿ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸಿದನೆಂದು ಕೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಅದರೆ ಸಭಿಕರು ಯಾರೂ ಅವನನ್ನು ಗುರುತಿಸಲಿಲ್ಲವಂತೆ.”

“ ನಾನೂ ಕೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಹೌದಂತೆ ”

ರಾಜನ ಮೇಲೆ ಅತ್ಯಾಚಾರವೆಸಗುವುದು ದಲಪತಿಗೆ ಬೇಡವಂತೆ; ಅವನನ್ನು ಮೈಗೆ ಪೆಟ್ಟಾಗದಂತೆ ರಾಜ್ಯದಿಂದ ಅಟ್ಟುವುದು ಅವನಿಗಿಷ್ಟವಂತೆ; ನಿಮ್ಮ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತ್ರ ಅವನಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ರೋಷವಂತೆ. ನೀವು ಸಹಜವಾಗಿ ಸಿಂಹಾಸನವನ್ನು ಬಿಡದಿದ್ದರೆ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಸುಮ್ಮನೆ ಬಿಡಲಾರರು ”

“ ಅದನ್ನೂ ಕೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಜನಸಾಮಾನ್ಯರು ನನ್ನ ಪಕ್ಷಪಾತಿಗಳಲ್ಲವೆಂದು ಇದರಿಂದಲೇ ನಿನಗೆ ತಿಳಿಯಬಹುದು.”

“ ನಿಮ್ಮ ವಾಸ್ತವಪರಿಚಯ ಜನಕ್ಕಿದ್ದರೆ, ನಿಮ್ಮ ಬಗ್ಗೆ ಅವರ ಭಾವನೆಯೇ ಬೇರೆಯಾಗಿರುತ್ತಿತ್ತು.”

“ ಹಾಗೇನೂ ಹೇಳಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ ನಾವು ವಂಶಪರಂಪರೆಯಿಂದಲೂ ಅತ್ಯಾಚಾರಿಗಳು. ನಮ್ಮ ವಂಶ ಅಧಃಪತನ ಹೊಂದಿದೆ. ಯುರೋಪಿನಲ್ಲಿಯೂ ಯಾವ ರಾಜವಂಶವೂ ನಮ್ಮಷ್ಟು ಪ್ರಜಾಪೀಡಕವಾಗಿಲ್ಲ.”

ಮೇರಿ ನಿಡಿದಾಗಿ ಉಸಿರು ಹಾಕಿಳು. ಬಳಿಕೆಂದಳು: “ಇವೆಲ್ಲ ಆಪ್ತಿಯ ಪ್ರಸಂಗಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಆಲೋಚಿಸಲು ನನಗೆ ಮನಸ್ಸಿಲ್ಲ ಆಗುವುದು ಆದೀತು. ರಾಜನ ಅಥವಾ ರಾಜವಂಶೀಯರ ಜೀವನವು ಅತ್ಯಂತ ವಿಡಂಬನಾಪೂರ್ಣವೆಂದು ನನಗೆನಿಸುತ್ತದೆ. ಹೀಗಿರುವಲ್ಲಿ ನೀವು ಯುವರಾಜರಾಗಿರುವುದಕ್ಕಿಂತ ಮಿ. ಜಾನ್ ಪಿಟರ್ಸ್ ಆಗಿರುವುದೇ ಒಳ್ಳೇದು.”

“ ಸಾವಿರಾರಪಾಲು ಒಳ್ಳೇದು. ನಾನು ಬಯಸುವುದು ಅದನ್ನೇ.”
ಪಿಟರ್ಸ್ ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ ನುಡಿದ.

ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಬಂಡಿ ನಗರಪ್ರಾಂತ್ಯದಲ್ಲಿದ್ದ ಉಪವನವನ್ನು ಸಮೀಪಿಸಿತು. ದಾರಿಯ ಇಕ್ಕೆಲಗಳಲ್ಲಿ ಸುಂದರವಾದ ಮಧ್ಯಮಶ್ರೇಣಿಯ ಜನರ ಮನೆಗಳಿದ್ದವು. ಅವುಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ಗ್ರೇಸ್ ಕೇಳಿದಳು: “ ನಿಮ್ಮ ದೇಶದ ಮಧ್ಯಮಶ್ರೇಣಿಯ ಜನರ ಆರ್ಥಾತ್ ವ್ಯಾಪಾರಿಗಳು, ತಿಲ್ಲಿಗಳು, ಕಾರಖಾನೆ ದಾರರ ಕೂಡ ಶ್ರಮಜೀವಿ ಸಂಪ್ರದಾಯದವರ ಸಾಮಂಜಸ್ಯವೆಲ್ಲಿದೆಯೋ

ನನಗೆ ತಿಳಿಯಲಿಲ್ಲ. ಸಾವಾನ್ಯ ಶ್ರಮಜೀವಿಗಳು ವಿಪ್ಲವವಾದಿಗಳಾಗಿದ್ದರೆ ಈ ವ್ಯವಸ್ಥಾವರ್ಗದವರೆಲ್ಲ ವಿಪ್ಲವವಾದವನ್ನು ಎದುರಿಸುವುದೇ ಕರ್ತವ್ಯವೆಂದು ತಿಳಿದಿರುವಂತೆ ನನಗೆ ತೋರುತ್ತದೆ.”

“ ಸಾಮಂಜಸ್ಯನೆಲ್ಲದೆಯೆಂಬುದು ಇನ್ನು ಐವತ್ತು ವರ್ಷಗಳ ಮೇಲೆ ಗೊತ್ತಾಗುವುದು ಐವತ್ತು ವರ್ಷಗಳ ತರುವಾಯ ನಮ್ಮ ಈ ಪುಟ್ಟ ಬರ್ಜಿಲಂಡ್ ರಾಜ್ಯ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಮಹಾಬಲಿಷ್ಠವಾದ ಮಾದರಿಯ ರಾಜ್ಯವಾಗಿ ಮಾರ್ಪಟ್ಟಿರುವುದು. ನಡುದಾರಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಇದರ ಏಳಿಗೆಗೆ ತಡೆಯುಂಟಾದರೆ, ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ನಷ್ಟವಾದರೆ, ಈ ಆಶೆ ಪೂರ್ಣವಾಗುವ ಸಂಭವವಿಲ್ಲ ”

“ ಇದರ ಏಳಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಅಡ್ಡ ಬರುವವರು ಯಾರು ? ”

“ ಈ ಸಾಹಸ ಯಾರಾದರೂ ಮಾಡುವವರಿದ್ದರೆ ಜರ್ಮನಿಯೊಂದು ಮಾಡಿತು. ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಮುಷ್ಠಿಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿಯಲು ಜರ್ಮನಿ ಈಗಿನಿಂದಲೇ ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಲಿದೆ. ಜರ್ಮನಿ ಮುಂದಿನ ವಿಚಾರ ಮಾಡಿ ನೋಡಿದೆ. ಸ್ವಲ್ಪ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಬರ್ಜಿಲಂಡ್ ರಾಜ್ಯವು ತನ್ನ ಪ್ರಬಲ ಪ್ರತಿದ್ವಂದ್ವಿಯಾಗುವುದೆಂದು ಅದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದೆ. ಎಂತಲೇ ಜರ್ಮನಿ ತನ್ನ ಹಾದಿಯನ್ನು ಪರಿಷ್ಕರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಯತ್ನಿಸುತ್ತಿದೆ. ‘ಸಿಕ್ಕಷ್ಟು ಬೇಕ.’ ಎಂಬುದು ಕೈಸರನ ಮೂಲಮಂತ್ರ. ಆ ಮೇರೆಗೆ ಜರ್ಮನಿ ಯಾವಾಗಲೂ ಎರಡೂ ಕೈಗಳನ್ನು ಚಾಚಿಕೊಂಡಿದ್ದು, ಸಿಕ್ಕಷ್ಟನ್ನು ಬಳಿದುಕೊಂಡು ನುಂಗುತ್ತಿದೆ; ಭವಿಷ್ಯತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಯಾರು ಬೆಳೆಸುವಂತೆ ನಿಂತರೆಂದು ತೋರುವುದೋ ಅವರನ್ನು ಬಸ್ಕುಬಡಿಯಲು ನೋಡುತ್ತಿದೆ ಇದಕ್ಕೂ ಕೆಟ್ಟ ಸುದ್ದಿಯೆಂದರೆ ನಮ್ಮ ಕಕ್ಕನ ಕಿವಿಗಳು ಜರ್ಮನಿಯ ದುರ್ಮಂತ್ರಕ್ಕೆ ಸೋತಿರುವುದು. ”

“ ಇದನ್ನೇನು ಹೇಳುತ್ತಿರುವಿರಿ ನೀವು ! ನಿಮ್ಮ ಕಕ್ಕ ತಮ್ಮ ಗದ್ದಿಗೆ ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಜರ್ಮನಿಯ ಸಹಾಯವನ್ನು ಕೋರುತ್ತಿರುವರೆ ? ”

“ ಜರ್ಮನಿಯ ರಾಯಭಾರಿಯೊಡನೆ ಗುಟ್ಟಾಗಿ ಮಾತನಾಡಿ ನಮ್ಮ ಕಕ್ಕ ಈ ಹಂಚಿಕೆಯನ್ನೇ ಹೊತ್ತುತ್ತಿರಬೇಕೆಂದು ನನ್ನ ಅನುಮಾನ. ಅವರು ಜರ್ಮನಿಯ ನೆರವನ್ನು ಪಡೆದರೆ, ನಾವು ಉಳಿಯುವ ಆಶೆಯೇ ಇಲ್ಲ. ”

ಹಾಗಾದರೆ ಪ್ರಜಾಸಾಮಾನ್ಯರು ನಮ್ಮ ನೆತ್ತರನ್ನು ಹೀರಲು ಮತ್ತಷ್ಟು ಉನ್ನತ್ತರಾಗುವರು. ನಮ್ಮ ಕಕ್ಕನೇ ಮೊಟ್ಟಮೊದಲು ಅದರ ಫಲವನ್ನು ಣ್ಣ-ಬೇಕಾಗುವುದು. ಓ, ಅದೇನಲ್ಲೆ ? ”

ನಗರದ ಕಡೆಯಿಂದ ಕೆಲ ಜನ ಪ್ರೋಲಿಸರು ಕುದುರೆಯೇರಿಕೊಂಡು ಅವರ ಕಡೆಗೆ ಬರುತ್ತಲಿದ್ದರು. ಹತ್ತಿರ ಬಂದೊಡನೆ ಪ್ರೋಲಿಸರ ಹಿರಿಯನು ಬಂಡಿಯನ್ನು ತರುಬಲು ಸನ್ನೆ ಮಾಡಿದ. ಜಾನ್ ಪಿಟರ್ಸ್ ಕೂಡಲೆ ಬಂಡಿಯನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿದ. ದಳನಾಯಕ ಚಿಕ್ಕ ವಯಸಿನ ಲೆಫ್ಟಿನೆಂಟ್. ಪಿಟರ್ಸನ ಎದುರಿಗೆ ಬಂದು ವಂದಿಸಿ ನುಡಿದ: “ಯುವರಾಜ, ಬ್ಯಾರಣ ಬರ್ನಾರ್ಡರು ತಮ್ಮ ಕಡೆ ಕಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ತಮಗೆ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ— ರಾಜಧಾನಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಜೆಗಳ ಗೊಂದಲವೆದ್ದಿದೆ; ನಿಷ್ಪವದ ಲಕ್ಷಣಗಳು ತೋರುತ್ತಿವೆ; ರಾಜ-ಬೀದಿ ತಮ್ಮ ಸಂಚಾರಕ್ಕೆ ಸುರಕ್ಷಿತವಾಗಿಲ್ಲ; ಗುಪ್ತಸಭದಿಂದ ಅರಮನೆಗೆ ಹೋಗಬೇಕಂತೆ. ”

“ ಯಾರನ್ನಾದರೂ ಹಿಡಿದಿದ್ದಾರೆಯೆ ? ” ಪಿಟರ್ಸ್ ಕೇಳಿದ.

“ ಗೊಂದಲವೆದ್ದು ದಾದರೆ ಗೊಂದಲಿಗರನ್ನು ಚದುರಿಸಬೇಕು, ಅವರು ಅಸಗೊಳ್ಳದೆ ಹೆಚ್ಚು ಅನಿಷ್ಟ ಮಾಡತೊಡಗಿದರೆ ಮಾತ್ರ ಅವರನ್ನು ಬಂಧಿಸಬೇಕೆಂದು ಮೇಲಧಿಕಾರಿಗಳ ಅಪ್ಪಣೆಯಿದೆ. ” ಲೆಫ್ಟಿನೆಂಟ್ ಹೇಳಿದ.

“ ಬರ್ನಾರ್ಡ್ ಬುದ್ಧಿವಂತರು; ಅವರಿಗೆ ಕಾಲಗತಿ ಸರಿಯಾಗಿ ಅರ್ಥವಾಗಿದೆ. ಶಾಸನ ಪ್ರಣಾಲಿ ಬದಲಾದರೂ ಅವರ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಚ್ಯುತಿ ಬರಲಾರದೆಂದು ನನಗೆನಿಸುತ್ತದೆ ” ಎಂದ ಪಿಟರ್ಸ್.

ಪಿಟರ್ಸ್ ಶಕಟವನ್ನು ತಿರುಗಿಸಿದ. ಪ್ರಕಾಶ್ಯ ರಾಜಬೀದಿಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಕಿರಿಯಗಲಾದ ಜನಶೂನ್ಯ ಅರಣ್ಯಸಭದಿಂದ ರಾಜಧಾನಿಯನ್ನು ಸೇರಿ, ಮ್ಯಾಡಂ ಸೇಯರ್ಸಳ ಮನೆಯೆದುಗು ಗ್ರೇಸಳನ್ನು ಇಳಿಸಿದ. “ನೀನು ಇಂಗ್ಲೆಂಡಿಗೆ, ಇಲ್ಲವೆ ಹೋದರೆ ಪ್ರಾರಿಸಿಗೆ ಹೋಗಿ ಇಲ್ಲಿಯ ಗಲಭೆ ಶಾಂತವಾಗುವ ವರೆಗೂ ಕಾಯಬೇಕೆಂದು ನನ್ನಿಚ್ಛೆ. ಇಲ್ಲಿ ಏನಾದೀತು ಏನು ಬಿಟ್ಟೀತು ಎಂದು ಹೇಳುವಂತಿಲ್ಲ. ಬಹುಸಂಖ್ಯೆ ಪ್ರಜೆಗಳು ಹುಚ್ಚೆದ್ದು ಹುಡದಿ ಹಾಕಿದರೆ ಈ ನಗರ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ವಿಪಜ್ಜನಕವಾದೀತು. ” ಎಂದು ಪಿಟರ್ಸ್ ಅವಳಿಗೆ ಸಲಹೆಯಿತ್ತ.

ಗ್ರೇಸ್ ಅಸ್ಪುಟಸ್ವರದಲ್ಲಿ ಉತ್ತರವಿತ್ತಳು : “ ನಲ್ಲನು ನಗರದಲ್ಲಿಯೇ ಇರುತ್ತಿದ್ದರೆ, ಅಲ್ಲಿ ಸಾವಿರ ಸಂಕಟಗಳಿದ್ದರೂ, ಅದು ಹೆಂಗುಸಿನ ವಾಸಕ್ಕೆ ಸಂಪೂರ್ಣ ಉಪಯುಕ್ತ ಸ್ಥಾನವೇ; ಆತನನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಆಕೆಯಿಲ್ಲ. ”

“ ನೀನು ಹೇಳುವುದು ಒಳ್ಳೇ ಧಾರಾಳ ಮನಸಿನ ಮಾತೇನೋ ಹೌದು. ಆದರೆ ಅದರಿಂದ ಆ ಹೆಂಗುಸಿನ ನಲ್ಲನ ಮನಸ್ಸಿನ ಅಶಾಂತಿ ನೂರ್ಮಡಿ ಹೆಚ್ಚುತ್ತದೆಂಬುದನ್ನು ಯೋಚಿಸಿದೆಯಾ ? ”

“ ಬಲು ಸ್ವಾರ್ಥಿಗಳಂತೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತೀರಿ ನೀವು ಪ್ರಿಯತಮನನ್ನು ವಿಪತ್ತಿನ ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ನೂಕಿಬಿಟ್ಟು, ತಾನು ನಿರಾಪದ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ನಿಶ್ಚಿಂತಳಾಗಿರುವಂಥ ಅಧಮನಾರಿ ಯಾವಳಿದ್ದಾಳೆ ? ”

“ ವಾದದಲ್ಲಿ ನಿನ್ನನ್ನು ಗೆಲ್ಲುವುದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ, ವೇರಿ; ಇನ್ನು ಬರುತ್ತೇನೆ. ” ಎಂದು ಜಾನ್ ಪಿಟರ್ಸ್ ಅರಮನೆಯ ಕಡೆ ಬಂಡಿಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಮಹಾದ್ವಾರದ ಹತ್ತಿರ ಬರುತ್ತಿದ್ದ ಸರ್ ಚಾರ್ಲಸ್‌ನನ್ನು ಕಂಡು ಬಂಡಿಯನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿ “ ಸರ್ ಚಾರ್ಲಸ್, ತನ್ನೊಡನೆ ಒಂದೆರಡು ಮಾತಾಡುವುದಿದೆ. ಸಮಯವುಂಟೆ ? ”

ಸರ್ ಚಾರ್ಲಸ್ ಅಂಗ ರಾಯಭಾರಿ. ಜಾನ್ ಪಿಟರ್ಸ್‌ನ ಮಾತಿನಿಂದ ಅವನಿಗೆ ಕೊಂಚ ವಿಸ್ಮಯವಾದರೂ ಅದನ್ನು ತೋರಗೊಡದೆ ಅವನಿಂದ : “ ಆಗಬಹುದು. ನಾನಿದೇ ಅರಮನೆಯಿಂದ ಬರುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ”

“ ನಮ್ಮ ಕಕ್ಕನ ಭೆಟ್ಟಿಯಾಗುತ್ತಿ ? ”

“ ಇಲ್ಲ. ಅವರ ಮೈಯಲ್ಲಿ ನೆಟ್ಟಗಿಲ್ಲವೆಂದು ಕೇಳಿದೆ. ಅದಕ್ಕೇ ನಾನೆಷ್ಟು ಆಗ್ರಹಪಟ್ಟಿರೂ ಅವರ ದರ್ಶನ ದೂರೆಯಲ್ಲ ಒಮ್ಮೆಯಲ್ಲ ಬಹಳ ಸಲ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದೆ, ಒಮ್ಮೆಯೂ ಅವರ ದರ್ಶನ ನಾಭ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಅದರಿಂದ ನನಗೆ ಬಹಳ ನಿರಾಶಿಯಾಗಿದೆ. ಅವರು ಬೇಕೆಷ್ಟೇ ನನ್ನ ಭೆಟ್ಟಿಯನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವರೆಂದು ನನಗನಿಸುತ್ತದೆ. ಇಂದು ಮುಂಚಾನೆಯೂ ರಾಜರು ಜರ್ವನ್ ರಾಯಭಾರಿಯೊಡನೆ ಬಹಳ ಹೊತ್ತು ಮಾತನಾಡಿದರೆಂದು ಕೇಳಿದ್ದೇನೆ. ”

“ ಸರ್ ಚಾರ್ಲಸ್, ತಮ್ಮ ಅಕ್ಷೇಪವೇನೂ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ನನ್ನ ಬಂಡಿಯಲ್ಲಿಯೆ ಬರಿ. ನಿಮ್ಮನ್ನು ನಿಮ್ಮ ಮನೆಗೊಯ್ದು ಬಿಡುತ್ತೇನೆ. ಹೋಗುಹೋಗುತ್ತ ವ್ಯಾತುಕತೆಯೂ ಸಾಗುತ್ತದೆ.” ಎಂದ ಪಿಟರ್ಸ್.

ಸರ್ ಚಾರ್ಲಸ್ ಬಂಡಿಯನ್ನಡರಿ ಪಿಟರ್ಸನ ಬದಿಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತ.

೨೬

“ ಕಕ್ಕನೊಡನೆ ಮಾತಾಡುವಂತೆಯೆ ನನ್ನೊಡನೆಯೂ ಮನಬಿಚ್ಚಿ ಮಾತನಾಡಿರಿ ಸರ್ ಚಾರ್ಲಸ್. ಕಕ್ಕನನ್ನು ಏಕೆ ಕಾಣಲು ಹೋಗಿದ್ದಿರಿ? ”

ಸರ್ ಚಾರ್ಲಸ್ಗೆ ಇನ್ನಷ್ಟು ವಿಸ್ಮಯ. ಕ್ಷಣಕೊತ್ತು ಏನು ಮಾತನಾಡಬೇಕೆಂದು ಅನುಮಾನಕ್ಕಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿತು ಕೊನೆಗೆಂದ : “ ರಾಜರೊಡನೆ ಒಂದು ವಿಷಯ ಯೋಚಿಸಬೇಕಿತ್ತು. ಅವರೊಡನೆ ನಾನು ಅಡಲಿದ್ದ ಮಾತನ್ನು ಅರಿತುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ತಮಗಿರುವ ಆತುರವನ್ನು ಕಂಡು ಅಚ್ಚರ್ಯವಾಗಿದೆ. ರಾಜಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ತಾವು ಪೂರ್ಣ ಉದ್ದೇಶನರೆಂದು ನನ್ನ ತಿಳಿವಳಿಕೆಯಾಗಿತ್ತು. ರಾಜ್ಯ ಉಳಿದರೂ ಸರಿ ಅಳಿದರೂ ಸರಿ, ಆಕಡೆ ತಮ್ಮ ಲಕ್ಷ್ಯವೇ ಇಲ್ಲ ಎಂದ ಕೊಂಡಿದ್ದೆ.”

ತನ್ನ ಚಿತ್ರೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಸರ್ ಚಾರ್ಲಸ್‌ನ ಭಾವನೆಯೂ ಜನಸಾಮಾನ್ಯರಂತೆಯೆ ಉ ಟೆಂದು ಜಾನ್ ಪಿಟರ್ಸ್ ತಿಳಿದುಕೊಂಡ. ಮೆಲುನಕ್ಕು ಅವನೆಂದ : “ ಸರ್ ಚಾರ್ಲಸ್, ಈ ವರೆಗೆ ನನ್ನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಕೇಳಿದ ವದಂತಿಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಕ್ಷಣಹೊತ್ತು ಮರೆಬಿರಿ. ಸ್ವದೇಶ ಹಿತದ ಚಿಂತೆಯಿಂದ ನನ್ನ ವ ನಸು ತುಂಬಿವೆಯೆಂದು ನಂಬಿ ನನ್ನೊಡನೆ ರಾಜಕಾರಣವನ್ನು ಕುರಿತು ಈಗ ಮಾತನಾಡಿರಿ. ನಮ್ಮ ಕಕ್ಕನಿಂದ ತಾವು ಏನೇನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಲು ಇಚ್ಛಿಸಿದ್ದಿರೋ ಅದನ್ನೆಲ್ಲ ನನ್ನಿಂದಲೂ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬಹುದು ”

ಸರ್ ಚಾರ್ಲಸ್ ಯುವರಾಜನ ಮೊಗವನ್ನು ದಿಟ್ಟಿಸಿದ. ಪ್ರಭಾಯುತವಾದ ಅವನ ಮೊಗವನ್ನು ನೋಡಿ, ತಾನು ಅವನ ಬಗ್ಗೆ ಕೇಳಿದ ವದಂತಿಗಳು ಸತ್ಯವೆಂದು ನಂಬಲಾಗಲಿಲ್ಲ. ಅವನೆಂದ : “ ಯುವರಾಜ, ತಮ್ಮ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ನನಗೆ ಅಚ್ಚರಿಯಾದುದೇನು ಸುಳ್ಳಲ್ಲ ಅವರ ಕಾರಣ ತಮಗೆ ತಿಳಿಯದ ಲ್ಲ. ತಮ್ಮ ಬಗ್ಗೆ ಜನಕ್ಕಿದ್ದ ಭಾವನೆ ಭ್ರಮೆಯಾಗಿದೆರೆ

ವಿಚಿತ್ರವಲ್ಲ. ಆದೇನೇ ಇದ್ದರೂ ತಾವು ಕೇಳುವ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆಲ್ಲ ಉತ್ತರ ಕೊಡುವುದು ನನ್ನ ಕರ್ತವ್ಯವೆ. ಮುಖ್ಯ ವಿಷಯವೆಂದರೆ ಹೊಸ ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟು ಸಭೆ ಸೇರಿದರೆ ಉಂಟಾಗಬಹುದಾದ ಪುಸ್ತಕತಿಯಲ್ಲಿ ರಾಜ್ಯರಥವನ್ನು ಅರಸರು ಹೇಗೆ ನಡೆಸುವರೆಂಬುದನ್ನು ಅರಿತುಕೊಳ್ಳಲು ನಾನವರ ಕಡೆಗೆ ಬಂದಿದ್ದೆ.”

“ನಿಜ, ಇದು ಅರಿತುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದ ವಿಷಯವೆ. ಈಗ ರಾಜಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಗೊಂದಲವೆಂದಿದೆ.”

“ಜರ್ಮನಿಯ ದೊಡ್ಡ ದಂಡು ಈ ನಾಡಿನ ಗಡಿಯಲ್ಲಿ ಸೇರುತ್ತಲಿದೆ. ಅದಕ್ಕೇನು ಕಾರಣವೆಂಬುದನ್ನೂ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಿತ್ತು. ಒಂದು ಲಕ್ಷ ಜರ್ಮನ್ ಸೈನಿಕರು ತೋಪು-ತುಬಾಕಿಗಳಿಂದ ಸುಸಜ್ಜಿತರಾಗಿ ಹೋರಾಟಕ್ಕೆ ಅಣಿಯಾಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂದೂ ವಿಶ್ವಸನೀಯವಾಗಿ ತಿಳಿದಿದೆ. ನಮ್ಮ ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ಅದರ ಉದ್ದೇಶವೇನೆಂದು ತಿಳಿಯದಾಗಿದೆ ; ವಸ್ತುಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಬರೆದು ತಿಳಿಸುವಂತೆ ನನಗೆ ಅಪ್ಪಣೆಯಾಗಿದೆ. ಸತ್ಯಸಂಗತಿಯನ್ನು ಅರಿತುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ರಾಜನನ್ನು ಕಾಣುವ ಹೊರತು ಬೇರೆ ಉಪಾಯ ನನಗೆ ತೋರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಮೂರು ಸಲ ಪ್ರಯತ್ನ ಪಟ್ಟರೂ ಅವರ ಭೆಟ್ಟಿಯೇ ಆಗಲಿಲ್ಲ.”

“ಸರ್ ಚಾರ್ಲಸ್, ತಮ್ಮ ಮನಸಿನೊಳಗಿದ್ದ ಮಾತನ್ನು ನನ್ನೆದುರು ಸರಳವಾಗಿ ಅಡಿದ್ದು ಸಂತೋಷ ತಮಗೆ ಬೇಕಾದ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ನಾನು ತಮಗೆ ಹೇಳಬಲ್ಲೆ. ಹೆಚ್ಚಿನ ವಿವರವನ್ನು ಕೂಡ ಹೇಳಬಲ್ಲೆ.”

ಯುವರಾಜನ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ಅಂಗ ರಾಯಭಾರಿಯ ಕುತೂಹಲ ಹೆಚ್ಚಿತು. “ಏನು ಹೇಳಿ” ಎಂದ ಜಾನ್ ಪಿಟರ್ಸ್ ಅರಂಭಿಸಿದ: “ತಮಗೆ ಗೊತ್ತುಂಟೋ ಇಲ್ಲವೋ— ಈ ಸಲ ಆರಿಸಿಬಂದ ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟ್ ಸದಸ್ಯರಲ್ಲಿ ಬಹುಮಂದಿ ಸಾಧಾರಣ ತಂತ್ರವಾದಿಗಳು ; ರಾಜತಂತ್ರದ ಕಡು ವಿರೋಧಿಗಳು. ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟ್ ಸೇರುವುದೇ ತಡ, ಅವರು ತಮಗೆ ಬೇಕಾದ ಮಂತ್ರಿಮಂಡಲವನ್ನು ರಚಿಸುವರು; ರಾಜತಂತ್ರವನ್ನು ನಿರ್ಮೂಲಿಸಿ ಸಾಧಾರಣ ತಂತ್ರವನ್ನು ನೆಲೆಗೊಳಿಸಬೇಕೆಂದು ನಿರ್ಣಯಿಸುವರು. ನಮ್ಮ ಕಕ್ಕನಿಗೆ ದೇಶತ್ಯಾಗ ಮಾಡುವಂತೆ ಸೂಚಿಸಲಾಗುವುದು, ಅಥವಾ ವಿಧಿಸ-

ಲಾಗುವುದು. ನನ್ನ ಅವಸ್ಥೆಯೂ ಹಾಗೆಯೇ ಆಗುವುದು. ಇಬ್ಬರಿಗೂ ದೇಶಾಂತರವೇ ಗತಿ ! ”

“ ಹೀಗೆ ವದಂತಿಯಿರುವುದನ್ನೇನೋ ನಾನು ಕೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಆದರೆ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ನಿಜವಾಗಿ ಇಷ್ಟು ದೂರ ಮುಂದುವರಿದಿದೆಯೆಂದು ನಂಬಲಾಗಲಿಲ್ಲ. ಇದು ಸತ್ಯವೇ ? ”

“ ಪೂರ್ಣ ಸತ್ಯ. ನನ್ನ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಒಂದಕ್ಕಿಂತೊಂದು ಬಣ್ಣ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಿಲ್ಲ. ಈ ಪರಿವರ್ತನೆ ಒಳ್ಳೇ ವ್ಯವಸ್ಥಿತವಾಗಿ ಜರಗುವುದೆಂದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಿದೆ. ಆದರೆ ಅದನ್ನು ತಡೆಯುವ ಯಾವ ಹಂಚಿಕೆಯೂ ತೋರಲಿಲ್ಲವು. ಶಿಕ್ಷಿತ ಅಶಿಕ್ಷಿತ ಎಲ್ಲ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಸಾಧಾರಣ ತಂತ್ರದ ಭಾವನೆ ಬದ್ಧಮೂಲವಾಗಿದೆ. ಶೀಘ್ರವೇ ಈ ನಾಡಿನಲ್ಲಿ ರಾಜತಂತ್ರ ಕೊನೆಗೊಳ್ಳುವುದು ಖಂಡಿತವೆಂದು ನನಗನಿಸುತ್ತದೆ. ”

“ ಹೀಗಿದ್ದರೆ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಅತ್ಯಂತ ಗಂಭೀರವಾಗಿದೆ ಅದರೂ ಘೋರ ಸಂಕಟ ಎದುರಿಗೇ ನಿಂತಿದ್ದರೂ ತಾವು ನಿಶ್ಚಿಂತೆಯಿಂದಲೇ ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಚರ್ಚಿಸುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಇದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ, ತಾವು ತಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯವನ್ನು ಸ್ಥಿರಪಡಿಸಿಕೊಂಡಿರುವರೆಂದು ತೋರುತ್ತದೆ. ”

“ ವ್ಯಾಕುಲತೆಯಿಂದ ಪ್ರಯೋಜನವೇ ಇಲ್ಲವಲ್ಲ. ಆಗುವುದು ಆಗಿಯೇ ಆಗುತ್ತದೆ ; ನಿಲ್ಲಿಸಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ನಮಗೆ ಬೇಕಾಗಲಿ ಬೇಡವಾಗಲಿ, ಈ ಪರಿವರ್ತನೆಗೆ ತಲೆ ತಗ್ಗಿಸಲೇಬೇಕು. ” ಎಂದು ಜಾನ್ ಪಿಟರ್ಸ್ ಸರ್ ಚಾರ್ಲಸ್‌ನ ಎರಡನೆಯ ವಿಷಯವನ್ನೆತ್ತಿದ : “ ನಮ್ಮ ಕಕ್ಕನಿಗೆ ವಯಸ್ಸಾಗಿದೆ. ಸಿಂಹಾಸನವನ್ನು ಬಿಡುವುದು ಆತನಿಗಿಷ್ಟವಿಲ್ಲ ಶಾಸನ ಪದ್ಧತಿಬದಲಾಗುವುದೂ ಆತನಿಗೆ ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಮೂವತ್ತು ವರುಷಗಳಿಂದಲೂ ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಅರಸುತನವನ್ನು ಈಗ ಸಾಯುವ ಮುಂದೆ ಬಿಡುವುದು ಅಸಾಧ್ಯವಾಗಿದೆ. ಗದ್ದುಗೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಬಿಡಬೇಕೆಂದು ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟು ಅಸ್ಪಷ್ಟವಿಧಿಸಿದರೆ, ಆತನು ಕೇಳಲಾರನೆಂದು ಹೇಳುವುದೇ ಬೇಡ ”

“ ನಿಮ್ಮ ಕಕ್ಕ ಹಟಹಿಡಿದರೆ ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟು ಮುಂದೇನು ಮಾಡೀತು ? ” ಸರ್ ಚಾರ್ಲಸ್ ಕೇಳಿದ.

“ ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟಿನ ಬಲಾತ್ಕಾರ ನಡೆಯದ ಹಾಗೆ ಏನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದೇ ಕಕ್ಕ ಯೋಚಿಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆ ನಮ್ಮ ದಂಡಿನ ನೆರವಿನಿಂದ ಅವನು ಗದ್ದುಗೆ ಕಾಯ್ದುಕೊಳ್ಳಬಹುದೆಂದು ತಾವು ತಿಳಿದಿದ್ದೀರಿ ಆದರೆ ತನ್ನ ಚಿಕ್ಕ ದಂಡು ಎಣಿಕೆಯಿಲ್ಲದ ಪ್ರಜೆಗಳನ್ನೆದುರಿಸಿ ಸಫಲವಾಗಲಾರದೆಂದು ಆತನಿಗೀಗ ಎನಿಸಿದೆ. ಆದಕ್ಕಾಗಿ ಪರದೇಶದವರ ಸಹಾಯವನ್ನು ಪಡೆಯುವ ಯೋಚನೆಯಲ್ಲಿದ್ದಾನೆ. ಜರ್ಮನಿ ನಮ್ಮ ನೆರೆನಾಡು, ಕಡುಗಲಿ ರಾಷ್ಟ್ರ. ಅದನ್ನೇ ನೋರಿಹೊಗುವುದು ಒಳತೆಂದು ಆತನ ವಿಚಾರ. ಪರರಾಜ್ಯವನ್ನು ನುಂಗುವುದಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕ ಇಂಥ ಸುಯೋಗವನ್ನು ಜರ್ಮನಿ ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳಲಾರದೆಂದು ಬೇರೆ ಕೇಳಲಿಕ್ಕೆ ಬೇಕೆ? ಜರ್ಮನ್ ದೊರೆ ಕೈಸರ್ ಆನಂದದಿಂದ ಸಹಾಯವನ್ನೊದಗಿಸಲು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ. ಆತನ ಅಮಿತ ಸೇನೆ ಯಾವ ಗಳಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಬೇಕೆಂದರೂ ನುಗ್ಗಿ ಬರಲು ಅಣಿಯಾಗಿ ನಿಂತಿದೆ ಸಾಧಾರಣ ತಂತ್ರವಾದಿಗಳು ನಮ್ಮ ಕಕ್ಕನ ಸಿಂಹಾಸನವನ್ನು ಬಲಾತ್ಕಾರದಿಂದ ಕಸಿದುಕೊಳ್ಳಲು ಉದ್ಯುಕ್ತರಾದರೆ, ನಮ್ಮ ಈ ಚಿಕ್ಕನಾಡನ್ನು ಜರ್ಮನ್ ಸೇನೆ ಆ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಆಕ್ರಮಿಸಿಬಿಡುವುದು. ಏನಾದರೂ ನೆವದಿಂದ ಅವರು ಇಲ್ಲಿ ಒಮ್ಮೆ ಹೊಕ್ಕರೆಂದರೆ ತೀರಿತು; ಈ ದೇಶದ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯದ ಆಸೆ, ಸಾಧಾರಣ ತಂತ್ರದ ಸ್ಥಾಪನೆಯ ಸುಖಸ್ವಪ್ನ ಚಿರವಾಗಿ ಉಪ್ಪವಾಗುವುದು. ”

“ ಮುಂದೇನಾದೀತೆಂಬುದು ನಿಮ್ಮ ಕಕ್ಕನಿಗೆ ತಿಳಿಯದೆ ? ”

“ ಇಂಥ ಸಹಜ ವಿಷಯ ಆತನಿಗೆ ತಿಳಿಯುವುದಿಲ್ಲವೆ? ಚೆನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿದಿದೆ. ಬಹಳ ವಿಚಾರ ಮಾಡಿಯೆ ಆತ ಹೀಗೆ ನಿಶ್ಚಯಿಸಿರಬೇಕು,— ರಾಜ್ಯ ಹೋದರೆ ಹೋಗಲಿ, ತನ್ನ ಸಿಂಹಾಸನ ತನಗೆ ಉಳಿದರೆ ಸಾಕು. ಇದೇ ಮುಖ್ಯ ವಿಷಯ. ”

“ ರಾಜ್ಯ ಹೋದರೆ ಸಿಂಹಾಸನ ಹೇಗೆ ಉಳಿಯುತ್ತದೆ ? ”

“ ಅದು ವಾತ್ಸರ್ಯ ಕಕ್ಕನಿಗೆ ಗೊತ್ತಾಗಿಲ್ಲ. ಹೇಗಾದರೂ ಆತನ ಸಿಂಹಾಸನ ಉಳಿಯುವುದಿಲ್ಲ ಜರ್ಮನಿಯನ್ನು ಒಳಗೆ ಹೊಗಿಸಿಕೊಂಡು ದೇಶದ ಸರ್ವನಾಶ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ ಮಾತ್ರ. ಆತ ಬದುಕುವ ಅಶೆ ನನಗೇನೂ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ”

“ ಜರ್ಮನಿ ಸಹಾಯಕ್ಕೆ ಬಳಿತ ಅರಸನ ಜೀವಕ್ಕೆ ಭಯವೇಕೆ ? ”

“ ಜರ್ಮನಿಯನ್ನು ಸಹಾಯಕ್ಕೆ ಕರೆಯದಿದ್ದರೆ ಪ್ರಜೆಗಳು ಕಕ್ಕನನ್ನು ಮುದುಕ ಮನುಷ್ಯನೆಂದು ಕರುಣಿಸಿ ಬಿಟ್ಟುಬಿಡಬಹುದಿತ್ತು ; ದೂರ ದೇಶಕ್ಕೆ ಹೊರಟುಹೋಗಿದ್ದರೆ, ಆತನನ್ನು ಯಾರೂ ತಡೆಯುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಹೊರಗಿನ ದೆವ್ವವನ್ನು ಒಳಗೆ ತಂದು ಪ್ರಜೆಗಳ ಕೊಲೆಗೆ ನಿಯಮಿಸಿದರೆ ಆತನನ್ನು ಮುದುಕನೆಂದು ಯಾರೂ ಕ್ಷಮಿಸಲಾರರು ; ಒಂದು ವಾರದೊಳಗೇ ಕಕ್ಕನ ಅವತಾರ ಮುಗಿಯಿತೆಂದೇ ತಿಳಿಯಿರಿ. ಕಕ್ಕನ ಭವಿತವ್ಯದ ಚಿಂತೆಯಿಲ್ಲ ನನಗೆ ; ಆತನ ಅದೃಷ್ಟದಲ್ಲಿದ್ದಂತೆ ಆಗುವುದು. ದೇಶದ ನಾಳಿನ ದುರ್ದೈವಿಯನ್ನು ನೆನೆದು ನಾನು ವ್ಯಾಕುಲನಾಗಿದ್ದೇನೆ. ಸರ್ ಚಾರ್ಲಸ್, ನಮ್ಮ ಕಕ್ಕನ ಕರೆಯಂತೆ ಜರ್ಮನರು ಇಲ್ಲಿ ಬಂದು ಹಾವಳಿ ಮಾಡಿದರೆ ನೀವು ಸುಮ್ಮನೆ ನೋಡುತ್ತಿರುವಿರಾ ? ”

“ ತಮ್ಮ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಉತ್ತರವನ್ನು ಕೊಡುವುದು ನನಗಸಾಧ್ಯ. ಆದರೂ ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಕೇಳುವಿರಾದರೆ, ಜರ್ಮನಿಯ ಈ ಅನಧಿಕಾರ ಚರ್ಚೆಯನ್ನು ಫ್ರಾನ್ಸ್ ಇಂಗ್ಲೆಂಡ್ ಯಾವುದೂ ಬಾಯಿ ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡು, ಕೈ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಸಹಿಸಲಾರದೆಂದು ಹೇಳಬಲ್ಲೆ.”

ಸರ್ ಚಾರ್ಲಸ್‌ನ ಮಾತಿನಿಂದ ಜಾನ್ ಪಿಟರ್ಸ್‌ನಿಗೆ ಸಂತೋಷವಾಯಿತು. ಆದರೆ ಉತ್ಸಾಹವನ್ನು ಪ್ರಕಟಗೊಳಿಸದೆ ಅವನೆಂದ : “ ನನಗೂ ಹಾಗೆಯೇ ಎನಿಸುತ್ತದೆ. ನಿಜ ಹೇಳುವುದೆಂದರೆ ಈ ಬಗ್ಗೆ ತಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಲೆಂದೇ ಇಷ್ಟು ದೂರ ತಮ್ಮೊಡನೆ ಬಂದದ್ದು. ನನ್ನಿಂದ ಕೇಳಿಕೊಂಡದ್ದನ್ನು ತಮ್ಮ ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ತಿಳಿಸಬಹುದು ; ಫ್ರೆಂಚ್ ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ತಿಳಿಸಿದರೂ ತಪ್ಪಾಗಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. ಇಂಗ್ಲೆಂಡ್ ಫ್ರಾನ್ಸ್‌ಗಳು ಜರ್ಮನಿಯ ಅನಧಿಕಾರ ಚರ್ಚೆಯನ್ನು ನಿಷೇಧಿಸಿದರೆ, ಈ ದೇಶದ ಕಡೆಗೆ ಒಂದು ಹೆಜ್ಜೆಯನ್ನಿಡಲೂ ಅದಕ್ಕೆ ಎದೆಯಾಗಲಾರದು. ”

ಸರ್ ಚಾರ್ಲಸ್‌ನಿಗೆ ಅನಂದವಾಯಿತು. “ ತಾವು ಹೇಳಿದಂತೆಯೇ ಆಗಬಹುದು. ಆದರೆ ಯುವರಾಜರೆ, ನನ್ನ ದಿಟ್ಟತನವನ್ನು ತಾವು ಕ್ಷಮಿಸುವುದಾದರೆ ಒಂದು ಮಾತು ಕೇಳಬೇಕೆಂದಿದ್ದೇನೆ. ” ಎಂದ.

“ ಕೇಳಿ; ಏನೂ ಅಭ್ಯಂತರವಿಲ್ಲ. ”

“ ತಾವು ಈ ಜಗಳದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಪಕ್ಷವನ್ನು ಹಿಡಿಯುತ್ತೀರಿ ? ”

“ ಏನೇ ಆಗಲಿ; ನಾನೀ ನಾಡಿನ ಪ್ರಜಾವರ್ಗದ ಕಲ್ಯಾಣವನ್ನೇ ಬಯಸುವವನು ; ಅವರ ಹಿತಕ್ಕಾಗಿ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ತೊರೆದು ಸಾಮಾನ್ಯರಂತೆ ಜೀವಿಸಿರಲಿಕ್ಕೂ ಆನಂದದಿಂದ ಸಿದ್ಧನಿದ್ದೇನೆ. ಎಲ್ಲರ ಟೀಕೆಗಳನ್ನು, ವಕ್ರ-ದೃಷ್ಟಿಗಳನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ದೂರ ಅಜ್ಞಾತವಾಸದಲ್ಲಿರುವುದರಲ್ಲಿಯೇ ಸುಖವಿದೆ, ಶಾಂತಿಯಿದೆ ; ಆ ಶಾಂತಿಸುಖಗಳನ್ನು ನಾನು ಇಚ್ಛಿಸುತ್ತೇನೆ. ನನ್ನ ದೇಶ ವಿದೇಶೀಯರ ಅಂಕೆಯಲ್ಲಿರುವುದು ನನಗೆ ಸರ್ವಥಾ ಇಷ್ಟವಿಲ್ಲ. ”

“ ತಮ್ಮ ಮನೋಗತ ತಿಳಿಯದಂತಾಯಿತು ; ನಾನೀಗಲೇ ನಮ್ಮ ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ತಂತಿ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ”

“ ತಮ್ಮ ತಂತಿಗೆ ಸರಕಾರ ಕೊಡುವ ಉತ್ತರವನ್ನು ನನಗೆ ತಿಳಿಸುವಿರಾ ? ”

“ ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ. ”

೨೨

ಜಾನ್ ಪಿಟರ್ಸ್ ತನ್ನ ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿದ್ದಾಗ ಮೇರಿ ಹಠಾ-ತ್ತಾಗಿ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಳು.

“ ಮೇರಿ, ಈಗಿಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದೆ ಏಕೆ ? ನೀನು ನಾಟ್ಯರಂಗಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ-ದ್ದೀಯೆಂದುಕೊಂಡಿದ್ದೆ. ” ಎಂದ ಜಾನ್ ಪಿಟರ್ಸ್.

ತಟ್ಟನೆ ಮೇರಿಯ ಬಾಯಿಂದ ಮಾತು ಹೊರಡಲಿಲ್ಲ. ಜಾನ್ ಪಿಟರ್ಸ್ ಅವಳ ಮುಖದ ಕಡೆ ನೋಡಿದ. ಅದು ಮಸಳಿಸಿತ್ತು. ಅವಳ ಕಣ್ಣುಗಳಲ್ಲಿ ನೀರು ತುಂಬಿತ್ತು. ಅವನು ಪ್ರೀತಿಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಅವಳನ್ನೊಂದು ಕುರ್ಚಿಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿಸಿದ. ಆಗವಳು ಹೇಳಿದಳು :

“ ಈವೊತ್ತು ನನ್ನ ವೈಯಲ್ಲಿ ನೆಟ್ಟಗಿಲ್ಲ ; ಅದಕ್ಕೇ ಘೇಟರಿಗೆ ಹೋಗಲಿಲ್ಲ. ಒಂದು ವಿಶೇಷ ಕೆಲಸಕ್ಕಾಗಿ ನಿಮ್ಮ ಹತ್ತಿರ ಬಂದೆ. ಒಳ್ಳೆ ಮಹತ್ವದ ಮಾತಿದೆ. ”

“ ಅಂಥದೇನು ಮಹತ್ವದ ಮಾತು ಮೇರಿ ? ”

“ ನಮ್ಮಷ್ಟನ ರಾಜಕೀಯ ವಿಚಾರ ನಿನಗೇ ಗೊತ್ತೇ ಇರಬೇಕು.”

“ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಗೊತ್ತು. ನಿಮ್ಮಷ್ಟು ಅಣ್ಣ ಇಬ್ಬರೂ ರಾಜತಂತ್ರದ ಕಡು-
ವಿರೋಧಿಗಳು. ಆದರೆ ಅದರಿಂದೇನು ತೊಂದರೆ? ಅವರ ರಾಜಕೀಯ
ಮತಕ್ಕಾಗಿ ನಾನು ನಿನ್ನನ್ನು ದೂಷಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ನಿನ್ನ ಬಗ್ಗೆ ನನಗೆ
ಅಸಂತೋಷವಿಲ್ಲ.”

“ ಅದನ್ನು ನಾನು ಬಲ್ಲೆ. ಆದರೆ ಅವರಿಬ್ಬರೂ ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಸಿಟ್ಟು-
ಗಿದ್ದಿರುವುದೇ ಒಂದು ತೊಂದರೆ. ನಾನು ನಿಮ್ಮ ಕಡೆ ಬರುತ್ತಿರುವುದು
ಅವರಿಗೆ ಸೇರಿಕೆಯಿಲ್ಲ.”

“ ಅದರಿಂದ ನಿನಗೇನು ನಷ್ಟ? ಅಲ್ಲದೆ ಅವರಿಗೆ ಸಿಟ್ಟು ಬರಲಿಕ್ಕೆ
ಕಾರಣವಾದರೂ ಏನು? ನೀನು ನನ್ನ ಕಡೆ ಮಾತ್ರ ಬರುತ್ತೀ, ಮತ್ತೆಲ್ಲಿಯೂ
ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದಿಲ್ಲ.”

“ ನನ್ನ ಮಾತಿನರ್ಥ ಹಾಗಲ್ಲ. ನಿಃಪ್ರಾಬ್ಧ ಸಾವಾನ್ಯ ಮನುಷ್ಯ-
ರಾಗಿದ್ದರೆ ಅವರು ಕೋಪಿಸುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ ನಾನು ಯುವರಾಜರನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸು-
ತ್ತೇನೆಂದೇ ಅವರ ಕೋಪ. ಇಂದು ನಾನು ಮರೆಯಲ್ಲಿ ನಿಂತು ಅವರ
ಗುಟ್ಟಿನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿದೆ.”

“ ಏನದು ? ”

“ ರಾಜರ ಬಗ್ಗೆಯೂ ನಿಮ್ಮ ಬಗ್ಗೆಯೂ ಅವರು ಯೋಚಿಸುತ್ತಿದ್ದರು.
ಕೇವಲದರೂ ಸರಿ, ನಿಮ್ಮನ್ನು ಕೊಲ್ಲಬೇಕೆನ್ನುತ್ತಿದ್ದರು. ಹಾಗವರು ನಿರ್ಧಾರ
ವನ್ನೇ ಮಾಡದಂತೆ ಅವರ ಮಾತಿನಿಂದ ನನಗೆನಿಸಿತು. ನೀವು ದೇಶಾಂತರಕ್ಕೆ
ಹೋದರೂ ಹಂಚಿಕೆಯಿಂದ ಬರವಾಡಿಕೊಂಡು ಕೊಲೆಮಾಡುವಂತೆ.
ಹೊಸ ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟು ಸೇರುವುದರೊಳಗೇ ಈ ಕೆಲಸ ನೆರವೇರಬೇಕೆಂದು
ಅವರ ವಿಚಾರ.”

ಇವನ್ನು ಕೇಳಿ ಜಾನ್ ಪಿಟರ್ಸ್ ಕೊಂಚವೂ ವಿಚಲಿತನಾಗಲಿಲ್ಲ.
ಅವನು ಸಹಜ ಸ್ವರದಲ್ಲಿಯೇ ಉತ್ತರಪತ್ತ : “ ನನ್ನ ಕೊಲೆಗಾಗಿ ಸಂಚು
ನಡೆದದ್ದು, ಹಲಕೆಲವರು ಕತ್ತಿ ಮಸೆಯುತ್ತಿದ್ದದ್ದು ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ.
ಇದೇನು ಹೊಸ ಸುದ್ದಿಯಿಲ್ಲ; ಅಂಜುವ ಕಾರಣವಿಲ್ಲ. ಯಾರು ಯಾರನ್ನೇ
ಕೊಲ್ಲಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಲಿ, ಅದು ಸಫಲವಾಗಿಯೇ ಆಗುವದೆಂದಿಲ್ಲ ಎಲ್ಲರಿಗೆ

ಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಗಂಡಾಂತರದಲ್ಲಿದ್ದವರೇ ಎಲ್ಲರಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಕಾಲ ಬಾಳುವುದೂ ಉಂಟು ಲೋಕದಲ್ಲಿ.”

ಮೇರಿಗೆ ಇದರಿಂದ ಸವಾಧಾನವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಅವಳು ರಂಗವಿಲಾಸಿನಿ ಯಾದರೂ ಅವಳ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರೇಮವಿತ್ತು ಯುವರಾಜನನ್ನು ಅವಳು ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು. ಅವನಿಗೊದಗಬಹುದಾದ ವ್ರಾಣಸಂಕಟದ ಭಯದಿಂದ ಅವಳು ವ್ಯಾಕುಲೆಯಾಗಿದ್ದಳು. ಅವಳೆಂದಳು: “ನಿವು ಈ ದೇಶ ಬಿಟ್ಟು ಓಡಿಹೋಗಿ; ಇಲ್ಲಿದ್ದಾದರೂ ಏನು ಪ್ರಯೋಜನ? ಬೇಗನೆ ಓಡಿಹೋಗದಿದ್ದರೆ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಓಡಿಹೋಗಲು ಸಮಯ ಸಿಕ್ಕುತ್ತಾರದು ಇಂದು ರಾತ್ರಿಯೆ ವ್ಯಾರಿಸಿಗೆ ಓಡಿ ; ಸಂಗಡ ಯಾರಾದರೂ ಬರಬೇಕೆಂದಿದ್ದರೆ—”

ಮೇರಿಗೆ ಮಾತನ್ನು ಪೂರಯಿಸುವುದಾಗಲಿಲ್ಲ ಜಾನ್ ಪಿಟರ್ಸ್ ಅವಳ ಮನದ ಮಾತನ್ನರತುಕೊಂಡು ನುಡಿದ: “ನಾನು ಓಡಿಹೋಗಬೇಕು, ಸಂಗಡ ನಿನ್ನನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಬೇಕು, ಎಂದಲ್ಲವೇ ನಿನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ? ಇಲ್ಲ, ಮೇರಿ, ಅದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಇಲ್ಲಿ ನನಗಿನ್ನೂ ಅನೇಕ ಕೆಲಸಗಳಿವೆ ಕೈಕೊಂಡ ಕೆಲಸ ಇನ್ನೂ ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿಲ್ಲ ಅದು ಮುಗಿಯುವುದಕ್ಕೆ ಇನ್ನೂ ಅವಕಾಶವಿದೆ. ಆದನ್ನು ಹಾಗೇ ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗುವುದು ಶಕ್ಯವಿಲ್ಲ. ಅದೃಷ್ಟದಲ್ಲಿ ಏನಿದ್ದರೂ ಕೊನೆತನಕ ಇಲ್ಲಿರಲೇ ಬೇಕು. ನನ್ನದುರು ಓಡಿ ಹೋಗುವ ಮಾತನ್ನೇ ತಿಳಿಯಬೇಡ ನನ್ನ ಬಗ್ಗೆ ನಿಶ್ಚಿಂತಳಾಗಿರು.”

“ನಿಮ್ಮ ಮೈಯಲ್ಲಿ ತ್ರಾಣವಿದೆ, ನಿಮ್ಮನ್ನು ಕೊಲ್ಲುವುದು ಶತ್ರುವಿಗೆ ಸಹಜವಲ್ಲ ಎಂದು ನೀವು ಭಾವಿಸಿಕೊಂಡಂತಿವೆ. ಶತ್ರು ಎಸುರನಾದುದು ಬಂದರೆ ಈ ಮಾತು ಸತ್ಯವೆ. ಆದರೆ ಕತ್ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಅಡಗಿ ಹೊಂಚು ಹಾಕಿ ಎರಗುವ ಕೊಲೆಗಾರರ ಕೈಯಿಂದ ಹೇಗೆ ಉಳಿದುಕೊಳ್ಳುವಿರಿ? ಇನ್ನಿಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲಬೇಡಿರಿ, ಇಂದು ರಾತ್ರಿಯೇ ಹೊರಟುಹೋಗಿರಿ ” ಎಂದು ಮೇರಿ ಕಳವಳದಿಂದ ಅಂಗಲಾಚಿದಳು.

“ಇಂಥ ಸಲಹೆ ಕೊಡಬೇಡ ನನಗೆ ಎಂದು ಹೇಳಲಿಲ್ಲವೆ ಮೇರಿ? ಸಂಧಾರಣೆಯ ಜೀವನೇ ಮುಖ್ಯವೆನ್ನುತ್ತಾರೆ. ನೀನೂ ಹಾಗೆಯೇ ತಿಳಿದು ನನಗಾಗಿ ಚಡಪಡಿಸುತ್ತೀ. ಇದು ಸಲ್ಲದು. ನೀನು ಗಂಡುಸಾಗಿದ್ದರೆ ನನ್ನ ಮಾತು ನಿನಗರ್ಥವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ನನಗೆ ಬಾಳು ಸಾವುಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಅಂತರ

ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ಅಕರ್ಮಣ್ಯರಾಗಿ ದೀರ್ಘಕಾಲ ಬಾಳುವುದಕ್ಕಿಂತ ಮಹಾ-
ಸಂಕಲ್ಪವನ್ನು ಈಡೇರಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಸಾವನ್ನು ಅಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಲೇಸು.
ನಾನು ಆರಂಭಿಸಿದ ಕೆಲಸವನ್ನು ಏನಾದರೂ ಅರ್ಥಕ್ಕೆ ಬಿಡಲಾರೆ; ಅದು
ಕೈಗೂಡುವ ಮೊದಲೇ ಗುಪ್ತ ಶತ್ರುವಿನಿಂದ ಸತ್ತರೂ ಅಷ್ಟೇ ಹೋಯಿತು.
ಓಡಿಹೋಗಿ ವಿಧಾತನ ವಿಧಾನವನ್ನು ಅತಿಕ್ರಮಿಸುವುದು ಯಾರಿಗೆ ಅಸಾಧ್ಯ?”

ಮೇರಿಯು ಕಣ್ಣುಗಳಲ್ಲಿ ನೀರು ತುಂಬಿತು. “ಜೀವದ ಮೇಲಿನ
ವಿನಯ ತೆಯಿಂದ ಓಡಿಹೋಗದಿದ್ದರೆ ಬಿಡಿರಿ. ನಿಮ್ಮನ್ನು ಜೀವಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ
ಪ್ರೀತಿಸುವವರ ಮನೋವೇದನೆಯನ್ನು ದೂರಗೊಳಿಸುವುದಕ್ಕಾದರೂ ನೀವು
ಈ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಸೃಜಿಸುವುದು ಉಚಿತ” ಎಂದಳು.

ಜಾನ್ ಪಿಟರ್ಸ್ ತನ್ನ ದೃಢನಿಶ್ಚಯದಿಂದ ವಿಚಲಿತನಾಗಲಿಲ್ಲ.
ಆವನೆಂದ: “ನನ್ನನ್ನು ಮನಸಾ ಪ್ರೀತಿಸುವವರು, ನಾನು ಹೇಡಿಯಂತೆ
ಓಡಿಹೋಗುವುದನ್ನು ನೋಡುವುದಕ್ಕಿಂತ ಬಂಟಿವಂತೆ ಸಾಯುವುದನ್ನೇನು
ನೋಡಲು ಇಷ್ಟಪಡುವರು. ಅಥವಾ ಅವರಿಂದ ನಾನೀ ಅನುಗ್ರಹವನ್ನು
ಆಪೇಕ್ಷಿಸುತ್ತೇನೆ.”

“ನಿಮ್ಮನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸುವವರೆಲ್ಲಾ ಅಷ್ಟು ಕರ್ತವ್ಯನಿಷ್ಠರೂತ್ತಾರೆ,
ಸಾಹಸಿಗಳಿರೂತ್ತಾರೆ ಎಂದು ನೀವು ಅಲಿಸಬೇಡಿರಿ. ಸುಮ್ಮನೆ ನನ್ನೊಡನೆ ಏಕೆ
ವಾದಿಸುತ್ತೀರಿ? ಮೊದಲು ಬದುಕಿರಿ, ಆಮೇಲೆ ಕರ್ತವ್ಯವನ್ನು ನೆರವೇರಿಸಿರಿ.
ಜೀವನೇ ಹೋದರೆ ಕರ್ತವ್ಯ ಮಾಡುವುದು ಹೇಗೆ? ನಾನು ಹೀಗೇಕೆ
ಹೇಳುತ್ತೇನೆ ಗೊತ್ತೆ? ಆಲ್ಬರ್ಟ್ ಎಂಥ ಭೀಕರ ಮನುಷ್ಯ! ಅವನನ್ನು
ನೆನೆದರೆ ನನ್ನ ಮೈ ಜುಮ್ಮೆನ್ನುತ್ತದೆ.”

“ಆಲ್ಬರ್ಟ್ ನನ್ನನ್ನು ಕೊಲ್ಲುವನೇ? ಅವನು ಆ ಭಾರ ಹೊತ್ತು
ಕೊಂಡಿದ್ದರೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿ ನೋಡಲಿ ಏನಿದ್ದರೂ ನೀನು ದುಃಖ ಹೆಚ್ಚಿ
ಕೊಳ್ಳಬೇಡ. ಓಡಿ ಹೋಗದಿದ್ದರೂ ನಾನು ಪ್ರಾಣವನ್ನು ಉಪೇಕ್ಷಿಸು-
ತ್ತಿದ್ದೇನೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಡ. ಯಾವಾಗಲೂ ಜೋಕೆಯಿಂದಿರುವೆ.”

“ನಿಮ್ಮ ಮಿತ್ರ ಬರ್ನಾರ್ಡ್‌ರಲ್ಲಿಯೂ ನನಗೇಕೋ ನಂಬುಗೆಯಿಲ್ಲ.
ಅವರು ದಿನಾಲು ಎಂಬಂತೆ ನನ್ನನ್ನು ಕಾಣುತ್ತಾರೆ; ಅವರ ಗುಪ್ತಚಾರರು
ನನ್ನ ಮನೆಯನ್ನು ಕಾಯುತ್ತಾರೆ;— ಅವರಿಗೆ ಸಂದೇಹವುಂಟಾಗಿರಬೇಕು.”

“ ಏನು ಸಂದೇಹ ? ”

“ ನೀವು ವಿದ್ರೋಹಿಗಳ ದಳಪತಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತೀರೆಂಬ ಸಂದೇಹವಿರಬೇಕು. ಮೊದಲ ಸಲ ನನ್ನ ಮನೆಯನ್ನು ಶೋಧಿಸಲು ಬಂದಿದ್ದರಲ್ಲ, ಅಂದಿನಿಂದಲೂ ನನ್ನ ಮನೆಯ ವೇಲೆ ಅವರು ಕಣ್ಣಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ”

“ ಅವರು ಕೇಳುವ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಜೋಕೆಯಿಂದ ಉತ್ತರ ಕೊಟ್ಟೆಯಷ್ಟೆ ನೀನು ? ಏನು ಹೇಳಿದೆ ? ”

‘ ಏನೂ ಹೇಳಲಿಲ್ಲ. - ನನಗೇನೂ ಗೊತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ’

“ ಏನೆಂದೂ ಹೇಳಲಿಲ್ಲವೆ ? ”

“ ಹೇಳಿದೆ. ನೀವು ನನ್ನ ಉಪಪತಿಯೆ ಎಂದವರು ಕೇಳಿದರು ; ಅದಕ್ಕೆ ನಾನು ಅಸಮ್ಮತಿಯನ್ನು ಸೂಚಿಸಲಿಲ್ಲ ನಿಮ್ಮೊಡನೆ ನನ್ನ ಶಾಸನ ವಿರುದ್ಧವಾದ ಸಂಬಂಧವೇನೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ನಿಜ. ಆದರೆ ಈ ರೀತಿ ನಮ್ಮಿಬ್ಬರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಂಬಂಧವಿದೆ ; ಅದು ಜನರಿಗೆಲ್ಲ ಗೊತ್ತಿದೆ ; ನಿಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಕೂಡ ಹೀಗೆಯೆ, ಉಂಟೆಂದು ನಾನು ವಾಸ್ತವ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಖಂಡಿಸಲಿಲ್ಲ. ”

“ ಜಿಲ್ಲಾ ಮಾಡಿದೆ. ಇನ್ನು ನೀನು ಮನೆಗೆ ಹೋಗು ಇಂದು ನೀನು ಧೇಟರಿಗೆ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲವಷ್ಟೆ ? ”

“ ಇಲ್ಲ. ಇಂದು ವೈ ಸ್ವಸ್ಥವಿಲ್ಲ. ನನಗೆ ಬಹಳ ಭಯವಾಗುತ್ತಿದೆ, ಮನೆಗೆ ಹೋಗುವ ಮನಸ್ಸೂ ಇಲ್ಲ. ”

“ ಹಾಗಾದರೆ ಬರ್ಜಿಮನ್ ಹೋಟೆಲಿಗೆ ಹೋಗು. ರಾತ್ರಿ ಹನ್ನೊಂದಕ್ಕೆ ನಮಗಾಗಿ ಊಟದ ಏರ್ಪಾಟು ಮಾಡುವಂತೆ ತಿಳಿಸು. ಇಂದು ಬರ್ನಾರ್ಡರ ಜೇಬನ್ನು ಕೊಂಚ ಹಗುರುವಾಡುವೆ. ”

ಜಾನ್ ಪಿಟರ್ಸ್ ಒಬ್ಬ ಆಳನ್ನು ಕರೆದು ಮೇರಿಯ ಜೋಡಿಗೆ ಹೋಗುವಂತೆ ವಿಧಿಸಿದ. ಅವಳು ಹೊರಟುಹೋದಳು. ಅವನು ನಾನಾ ವಿಚಾರಗಳಲ್ಲಿ ಮಗ್ನನಾದ.

೨೪

ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಜಾನ್ ಪಿಟರ್ಸ್ ತನ್ನ ಭವ್ಯವೇಷದಲ್ಲಿ ತಿರು-
ಗಾಡುವ ಮೋಟರಿನಲ್ಲಿ ಬರ್ಜಿಮನ್ ಹೋಟೆಲಿಗೆ ಹೋದ. ಓವ್ವರಾ
ಕೋಟನ್ನು ಒಂದು ಕುರ್ಚಿಯ ಬೆನ್ನ ಹೆಗಲಮೇಲಿಟ್ಟು ಊಟದ ಮೇಜಿ-
ನತ್ತ ಸಾಗಿದ. ಮೇರಿ ಬಹಳ ಹೊತ್ತಿನಿಂದಲೂ ಅವನಿಗಾಗಿ ಕಾದು ಕುಳಿ-
ತಿದ್ದಳು. ವಿವಣ್ಣು ಭಾವವಿನ್ನೂ ಅವಳ ಮೊಗದಿಂದ ತೊಲಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಜಾನ್
ಪಿಟರ್ಸನನ್ನು ಕಂಡು ಅವಳೆಂದಳು : “ ಮೂವರ ಊಟದ ಏರ್ಪಾಟಿದೆ.
ನಾವಂತೂ ಇಬ್ಬರು, ಇನ್ನೊಬ್ಬರೂ ಬರುತ್ತಾರಷ್ಟೆ ? ”

“ ಬರುತ್ತಾರೋ ಇಲ್ಲವೋ ಹೇಗೆ ಹೇಳಲಿ ? ನಾನಂತೂ ಅವರಿಗೆ
ಔತಣ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ. ”

“ ಅವರಿಗೇಕೆ ಔತಣ ಕೊಟ್ಟಿರಿ ? ಬಲು ಕಿಡಿಗೇಡಿ ಮನುಷ್ಯ. ಅವರು
ಬಂದರೆಂದರೆ ಪ್ರಶ್ನೆಯ ಮೇಲೆ ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳಿ ಉರಿಸುತ್ತಾರೆ ಮೋಲಿಸರ
ಗೆಳೆತನ ಹಿತಕರವಲ್ಲ. ಆಮೋದ-ಪ್ರಮೋದಗಳ ಸಮಯದಲ್ಲಿಯೂ ಅವರಿ-
ಗಿರುವುದು ಒಂದೇ ಲಕ್ಷ್ಯ—ತಮ್ಮ ಕೆಲಸವನ್ನು ಹೇಗೆ ಸಾಧಿಸ-
ಬೇಕೆಂಬುದು. ನಮ್ಮ ಮಿತ್ರವರ್ಯರು ಯಾವನನ್ನು ಹಿಡಿಯಲು ಇಷ್ಟುತೊಳ-
ಲಾಡುತ್ತಿರುವರೋ, ಅವನು ಬೇಗ ಸಿಕ್ಕದಿದ್ದರೆ, ಅವರ ತಲೆಯೇ ಕೆಡುತ್ತದೆ. ”

“ ಹೆಂಗುಸಾದರೂ ನಿನಗೆ ಹೇಗೆ ಅವರ ಉದ್ದೇಶ ತಿಳಿಯಿತು ? ”

“ ರಾಜದ್ರೋಹಿಗಳ ದಳಪತಿಯನ್ನು ಹಿಡಿಯಲು ಅವರು ಹೆಣಗು-
ತ್ತಿದ್ದಾರೆಂದು ನಾನು ಖಂಡಿತ ಬಲ್ಲೆ. ಅವನನ್ನು ಹಿಡಿಯುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಅವರು
ತಮ್ಮ ಜೀವನನ್ನೂ ಲೆಕ್ಕಿಸದೆ ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಎರಡು ಮೂರು ದಿನ-
ಗಳಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಪ್ರಯತ್ನ ಫಲಿಸಿದರೆ ಅರಾಜಕತೆಯ ಭಯವೇ ಇಲ್ಲವೆಂದು
ಅವರ ಭರವಸೆ. ”

“ ಅವರು ಹಾಗೆ ನಂಬುವುದು ಅನ್ಯಾಯವಲ್ಲ. ಅವರ ಮನೋಗತ
ನನಗೂ ಗೊತ್ತು. ಗೊತ್ತಿದೆಯೆಂದೇ ಈಮೊತ್ತು ಅವರನ್ನು ಊಟಕ್ಕೆ
ಕರೆದದ್ದು. ”

“ ಅವರ ಹೇರತನಕ್ಕೂ ಈ ಔತಣಕ್ಕೂ ಸಂಬಂಧವೇನೋ ನನಗೆ
ತಿಳಿಯದು. ಅವರ ಸಂಬಂಧ ಹುಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳದಿರುವುದೇ ಒಳ್ಳಿತು. ನಿಮ್ಮ

ಮೇಲೂ ನನ್ನ ಮೇಲೂ ಅವರ ತೀಕ್ಷ್ಣ ದೃಷ್ಟಿಯಿದೆ. ವಕ್ರದೃಷ್ಟಿಯಿದೆ. ಇಂತಹ ಕಪಟಿಯ ಗೆಳೆತನವನ್ನು ಒಟ್ಟರೆ ಏನಾಗುವುದು ? ”

ಸಿಗಾರೇಟನ್ನು ಸೇದುತ್ತ ಜಾನ್ ಪಿಟರ್ಸ್ ಹೇಳಿದ: “ರಾಜಕೀಯ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಈ ಸಂಬಂಧ ಅಪರಿಹಾರ್ಯ. ಮತಾಂತರವಿದ್ದವರೊಡನೆಯೂ ಅತ್ಯಂತ ಅತ್ತೀಯತೆಯಿಂದ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುವುದು ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಕೆಲಸವೇ ಸಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಬರ್ನಾರ್ಡ್ ಒಳ್ಳೇ ಚತುರರು, ನಿಜ; ನಾನೂ ತಿಳಿಗೇಡಿಯಲ್ಲ. ಇಬ್ಬರಲ್ಲಿಯೂ ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಾಟ ನಡೆದು ಕೆಲವು ತಿಂಗಳುಗಳಾದವು. ಅದರಲ್ಲಿ ನಾನು ಒಮ್ಮೆಯೂ ಸೋತಿಲ್ಲ. ಆದರೂ ನೀನೇಕೆ ಇಷ್ಟು ಹೆದರುತ್ತೀ? ”

“ನಿಮ್ಮ ಬಲವಿರುವವರೆಗೂ ನನಗವರ ಭಯವಿಲ್ಲ ” ಮೇರಿಯೆಂದಳು.

ಜಾನ್ ಪಿಟರ್ಸ್ ಈ ಮಾತಿಗೆ ಪ್ರತಿವಾದಿಸಿದ: “ ನೀನು ಹೇಳುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ನೀನು ಬರ್ನಾರ್ಡರನ್ನು ಸೋಲಿಸಿದ್ದು ನನ್ನ ಬಲದಿಂದಲ್ಲ; ಬುದ್ಧಿ ಬಲದಿಂದಲೆ. ಬರ್ನಾರ್ಡ್ ನಿನಗೆ ಲಂಚದ ಆಶೆ ತೋರಿಸಿರಲಿಲ್ಲವೆ ? ”

“ ಹೌದು, ರತ್ನಹಾರವನ್ನು ಕೊಡಲು ಬಂದಿದ್ದರು. ”

“ ಲಂಚದಿಂದ ನಿನ್ನನ್ನು ವಶಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಅವರಿಗೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ ಈ ನಿನ್ನ ಸದ್ಗುಣವನ್ನು ನಾನು ಬಲುಮೆಚ್ಚಿದೆ. ಈ ನಿರೋಧಗುಣಕ್ಕಾಗಿ ನಾನೊಂದು ಕಂಠಹಾರವನ್ನು ನಿನಗೆ ಮೆಚ್ಚಾಗಿ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ”

“ ನಿಮ್ಮ ಈ ದಯೆ ಗಾಗಿ ನಾನು ಋಣಿಯಾಗಿದ್ದೇನೆ. ಆದರೆ ನಾನು ಬರ್ನಾರ್ಡರ ಲಂಚದ ಲೋಭಕ್ಕೆ ಬಲಿಬೀಳದಿದ್ದು ನಿಮ್ಮ ಪುರಸ್ಕಾರದ ಆಸೆಯಿಂದ ಎಂದು ಮಾತ್ರ ಭಾವಿಸಬೇಡಿರಿ. ”

“ ಇಲ್ಲ. ಹಾಗೆಂದಿಗೂ ನಾನು ತಿಳಿದಿಲ್ಲ. ”

ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಬಾಗಿಲ ಸದ್ದಾಗಿ ಬರ್ನಾರ್ಡ್ ಒಳಕ್ಕೆ ಬಂದ. ಮೇರಿ ತೀಕ್ಷ್ಣ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಅವನನ್ನು ನೋಡತೊಡಗಿದಳು. ಜಾನ್ ಪಿಟರ್ಸ್ ಶಿಷ್ಟಾಚಾರದ ಮಾತುಗಳೊಡನೆ ಅವನನ್ನು ಸ್ವಾಗತಿಸಿ ತೆರವಿದ್ದ ಕುರ್ಚಿಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿರಿಸಿದ.

“ ಊಟವನ್ನು ತರಲಿಕ್ಕೆ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಮದ್ಯದ ಸೀಸೆಗಳು ಮೊದಲೇ ಬಂದಿವೆ—ಊರ ಸುದ್ದಿಯೇನು ಬರ್ನಾರ್ಡ್?” ಎಂದ ಜಾನ್ ಪಿಟರ್ಸ್.

“ ಇನ್ನೂ ಗಲಭೆಗಳು ನಡೆದಿವೆ, ವಿಡ್ರೋಹಿಗಳ ಹುಮ್ಮಸ್ಸು ಇನ್ನೂ ಕುಗ್ಗಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಇನ್ನೆರಡು ಮೂರು ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ತಣ್ಣಗಾಗುವುದೆಂದು ನನ್ನ ಭರವಸೆ.” ಬರ್ನಾರ್ಡ್ ಹೇಳಿದ.

“ ಆಶಂಕನಕವಾದ ಸುದ್ದಿ. ಇರಲಿ ಬರ್ನಾರ್ಡ್, ಇನ್ನು ಬಾಯಿ ಕಾಯಬೇಕಾದ ಅಗತ್ಯವಿಲ್ಲ; ಮದ್ಯಪಾನ ಆರಂಭವಾಗಲಿ. ಒಳ್ಳೇ ಉತ್ಕೃಷ್ಟವಾದ ಮದ್ಯವಿದು. ನಿಶ್ಚಿಂತ ಮನಸಿನಿಂದ ಸೇವಿಸಿರಿ.”

“ ನಗರದಲ್ಲಿಯ ಗಲಭೆಗಳಿಂದ ನಾನೆಷ್ಟೂ ವಿಚಲಿತನಾಗಿಲ್ಲ; ನಾನು ನಿಶ್ಚಿಂತನೇ ಇದ್ದೇನೆ. ನಗರದ ಹೊರಗೆ ಏನು ನಡೆದಿದೆ ಏನು ಬಿಟ್ಟಿದೆ ಎಂಬುದು ಮಾತ್ರ ತಿಳಿಯದೆ ಬಹಳ ಚಿಂತೆಗೀಡಾಗಿದ್ದೇನೆ.”

“ ಅದಕ್ಕೆ ನೀವೇ ಹೊಣೆ. ನನ್ನ ಮಾತು ಅರ್ಥವಾಯಿತೆ?” ಎಂದ ಜಾನ್ ಪಿಟರ್ಸ್.

“ ಇಲ್ಲ. ನನಗಷ್ಟು ಬುದ್ಧಿಯಿಲ್ಲ.” ಎಂದ ಬರ್ನಾರ್ಡ್.

“ ತಿಳಿದಿದೆ, ನಿಮಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿದಿದೆ. ಆದರೆ ತಿಳಿದಿದೆಯೆಂದು ಒಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲವಷ್ಟೆ. ಆರು ತಿಂಗಳ ಹಿಂದೆಯೆ ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ಹಿಡಿದು ಬಿಟ್ಟಿದ್ದರೆ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಈ ವಿಧೋಹದ ಬೇಗೆ ಕೂತ್ತಿ ಹಬ್ಬುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಈ ಎಲ್ಲ ಗೊಂದಲಕ್ಕೂ ಆ ವಿಧೋಹಿಗಳ ದಳವತಿಯೆ ಮೂಲ. ಅವನೇ ಜನರನ್ನು ಎಚ್ಚರಿಸಿ ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ಎದುರು ನಿಲ್ಲಿಸಿದ್ದಾನೆ.”

“ ಅದೇನೋ ಸರಿ. ಆದರೆ ಆ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಅಸ್ತಿತ್ವವೇ ನನಗೆ ಕೃತಕವಾಗಿ ತೋರುತ್ತದೆ. ಎಲ್ಲರ ಬಾಯಲ್ಲಿಯೂ ದಳವತಿಯೆ ಮಾತು ಕೇಳುತ್ತಿದೆ. ಆದರೆ ನನಗೆ ತಿಳಿದ ಮಟ್ಟಿಗೆ, ಆಂಥ ಮನುಷ್ಯ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲೇ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಎನಿಸುತ್ತದೆ. ಕೆಲವು ದುಷ್ಟರು ಗುಂಪುಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಒಳಗೊಳಗೆ ರಾಜದ್ರೋಹವನ್ನು ಹರಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ಅದರೆಲ್ಲ ತಪ್ಪುಗಳನ್ನೂ ಒಂದು ಕಾಲ್ಪನಿಕ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ತಲೆಗೆ ಕಟ್ಟುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ನಿಜವಾಗಿ ಆ ನಾಯಕ ಎಂಬವನು ಬಿಸಿಲ್ಲದುದು; ನಾವು ಎರಳೆಯಂತೆ ಅವನ ಬೆನ್ನು ಹತ್ತಿ ತೊಳಲಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ.”

“ ಭಲೆ, ನೀವು ಒಳ್ಳೇ ಹಂಚಿಕೆ ಹುಡುಕಿ ಪ.ರಾ.ಗುತ್ತಿದ್ದೀರಿ! ಆದರೆ ನಿಮ್ಮ ಹಂಚಿಕೆ ನಿಲ್ಲಲಾರದು. ಇರಲಿ, ನೋದಲು ಕ್ಲಾಸನ್ನು ತೆರವು ಮಾಡಿರಿ. ಆಮೇಲೆ ನಿಮಗೊಂದು ಮಹತ್ವದ ಸುದ್ದಿಯನ್ನು ಅನುಹುತನೇ. ವಿದ್ಯೋಹಿಗಳ ದಳಪತಿ ಕಾಲ್ಪನಿಕ ವ್ಯಕ್ತಿಯಲ್ಲ; ರಕ್ತಮಾಂಸಗಳಿಂದಾದ ಶರೀರದ ಮಾನುಷ್ಯನೇ ಅವನೊಬ್ಬ. ನನಗವನ ದರ್ಶನವೂ ಆಗಿತ್ತು; ಇಬ್ಬರೂ ಎಷ್ಟೋ ಮಾತುಕತೆಗಳನ್ನೂ ಆಡಿದ್ದೇನೆ!”

ಒಂದು ಕಾಜಿನ ಬಟ್ಟಲನ್ನು ಬರ್ನಾರ್ಡ್ ಬಂದುಗೊಳಿಸಿದ. ಕ್ಲಾಸನ್ನು ನಿಧಾನವಾಗಿ ಕೆಳಗಿರಿಸುತ್ತ ಅಚ್ಚರಿಯಿಂದ ಮಾತನಾಡಿದ: “ ಏನೆಂದಿರಿ? ವಿದ್ಯೋಹಿಗಳ ದಳಪತಿಯ ಭಿಟ್ಟಿಯಾಗಿತ್ತೇ ತಮಗೆ? ಅವನನ್ನು ಹಾಗೇ ಬಿಟ್ಟುಬಿಟ್ಟಿರಾ? ತಮ್ಮ ಸರ್ವನಾಶಕ್ಕಾಗಿ ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಿರುವ ವಿದ್ಯೋಹಿಯನ್ನು ಬಂಧಿಸಲಿಲ್ಲವೆ? ಆಶ್ಚರ್ಯ!”

“ ಇಲ್ಲ, ಅವನನ್ನು ಬಂಧಿಸಲಿಲ್ಲ. ಶಾಸನವಿರುದ್ಧವಾದ ಯಾವ ಕಾರ್ಯವನ್ನೂ ಅವನು ಮಾಡಿಲ್ಲವಲ್ಲ ಹಿಡಿಯಲಿಕ್ಕೆ? ಅಲ್ಲದೆ ಅವನು ಮಾಡುವುದನ್ನೆಲ್ಲ ಪ್ರಜೆಗಳ ಕಲ್ಯಾಣಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಮಾಡಿದ್ದಾನೆ. ಅದರಿಂದ ನಮ್ಮ ಸರ್ವನಾಶವೇ ಸಂಭವಿಸಿದರೂ ಅವನನ್ನು ದಂಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಮಾರ್ಗವೇ ಇಲ್ಲ.”

“ ಆದರೆ ಹಿಡಿದಿದ್ದರೆ ನಾವು ಅವನಿಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಶಾಸನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೆವು. ಅವನು ನಮ್ಮ ಶಾಸನವನ್ನು ಮೀರಿದ್ದಾನೆ, ಅವನಿಂದಾಗಿ ನಮಗೆ ಸದೇ ಪದೇ ಮುಖಭಂಗವಾಗಿದೆ, ಪೋಲಿಸ್ ಖಾತೆ ಕೈಲಾಗದ್ದೆಂದು ಜನರಿಂದ ಹೀಯಾಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಯುವರಾಜರೆ, ನನ್ನನ್ನು ಈ ಕಷ್ಟದಿಂದ ಉಳಿಸಿರಿ. ವಿದ್ಯೋಹಿಗಳ ದಳಪತಿಯಾರು, ಹೇಗಾದರೂ ಸಿಕ್ಕಲು, ಎಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಾನು, ಎಂಬುದನ್ನು ಹೇಳಿರಿ; ನನಗಿಷ್ಟು ಸಹಾಯ ಮಾಡಿರಿ. ಅವನನ್ನು ಹಿಡಿಯುವುದರಿಂದ ತಮಗೇ ಹೆಚ್ಚು ಕಲ್ಯಾಣವಾಗುವುದು, ನನಗಲ್ಲ. ತಮ್ಮ ಸ್ವಾರ್ಥರಕ್ಷಣೆಗಾಗಿಯೇ ನನ್ನ ದಿಷ್ಟು ಆಗ್ರಹ; ತೊಳಲಾಟ; ನನಗಾಗಿ ಅಲ್ಲ. ಹೇಳಿರಿ” ಎಂದು ಬೇಡಿಕೊಂಡ ಬರ್ನಾರ್ಡ್.

“ ನೀವು ಅವನನ್ನು ಬಂಧಿಸಬೇಕೆನ್ನುವರಾ? ಒಳ್ಳೇದು. ನನಗೊಪ್ಪಿತು ಆ ಕೆಲಸ. ಇನ್ನು ನಾಲ್ಕು ದಿನಗಳೊಳಗೆ—ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ

ಅನಿಷ್ಟವೇನೂ ಸಂಭವಿಸಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ-ಅವನನ್ನು ನಿಮ್ಮೆದುರು ತಂದು ನಿಲ್ಲಿಸುತ್ತೇನೆ. ಆದರೆ ನೀವೂ ನನಗೊಂದು ಮಾತು ಕೊಡಬೇಕು; ಅವನನ್ನು ಹಿಡಿಯುವ ಭಾರವನ್ನು ನನಗೊಪ್ಪಿಸಿ ನೀವು ಅಷ್ಟು ದಿನ ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನಿರ್ಲಿಪ್ತರಾಗಿ ಉಳಿಯಬೇಕು; ನಾನೇ ನಿಮ್ಮ ಪರವಾಗಿ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಮಾಡುವೆ. ಇಂದಿನಿಂದ ನಾಲ್ಕನೆಯ ದಿನ, ಏನಾದರೂ ಮಾಡಿ ವಿಧ್ಯೋಹಿಗಳ ದಳಪತಿಯನ್ನು ನಿಮ್ಮ ಮುಂದೆ ನಿಲ್ಲಿಸುವುದು ನನ್ನನ್ನು ಕೂಡಿತು. ಒಪ್ಪಿಗಿಯೆ ?”

“ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ ಅವನನ್ನು ನನ್ನೆದುರಿಗೆ ನಿಲ್ಲಿಸುತ್ತೀರೆಂಬುದಕ್ಕೆ ಪ್ರವಾಣವೇನು ?”

“ನನ್ನ ವಾತನೇ ನಂಬಬೇಕಲ್ಲದೆ ಬೇರೆ ಯಾವ ಹೊಣೆಯನ್ನೂ ಕೊಡಲಿಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ.”

“ನಿಮಗಿಷ್ಟು ದೃಢನಿಶ್ಚಯವದ್ದರೆ ಮೂರು ದಿನಗಳ ಅವಕಾಶವೇಕೆ ? ಇಂದು ರಾತ್ರಿಯೇ ಅವನನ್ನು ಹಿಡಿಯಲಿಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆ ? ಅವನನ್ನು ಇಲ್ಲಿಗೇ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬರಲು ಆಡ್ಡಿಯಿದೆಯೆ ?”

“ಈ ಕೆಲಸ ಅಷ್ಟು ಸಹಜವೆಂದು ಬಗೆಯಬೇಡಿರಿ. ನಾನು ಹೇಳಿದ್ದರಲ್ಲಿ ಒಂದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಸುಳ್ಳಲ್ಲ. ನೀವಿಷ್ಟು ದಿನ ಆಗದ ಪ್ರಯತ್ನದಲ್ಲಿ ತರುಗಿರಿ; ನಾನು ಕೇಳುವುದು ಮೂರೇ ದಿನ. ಇಷ್ಟು ಕಾಲ ಕಳೆದಿದ್ದೀರಿ; ಇನ್ನು ಮೂರುವಿನ ತಾಳುವುದು ದೊಡ್ಡದೆ ?”

“ತಮ್ಮ ಸೂಚನೆಯನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಆದರೆ ಈ ಕೆಲದಿನ ನಾನೇಕೆ ಸಿಕ್ಕಿಯನಾಗಬೇಕು ? ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿಯೇ ನನಗೆ ಕೂಡ ಅವನನ್ನು ಹಿಡಿಯುವ ಸುಸಂಧಿಯೊದಗಬಹುದು.”

“ಅದು ಬೇರೆ ಮಾತು. ಆದರೆ ಈ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ನೀವು ಆ ಕಸರತ್ತಿಗೆ ಕೈಹಾಕಬಾರದೆಂದು ನನ್ನಿಚ್ಛೆ; ಅದರಿಂದ ನನ್ನ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ವಿಘ್ನವಾಗುವ ಸಂಭವವಿದೆ.”

ಭೋಜನಾದಿ ಕಾರ್ಯಗಳು ಮುಗಿದ ಬಳಿಕ ಬರ್ನಾರ್ಡ್ ಕುರ್ಚಿಯಿಂದೇಳುತ್ತ “ತಾವು ಕರೆದಿದ್ದಿರೆಯೇ ನೂರು ಕೆಲಸ ಬದಿಗಿಟ್ಟು ಬಾದೆ; ಇಂದು ನನಗೆ ಊಟ ಸಿದ್ಧಗಳಿಗೆ ಪುರಸತ್ತೇ ಇರಲಿಲ್ಲ. ನಗರದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ತಮಗೆ

ತಿಳಿಯದ್ದಲ್ಲ. ಯಾವಾಗ ಗಲಭೆಯಿದ್ದೀತೋ ಹೇಳಲಿಕ್ಕೆ ಬರುವಂತಿಲ್ಲ. ನಾನಿನ್ನು ಹೊರಡುತ್ತೇನೆ. ನಾಲ್ಕುದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಮರೆಯದೆ ಅಷ್ಟು ಕೆಲಸ ಮಾಡಿರಿ.” ಎಂದು ನುಡಿದು ಹೊರಟುಹೋದ.

“ ನೀವು ಅವರಿಗೆ ಹೇಳಿದ ಮಾತಿನ ಅರ್ಥ ನನಗೆ ತೀಯಲಿಲ್ಲ! ’ ಬರ್ನಾರ್ಡ್ ಹೊರಟುಹೋದ ಬಳಿಕ ಮೇರಿಯೆಂದಳು.

ಜಾನ್ ಪಿಟರ್ಸ್ ನಕ್ಕು ಉತ್ತರವಿತ್ತ : “ ಈಗ ಅದನ್ನು ತೀದು ಕೊಳ್ಳುವ ಅಗತ್ಯವಿಲ್ಲ. ನೀನಿನ್ನು ಮನೆಗೆ ಹೋಗು. ಇಂದು ರಾತ್ರಿ ನಾನೊಂದು ಸಭೆಗೆ ಹೋಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅದನ್ನು ಮುಗಿಸಿಕೊಂಡು ನಿನ್ನಲ್ಲಿಗೆ ಬರುವೆ, ಕೆಲಸವಿದೆ.”

ಈ ಮಾತಿನ ಇಂಗಿತವೂ ಮೇರಿಗೆ ತಿಳಿಯಲಿಲ್ಲ. ಅವಳು ಯುವ ರಾಜನ ಮೊಗವನ್ನು ನೋಡತೊಡಗಿದಳು.

೨೯

ಅಂದೇ ರಾತ್ರಿ ಹಿಂದೆ ಬಣ್ಣಿಸಿದ ಹೋಟೆಲಿನ ಹನ್ನೆರಡನೆಯ ಕೋಣೆ ಯೊಳಗೆ ರಾಜದ್ರೋಹಿಗಳೇಳು ಜನ ಮಂದಸ್ವರದಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಎಲ್ಲರ ಮುಖಗಳೂ ಗಂಭೀರವಾಗಿದ್ದವು. ಯಾವುದೋ ಸಿಕ್ಕಟವತಿಯಾದ ವಿಸತ್ತಿನ ಭಯದಿಂದ ಎಲ್ಲರೂ ವ್ಯಾಕುಲರಾಗಿದ್ದರು ಅವರು ಕ್ರಾಂತಿಯ ವಿಷವಾಗಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತ ದಳಪತಿಗಾಗಿ ಕಾಯ್ದುಕೊಂಡಿದ್ದರು.

ಲೆವಿಟ್ ನುಡಿದ : “ ಎಷ್ಟೆಷ್ಟೋ ಸುದ್ದಿಗಳು ಬಂದಿವೆ ನಾವು ನಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯವನ್ನು ಬೇಗನೆ ನಿಶ್ಚಿತಗೊಳಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ರಾಜಯುವರಾಜರು ಜರ್ಮನಿಯೊಡನೆ ಗುಪ್ತಾಲೋಚನೆ ನಡೆಸಿದ್ದಾರೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಪ್ರತೀಕಾರದ ಯೋಜನೆ ಮಾಡುವುದು ಅತ್ಯಗತ್ಯ. ರಾಜಯುವರಾಜರಿಬ್ಬರ ಚೇವಿತವನ್ನು ಮುಗಿಸಿಬಿಡುವುದೇ ಲೇಸೆಂದು ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ನೀವು ಯಾರಾದರೂ ನನ್ನ ನೆರವಿಗೆ ಬಂದರೆ ಇಂಥ ರಾತ್ರಿಯೇ ಅರಮನೆಯನ್ನು ಹೊಕ್ಕು ಇಬ್ಬರನ್ನೂ ಗತಿಗಾಣಿಸುತ್ತೇನೆ. ಅವರಿಬ್ಬರ ಆತ್ಮಚಾರವು ಅಸಹನೀಯ ”

“ ಈ ಪ್ರಯತ್ನ ಸಫಲವಾಗುವುದು ಕಠಿನ; ಅರಮನೆಗೆ ಸರ್ಪಗಾವ ಲಿದೆ.” ಎಂದನೊಬ್ಬ ವಿದ್ರೋಹಿ.

“ ಅದಕ್ಕೇಕೆ ಹೆದರುವುದು ? ಅಗತ್ಯವಿದ್ದರೆ ನಾವು ನಾಲ್ಕೈದುನೂರು ವಂದಿಯನ್ನು ಚೋತೆಗೊಯ್ಯಬಹುದು. ನಮ್ಮ ದಳದಲ್ಲಿಯೆ ಆರಿಸಿದ ಕೆಲವೊಂದು ಜನರು ಸಂಗಡ ಇದ್ದರೆ, ಕಾವಲುಗಾರರನ್ನು ಘೋರಾರದಿಂದಲೇ ಹಾರಿಸಿಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಬಕುಶಃ ಅಷ್ಟು ಜನರನ್ನು ಕರೆದೊಯ್ಯುವ ಅಗತ್ಯವೂ ಉಂಟಾಗಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ;— ಕಾವಲುಗಾರರಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ನಮ್ಮ ದಳದವರಿದ್ದಾರೆ.” ಎಂದ ಲೆವ್ವಿಟ್.

ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ದಳಪತಿ ಮೆಲ್ಲಡಿಯಿಡುತ್ತ ಆ ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದ. ದಳಪತಿ ಎಂದ: “ ಮಹಾಶಯರೆ, ನಿಮ್ಮ ಹಂಚಿಕೆ ಸಾರ್ವತೆಂದು ಎನಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಯಾವ ಧೈರ್ಯದಿಂದ ನೀವಿಷ್ಟು ನಿಶ್ಚಿಂತರಾಗಿದ್ದೀರಿ ? ಆರಸನು ಇವತ್ತುನಾಲ್ಕು ಕಂಟೆಗಳಲ್ಲಿ ಎರಡು ಸಲ ಕಾವಲುಗಾರರನ್ನು ಬದಲಿಸುತ್ತಾನೆ. ಐವತ್ತು ಜನ ಹಳೆಯ ಕಾವಲುಗಾರರನ್ನು ತೆಗೆದಿದ್ದಾನೆ. ಅವರ ಬದಲು ಕಾವಲಿಗೆ ಬಂದ ಜನರು ಆರಸನ ಸ್ವಂತ ರಿಜಿಮೆಂಟಿನವರು; ಅವರು ರಾಜನಿಗಾಗಿ ಪ್ರಾಣಕೊಡಲಾ ಹಿಂಜರಿಯುವವರಲ್ಲ.”

“ ತಮ್ಮ ಸುದ್ದಿಯಿದು ಸತ್ಯವೆ ? ” ಎಂದು ಲೆವ್ವಿಟ್ ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದ. ಸದ್ಯದಲಪತಿಯ ಸುದ್ದಿಯನ್ನವಲಂಬಿಸಿ ನಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಅವನ ಮನಸು ಸಿದ್ಧವಿರಲಿಲ್ಲ. ಆರಮನೆಯ ಗುಟ್ಟುಗಳು ದಲಪತಿಗೆ ತಿಳಿಯುವ ಸಂಭವವಿಲ್ಲವೆಂದು ಅವನ ಭಾವನೆ.

ದಳಪತಿ ಹೇಳಿದ: “ ಸಂಪೂರ್ಣ ನಿಜ. ಆಲ್ಲದೆ ನಮ್ಮನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ವಾಗ್ವಾದಿತ್ತು- ನೀವು ರಕ್ತಪಾತವನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಬಾರದು, ಶಾಸನಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಪರಿವರ್ತಿಸಲು ನರರಕ್ತದಿಂದ ವಾಗ್ವಾದಿಭೂಮಿಯನ್ನೆರೆಯಲಾಗದು ಎಂದು ಆದರೂ ರಾಜಯುವರಾಜರ ಕೋಲಿಯ ಸಂಚು ನಡೆಸಿರುತ್ತೀರಿ. ಹಿಂದಿನ ವಚನದಂತೆ ನಡೆಯಲು ನೀವು ಸಿದ್ಧರಿಲ್ಲವೆ ? ನಿಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯವೇನು ? ”

ಲೆವ್ವಿಟ್ ಹೇಳಿದ: “ ನಾವೇನು ವಾಗ್ವಾದಿ ಮುರಿಯುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಆರಸನು ಅನ್ಯದೇಶದ ನೆರವಿನಿಂದ ಸಿಂಹಾಸನವನ್ನು ದಕ್ಕಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಪ್ರಯತ್ನ ನಡೆಸಿದ್ದಾನೆ. ಅವನನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸುವುದು ಹೇಗೆ ? ”

ದಳಪತಿ ಹೇಳಿದ: “ ಪ್ರಪಂಚದ ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲಿ ಹೀಗೆಯೇ ಆಗುತ್ತ ಬಂದಿದೆ. ಇದೇನು ಆಶ್ಚರ್ಯವಲ್ಲ. ಅಂಜುವ ಕಾರಣವೂ ಇಲ್ಲ. ಪ್ರಸಂಗವು ನೀವು ಭಾವಿಸಿದಷ್ಟು ಗುರುತರವಾಗಿಲ್ಲ. ರಾಜನು ಜರ್ಮನಿಯ ಸಹಾಯವನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಹವಣಿಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆ, ನಿಗೆ. ಆದರೆ ಇಡೀ ಯುರೋಪದ ಮಾತನ್ನು ಉಪೇಕ್ಷಿಸಿ, ಈ ಅಧಿಕ ಪ್ರಸಂಗದಲ್ಲಿ ಕೈಹಾಕುವಷ್ಟು ಸಾಹಸ ಜರ್ಮನಿಯಲ್ಲಿಲ್ಲ. ಯುರೋಪಿಗೆ ಯುರೋಪವೇ ನಮ್ಮ ಬೆನ್ನು ಕಟ್ಟುವುದು ಇತರ ಎಲ್ಲ ದೇಶಗಳೂ ಜರ್ಮನಿಯ ಅವ್ಯಾಪಾರವನ್ನು ದೂರ ನಿಂತು ಪಿಟ್ಟಿನ್ನುದೆ ಉದಾಸೀನ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡುವ ಸಂಭವವೇ ಇಲ್ಲ.”

ಈವರೆಗೆ ಮೌನವಾಗಿ ಕೇಳುತ್ತ ಕುಳಿತುಕೊಂಡಿದ್ದ ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕ ಈಗ ಮಾತನಾಡಿದ : “ ಮಹಾಶಯರೆ, ಇದು ನಿಮ್ಮ ಮನೋರಾಜ್ಯದ ಮಾತೋ, ಈ ಬಗ್ಗೆ ವಿಶೇಷ ವರ್ತಮಾನವೇನಾದರೂ ಉಂಟೆ ?”

“ ಅಲ್ಲ, ಇದು ನನ್ನ ಬರೀ ಎಣಿಕೆಯ ಮಾತಲ್ಲ. ವಿಶೇಷವಾರ್ತೆಯ ಆಧಾರವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ನಾನು ಹೀಗೆ ಹೇಳುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಇಂದಿನ ಸಂಜೆಯ ಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾದ ತಂತಿಸುದ್ದಿಯನ್ನೋದಿದರೆ ಎಲ್ಲ ತಿಳಿಯುವುದು. ಇಂದು ಇಳಿಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಇಂಜಂಡೇಶ್ವರನು ಮಂತ್ರಾಲೋಚನೆಯ ಸಭೆಗೆ ಉಪಸ್ಥಿತನಾಗಿದ್ದ ; ಆ ಬಳಿಕ ಫ್ರಾನ್ಸಿನ ರಾಯಭಾರಿ ಅವನನ್ನು ಸಂದರ್ಶಿಸಿದ ; ಇಲ್ಲಿನ ಅಂಗ್ಲರಾಯಭಾರಿ ಬಿಟ್ಟು ದಿಘೋಷವಾದ ತಂತಿ ಕೈಸೇರಿದ ತರುವಾಯವೇ ಇಂಜಂಡಿನ ಮಂತ್ರಿಮಂಡಲದ ಈ ಸಭೆ ಸೇರಿತ್ತು.”

“ ಎಂದರೆ ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಒಳ ರಾಜಕಾರಣದಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲೆಂಡು ಜರ್ಮನಿಗೆ ಕೈಹಾಕಗೊಡುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ನಿಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯವೇ ?” ಅಧ್ಯಾಪಕ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸ್ಪಷ್ಟೀಕರಣವನ್ನು ಪಡೆಯುವ ಅಪೇಕ್ಷೆಯಿಂದ ಕೇಳಿದ.

“ ಹೌದು, ಅದೇ ನಾನು ಹೇಳಿದ್ದು. ಜರ್ಮನಿ ಮುಂಗೈ ಕಸುವಿನಿಂದ ಇಲ್ಲಿ ಅಧಿಕಪ್ರಸಂಗತನ ಮಾಡಿದರೆ ಯುರೋಪಿನಲ್ಲಿ ಮಹಾಯುದ್ಧ ಅನಿವಾರ್ಯ. ಈಗ ಜರ್ಮನಿ ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧವಿಲ್ಲವೆಂದು ನನ್ನ ನಂಬುಗೆ.”

“ ಇಂಜಂಡ್-ಫ್ರಾನ್ಸುಗಳು ಜರ್ಮನಿಯ ರೆಲ್ವೆಕೇತತನಕ್ಕೆ ತಡೆಯೊಡ್ಡಿದರೆ, ಜರ್ಮನ್ ರಾಯಭಾರಿ ಪ್ರಿನ್ಸ್‌ಸುಯೇಸರು ಹಾಕಿದ ಹವಣಿಕೆ ಹಂಚಿಕೆ

ಗಳೆಲ್ಲಾ ವ್ಯರ್ಥವಾಗುವವು.” ಎಂದು ಆಧ್ಯಾಪಕನು ಸಮಾಧಾನದಿಂದ ನುಡಿದ.

“ ಇದರಲ್ಲಿ ಸಂದೇಹವೇನು ? ಈಗ ನನ್ನ ಮಾತು ಕೇಳಿ- ನೀವು ನನ್ನನ್ನು ನಿಮ್ಮ ದಳಪತಿಯೆಂದು ಅಂಗೀಕರಿಸಿದ್ದೀರಿ, ನನ್ನ ನಿರ್ದೇಶದಂತೆ ವರ್ತಿಸಲು ಒಪ್ಪಿದ್ದೀರಿ. ನಾನು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ, ಶಾಸನಪದ್ಧತಿ ಯನ್ನು ಬದಲಿಸಲು ಯಾವ ಉಪಾಯವನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಿದರೂ ರಕ್ತಪಾತ ಮಾತ್ರ ಮಾಡಲಾಗದು, ಯಾರನ್ನೂ ಕೊಲೆ ಮಾಡಲಾಗದು. ಆದಿರಲಿ. ಈಗ ರಾಜಯುವರಾಜರನ್ನು ಕೊಲ್ಲಲು ಹೊಂಚುಹಾಕುತ್ತಿರುವಂತೆ ನನ್ನ ಕಿವಿಗೆ ಬಿದ್ದಿದೆ. ನಮ್ಮ ದಳದಲ್ಲಿ ದೂರದೃಷ್ಟಿಯಿಲ್ಲದ, ಅಪಸ್ವಬುದ್ಧಿಯ ಯುವಕರು ಅನೇಕರಿದ್ದಾರೆ, ಅವರನ್ನು ಹಿಡಿಯುವುದು ನಿಮಗೆ ಕಠಿನವಾಗಿದೆ ಯೆಂಬುದನ್ನು ನಾನು ಒಪ್ಪುತ್ತೇನೆ. ಅವರಿಗೆ ನೆತ್ತರ ಆಸೆ ಪ್ರಬಲ ; ಆದರೂ ಹೇಗಾದರೂ ಮಾಡಿ ಅವರನ್ನು ಅಂಕೆಯಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಲೇ ಬೇಕು. ನಾನು ಮತ್ತೆ ನಿಮ್ಮನ್ನೆಚ್ಚರಿಸುತ್ತೇನೆ- ಹೊಸ ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟ್ ಸಭೆ ಸೇರುವ ಮುನ್ನ ನೀವು ನನ್ನ ಸಲಹೆಯನ್ನು ಮೀರಿ ನಡೆದರೆ, ಗುಪ್ತಹತ್ಯೆಗೆ ತೊಡಗಿದರೆ ಅಥವಾ ಅದಕ್ಕೆ ಆಶ್ರಯ ಕೊಟ್ಟರೆ ನಾನು ನಿಮ್ಮ ದಳದ ಹಿರಿಯತನವನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಬಿಡುತ್ತೇನೆ ; ಇಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ಇದಿರು ಸಂಗಡವನ್ನು ಸೇರಿ ಪ್ರತಿಭಟಿಸುತ್ತೇನೆ ; ತಿಳಿಯಿತೆ ? ”

ದಲಪತಿಯ ಮಾತು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿಯೇ ಇತ್ತು. ಯಾರಿಗೂ ತಿಳಿದು ಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಕಠಿನವಾಗರಲಿಲ್ಲ ಇದಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿವಾದಿಸಲು ಯಾರಿಗೂ ಎದೆ ಸಾಲಲಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲರೂ ನೀರವವಾಗಿ ಕುಳಿತರು.

ದಲಪತಿ ಗಂಭೀರವಾಗಿ ಮತ್ತೆ ಹೇಳತೊಡಗಿದ : “ ಹೊಸ ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟ್ ಸಭೆ ಸೇರಲು ಹೆಚ್ಚು ತಡವಿಲ್ಲ. ಇನ್ನು ಮೂರೇ ಮೂರು ದಿನಗಳ ಅವಕಾಶ. ಈ ಮೂರು ದಿನ ಮಾತ್ರ ತಾಳ್ಮೆಯಿಂದಿರಲಾರಿರಾ ? ಗ್ರಾಮೋ, ನನ್ನ ಮಾತು ಕೇಳಿರಿ.— ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟನ್ನು ಆರಂಭಿಸಲು ರಾಜರು ತಾವೇ ಬಂದರೆ. ಶಿಷ್ಟಾಚಾರದ ನಿಯಮದಲ್ಲಿ ಏನೂ ಕುಂದುಕೊರತೆ ಆಗಕೂಡದು ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಜೋಕೆಯಿಂದ ಕೆಲಸ ಸಾಗಿಸದಿದ್ದರೆ, ಏನಾದರೂ ತಪ್ಪು ತಡೆಯಾದರೆ, ನಮ್ಮ ಆಸೆಭರವಸೆಗಳೆಲ್ಲಾ ಮಣ್ಣುಗೂಡುವವು ; ಇಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ,

ಇಡೀ ಯುರೋಪಿನೆದುರು ನಾವು ಕೈಫಿಯಿತ್ತು ಒಪ್ಪಿಸಬೇಕಾಗುವುದು, ಮರೆಯಬೇಡಿರಿ. ಹಟಕ್ಕೆಬಿದ್ದು ಗಡಿಬಡಿಯಿಂದ ಏನಾದರೂ ಸಲ್ಲದ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿರಿ. ತರುಣ ವಿಪ್ಲವವಾದಿಗಳು ಸಂಪೂರ್ಣ ನಿಷ್ಕ್ರಿಯರಾಗಿಯೆ ಇರಬೇಕು ಹೊಣೆಯ ಅರಿವುಳ್ಳವರ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಆಯುಧ ಕೊಡಿರಿ. ಅನಿವಾರ್ಯ ಪ್ರಸಂಗದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಆಯುಧದ ಉಪಯೋಗ. ಬಹುಶಃ ಅದರ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಉಂಟಾಗಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. ಯುದ್ಧದ ಸಂಭವವಿಲ್ಲ. ನಾನು ಹೀಗೆ ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೆಂದರೆ, ಯಾರೂ ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ.”

“ಎಂದರೆ ಸೈನಿಕರೆಲ್ಲರೂ ನಮ್ಮ ದಳಕ್ಕೆ ಸೇರಿರುವರೆ?” ಲೆಫ್ಟಿಂಟ್ ಕೇಳಿದ.

“ಅವರು ತಮ್ಮ ದೇಶವಾಸಿಗಳ ಮೇಲೆ ಗುಂಡುಗಳನ್ನು ಸುರಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ರಾಜ ಮತ್ತು ಸೇನಾಪತಿ ಇಬ್ಬರೂ ಮಾತ್ರ ಸೈನಿಕರು ನಿಕರದಿಂದ ಕಾದುತ್ತಾರೆ, ಎದುರು ಪಕ್ಷದವರನ್ನು ಗುಂಡಿಕ್ಕಿ ಕೊಲ್ಲುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ನಂಬಿರುತ್ತಾರೆ. ಅವರ ಈ ತಿಳಿವಳಿಕೆ ಭ್ರಮೆಯೆಂಬುದರಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಷ್ಟೂ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲ ನನ್ನೊಡನೆ ಇನ್ನೇನಾದರೂ ಆಲೋಚಿಸುವುದಿದೆಯೆ?”

ಬಹಳ ಹೊತ್ತು ಯಾರೂ ಮಾತನಾಡಲಿಲ್ಲ. ಬೀದಿಯಲ್ಲಿ ಬಹುಜನರ ಸ್ವರ ಕೇಳಿಸಿತು. ಏನೆಂದು ನೋಡುವುದಕ್ಕೆ ಕೆಲವರು ಕಿಡಿಕಿಯ ಬಳಿ ಹೋದರು. ಅಸಂಖ್ಯ ನಾಗರಿಕರು ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಗೀತೆಗಳನ್ನು ಹಾಡುತ್ತ ನಗರಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆ ನಡೆಸಿದ್ದರು. ಅನೇಕರ ಕೈಗಳಲ್ಲಿ ಪತಾಕೆಗಳಿದ್ದವು. ‘ಸ್ವತಂತ್ರ ಬರ್ಜಿಲಂಡ್’ ಎಂದು ದೊಡ್ಡ ಅಕ್ಷರಗಳಿಂದ ಅವುಗಳಮೇಲೆ ಬರೆದಿದ್ದರು ಪಥಿಕರೂ ಅವರೊಡನೆ ಸೇರಿ ಮೆರವಣಿಗೆಯ ಭವ್ಯತೆಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುತ್ತಿದ್ದರು.

ಮೆರವಣಿಗೆ ಆ ಬೀದಿಯನ್ನು ದಾಟಿದ ಬಳಿಕ ಎಲ್ಲರೂ ಕಿಡಿಕಿಯಿಂದ ಸರಿದು ತಮ್ಮ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತರು. ಗ್ರಾನೋ ನುಡಿದ: “ಇವರು ಬರೀ ಬಾಯಿಮಾಡುತ್ತ ತಿರುಗಾಡುವವರೆಗೆ ಇವರನ್ನು ಯಾರೂ ತಡೆಯಲಾರರು; ಸ್ವೇಚ್ಛೆಯಿಂದ ಬಾಯ್ತುಂದಿ ತೀರಿಸಿಕೊಂಡು ಗಂಟಲ ಹರಿದುಕೊಳ್ಳಲಿ!”

* * * * *

ಅನೇ ರಾತ್ರಿ ಗಂಟೆಗೆ ಗ್ರೇಸಳ ಅಬಚಿಯ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಭೋಜನ

ಸವಾರಂಭವಿತ್ತು. ಒಂದರ ತರುವಾಯ ಯುವರಾಜನು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ಗ್ರೇಸಳನ್ನು ಹುಡುಕಾಡಿದ. ಅವಳಾಗ ಬರ್ನಾರ್ಡ್‌ನೊಡನೆ ಮಾತಾಡುತ್ತಿದ್ದಳು, ರಸ್ತೆಯ ರಾಯಭಾರಿ ಸಸಿಯದ್ದಲ್ಲಿಯೆ ನಿಂತು ಅವರ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದ. ಯುವರಾಜನು ಬರುತ್ತಲೆ ಗ್ರೇಸ್ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸಿ ಅಪ್ರಸನ್ನ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಅವನಕಡೆ ನೋಡಿದಳು.

“ ಏನು ಸವಾಚಾರ ? ಇಷ್ಟೇಕೆ ಗಂಭೀರಳಾಗಿದ್ದೀ ? ” ಅವಳು ತನ್ನ ಬಗ್ಗೆ ಅಸಂತುಷ್ಟಳಾದುದನ್ನರಿತು ಯುವರಾಜ ಕೇಳಿದ.

“ ನೀವು ಬರಲಿಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟೇಕೆ ತಡ ? ನಾನಂತೂ ನಿಮ್ಮ ಆಸೆಯನ್ನೇ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದೆ.” ಗಡಿಯಾಳವನ್ನು ನೋಡಿಕೊಂಡು ಗ್ರೇಸ್ ನುಡಿದಳು.

“ ತಪ್ಪಾಯಿತು, ಕ್ಷಮಿಸು. ಮತ್ತೇನಾವರೂ ಮಾತನಾಡುವುದಿದೆಯೆ ? ” ಯುವರಾಜ ಅನುತಪ್ತಸ್ವರದಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡಿದ.

“ ನೀವು ಬರ್ಜಮನ್ ಹೋಟೆಲಿನಲ್ಲಿ ಬರ್ನಾರ್ಡ್‌ರೊಡನೆ ಊಟಮಾಡಿರಾ ? ”

“ ಆ ಮಾತೇಕೆ ? ”

“ ಸಿಸ್ಮೊಂಡಿಗೆ ಮತ್ತೆ ಯಾರೊಡ್ಡರು ? ”

“ ನಿನ್ನೆದೂರಿಗೆ ಹೇಳತಕ್ಕಂಥವರು ಯಾರೂ ಇರಲಿಲ್ಲ ”

“ ಏತಕ್ಕೆ ಹೋಗಿದ್ದಿರಿ ಅಲ್ಲಗೆ ? ”

“ ಬರ್ನಾರ್ಡ್‌ರನ್ನು ಕೇಳು.”

“ ಅವರನ್ನೇಕೆ ಕೇಳಲಿ ? ಅವರು ತಮಗೆ ಬೇಕಾದಲ್ಲಿ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ; ಅದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವ ಅಗತ್ಯ ನನಗಿಲ್ಲ, ಅಧಿಕಾರವೂ ಇಲ್ಲ. ನಿಮ್ಮ ವಿಷಯವೇ ಬೇರೆ. ಸಿಸ್ಮೊಡನೆ ಒಬ್ಬಯುವತಿಯಿದ್ದಳೆಂದು ನನಗೆ ಗೊತ್ತಾಗಿದೆ.”

“ ಹೌದು. ನಿಜ ”

“ ನಮ್ಮಲ್ಲಿಯ ಸವಾರಂಭಕ್ಕೆ ಬರದೆ, ಒಬ್ಬ ಯುವತಿಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಹೋಟೆಲಿನಲ್ಲಿ ಉಂಡ ಕಾರಣವೇನು ? ”

ಈಗ ಯುವರಾಜನು ಗಂಭೀರಸ್ವರದಲ್ಲಿ ಉತ್ತರವಿತ್ತ: “ ಗ್ರೇಸ್, ಇನ್ನು ಮೂರು ದಿನಗಳ ತರುವಾಯ ಇದನ್ನು ಕೇಳಿದ್ದರೆ ನಿನಗೆ ಸರಿಯಾದ ಉತ್ತರ ಸಿಕ್ಕುತ್ತಿತ್ತು. ನಿನ್ನ ಮುಂದೆ ಹೇಳಬಾರದ್ದು ನನ್ನದೇನೂ ಇಲ್ಲ, ನಿಜ.

ಅದರೂ ಈಗ ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಉತ್ತರ ದೊರೆಯಲಾರದು. ನನ್ನ ಅನೇಕ ಕಾರ್ಯಗಳು ನಿನಗೇ ಒಡಪುಗಳಂತೆ ಕಾಣಬಹುದು. ಆದರೆ ಇನ್ನು ಮೂರುದಿನ ನಿನ್ನ ಕಾತೂಹಲವನ್ನು ಹತ್ತಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿರಬೇಕು. ಅದು ಅಂವಾಧ್ಯ. ನಿನಗೆ ಸಮ್ಮತವೋ ? ”

“ ಹಾಗೇ ಆಗಲಿ. ಆದರೆ ಅಷ್ಟು ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ, ಕಾಡು ಕಡೆ ಯುಕ್ಕಡದ ಹೋಟೆಲಿನಲ್ಲಿ ಕೆಲಗಂಟೆಗಳ ಸಮಯವನ್ನು ಒಬ್ಬ ಯುವತಿಯೊಡನೆ ಕಳೆದದ್ದಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾದ ಕಾರಣವನ್ನು ಹೇಳದಿದ್ದರೆ ನಾನೇನೂ ಬಿಡುವವಳಲ್ಲ. ನಿಮ್ಮಿಷ್ಟದಂತೆ ಮೂರು ದಿನ ಸಮಯ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ; ಈ ಮೂರು ದಿನಗಳ ತರುವಾಯ ಮಾತ್ರ ನೀವು ನನ್ನನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಮತ್ತೆಲ್ಲಿಯೂ ಊಟ ಮಾಡಲಿಕ್ಕಾಗದು.”

“ ಅದಕ್ಕೆ ನನ್ನ ಹದಿಸಾರಾಣಿ ಒಪ್ಪಿಗೆ.” ನಗುತ್ತ ಯುವರಾಜನು ನುಡಿದ. “ ಇನ್ನೊಂದು ವಿಷಯ. ಫ್ರೆಂಚ್ ರಾಯ ಭಾಂ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದರೆ ? ಎಲ್ಲಿದಾರೆ ? ”

“ ಆಗ್ಲೆ ರಾಯಭಾರಿಯೊಡನೆ ಮಾತಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಎಷ್ಟೋ ಗಂಟೆಗಳಾದವು, ಮಾತನಾಡುತ್ತಲೇ ಇದ್ದಾರೆ. ಈಪೂತ್ತು ಮುಗಿಯುತ್ತವೋ ಇಲ್ಲವೋ ಅವರ ಮಾತು ! ”

೩೦

ಮರುದಿನ ಪ್ರಾತಃಕಾಲದಲ್ಲಿ ರಂಜಧಾನಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ವಿಷಯವನ್ನು ಕುರಿತು ಮಹಾ ಆಂದೋಲನವೆದ್ದಿತು. ಎಲ್ಲ ಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಅದೆ ಮಾತು; ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಸೇರುವ ಜನರ ಕೂಟಗಳಲ್ಲಿ ಆ ವಿಷಯದ ಹೊರತು ಬೇರೆ ಚರ್ಚೆಯೇ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಮ್ಯಾಡಮ್ ಸೇಯರ್ಸ್—ಗ್ರೇಸಳ ಅಬಚಿ—ಬೇಗಿನ ಉಪಹಾರವನ್ನು ಮುಗಿಸಿ ಸಿಗಾರೇಟನ್ನು ಸೇದುತ್ತ ಪತ್ರಿಕೊಂದನ್ನು ಓದುತ್ತಿದ್ದಳು. ಕೆಲಹೊತ್ತು ಪತ್ರಿಕೆಯನ್ನು ನೋಡಿ, ಅಧೀರಭಾವದಿಂದ ಮೇಜಿನಮೇಲೆ ಅವನನ್ನೆಸೆದು ತನ್ನಷ್ಟಕ್ಕೆ ಎದುಕೊಂಡಳು: “ ಮನುಷ್ಯ ಇಷ್ಟು ಹೇಡಿಯೆಂದು ನಾನೊಮ್ಮೆಯೂ ಬಗೆದಿರಲಿಲ್ಲ. ಅಂಥ ಅನ್ಯಾಯವನ್ನು ಅವನೇಕೆ ಮಾಡಿದನು ? ”

“ ಯಾರಮ್ಮ ? ” ಇದೊರದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿದ್ದ ಗ್ರೇಸ್ ಕೇಳಿದಳು.

“ ಯುವರಾಜರು.”

“ ಅವರೇನು ಅನ್ಯಾಯ ಮಾಡಿದರು ? ”

“ ಅನ್ಯಾಯವಲ್ಲವೆ ? ಊರಲ್ಲಿ ದೊಂಬೆ ಎದ್ದುದನ್ನು ಕಂಡು ಜೀವ ದಂಚಿಕೆಯಿಂದ ಗೌಷ್ಠವಾಗಿ ಪ್ಯಾರಿಸಿಗೆ ಓಡಿಹೋಗಿದ್ದಾರೆ ! ಇಂಥ ಹೇಡಿಯನ್ನು ಎಲ್ಲಿಯೂ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ ಬಿಡು. ಮುದುಕ ದೊರೆಯೇ ಅವನಿಗಿಂತ ಎಷ್ಟೊ ಪಾಲಿಗೆ ಬೇಕು; ಅವನೇ ಧೈರ್ಯವಂತ. ಅವ್ಯಸ್ಥದಲ್ಲಿದ್ದದ್ದಾಗಲೆಂದು ಅರಮನೆಯಲ್ಲಿ ಸುಮ್ಮನಿದ್ದು ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ. ಓಡಿ ಹೋಗಲಿಲ್ಲ. ಮುದುಕನಿಗಿಂತ ಏಳುಕಡೆ, -ಯುವರಾಜನ ಹರಯ ಸುಟ್ಟಿತು ! ”

“ ನಿನ್ನ ಅನುಮಾನ ಸತ್ಯವಲ್ಲವೆಂದು ನನಗನಿಸುತ್ತದೆ. ನಿನ್ನೆ ರಾತ್ರಿ ಅವರೊಡನೆ ಎಷ್ಟೊ ಮಾತನಾಡಿದೆ. ಈ ವಿಷಯ ಅವರು ಹೇಳಲೇ ಇಲ್ಲ.”

“ ಹೇಳಿರಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ, -ಹೋದದ್ದಂತೂ ನಿಜವಷ್ಟೆ ? ಎಲ್ಲ ಸತ್ರಿಕೆಗಳೂ ಯುವರಾಜರ ಈ ನಡತೆಯನ್ನು ಹಿಂಸಾಳಿಸಿವೆ. ಅವರು ಇಂದು ರಾತ್ರಿ ಪ್ಯಾರಿಸಿನಲ್ಲಿ ಯಾವುದೊಂದು ಹೇಯಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಸೊಗಸು ಸೂರೆಗೊಳ್ಳಬಹುದೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ ರಾಜತಂತ್ರದ ಸ್ಪಷ್ಟಪಾತಿಯಾದ ನನಗೂ ಯುವರಾಜರ ಈ ನಡತೆಯಿಂದ ಅವರ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಸಿಕೆ ಹುಟ್ಟಿದೆ.”

ಬರ್ನಾರ್ಡ್ ಈ ಸುದ್ದಿಯನ್ನು ಕೇಳಿ, ತತ್ಕ್ಷಣವೇ ಅರಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ರಾಜನಿಗರುಹಿದ. ರಾಜನ ಪ್ರಕೃತಿಯಾಗ ಅತ್ಯಂತ ರುಕ್ಷನಾಗಿತ್ತು.

ಚಾನನ ಸುದ್ದಿಯೇ ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಅವನು ಏಕೆ ಓಡಿಹೋದನೆಂಬುದೂ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಹೋದವ ಇನ್ನು ತಿರುಗಿ ಬರುವುದೇ ಬೇಡ. ನಾನಿನ್ನು ಆ ಕುಲಾಂಗಾರನ ಮೋರೆಯನ್ನೇ ನೋಡಲಾರೆ” ಎಂದ.

“ ಪಕ್ಕನೆ ಅವರು ಹೀಗೆ ರಾಜ್ಯತ್ಯಾಗ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೇನು ಕಾರಣವೆಂದು ತಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಹೇಳಿಯೇ ಇಲ್ಲವೆ ? ” ಎಂದು ಕೇಳಿದ ಬರ್ನಾರ್ಡ್.

“ ಇಲ್ಲ. ಇಲ್ಲಿ ಏಲಾಸಕ್ಕೆ ಎಡೆಯಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೋಗಿದ್ದಾನು. ಪ್ರಾಣ ಭಯದಿಂದ ಓಡಿದನೋ ಹೇಗೋ ಹೇಳಲಾರೆ. ಆ ದೈವಗೇಡಿಯ ವ್ಯವಹಾರದಿಂದ ನಾನು ಮರ್ವಾಹತನಾಗಿದ್ದೇನೆ. ಅವನಿಷ್ಟು ಅಂಜುಬುರುಕನೆಂದು ಕನಸಿನಲ್ಲಿಯೂ ಎಣಿಸಿರಲಿಲ್ಲ.”

“ ಯುವರಾಜರಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಯಾವ ದೋಷಗಳೇ ಇದ್ದಿರಲಿ, ಅವರು ಹೇಡಿಯೆಂದು ನನಗೂ ಎನಿಸಿರಲಿಲ್ಲ; ಈಗಲೂ ಎನಿಸಿಲ್ಲ. ಯಾವುದೋ

ಗುಪ್ತ ಕಾರಸ್ಥಾನಕ್ಕಾಗಿ ಪ್ಯಾರಿಸಿಗೆ ಹೋಗಿರಬೇಕೆಂದೇ ನನ್ನ ನಂಬುಗೆ. ಆ ಕಾರಸ್ಥಾನವೇನೆಂದು ಗೊತ್ತಾಗಿದ್ದರೆ ಜಿನ್ನಾಗುತ್ತೆ.” ಎಂದ ಬರ್ನಾರ್ಡ್.

ಬರ್ನಾರ್ಡ್ ರಾಜನನ್ನು ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡ ತರುವಾಯ, ಕೆಲನಿಮಿಷಗಳಲ್ಲಿಯೆ ಜರ್ಮನ್ ರಾಯಭಾರಿ ತನ್ನ ತೀವ್ರಗಾಮಿ ಮೋಟರನ್ನು ರೆಂವ್ನುಡಿ ಸುತ್ತ ಅರಮನೆಗೆ ಬಂದ.

“ ಮಹಾರಾಜ, ಯುವರಾಜರ ಆಕಸ್ಮಿಕ ಅಂತರ್ಧಾನಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ವೇನೋ ತಿಳಿಯದ ಅವರು ಪ್ಯಾರಿಸಿಗೆ ಹೋಗಿದ್ದಾರೆಂಬುದು ಸತ್ಯವೆ ? ಅದಕ್ಕೇನಾದರೂ ರಾಜಕೀಯ ಉದ್ದೇಶವಿದೆಯೆ ? ” ಜರ್ಮನ್ ರಾಯಭಾರಿ ಪ್ರಿನ್ಸ್ ಸುಯೇಸ್ ರಾಜನನ್ನು ವಿಚಾರಿಸಿದ.

ರಾಜನು ಹತಾಶಭಾವದಿಂದ ಉತ್ತರವಿತ್ತ: “ ಅವನು ನನ್ನ ಸೋದರ ಪುತ್ರನೇನೋ ನಿಜ. ಆದರೆ ಅವನ ಸಮಾಚಾರ ನನಗಿಂತ ನಿಮಗೇ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ತಿಳಿದಿರುತ್ತದೆ. ನಿನ್ನೆ ರಾತ್ರಿ ನನಗೆ ಭೆಟ್ಟಿಯಾಗಿದ್ದ. ಎಲ್ಲಗಾದರೂ ಹೋಗುವೆನೆಂದೇನೂ ಹೇಳಿಲ್ಲ ನನ್ನೊಡನೆ ಯೋಚಿಸದೆಯೇ ಅವನು ಹಠಾತ್ ಹೋಗಿದ್ದಾನೆಂದ ಬಳಿಕ, ರಾಜಕೀಯ ತಂತ್ರಕ್ಕಾಗಿ ಹೋಗಿದ್ದಾನೆಂದು ತೋರುವುದಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ದೇಶದ ರಾಜಕೀಯ ವಾತಾವರಣದಲ್ಲಿ ಮೋಡಗಳು ಕಗ್ಗವಿದ್ದರೂ ರಾಜಕುಟುಂಬಕ್ಕೆ ಪ್ರಾಣಸಂಕಟವೊದಗುವ ಸಂಭವ ತುಂಬ ಇದ್ದರೂ, ನಮ್ಮ ನಿಮ್ಮ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯಂತೆ ಕೆಲಸವಾದರೆ ತೀವ್ರವೆ ಕುತ್ತ ಉಂಟಾಗುವುದೆಂದು ತಿಳಿದೂ ತಿಳಿದೂ ಅವನೇಕೆ ಓಡಿ ಹೋದನೋ ಹೇಗೆ ತಿಳಿಯಬೇಕು ? ಅವನು ಓಡಿಹೋದದ್ದರಿಂದ ನಾನೊಳ್ಳೇ ನೀಕಲಾಟದಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದಿದ್ದೇನೆ.”

“ ತಾವು ಬೆದರುವ ಕಾರಣವಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಸಂಕಲ್ಪದಂತೆ ಎಲ್ಲ ಕಾರ್ಯಗಳೂ ನೆರವೇರುವವು, ವಿದ್ರೋಹಿಗಳಿಗೆ ತಕ್ಕ ಶಾಸನವಾಗುವದು. ಆದರೆ ಈ ಪ್ರಸಂಗದಲ್ಲಿ ಯುವರಾಜರು ಓಡಿ ಹೋದದ್ದು ಮಾತ್ರ ವಿಹಿತವಾಗಲಿಲ್ಲ. ನಾವಿವರಿಗೂ ತಮಗೆ ಭಯವೆ ? ” ಎಂದ ಪ್ರಿನ್ಸ್ ಸುಯೇಸ್.

“ ಆದರೆ ನನಗೆ ಅಷ್ಟೊಂದು ಭಯವಾಗಲಿಲ್ಲದು. ತಮ್ಮ ಸೈನ್ಯ ನಾಲಾಳು ಗಂಟೆಗಳಲ್ಲಿ ರಾಜಧಾನಿಯನ್ನು ತಲುಪಲಾರದು. ಅದು ಬರುವುದ

ರೋಗೇ ವಿಸ್ತೋಹಿಗಳು ಅರಮನೆಯನ್ನು ಮುತ್ತಿ ನನ್ನನ್ನು ಕೊಂಡುಬಿಟ್ಟರೆ, ಆಮೇಲೆ ತಮ್ಮ ಸೇನೆ ಬಂದು ಏನು ಪ್ರಯೋಜನ ? ”

“ ನಾನು ಸುಯಾಗಿ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಿದ್ದೇನೆ ; ನಮ್ಮ ಸೇನೆ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ರಾಜಧಾನಿಗೆ ಬಂದು ಒದಗುವುದು, ಸ್ಪಂದೇಹವೇ ಬೇಡ. ಈ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಯವರಾಜರು ಪ್ಯಾರಿಸಿಗೆ ಹೋಗದಿದ್ದರೇ ನೆಟ್ಟಗಿತ್ತು. ಇಂಗ್ಲಂಡಿನ ರಾಜರಾಣಿಯರು ಗುಟ್ಟಾಗಿ ಪ್ಯಾರಿಸಿಗೆ ಹೋಗಿದ್ದಾರೆಂದು ತಾವು ಓದಿಲ್ಲವೇ ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ? ನಿನ್ನ ನಸುಕಿನಲ್ಲಿ ಅವರು ಹಠಾತ್ ಲಂಡನಿನಿಂದ ಹೊರಟರಂತೆ. ಆ ಸುದ್ದಿ ಮೊದಲು ಯಾರಿಗೂ ಗೊತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ ”

“ ನಾನು ಪತ್ರಿಕೆ ಓದಿಲ್ಲ. ನಿಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯವೇನು ? ಇಂಗ್ಲಂಡಿನ ರಾಜರ ಪ್ಯಾರಿಸ್ ಗಮನಕ್ಕೂ ಜಾನನ ಪಲಾಯನಕ್ಕೂ ಸಂಬಂಧವಿದೆ ಎನ್ನುವಿರಾ ? ”

“ ಆ ಬಗ್ಗೆ ನನಗೆ ಸಂದೇಹವೇ ಇಲ್ಲ ಆದರೆ ನಮ್ಮ ರಾಜರು ಈ ಸುದ್ದಿಯಿಂದ ವಿಚಲಿತರಾದಾರಿಂದು ನನಗೆನಿಸುವುದಿಲ್ಲ.”

“ ನಮ್ಮ ಜಾನನನ್ನು ನನ್ನಂತೆ ನಿಮ್ಮ ರಾಜರು ಸರಿಯಾಗಿ ತಿಳಿದು ಕೊಂಡಿದ್ದರೆ ಅವನ ಪ್ಯಾರಿಸ್ ಗಮನದಿಂದ ಅವರು ಕೊಂಚವೂ ಉತ್ಕಂಠಿತರಾಗಲಾರರು.”

“ ಯವರಾಜರು ಹೊರಟುಹೋಗುವ ಮೊದಲು ಇಂಗ್ಲಂಡ್ ರಾಯಭಾರಿಯ ಭೇಟಿ ಅವರಗಾಗಿತ್ತೆ ? ” ಜರ್ಮನ್ ರಾಯಭಾರಿ ಕೇಳಿದ.

“ ಸರ್ ಚಾರ್ಲ್ಸ್ ನನ್ನನ್ನು ಕಾಣಲೆಂದು ಎರಡು ದಿನ ಅರಮನೆಗೆ ಬಂದಿದ್ದರು. ಅವರ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ಅರಿತುಕೊಂಡು ನಾನು ಮೊದಲೇ ಎಚ್ಚರುಗೊಂಡಿದ್ದೆ. ಅವರನ್ನು ನನ್ನ ಹತ್ತಿರವೇ ಬರಗೊಡಲಿಲ್ಲ.” ರಾಜನೆಂದ.

“ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದಿರಿ. ಅವರಿಗೆ ದರ್ಶನವಿತ್ತಿದ್ದರೆ ನಮ್ಮ ಸಂಕಲ್ಪಕ್ಕೆ ಅಡ್ಡಿಯುಂಟಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ನಾವು ತಮ್ಮ ನೆರೆಯವರು, ಹಿತಚಿಂತಕರು. ನೆರೆ ಮನೆಯವರಿಗೆ ವಿಪತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಸಹಾಯವಾಡುವುದು ನಮ್ಮ ಧರ್ಮವೆ. ಈ ವ್ಯಾಪಾರದಿಂದ ಯುರೋಪಿನ ಯಾವ ರಾಜ್ಯವಾದರೂ ಧೈರ್ಯಚ್ಯುತನಾದರೆ ಅದನ್ನು ಯಾರೂ ಸಮರ್ಥಿಸಲಾರರು. ಅದು ಹಿಂಸಕರ ಕೆಲಸ, ಹಿಂಸೆಯೇ ಇಂಥ ಆಪತ್ತಿಗೆ ಕಾರಣ. ಆದರೆ ನಾವು ಯಾರಿಗೂ ಹೆದರುವುದಿಲ್ಲ.

ಪ್ರಿಂಚ್‌ಗು ಕದನಕ್ಕೆ ನಿಂತರೆ ನಾವು ಹಿಂಜರಿಯುವೆವೆ? ಉಪಸಾಗರದ ಮತ್ತು ಉತ್ತರಸಾಗರದ ಹಡಗುಪಡೆಗಳು ಒಂದಾಗಿವೆಯೆಂದು ಸುದ್ದಿ ಪ್ರಕಟವಾಗಿದೆ; ಫ್ರಾನ್ಸಿನ ಸೈನ್ಯ ಸೀಮಾಂತಕ್ಕೆ ಸಾಗುತ್ತಿದೆಯೆಂದೂ ವದಂತಿಯಿದೆ ಇದರ ನಿಜವಾದ ಉದ್ದೇಶವೇನೆಂದು ಯಾರು ಹೇಳಬಲ್ಲರು? ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಗಡಿಯಲ್ಲಿ ತಾವು ತಾವು ಬೇಕಾದ್ದು ಮಾಡಬಹುದು. ಆದಕ್ಕೆ ಯಾರೂ ಅಕ್ಷೇಪವೆತ್ತಲು ಬರಲಾರದು. ಆದರೆ ಇನ್ನೊಂದು ಪ್ರಶ್ನೆ-ತಮ್ಮ ಸೋದರರ ಮಗನಿಗೂ ಸರ್ ಚಾರ್ಲಸ್‌ನಿಗೂ ಗೆಳೆತನವುಂಟೆ?"

“ ಅಷ್ಟು ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಅವರಿಬ್ಬರಲ್ಲಿಯೂ ಗೆಳೆತನವಿಲ್ಲವೆಂದು ತೋರುತ್ತದೆ. ಜಾನ್ ಸ್ವಚ್ಛಂದ ಮನುಷ್ಯ, ಅಸ್ಥಿರಮತಿ; ಸರ್ ಚಾರ್ಲಸ್‌ನೋ ಒಳ್ಳೇ ಸುಶೀಲರು. ಅವರು ಈ ದುಃಖಲನೂಡನೆ ಸೇರುವ ಸಂಭವವಿಲ್ಲ ನಾನಂತೂ ಅವರಿಬ್ಬರೂ ಒಟ್ಟಿಗಿದ್ದದ್ದನ್ನು ಎಂದೂ ನೋಡಿಲ್ಲ.”

ಜರ್ಮನ್ ರಾಯಭಾರಿ ಕಿಂಚಿತ್ ಉತ್ಕಂಠಿತನಾದ. “ ತಾವು ಹೇಳುವುದು ಸತ್ಯವಿದ್ದೀತು ಆದರೆ ಮೊನ್ನೆ ಸರ್ ಚಾರ್ಲಸ್‌ನು ಯುವರಾಜರೊಡನೆ ಅವರ ಮೋಟಾರಿನಲ್ಲಿಯೆ ತಿರುಗಾಡುತ್ತಿದ್ದರೆಂದು ಕೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಅದನ್ನು ಬಹಳ ಜನರು ನೋಡಿಸರಂತೆ.” ಎಂದ

ರಾಜನು ಗಂಭೀರನಾಗಿ ಉತ್ತರವಿತ್ತ : “ ಪ್ರಿನ್ಸ್ ಇಂಥ ಸಾಮಾನ್ಯ ವಿಷಯಕ್ಕಾಗಿ ತಲೆ ಕೆಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಡಿರಿ ನಮ್ಮ ಹುಡುಗ ಶುದ್ಧ ಎಡು ಕಾಲಿನ ಕತ್ತೆ ಬ್ರಹ್ಮ ಅವನಿಗೊಂದು ಬಾಲ ಹಚ್ಚುವುದಕ್ಕೆ ಮರುದ್ದಾನೆ. ಅಷ್ಟೆ, ಅವನು ಯಾರೊಡನೆಯೂ ರಾಜಕಾರಣದ ಮಾತನಾಡಿಯಾನೆಂದು ಕನಸಿನಲ್ಲಿಯೂ ಎನಿಸುವಂತಿಲ್ಲ. ಅವನು ಏನು ವಿಲಾಸಲೀಲಾಪ, ದ-ರಾಚಾರಿ ಎಲ್ಲಿಯೂ ಇಲ್ಲ. ಅವನು ನೋಡಿದ-ಈಗ ಇಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ಗೊಂದಲವೆದ್ದಿದೆ, ತನ್ನ ವಿಲಾಸ ವಿನೋದಕ್ಕೆ ತೊಂದರೆ; ಎಂತಲೆ ಗಾಳಿ ಬದಲಿಸಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿ ಹೋಗಿದ್ದಾನೆ. ಅಲ್ಲಿ ಅವನು ಮೊಗಸು ಸೂರೆಗೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ರಾಜನೀತಿಯ ವಿಚಾರಕ್ಕೆ ಅವನ ಮನಸಿನಲ್ಲಿ ಎಡೆ ಸಿಕ್ಕಿರತೆಂದು ಭಾವಿಸಲೇ ಬೇಡಿರಿ.”

“ ಸರಿ. ಸಂತೋಷ.”

ಅಂದೇ ಆಪರಾ ಹ್ನು ದಲ್ಲಿ ಬ್ಯಾರನ್ ಬರ್ನಾರ್ಡ್ ಮ್ಯಾಡಂ ಸೇಯರ್ಸಳ ಭಿಟ್ಟಿಗೆ ಹೋದ. ಪಕ್ಕನೆ ಅವನೇಕೆ ಬಂದನೆಂದು ಆಕೆಗೆ ಗೊತ್ತಾಗಲಿಲ್ಲ. ಆದರೂ ಅವಳು ಶಿಷ್ಟಾಚಾರದಂತೆ ಅವನನ್ನು ಬರಮಾಡಿಕೊಂಡಳು. ಅವಳೊಡನೆ ನಾಲ್ಕು ಮಾತುಕತೆಯಾಡಿ ಬ್ಯಾರನ್ ಗ್ರೇಸಳ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ಕುಳಿತ. ಏನೋ ವಿಷಾದ ಅವಳ ಮುಖವನ್ನು ಬಾಡಿಸಿತ್ತು.

ಹಾಗೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತ ಬರ್ನಾರ್ಡ್ ಅವಳಿಗೆಂದ : “ ಒಂದೆರಡು ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ಗುರುತಿಸುವುದು ಕಠಿನ ಅಂದು ರಾತ್ರಿ ಯುವರಾಜರ ಶಾರ್ಯಸಾಹಸಗಳನ್ನು ಕಂಡು ನಾವೆಲ್ಲ ಮುಗ್ಧರಾಗಿದ್ದೆವು. ಆದರಿಗ ಅವರು ಹೀಗೆ ಒಮ್ಮೆಲೆ ಅವಿಚಾರಿಗಳಂತೆ ವರ್ತಿಸಿದ್ದನ್ನು ಕಂಡರೆ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ.”

ಗ್ರೇಸ್ ಮುಖವೆತ್ತಿ ನೋಡಿ, “ ತಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯವೂ ಯುವರಾಜರು ಪ್ರಾರಿಸಿಗೆ ಓಡಿಹೋಗಿದ್ದಾರೆಂದೇ ?” ಎಂದು ಕೇಳಿದಳು.

“ ಹಾಗಲ್ಲದೆ ಮತ್ತೇನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು ? ಅವರ ಆಕಸ್ಮಿಕ ಅಂಶಧಾನಕ್ಕೆ ಬೇರೆ ಕಾರಣವೇ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ಇನ್ನೆರಡು ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಸುಕಟವೊದಗುವುದೆಂಬುದನ್ನು ಅರಿತೇ ಯಾರಿಗೂ ತಿಳಿದಂತೆ ರಾಜ್ಯತ್ಯಾಗ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಇದಕ್ಕೆ ಪ್ರಾಣಭಯವೆನ್ನದೆ ಏನೆನ್ನಬೇಕು ?”

ಗ್ರೇಸ್ ಶೂನ್ಯವೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡುತ್ತ ಕೋಚ ಹೊತ್ತು ಮಾನವಾಗಿದ್ದು ನುಡಿದಳು : “ ನಾನಿಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಸಬಳು. ಇಲ್ಲಿಯ ರಾಜಕೀಯ ಅಡೋಲನದ ವಿಷಯವೇ ಯಾವುದೂ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಯುವರಾಜರು ಹೆದರಿಕೊಂಡು ಓಡಿಹೋಗಿದ್ದಾರೆಂದು ನಾನೇನು ಬಲ್ಲೆ ? ಆದರೆ ಬೇರೆ ಉದ್ದೇಶವಿರುವುದು ಅಸಂಭವವೇನು ?”

“ ಯುವರಾಜರು ತಮ್ಮ ಗಮನದ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ನಿಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಹೇಳಿ ಹೇಳಿಲ್ಲವೆ ? ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಬಹಳ ವಿಶ್ವಾಸ. ಅವರು ಹೋಗುವ ಮುಂದೆ ನಿವಗೆ ಹೇಳದೆ ಹೋಗಿದ್ದಾರೆಂದು ಎನಿಸುವುದಿಲ್ಲ.”

“ ಇಲ್ಲ ರಾಯರೆ, ತಾವು ಹಾಗೆ ಭಾವಿಸುವುದು ತಪ್ಪು. ಅವರ ನನ್ನ ಗುರುತು ಹೆಚ್ಚು ದಿನದ್ದಲ್ಲ. ಹೀಗಿರಲು ಅವರು ನನ್ನೊಡನೆ ತಮ್ಮ ಮನದೊಳಗಿನ ಗುಟ್ಟನ್ನು ಒಡೆದು ಆಡುವರೆಂದು ತಿಳಿಯುವುದು ಅಸಂಗತ. ’

ಬಳಿಕ ಬರ್ನಾರ್ಡ್ ತಿರುಗಿಮುರುಗಿ ಹಲವು ಪರಿಯಿಂದ ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದ. ಯಾವ ವಿಷಯವೂ ಹೊರಡಲಿಲ್ಲ ಕೊನೆಗೆ ನಿರುಪಾಯನಾಗಿ ವಿಷಣ್ಣ ಚಿತ್ತದಿಂದ ಹೊರಟುಹೋದ. ಯುವರಾಜನ ಆಕಸ್ಮಿಕ ಅಂತರ್ಧಾನದಿಂದ ಗ್ರೇಸಳ ಮನಸಿಗೆ ವೆಟ್ಟುತಗಲಿದೆಯೆಂದು ಆ ನಾತುಕತೆಯಲ್ಲಿ ಬರ್ನಾರ್ಡನಿಗೆ ನಿಸಿತು. ಯುವರಾಜನು ಅವಳನ್ನು ಕಂಡು ಮಾತಾಡಿ ಹೋಗಿದ್ದರೆ ಅವಳು ಖಿನ್ನಳಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ; ಈ ವ್ಯಾಘ್ರದಿಂದ ಎಲ್ಲರಂತೆ ಗ್ರೇಸಳಿಗೂ ವಿಸ್ಮಯವಾಗಿದೆಯೆಂದು ಬರ್ನಾರ್ಡ್ ತಿಳಿದುಕೊಂಡ.

ಬರ್ನಾರ್ಡ್ ತನು ಚಾಚುಡಿಗೆ ಹೋಗಿ ಟೆಲಿಫೋನಿನಲ್ಲಿ ಪ್ಯಾರಿಸಿನಲ್ಲಿದ್ದ ರಿಕಾರ್ಡಿಯೊಡನೆ ಮಾತನಾಡಿದ.

“ ಮಿ. ರಿಕಾರ್ಡೆ, ನನ್ನ ಮೊದಲಿನ ಸುದ್ದಿ ನಿಮಗೆ ತಲುಪಿತೆ ? ”

“ ತಲುಪಿತು.”

“ ನಮ್ಮ ಮಿತ್ರರು ಎಲ್ಲಿ ಇಳಿದಿದ್ದಾರೆ ? ”

“ ಹೋಟೆಲ್ ಒಜ್ಜಲ್ಲಿ. ಅರ್ಧಗಂಟಿ ಮಾತ್ರ ಅಲ್ಲಿದ್ದರು ಬಳಿಕ ಕೆಫೆ-ಡಿ-ಪ್ಯಾರಿಸ್ಗೆ ಊಟಕ್ಕೆ ಹೋದರು.”

“ ಹೋಟೆಲಿನಿಂದ ಯಾರಿಗಾದರೂ ಕಾಗದ ಬರೆದಿದ್ದಾರೆಯೆ ? ”

“ ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ, ಇಲ್ಲಿಯ ಆಂಗ್ಲರಾಯಭಾರಿ ಭವನಕ್ಕೆ ಜಾರ್ಜ್ ಹ್ಯಾರಿಂಗ್ಡನ್ನರಿಗೆ ”

ಕೇಳಿ ಬರ್ನಾರ್ಡ್ ಸ್ತಂಭಿತನಾದ. ಮರುಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಸಾವರಿಸಿಕೊಂಡು “ ಎಡ್ವರ್ಡ್ ದೊರೆ ಈಗ ಪ್ಯಾರಿಸಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದಾರೆಯೆ ? ” ಎಂದು ಕೇಳಿದ.

“ ಹೂಂ.”

“ ನಮ್ಮ ಮಿತ್ರರ ಹಿಂದೆ ಗುಪ್ತಚಾರರು ತಿರುಗುತ್ತಾರೆಯೆ ? ”

“ ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ. ಆದರೆ, ಸುಮಾರು ಒಂದು ಗಂಟೆಯಾಯಿತು ನಮ್ಮ ಮಿತ್ರರು ಭೋಜನಾಲಯವನ್ನು ಸೇರಿ; ಆಮೇಲೆ ಯಾವ ಹೊಸಸುದ್ದಿಯೂ ಇಲ್ಲ.”

“ ಹೊಸ ಸುದ್ದಿ ಬಂದೊಡನೆ ನನಗೆ ತಿಳಿಸಿರಿ. ಮರೆಯಬೇಡಿರಿ, ಈ ಸವಾಚಾರ ಒಳ್ಳೆ ಅಗತ್ಯದ್ದು.”

ಘೋನಿನ ಯಂತ್ರವನ್ನು ಕೆಳಗಿಳಿಸಿ ಬರ್ನಾರ್ಡ್ ತನ್ನ ಸನದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಐದು ನಿಮಿಷ ವ್ಯಕ್ತ ಆಗಿದ್ದೀತು; ಅದು ಮತ್ತೆ ಟ್ರಿಬ್ಯಾ ಟ್ರಿಬ್ಯಾ ಎಂದು ಕರೆಯಿತು. ಆತನದ್ದು ಯಂತ್ರವನ್ನು ಕೆವಿಗೆ ಹಿಡಿದ.

“ಯಾರು, ಬರ್ನಾರ್ಡ್‌ರೆ? ನನ್ನ ದನಿಯನ್ನು ಗುರುತಿಸುವಿಲ್ಲವೆ?” ಆಕಡೆಯಿಂದ ಶಬ್ದ ಬಂದಿತು.

ಸ್ವರ ರಿಕಾರ್ಡಿಯಲ್ಲ ಹಾಗಾದರೆ ತನ್ನಂಥ ಆಪರಿಚಿತನೊಡನೆ ಮಾತನಾಡುವವರು ಯಾರಿರಬಹುದೆಂದು ಬರ್ನಾರ್ಡ್‌ನಿಗೆ ಕುತೂಹಲವುಂಟಾಯಿತು. ಆದರೂ “ತಾವು ಯಾರೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ; ಎಲ್ಲಿಂದ ಮಾತಾಡುತ್ತಿರುವಿರೋ ಅದೂ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಅದನ್ನೆಲ್ಲ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವ ಅಗ್ರಹವೂ ನನಗಿಲ್ಲ.” ಎಂದ

“ನಿಮಗಿರಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ ಅಗತ್ಯ. ಆದರೆ ಅದನ್ನೆಲ್ಲ ತಿಳಿಸಬೇಕೆಂದು ನನಗೇ ಸ್ವಲ್ಪ ಅಗ್ರಹವುಂಟು. ಹೇಳಿಬಿಡುತ್ತೇನೆ. ನನ್ನ ಹೆಸರು ಬಜಿಲ್‌ಯಾಂಡಿನ ಯುವರಾಜ ಜಾನ್ ವ್ಹಲಿಂಟಾಯಿನ್. ನನ್ನ ಸುತ್ತ ನಿರ್ವೇಕೆ ಬೆನ್ನು ಹತ್ತಿರುವಿರೆಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ನನ್ನ ಹಿಂದೆ ಗ್ರಹಚಾರ ಶನಿಗಳನ್ನು ತಿರುಗಿಸುವುದೇಕೆ?” ಬಂದು ಆ ತುದಿಯಿಂದ ಪ್ರಶ್ನೆ.

“ಸ್ವದೇಶವು ಸಂಕಟಗ್ರಸ್ತವಾಗಿರುವಾಗ ತಾವೇಕೆ ಓಡಿಬಂದಿರುವೆನು ನಾನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಲಿಚ್ಛಿಸುತ್ತೇನೆ.”

“ಯಾವಾಗ ಎಲ್ಲಿ ಬೇಕೆಲ್ಲಿ ನಾನು ಹೋಗಬಲ್ಲೆ. ನನ್ನ ಇಚ್ಛೆಗೆ ಯಾರ ಯಾವ ನಿಯಂತ್ರಣವೂ ಇಲ್ಲ. ನಾನು ಬಂದುದರಿಂದ ಯಾರಿಗೂ ಯಾವ ಸಷ್ಟವೂ ಆಗಿಲ್ಲ. ನಾನೀಗ ಬೇರೆ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿದ್ದೇನೆ. ಇಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಬೆನ್ನಿಗೆ ಆಳುಗಳನ್ನು ಹಚ್ಚಿರುವುದು ಆತಂಕಕಾರಿ. ಇನ್ನು ಮೇಲೆ ನಿಮ್ಮ ಜನ ನನ್ನನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿದರೆ ಅವರ ಗತಿ ನೆಟ್ಟಗಾಗಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ, -ಹೇಳಿರುತ್ತೇನೆ.”

“ಅವನನ್ನು ಹಿಡಿಯಲಿಕ್ಕಿ ಆದರೆ ತಾನೆ? ಅವನು ಕೈಗೆ ಸಿಕ್ಕರೆ ಬೇಕಾದ್ದು ಮಾಡಬಹುದು, ನನ್ನದೇನೂ ಆಡಿಯಿಲ್ಲ. ನಿಮ್ಮ ಹಿಂದೆ ಅಂಥ ಹೆಡ್‌ರನ್ನು ಬಿಟ್ಟಿಲ್ಲ. ನಾನು ಅವಿರಲಿ. ನನ್ನೊಂದು ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಉತ್ತರ ಕೊಡುವಿರಾ?”

“ ಒಂದು ಮಾತ್ರ. ಏನದು ಪ್ರಶ್ನೆ ? ”

“ ಆಂಗ್ಲ ರಾಯಭಾರಿಯ ಚಾವಣಿಗೆ ತಾವಿಂದು ಮುಂಜಾನೆ ಬರೆದ ಕಾಗದದ ಇಂಗಿತವೇನು ? ”

“ ಆದೊಂದು ಆಮಂತ್ರಣ ಪತ್ರಿಕೆ. ”

“ ಆಮಂತ್ರಣ ಸ್ವೀಕೃತವಾಯಿತೆ ? ”

“ ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ. ನಿಮ್ಮ ಕಡೆಯ ಹೊಸಸುದ್ದಿಯೇನು ? ”

“ ಹೊಸದೇನೂ ಇಲ್ಲ. ತಾವು ಯಾವಾಗ ತಿರುಗಿ ಬರುವಿರಿ ? ”

“ ನಿಶ್ಚಿತಿಯಿಲ್ಲ. ”

೩೧

ಇಂಗ್ಲಂಡಿನ ರಾಜ್ಯನೌಕೆಯ ಕರ್ಣಧಾರನೊಡನೆ ಬರ್ಜಲಂಪಿನ ಯುವರಾಜ ಜಾನ್ ವ್ಲೆಂಟೈನನ ಪರಾಮರ್ಶೆ ನಡೆದಿತ್ತು.

“ ಯುವರಾಜ, ನನ್ನನ್ನು ಕಾಣುವುದಕ್ಕೆಂದೇ ನೀವು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿ ಬಂದಿದ್ದೀರಾ ? ”

“ ತಮ್ಮನ್ನು ಮತ್ತು ಮಿ. ಕಯೇಸರನ್ನು ಕಾಣುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಬಂದೆ. ಆ ನಿಷಯ ವೇದಲೇ ತಮಗೆ ಅರ ಹಿಸ್ತುಂಟು. ಈಗಿನ ಗಂಭೀರ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಸರವು ತೀರ ಅಗತ್ಯ. ಒಂದು ವಾರದೊಳಗೇ ಉಪಾಯ ಯೋಜನೆಯಾಗದಿದ್ದರೆ, ಜರ್ಮನಿ ನಮ್ಮ ಚಿಕ್ಕ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಸ್ವಾಧೀನಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು. ಯುರೋಪಿನಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಶಕ್ತಿ ನಿಸ್ಸೀಮವಾದದ್ದು. ಯುರೋಪಿನ ಹೊರಗಿನ ರಾಜ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಶಕ್ತಿ ಸಮಂಜಸ್ಯ ರಕ್ಷಿಸುವಾಗುವುದೂ ತಮ್ಮ ಅಸಾಧಾರಣ ದೂರದೃಷ್ಟಿಯ ದ್ಯೋತಕ, ತಮ್ಮ ಶಾಂತಿ ಪ್ರಿಯತೆಯ ಹೆಗ್ಗುರುತು. ತಾವು ಅಲ್ಪಾವಧಿಯಲ್ಲಿ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಸಂಪದಭವ್ಯದ್ವಿಯನ್ನು ಸಾಧಿಸಿದಂತೆ ಯಾವರೂ ಸಾಧಿಸಿಲ್ಲ. ತಾವು ವಿಚಾರ ಮಾಡಿ ನೋಡಿರಿ. ಪ್ರಯತ್ನವಿಲ್ಲದೆ ಒಂದು ದೇಶ ಇನ್ನೊಂದು ದೇಶವನ್ನು ಹಸ್ತಗತ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು, — ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಒಂದು ಚಮತ್ಕಾರ ಮಾಡಿ, ಒಂದು ಫಾರ್ಡಿಂಗು ಹಣ ವೆಚ್ಚ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ — ಇದು ಎಷ್ಟರ ಸುಟ್ಟಿಗೆ ಸಮಂಜಸವಾದೀತು ? ”

ಇಂಗ್ಲೆಂಡಿನ ರಾಜ್ಯಸೂತ್ರಧಾರನು ವಿರಾಮಾಸನದಲ್ಲಿ ಒರಗಿಕೊಂಡು ಎಲ್ಲವನ್ನು ಮುಚ್ಚಿಟ್ಟು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದ. ಜಾನ್ ವಿಟರ್ಸನ ಮಾತು ಮುಗಿ-
 ಪೊಡನೆ ಅವನು ಎದ್ದುಕುಳಿತು ನಿಧಾನವಾಗಿ ಮಾತನಾಡಿದ : “ ನಿಮ್ಮ
 ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿದರೆ ನಿಮಗೆ ಸಿಂಹಾಸನದ ಮೇಲೆ ಕೊಂಚವೂ ಆಶೆಯಿಲ್ಲ-
 ವೆಂದು ತೋರುತ್ತದೆ. ಪ್ರತಿವಾದವಿಲ್ಲದೆ ಅದನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಕೊಡಲು ನೀವು
 ಸಿದ್ಧರೆಂಬಂತಿದೆ. ನಿಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯವೇನು? ಗದ್ದುಗೆಯ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು
 ದೃಢವಾಗಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಲು ಅನ್ಯರಾದರೆ ನೆರವನ್ನು ನೀವು ಕೋರುವುದಿಲ್ಲವೆ ?
 ನಿಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ದ್ವಿಚಾರ ಪ್ರವಾಹವನ್ನೇ ಸಮರ್ಥಿಸುವಿರಾ ? ”

“ ಹೌದು, ಸಮರ್ಥಿಸುತ್ತೇನೆ. ನಮ್ಮ ಮಾತೃಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಬಹು-
 ಕಾಲದಿಂದ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವ ಅಳಿಕೆಯ ಅತ್ಯಾಚಾರ ಯುರೋಪಿನ ಬೇರೆ
 ಯಾವ ದೇಶದಲ್ಲಿಯೂ ಕಂಡು ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ನಾಡು ಬಂಗಾರದ
 ನಾಡಾಗಿರದಿದ್ದರೆ, ನಮ್ಮ ನಾಡಿಗರು ಅಸಾಧಾರಣ ಉದ್ಯಮಶೀಲರಾಗ-
 ದಿದ್ದರೆ, ಇಷ್ಟರೊಳಗೇ ನಾವು ಅವನತಿಯ ರೂತಲ ಗರ್ಭದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗು-
 ತ್ತಿದ್ದೆವು. ಈಗ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದ ಪ್ರಜೆಗಳು ಪೂರಾ ಎಚ್ಚತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಕಳೆದ
 ಸಾರ್ಲಿಮೆಂಟ್ ಚುನಾವಣೆಯ ಫಲಿತಾಂಶವನ್ನು ನೋಡಿದರೆ, ಪ್ರಜೆಗಳಿಗೆ
 ಏನು ಬೇಕೆಂದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಿದೆ ಪ್ರಜೆಗಳ ಈ ಬೇಡಿಕೆ ಪೂರ್ಣ
 ಯೋಗ್ಯವೆಂದೂ ನನಗೇನಿಸುತ್ತದೆ. ರಾಜವಂಶವು ಸಿಂಹಾಸನ ಚ್ಯುತನಾದರೆ
 ವೈಯಕ್ತಿಕವಾಗಿ ನನಗೇನೋ ಬಹಳ ನಷ್ಟವಿದೆ. ನಾನು ರಾಜ್ಯವೈಭವವನ್ನು
 ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಸತ್ಯ. ಆದರೆ ನಾನು ನನ್ನ ಸ್ವಾರ್ಥದ ಸಲುವಾಗಿ
 ಪ್ರಜೆಗಳ ನ್ಯಾಯವಾದ ಕೋರಿಕೆಯನ್ನು ಮೆಟ್ಟಿ ತುಳಿಯಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. ಬರ್ಜಿ
 ಲಂಡನ್‌ನಲ್ಲಿ ಸಾಧಾರಣ ತಂತ್ರದ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆಯಾಗಲೆಂದೇ ಹೈತ್ವಾರ್ಥವಾದ
 ಹಾರೈಕೆ. ಆದರಿಂದ ಯುರೋಪುಂಡದ ಇತರ ದೇಶಗಳು ಅನೇಕ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ
 ಸಂಭವಿಸಿದ ಉನ್ನತಿಯನ್ನು ನಮ್ಮ ದೇಶ ತೀಘ್ರವೇ ಸಾಧಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದೆಂದು
 ನನ್ನ ವಿಶ್ವಾಸ. ಆದರೆ ನಮ್ಮ ಕಕ್ಕ ಹುಚ್ಚರಂತೆ ದುಷ್ಟಮಾರ್ಗವನ್ನು
 ಹಿಡಿಯುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಅದಕ್ಕೆ ತಾವು ಏನಾದರೂ ಉಪಾಯವನ್ನು ಯೋಚಿಸಿರಿ;
 ಈ ಹುಚ್ಚನ್ನು ಬಿಡಿಸಲು ಯುರೋಪಿನಲ್ಲಿ ತಾವು ಮಾತ್ರ ಸಮರ್ಥರು. ”

ವಾನ್ಯ ಕಯೇಸ್ ದೂರದಲ್ಲಿ ನಿಂತು ಕೇಳುತ್ತಲಿದ್ದ. ಅವನನ್ನು -
ದ್ದೇಶಿಸಿ ಬ್ರಿಟನ್ನಿನ ಆ ಮಹಾವ್ಯಕ್ತಿ, “ಮಿ. ಕಯೇಸ್, ಯುವರಾಜರು
ಹೇಳಿದ್ದನ್ನು ಕೇಳಿದಿರಿ. ಇನ್ನೇನು ಉಪಾಯ ? ” ಎಂದು ಕೇಳಿದ.

ಕೆಲಕೊತ್ತು ಯೇಚಿಸಿ ಕಯೇಸ್ ಉತ್ತರವಿತ್ತ : “ ಮಹನಿಯರೇ,
ಸದ್ಯದ ಸಂಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಯುದ್ಧವು ಅಪರಿಹಾರ್ಯವೇ ಆಗಿದ್ದರೆ ನನ್ನ
ಆಕ್ಷೇಪಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇ ಇಲ್ಲ. ರಣಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕಿಳಿದರೆ ಯಾರೇನೂ ಹೆಸರಿಡ-
ಲಾರರು. ಈ ಬಗ್ಗೆ ನನ್ನ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಹೀಗೆ-ಫ್ರಾನ್ಸ್ ರಾಷ್ಟ್ರದ
ಪ್ರತಿನಿಧಿಯೆಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತಿಲ್ಲ; ಆದರೆ ಕೆಲಗಂಟೆಗಳಲ್ಲಿಯೇ ನಮ್ಮ
ಸರ್ಕಾರದವರು ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನಿಟ್ಟು, ಸರ್ಕಾರದ ಮನ್ನಣೆಯನ್ನು
ಅಗತ್ಯವಾಗಿ ಪಡೆಯಬೇಕಾದೀತು.— ನಾವು ಯಾವ ಕಾರಣದಿಂದಲೂ
ಜರ್ಮನಿಯ ಒಂದು ತುಂಡು ದಂಡನ್ನು ಬರ್ಜಿಲಂಡ್ ರಾಜ್ಯದೊಳಗೆ
ಕಾಲಿಡಗೊಡಲಾಗದು ನಾವು ಬರೀ ಮಾತಿನಿಂದ ಪ್ರತಿಭಟಿಸಿ ಕೈಕಟ್ಟಿ-
ಕೊಂಡಿರುವುದೂ ವಿವೇಕವಲ್ಲ ತಮ್ಮ ಹಡಗುಪಡೆ ಉತ್ತರ ಸಾಗರದಲ್ಲಿ
ಆಣೆಸಾಗಬೇಕು; ನಮ್ಮ ಸ್ಥಲವೇನೆ ಬರ್ಜಿಲಂಡ್ ರಾಜ್ಯದ ಡಕ್ಷಿಣ
ಸೀಮೆಯಲ್ಲಿ ಸನ್ನದ್ಧವಾಗಿರಬೇಕು. ನಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯದಂತೆ ಕಾರ್ಯ-
ವಾಗುವುದು ಅತ್ಯಗತ್ಯವೆಂದು ನನಗನಿಸುತ್ತದೆ. ನಾನೆಂದಿಗೂ ಬರ್ಜಿಲಂಡಿ-
ನಲ್ಲಿ ಜರ್ಮನಿಯ ಕೈವಾಡವನ್ನು ಸೈರಿಸುವುದಿಲ್ಲ ”

ಇಂಗ್ಲಂಡಿನ ಪ್ರತಿನಿಧಿ ಹೇಳಿದ : “ ಕಯೇಸರೇ, ನಮ್ಮ ನಿಮ್ಮ
ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳಲ್ಲಿ ಭೇದ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ಯುವರಾಜರ ಬೇಡಿಕೆ ಅಸಂಗತ-
ವೆಂದು ನನಗೂ ಎನಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಪೂರ್ಣ ಸಹಾನು-
ಭೂತಿಯಿದೆ. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಸ್ವತಂತ್ರ ರಾಜ್ಯದ ಪ್ರಜೆಗಳಿಗೂ ತಮ್ಮ
ಶಾಸನಪ್ರಣಾಲಿಯ ಗುಣದೋಷಗಳನ್ನು ವಿಮರ್ಶಿಸುವ ಅಧಿಕಾರವುಂಟು ;
ತಮಗೆ ಸರಿದೋರದ ಶಾಸನಪ್ರಣಾಲಿಯನ್ನು ಅವರು ಅನುಸರಿಸಬಲ್ಲರು
ಎಂದು ನನ್ನ ಮತ. ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟಿನ ಬಹುಜನ ಸದಸ್ಯರು ಬರ್ಜಿಲಂಡಿನಲ್ಲಿ
ರಾಜಶಾಸನವನ್ನು ತೊಡೆದು ಹಾರಿ ಪ್ರಜಾಶಾಸನವನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಲು ಇಷ್ಟ
ಪಟ್ಟರೆ, ಅದನ್ನು ತಡೆಯುವ ಅಧಿಕಾರ ಯಾವ ಅನ್ಯರಾಜನಿಗೂ ಇಲ್ಲ ”

ಆಸನದಿಂೇಳುತ್ತ ಜಾನ್ ಪಿಟರ್ಸ್ ನುಡಿದ : “ ನಾನು ಒಂದ ಕೆಲಸ ಆಸಂತಾಯಿತು. ತಮ್ಮ ಅನುಗ್ರಹದಿಂದ ನನ್ನ ಮನೋರಥ ಈಡೇ-
ರುವುದೆಂದು ನಿಶ್ಚಿಂತ ವನಸಿನಿಂದ ಸ್ವದೇಶಕ್ಕೆ ತೆರಳುವೆ. ನನಗನ್ನು ಆಪ್ಪಣೆ
ಕೊಡಿರಿ. ಗಾರ್ಡ್-ಇ-ಲುಯಿಸ್ಪಲ್ಲಿ ಸ್ಟೆಶನ್ ಟ್ರೇನು ನನಗಾಗಿ ಕಾದಿದೆ. ನಾಳೆ
ನಸುಕಿನಲ್ಲಿಯೇ ನಾನು ನಮ್ಮ ರಾಜಧಾನಿಯಲ್ಲಿರಬೇಕಾಗಿದೆ. ”

ಅಂಗ್ಲ ಅಧಿಕಾರಿಯೆಂದ : “ ನೀವು ಬರ್ಜಿಲಂಡಿಗೆ ಮರಳಿ ಹೋಗು-
ವುದರಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷ ಉದ್ದೇಶವೇನಾದರೂ ಉ-ಟಿ ? ಸದ್ಯದ ಸಂಕಟ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ-
ಯಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮಂತ ಋದ್ಧಿಕಾರಿಗಳು ರಾಜಧಾನಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶಿಸುವುದು
ಹಿತಕರವಲ್ಲವೆಂಬುದನ್ನು ಯೇಚಿಸಿ ನೋಡಿರಿ. ನೀವು ತಿರುಗಿ ಹೋಗು-
ವುದರಿಂದ ವಿಶೇಷ ಕಾರ್ಯವ ದೀಮೋ ಎನಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ದೇಶತ್ಯಾಗದ
ಶಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಲು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗುವುದರಲ್ಲಿ ಅರ್ಥವೇನಿದೆ ? ”

ಜಾನ್ ಪಿಟರ್ಸ್ ಸಹಾಸ್ಯವಾಗಿ ಉತ್ತರವಿತ್ತ : “ ನಮ್ಮಲ್ಲಿಯ
ಹಾಗೆ ತಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ರಾಜಕೀಯ ಸಂಕಟವುಂಟಾಗಿದ್ದರೆ, ತಾವು ಕೂಡ
ವಿದೇಶದಲ್ಲಿ ನಿಶ್ಚಿಂತ ಚಿತ್ತರಾಗಿ ಖಂಡಿತ ಇರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಅನ್ಯರಿಗೆ ಗೊತ್ತಾಗ
ದಂತೆ ನಾನು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಿರುವುದರಿಂದ, ಪತ್ರಿಕೆಗಳು ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ-
ವನ್ನರಿಯದೆ ಎಷ್ಟೋ ಪರಿಗಣಂದ ನನ್ನನ್ನು ದೂರುತ್ತಿವೆ; ನಾನೆಲ್ಲೆಲ್ಲೆಯೂ ನಗೆ-
ಗೀಡಾಗಿದ್ದೇನೆ; ನಾನು ಪ್ರಾಣಭಯದಿಂದ ಓಡಿ ಬಂದಿದ್ದೇನೆಂದು ಜನರು
ಹೀಯ ಳಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ದೇಶದಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಹೆಸರು ಕೆಟ್ಟುಹೋಗಿದೆ. ನನ್ನ
ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ತಿಳಿದರೂ, ಯಾರೂ ನನ್ನ ಪಕ್ಷವನ್ನು ಸಮರ್ಥಿಸುವರೆಂಬ
ಆಶೆಯಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ಅದೃಷ್ಟದ ಬಗ್ಗೆ ನಾನು ಚಿಂತಿಸದೆ ಕರ್ತವ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಶೀಘ್ರವೇ
ಸ್ವದೇಶಕ್ಕೆ ಹೋಗಲೇ ಬೇಕು. ”

“ ಯುವರಾಜ, ನೀವು ಹೇಳುವುದು ಯುಕ್ತವೆ ನಿಮ್ಮ ಇಚ್ಛೆ
ಈಡೇ ಲೆಂದು ನನ್ನ ಹಾರೈಕೆ. ನಿಮಗೆ ವಿಪತ್ತುಂಟಾದರೆ ಇಂಗ್ಲಂಡಿನಲ್ಲಿ
ಆಶ್ರಯ ಪಡೆಯಬಹುದು. ಅಲ್ಲಿ ನಿಮಗೆ ಬೇಟೆಗೆ ತುಂಬಾ ಅನುಕೂಲವುಂಟು.

“ ತಮ್ಮ ಅನುಗ್ರಹ ನೆನಪಿನಲ್ಲಿರುವುದು. ” ಕೃತಜ್ಞತಾಸೂಚಕ ಸ್ವರ-
ದಲ್ಲಿ ಜಾನ್ ಪಿಟರ್ಸ್ ನುಡಿದ.

“ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿಯೂ ನಿಮಗೆ ಸ್ಥಳದ ಕೊರತೆಯಾಗಲಾರದು.”
ನಗುತ್ತ ಕರ್ಯೇಸ್ ಹೇಳಿದ.

* * * *

ಈಗ ಕೆಲದಿನಗಳಿಂದ ಬರ್ಜಿಲಂಡ್ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಆವೇದ ಕೂಟಗಳಿಗೆ ಭರ ಬಂದಿತ್ತು. ಜಾನ್ ಪಿಟರ್ಸ್ ರಾಜಧಾನಿಗೆ ಮರಳಿದ ದಿನವೂ ಪ್ರಾಸಾದ ದಲ್ಲಿ ಆನಂದೋತ್ಸವದ ಏರ್ಪಾಟಿತ್ತು. ನಗರದ ಅನೇಕ ವಹಾಜನರು ಅದರಲ್ಲಿ ಸೇರಿದ್ದರು. ರಾಜನು ಜರ್ಮನ್ ರಾಯಭಾರಿ ಪ್ರಿನ್ಸ್ ಸುಯೇಸ-ರೊಡನೆ ನಗುತ್ತ ಕಲೆಯುತ್ತು ಮಾತನಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿದ್ದ. ಅವರ ಮಾತುಕತೆಗೆ ತುದಿನೊದಲಿರಲಿಲ್ಲ.

ಜರ್ಮನ್ ರಾಯಭಾರಿ ಬಹಳ ಹೊತ್ತು ರಾಜನೊಡನೆ ಎಡವಿಡದೆ ಆಲೋಚಿಸಿದ. ಕೊನೆಗೆ ಗ್ರೇಸಳೊಡನೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತ ಅವನು ವಿರಾನೋ-ಧ್ಯಾನವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದ.

“ ಮಿಸ್ ಪೆನಿಸರ್, ಈ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ರಾಜಕೀಯ ಸಂಕಟಕಾಲವು ಸಮಾಪಿಸಿದೆ. ರಾಜನು ಖಂಡಿತ ಪದಚ್ಯುತನಾಗುತ್ತಾನೆ ಎಂದು ಇತರರಂತೆ ತಮಗೂ ಎನಿಸುವುದೆ ? ” ಎಂದು ಕೇಳಿದ ರಾಯಭಾರಿ.

“ ನಾನು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಮೊನ್ನೆ ತಾನೆ ಬಂದವಳು. ಸಂಕಟ ಎಂಥದು, ಎಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿನದು ಎಂಬ ಕಲ್ಪನೆಯೇ ನನಗಿಲ್ಲ. ” ಎಂದು ನುಡಿದಳು ಗ್ರೇಸ್.

“ ತಾವು ಈ ದೇಶದವರಲ್ಲವೆ ? ”

“ ನನ್ನ ತಾಯಿ ಈ ದೇಶದ ಹೆಣ್ಣುಗಳು ; ನಾನಲ್ಲ. ನನ್ನ ಹೆಚ್ಚಿನ ಜೀವನ ಇಂಗ್ಲೆಂಡ್-ಆಮೆರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿಯೆ ಕಳೆದಿದೆ. ಈ ದೇಶದ ವಹಿವಾಟು ಇಲ್ಲ. ”

“ ಯುವರಾಜರಿಗೂ ತಮಗೂ ಗುರುತುಂಟು ; ಅವರು ಅಕಸ್ಮಾತ್ ಓಡಿಹೋದುದರಿಂದ ಜನರು ವಿಸ್ಮಯಗೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ”

“ ಯುವರಾಜರ ಯಾವ ಕೆಲಸವನ್ನು ಕಂಡು ? ”

“ ಓಡಿಹೋದದ್ದನ್ನು ಕಂಡೇ. ಆದರೆ ಅವರು ವತ್ತೆ ಬರುತ್ತಾರೆಂದು ಹಲಕೆಲವರ ಗ್ರಹಿಕೆ ತಮ್ಮ ಗ್ರಹಿಕೆಯೂ ಹಾಗೆಯೆ ಉಂಟೇನು ? ”

ಜರ್ಮನ್ ರಾಯಭಾರಿ ಯಾವುವೋಗುಪ್ಪ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಹೀಗೆಲ್ಲ ವಿಚಾರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆಂದು ಗ್ರೇಸಳಿಗೆ ತಟ್ಟನೆ ಹೊಳೆಯಿತು. ಅವಳ ಮನಸು ಮುನಿಸುಗೊಂಡಿತು ಅದನ್ನು ತೋರಗೊಡದೆ ಅವಳು ಮಾತನಾಡಿದಳು :
 “ ಮಹಾಶಯರೇ, ಯುವರಾಜರೊಂದಿಗೆ ನನ್ನ ಸಂಬಂಧ ತೀರ .ಸಾಮಾನ್ಯ ಅವರು ರಾಜ್ಯ ಬಿಟ್ಟು ಹೋದದ್ದೇಕೆ, ಎಲ್ಲಿಗೆ, ಮತ್ತೆ ಬರುತ್ತಾರೋ ಇಲ್ಲವೋ ಇತ್ಯಾದಿ ಯಾವುದೂ ನನಗೆ ತಿಳಿಯದು ಅವರು ನನ್ನೆದುರು ಈ ಬಗ್ಗೆ ಏನನ್ನೂ ಹೇಳಿಲ್ಲ. ಅವರ ವಿಷಯವಾಗಿ ಯೋಚಿಸುವುದು ಅಲ್ಲದ ಸಲ್ಲದ ಒಣ ಉಸುಬರಿಯೆಂದೇ ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ. ವರ್ತಮಾನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ತಮಗೆ ಯಾವುದು ಯೋಗ್ಯವೆಂದು ಕಾಣುವುದೋ ಅದನ್ನೇ ಅವರು ಮಾಡುವರೆಂದು ಮಾತ್ರ ಹೇಳಬಹುದು. ಮೊನ್ನೆ ವಿಪ್ಲವಕಾರಿಗಳು ಅರಮನೆಯನ್ನು ವೃತ್ತಿ ದಾಗ ಯುವರಾಜರು ತೋರಿದ ಧೈರ್ಯ ಶೌರ್ಯಗಳನ್ನು ಕಂಡವರೇ, ಅವರು ಪ್ರಾಣಭಯದಿಂದ ಓಡಿಹೋಗುವ ಹೇಡಿಗಳಲ್ಲವೆಂದು ಬಲ್ಲರು ”

ರಾಯಭಾರಿ ತಲೆಯನ್ನು ತೂಗುತ್ತ ನುಡಿದ : “ ಅದು ನಿಜ. ಯುವರಾಜರು ಹೇಡಿಯಲ್ಲ. ನಾನೆನ್ನು ವದಿಷ್ಟೆ— ಅವರು ಆಮರಣ ರಾಜತ್ಯಾಗ ಮಾಡಿದ್ದರೆ ಅನರೋಲ್ಕೇ ಚತುರರೆಂದ. ಒಪ್ಪಲೇಬೇಕು. ಇಲ್ಲಿಯ ಗೃಹಭಿಯಲ್ಲಿ ತಲೆ ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಿಂತ, ಪ್ಯಾರಿಸಿನಲ್ಲಿ ಸೋಗಸನ್ನು ಸೂರೆಗೊಂಡರೆ ಆಯುಷ್ಯದ ಸದ್ವಿನಿಯೋಗವಾಗುವುದು, ತಮ್ಮ ಮನಸಿಗೂ ಅರಾನುವಿರುವುದು,— ಎಂದರೆ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರಜೆಗಳ ಅಭಿಷ್ಠ ಪೂರ್ಣವಾಗುವುದು— ಎಂದವರು ಭಾವಿಸಿರಬಹುದು. ಆದರೆ ನಾನಿದನ್ನು ನಂಬುವುದಿಲ್ಲ ”

“ ತಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯವೇನು ? ಆಯುಧ ಬಲದಿಂದ ಪ್ರಜೆಗಳನ್ನು ಹತ್ತಿ ಕೈಲಾಗುವುದೆ ? ” ಎಂದು ಗ್ರೇಸ್ ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದಳು.

“ ಈ ರಾಜ್ಯದ ಚಿಕ್ಕ ದಂಡು ವಿಮೋಹಿ ಪ್ರಜೆಗಳನ್ನು ಹತೋಟಿಗೆ ತಂದೀತೆಂದು ಎನಿಸುವುದಿಲ್ಲ ಆದರೆ ಅದರಿಂದ ನಿರಾಶರಾಗುವ ಕಾರಣವಿಲ್ಲ. ರಾಜನ ನೆರೆಹೊರೆಯಲ್ಲಿ ಶಕ್ತಿಶಾಲಿಗಳಾದ ಮಿತ್ರರಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಅವರು ರಾಜನನ್ನು ಮರೆಯಲಾರರು. ವಿಪತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಸಹಾಯಮಾಡುವುದು ಗೆಳೆಯರ ಕರ್ತವ್ಯ. ”

“ ರಾಜನೀತಿಯಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಗತಿಯೇ ಇಲ್ಲ. ತಿಳಿಯುತ್ತಿದ್ದರೆ ಈ ಆಲೋಚನೆಯಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಆನಂದವೆನಿಸಬಹುದಿತ್ತು. ರಾಜನೀತಿಯಲ್ಲಿ ಜ್ಞಾನ ವಿಲ್ಲವೆಂದ ತಮ್ಮ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಸೊಗಸೆನಿಸುವ ಬದಲಾ, ನನಗೆ ನಿದ್ದೆ ಬರುತ್ತಿದೆ.”

ಇನ್ನು ಮುಂಚೆ ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಆಲೋಚಿಸಲು ಗ್ರೇಸಳಿಗೆ ಉತ್ಸಾಹವಿಲ್ಲವೆಂದು ಜರ್ಮನ್ ರಾಯಭಾರಿ ಅರಿತ. ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸಿ ಅವರಿಬ್ಬರೂ ಉದ್ಯಾನದಿಂದ ಸವಾ ರಂಭ ಶಾಲೆಗೆ ಮರಳಿದರು. ಬಲ್ ರೂಮಿನ ಬಾಗಿಲನ್ನು ಸಮಾಪಿಸುತ್ತಲೇ, ಸ್ವಲ್ಪ ದೂರದಲ್ಲಿ ಜಾನ್ ಪಿಟರ್ಸನ್ ನನ್ನು ಕಂಡು ಇಬ್ಬರೂ ಬೆರಗಾದರು. ಅವನಾಗ ಯೋಧವೇಷದಲ್ಲಿದ್ದ. ಅವನ ಮುಖ ಪ್ರಪುಲ್ಲ; ಕಣ್ಣುಗಳು ಅಪೂರ್ವ ದೀಪ್ತಿಮಯ ; ಅವನ ಭಾವ ಭಂಗಿಯಲ್ಲಿ ಕೊಂಚವೂ ಭಯದ ಚಿಹ್ನೆವಿಲ್ಲ.

೩೨

ಯಾವ ರಾಜನೈತಿಕ ಸಮಸ್ಯೆಯ ಮರ್ಮವನ್ನೂ ಸಹಜವಾಗಿ ಅರಿತು ಕೊಳ್ಳಬಲ್ಲ ಚತುರ ಜರ್ಮನ್ ರಾಯಭಾರಿಯೂ ಜಾನ್ ಪಿಟರ್ಸನ್ ಒಮ್ಮೆಲೆ ಆವಿರ್ಭವಿಸಿದುದನ್ನು ಕಂಡು ಸ್ತಂಭಿತನಾದ. ಅವನು ಎವೆಯಿಕ್ಕದೆ ಜಾನ್ ಪಿಟರ್ಸನ್ ನನ್ನು ನೋಡತೊಡಗಿದ. ಅವನನ್ನು ಕಂಡು ಗ್ರೇಸಳ ಮುಖಭಾವವೂ ಪರಿವರ್ತಿತವಾಯಿತು. ಅವಳ ಮುಖ ಹರಾತ್ ಉಜ್ವಲವಾಯಿತು. ವೇದನೆ ತುಂಬಿದ ವಿಷಣ್ಣ ಭಾವ ಮಾಯವಾಯಿತು. ಅವಳಲ್ಲಿಯ ಈ ಪರಿವರ್ತನೆಯನ್ನು ಜಾನ್ ಪಿಟರ್ಸನ್ ಲಕ್ಷಿಸಿದ. ಮಿಕ್ಕವರಿಗೆ ಅದು ಗೊತ್ತಾಗಲಿಲ್ಲ.

ಜಾನ್ ಪಿಟರ್ಸನ್ ಗ್ರೇಸಳ ಕೈಹಿಡಿದು ಸ್ನೇಹಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಮಾತನಾಡಿದ : “ ಹೇಗೆ. ಸೌಖ್ಯತಾನೆ? ” ಜರ್ಮನ್ ರಾಜದೂತನ ಕಡಿ ಹೊರಳಿ, “ ಪ್ರಿನ್ಸ್, ತಮ್ಮ ದರ್ಶನದಿಂದ ಸಂತೋಷವಾಯಿತು. ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಆನಂದವೆಂದರೆ, ನಮ್ಮ ಒಂಧುಬಂಧವರನ್ನು ಸತ್ಕರಿಸುವ ಶಕ್ತಿ ಇನ್ನೂ ಇದೆ.” ಎಂದ.

ಜರ್ಮನ್ ರಾಯಭಾರಿ ಗಂಭೀರಭಾವದಿಂದ ಮಾರ್ಪಡಿದ : “ಯುವ ರಾಜ, ತಾವು ಸ್ವದೇಶಕ್ಕೆ ಮರಳಬಂದಿರೆಂಬುದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ ಆನಂದ

ಬೇರೊಂದಿಲ್ಲ. ತಾವು ಶೀಘ್ರವೇ ತಿರುಗಿ ಬಂದುಬಿಟ್ಟಿರಿ, ತಮ್ಮ ವಿದೇಶ ಸಂಚಾರ ಸುಖಕರವೇ ಆಯಿತೆಂದು ನನ್ನ ಸೆ."

ಉಪೇಕ್ಷೆಯಿಂದ ಜಾನ್ ಪಿಟರ್ಸ್ ನುಡಿದ : " ಏನಚ್ಚರಿ! ನಾನು ಕೆಲವೇ ಗಂಟೆ ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿಗಲಿಲ್ಲ. ಈ ಸುದ್ದಿಯಾಗಲೇ ವಿಶ್ವದ ಸಕಲ ಜನರ ರಿವಿಗಳಿಗೂ ಹೋಗಿದೆಯೆ? ಈ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಪತ್ರಿಕೆಗಳ ಪಿಡುಗಿನಿಂದ ಯಾವುದೂ ಗುಟ್ಟಾಗಿ ಉಳಿಯುವುದಿಲ್ಲ."

" ಈಗ ಪ್ಯಾರಿಸಿನ ಹವಾಮಾನ ಹೇಗಿದೆ? " ಜರ್ಮನ್ ರಾಯಭಾರಿ ಸಂಭ್ರಮದಿಂದ ಕೇಳಿದ.

" ತಣ್ಣಗಿದ್ದಂತೆ ನೀರಸವೂ ಆಗಿದೆ. ಆದರೆ ಅದರಿಂದ ನನಗೆ ಯಾವ ತೊಂದರೆಯೂ ಆಗಲಿಲ್ಲ. ನಾನಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತು ಮಾತ್ರ ಇದ್ದೆ. ಅಷ್ಟು ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿಯೆ ಹಲವು ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ತೀರಿಸಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಆ ಕಾರಭಾರದಲ್ಲಿ ಮಿಕ್ಕ ಯಾವುದೂ ನನ್ನ ಲಕ್ಷ್ಯಕ್ಕೆ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಚಳಿ ಕೂಡ ಹತ್ತಲಿಲ್ಲ."

" ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಪ್ಯಾರಿಸಿನಲ್ಲಿ ಆವೋದಪ್ರವೋದಗಳು ತುಂಬ ನಡೆಯುತ್ತವೆ."

" ಅಲ್ಲಿ ಆವೋದಪ್ರವೋದ ಇಲ್ಲದ ಸಮಯ ಯಾವುದು? "

" ಎಡ್ವರ್ಡ್ ದೊರೆಗಳೊಡನೆ ತಮ್ಮ ಸಂದರ್ಶನವಾಯಿತೆ? "

" ಅವರು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಿರುವಾಗ ಅವರಿಗೆ ನನ್ನ ವಂದನೆಗಳನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸದೆ, ಅವರ ಕುಶಲವನ್ನು ಕೋರದೆ ಹಾಗೇ ಹೀಗೆ ತಿರುಗಿ ಬರಲಿ? " ಎಂದು ನುಡಿದು ಜಾನ್ ಪಿಟರ್ಸ್ ಒಮ್ಮೆಲೆ ಗ್ರೇಸಳ ಕಡೆಗೆ ನೋಡಿ ಎಂದ : " ನಡೆ, ಭೋಜನಾಲಯಕ್ಕೆ ಹೋಗುವಾ. ನಾನು ಬಂದು ಎಷ್ಟೇ ಹೊತ್ತಾಯಿತು. ಹೊಟ್ಟೆ ಹಸಿದಿದೆ. ಇಲ್ಲಿ ನಿಂತು ಮಾತನಾಡಿದರೆ ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬುವುದಿಲ್ಲ ಪ್ರಿನ್ಸ್, ಕ್ಷಮಿಸಿರಿ."

ಜರ್ಮನ್ ರಾಯಭಾರಿ ಜಾನ್ ಪಿಟರ್ಸ್‌ನನ್ನು ಅಭಿವಂದಿಸಿ ತಿರುಗಿದ. ಓಡುತ್ತ ಹೋಗಿ ರಾಜನಿಗೆ ನಿವೇದಿಸಿದ : " ಮಹಾರಾಜ, ಯುವರಾಜರು ಆಗಲೇ ಬಂದಿದ್ದಾರೆಲ್ಲ."

ರಾಜನು ವಿರಕ್ತಭಾವದಿಂದ ನುಡಿದ : " ಹಾಗಾದರೆ ನಾನು ಚತುರ್ಭುಜನಾದೆ. ಎಲ್ಲರ ಬಾಯಲ್ಲಿಯೂ ಜಾನನ ವಿಷಯವೇ-ಅವನು ಓಡಿ

ಹೋದದ್ದು ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಯೋಚನೆಗೇಡು ಮಾಡಿತ್ತು-ಇಂಥ ಅದ್ಭುತ ವ್ಯಾಪಾರ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿಯೇ ಎಂದೂ ಆಗಿದ್ದಲ್ಲವೋ ಏನೋ, ಯಾರೂ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಓಡಿಹೋದವೋ ಏನೋ! ಜಾನ್ ಮರಳಬಂದದ್ದನ್ನು ಕಂಡು ಜನರು ಮತ್ತಷ್ಟು ವಿಸ್ಮಯಗೊಳ್ಳುವರು, ವಿದೇಶದಿಂದ ಸ್ವದೇಶಕ್ಕೆ ಯಾರೂ ಬರುವುದೇ ಇಲ್ಲ ಎಂಬಂತೆ! ಅವನು ಬರಲಿ, ಬಿಡಲಿ. ಅದರಿಂದ ನನಗೆ ಲಾಭವೂ ಇಲ್ಲ, ನಷ್ಟವೂ ಇಲ್ಲ ಏಕೆ ಹೋದ, ಏಕೆ ಬಂದ ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವ ಕುತೂಹಲವೂ ನನಗಿಲ್ಲ.”

“ ತಮಗೆ ಕುತೂಹಲವಿರಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. ನನಗೆ ಕೊಂಚ ಕುತೂಹಲವಿದೆ. ಯುವರಾಜರ ಸ್ವಭಾವಚರಿತ್ರವನ್ನರಿಯುವುದು ಸುಲಭವಲ್ಲ ಅವರು ಯಾವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಏನು ಮಾಡುವರೆಂಬುದನ್ನು ಅನ್ಯರು ಹೇಳುವುದು ಸಾಧ್ಯವೇ ಇಲ್ಲ.” ಎಂದ ಪ್ರಿನ್ಸ್ ಸುಯೇಸಿ.

“ ಜಾನ್ ತನ್ನ ಮುದುಕ ಕಕ್ಕನನ್ನು ಸಿಂಹಾಸನದಿಂದ ತಳ್ಳಲು ಯಾರೊಡನಾದರೂ ಸಂಚುನಡೆಸಿರುವನೆಂದು ತಮ್ಮ ಭಾವನೆಯೇ ? ” ರಾಜ ಕೇಳಿದ.

ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಯಿಂದ ಜರ್ಮನ್ ರಾಯಭಾರಿ ಅಪ್ರತಿಭನಾದ. “ ಇಲ್ಲಿಲ್ಲ, ನಾನು ಹಾಗೆ ಹೇಳಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಯಾವ ಗೂಢ ಉದ್ದೇಶದಿಂದಲೋ ಅವರು ಪ್ಯಾರಿಸಿಗೆ ಹೋಗಿರಬೇಕು, ಎಡ್ವರ್ಡ್ ದೊರೆಗಳನ್ನು ಯಾವುದೋ ವಿಶೇಷ ವಿಚಾರದಿಂದಲೇ ಸಂಭಿಸಿರಬೇಕು; ಇದರಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲ. ನಾವಿಲ್ಲಿ ರಾಜಕೀಯ ವಿಪತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದು ಉದ್ವಿಗ್ನತೆಯಿಂದ ಕಾಲಕಳೆಯುತ್ತಿರುವಾಗ, ಅವರು ಸೈನ್ಯಸಂಚಾಲನೆಯ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಫ್ರಾನ್ಸಿಗೆ ವಾಯುವರಿ ವರ್ತನೆಗಾಗಿ ಹೋಗುವುದು ಸ್ವಲ್ಪ ಅಸ್ವಾಭಾವಿಕವೆಂದು ತೋರುತ್ತದೆ. ಅವರು ಎಡ್ವರ್ಡರನ್ನು ಕಾಣಲೆಂದೇ ಹೋಗಿದ್ದರೆಂದು ನನ್ನ ನಂಬಿಕೆ. ಅವರ ಉದ್ದೇಶವೇನು ? ಎಡ್ವರ್ಡರೊಡನೆ ಏನು ಮಾತನಾಡಿದರು ? ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಅರಿತುಕೊಳ್ಳುವ ಆಗ್ರಹ ನನಗುಂಟಾಗಿದೆ.”

ಈ ಮಾತು ರಾಜನನ್ನು ಗಾಬರಿಗೊಳಿಸಿತು. ಆತನೇನು: “ ಪ್ರಿನ್ಸ್, ತಾವು ಸಹಾಯಕ್ಕಾಗಿ ಕೈನೀಡಿರುವಿರಿ ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಯಾರಾದರೂ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಅನಧಿಕಾರಚರ್ಚೆಗೆ ಬರುವರೆಂದು ತಮಗೆನಿಸುವುದೇ ? ತಾವು

ಸಹಾಯಕ್ಕೆ ಮುಂದಾಗದಿದ್ದರೆ ವಿದ್ರೋಹಿಗಳು ಅರಮನೆಯಲ್ಲಿ ನನ್ನನ್ನು ಕೊಂದುಹಾಕುವರು. ತಾವು ಸೈನ್ಯಸಾಮಂತರೊಡನೆ ರಾಜಧಾನಿಯಲ್ಲಿ ಬಾರದೆ ನನ್ನ ಭಯ ಬಯಲಾಗಲಾರದು. ತಮ್ಮ ಹೊರತು ನನಗೆ ಯಾರಲ್ಲಿಯೂ ವಿಶ್ವಾಸವಿಲ್ಲ.”

“ ಮಹಾರಾಜ, ತಾವು ಚಿಂತಿಸಬೇಡಿರಿ. ಯಾವಗಳಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಬೆಕೆಂದರೆ ಆ ಗಳಿಗೆಯಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಸೈನ್ಯ ರಾಜಧಾನಿಯಲ್ಲಿರುವುದು. ನಮ್ಮ ದೊರೆಗೆ ಸಾಧಾರಣತಂತ್ರವೆಂದರೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಸಾಧಾರಣತಂತ್ರವನ್ನು ಅವರು ಯಾವ ಕಾಲಕ್ಕೂ ತಲೆಯೆತ್ತಗೊಡುವುದಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೇದೇ ತಮಗೆ ಉಪಕಾರವಾಗಲಿ ಅನುಕೂಲವಿಲ್ಲ ಆಗ್ರಹ. ಒಂದು ದಂಡನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬಂದು ತಮ್ಮನ್ನು ನಿರಾತಂಕವಾಗಿ ಸಿಂಹಾಸನದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಷ್ಠಿಸಿ ಹೋಗಬೇಕೆಂಬುದೇ ನಮ್ಮ ಉದ್ದೇಶವಲ್ಲದೆ ಅನ್ಯಥಾ ಯಾವ ಇಚ್ಛೆಯೂ ಇಲ್ಲ. ಆದರೆ ಇದರಲ್ಲಿಯೂ ವಿಸತ್ತುಂಟೆಂದು ತೋರುತ್ತಿದೆ. ಇಂಗ್ಲೆಂಡ್-ಫ್ರಾನ್ಸ್‌ಗಳು ಯಾವುದೊಂದು ವಿಸಯವನ್ನು ಗುಜುಗುಜು ಮಾಡಿಕೊಂಡರೆ ಏನಾದರೂ ಅನರ್ಥಕ್ಕೆಡೆಮಾಡಿಕೊಡುವುದು ಖಂಡಿತ. ಎಲ್ಲಿಯೂ ಯಾವ ಗಡಿಬಿಡಿಯಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಅವುಗಳ ಕಲ್ಪನಾದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ನಾನಾಪ್ರಕಾರದ ವಿಭೇಷಿಕೆಗಳು ಕಾಣುವವು. ಜರ್ಮನಿ ಅವುಗಳಿಗೆನು ಕೇಡು ಮಾಡಿದೆಯೋ ನಾನರಿಯೆ; ಅವುಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಜರ್ಮನಿಯ ಉತ್ಪರ್ಷವನ್ನು ಕಂಡರೆ ಸಹನೆಯಿಲ್ಲ. ಇಂಗ್ಲೆಂಡ್-ಫ್ರಾನ್ಸ್‌ಗಳೆರಡೂ ಹೀಗೆ ಗುಪ್ತಪರಾಮರ್ಶೆ ನಡೆಸುತ್ತಿರುವುದು ಅಷ್ಟು ಶುಭಕರವಾಗದೆಂದು ನನ್ನ ವಿಶ್ವಾಸ.”

ಪ್ರಸನ್ನನ ಈ ಮಾತಿನಿಂದ ರಾಜನಿಗೆ ಭಯ ಹೆಚ್ಚಿತು. “ ಎಂದರೆ, ಅವರು ಒಂದಾಗಿ ಇಲ್ಲಿಗೆ ನಿಮ್ಮ ಸೈನ್ಯವನ್ನು ಕಳಿಸುವುದಕ್ಕೆ ತಡೆಯೊಡ್ಡಬಹುದೆ ? ” ಎಂದು ಕೇಳಿದ.

“ ಅದು ಸಂಭವವೆಂದು ನನಗೆ ತೋರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೂ ತಮ್ಮ ಮಗನ ಬಗ್ಗೆ ನನಗಷ್ಟು ವಿಶ್ವಾಸವಿಲ್ಲ. ನಾನೂ ತಾವೂ ತುಂಬ ವಿಚಾರಮಾಡಿ ಮಾಡಿದ ಸಂಕ್ರಮಣ, ತಮ್ಮ ಗುಣನಾನ್ ಭ್ರಾತೃಪುತ್ರನ ಒಂದೇ ಒಂದು ಘೋಷಾರ್ಥದಿಂದ ಹಾರಿಹೋಗಲಿಕ್ಕೆಲ್ಲವಷ್ಟೇ ಎಂಬುದೇ ನನ್ನ ಚಿಂತೆ. ಮಹಾರಾಜ, ತಾವು ಶೀಘ್ರವೇ ಯುವರಾಜರನ್ನು ಕರೆಸಿರಿ. ನನಗೇಕೋ ಅಷ್ಟು

ಒಳಿತು ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರು ವ್ಯಾರಿಸಿಗೆ ಏಕೆ ಹೋಗಿದ್ದರೆಂಬುದನ್ನು ಕೂಡಲೇ ಅರಿತುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿವೆ. ಮರೆಯ ಬೇಡಿ, ನಾಳೆ ಅಸರಾಹ್ನ ನಾಲ್ಕು ಗಂಟೆಯೊಳಗಾಗಿ ದೇಶದ ಎಲ್ಲ ರೇಲ್ವೆಗಳೂ ನಮ್ಮ ವಶಕ್ಕೆ ಬರಬೇಕು. ನಮ್ಮ ಅಪ್ಪಣೆಯಿಲ್ಲದೆ ಒಂದು ಪ್ರಾಣಿಯೂ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಹೋಗಲಾರದು, ರಾಜಧಾನಿಯ ನಿಲ್ದಾಣನಲ್ಲಿಳಿಯಲಾರದು. ನಮ್ಮ ಸೈನ್ಯವನ್ನು ತರಲು ಎಲ್ಲ ಬಂಡಿಗಳನ್ನೂ ಕಾಯ್ದಿರಿಸತಕ್ಕದ್ದು.”

“ಹಾಂ, ಜಾನನನ್ನು ಕರೆಸುತ್ತೇನೆ. ಓ, ಬರ್ನಾರ್ಡ್, ಬಂದರು. ಅವರನ್ನೇ ಕರೆಸುತ್ತೇನೆ. ಬರ್ನಾರ್ಡ್, ಯುವರಾಜ ತಿರುಗಿ ಬಂದಿದ್ದಾನಂತೆ, ಬಲ್ಲಿರಾ ?”

ಬರ್ನಾರ್ಡ್ ಅಭಿವಂದಿಸಿ, “ಹಾಂ ಮಹಾರಾಜ, ತಿಳಿದಿದೆ. ಅವರಿಗೆ ಗ್ರೇಸಳೊಡನೆ ಭೋಜನವಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.”

“ಅವನನ್ನು ಈಗಲೇ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬರಿ. ಪ್ರಿನ್ಸ್ ಸುಯೇಸರೂ ನಾನೂ ಅವನಿಗಾಗಿ ಕಾದಿದ್ದೇವೆಂದು ಹೇಳಿರಿ. ಅಡಮಂಟದೇಡಿರಿ.”

* * * *

ಭೋಜನಾಗಾರದಲ್ಲಿದ್ದ ವರೆಲ್ಲರೂ ಗ್ರೇಸಳೊಂದಿಗೆ ಯುವರಾಜನು ಬಂದುದನ್ನು ಕಂಡು ಗೌರವದಿಂದ ಎದ್ದು ಹೋಗಿದ್ದರು. ಇಬ್ಬರೂ ಒಂದು ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿ ಮೇಜೊಂದನ್ನು ಹಿಡಿದು ಕುಳಿತಿದ್ದರು. ಹಸಿವಿದ್ದ ಜಾನ್ ಪಿಟರ್ಸ್ ವೊದಲು ಮೌನವಾಗಿ ಆಹಾರ ಸಂಹಾರದಲ್ಲಿಯೆ ತೊಡಗಿದ್ದ. ಕೆಲ ಹೊತ್ತಿನ ಬಳಿಕ ಜಾನ್ ಪಿಟರ್ಸ್ ತಿರಳಂತದಲ್ಲಿ ನಿಂತಿದ್ದ ಸೇವಕನನ್ನು ಸನ್ನೆಯಿಂದ ಹೊರಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿ, ಗ್ರೇಸಳನ್ನು ಕೇಳಿದ: “ನಾನು ಓಡಿಕೋಗಿ ದ್ದೆನೆಂದು ನೀನು ನಂಬುತ್ತೀಯಾ ?”

“ಇಲ್ಲ. ನಾನವನ್ನು ನಂಬುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ನಿನ್ನ ರೀತಿ ಎಂಥ ದಿದು-ನನಗೆ ಹೇಳದೆ ಹೋಗಿ ಬಿಟ್ಟಿರಿ ?” ಗ್ರೇಸ್ ಕೇಳಿದಳು.

“ಒಮ್ಮೆಲೆ ಹೋಗುವ ಹಾಗಾಯಿತು, ಹೋಗಿಬಿಟ್ಟೆ. ಏಕೆ ಹಾಗಾ ಯಿತೆಂದು ಕೇಳಬೇಡ. ಅವೆಲ್ಲ ಸಂಗತಿ ನಿನಗೆ ತಿಳಿಯದಿದ್ದಕ್ಕೂ ನೆಟ್ಟಗೆ. ನಾನು ಇಷ್ಟು ಮಾತ್ರ ಹೇಳಬಲ್ಲೆ, ಹೋದ ಉದ್ದೇಶ ಸಫಲವಾಗುವುದೆಂಬ ಆಸೆಯಿದೆ. ನಮ್ಮ ಕಕ್ಕ ಪ್ರಿನ್ಸರ ದುರುಪದೇಶದಿಂದ ಈ ದೇಶದ ಸರ್ವನಾ ಶನನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಲಿದಾನೆ; ಅವರ ಈ ಕಾರಸಾನ ಸಫಲವಾಗಲಾರದು.”

“ ಪ್ರಿನ್ಸ್ ಸುಯೇಸ್ ಅತ್ಯಂತ ಉತ್ಕಂಠಿತರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ನನ್ನಿಂದ ಏನಾದರೂ ಸುದ್ದಿಯನ್ನು ಹೊರಡಿಸಲು ಬಹಳ ವೇಚಾಡಿದರು.”

ಜಾನ್ ಪಿಟರ್ಸ್ ನಸುನಕ್ಕು ಮಾತನಾಡಿದ: “ ನಾನು ಸ್ವಲ್ಪ ಸ್ವಲ್ಪ ದೈವಚ್ಛುನಾಗಿದ್ದೇನೆ. ಈಗ ಅರಮನೆಯಲ್ಲಿ ಏನು ನಡೆದಿದೆ, ಏನು ಬಿಟ್ಟಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡೇ ಹೇಳಬಲ್ಲೆ. ನನ್ನಿಂದ ಬೀಳ್ಕೊಂಡು ಪ್ರಿನ್ಸ್ ನಮ್ಮ ಕಣ್ಣಿನ ಕೊಟಡಿಗೆ ಧಾವಿಸಿದರು. ನೀನು ಇಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿರಲಿಕ್ಕೇ ನೋಡು ಜೇಕಾಬರೆ, ರಾಜನಿಂದ ನನಗೆ ಕೆರೆ ಬರುವುದು.”

“ ನೀವು ಅವರಿದುರು ಎಲ್ಲವನ್ನು ಹೇಳಿಬಿಡುವಿರಾ ?” ಗ್ರೇಸ್ ಕೇಳಿದಳು.

“ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಹೇಳುವ ಅಗತ್ಯವುಂಟಾಗಲಿಕ್ಕಲ್ಲ. ಅಲ್ಪಸ್ವಲ್ಪ ಹೇಳಿದರೂ ಅನರು ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬಲ್ಲರು. ಎಷ್ಟು ಹೇಳಬೇಕು, ಎಷ್ಟು ಬಿಡಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ನಾನು ಇನ್ನೂ ಯೋಚಿಸಿಯೇ ಇಲ್ಲ. ಗ್ರೇಸ್ ಇದೇನು ನೀನೇನೂ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಲೇ ಇಲ್ಲ ?”

ಗ್ರೇಸ್ ನಕ್ಕು ಉತ್ತರವಿತ್ತಳು : “ ನಿಮ್ಮನ್ನು ನೋಡಿಯೇ ನನ್ನ ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬಿದೆ. ನೀವು ತಿರುಗಿ ಬಂದುದರಿಂದ ನನಗೆ ಸಂತೋಷವಾಗಿದೆ.”

ಜಾನ್ ಪಿಟರ್ಸ್ ನುಡಿದ : “ ನಾನು ಕಳೆದುಹೋಗುವ ಹುಡುಗನಲ್ಲ. ನಾನಿಂದು ಇಲ್ಲಿ ಬಂದು ಉಣ್ಣುವೆನೆಂದು, ರಾಜಧಾನಿಯಲ್ಲಿ ಯಾರ ಕನಸು ಮನಸಿನಲ್ಲಿಯೂ ಎನಿಸಿರಲಿಲ್ಲ. ನಾಳೆಯೂ ಇಲ್ಲಿ ನಿನ್ನೊಂದಿಗೆ ಉಣ್ಣಬೇಕೆಂದು ವನಸಿದೆ. ಆದರೆ ದೇಶದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ನೋಡಿದರೆ, ಈ ಇಚ್ಛೆ ಈಡೇರುವುದೇ ಇಲ್ಲವೇ ಯಾರು ಹೇಳಬಲ್ಲರು ?”

“ ವಿಪತ್ತಿನ ಭಯದಿಂದ ನಾನು ಬಲು ಕಾತರಳಾಗಿದ್ದೇನೆ. ನೀವು ಅವಸರದಿಂದ ತಿರುಗಿ ಬರದಿದ್ದರೆ ಚಿನ್ನಾಗಿತ್ತೆಂದು ನನಗನಿಸುತ್ತಿದೆ.” ಎಂದಳು ಗ್ರೇಸ್.

ಒಮ್ಮೆಲೆ ಕೋಣೆಯ ಬಾಗಿಲು ತೆರೆಯಿತು. ಬರ್ನಾರ್ಡನನ್ನು ಕಂಡು ಜಾನ್ ಪಿಟರ್ಸ್ ಗ್ರೇಸಳಿಗೆಂದ : “ ನೋಡು, ನನ್ನ ಭವಿಷ್ಯ ಸತ್ಯನಾಯಿ ಅಲ್ಲವೋ ? ಬರ್ನಾರ್ಡ್ ನನ್ನನ್ನು ಕರೆಯಲಿಕ್ಕೆ ಬಂದರು.”

“ಯುವರಾಜ, ನಾನು ತಮ್ಮ ವಿರಾಮಕ್ಕೆ ಅಡ್ಡಿಯಾಗಿ ಬಂದೆ ; ಅದ ಕ್ಕಾಗಿ ನನಗೆ ವಿಷಾದವಾಗುತ್ತಿದೆ ; ಉಪಾಯವಿಲ್ಲ. ಮಹಾರಾಜರು ಈಗಲೇ ತಮ್ಮನ್ನು ಬರಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.” ಬರ್ನಾರ್ಡ್ ನಿನಗೇನಿತ್ತು.

“ಅದಕ್ಕೇನು ಚಿಂತೆ ? ನಾನು ಬರುತ್ತೇನೆ. ಕಕ್ಕನೊಡನೆ ಪ್ರಿನ್ಸ್ ಸುಯೇಸರೂ ಇದ್ದಾರೆ ಯೆ ?”

“ಹಾಂ, ಇದ್ದರು.”

“ಇಷ್ಟು ತಿಂದರೂ ನನ್ನ ಹಸಿವು ನಂದಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಈಗ ಉಣ್ಣುತ್ತ ಕೂಡಲು ಸಮಯವಿಲ್ಲ. ಕಕ್ಕ ಏನು ಹೇಳುತ್ತಾನೋ ಕೇಳಬರುತ್ತೇನೆ” ಎಂದು ಏಳುತ್ತ ಜಾನ್ ಪಿಟರ್ಸ್ ಗ್ರೇಸನ್ನು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದ : “ನೀನು ನಿನ್ನ ಅಬಚಿಯ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗುವವನೋ ಇಲ್ಲಿಯೇ ಇರುವವನೋ ? ಬರ್ನಾರ್ಡ್ ರನ್ನು ನಿನ್ನ ಕಾವಲಿಗೆ ಇರಿಸಬಹುದು. ಏನನ್ನುವಿರಿ ಬರ್ನಾರ್ಡ್ ?”

“ಈಕೆಯ ರಕ್ಷಣಾವೇಕ್ಷಣದ ಭಾರವನ್ನು ನಾನು ಆನಂದದಿಂದ ವಹಿಸಿಕೊಳ್ಳುವೆ.” ಎಂದ ಬರ್ನಾರ್ಡ್.

ಪಿಟರ್ಸ್ ಹೊರಟುಹೋದ. ಬರ್ನಾರ್ಡ್ ಅಸ್ಪೃಶ್ಯರದಿಂದ “ರಾಜರ ವಿರಾಮಕ್ಕಡಲಿ ಇಂದು ಏನೇನು ತಮಾಷೆಯಾಗುವುದೋ ತಿಳಿಯೆ. ಕಣ್ಣು ಕಿವಿಗಳ ಜಗಳವನ್ನು ಬಗೆಹರಿಸಲಾಗದುದಕ್ಕೆ ಒಂದೆವಾಗುತ್ತಿದೆ.” ಎಂದು ನುಡಿದ.

೩೩

ವಿಸ್ತೀರ್ಣವಾದ ಕೋಣೆಯೊಂದರಲ್ಲಿ ರಾಜನು ಪ್ರಿನ್ಸ್ ಸುಯೇಸ ನೊಡನೆ ಕುಳಿತಿದ್ದ. ಜಾನ್ ಪಿಟರ್ಸ್ ಸಾವಕಾಶವಾಗಿ ಪ್ರವೇಶಿಸುತ್ತ, “ಕಕ್ಕ, ನನ್ನ ಕಡೆ ತಮ್ಮ ಕೆಲಸವಿತ್ತೆ ?” ಎಂದು ಕೇಳಿದ.

“ಹೌದು. ನಾನೂ ಈ ಮಿತ್ರರೂ ನಿನ್ನೊಂದಿಗೆ ಕೆಲವು ಮಾತು ವಿಚಾರಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಸರಿಯಾಗಿ ಉತ್ತರಕೊಡು” ರಾಜನು ಅಪ್ರಸನ್ನ ಭಾವದಿಂದ ನುಡಿದ.

ಈವರೆಗೆ ಜಾನ್ ಪಿಟರ್ಸ್ ಜರ್ಮನ್ ರಾಯಭಾರಿಯ ಕಡೆ ನೋಡಿರಲಿಲ್ಲ ; ಈಗ ಆಕಡೆ ಕಣ್ಣು ಬೀರಿದ. “ಒಳ್ಳೇದು. ತಾವು ಕೇಳಿದ್ದಕ್ಕೆ ಉತ್ತರ ಕೊಡಲಿಕ್ಕೆಂದೇ ನಾನು ಬಂದಿದ್ದೇನೆ. ಊಟದ ಮನೆಯಿಂದ

ನೇರವಾಗಿ ಇಲ್ಲಿಗೇ ಬಂದೆ ; ಇನ್ನೂ ಹೊಗೆಸೊಪ್ಪು ಕೂಡ ಸೇದಿಲ್ಲ. ಅವ ಸರದಲ್ಲಿ ಸ್ಯಾರಿಸಿನಲ್ಲಿ ಸಿಗಾರೇಟ್ ಕೊಳ್ಳುವುದೇ ಆಗಲಿಲ್ಲ.” ಎಂದ.

“ ನೀನು ಒಮ್ಮಿಗಲೇ ಸ್ಯಾರಿಸಿಗೆ ಹೋಗಿ ಬಂದ ಬಗ್ಗೆಯೇ ಮಾತ ನಾಡುವುದಿದೆ ” ಎಂದ ರಾಜ ಈ ಗುಟ್ಟಿನ ಮಾತುಕತೆಗೆ ಹೆಚ್ಚು ನಿರ್ಜನ ಸ್ಥಾನವೇ ಉಚಿತವೆಂದು ಜರ್ಮನ್ ರಾಯಭಾರಿ ಸೂಚಿಸಿದ. ಆಮೇರಿಗೆ ಮೂವರೂ ಅರಮನೆಯ ವಾಚನಾಲಯದ ಕೋಣೆಗೆ ಹೋದರು. ಕೋಣೆಯ ಬಾಗಿಲನ್ನಿಕ್ಕಿ, ಒಳಗಿನಿಂದ ಭದ್ರಗೊಳಿಸಿದರು. ರಾಜನು ವೇಜಿನ ಪಕ್ಕದ ವಿರಾಮಕುರ್ಚಿಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತ. ಯುವರಾಜನ ಬಗ್ಗೆ ಅಪ್ರಸನ್ನನಾಗಿದೆ ರಾಜ ಅವನಿಗೆ ಕುಳ್ಳಿರಲು ಸೂಚಿಸ ಆಸಹಿಸ್ತುಭಾವದಿಂದ ಮಾತನಾ ಡಿದ. “ ನೀನು ಸ್ಯಾರಿಸಿಗೆ ಒಮ್ಮೆಲೆ ಹೋಗಿದ್ದೀಕೆ, ಹೇಳು ಮೊದಲು.”

ಜಾನ್ ಪಿಟರ್ಸ್ ಅಗ್ನಿಷ್ಟಿಗೆಯ ಹತ್ತಿರ ನೀಟಾಗ ನಿಂತಿದ್ದ. ಅವನ ದೃಷ್ಟಿ ಕಿಡಿ ಕಿಯಲ್ಲಿತ್ತು. ಕಕ್ಕನ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ಅವನು ಕೆಲನಿಮಿಷ ನಿರವವಾಗಿದ್ದ. ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲನೆ ಅವನ ಮುಖ ವೋಡಹರಿದ ಮುಗಿಲಿ ನಂತೆ ಗಂಭೀರವಾಯಿತು. ಅವನ ಮುಖಭಾವವನ್ನು ಕಂಡು ರಾಜನ ಮನಸು ವಿರಸವಾಯಿತು. ಜರ್ಮನ್ ರಾಯಭಾರಿ ತನ್ನ ಸಂದೇಹ ಅಕಾ ರಣವಲ್ಲವೆಂದು ಭಾವಿಸಿದ.

ಕಿಡಿ ಕಿಯಾಚೆ ವಿಶಾಲವಾಗಿ ಹಬ್ಬಿದ ನಗರವನ್ನು ಜಾನ್ ಪಿಟರ್ಸ್ ಶೂನ್ಯದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದ. ಅವನ ಹಣೆ ಕಂಚಿತವಾಗಿತ್ತು ; ತುಟಿಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಕಲ್ಪದ ದೃಢತೆ ಒಡಮೂಡಿದ್ದಿತು. ಆಗಿನ ಅವನ ಮುಖ ಭಂಗಿಯನ್ನು ನೋಡಿದರೆ, ಹರಯವನ್ನು ಇಂದ್ರಿಯಲೋಲುಪತಿಗೆ ಮೊಸಲಿಟ್ಟು ರುವ ವಿಲಾಸಜೀವಿಯೆಂದು ಯಾರೂ ಹೇಳಲಾರರು.

“ ತಮ್ಮ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಯಥಾರ್ಥ ಉತ್ತರವನ್ನೀಯಲು ನನಗೇನೂ ಅಡ್ಡಿ ಯಿಲ್ಲ. ಇನ್ನು ಕೆಲಗಂಟೆಗಳಲ್ಲಿಯೇ ಬರ್ಜಿಲಂಡ್ ಮಹಾಸಂಕಟದಲ್ಲಿ ಬೀಳುವುದು. ಆ ಕೇಡು ಒದಗುವ ಮೊದಲೇ, ಅದನ್ನೆ ದುರಿಸಲು ಅಥವಾ ಅದರಿಂದ ಸಾರಾಗಲು ತಾವು ಸಿದ್ಧರಾಗಿರಬೇಕೆಂದು ನನ್ನಿಚ್ಛೆ ” ಎಂದ ಜಾನ್ ದೃಢಸ್ವರದಲ್ಲಿ.

ಅವನ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ರಾಜನ ಮೋರೆ ಮಲಿನವಾಯಿತು. ಕಣ್ಣುಗಳು ಆಕುಂಚಿತವಾದವು. ಅವನು ಸಿಟ್ಟಿನಿಂದ ತುಟಿಗಳ ಮೇಲೆ ತುದಿ ನಾಲಗೆಯನ್ನೂ ಡಿಸಿದ. “ಸುಮ್ಮನೇಕಾಡೆ, ಹೇಳುವುದನ್ನೆಲ್ಲ ಹೇಳಬಿಡು.” ಎಂದ ವಿಕೃತಸ್ವರದಲ್ಲಿ.

ಜಾನ್ ಹೇಳಿದ : “ನಾನು ಹೇಳದಿದ್ದರೂ ನನ್ನ ಪ್ಯಾರಿಸ್ ಯಾತ್ರೆಯ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ತಾವು ಕೆಲಮಟ್ಟಿಗೆ ಅರಿತುಕೊಂಡರಬೇಕು. ಸಂಭವಿಸಲಿದ್ದ ಮಹಾಕಾಂಡದ ಬಗ್ಗೆ ಏನಾದರೂ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಲಿಕ್ಕಿಂಜೇ ನಾನು ಪ್ಯಾರಿಸಿಗೆ ಹೋಗಿದ್ದೆ. ಪ್ರಿಂಚ್ ಸಾಧಾರಣತಂತ್ರದ ಸಭಾಸತಿಯನ್ನೂ ಲ್ಯಾಂಕೆಶಾಯರದ ಡ್ಯಾಕರನ್ನೂ ಕಂಡಿದ್ದೆ.”

ರಾಜನು ಕ್ರೋಧದಿಂದ ಗರ್ಜಿಸಿದ : “ಯಾರ ಅಪ್ಪಣೆಯಿಂದ ನೀನು ಹೋಗಿದ್ದೆ ? ನನ್ನ ಸಂಕಲ್ಪವನ್ನು ವ್ಯರ್ಥಗೊಳಿಸುವುದಕ್ಕೆ ನಿನಗೆ ಧೈರ್ಯವೆಲ್ಲಿಂದ ಬಂತು ?”

ರಾಜನ ಈ ಧಟ್ಟಿಕೆಯಿಂದ ಯುವರಾಜನ ಧೀರತೆ ಕುಗ್ಗಲಿಲ್ಲ. ಅವನಿಂದ : “ಯಾರ ಅಪ್ಪಣೆಯಿಂದಲೂ ಹೋಗಲಿಲ್ಲ ; ಯುವರಾಜ ರೂಪದಿಂದಲೂ ಹೋಗಲಿಲ್ಲ. ನಾನೂ ಒಬ್ಬ ಬರ್ಜೀಂಡ್ ರಾಜ್ಯದ ಪ್ರಜೆಯೆಂಬ ಅಧಿಕಾರಬಲದಿಂದ ಹೋಗಿದ್ದೆ. ಸ್ವದೇಶದ ಹಿತಸಾಧನೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಪ್ರಜೆಗೂ ಅಧಿಕಾರವಿದೆ. ನನ್ನ ಮಾತಿನಿಂದ ತಾವು ಸಿಟ್ಟಾಗಬಾರದು. ತಾವು ಈ ಗೃಹಸ್ಥರ ಕೈಗೊಂಬೆಯಾಗಿರುವುದು ಮಾತ್ರ ಅತ್ಯಂತ ಖೇದದ ವಿಷಯ. ಇವರು ಕುಣಿಸಿದಂತೆ ನಿಮ್ಮ ಕುಣಿತ. ಇವರನ್ನು ಅಂತರಂಗದ ಸಲಹೆಗಾರರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು, ಪಿತ್ರಾರ್ಜಿತ ಸಿಂಹಾಸನದ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ದೃಢಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಇವರ ರಾಜನ ನೆರವನ್ನು ಯಾಚಿಸಿರುವಿರಿ. ಗಂಡಾಂತರವನ್ನು ತಪ್ಪಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ತಾವೀ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ತೊಡಗಿದ್ದರೆ, ಈ ಏರ್ಪಾಡಿನಿಂದ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ತಾವು ನಿಷ್ಕಂಟಕರಾಗುತ್ತಿದ್ದರೆ ವಿಶೇಷ ವಾದವಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ತಮ್ಮ ಆಸೆ ಇದರಿಂದ ಈಡೇರಲಾರದು ; ಈ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಪರಕೀಯರ ಸೇನೆ ಕಾಲಿಟ್ಟ ದಿನವೇ ತಮೇ ಬಾಳನ ಕೊನೆಯದ್ದಿ ನಾಗುವುದು. ತಮ್ಮ ಜೀವವನ್ನು ಉಳಿಸಲೆಂದೆ

ನಾನು ತಮ್ಮ ಸಂಕಲ್ಪಕ್ಕೆ ಭಂಗತಂದಿದ್ದೇನೆ. ಇನ್ನು ತಮಗೆ ಪ್ರಾಣಭಯ ವಿಲ್ಲ ಸತ್ಯವನ್ನು ಅಸತ್ಯದಿಂದ ಮುಚ್ಚುವುದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ; ಆದು ಪ್ರಕಟವಾಗುವುದೇ. ನಾಳೆ ಈ ರಾಜ್ಯದ ಶಾಸನದಂಡ ತಮ್ಮ ಕೈತಪ್ಪಿಹೋಗುವುದು ಖಂಡಿತವೆ. ಸಿಂಹಾಸನವ ಮೇಲೆ ತಮ್ಮದಾಗಲಿ, ನನ್ನದಾಗಲಿ, ಯಾವ ಅಧಿಕಾರವೂ ಉಳಿಯುವುದಿಲ್ಲ. ತಾವು ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆಯಿಂದ ನಡೆದರೆ ಒಂದು ಹುಲ್ಲುಕಡ್ಡಿಯೂ ತಮ್ಮ ಕಾಲಿಗೆ ನಡಲಾರದು. ಮೈಗೆ ಕೊಂಚವೂ ನೋವಿಲ್ಲದೆ ರಾಜ್ಯತ್ಯಾಗ ಮಾಡಿ ಯುರೋಪಿನ ಯಾವುದೊಂದು ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ನೆಮ್ಮದಿಯಾಗಿ ಇರಬಲ್ಲರಿ. ಪ್ರಾಣವನ್ನೂ ರಾಜಪದವಿಯನ್ನೂ ರಕ್ಷಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಜರ್ಮನ್ ಸೈನ್ಯವನ್ನು ನಗರಕ್ಕೆ ಕರೆಸಿಕೊಂಡರೆ, ತಮ್ಮ ಮತ್ತು ನನ್ನ ಪ್ರಾಣಗಳನ್ನು ಎಚ್ಚತ್ತ ಪ್ರಜೆಗಳಿಂದ ಕಾಪಾಡುವ ವೀರಪುರುಷನು ಯಾವನೂ ಇಲ್ಲ ಈ ಪೃಥ್ವಿಯಲ್ಲಿ.”

ಯುವರಾಜನ ಸುಸ್ವಪ್ನನಾದ ತೇಜಸ್ವಿಭಾಷಣವು ಕರಗಿ ಕುದಿಯುವ ಸೀಸರಸ ಹೊಯ್ದಂತೆ ರಾಜನ ಕಿವಿಗಳನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿತು. ಅವನ ವಾಕ್ಯಕ್ತಿ ಲುಪ್ತವಾಯಿತು. ಅವನು ಕೆಲಹೊತ್ತು ಸ್ತಂಭಿತನಾಗಿ ಕುಳಿತು ಬಿಟ್ಟ. ಇದನ್ನೆಲ್ಲ ಕೇಳಿದ ಜರ್ಮನ್ ರಾಯಭಾರಿಯೂ ಅನಾಕ್ಲಾದ. ಅವನು ತನ್ನ ಕೃಪೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಆಶೆಯನ್ನು ಬಹುದಿನಗಳಿಂದ ಪೋಷಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದ. ಅದೀಗ ಫಲಿಸುವ ಸಂದರ್ಭ ಕೂಡಿಬಂದಿದೆಯೆಂದು ಕನಸು ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದ. ಈ ಉದ್ಧತ ಯುವಕನ ಪ್ರಯತ್ನದಿಂದಾಗಿ ಎಲ್ಲವೂ ಸ್ವಿಪ್ಪುಡಲ್ಲೆಯೇ ಮಣ್ಣುಗೂಡುವುದೆಂದು ಜರ್ಮನ್ ರಾಯಭಾರಿ ಆರಿತು ಕೊಂಡ. ದೊರೆಯಿಂದ ವಿಪುಲ ಪುರಸ್ಕಾರವನ್ನು ಪಡೆಯುವನೆಂಬ ಅವನ ಎಣಿಕೆ ಭರವಸೆಗಳು ಬಯಲಾಗುವುದನ್ನು ನೆನದು ಅವನ ಹೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಸಿಟ್ಟುರಿಯಿತು. ಎಷ್ಟು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದರೂ ಅದನ್ನು ನಿಗ್ರಹಿಸಲಾಗಲಿಲ್ಲ. ಕ್ರೋಧಕಂಪಿತ ಸ್ವರದಲ್ಲಿ ಅವನೆಂದ : “ಯುವರಾಜರೆ, ತಾವು ಹೇಳಿದ್ದೆಲ್ಲ ಸತ್ಯವೆಂದು ನನಗೇನಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಪ್ರಜಾಶಕ್ತಿಗೆ ತಾವು ಹೆದರಿದ್ದೀರಿ ; ಎಂತಲೇ ರಾಜಸಿಂಹಾಸನವು ಉರುಳುವುದೆಂದು, ರಾಜನ ಜೀವಕ್ಕೆ ವಿಪತ್ತುಂಟೆಂದು ವಾದಿಸುತ್ತಿರುವಿರಿ. ತನ್ನಿ ಅನುಮಾನ ಭ್ರಮೆ ; ವಸ್ತುಸ್ಥಿತಿ ನಿಶ್ಚಯಕ್ಕೂ ತಾವು ಭಾವಿಸಿದಷ್ಟು ಭಯಂಕರವಾಗಿಲ್ಲ. ಇಲ್ಲಿಯ ಒಕ್ಕಲಿಗರು, ದುಡಿಸ್ವೆ

ಣಾರರು ಉತ್ತೇಜಿತರಾದದ್ದು ಪ್ರಾಸಂಗಿಕವಷ್ಟೆ. ಸಾವಿರಾರು ಸುಶಿಕ್ಷಿತ ಸಶಸ್ತ್ರ ಸೈನಿಕರನ್ನು ಕಂಡರೆ ಅವರ ಹುರುಳು, ಅವರ ಅಸೆ ಇಂಗೆಹೋಗುವವು. ಅವರು ಓಡಿ ಹೋಗಲೂ ಮುಂಗಾಣದೆ ಹೋಗುವರು. ಹೀಗಿದ್ದೂ ಕೆಲಜನ ಪ್ರಜೆಗಳ ಭಯದಿಂದ ತಾವು ಸುತ್ತಲೂ ಕತ್ತಲೆಯನ್ನು ಕಂಡು ಓಡಿಹೋದರೆ, ಅರಾಜಕರಾಜ್ಯವನ್ನು ಪ್ರಜೆಗಳಿಗೊಪ್ಪಿಸಿ ಶರಣೆನ್ನುತ್ತಿದ್ದರೆ ನಾನೇನೂ ಹೇಳಲಾರೆ. ಆದರೆ ಮಹಾರಾಜರನ್ನೂ ತಮ್ಮ ದಾರಿಗಳೆದು ಹೇಡಿಯೆನ್ನಿಸಲು ಏಕೆ ಉತ್ಸುಕರಾಗಿರುವಿರಿ? ಅವರು ತಮ್ಮ ಷಡ್ಯಂತ್ರದ ಸಹಾಯವನ್ನು ಹೊಂದಿ ರಾಜ್ಯತ್ಯಾಗ ಮಾಡಲು ಹೇಸುತ್ತಾರೆ; ಈ ಪ್ರಜಾ ವಿಪ್ಲವದಲ್ಲಿ ನಿರರಂತೆ ಅವಿಚಲರಾಗಿ ತಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯವನ್ನು ನೆರವೇರಿಸುವುದೇ ಅವರಿಗಿಷ್ಟೆ. ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟ್ ಅಧಿವೇಶನ ಸೇರಿದ ಬಳಿಕ ಇಪ್ಪತ್ತುನಾಲ್ಕು ಗಂಟೆಗಳೊಳಗೇ ರಾಜನನ್ನು ಪದಚ್ಯುತಗೊಳಿಸುವ ಆಜ್ಞೆ ಹೊರಡಬಹುದು; ಆದರೆ ನಮ್ಮ ಸಂಕಲ್ಪದಂತೆ ಕಾರ್ಯ ಜರುಗಿದರೆ, ಅವರು ಆ ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ಉಪಸಂಹರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುವುದು; ಇಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ಇನ್ನೆಂದೂ ಇಂಥ ಸ್ಪರ್ಧೆಗೆ ಕೈಹಾಕುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಅಣೆಮಾಡುವರು; ಸಶ್ಚಾತ್ರಾಪದಿಂದ ಕ್ಷಮೆಯನ್ನು ಯಾಚಿಸುವರು. ಈ ಅವರ ಕರುಣಾಜನಕ ದೃಶ್ಯ ನನ್ನ ಅಂತರ್ದೃಷ್ಟಿಗೆ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಿದೆ. ಈ ಇಪ್ಪತ್ತುನಾಲ್ಕು ಗಂಟೆಗಳ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ರಾಜಧಾನಿಯಲ್ಲಿ ಅರಾಜಕತೆ ಉಂಟಾಗಬಹುದು, ಶಾಸನಸೂತ್ರಗಳು ಹರಿದುಹೋಗಬಹುದು, ನಾನು ಇಲ್ಲಿನಲ್ಲಿದ್ದೆಲ್ಲ. ಆದರೆ ರಾಜನಿಗೆ ಯಾವ ಅಪಾಯವೂ ಒದಗದಂತೆ ನಾನು ತುಂಬ ಜಾಗೃತನಾಗಿರುತ್ತೇನೆ. ಆರವನೆ ಸುರಕ್ಷಿತವಾಗಿರದಿದ್ದರೆ ನನ್ನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಆಶ್ರಯ ಕೊಡುವೆ. ಅಲ್ಲಿಂದ ಅವರನ್ನು ಹೊರಗೆಳೆಯುವುದು ವುಡುಗೆ ಸಾಧ್ಯವೇ ಇಲ್ಲ.”

ಜಾನ್ ವಿಟರ್ಸ್ ಉಪೇಕ್ಷೆಯ ನಗೆ ನಕ್ಕು “ ಸರಿ! ತಮ್ಮ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ನನ್ನ ಜೀವ ತಣ್ಣಗಾಯಿತು ಬರ್ಜಲಂಡಿನ ರಾಜನು ಪ್ರಜೆಗಳ ಭಯದಿಂದ ವಿದೇಶೀಯ ರಾಯಭಾರಿಯ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಆಡಗಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಒಳ್ಳೇ ಸ್ವಾರಸ್ಯವಾದ ದೃಶ್ಯ! ರಾಜನಿಗೂ ಒಳ್ಳೇ ಗೌರವದ ಸಂಗತಿ! ಪ್ರಿನ್ಸ್ ಸುಯೇಸ್, ನನ್ನ ಪರಿಪಾಸ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಕ್ಷಮಿಸಿರಿ. ತಮ್ಮ ಕನಸು ನನಸಾಗಲಾರದು, ತಮ್ಮ ಮೋಹ ಬೇಗನೆ ನಿರಸನವಾಗುವುದು, ಇದು ನಿಶ್ಚಯವೆಂದು

ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಿರಿ. ತಾವು ಅನ್ಯರಿಂದ ಮೋಸಹೋಗಿದ್ದೀರೋ ಏನು ತಾವಾಗಿಯೇ ಆತ್ಮವಂಚನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವಿರೋ ತಿಳಿಯದು. ಆದರಿದು ಕೆಲಜನ ಅಶಿಕ್ಷಿತ ಉನ್ನತ್ತರ ಚಳವಳಿಯಲ್ಲವೆಂಬುದನ್ನು ನಿಸಂದೇಹನಾಗಿ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಿರಿ. ಸಮಗ್ರ ದೇಶದ ಜನಸಾಮಾನ್ಯರು ಒಕ್ಕೊರಳಿಂದ ನ್ಯಾಯವಾಗಿ ಶಾಸನಾಧಿಕಾರವನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಿರುವರು. ಅವರ ಬೇಡಿಕೆ ಸಂಗತವೋ ಅಸಂಗತವೋ ಎಂಬ ಬಗ್ಗೆ ತಮ್ಮೊಡನೆ ವಾದಿಸುವ ಇಚ್ಛೆ ನನಗಿಲ್ಲ. ಈ ದೇಶದ ಜನಸಾಮಾನ್ಯರು ಕೆಲ ಜರ್ಮನ್ ಪಡೆಗಳನ್ನು ಕಂಡು ಅಂಜಿ ತಮ್ಮ ಸಂಕಲ್ಪದಿಂದ ಚ್ಯುತರಾಗಲಾರರೆಂದು ಮಾತ್ರ ನಾನು ಪಣಕಟ್ಟಿ ಸಾರಬಲ್ಲೆ. ಅವರು ತಮ್ಮ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಜೀವದ ಹೆಗ್ಗು ದೊರೆದು ಕಾದುವರು. ಅದರಲ್ಲಿ ರಾಜ ಬೀದಿಗಳಲ್ಲಿ ನರರಕ್ತದ ಕಾಲು ವೆ ಹರಿಯುವುದು. ನಮ್ಮ ತಾಯಿನಾಡು ಮಾನವರಕ್ತದಿಂದ ಕಲುಷಿತವಾಗ ದಂಥ, ವೈರ್ಧ್ಯ ಜನಕ್ಷಯವಾಗದಂಥ ಉಪಾಯವನ್ನೇ ನಾನು ಸೂಕ್ತವೆಂದು ಅವಲಂಬಿಸಿದ್ದೇನೆ; ಅದನ್ನೇ ನಮ್ಮ ಕಕ್ಕನಿಗೆ ಅರಿಕೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.”

ರಾಜನು ಹತಾಶನಾದ. “ಜನಕ್ಷಯವನ್ನು ನೀನೆಂತು ತಪ್ಪಿಸುವೆ? ನನ್ನ ಸಂಕಲ್ಪವನ್ನು ಹೇಗೆ ಪ್ರತಿಬಂಧಿಸುವೆ?” ಎಂದು ಕ್ಷೀಣಸ್ವರದಲ್ಲಿ ಕೇಳಿದ.

“ಇಲ್ಲಿನ ವಿದ್ಯಮಾನವನ್ನೆಲ್ಲ ಯುರೋಪಿನ ಎರಡು ಸರ್ವಶ್ರೇಷ್ಠ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ನಿರ್ದರ್ಶನಕ್ಕೆ ತಂದುಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ. ಅವರು ನನ್ನ ಸೂಚನೆಯನ್ನು ಸಮರ್ಥಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಜರ್ಮನಿಯನ್ನು ಈ ಅನಧಿಕಾರಚರ್ಚೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸರ್ವಥಾ ಬಿಡಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. ಒಬ್ಬ ಜರ್ಮನ್ ಸೈನಿಕನೂ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದ ಗಡಿಗೆರೆಯನ್ನು ದಾಟಿ ಒಳಗೆ ಕಾಲಿಕ್ಕಲಾರ. ಈ ವರ್ತಮಾನವನ್ನು ಇಡೀ ಯುರೋಪಿನಲ್ಲಿ ಬನುಲಿ ಸಾರುವುದು ಉತ್ತರಸಾಗರದಲ್ಲಿ ಅಂಗ್ಲ ನೌಸೇನೆ, ಫ್ರಾನ್ಸಿನ ಉತ್ತರಭಾಗದಲ್ಲಿ ಫ್ರೆಂಚ್ ಭೂಸೇನೆ ಸಜ್ಜಾಗಿ ನಿಂತಿವೆ. ಜರ್ಮನಿ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ದಂಡನ್ನು ಮುಂದೊತ್ತಿದರೆ ಇಂಗ್ಲೆಂಡ್ ಫ್ರಾನ್ಸುಗಳೊಡನೆ ಕಾದಾಡಬೇಕಾಗುವುದು. ಅಷ್ಟು ಬಲ-ಸಾಹಸ ಜರ್ಮನಿಯಲ್ಲದೆಯೋ ಇಲ್ಲವೋ ನಾನರಿಯೆ. ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಅದು ಸಿದ್ಧವಿವೆಯೋ ಇಲ್ಲವೋ ಎಂಬುದನ್ನು ಹೇಳಲಾರೆ.”

ಜಾನ್ ಪಿಟರ್ಸನ್ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ರಾಜ ಪ್ರಿನ್ಸ್ ಇಬ್ಬರೂ ಎಷ್ಟೋ ಹೊತ್ತು ನೀರವರಾಗಿದ್ದರು. ಕೊನೆಗೆ ಪ್ರಿನ್ಸ್‌ಸುಯೇಸಸ್ ಆಸನ ದಿಂದೇಳುತ್ತ ನುಡಿದ: “ ಮಹಾರಾಜ, ತಾವು ಸಂಕಟದಲ್ಲಿರುವುದನ್ನರಿತು ತಮಗೆ ಸಹಾಯಮಾಡಲು ನಾನು ತುಂಬ ಪ್ರಯತ್ನ ಪಟ್ಟೆ. ತಮಗೆ ನಾನು ಮಾತು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೆ; ಆದನ್ನು ಪಾಲಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಶಕ್ತಿವಿೂರಿ ಹೆಣಗುತ್ತಿದ್ದೆ; ಆದರೆ ನೋಡಿ. ನಿಮ್ಮಲ್ಲೇ ತಾಳಮೇಳವಿಲ್ಲ. ಇನ್ನೆನಾಗುವುದೋ ಹೇಳಲಾರೆ; ತಮ್ಮ ರಕ್ಷಣೆಯ ಭಾರವನ್ನು ಹೊರುವುದನ್ನು ನನ್ನಿಂದ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ದೊರೆ ಸಂಗತವೆಂದು ಸೂಚಿಸಿದಂತೆಯೇ ನಾನು ನಡೆಯುವವನು. ತಮಗೆ ಅವಾಯಸಂಭವಿಸಿದರೆ, ಅದಕ್ಕೆ ತಮ್ಮ ಮಗನೇ ಹೊಣೆಗಾರ; ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಮಾತಿಲ್ಲ.

ಜರ್ಮನ್ ರಾಯಭಾರಿಗೆ ಏನೊಂದೂ ಉತ್ತರವೀಯದೆ ರಾಜನು ಹತಾಶನಾಗಿ ತಲೆತಗ್ಗಿಸಿಕೊಂಡು ಚಿಂತಿಸುತ್ತ ಕುಳಿತುಬಿಟ್ಟ. ಈಗ ಅವನ ಕ್ರೋಧವು ಹಿಂದಾಗಿ ದಾರುಣಭಯವು ಹೃದಯವನ್ನು ಕೊಲೆಯತೊಡಗಿತು.

ಜಾನ್ ಪಿಟರ್ಸ್ ಧೀರಭಾವದಿಂದ ನುಡಿದ: “ ನಾನು ಮಾಡಿದ್ದಕ್ಕೆ ನಾನೇ ಹಣೆ ಮುಂದಿನ ಇತಿಹಾಸಕಾರರು ಈ ದೇಶದ ಇತಿಹಾಸವನ್ನು ಬರೆಯುವಾಗ, ಸ್ವದೇಶಹಿತಕ್ಕಾಗಿಯೇ ನನ್ನ ಸಾರ್ಥಕ್ಕೆ ತಿಲಾಂಜಲಿಯಿತ್ತು ದಲ್ಲದೆ, ಕಕ್ಕನ ಸ್ವಾರ್ಥಕ್ಕೂ ವಿರೋಧಿಯಾಗಿ ನಿಂತೆನೆಂದು ಮನವಾರೆ ಉಲ್ಲೇಖಿಸುವರು. ಈ ದೇಶದ ರಾಜರಾದ ತಾವು ರಾಜಧರ್ಮವನ್ನು ಮರೆತು ಅಳಿದ ಆಳಿಕೆಯನ್ನು ಪ್ರಜೆಗಳ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಆಶಾಂತಿಯ-ಆಸಂತೋಷದ ದಾವಾ ನಲವನ್ನು ಕೈಯಾರೆ ಹೊತ್ತಿಸಿದ ತಮ್ಮ ಕೀರ್ತಿಯನ್ನು ಇತಿಹಾಸಕಾರರು ಬರೆಯದಿರಲಾರರು, ನಿಜ. ಆದರೆ ಪ್ರಾಣಭಯದಿಂದ ವಿಧೇಶೀಯ ರಾಯಭಾರಿಯ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ತಲೆನೂರಿಸಿಕೊಂಡರೆಂಬ ಅಪಹೃಷಪವನಾದಿಂದ ತಮ್ಮನ್ನು ನಾನು ಉಳಿಸಿದ್ದೇನೆ; ತಾವು ಏನೇ ಭಾವಿಸಿದರೂ ನನಗೆ ಭೂಷಣಾಸ್ಪದವೆಂದೇ ಹೆಮ್ಮೆಪಡುತ್ತೇನೆ. ನಾನು ನನ್ನ ಕಕ್ಕನನ್ನು ಈ ಕಲಂಕಕ್ಕೆ ಈಡು ಮಾಡಲಾರೆ. ತಾವು ನನ್ನ ಸಲಹೆಯಂತೆ ಆಚರಿಸಿ. ಸಾವಿಗಂಜಿ ಹೆರವರ ಬಿನ್ನ ಹಿಂದೆ ಅವಿತ. ಕೊಳ್ಳಬೇಡಿರಿ. ತಮಗೆ ಮುಪ್ಪು ಬಂದಿದೆ; ಇನ್ನು ಹೆಚ್ಚು

ಕಾಲ ಆರಸುತನವನ್ನು ಅನುಭವಿಸುವ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲ. ತಾವು ಆರಮನೆ ಯಲ್ಲಿಯೇ ಇದ್ದು, ಪ್ರಜಾಪ್ರತಿನಿಧಿಸಭೆಯಿಂದ ಬರುವ ಆದೇಶಕ್ಕೆ ಧೀರತೆಯಿಂದ ಉತ್ತರ ಕೊಡಲಿ; ಹೇಡಿಯಂತೆ ವಿಕ್ಟಲರಾಗಬೇಡಿರಿ. ಯುದ್ಧದ ಪ್ರಸಂಗ ವಿದ್ದರೆ ನಾವೂ ಯುದ್ಧಮಾಡುವೆವು. ತಮಗಾಗಿ ಅಥವಾ ನನಗಾಗಿ ಜರ್ಮನಿ ಯುರೋಪಿನ ಎರಡು ಬಲಿಷ್ಠರಾಷ್ಟ್ರಗಳೊಡನೆ ಹಗೆತನವನ್ನು ಎದುರಿಸುವು ದೆಂದು ತಾವು ಎಣಿಸಬೇಡಿರಿ; ಜರ್ಮನಿ ಅಷ್ಟು ತಿಳಿಗೇಡಿಯಲ್ಲ.”

ಕೋಣೆಯಿಂದ ಹೊರಹೊರಡುತ್ತಾ ಜರ್ಮನ್ ರಾಯಭಾರಿ ತಿರುಗಿ ನೋಡಿ “ ತಾವು ಮಾಡುವುದನ್ನು ನಾನೂ ನೋಡುತ್ತೇನೆ.” ಎಂದೆನ್ನುತ್ತ ಹೊರಟುಹೋದ.

೩೪

ಜರ್ಮನ್ ರಾಯಭಾರಿ ತೆರಳಿದ ಬಳಿಕ ಕೊಂಚ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಪೋಲಿಸ್ ಪೇದೆಯೊಬ್ಬ ಬಂದು, “ ಮಹಾರಾಜ, ಕಮಿಶ್ನರ್ ಸಾಹೇಬರು ಒಂದು ಕ್ಷಣ ತಮ್ಮ ದರ್ಶನವನ್ನು ಬಯಸುತ್ತಾರೆ ” ಎಂದು ನಿನೇದಿಸಿದ.

ರಾಜನು ಹೂಂ ಉಂಹೂ ಎನೂ ಹೇಳದೆ ಶೂನ್ಯದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಪೇದೆಯನ್ನೇ ನೋಡತೊಡಗಿದ. ಪ್ರಕೃತ ಸಂದರ್ಭದಿಂದ ಅವನ ಬುದ್ಧಿಯೆ ಸ್ತಬ್ಧವಾಗಿತ್ತು. ಯುವರಾಜನು ಕಕ್ಕನಿಗೆಂದ : “ ಏಪತ್ತಿನ ಭಯದಿಂದ ತನಗೆ ಬಲವಾದ ಆಘಾತವಾದಂತಿದೆ. ಡಾ. ಶಿಸ್ಸರನ್ನು ಕರೆಸಿ ಉಪಚಾರ ಮಾಡಿಸುತ್ತೇನೆ. ತಾವಿನ್ನು ರಾಜಕಾರ್ಯದಿಂದ ಪೂರ್ಣ ವಿಶ್ರಾಂತಿ ಪಡೆಯಿರಿ. ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ನಾನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.”

ಜಾನ್ ಪಿಟರ್ಸ್ ಬರ್ನಾರ್ಡನ ಕಡೆಯಿಂದ ಬಂದ ಪೇದೆಯನ್ನೇ ಡಾಕ್ಟರನ್ನು ಕರೆಯಲಟ್ಟಿದ. ಡಾಕ್ಟರೂ ತಡವಿಲ್ಲವೆ ಬಂದುಬಿಟ್ಟ. ಜಾನ್ ಆತನಿಗೆ ಹೇಳಿದ : “ ಡಾಕ್ಟರ್, ಮಹಾರಾಜರು ಅತಿಶ್ರಮದಿಂದ, ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಮಾನಸಿಕ ಪರಿತಾಪದಿಂದ ಬಳಲುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ಉಪಚಾರದ ಆಗತ್ಯ ವಿಸೆಯೆಂದು ತೋರುತ್ತದೆ. ನಾನೀಗ ಹೋಗಿ ಬರುತ್ತೇನೆ. ಅವರಿಗೆ ನೀವು ಇವರ ಹತ್ತಿರವೇ ಇರಿ.”

ವಾಚನಮಂದಿರದಿಂದ ಹೊರಬರುತ್ತಲೆ ಜಾನ್ ಪಿಟರ್ಸ್‌ನಿಗೆ ಬರ್ನಾರ್ಡನ ದರ್ಶನವಾಯಿತು. ಬರ್ನಾರ್ಡ್ ವ್ಯಸ್ತನಾಗಿ ನುಡಿದ : “ ಯುವ.

ರಾಜ, ಆರಮನೆಯಲ್ಲಿ ಸೇರಿದ ನಿವಂತ್ರಿತ ಸದ್ಯಹಸ್ಥರನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಇನ್ನೊಂದು ಕ್ಷಣವೂ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವುದು ಕ್ಷೇಮಕರವಲ್ಲ. ನಗರದ ನಾಲಯ್ಯ ಕಡೆಗಳಿಂದ ನಿಮಿಷನಿಮಿಷಕ್ಕೂ ಸುದ್ದಿಗಳು ಬರುತ್ತಿವೆ. ಪೋಲಿಸರು ಎಷ್ಟು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದರೂ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಅವರ ಕೈಮೀರುತ್ತದೆ. ಆರಮನೆಯ ಮುಂದಿನ ಬಯಲು ಜನರಿಂದ ತುಂಬಿಹೋಗಿದೆ; ಅನೇಕ ಕ್ರಾಂತಿಕಾರರು ಗುಪ್ತ ಗುಂಪಾಗಿ ಪಂಜುಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ರಾಷ್ಟ್ರಗೀತಗಳನ್ನು ಹಾಡುತ್ತ ತಿರುಗಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆರಮನೆಯಿಂದ ಎರಡು ಮೋಟರುಗಳು ಜನರನ್ನು ಪಾರುಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೊರಟಿದ್ದವು. ಚಳವಳಿಗಾರರು ಅವರಡನ್ನೂ ಪ್ರತಿಬಂಧಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಜನತೆಗುಂಟಾದ ಭೀತಿಗೆ ಮಿತಿಯೇ ಇಲ್ಲ. ಯಾವಾಗ ಏನಾಗುವುದೋ ಹೇಳುವುದು ಕಠಿನ ”

ಕ್ಷಣಹೊತ್ತು ನಿಃಸ್ತಬ್ಧವಾಗಿದ್ದು ಜಾನ್ ಪಿಟರ್ಸ್ “ ನೀವು ನನ್ನೊಡನೆ ಬರಿ.” ಎಂದ.

ಜಾನ್ ಪಿಟರ್ಸ್ ಬರ್ನಾಡನನ್ನು ತನ್ನ ಕೋಣೆಗೆ ಕರೆದೊಯ್ದು. ಕೋಣೆಯ ಬಾಗಿಲನ್ನು ಇಕ್ಕೆ ಭದ್ರಗೊಳಿಸಿ ಟೆಲಿಫೋನ್ ಯಂತ್ರವನ್ನು ಎತ್ತಿ ಕಿವಿಗೆ ಹಿಡಿದ. ಆ ಕಡೆಯಿಂದ ಧ್ವನಿಬಂದಬಳಿಕ ಜಾನ್ ಕೇಳಿದ: “ ಯಾರು ನೀವು ಗ್ರಾಮೋ ? ”

ಆಕಡೆಯ ಫೋನ್ ಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನು ನೋಡಿ, ಜಾನ್ ಕೂಗಿದ ಹೆಸರನ್ನು ಕೇಳಿ ಬರ್ನಾಡ್ ಪರಮಾವಧಿವಿಸ್ಮಯದಿಂದ ಸ್ತಂಭಿತನಾದ.

“ ಹೌದು, ತಾವು ಯಾರು ? ”

“ ಧ್ವನಿಯಿಂದ ತಿಳಿಯಲಿಲ್ಲವೆ ? ನಾನು ಹಲವು ಸಲ ತಮ್ಮ ಹತ್ತಿರವೇ ಕುಳಿತುಕೊಂಡು ಮಂತ್ರಾಲೋಚನೆ ಮಾಡಿದ್ದೇನೆ ಅಮನೆ ಈಗ ಆಮಂತ್ರಿತರಿಂದ ತುಂಬಿದೆ; ಕ್ರಾಂತಿಕಾರರು ಬೀದಿಗಳಲ್ಲಿ ಗಲಭೆಯನ್ನಾರಂಭಿಸಿದ್ದಾರೆ; ಅದರಿಂದ ನೆರೆದ ಜನರೆಲ್ಲ ಭಯಭೀತರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ಅರಮನೆಯಿಂದ ಹೊರಡುವುದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲದಾಗಿದೆ. ನಿಮ್ಮ ಅಧೀನದಲ್ಲಿ ಇಸ್ತತ್ತು ಸಾವಿರ ಸಶಸ್ತ್ರಜನ ಯುದ್ಧಸನ್ನದ್ಧರಾಗಿದ್ದಾರೆ; ಜರ್ವನ್ ಸೀಮೆಯ ಕಡೆ ಹೊರಡಲು ಅಪ್ಪಣೆಗಾಗಿ ಕಾದಿದ್ದಾರೆ-ಅದು ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಆದರೆ ಅವರನ್ನು ಗಡಿನಾಡಿಗೆ ಹೋಗುವ ಅಗತ್ಯವಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿ ಮಾಡಬೇಕಾದ ವ್ಯವ

ಸ್ಥೆಯನ್ನು ನಾನು ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಜರ್ಮನಿಯನ್ನು ಒಂದು ಹೆಜ್ಜೆ ಕೂಡ ಮುಂಬರಿಯಲಾರದು. ನನ್ನ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ತಮಗೆ ಭರವಸೆಯುಂಟಷ್ಟೆ?”

“ ತಮ್ಮ ಎಲ್ಲ ಮಾತುಗಳಲ್ಲಿಯೂ ನಮಗೆ ಭ:ವಸೆಯಿದೆ.”

“ ಹಾಗಾದರೆ ನಾನು ಹೇಳಿದಂತೆ ಮಾಡಿರಿ ನೀವು ಸ್ವತಃ ಆ ಎಲ್ಲ ಜನರ ಮುಂದಾಳುತನವನ್ನು ವಹಿಸಿಕೊಂಡು, ನಗರದ ಸಿಂಹದ್ವಾರ ಮೊದಲು ಗೊಂಡು ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಬೀದಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಶಾಂತಿರಕ್ಷಣೆಯ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿರಿ. ವಿಪ್ಲವವಾದಿಗಳಿಂದ ಶಾಂತಿಭಂಗವಾಗಕೂಡದು ; ನಮ್ಮ ಯಾವ ಬಂಡಿಯನ್ನೂ ತಡೆಯಕೂಡದು. ನಿಮಂತ್ರಿತರನ್ನು ಸುರಕ್ಷಿತವಾಗಿ ಅವರ ವರ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಗೊಡಿರಿ. ಏನು, ಅದೀತೆ ?”

ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ ಆಗುವುದು. ಒಂದು ಗುಂಟಿಯೊಳಗೇ ನಗರದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯೂ ದಂಗೆಯಡಗುವುದು. ತಾವು ನಿಶ್ಚಿಂತರಾಗಿರಿ.” ಎಂದು ಹೇಳಿದ ಗ್ರಾಮೋ.

“ ಗ್ರಾಮೋ, ನೀವೊಳ್ಳೇ ಬುದ್ಧಿಶಾಲಿಗಳು. ಇನ್ನು ಮೇಲೆ ನನ್ನ ನಿಮ್ಮ ಭಿಟ್ಟಿಯಾದೀತೋ ಇಲ್ಲವೋ ;— ನನ್ನ ಕೊನೆಯ ಮಾತು ಲಕ್ಷ್ಯದಲ್ಲಿ ರಲಿ. ರಕ್ತಪಾತ ಮಾಡಕೂಡದು. ನಾವು ಇಡೀ ವಿಶ್ವಕ್ಕೆ ಮೇಲ್ಪಂಕ್ತಿ ಹಾಕಿಕೊಡಲು ಉದ್ಯುಕ್ತರಾಗಿದ್ದೇವೆ. ಮನುಷ್ಯ ಜೀವನವು ಪರಮಪವಿತ್ರ ವಾದದ್ದು. ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯದಂತೆಯೇ ಅದನ್ನು ಜತನದಿಂದ ರಕ್ಷಿಸಬೇ ಇದನ್ನು ವಿಪ್ಲವವಾದಿಗಳಿಗೆ ತಿಳಿಸಿಹೇಳಿ. ದಂಗೆಗಾರರನ್ನು, ಅಕಾರಣವಾಗಿ ಯಾರನ್ನಾದರೂ ಕೊಲ್ಲಲುಜ್ಜುಗಿಸುವರನ್ನು ಹಿಡಿದು ಕಠೋರವಾಗಿ ಶಿಕ್ಷಿಸಿರಿ. ನಿಮ್ಮ ನಂಬಿಗೆಗೆ ತಕ್ಕವರ ಕೈಯಲ್ಲಿಯೇ ನಗರರಕ್ಷಣೆಯ ಹೊಣೆಯನ್ನು ಒಪ್ಪಿಸಿರಿ. ನಾವು ರಾಜ್ಯದ ಶಾಸನಪ್ರಣಾಲಿಯನ್ನು ಬದಲಿಸುವುದು ಸತ್ಯವೆ. ಆದರದನ್ನು ರಕ್ತಪಾತವಿಲ್ಲದೆಯೆ ಸಾಧಿಸಬೇಕು. ಇದೇ ನಮ್ಮ ಮೂಲ ಮಂತ್ರ ” ಎಂದು ಜಾನ್ ಪಿಟರ್ಸ್ ಟೆಲಿಫೋನ್ ಯಂತ್ರವನ್ನು ಕೆಳಗಿರಿಸಿದ.

ಕಿರಿದಂತರದಲ್ಲಿ ಬರ್ನಾರ್ಡ್ ನಿಂತಿದ್ದ. ಅವನು ಪಿಟರ್ಸನ ಎಲ್ಲ ಮಾತು ಗಳನ್ನು ಕೇಳಿದ. ತನ್ನ ಕಿವಿಯಮೇಲೆಯೆ ತನಗೆ ನಂಬಿಗೆಯಿಲ್ಲದಂತಾಯಿತು ಅವನ ಸ್ಥಿತಿ; ಸಭೆಯವಿಸ್ಮಯದಿಂದ ಅವನ ಜ್ಞಾನವೇ ಲುಪ್ತವಾದಂತಾಯಿತು. ಎಷ್ಟೋ ಹೊತ್ತು ಬರ್ನಾರ್ಡನ ಬಾಯಿಂದ ಮಾತೇ ಹೊರಡಲಿಲ್ಲ. ಕೊನೆಗೆ

ಅಸ್ಪೃಶ್ಯಸ್ವರದಲ್ಲಿ ಅವನೆಂದ: “ ತಿಳಿಯಿತು; ಎಲ್ಲವೂ ಇಗ ಗೊತ್ತಾಯಿತು. ಅದ್ಭುತ, ಅತ್ಯದ್ಭುತ, ಈವರೆಗೆ ಇದು ನನ್ನ ಕಲ್ಪನೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಬಂದಿರಲಿಲ್ಲ.”

ಜಾನ್ ಪಿಟರ್ಸ್ ನಸುನಗುತ್ತ ನುಡಿದ: “ ಬಹಳ ದಿನಗಳಿಂದ ನನ್ನಲ್ಲಿ ನಿಮಗೆ ಸಂದೇಹವುಂಟಾಗಿತ್ತು. ಒಮ್ಮೆಯಂತೂ ನಾನು ನಿಮ್ಮ ಕೈಗೆ ಸಿಕ್ಕೇ ಬಿಟ್ಟೆನೆನ್ನಿರಿ; ಅತಿಚಾತುರ್ಯದಿಂದ ನಿಮ್ಮ ಬಲೆಯನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿ ಒಂದೆ.”

“ ನನ್ನನ್ನು ತಾವು ಮೋಸಗೊಳಿಸಿದಿರಿ. ಆದರೆ ಈ ಜನಗಳನ್ನೂ — ಗ್ರಾಮೋ, ಲೆಫ್ಟಿಂಟ್, ಅಧ್ಯಾಪಕ ಆದಿ ಸರ್ವವಿಪ್ಲವವಾದಿಗಳನ್ನೂ — ಪಂಚಿಸಿದ್ಧೀರಾ? ಅವರಿಗೂ ತಮ್ಮ ಗುರುತು ಸಿಕ್ಕಿಲ್ಲವೆ? ”

“ ಇಲ್ಲ. ಅವರು ಯಾರೂ ನನ್ನನ್ನು ಈವರೆಗೂ ಗುರುತಿಸಿಲ್ಲ. ನನಗೆ ಈ ಕೆಲಸ ಅಷ್ಟೊಂದು ಕಠಿಣವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ ಏಕೆಂದರೆ ನಾನು ಬರೆಹದ ಮೂಲಕ ಮಾತ್ರ ಅವರ ಮುಂದಾಳಾಗಿರುವೆ. ಅವರಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ಈ ವರೆಗೆ ನನ್ನ ಮೋರೆಯನ್ನು ನೋಡಿಲ್ಲ. ನಾನು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡ ಬಲ್ಲೆ ಅದರಿಂದ ನನ್ನ ದನಿಯ ಗುರುತೂ ಅವರಿಗೆ ಹತ್ತಲಿಲ್ಲ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ನಾನು ಈ ರಾಜ್ಯದ ಯುವರಾಜ, ನನ್ನ ಹೆಸರು ಕಲಂಕಿತವಾಗಿದೆ, ಮನುಷ್ಯ ನಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಪ್ರಕಾರದ ಪಾಪ-ದೋಷಗಳೂ ಇರಲು ಸಾಧ್ಯವೋ ಅಷ್ಟೆಲ್ಲವೂ ನನ್ನಲ್ಲಿವೆ ಎಂದು ಪ್ರಖ್ಯಾತಿಯಿದೆ; ಹಾಗೆ ಮನಃಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ನಂಬುವ ಆ ಜನಗಳು ವಂಚಿತರಾಗುವುದು ಸಹಜ. ತಮ್ಮ ದೇಶದ ಉದ್ಧಾರಕ್ಕಾಗಿ ತಮ್ಮ ನೇತೃತ್ವವನ್ನು ವಹಿಸಿಕೊಂಡವನು ಅಂಥ ಮನುಷ್ಯನೆಂದು ಅವರು ಹೇಗೆ ನಂಬುವರು? ”

“ ಅದ್ಭುತ, ಅಶ್ಚರ್ಯಕರ, ನಂಬತಕ್ಕವಾತಲ್ಲ.” ಎಂದ ಬರ್ನಾರ್ಡ್.

ಬರ್ನಾರ್ಡ್‌ನ ಹೆಗಲಮೇಲೆ ಕೈಯಿರಿಸಿ ಜಾನ್ ಪಿಟರ್ಸ್ ನಸುನಗೆಯೊಂದಿಗೆ ಮಾತನಾಡಿದ: “ ಮಿತ್ರರೆ, ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಅದ್ಭುತವಾದದ್ದು ನಂಬಬಾರದದ್ದು ಯಾವುದೂ ಇಲ್ಲ. ಆದರೂ ಪ್ರಥಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಎಷ್ಟೋ ನಿತ್ಯ ನೈಮಿತ್ತಿಕ ವ್ಯಾಪಾರಗಳೇ ಅಸಂಭವವೆಂದು, ಅತ್ಯಾಶ್ಚರ್ಯಕವೆಂದು ಎನಿಸುತ್ತವೆ. ”

ಬರ್ನಾರ್ಡ್ ಎಂದ: “ ಇರಬಹುದು. ಆದರೆ ನಿಮ್ಮ ಮೂರ್ತಿಗಳು ಎರಡುಂಟೋ? ಎರಡು ಮೂರ್ತಿಗಳಲ್ಲದಿದ್ದರೆ, ಒಂದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಬೇರೆ

ಪುನಃ ವಾದ್ಯಗಳ ವಾದನ ಆರಂಭವಾಯಿತು. ಎಲ್ಲ ನರನಾರಿಯರು ವಾದ್ಯಸ್ವರದಿಂದ ಆನೋದದ ಪ್ರಮೋದ ಕಡೆ ಆಕರ್ಷಿತರಾದರು. ಯುವ-ರಾಜನು ಕುವಾರಿ ಹೋಲ್ಡಳ ಕೈಹಿಂದು ಕುಣಿಯಲಾರಂಭಿಸಿದುದನ್ನು ಕಂಡು ಮನದ ಗಾಬರಿಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಕುಣಿಯತೊಡಗಿದರು.

ಯುವರಾಜನು ನೃತ್ಯವನ್ನು ಮುಗಿಸಿದ ಬಳಿಕ ಕುವಾರಿಯನ್ನು ಅವಳ ತಾಯಿಯ ಹತ್ತಿರ ಕಳಿಸಲು ಹೋಗುತ್ತ ಮೆಲುದನಿಯಲ್ಲಿ ನುಡಿದ: “ಸುಂದರಿ, ಇನ್ನು ಕೆಲದಿನಗಳಲ್ಲಿಯೆ ಬರ್ಜಿಲಂಡಿನಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಅಸ್ತಿತ್ವವುಳಿಯುವುದಿಲ್ಲ. — ಅದನ್ನು ನೀನು ಅರಿತ.ಕೊಂಡಿರುವೆಯಷ್ಟೆ? ಜನರ ನೆನಪಿನಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಉಳಿಯು. ನಾನು ನಿನ್ನೊಡನೆ ಎರಡು ದಿನ ಆದಿನವೊಮ್ಮೆ ಇಂದೊಮ್ಮೆ ಕುಣಿದಿದ್ದೇನೆ. “ ಈ ಎರಡು ದಿನಗಳು ನಿನ್ನ ಸ್ಮರಣೆಯಿಂದ ಅಳಿಸುವುದಿಲ್ಲ-ವೆಂದು ನನ್ನ ಭಾವನೆ. ಎಂಥ ಸಂಕಟದಲ್ಲಿ ನನಗೇ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದ್ದೀ, ನನ್ನ ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಮಾನವನ್ನು ಕಾಯ್ದಿದ್ದೀ— ಇದಾವುದನ್ನೂ ನೀನು ವರೆಯಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. ”

ಯುವತಿಗೆ ಯಾವ ಉತ್ತರವನ್ನೂ ಕೊಡಲಾಗಲಿಲ್ಲ. ಕಾತರ ದೃಷ್ಟಿ-ಯಿಂದ ಯುವರಾಜನ ಕಡೆಗೊಮ್ಮೆ ನೋಡಿದಳು. ಅವಳನ್ನು ಅವಳ ತಾಯಿ ಗೊಪ್ಪಿಸಿ ಯುವರಾಜನು ಜೇರೆ ಸಿಮಂತ್ರಿತರೊಡನೆ ಮಾತುಕತೆಯಾಡಲು ಹೊರಟ ಹೋದ. ಅವರಲ್ಲಿ ಬ್ಯಾರನ್ ಬರ್ನಾರ್ಡ್ ಮುದುಕ ತಾಯಿಯೂ ಇದ್ದಳು. ಯುವರಾಜನು ಅವಳಿಗೆ: “ ಒಂದು ಗಂಟೆಯೊಳಗಾಗಿ ಗಲಭೆ ಶಾಂತವಾಗುವುದು ; ಜನರಿಗೆ ಅವರಿಂದ ಯಾವ ಕಷ್ಟನಷ್ಟಗಳೂ ಉಂಟಾಗಲಾರದು ; ಅವರ ದಲಪತಿ ಶೀಘ್ರವೇ ಅವರಿಗೆ ಬುದ್ಧಿ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ, ಕ್ರಾಂತಿಕಾರರು ಇಲ್ಲಿ ನೆರೆಯುವುದರಿಂದ ಆಮಂತ್ರಿತರಿಗೆ ಭಯವಾಗುತ್ತಿದೆ, ಆ ಕ್ಷಣ” ಅವರು ಇಲ್ಲಿಂದ ಜೊರಟುಹೋಗುವುದಕ್ಕನುಮತಿಯು ಸಲಹೆ ಕೊಡುತ್ತಾನೆ ಎಂದು ಮೊದಲೇ ಹೇಳಿದ್ದ.” ಬಳಿಕ ಸ್ತ್ರೀಯರಿಗೆಲ್ಲ “ ತಾವನ್ನು ನಿರ್ಭಯ-ರಾಗಿ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಬಹುದು ; ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ತಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಕೈಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ” ಎಂದು ಅಭಯಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಹೇಳಿ, ಪುರುಷರಿಗೆ “ ಮಹಾ ಶಯ, ಇನ್ನು ತಮ್ಮ ಯಾರ ಉಟವೂ ಆಗಿಲ್ಲವೆಂದು

ತೋರುತ್ತದೆ; ಬೀಜನಾಲಯದಲ್ಲಿ ಪದಾರ್ಥಗಳು ಹಾಗೆಯೇ ಒಟ್ಟಿವೆ; ಅದನ್ನು ಮರೆತು ತಾವು ಹಾಗೇ ಹೋಗುವಂತಿಲ್ಲ. ” ಎಂದು ನುಡಿದ.

ಸ್ವಲ್ಪ ದೂರದಲ್ಲಿ ಗ್ರೇಸ್ ಕೆಲ ಜನರೊಂದಿಗೆ ನಿಂತಿದ್ದಳು. ಯುವ-ರಾಜನು ಅವಳ ಬಳಿಹೋದ. ಅವನನ್ನು ಕಂಡು ಉಳಿದವನಿಲ್ಲ ತೋಲಿದರು. ಜಾನ್ ಪಿಟರ್ಸ್ ವೃದ್ಧಸ್ವರದಲ್ಲಿ ಗ್ರೇಸ್‌ನಿಗೆಂದ. “ ಹೆಸಿವು ಹಿಂಗುವ ಮೊದಲೇ ನಾನು ಊಟವನ್ನು ಬಿಟ್ಟಿದ್ದು ಹೋದದ್ದು ನಿನಗೆ ನೆನಪಿರಬಹುದು ಎಂಥ ಕಳವಳದ ಸಂಗತಿ ! ”

ಗ್ರೇಸ್ ನಕ್ಕು “ ಬಡಿಸಿದ್ದ ಒಳ್ಳೆಯ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮುಗಿಸಿಯೇ ಬಂದಿದ್ದೀರಿ ಆದರೂ ಹೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಹಸಿವೆಯ ಜೇಗೆಯೇ ? ” ಎಂದಳು.

“ ಮಿಷ್ಪಾನ್ನ, ಕಾಫಿ ಇನ್ನೂ ತಕ್ಕೊಳ್ಳುವುದು ಉಳಿದಿದೆ. ” ಎಂದ ಜಾನ್.

“ ಹಾಗಾದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಆತಂಕವೇನಿದೆ ? ನಡೆಯಿರಿ. ನನ್ನ ಕಾಫಿಯೂ ಆಗಿಲ್ಲ. ಸ್ವಲ್ಪ ಕಾಫಿಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡೇ ಏಳಬೇಕೆಂದಿದ್ದೆ; ಆ ಇಚ್ಛೆ ಪೂರೈಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಮೊದಲೇ ಗೊಂದಲವೆದ್ದು ಬಿಟ್ಟಿತು; ನಾನು ಹಾಗೆಯೇ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದೆ. ಇರಲಿ, ಒಂದು ವಿಷಯ ಮಾತ್ರ ನನಗೆ ಅರ್ಥವೇ ಆಗಲೊಲ್ಲದು. ಅವಂತ್ರಿತರನ್ನು ವಂಚಿಸಿ ಇಲ್ಲಿಯೇ ಹಿಡಿದು ಹಾಕಲು ಅವರಿಗೆ ಅಶ್ವಾಸನ ವಿತ್ತಿರೇನು ? ನಿಜವಾಗಿಯೂ ನಾವು ನಿರಾಪದವಾಗಿ ಮನಗೆ ಹೋಗಬಲ್ಲೆವೋ ? ನಿಮ್ಮ ಮನದೊಳಗಿನ ಮಾತನ್ನು ಒಡೆದು ಹೇಳಿರಿ. ” ಎಂದಳು ಗ್ರೇಸ್.

“ ನಾನು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡದ್ದನ್ನು ಕಡೆಹಾಯಿಸದೆ ಇರುವ ಮನುಷ್ಯನಲ್ಲ ಗ್ರೇಸ್. ನನ್ನ ಅಭಯ ದೊರೆತ ಮೇಲೆ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಯಾರಿಗೂ ಅಪಾಯ ವಾಗಲಾರದು. ನನ್ನೇ ಮಾತನ್ನು ನೀನು ನಿಸಂದೇಹವಾಗಿ ನಂಬಬಹುದು. ನನಗೆ ಸಾಧ್ಯವಿದ್ದುದನ್ನೆಲ್ಲ ನಾನಿಂದು ಮಾಡಿದ್ದೇನೆ; ನಾಳಿನದನ್ನು ಮಾತ್ರ ಹೇಗೆ ಎಂದು ಹೇಳಲಾರೆ. ನಗರದ ಬೀದಿಯಲ್ಲಿ ಆಡ್ಡಾಡುವುದು ಯಾರಿಗೂ ನಿರಾಪದವೆಂದು ತೋರುವುದಿಲ್ಲ. ನಾಳೆ ನೀನು ಮನೆಯಿಂದ ಹೊರಬೀಳಬೇಡ, ಮನೆಯೊಳಗೇ ನನಗಾಗಿ ಕಾದಿರು. ”

“ ನಾಳೆ ಏನಾಗುವುದು ? ಏನಾದರೂ ಭಯಾನಕ ಕಾಂಡ ಸಂಭವಿಸಬಹುದೆಂದು ನಿಮ್ಮ ತರ್ಕವೆ ? ” ನ್ಯುದುಸ್ವರದಲ್ಲಿ ಗ್ರೇಸ್ ಕೇಳಿದಳು.

“ ನಾಳೆ ಘಟಿಸುವುದು ನಮಗೆ, ವೈಯಕ್ತಿಕವಾಗಿ ಅನಿಷ್ಟವಾದರೂ ಜನಸಾಮಾನ್ಯರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಅದು ಕಲ್ಯಾಣಕರವಾದೀತು. ನಾಳೆ ಆಪರಾಹ್ನದಲ್ಲಿ ನಾನು ರಾಜನೊಂದಿಗೆ ರಾಜ್ಯತ್ಯಾಗ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ನಾವು ಪ್ಯಾರಿಸಿಗೂ ಹೋಗಬಹುದು, ಅಥವಾ ಫ್ರಾನ್ಸಿನ ಬೇರೆ ಯಾವ ನಗರದಲ್ಲಿಯಾದರೂ ಆಶ್ರಯ ಹೊಂದಬಹುದು. ”

“ ನನ್ನನ್ನು ಇಲ್ಲಿಯೇ ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗುವಿರಾ ? ” ಮುನಿಸಿನಿಂದ ಗ್ರೇಸ್ ಕೇಳಿದಳು.

ಜಾನ್ ಪಿಟರ್ಸ್ ನಕ್ಕು ಉತ್ತರವಿತ್ತ: “ ಪದಚ್ಯುತರಾಗಿ, ಪ್ರಜೆಗಳಿಂದ ಹೊಡೆದೋಡಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ರಾಜಪರಿವಾರದೊಡನೆ ಬರಲು ನೀನು ನಾಚಿಕೊಳ್ಳದಿದ್ದರೆ, ನಮ್ಮನ್ನೊಯ್ಯುವ ಸೈಕಲ್ ಟ್ರೀನಿನಲ್ಲಿ ನಿನಗೂ ಸ್ಥಳ ಸಿಕ್ಕುವುದು. ”

ಅವನ ಕೈಕುಲಾಕಿ ಗ್ರೇಸ್ ನುಡಿದಳು: “ನಿಮ್ಮೊಡನೆ ಬೇಕಾದಲ್ಲಿ ಹೋಗಲಿಷ್ಟು ಬರಲಿಕ್ಕೂ ನನಗೆಲ್ಲಿ ನಾಚಿಕೆಯಾಗುವುದು ? ತಿಳಿದೂ ಹೀಗೆ ಮಾತನಾಡಿ ನನ್ನನ್ನೇಕೆ ಲಜ್ಜೆಗೀಡಮಾಡುವಿರಿ ? ಆದೋ, ಬಯಲಿನಲ್ಲಿ ನೆರೆದ ಜನಗಳು ಮುಗಿಲು ಬಿರಿಯುವಂತೆ ಕೂಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ; ಆ ಕಿಡಿಕಿಯ ಹತ್ತಿರ ನಿಂತು ನೋಡೋಣ, ಬನ್ನಿರಿ. ”

೩೬

ಜಾನ್ ಪಿಟರ್ಸ್ ಗ್ರೇಸಳೊಡನೆ ಕಿಡಿಕಿಯಲ್ಲಿ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದ. ಅರಮನೆಯ ಕಡೆ ನೋಡುತ್ತ ಹೂಂಕರಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಜನಸಮೂಹದ ಉದ್ರೇಕ ಯಾವ ಅಜ್ಞಾತರಕ್ತಿಯ ಪ್ರಭಾವದಿಂದಲೋ ಏನೋ ಒಂದು ಸ್ಪಷ್ಟದಲ್ಲಿಯೇ ಇಳಿದುಬಿಟ್ಟಿತು. ಅವರ ಹೂಂಕಾರವಡಗಿತು ಅವರು ಆಕಡೆ ಮುಖ ತಿರುಗಿಸಿ ನಿಂತರು. ಕೆಲ ಜನ ಅಶ್ವಾರೋಹಿಗಳು ಆ ಜನಸಾಗರದಲ್ಲಿ ತರುಗಾಡುತ್ತ ಏನೋ ಹೇಳುತ್ತಲಿದ್ದರು. ಜಾನ್ ಪಿಟರ್ಸ್‌ನಿಗೆ ಅದು ಕೇಳಿಸಲಿಲ್ಲ. ತುಸು ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿಯೇ ಪೂರ್ವದಿಕ್ಕಿನ ಜನಜಂಗುಳಿ ತಾಂತೆಯಿಂದ-

ನಗರದ ಕಡೆ ಹೊರಟಿತು. ಗ್ರಾನೋ ತನ್ನ ಸೂಚನೆಯಂತೆ ನಡೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ, ಇನ್ನು ಶೀಘ್ರವೇ ಮಾರ್ಗವು ನಿಷ್ಕಂಟಕವಾಗುವುದೆಂದು ವಿಟರ್ಸ್ ತಿಳಿದುಕೊಂಡ.

ಕಿಡಿಶಿಯ ತೆರೆಯನ್ನೆಳೆದು ಜಾನ್ ವಿಟರ್ಸ್ ನಿವಂತ್ರಿತರ ಬಳಿ ಬಂದು ಹೇಳಿದ: “ ನಾನು ಕಿಡಿಶಿಯಲ್ಲಿ ನೋಡಿದೆ; ಜನರ ಗುಂಪು ಕ್ರಮಶಃ ಸರಗುತ್ತಿದೆ; ಒಂದು ಗಂಟೆಯೊಳಗೇ ಗೊಂದಲಿಗರು ಮಾಯವಾಗುವರು. ತಾವಿಲ್ಲಿ ಬಂದು ತುಂಬ ಹೊತ್ತಾಗಿಬಿಟ್ಟಿತು; ತಾವು ಬಹಳ ಬಳಲಿದ್ದೀರಿ, ಇನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತು ನಿರ್ದಾಸಿಸಿರಿ. ತಮ್ಮೊಡನೆ ಆಮೋದಗೊಳ್ಳುವ ಸುಯೋಗ ನಮಗಿನ್ನೆಂದು ಸಿಕ್ಕುವುದೋ ಹೇಳಲು ಬರುವಂತಿಲ್ಲ; ಬರಿ, ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಒಟ್ಟಿಗೆ ನಮ್ಮ ತಾಯಿ ನಾಡಿನ ನಾಗಲವನ್ನು ಹಾರಯಿಸುತ್ತ ಒಂದೊಂದು ಬಟ್ಟೆಯ ಮಧ್ಯವನ್ನು ಸೇವಿಸುವಾ.”

ಜಾನ್ ವಿಟರ್ಸ್‌ನನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿಕೊಂಡು ನಿವಂತ್ರಿತರು ಭೋಜನ ಶಾಲೆಗೆ ತೆರಳಿದರು ಯುವರಾಜನ ಇಂದಿನ ನಡೆನುಡಿಗಳು ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ವಿಮೃತಗೊಳಿಸಿದವು. ಎಲ್ಲರೂ ಅವನನ್ನು ಕಾಮುಕನೆಂದು, ಲಂಪಟನೆಂದು ತಿಚ್ಚುವಾಗೆಣಿಸುತ್ತಿದ್ದರು; ವ್ಯಭಿಚಾರಪಂಕದಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದು ಹೊರಳಾಡುವವನೆಂದು ಸತ್ಸವಾಜವು ಅವನನ್ನು ನಿಂದಿಸುತ್ತಿತ್ತು; ಅವನ ನೋಟಕ್ಕೆ ಸನ್ಮುಖಿಯರು ಅಂಜುತ್ತಿದ್ದರು; ಅವನ ಮಾತಿಗೆ ಬೆಲೆಯುಂಟೆಂದು ಯಾರೊಬ್ಬರೂ ನಂಬಿಗಿಯಿರಲಿಲ್ಲ. ಆ ಯುವರಾಜನೇ ಇಂದು ಅವರನ್ನು ಮಹಾಸಂಕಟದಿಂದ ಅನಾಯಾಸವಾಗಿ ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡಿದ. ಇದು ತೀರ ಸ್ವಾಭಾವಿಕವೆಂದು ಅವರಿಗೆ ತೋರಿತು. ಯುವರಾಜನ ಚರಿತ್ರೆಯ ಈ ಅಕಸ್ಮಿಕ ಪರಿವರ್ತನೆಯ ಕಾರಣವನ್ನು ಅವರು ತಿಳಿಯದಾದರು.

ಭೋಜನಶಾಲೆಯನ್ನು ಸೇರಿ ಎಲ್ಲರೂ ಮೇಜಿನೆದುರು ಕುಳಿತರು. ಯುವರಾಜನ ಒಲಗಡೆ ಗ್ರೇಸ್, ಎಡಗಡೆ ತನ್ನ ಮಗಳೊಡನೆ ಬ್ಯಾರಣೆಸ್ ಹೋಲ್ಡ್ ಕುಳಿತರು. ಒಳ್ಳೇ ರಸಿಕನೆಂದು ಹೆಸರಾದ ರಸ್ಯದ ರಾಯಭಾರಿ ಅವನಿಂದ ಕಿರಿದಂತರದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತ. ಫ್ರಾನ್ಸ್-ಇ ಸ್ಲೆಂಡ್ ರಾಯಭಾರಿಗಳು ಕಾರ್ಯಾರ್ಥವಾಗಿ ಮೊದಲೇ ಸವಾರಂಭದಿಂದ ಹೊರಟುಹೋಗಿದ್ದರು.

ಮಧ್ಯಪಾತ್ರವನ್ನು ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದು ಎದ್ದುನಿಂತು ಜಾನ್ ಪಿಟರ್ಸ್ ಹೇಳಲಾರಂಭಿಸಿದ: “ ಮಿತ್ರರೇ, ಬರ್ಜಿಲಂಡಿನ ಕಲ್ಯಾಣಾಕಾಂಕ್ಷಿಗಳಾಗಿ ತಾವಿಂದು ನನ್ನೊಂದಿಗೆ ಮಧ್ಯಪಾನ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನನ್ನ ಬಿನ್ನಹ. ಅದರಿಂದ ನನಗೊಳ್ಳೇ ಸಂತೋಷವಾಗುವುದು. ನಾನು ಅತ್ಯಂತ ಸರಳ ಹೃದಯದಿಂದ ಮನಃಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಈ ಬಿನ್ನಹ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಭವಿಷ್ಯತ್ತಿನಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ನಾಡು, ನಮ್ಮ ನಾಡಿಗರು ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಉಚ್ಚ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಪಡೆಯಲಿ. ಇಷ್ಟು ದಿನ ಬರ್ಜಿಲಂಡ್ ಕೆಟ್ಟ ಆಳಕೆಗೆ ಮಾದರಿಯಾಗಿತ್ತು; ಇನ್ನು ಒಳ್ಳೆಯ ಆಳಕೆ ಆರಂಭವಾಗಲಿ, ಅದು ದಿನದಿನಕ್ಕೂ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಹೊಂದಲಿ, ಯುರೋಪಿನ ನಾಗರಿಕತೆಯ ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲಿ ಇದರ ಗೌರವದ ಕಥೆ ಬಂಗಾರದ ಅಕ್ಷರಗಳಲ್ಲಿ ಬರೆಯಲಿ, ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯದಲ್ಲಿ ಮಾನದಲ್ಲಿ, ಮನುಷ್ಯತ್ವದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಕಾರ್ಯಕೌಶಲದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ತಾಯಿ ನಾಡು ಯಾರಿಗೂ ಹಿಂದಾಗದಿರಲಿ; ನಮ್ಮ ದೇಶ-ನಮ್ಮೆಲ್ಲರ ಸ್ವದೇಶ ಬರ್ಜಿಲಂಡಿಗೆ ಬಯವಾಗಲಿ!”

ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯನ್ನು ಮುಗಿಸಿ ಜಾನ್ ಪಿಟರ್ಸ್ ಒಂದುಸಿರಿನಲ್ಲಿ ಪಾತ್ರ್ಯವನ್ನು ಬರಿದುಗೊಳಿಸಿದ ಅವನೊಡನೆ ಎಲ್ಲರೂ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಪಾತ್ರೆಗಳಲ್ಲಿಯ ಮಧ್ಯವನ್ನು ಇಲ್ಲವೆನಿಸಿದರು. ಬಳಿಕ ಎಲ್ಲರೂ ಒಕ್ಕೊರಲಿನಿಂದ ಜಯಧ್ವನಿ ಗೈದರು. ಬ್ಯಾಂಡಿನಲ್ಲಿ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಗೀತೆ ಹಾಡಿತು. ಯುವ-ರಾಜನಲ್ಲಾದ ಪರಿವರ್ತನೆಯಿಂದ ಮತ್ತಷ್ಟು ವಿಸ್ಮಿತರಾದ ಜನರು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮೊಳಗೆ ಇದೇನದ್ಭುತವೆಂದು ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲನೆ ಕೇಳಿಕೊಂಡರು. ಬರ್ನಾರ್ಡೊಬ್ಬ ವಾಕ್ಯ ಯಾರೊಳಗೂ ಸೇರದೆ ಒಂದು ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಎವೆಯಿಕ್ಕದೆ ಯುವರಾಜನನ್ನೇ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದ.

ಸುಮಾರು ಅರ್ಧಗಂಟಿ ಕಳೆಯಿತು. ಜಾನ್ ಪಿಟರ್ಸನ ಅಪ್ಪಣೆಯಂತೆ ಪೇದೆ ಕಿಡಿಕಿಯನ್ನು ತೆರೆದ. ನಿಮಂತ್ರಿತರು ಹೊರಗಡೆ ನೋಡಿದರು. ಬಯಲು ಬರಿದಾಗಿತ್ತು; ಕಣ್ಣು ಹರಿಯುವಷ್ಟು ದೂರ ರಾಜಬೀದಿಯಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನೊಬ್ಬನೂ ಇಲ್ಲ. ಆಸ್ತ್ರಧಾರಿಗಳಾದ ಅಶ್ವಾರೋಹಿಗಳು ಬೀದಿಗಳನ್ನು ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದರು.

ಯುವರಾಜ ಹೇಳಿದ : “ ಮಿತ್ರರೇ, ಆನಂದೋತ್ಸವದ ಮುಗಿತಾಯ ದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮನ್ನು ಬೀಳ್ಕೊಡಲು ಆನಂದವಾಗುತ್ತಿದೆ. ತಾವನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ವಿಲಂಬ ಮಾಡುವ ಅಗತ್ಯವಿಲ್ಲ, ದಾಿಯೀಗ ಪೂರ್ಣ ಪರಿಷ್ಕಾರವಾಗಿದೆ; ನಿಮ್ಮ ನಿಮ್ಮ ವಾಹನಗಳು ತಿರುಗಿ ಬಂದು ಬಾಗಿಲಲ್ಲಿ ನಿಂತಿವೆ; ತಾವನ್ನು ನಿಶಂಕೆಯಿಂದ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಬಹುದು ”

ಎಲ್ಲರೂ ಎದ್ದು ಹೊರಟರು. ಎಲ್ಲರ ಹಿಂದೆ ಯುವರಾಜನೊಂದಿಗೆ ನಡೆಯುತ್ತ ಗ್ರೇಸ್ ಕೇಳಿದಳು : “ ರಾಜಬೀದಿಯನ್ನು ಕಾಯುತ್ತಿರುವ ಅಶ್ವಾರೋಹಿಗಳು ಯಾರವರು ? ”

“ ಅವರು ಹೊಸ ಸರ್ಕಾರದ ಕಾವಲುಗಾರರು. ”

“ ಹೊಸ ಸರ್ಕಾರದ ನಗರ ರಕ್ಷಕರು ನಿಮ್ಮ ಅಪ್ಪಣೆಯನ್ನು ಪಾಲಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ; ಇದರ ಅರ್ಥವೇನು ? ”

“ ನಿನಗೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ ; ಇಂದು ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ನಾಳೆ. ನಾವು ಕೂಡಿಯೇ ದೇಶತ್ಯಾಗ ಮಾಡುವಾಗ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಈ ಅದ್ಭುತ ಇತಿಹಾಸವನ್ನೆಲ್ಲ ಸಂದ್ಯಂತವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ”

“ ನಿಮ್ಮ ಭಿಟ್ಟಿ ನನಗಾಗುವುದೋ. ಇಲ್ಲವೆ, ಕಾಗದ ಬರೆಯುವಿರೋ ? ”

“ ನಾಳೆ ಮನೆಯಿಂದ ಹೊರಬೀಳಬೇಡ ; ನನಗೆ ಪುರಸ್ಕಾರದೊಡನೆ ನಾನೇ ಬಂದು ನಿನ್ನನ್ನು ಕರೆದೊಯ್ಯುತ್ತೇನೆ. ”

ಹೊರಗೆ ಬಂದು ಜಾನ್ ಪಿಟರ್ಸ್ ಗ್ರೇಸಳನ್ನು ಆಕೆಯ ಅಬಚಿಯ ಬಂಡಿಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿರಿಸಿ ಕಳಿಸಿಕೊಟ್ಟ. ಬಳಿಕ ವಾಹನಗಳಿಂದ ತುಂಬಿದ ರಾಜಬೀದಿಯ ಕಡೆಗೊಮ್ಮೆ ನಿರ್ಜನವಾದ ನೃತ್ಯಗೃಹದ ಕಡೆಗೊಮ್ಮೆ ಅವನು ಏಕಾಕಿಯಾಗಿ ನಿಂತು ಕೆಲಹೊತ್ತು ನೋಡಿದ. ಅವನ ಮುಖದಿಂದ ಅವನಿಗೆ ತಿಳಿಯದಂತೆಯೆ ಒಂದು ನಿಟ್ಟುಸಿರು ಹೊರಟಿತು.

ಬಂಡಿಯಲ್ಲಿ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದ ಗ್ರೇಸ್ ನಾಲ್ಕೂ ಕಡೆ ನೋಡಿದಳು. ಅವಳ ಕಣ್ಣುಗಳು ಕಂಬನುದುಂಬಿದವು. ಏನೋ ಒಂದು ಅವ್ಯಕ್ತ ವೇದನೆಯಿಂದ ಅವಳ ಎದೆಯ ಶಿರ-ಉಪಶಿರಗಳು ಟನ್‌ಟನ್ ಎನ್ನತೊಡಗುವವು. ಬಹುದಿನಗಳ ಹಿಂದೆ, ಇಟಲಿಯಲ್ಲಿ ರಮ್ಯ ವಿಶಾಲ ಸರಸಿಯ ತಟದಲ್ಲ

ಸಂಭವಿಸಿದ ಜಾನ್ ಪಿಟರ್ಸನ್ ಪ್ರಥಮದರ್ಶನದ ಪ್ರಸಂಗ ಅವಳಿಗೆ ನೆನಪಾಯಿತು. ಆವೇಲೆ ಜನದಟ್ಟಣೆಯ ಹೋಟೆಲೊಂದರಲ್ಲಿ ಅವರಿಬ್ಬರ ಮಿಲನ. ಅದರ ಹಿಂದೆಂದೂ ಅನೇಕ ಸೃದಯವು ಜಾನ್ ಪಿಟರ್ಸನ್ ನಿರಹ ಭಯದಿಂದ ಹೀಗೆ ತಳವುಳಿಸಿರಲಿಲ್ಲ

೩೩

ಮರಾದಿನ ಬರ್ಜಿಲಂಡಿನ ಮಹಾಪರಿವರ್ತನೆಯ ದಿನ. ಹೊತ್ತು ಮೂಡುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಜೆಯೆ ಸಾವಿರಾರು ನಾಗರಿಕರಿಂದ ಎಲ್ಲ ಬೀದಿಗಳೂ ಗಣಬಜಿಸಿದವು. ಉಗಿಬಂಡಿಗಳು ತುಂಬಿ ತುಂಬಿ ಜನರನ್ನು ರಾಜಧಾನಿಗೆ ಕರೆತಂದವು; ಇಂದವರ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಮಹೋತ್ಸವವೇನೋ-ಹಬ್ಬದ ಉಡಿಗೆ ತೋಡಿಗಳಿಂದ ಅಲಂಕೃತರಾಗಿದ್ದರವರು. ಅಂಗಡಿಗಳೆಲ್ಲಾ ಮುಚ್ಚಿದ್ದವು. ಭಕ್ತ ಉಪಹಾರಗೃಹಗಳು ಅನಂದಲೋಲ ಜನತೆಯ ಕಲಕಲಾಟ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಹತ್ತಿವೆತ್ತು ಜನ ಗುಂಪುಸೇರಿರಲಿಲ್ಲ ರಾಜ್ಯದ ಶಾಸನ ಪದ್ಧತಿಯ ವಿವಿವರ್ತನೆಯ ಒಗ್ಗ ಚರ್ಚೆ.

ರಾಜನು ತನ್ನ ವಾಚನ ಮಂದಿರದಲ್ಲಿ ಯಾರ ಹಾದಿಯನ್ನೂ ಕಾಯುತ್ತ ಕುಳಿತಿದ್ದ. ಅವನು ಕಿಡಿಕಿಯೊಳಗಿಂದ ಬೀದಿಯ ಕಡೆಗೆ ಪ್ರಾಕುಲ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡುತ್ತಲಿದ್ದ; ಒಂದು ಕ್ಷಣವೂ ಅವನ ನೃಗ್ನವಾದ ನೋಟ ಅಲ್ಲಿಂದ ಕೇಳದಾಗತ್ತು; ರೆಪ್ಪೆಗಳು ಕೂಡ ಬಡಿದುಕೊಳ್ಳುವ ತಮ್ಮ ಸ್ವಾಭಾವಿಕ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮರೆತಿದ್ದವು. ರಾಜನ ಮುಖ ಕಳೆಗುಂದಿತ್ತು, ಕಣ್ಣುಗಳು ಒಳಸೇರಿದವು; ನರಗಳೆಲ್ಲ ಹಣೆ, ಅಂಗಲಾವ ಕೂದಲಿನ ತಲೆ ನಸುವಾಗಿ ಬೆಮರ ತ್ತಿದ್ದವು; ಅವನ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಭಯ ಒಡಮೂಡಿದ್ದಿತು. ಅವನೊಂದು ವಕ್ರದಲ್ಲಿ ರಾಜಕೀಯ ಪರಿಚಾರಕ ಮತ್ತು ಚಿಕ್ಕತನಕ, ಇನ್ನೊಂದು ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಅವನ ಅತ್ತೀಯ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿ ನಿಂತಿದ್ದರು.

ಇಂದೇನು ಇಡೀ ದಿನ ಚರ್ಚಿನ ಗಂಟೆ ಬಾರಿಸುತ್ತಿರುವುದೆ ? ಜನರ ತಿರಗಾಟ, ಈ ಕೋಲಾಹಲ ನಿಂತರೆ ಹಾಯಾಗಿದ್ದೇನು ವೈದ್ಯರೆ. ಈ ಗದ್ದಲ ಯಾವಾಗ ಮುಗಿಯುವುದು ? " ಎಂದು ರಾಜ ಕೇಳಿದ.

“ ಮುಗಿಯುತ್ತದೆ. ಮಹಾರಾಜ. ತಾವನ್ನು ಉದ್ವಿಗ್ನ ರಾಗಬೇಡಿರಿ, ಧೈರ್ಯ ತಾಳಿರಿ. ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟು ಸಭೆ ಸೇರಿದೆ. ಅಲ್ಲಿನಾಗುವುದೆಂದು ತಿಳಿಯುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಇಷ್ಟೊಂದು ಜನರ ಆತುರದ ಉತ್ಸಾಹ.” ಎಂದ ವೈದ್ಯ.

ಈ ಮಾತಿನಿಂದ ರಾಜನಿಗೆ ಸವಾಧಾನವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಅಸಂತುಷ್ಟಿಯಿಂದ ಅಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಏನೋ ಎಂದ. ಅದು ವೈದ್ಯನಿಗೆ ತಿಳಿಯಲಿಲ್ಲ. ಕೆಲ ಹೊತ್ತಿನ ವೇಳೆ ರಾಜನು ಬೀದಿಯಕಡೆಗಿದ್ದ ಕಣ್ಣನ್ನು ಈ ಕಡೆ ತಿರುಗಿಸಿ, “ ಇಷ್ಟ ರೋಗಳೇ ಸುದ್ದಿ ಬರುತ್ತದೆ, ಏನಾಯಿತು ಏನು ಬಿಟ್ಟಿತು ಎಂಬುದು ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ.” ಎಂದ.

ವೈದ್ಯನು ಕಿಡಿಕೆಯಲ್ಲಿ ನೋಡಿದ. ಕೆಲಜನ ಸಶಸ್ತ್ರ ಸೈನಿಕರು ಬೇಗ ದಿಂದ ಅರಮನೆಯ ಕಡೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದರು ಅವರ ಮುಂದುಗಡೆಯಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತಲಿದ್ದ ತೇಜಸ್ವಿಯಾದ ಬಲಶಾಲಿಯಾದ ವೀರನನ್ನು ಕಂಡು ವೈದ್ಯನು “ ಮಹಾರಾಜ, ಯಾವರಾಜರು ಬರುತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ನೋಡಿರಾ ? ” ಎಂದ.

ರಾಜನ ಹುಬ್ಬುಗಳು ಆಕುಂಚಿತವಾದವು. “ ಯಾರು ಜಾನ್ ? ಅವನು ಸೈನ್ಯಸಂಚಾಲನೆಯ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಅವಸರದಿಂದೇಕೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದಾನೆ ? ಅಗತ್ಯದ ಕೆಲಸವೇ ಇದ್ದರ ಜನರನ್ನು ಕಳಿಸಿರ ಗುತ್ತಿತ್ತು.” ಎಂದ.

ವೈದ್ಯನಿಂದ : “ ಯುವರಾಜರ ಮುಖವನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಏನೋ ವಿಶೇಷ ಸುದ್ದಿಯಿರಬೇಕೆನಿಸುತ್ತದೆ. ಸಮ್ಮನೆ ಬರುತ್ತಾರೆಂದು ತೋರುವುದಿಲ್ಲ. ಸಂಕಟದ ಸಂಭವವೇನಾದರೂ ಇದ್ದಿದ್ದರೆ ಅವನು ಬರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ.”

ಒಂದೆರಡು ನಿಮಿಷಗಳಲ್ಲಿ ಜಾನ್ ಪಿಟರ್ಸ್ ಕಚ್ಚನೆದುರು ಬಂದು ನಿಂತ. ಅವನ ಮುಖ ಗಂಭೀರ. ಹಣೆಯಲ್ಲಿ ಚಿಂತೆಯ ರೇಷೆಗಳು ಮೂಡಿದ್ದವು. ಅವನು ಹಣೆಯ ಬೆಮರನ್ನು ಮೆಲ್ಲನೊರಿಸಿಕೊಂಡ.

“ ಜಾನ್. ನೀನು ಈ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಸೈನ್ಯವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಇಲ್ಲಿಗೇಕೆ ಬಂದೆ ? ಸೈನ್ಯದಲ್ಲಿರುವುದೇ ಉಚಿತವಾಗಿತ್ತು ” ರಾಜನು ಅಸಂತೋಷದಿಂದ ಕೇಳಿದ.

ಈ ಮಾತಿಗೆ ಉತ್ತರವನ್ನೀಯದೆ ಜಾನ್ ಪಿಟರ್ಸ್ ಪ್ರಶ್ನಾರ್ಥಕ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ವೈದ್ಯನ ಮುಖವನ್ನು ನೋಡಿದ. ವೈದ್ಯನು ಅವನ ಕಿವಿಯಲ್ಲಿ

ಹೇಳಿದ: “ ಅಪ್ರಿಯವಾರ್ತೆಯಿದ್ದರೆ ಈಗಲೇ ಹೇಳುವುದು ಉತ್ತಮ. ಈಗ ಅದರ ಆಘಾತವನ್ನು ತಾಳಿಕೊಳ್ಳಬಲ್ಲರು. ಮುಂದೆ ಅವರ ಬೇನೆ ಹೆಚ್ಚಿ ತೆಂದರೆ, ತಾಳಿಕೊಂಡಾರೋ ಇಲ್ಲವೋ ಸಂದೇಹ ”

ಆಗ ಜಾನ್ ಪಿಟರ್ಸ್ ಹೇಳಿದ: “ ವಹಾರಾಜ, ನಮ್ಮ ದಲಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ ಕೆಲಜನ ಸೈನಿಕರನ್ನು ಸಂಗಡ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದೇನೆ. ಉಳಿದ ಸೈನಿಕರೆಲ್ಲರೂ ನೂತನಪ್ರಜಾತಂತ್ರ ಪಕ್ಷವನ್ನು ಸೇರಿದ್ದಾರೆ. ಸೇನಾಪತಿ ಗ್ರೋಬಿನರ್ ಕತ್ತಿಯನ್ನು ಮುರಿದು ಚೆಲ್ಲಿ ಹತಾಶರಾಗಿ ಮನೆಗೆ ಹೊರಟು ಹೋದರು. ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲೇ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದಾಗ ನಾನು ಕೇಳಿದೆ— ಅವರು ಮನಃಕ್ಷೋಭದಿಂದ ಆತ್ಮಹತ್ಯೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡರಂತೆ. ಈ ಸುದ್ದಿ ಸತ್ಯವೆಂದೇ ತೋರುತ್ತಿದೆ.”

“ ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟಿನಲ್ಲಿ ಏನು ಗೊತ್ತಾಯಿತು ? ” ಭಗ್ನ ಸ್ವರದಲ್ಲಿ ರಾಜ ಕೇಳಿದ.

“ ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟಿನಿಂದ ತಮ್ಮಕಡೆ ದೂತ ಬರುತ್ತಾನೆ; ಶೀಘ್ರದಲ್ಲಿಯೇ ಎಲ್ಲವೂ ತಿಳಿಯುವುದು.”

ಸುಮಾರು ಐದು ನಿಮಿಷಗಳು ಗತಿಸಿದ್ದಾವು. ದೊಡ್ಡ ಮೋಟರೊಂದು ನೇಗದಿಂದ ಬಂದು ಅರಮನೆಯೆದುರು ನಿಂತಿತು. ಅದರಿಂದ ನಾಲ್ಕರಿಳಿದು ಅರಮನೆಯೊಳಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದರು. ಇಪ್ಪರೊಳಗೆ ಒಬ್ಬ ಪೇದೆ ವಾಚನಮಂದಿರದಲ್ಲಿ ಬಂದು, “ ಮಹಾರಾಜ, ಬ್ಯಾರಣ್ ಬರ್ನಾರ್ಡ್ ಶೀಘ್ರವೇ ತಮ್ಮ ದರ್ಶನವನ್ನು ಬಯಸುತ್ತಾರೆ” ಎಂದು ಬಿನ್ನವಿಸಿದ.

ಈ ಮಾತು ರಾಜನ ಕಿವಿಯೊಳಗೆ ಹೋಗಲಿಲ್ಲ. ಅವನು ಶೂನ್ಯದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡತೊಡಗಿದ. “ ಒಳಗೆ ಕಳಿಸು ” ಎಂದು ಜಾನ್ ಪಿಟರ್ಸ್ ಬಂದ ಪೇದೆಗೆ ಹೇಳಿದ.

ಪೇದೆ ಹೋದ. ಪ್ರತಿಕ್ಷಣದಲ್ಲಿಯೇ ಬರ್ನಾರ್ಡ್ ಕೋಣೆಯೊಳಗೆ ಬಂದು, ಜಾನ್ ಪಿಟರ್ಸನನ್ನು ಸನ್ನೆಯಿಂದ ತನ್ನ ಹತ್ತಿರ ಕರೆದ. ಅವನ ಹೋಗುತ್ತಲೂ ಬರ್ನಾರ್ಡ್ ಮೆಲ್ಲಗೆ ಹೇಳಿದ: “ ನಾನಿದೀಗಲೇ ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟಿನಿಂದ ಬರುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಹೊಸ ಪ್ರಭುತ್ವದ ಆಳಿಕೆ ಯಾವರೀತಿಯಿರಬೇಕೆಂಬುದು ಅಲ್ಲಿ ತೀರ್ಮಾನವಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮ ಗುಪ್ತಚರರು ಸಭೆಯ ಕಾರ್ಯ

ವಿವರಣೆಯನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ ನನಗೆ ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಭಯಾನಕವಾಗಿ
ಗಿದೆ. ತಾವನ್ನು ಹೊತ್ತುಗಳೆಯಬೇಡಿರಿ. ಗ್ರಾಮೋ ಮತ್ತು ಅವರ ದಳದ
ಕಾರಸ್ಥಾನಿಗಳನ್ನು ಬೇಗನೇ ಸಂದರ್ಶಿಸಿರಿ, ತಮ್ಮ ಗುಪ್ತರಹಸ್ಯವನ್ನು ಅವರಿಗೆ
ತಿಳಿಸಿರಿ. ಎಲ್ಲ ವಿಷಯ ನನಗೆ ತಿಳಿದಿರುವುದನ್ನೂ ಅವರಿಗೆ ಹೇಳಿರಿ. ಅದನ್ನು
ವರು ಸಮ್ಮತಿಸದಿದ್ದರೆ ನನ್ನ ವೋಟಾರಿನಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಪಲಾಯನಮಾಡಿರಿ.
ತಡವಾದರೆ ಏರಿಣಾಮ ಬಹಳ ಕೆಟ್ಟುದಾದೀತು.”

“ ವ್ಯಾಪಾರ ಇಷ್ಟು ದೂರ ಮುಂದುವರಿದೆಯೇ ? ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ವಿವರ
ವಾಗಿ ಹೇಳಿರಿ.” ಎಂದ ಜಾನ್ ಪಿಟರ್ಸ್.

“ ಸತ್ಯವಾಗಿ ಹೇಳಬೇಕೆಂದರೆ, ವಿಪ್ಲವಕಾರಿಗಳಿಂದ ತಮಗೆ ಉಳಿ
ಗಾಲವಿಲ್ಲ. ತಮ್ಮ ಶತ್ರುಗಳಷ್ಟೆಂದು ತಮಗೆ ಕಲ್ಪನೆಯಿರಲಾರದು. ಹಿಂಸಾ
ವಾದಿಗಳು ತಮ್ಮ ರಕ್ತಲಾಲಸೆಯಿಂದ ಮತ್ತರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಮಹಾ-
ರಾಜರನ್ನು ಜೀವದೊಂದಿಗೆ ಹೋಗಲಾಡಬಹುದು : ತಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಮಾತ್ರ
ಕೊಂಚವೂ ಕನಿಕರವಿಲ್ಲ ಅವರಿಗೆ. ತಾವು ನಿಲ್ಲದಾದ ವರೆಗಾದರೂ ಸುರ
ಕ್ಷಿತವಾಗಿ ಹೋದೀರೋ ಹೋಗಲಾರೀರೋ ಎಂದೇಕೆ. ತಾವು ಸತ್ಯವನ್ನು
ತೀಯ ಬಯಸಿ-ರಿಂದ ಸತ್ಯವನ್ನೇ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ. ತಾವು ವೋಟರಿನಲ್ಲಿ
ಅಗವಸೆಯಿಂದ ಹೋಗಬಿದ್ದೀರನೇ, ವಿಪ್ಲವವಾದಿಗಳು ತಮ್ಮನ್ನು ತರುಬಿ
ಹೊರಗೆಳೆದು ಗುಂಡಿಕ್ಕಿ ಕೊಲ್ಲುವರು!”

“ ನೀವು ಏನೇ ಹೇಳಿರಿ, ಅವರಿಗೇ ಕಾರ್ಯ ಎಷ್ಟು ಮಾತ್ರವೂ ಸಾಧ್ಯ
ವಿಲ್ಲ. ನಾನು ಗ್ರಾಮೋ ಅವರಲ್ಲಿ ನೆನವನ್ನು ಕೇಳಲೂ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ,
ಪ್ರಾಣಭಯದಿಂದ ಓಡಿಯೂ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ.” ಜಾನ್ ಪಿಟರ್ಸ್ ನುಡಿದ.

“ ಅದರಲ್ಲಿ ದೋಷವೇನು ? ತಾವು ವಿಪ್ಲವವಾದಿಗಳ ಮಹಾನಾಯಕ
ರೆಂದು ಅವರು ನಂಬಿದರೆ ತಮಗೆ ಯಾವ ವಿಸತ್ತೂ ಇಲ್ಲ. ನಡೆಯಿರಿ,
ನಾನು ತಮ್ಮ ವೈಗಾಯ್ಯ ಕಳಿಸಿ ಬರುವೆ. ತಾವು ವಿದ್ಯೋಹಿಗಳ ನಾಯಕ
ರೆಂದು ತಿಳಿದರೆ ಅವರು ಬೆರಗುಬೆಸ್ಪಾಗುವರು ನಿಜ, ಆದರೆ ಅದನ್ನು ಪ್ರಕಟ
ಗೊಳಿಸದಿದ್ದರೆ ತಮಗೆ ಬಿಡುಗಡೆಯಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲದೆ ಈಗ ಈ ವಿಷಯವನ್ನು
ರಟ್ಟುವಾಗಿದ್ದರೆ ನಷ್ಟವೇನು ? ಇಷ್ಟು ದಿನ ಅಗತ್ಯವಿತ್ತು, ಗುಟ್ಟುಗಟ್ಟಿದ್ದಿರಿ,
ಈಗ ಪ್ರಾಣರಕ್ಷಣೆಗಾಗಿ ಪ್ರಕಾಶಪಡಿಸಿರಿ.”

ಜಾನ್ ಪಿಟರ್ಸ್ ಮೆಲ್ಲನೆ ತಲೆಯಲ್ಲಾಡಿಸಿ ಹೇಳಿದ : “ ಇಲ್ಲ ಬರ್ನಾರ್ಡ್, ನಾನು ವಿಷ್ಣುವವಾದಿಗಳ ಅಧಿನಾಯಕನೆಂಬುದನ್ನು ಒಪ್ಪಲಾರೆ. ಅದು ಉಚಿತವಾಗದು. ಆದರೆ ನನ್ನನ್ನು ನೋಡದೆ, ಯಾರೆಂದು ಅರಿಯದೆ ಅಧಿನಾಯಕನೆಂದು ಸ್ವೀಕರಿಸಿದ್ದಾರೆ, ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ವೇದವಾಕ್ಯವೆಂದು ಪಾಲಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ; ಆದರೆ ಅವರಿಂದ ಅತ್ಯಂತ ಪಾಪಿಯೆ. ಬ ತಿರಸ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಪಾತ್ರನಾದ, ಕೊಲೆಗೇ ಯೋಗ್ಯನೆಂಬ ದೃಢಭಾವನೆಗೆ ಗುರಿಯಾದ ನಾನೇ ಅವನೆಂದು ಕೇಳಿದರೆ ಅವರು ನಂಬಲಾರರು. ನನ್ನನ್ನು ವಂಚಕನೆಂದು ತಿಳಿಯ. ವಸು; ಪಾರಾಗಲು ಸುಳ್ಳು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆಂದು ಎಣಿಸುವರು. ನಾನು ಅವರನ್ನು ಯಾವ ರೀತಿ ನಡೆಸಲು ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಿರುವೆನೋ ಅದರಂತೆ ನಡೆಯಲೆಂದು ನನ್ನಿಚ್ಛೆ. ತಮ್ಮನ್ನೀವರಿಗೆ ನಾಯಕನಾಗಿ ನಡೆಸಿದವನು ಈ ರಾಜ್ಯದ ಯುವರಾಜನೆಂದು ಗೊತ್ತಾದರೆ, ನನ್ನ ಸದುದ್ದೇಶದ ಬಗ್ಗೆ ಅವರಿಗೆ ಸಂಸೇಹವುಂಟಾಗುವುದು ; ಅವರ ಕಾರ್ಯೋತ್ಸಾಹ ಕುಗ್ಗುವುದು ಇಲ್ಲ ಬರ್ನಾರ್ಡ್, ನಾನೇ ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ಕಟ್ಟಿದ ಕಟ್ಟಡವನ್ನು ನಾನೇ ಕೆಡವಲಾರೆ. ನನ್ನ ಪರಿಚಯವನ್ನು ಪ್ರತಿಗೊಳಿಸಲಾರೆ.”

ಬರ್ನಾರ್ಡ್ ಕಾತರಭಾವದಿಂದ ನುಡಿದ : “ ಎಂದರೆ ಉನ್ನತಪ್ರಜೆಗಳ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಸಾಯುವುದೇ ಸಂಗತವೆನ್ನುವಿರಾ? ನನ್ನ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ತಮಗೆ ವಿಶ್ವಾಸವಿಲ್ಲವೋ ಅಥವಾ ತಮ್ಮ ಬುದ್ಧಿಗೆ ಮಂಕು ಕವಿದಿದೆಯೋ? ಯುವರಾಜ, ನನ್ನೀಗಲೂ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ, ಉನ್ನತರಾದ ಪ್ರಜೆಗಳು ಈಗ ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟ್ ಭವನದೊಳಗೆ ನೆರೆದಿದ್ದಾರೆ. ಅಲ್ಲಿಯ ವಿಚಾರದ ಇತ್ಯರ್ಥವನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡವರೇ ಖಂಡಿತವಾಗಿ ಅರಮನೆಗೆ ನುಗ್ಗುವರು. ಅದಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚು ವಿಲಂಬವೇನಾಗಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. ರಾಜರು ಅರಮನೆಯಿಂದ ಓಡಿಹೋಗಬಹುದು, ಜನರು ಅವರನ್ನು ತಡೆಯುವುದಿಲ್ಲ ; ತಮ್ಮನ್ನು ಮಾತ್ರ ಎಲ್ಲದ್ದೂ ಅವರು ಬಿಡುವುದಿಲ್ಲ. ನಾನು ವಸ್ತುಸ್ಥಿತಿಯನ್ನೇ ಅರಿಯದೇನೆ. ತಾವಿನ್ನು ಕಾಲಹರಣ ಮಾಡಬೇಡಿರಿ. ನನ್ನ ಮೋಟರಿನಲ್ಲಿ ಅರಮನೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಕೂಡಲೆ ಹೊರಡಿರಿ. ವೆನ್ನಿನಿಗೆ ಹೋಗಿರಿ, ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ತಮಗೆ ತೊಂದರೆಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಮುಂದೆ ತಮ್ಮ ಭಾಗ್ಯದಲ್ಲೇನುಂಟೋ ಹೇಳಲಾರೆ. ಒಂದು ವೇಳೆ ನನ್ನ ಸಲಹೆಯನ್ನು ಒಪ್ಪದೆ ಇಲ್ಲಯೇ ಇರುವುದಾದರೆ, ಕೊನೆಯ ಪಕ್ಷ

ಗ್ರಾಮೋ ಅವರಿಗಾದರೂ ತಮ್ಮ ಪಾಚೆಯ ಮಾಡಿಕೊಡದಿದ್ದರೆ, ತಾವು ಉಳಿಯುವ ಸಂಭವವೇ ಇಲ್ಲ.”

ಜಾನ್ ಪಿಟರ್ಸ್ ಒಂದು ಸಿಗಾರೇಟನ್ನು ತೆಗೆದು ಹೊತ್ತಿಸಿ ಸೇದಿ ಹೊಗೆಬಿಡುತ್ತ ಮೆಲ್ಲನೆಂದ : “ ಬರ್ನಾರ್ಡ್, ನನಗಾದರೂ ನನ್ನ ಜೀವ ರಕ್ಷಣೆಯ ಹುಬಲವಿದೆಯೇ ಇಲ್ಲವೋ ; ಆದರೆ ನೀವು ಮಾತ್ರ ನನಗಾಗಿ ಆತ್ಮಂತ ವ್ಯಾಕಲರಾಗಿದ್ದೀರಿ ; ದೇವರು ನನ್ನನ್ನು ಇಂತಹ ಹಿತ್ಯೆಷಿಗಳ ಹಸ್ತ ದಿಂದ ಉಳಿಸಲಿ. ನಿಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ನಾನು ದೂಷಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ ; ನನ್ನ ಹಿತಚಿಂತನೆಯಿಂದ ನೀನಿಲ್ಲಿ ಬಂದು ನನ್ನನ್ನು ಎಚ್ಚರಿಸಿದಿರಿ, ಅದಕ್ಕಾಗಿ ನಿಮಗೆ ನಾನು ಕೃತಜ್ಞನಾಗಿದ್ದೇನೆ ಆದರೆ ಆಯುಷ್ಯವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುವುದು ಮನುಷ್ಯನ ಕೈಯಲ್ಲಿಲ್ಲ. ಅಪವೃತ್ಯ ನನ್ನ ಕಣ್ಣಿನಲ್ಲಿ ಬರೆದಿದ್ದರೆ ಯಾರು ತಪ್ಪಿಸುವರು ? ನಾನು ಈ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿರುವವರೊ ಸದ್ಯದ ಕ್ರಾಂತಿಗೆ ನನ್ನ ಸಂಬಂಧವೇನುಂಟೆಂಬುದನ್ನು ಪ್ರಕಟಗೊಳಿಸುವುದಿಲ್ಲ ; ರಾಜವನ್ನು ಸುರಕ್ಷಿತವಾಗಿ ಗಡಿ ದಾಟಿಸುವವರೆಗೆ ಎಲ್ಲಿಯೂ ಹೇಗಿರುವುದೂ ಇಲ್ಲ. ಆ ಮೇಲೆ ಅಗತ್ಯವಿದ್ದರೆ ಪ್ರಕಟವಾಗಿಯೇ ದೇಶತ್ಯಾಗಮಾಡುವೆ.”

ಬರ್ನಾರ್ಡ್ ನಿಟ್ಟುಸಿರನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ನುಡಿದ : “ ಯುವರಾಜ, ತಮ್ಮ ಸಾಹಸಕ್ಕೆ ಎಣೆಯಿಲ್ಲ. ತಾವು ಆತ್ಮಂ ಅಸ್ಪೃಶವನುಷ್ಯರು. ತಮ್ಮನ್ನು ಶೋಚನೀಯ ಮೃತ್ಯುವಿನಿಂದ ಉಳಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿದ್ದಷ್ಟೂ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದೆ. ಇದಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚು ನನ್ನಿಂದಾಗುವುದೇನು ? ಇಷ್ಟರಲ್ಲಿಯೇ ಓಡಿಕೊಡಿದ್ದರೆ ತಾವು ಬದುಕುವ ಆಸೆಯಿತ್ತು ಆದರೆನ್ನು ಸಮಯವಿಲ್ಲ ; ನಿಲ್ಲವವಾದಿ ಗಳು ಇಷ್ಟೊತ್ತಿಗಾಗಲೇ ಆದಮನೆಯ ಮುಂಬಾಗಿಲಿಗೆ ಬಂದಿರಬಹುದು.”

ಬಳಿಕ ಜಾನ್ ಪಿಟರ್ಸ್ ಮತ್ತು ಬರ್ನಾರ್ಡ್ ಕಿಡಿ ಕಿಯಲ್ಲಿ ನೋಡಿ ದರು ದೂರದ ವರೆಗೆ ಹಬ್ಬಿದ ರಾಜಬೀದಿಯಲ್ಲಿ ನೂರಾರು ಮೋಟರುಗಳು ಸಾಲಿಟ್ಟು ಬರುತ್ತಿದ್ದವು. ಅವು ಕಾಪಿನವರಿಂದ ಅವೃತವಾಗಿದ್ದವು. ಅವುಗಳ ಹಿಂದೆ ಕಾಲಾಳುಗಳ ಮಹಾಪ್ರನಾಹ.

“ ಇದೋ ನೋಡಿರಿ, ಅವರು ಬರುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಬಹುಶಃ ಗ್ರಾಮೋ ಈ ಜನರ ದಳಪತಿಯಾಗಿ ಬರುತ್ತಿರಬೇಕು. ತಾವು ಅವರಿಗೆ ಇದ್ದುದನ್ನು ತಿಳಿಸಿಬಿಡಿರಿ. ತಾವು ಯಾರೆಂಬುದನ್ನು ಹೇಳಿರಿ. ತಮ್ಮ ದನಿ ಅವರಿಗೆ

ಅಪರಿಚಿತವಲ್ಲ. ಈ ಮೊದಲು ನಗರದ ಶಾಂತಿರಕ್ಷಣೆಯ ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ಅರಮನೆಯಿಂದಲೇ ತಾವು ಫೋನಿನಮೂಲಕ ವಿಧಿಸಿದ್ದೀರಿ. ಆದುದರಿಂದ ತಮ್ಮ ವಾಸ್ತವ ಪುಚಯವನ್ನು ಅವರಿಗೆ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟರೆ, ಅವರು ನಂಬದಿರಲಾರರು. ಗ್ರಾಮೋ ಚಾಣಾಕ್ಷರು, ಯಾವುದನ್ನೂ ಸಹಜವಾಗಿ ಅರಿತುಕೊಳ್ಳುವರು.”

ಎಂದು ಬರ್ನಾರ್ಡ್ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಸೂಚಿಸಿದ. ಜಾನ್ ಪಿಟರ್ಸ್ ಈಗಲೂ ಒಪ್ಪಲಿಲ್ಲ. ಗೋಣಿಲ್ಲಾಡಿಸಿ ಅವನಿಂದ: “ ಇಲ್ಲ ಮಿತ್ರರೆ, ನಿನ್ನಿಷ್ಟ ಸೂಚನೆ ತಕ್ಕುದಾಗಿಲ್ಲ. ನೀವು ನನ್ನನ್ನುಳಿಸಲು ಕೆಣಗಾಡಬೇಡಿರಿ. ಇದರಲ್ಲಿ ನಿನಗೆ ಗೆಲವಾಗದು. ವಿಶೇಷವಾಗಿ ನೀವು ಸಂಕಟದಲ್ಲಿಯೇ ಬೀಳಬಹುದು. ನನಗಾಗಿ ನಾವು ವ್ಯಾಕುಲನಾಲ್ಲ; ಆತ್ಮರಕ್ಷಣೆಯ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ನನ್ನಲ್ಲಿದೆ.”

ಬರ್ನಾರ್ಡ್‌ನಿಗೆ ಮಾತನಾಡಲು ಆಸ್ಪದವೀಯದೆ ಜಾನ್ ಪಿಟರ್ಸ್ ರಾಜನ ಹತ್ತಿರ ಸೂಚನೆ ಹೇಳಿದ. “ಮಹಾರಾಜ, ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟಿನಿಂದ ತಮ್ಮ ಕಡೆ ದೂತ ಬರುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಪ್ರಜಾಸಭೆಯ ದೂತನಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕಾದ ಉತ್ತರವನ್ನು ತಮ್ಮ ಆತ್ಮಗೌರವಕ್ಕೂ ತೇಜಸ್ವಿತ್ವಕ್ಕೂ ಕುಂದುಬಾರದಂತೆ ಕೊಡಿರಿ ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಈಗಿಂದಲೇ ಅಣಿಯಾಗಿರಿ.”

ಯಾವರಾಜನವ ತನ್ನ ಕೆಳದೊರೆ ಅತ್ಯಂತ ವ್ಯಾಕುಲನಾದ. ಆತನ ಅವಸ್ಥೆ ಅತ್ಯಂತ ಶೋಚನೀಯವಾಯಿತು. ಆತನ ಆತ್ಮಸಂಯಮ ಶಕ್ತಿ ಲಪ್ತವಾಗಿ ಮುಸ್ಪಿಲ್ಲಿ ಮಗುತನ ಬಂದಿತು. ಅವನಿಂದ: ‘ ಜಾನ್ ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟಿನ ದೂತ ನನ್ನ ಕಡೆ ಬರುತ್ತಾನೆಯೆ? ದೂತನಿಗೆ ನಾನು ಸರಿಯಾಗಿಯೆ ಉತ್ತರ ಕೊಡುವೆ; ಅವನಿಗೆ ಸಂತೋಷವಾಗುವಂತೆಯೆ ಮಾಡುವೆ; ಯಾವ ಭೀತಿಯೂ ಇಲ್ಲವಷ್ಟೆ? ನನಗೆ ವಯಸ್ಸಿದೆ, ಸಂಕಟವಿಪತ್ತುಗಳು ಮನಸಿಗೆ ಸೇರುವುದಿಲ್ಲ. ಈವರೆಗೆ ಎಷ್ಟೋ ವಿಪತ್ತುಗಳ ಆಘಾತವನ್ನು ಸಹಿಸಿದ್ದೇನೆ, ಇನ್ನು ನನ್ನಿಗೆ ನರೆತ ತಲೆ ಯಾವ ಆಘಾತವನ್ನೂ ಸಹಿಸಲಾರದು. ಜಾನ್, ನೀನು ಈಗ ನನ್ನನ್ನು ತೊರೆದುಹೋಗಬೇಡ. ನನ್ನ ಬಳಿಯಲ್ಲೆಯೆ ಇರು, ನಾನು ಸತ್ತರೆ ನಿನಗೆ ಪಟ್ಟಿಗಟ್ಟಿ ಸಾಯುವೆ.”

ಜಾನ್ ಪಿಟರ್ಸ್ ಹೇಳಿದ: “ ಇಲ್ಲ ಸಿಕ್ಕ, ನಾನು ತಮ್ಮನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ನಾನು ಡಾಕ್ಟರ್ ರಿಸ್ ಇಬ್ಬರೂ ತನ್ನೊಂದಿಗೇ ಇರುವೆವು.”

ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟಿನ ದೂತನೊಡನೆ ವಾತನಾಡಲು ತವಗೆ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತಿದ್ದರೆ, ಆ ಕೆಲಸವನ್ನು ನನಗೊಪ್ಪಿಸಬಹುದು. ಆತನಿಗೆ ಸರಿಯಾದ ಉತ್ತರವನ್ನು ನಾನೇ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ.”

ರಾಜನಿಗೆ ಸಂತೋಷವಾಯಿತು. “ ಸರಿ, ನಿನ್ನ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಸಂತೋಷವಾಯಿತು. ಈ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ವಾದಪ್ರತಿವಾದವೆಂದರೆ ಮನಸು ಬೇಸರಿಸುತ್ತಿದೆ; ಕೊಂಚ ವಿರಾಮನನ್ನು ಬಯಸುತ್ತಿದೆ. ನನಗಿಂದು ಬಹಳ ದಣಿವಾಗಿದೆ; ಎಲ್ಲ ಛಾರ ನಿನಗೊಪ್ಪಿಸಿದ್ದೇನೆ ಅವರಿಗೆ ಹೇಳಬೇಕಾದುದನ್ನು ಹೇಳಿಕಳಿಸು. ನಿನ್ನೆ ರಾತ್ರಿ ಬಹಳ ಹೊತ್ತು ನಿದ್ರೆಗೆಟ್ಟಿದೆ; ಆದುದರಿಂದ ತೂಕಡಿಕೆ ಬರುತ್ತಿದೆ ಏನು ವಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದೆನೆಂಬುದು ಕೂಡ ಅರೆಮರೆ ವಾಗಿದೆ.—ಜಾನ್, ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟಿನಿಂದ ದೂತ ಏತಕ್ಕಾಗಿ ಬರುತ್ತಾನೆ ? ”

ಜಾನ್ ಪಿಟರ್ಸ್ ಮಾತನಾಡುವ ಮೊದಲೇ ಪೇದೆ ಬಂದು, ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟಿನಿಂದ ಐವರು ಸದ್ಗೃಹಸ್ಥರು ದೊರೆಗಳನ್ನು ಕಾಣಲು ಬಂದಿರುವುದನ್ನು ಆರುಹಿದ. ತತ್ಸ್ವಣನೆ ರಾಜನು ಎದ್ದುನಿಂತು ತಲೆತುರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತ “ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬಾ, ” ಎಂದು ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿದ.

ಮರುನಿಮಿಷದಲ್ಲಿ ಆ ಐವರು ಜನರು ಒಳಕ್ಕೆ ಬಂದು, ರಾಜನಿಗೂ ಯುವರಾಜನಿಗೂ ಯಥಾವಿಧಿಯಾಗಿ ವಂದಿಸಿದರು. ಜಾನ್ ಪಿಟರ್ಸ್ ಅವರನ್ನು ಗುರುತಿಸಿದ. ಗುಪ್ತಸಮಿತಿಯ ವಿದ್ರೋಹಿಗಳವರ. ಹಲವು ಬಾರಿ ಜಾನ್ ಪಿಟರ್ಸ್‌ನೊಂದಿಗೆ ಗುಪ್ತವಾಗಿ ಚರ್ಚಿಸಿ, ಅವನ ಮಾತನ್ನು ವೇದವಾಕ್ಯದಂತೆ ಪಾಲಿಸುತ್ತ ಬಂದವರು. ಅವರನ್ನು ನೋಡಿ ಜಾನ್ ಪಿಟರ್ಸ್ ಮುಗುಳ್ಳಕ್ಕೆ ಅವರು ವಾತ್ಯ ತಮ್ಮ ಬಹುರೂಪಿಯಾದ ದಲಪತಿಯನ್ನು ಗುರುತಿಸಲಿಲ್ಲ.

೩೪

ಗ್ರಾಮೋ ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟ್ ಪ್ರತಿನಿಧಿ ಮಂಡಲದ ಹಿರಿಯ ಆತ ಒಕ್ಕೇ ಮಾತುಗಾರ, ದೃಢಸಂಕಲ್ಪ, ಸತ್ಯವಾದಿ, ಕರ್ಮಠ; ಯಾರ ದೋಷಗಳನ್ನು ನಿರ್ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯವಾಗಿ ತಿಳಿಸುವ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ; ವೃಥಾ ಆಡಂಬರ ಅವನಿಗೆ ಸೇರದು; ಅವನು ಜನಸಾಮಾನ್ಯರ ಗೌರವ-ಶ್ರದ್ಧೆಗಳಿಗೆ ಪಾತ್ರನಾಗಿದ್ದ ವ್ಯಕ್ತಿ, ಗ್ರಾಮೋ ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟಿನ ಸಂದೇಶವನ್ನು ರಾಜನಿಗೆ ಅಸಂಕೋಚ

ವಾಗಿ ತಿಳಿಸಿದ : “ ಮಹಾರಾಜ, ನಾನೂ ನನ್ನ ಈ ಸಹಕಾರಿಗಳೂ ಬರ್ಜಿ-
ಲಂಡಿನಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾಪಿತವಾದ ಸಾಧಾರಣ ತಂತ್ರದ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳಾಗಿ ಬಂದಿದ್ದೇನೆ.
ನಮ್ಮ ಹೊಸ ಪ್ರಜಾಪ್ರತಿನಿಧಿ ಸಭೆ-ಕೇಳಿದರೆ ತಮಗೆ ದುಃಖವಾದೀತು-ಈ
ರಾಜ್ಯದಲ್ಲ ಸಾಧಾರಣ ತಂತ್ರವನ್ನು ಘೋಷಿಸಿದೆ ”

ಗ್ರಾಮೋನ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ದೊರೆ ಶೂನ್ಯದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡುತ್ತ
ಹಾ ಹಾ ಎಂದು ನಕ್ಕುಬಿಟ್ಟ. ಅವನ್ನು ಕಂಡು ರಾಜನ ತಲೆ ಸಂಯಿಲ್ಲ,
ವಿಸ್ತವನು ಪ್ರಬಲವಾದ ಆಘಾತದಿಂದ ಅವನ ವೆದುಳಿದ ಕೀಲು ಸಡಿಲವಿ
ಎಂದು ಎಲ್ಲರೂ ಆರಿತುಕೊಂಡರು.

ರಾಜನಿಂದ : “ ಮಹಾಶಯರೆ, ನನ್ನ ಪ್ರಕೃತಿಯಿಗ ಬಹಳ ಅಸ್ವಸ್ಥ
ವಾಗಿದೆ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಯುವರಾಜನೊಡನೆಯೇ ಮಾತನಾಡಿಕೊಳ್ಳಿರಿ. ಆತ
ನಿಗೇ ಎಲ್ಲ ಹೊಣೆಮನ್ನು ಒಪ್ಪಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಅವನು ಮಾಡಿದಂತೆ ಆಗು
ವುದು.” ಬಳಿಕ ದೊರೆ ಸ್ವಲ್ಪ ದೂರದಲ್ಲಿದ್ದ ವಿರ ಮಾಸನದಲ್ಲಿ ಒಗಗಿದ.
ಯಾರ ಕಡೆಗೂ ಹೊರಳಿ ನೋಡಲಿಲ್ಲ. ಅವನ ರೀತಿ ಸಂಪೂರ್ಣ ನಿರ್ಲಿಪ್ತ
ನಂತಿತ್ತು.

ಗ್ರಾಮೋ ಯುವರಾಜನ ಕಡೆ ನೋಡಿ ಗಂಭೀರಸ್ವರದಲ್ಲಿ ನುಡಿದ :
“ ಮಹಾಶಯರೆ, ರಾಜರು ತಮ್ಮನ್ನು ತಮ್ಮ ಪ್ರತಿನಿಧಿಯಾಗಿ ನಿಯಮಿಸಿ
ದ್ದಾರೆ. ಇಂದಿನಿಂದ ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ರಾಜತಂತ್ರ ಅಸ್ತಂಗತವಾಯಿತು
ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟು ಸಭೆ ಸರ್ವಸಮ್ಮತಿಯಿಂದ ಸಾಧಾರಣತಂತ್ರವನ್ನು ಪ್ರತಿಷ್ಠಿ
ಸಿದೆ. ನೂತನ ಪ್ರಭುತ್ವದಲ್ಲಿ ಯಾರು ಯಾವ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ವಹಿಸಿಕೊಳ್ಳಿ
ಬೇಕೆಂಬುದೂ ನಿಶ್ಚಿತವಾಗಿದೆ. ಸಾಧಾರಣ ತಂತ್ರದ ಸಭಾಸಭೆಯೆಂದು
ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟು ನನ್ನನ್ನಾರಿಸಿದೆ. ಆ ಅಧಿಕಾರದಿಂದಲೇ ನಾನೀಗ ತನ್ನೊ
ಡನೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.”

“ ಒಳ್ಳೆಯ ಸುದ್ದಿ, ತಾವು ಈ ಉನ್ನತಿಪಡೆದುದನ್ನು ಕೇಳಿ ಸಂತೋಷ
ವಾಯಿತು. ತಮಗೆ ಇನ್ನೂ ಏನು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆಯೋ ಹೇಳಿರಿ.” ಎಂದ
ಯುವರಾಜ.

ಯುವರಾಜನ ಮಾತು ಗ್ರಾಮೋನನ್ನು ಅತ್ಯಂತ ಆಚ್ಚರಿಗೊಳಿಸಿತು.
ಈ ಸುದ್ದಿಯಿಂದ ಯುವರಾಜನ ತಲೆಗೆ ಸಿಡಿಲುಬಡಿದಂತಾಗುವುದು, ದುಃಖ

ಕ್ಷೋಭಗಳಿಂದ ಅವನ ಬಾಯಿಯೇ ಹೋಗುವುದು ಎಂದು ಗ್ರಾಮೋ ಭಾವಿಸಿದ್ದ. ಅದರೆ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ಕಂಡದ್ದು ವಿಪರೀತ - ಯುವರಾಜನು ಈ ಸುದ್ದಿಯಿಂದ ಬಿಂದುವಾತ್ರವೂ ವಿಚಲಿತನಾಗಲಿಲ್ಲ, ಅವನ ಮುಖ ಕೊಂಚವೂ ಚಿಂತಿತನಾಗಲಿಲ್ಲ, ಅವನ ಲಲಾಟದ ಒಂದು ಶಿರವೂ ಕಂಪಿತನಾಗಲಿಲ್ಲ. ತಿರುಗಿ, ಯುವರಾಜನ ತುಟಗಳಲ್ಲಿ ಮೆಲನಗೆಯ ಗೆರೆಯೊಂದು ಕಾಣಿಸಿತು!

ಗ್ರಾಮೋ ಹೇಳಿದ: "ರಾಜರು ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟಿನ ನಿರ್ಣಯದಂತೆ ಸಿಂಹಾಸನಚ್ಯುತರಾಗಿದ್ದಾರೆ ನಿಜ. - ಆದರೆ ಅವರ ಮೇಲೆ ಯಾವ ಅತ್ಯಾಚಾರವೂ ನಡೆಯದಂತೆ ನಾವು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವೆವು. ಅವರು ತಡವಿಲ್ಲದೆ ದೇಶತ್ಯಾಗ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನನ್ನ ಸೂಚನೆ. ಯಥಾವಿಧಿಯಾದ ಘೋಷಣೆಯಿಂದ ಅವರನ್ನು ಪದಚ್ಯುತಗೊಳಿಸುವುದು ಇಬ್ಬರಿಗೂ ಶ್ರೇಯಸ್ಕರವಲ್ಲ. ಅದರ ಅವಶ್ಯಕತೆಯೂ ನನಗೆ ತೋರುವುದಿಲ್ಲ ಸಾಧಾರಣತಂತ್ರ ಪ್ರಚಲಿತವಿದ್ದ ದೇಶದಲ್ಲಿ ರಾಜಶಾಸನ ನಡೆಯುವುದಿಲ್ಲ; ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ರಾಜನಿಗೆ ಸ್ಥಾನವಿಲ್ಲ."

ಪಿಟರ್ಸ್ ಹೇಳಿದ: "ಈ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ರಾಜನು ಏನು ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮೊಂದಿಗೆ ನನ್ನ ಒಮ್ಮತವಿದೆ."

ಗ್ರಾಮೋ ಹೇಳಿದ: "ನಿಲ್ದಾಣದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಉಗಿಬಂಡಿ ದೊರೆಗಾಗಿ ಕಾದಿದೆ. ಅವರು ದೇಶಾಂತರ ಹೊರಡಲಿ. ರಾಜರ ವ್ಯಕ್ತಿಗತ ಸೊತ್ತಿನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನಾವು ಕೈಹಾಕುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರ ಯಾವ ಆಸ್ತಿಯನ್ನೂ ವಶಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರು ತಮ್ಮ ಸಂಪತ್ತಿಯ ಆಡಳಿತದ ಭಾರವನ್ನು ತವಗೆ ಬೇಕಾದವರಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಿ ಹೋಗಬಹುದು. ಆದರೆ ಅವರು ಈಗೀದೀಗಲೇ ಹೊರಡಬೇಕು ಮಾತ್ರ."

"ಸರಿ, ರಾಜನ ವಿಷಯ ತಿಳಿದಂತಾಯಿತು. ನನ್ನ ಬಗ್ಗೆ ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟಿನ ಅರ್ಪಣೆಯೇನಿದೆ?" ಕೇಳಿದ ಜಾನ್ ಪಿಟರ್ಸ್.

ಗ್ರಾಮೋ ಶುಷ್ಕಸ್ವರದಲ್ಲಿ ಉತ್ತರವಿತ್ತ: "ಮಹಾಶಯರೆ, ಇತರ ಮಾತು ಹೇಳುವ ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ವೈಯಕ್ತಿಕವಾಗಿ ನಾನೊಂದು ಸಲಹೆ ಕೊಡಬೇಕೆಂದಿದ್ದೇನೆ. ಈ ಕ್ಷಣವೇ ತಾವು ತಮ್ಮ ಬಂಧುಬಾಂಧವರಲ್ಲಿ ಆಶ್ರಯ

ಹೊಂದಬೇಕು ; ಅಮಿಲಂಬವಾಗಿ ಭದ್ರವೇಷವನ್ನು ಧರಿಸಿ ಯಾವ ರೀತಿಯಿಂದಲಾದರೂ ದೇಶತ್ಯಾಗ ಮಾಡಬೇಕು; ತಡವಾದರೆ ಪ್ರಜೆಗಳು ತಮ್ಮನ್ನು ಓಡಿಹೋಗಲು ಬಿಡಲಾರರು. ದೊರೆ ವೃದ್ಧರು; ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಅವರ ಆತ್ಮಾಚಾರ ಪ್ರಜೆಗಳನ್ನು ಜರ್ಜರಿತ ಮಾಡಿದ್ದರೂ ಅವರು ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಒಂದೆರಡು ಒಳ್ಳೆಯ ಕೆಲಸಗಳನ್ನೂ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ; ಆದುದರಿಂದ ಅವರ ಬಗ್ಗೆ ಪ್ರಜೆಗಳಲ್ಲಿ ಅಷ್ಟೊಂದು ರೋಚಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ತಮ್ಮ ಜೀವನ ಕಲಂಕಪೂರ್ಣ ; ಜನರ ಸಹಾನುಭೂತಿಯನ್ನಾಗಲಿ ಶ್ರದ್ಧೆಯನ್ನಾಗಲಿ ಪಡೆಯುವಂತಹ ಒಂದೇ ಒಂದು ಕೆಲಸವನ್ನು ತಾವು ಮಾಡಿಲ್ಲ. ತಾವು ಯಾವಾಗಲೂ ಪಾಪಪಂಕದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿದ್ದಿರಿ; ತಾವು ಮುಂದೆ ಅಸಾಂಗತಕ್ಕವರೆಂಬ ಕಲ್ಪನೆಯಿಂದ ಪ್ರಜೆಗಳು ಅತ್ಯಂತ ಭಯಭೀತರಾಗಿದ್ದರು ; ಅಲ್ಲದೆ ಬಹುಜನರು ತಮ್ಮ ಆತ್ಮಾಚಾರಕ್ಕೆ ಈಡಾಗಿದ್ದರೆ, ಆ ಅಪಮಾನವನ್ನು ಅವರೆಂದಿಗೂ ವರೆಯಲಾರರು. ಇದ್ದೆಲ್ಲ ತಮಗೆ ತಿಳಿದೇ ಇದೆ, ಹೇಳಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ ಇದ್ದ ಸ್ಥಿತಿ ಇಷ್ಟು ತಾವು ಆತ್ಮರಕ್ಷಣೆಯ ಉಪಾಯವನ್ನು ಯೋಚಿಸಿಕೊಳ್ಳಿರಿ. ”

ಜಾನ್ ಪಿಟರ್ಸ್ ಧೀರಭಾವದಿಂದ ನುಡಿದ : “ ಮಹಾರಾಯರೇ, ತಮ್ಮ ಹಿತಸೂಚನೆಗಾಗಿ ಕೃತಜ್ಞನಾಗಿದ್ದೇನೆ. ಆದರೆ ತಮ್ಮ ಉಪದೇಶದಂತೆ ನಡೆದೇನೋ ಇಲ್ಲವೇ ಹೇಳಲಾರೆ. ಇರಲಿ. ಇನ್ನೇನಾದರೂ ಹೇಳುವುದಿದೆಯೇ ? ”

ಗ್ರಾಮೀ ಹಿಂದುಮುಂದು ನೋಡತೊಡಗಿದ. ಅವನ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಸಾಹಸಿಗಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಶ್ರದ್ಧೆಯಿತ್ತು. ಜೆಚ್ಚಾಗಿ, ಈ ಭೀಷಣ ಸಂಕಟಕಾಲದಲ್ಲಿಯೂ ಯುವರಾಜನಲ್ಲಿ ಈ ಸಂಯಮವನ್ನು, ಈ ನಿರ್ಭಯತೆಯನ್ನು ಕಂಡು ಗ್ರಾಮೀನ ಮನದಲ್ಲಿ ಅವನ ಬಗ್ಗೆ ಸನ್ಮಾನವುಂಟಾಯಿತು. ಕಿಡಿರಿಯ ಕಡಿ ನೋಟವನ್ನು ಬೀರಿ ಗ್ರಾಮೀ ಹೇಳಿದ : “ ವಿಶೇಷವೇನೂ ಹೇಳತಕ್ಕುದಿಲ್ಲ. ಒಂದು ಮಾತನ್ನು ನಾತ್ರ ಹೇಳುವೆ : ಬರ್ಜಿಲಂಡ್ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲುಂಟಾದ ಈ ಕಲ್ಯಾಣಕರ ಪರಿವರ್ತನೆ, ನರಶೋಣಿತದಿಂದ ಕಲಂಕಿತವಾಗಬಾರದೆಂದು ನಮ್ಮ ದಳಪತಿಯ ಅಭಿಪ್ರಾಯ. ಅವರ ಅಪ್ಪಣೆಯನ್ನು ಮೀರುವಂತಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೇ ತಾವು ಈ ಕ್ಷಣವೇ ಪಲಾಯನ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನನ್ನ ಅನುರೋಧ. ಅರಮನೆಯ ಹಿಂದುಗಡೆ ಎರಡು ಮೋಟರು

ಗಳವೆ. ಅವುಗಳಲ್ಲೊಂದರಿಂದ ತಾವು ಗುಪ್ತ ಸುಧದಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲಾಣಕ್ಕೆ ಹೋಗಿರಿ. ಅಲ್ಪಾವಕಾಶದಲ್ಲಿಯೆ ಎಕ್ಸ್‌ಪ್ರೆಸ್ ಬ್ರೇನ್ ಸಿಕ್ಕುವುದು; ಅದರಿಂದ ದೇಶಾಂತರವನ್ನು ಸೇರಿರಿ. ತಡವಾದರೆ ಹಿಂಸಕರ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕುಬೀಳುವಿರಿ.”

“ ತಮ್ಮ ಅನುಗ್ರಹಕ್ಕಾಗಿ ಧನ್ಯವಾದಗಳು. ತಮ್ಮಿ ಸೂಚನೆ ಯುಕ್ತವೇ ಸರಿ. ಡಾಕ್ಟರ್ ರಿಸ್, ಮಹಾರಾಜರ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಯನ್ನು ಕರೆಸಿ, ಅವರ ಪ್ರಸ್ಥಾನದ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಿಸಿ.” ಎಂದ ಜಾನ್ ಪಿಟರ್ಸ್.

ಅರಮನೆಯ ಹೆಬ್ಬಾಗಿಲಲ್ಲಿ ಒಮ್ಮೆಲೆ ಕೋಲಾಹಲವೆದ್ದಿತು. ಲೋಕ ಕವಾಟವನ್ನು ಮುರಿದು ಒಳನುಗ್ಗಲು ಕ್ರುಧರಾಜ ಅಸಂಖ್ಯನಾಗರಿಕರು ಅಧೀರರಾಗಿದ್ದರು ಕಿಡಿಕಿ ಕಿಡಿಕಿ ಕಲ್ಲುಗಳನ್ನು ಬೀಸತೊಡಗಿದರು. ರಾಜನು ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ನಡುಗುವ ಹೆಜ್ಜೆಗಳನ್ನಿಡುತ್ತ ಬಾಗಿಲಕಡೆ ಮುಂದುವರಿದ. “ ಜಾನ್. ನಡೆ. ನಾವು ಓಡಿ ಹೋಗಿ ಉಳಿಸುಕೊಳ್ಳುವಾ. ಇಂಥ ಸುಖದ ಅರಸೊತ್ತಿಗೆ ಬೀಕಾಗಿಲ್ಲ; ಬೇಗ ನಡೆ.”

ರಾಜನು ಡಾಕ್ಟರ್ ರಿಸ್ ಮತ್ತು ಬರ್ನಾರ್ಡರೊಡನೆ ಒಂದು ಮೋಟರನ್ನೇರಿದ. ಇನ್ನೊಂದು ಬಂಡಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ಗ್ರೇಸ್ ಜಾನ್ ಪಿಟರ್ಸ್ ನನ್ನು ಕೈಹಿಡಿದು ಹತ್ತಿಸಿಕೊಂಡಳು. ಅವಳನ್ನಲ್ಲಿ ಕಂಡು ಜಾನ್ ಪಿಟರ್ಸ್ ಅಕೃಂತ ವಿಸ್ಮಯಗೊಂಡ. ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಈ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಅವಳನ್ನು ಕಂಡೇನೆಂದು ಆತ ಬಗೆದಿರಲಿಲ್ಲ.

ಅವನ ಬೆರಗನ್ನು ಕಂಡು ಗ್ರೇಸ್ ಎಂದಳು : “ ಬೀಗೇಕೆ ಅವಾಕ್ಕಾಗಿ ನೋಡುತ್ತೀರಿ ನನ್ನನ್ನು? ನಾನು ನಿಮಗಾಗಿ ಕಾದಿದ್ದು ಒಂದು ಗಂಟೆಯಾಯಿತು. ಬರ್ನಾರ್ಡ್ ನನ್ನನ್ನು ಕರೆಕಳುಹಿಸಿದ್ದರು. ಕತ ತಾ ಏನಾದರೂ ಗಲಭೆ ಮಾಡರೆ, ನೀವು ಅರಮನೆಯಿಂದ ಹೊರಡಲು ಒಪ್ಪದಿದ್ದರೆ, ಎಂಬ ಸಂದೇಹ ಭಯಗಳಿಂದ ನಾನು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಕರೆದೊಯ್ಯಲು ಬಂದಿದ್ದೇನೆ.”

“ ನೀನು ನನ್ನ ಸಂಗಡ ಬರುವೆಯಾ ? ”

“ ಏಕೆ ಬರಲಾರೆ? ಈ ನಗರದಲ್ಲಿ ಇನ್ನು ಯಾವ ಆಸೆಯಿಂದ ಇರಬೇಕು? ನಡೆಯಿರಿ, ಮತ್ತೆ ಯಾವ ದೇಶವಲ್ಲದರೂ ನನಗೆ ತಲೆ ಗಾಯು ಕೊಳ್ಳಲು ಎಡೆಯುಂಟೋ ಹೇಗೋ ನೋಡುವಾ.”

ಜನಸಂಚಾರ ವಿರಳವಾಗಿದ್ದ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ವೋಟರುಗಳು ಧಾವಿಸಿ-
 ಜವು. ಆ ಊರಿಗೆ ಎರಡು ನಿಲ್ದಾಣಗಳಿದ್ದವು; ಚಿಕ್ಕ ನಿಲ್ದಾಣದಲ್ಲಿ ಅವರಿ-
 ಗಾಗಿ ಕಾಯ್ದಿರಿಸಿದ ಬಂಡಿ ನಿಂತಿತ್ತು. ವೋಟರುಗಳು ಅಲ್ಲಿಗೆ ನಡೆದವು.
 ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ಅವನ್ನು ತಡೆಯಲಿಲ್ಲ. ನಾಗರಿಕರು ವ್ಯಗ್ರರಾಗಿ ಪಾರ್ಲಿ-
 ಮೆಂಟ್ ಭವನದ ಕಡೆಗೆ ನುಗ್ಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಈ ವೋಟರುಗಳು ಅವರ ಲಕ್ಷ್ಯ
 ವನ್ನು ಸೆಳೆಯಲಿಲ್ಲ. ಅವರು ಸುರಕ್ಷಿತವಾಗಿ ನಿಲ್ದಾಣವನ್ನು ಸೇರಿದರು.

ರಾಜನು ತನ್ನ ಡಬ್ಬಿಯನ್ನೇರಿ ಕುಳಿತ ಬಳಿಕ ಬರ್ನಾರ್ಡ್ ಹೇಳಿದ:
 “ ದೇವರಿಗೆ ಧನ್ಯವಾದ. ಇದು ವರೆಗೂ ತಮ್ಮನ್ನು ಸುರಕ್ಷಿತವಾಗಿ ಪಾರು
 ಮಾಡಿದ. ಬಂಡಿ ಇಲ್ಲಿಂದ ಒಮ್ಮೆ ಹೊರಟಿತೆಂದರೆ ಈ ದೇಶದ ಯಾವ
 ನಿಲ್ದಾಣದಲ್ಲಿಯೂ ನಿಲ್ಲುವುದಿಲ್ಲ. ಯಾರು ಹೇಳಿದರೂ ನಿಲ್ಲಿಸಕೂಡದೆಂದು
 ಚಾಲಕನಿಗೆ ಕಟ್ಟಿಪ್ಪಣೆಯಾಗಿದೆ. ತಾವು ಗಂಡಾಂತರವಿಲ್ಲದೆ ಪ್ಯಾರಿಸ್
 ತಲುಪುವಿರೆಂದು ಅಶಿಸುತ್ತೇನೆ. ಅಲ್ಲಿ ನಾನು ತಮ್ಮನ್ನು ಕಾಣುತ್ತೇನೆ. ”

ಜಾನ್ ಪಿಟರ್ಸ್ ಉಗಿಬಂಡಿಯನ್ನೇರಲು ಉದ್ಯುಕ್ತನಾದಾಗ ಒಬ್ಬ
 ಮನುಷ್ಯನು ತೇಕುತ್ತ ತೇಕುತ್ತ ಓಡಿ ಬಂದ. ಅವನ ಉಡಿಗೆ ತೊಡಿಗೆ
 ಅಕಳಸಕಳ ಆಗಿದ್ದವು; ಟೊಪ್ಪಿಗೆ ಎಲ್ಲ ಬಿದ್ದುಹೋಗಿತ್ತೋ ಹೋಗಿತ್ತು.
 ಹಣೆಯ ಮೇಲೆ ಜೆನಾರು ಹರಿಯುತ್ತಿತ್ತು. ಬಂಡಿ ಬಿಡುವುದರಲ್ಲಿತ್ತು.
 ಆ ಮನುಷ್ಯ ಓಡಿ ಬಂದು ಜಾನ್ ಪಿಟರ್ಸನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕಾಗದ-
 ವನ್ನು ಕೊಟ್ಟ. ಕಾಗದದಲ್ಲಿ ಪೆನ್ನಿಲಿನಿಂದ ಗೀಚಿದ ಒಂದೆಡೆ ಸಾಲುಗಳಿ-
 ದ್ದವು.— ಯಾವನೋ ಪ್ರಾಣಸಂಕಟದಲ್ಲಿ ಸಿಲುಕಿ ಅವಸರದಿಂದ ಬರೆದು
 ಕಳಿಸಿದಂತಿತ್ತು. ಅದನ್ನೋದಿ ಜಾನ್ ಪಿಟರ್ಸ್ ಬಂಡಿಯನ್ನಡರಲು ಕಾಲೆತ್ತಿ-
 ದವನು ಹಿಂತೆಗೆದ.

ತಾನು ಸಿಕ್ಕು ಹಾಕಿದರೂ ಜಾನ್ ಪಿಟರ್ಸ್ ಕೆಳಗೇ ಇದ್ದುದನ್ನು
 ಕಂಡು ಗಾರ್ಡ್ ವಿನಯದಿಂದ ಬಿನ್ನವಿಸಿದ: “ ಯುವರಾಜ, ಇನ್ನು
 ಸಮಯವಿಲ್ಲ. ದಯವಿಟ್ಟು ಹತ್ತಿರಿ, ಬಂಡಿ ಹೊರಟಿತು. ”

ಆ ಮಾತನ್ನು ಲೆಕ್ಕಿಸದೆ ಜಾನ್ ಪಿಟರ್ಸ್ ಉಗಿಬಂಡಿಯ ಕಿಡಿಕಿ
 ಯಲ್ಲಿ ಮುಖವನ್ನು ಚಾಚಿ, ಗ್ರೇಸಳನ್ನು ಅಲಿಂಗಿಸಿ ಚುಂಬಿಸಿದ. ಬಳಿಕ

ಹಿಂದೆ-ಸರಿದು ಪ್ಲಾಟ್‌ಫಾರ್ಮಿನಲ್ಲಿಯೇ ನಿಂತ. ಗಾರ್ಡ್ ಏನಂದರಿಯದೆ ಬರ್ನಾರ್ಡನ ನೋರೆಯನ್ನು ನೋಡತೊಡಗಿದ.

“ ಏನು ಸಮಾಚಾರ ? ” ಬರ್ನಾರ್ಡ್ ವಿಸ್ಮಯದಿಂದ ಜಾನ್ ಪಿಟರ್ಸನ ಕಡೆ ನೋಡಿ ಕೇಳಿದ.

“ ವಿಶೇಷವೇನಿಲ್ಲ. ಆದರೂ ನಾನು ಹೊರಡುವಂತಿಲ್ಲ. ಬರ್ನಾರ್ಡ್, ಬಂಡಿಯನ್ನು ಬಿಡುವಂತೆ ಹೇಳಿರಿ. ರಾಜರು ಭಯ-ಚಿಂತೆಗಳಿಂದ ಅಧೀರ ರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಅವರನ್ನು ಎಷ್ಟು ಜೀಗ ಗಡಿ ದಾಟಿಸಿದರೆ ಆಷ್ಟು ಒಳ್ಳೆಯದು. ನಾನು ಹೊರಡದಿದ್ದುದಕ್ಕೆ ನಿಮಗೇಕೆ ಇಷ್ಟು ವಿಸ್ಮಯ ? ನೀವು ನನ್ನೊಡನೆ ವಾದ ಹೂಡಬಹುದು. ನನಗೆ ವಾದದಲ್ಲಿ ಮನಸ್ಸಿಲ್ಲ, ಅದರಿಂದ ಫಲವೂ ಇಲ್ಲ ನಾನು ಹೊರಡುವುದು ಅಸಂಭವ ”

ಗ್ರೇಸ್ ಕೋಮಲಸ್ವರದಿಂದ ಜಾನ್ ಪಿಟರ್ಸನನ್ನು ಕರೆದಳು. ಅವನು ಅವಳ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಿ ಹೇಳಿದ : “ ಪ್ರಿಯೆ, ನನಗೆ ಗೊತ್ತು, ನೀನು ನನ್ನನ್ನು ಬಾ ಎನ್ನುತ್ತೀ. ಆದರೆ ನಿನ್ನ ಇಚ್ಛೆಯನ್ನು ನಾನು ಸರ್ಕೆಲಾರೆ. ಈಗ ಇದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಹೇಳಲೂ ಆರೆ. ನಾನು ಏಕೆ ಬರುತ್ತಿಲ್ಲವೆಂಬುದನ್ನು ಕೇಳಿದರೆ, ನೀನೂ ಅದನ್ನು ಅನುಮೋದಿಸುವೆ. ”

ಕೂಡಲೆ ಗ್ರೇಸ್ ಬಂದಿಯಿಂದಿಳಿದು, “ ಹಾಗಾದರೆ ನಾನೂ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ನಿಮ್ಮನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಸ್ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಹೋಗಲೂ ನನಗಿಷ್ಟವಿಲ್ಲ. ” ಎಂದಳು.

“ ರಾಜಧಾನಿ ಈಗ ಅರಾಜಕವಾಗಿದೆ ; ನೀನಿಲ್ಲಿರುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಇಲ್ಲಿ ನಿನಗೆ ಕ್ಷಣಕ್ಷಣಕ್ಕೂ ಗಂಡಾಂತರ. ಗ್ರೇಸ್, ಏನಾದರೂ ಘಟಿಸಿದರೆ ನಿನ್ನನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುವವರು ಯಾರು ? ನಾವಿನ್ನು ಈ ಊರಿಗೆ ಯಾರೂ ಆಲ್ಲ. ನೀನು ಈ ಬಂಡಿಯಲ್ಲೇ ಹೊರಟು ಹೋಗು ನೀನು ಇಲ್ಲಿದ್ದು ನನಗೆ ಯಾವ ಉಪಕಾರವನ್ನೂ ಮಾಡಲಾರೆ; ನನಗೆ ಉಪಕಾರ ಮಾಡುವುದು ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ಮಾರಿದ್ದು. ” ಎಂದು ಪಿಟರ್ಸ್ ಹೇಳಿದ.

“ ನನ್ನ ಇಚ್ಛೆ ಯಾರ ಅಧೀನವೂ ಆಲ್ಲ. ಹೋಗದಿದ್ದರೆ ನನ್ನನ್ನು ಯಾರು ಕರೆದೊಯ್ಯುವರು ? ನಾನು ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ”

ನಿರ್ವಾಹವಿಲ್ಲದೆ, ರಾಜನನ್ನೂ ರಾಜವೈದ್ಯನನ್ನೂ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬಂದಿ ಸಾಗಿತು. ಜಾನ್ ಪಿಟರ್ಸ್, ಗ್ರೇಸ್, ಬರ್ನಾರ್ಡ್ ಹೊರಗೆ ಮೋಟರಿನ ಹತ್ತಿರ ಬಂದರು. ಬರ್ನಾರ್ಡ್ ಯುವರಾಜನ ಹೆಗಲಮೇಲೆ ಕೈಯಿಟ್ಟು ನುಡಿದ: “ ಮಿತ್ರರೆ, ನಾನೇನು ಹೊಸದಾಗಿ ಹೇಳುವುದಿದೆ? ತಮ್ಮ ಸ್ಥಿತಿ ತಮಗೆ ಜೆನ್ನಾಗಿಯೇ ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ. ಈ ದೇಶಕ್ಕಿನ್ನು ಗ್ರಾಮೋ ಅವರೇ ಸರ್ವಪ್ರಧಾನವ್ಯಕ್ತಿ. ಆದರೆ ತಮ್ಮ ರಕ್ಷಣೆಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಅವರಿಂದಲೂ ಏನೂ ಆಗುವಂತಿಲ್ಲ ಉನ್ನತ್ತ ನಾಗರಿಕರು ಒಂದು ಗುಟೆಯಿಂದಲೂ ತಮ್ಮ ಹೆಸರಿತ್ತಿ ಬೊಬ್ಬರಿಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಅವರನ್ನು ಅರಮನೆಯಿಂದ ಬೀದಿಗೆ ಎಳೆದು ತಂದು ಗುಂಡಿಕ್ಕುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಕೂಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.”

ಅವನ ಮಾತಿಗೆ ಮನುಷ್ಯಿಯಾದ ಜಾನ್ ಪಿಟರ್ಸ್ ಗ್ರೇಸ್‌ಳ ಕಡೆ ನೋಡಿ, “ ನನಗೇನೂ ಗೊತ್ತಿದೆ ಆದರೆ ಗಂಡಾಂತರವನ್ನೆದುರುಗೊಳ್ಳದೆ ವಿಧಿಯಿಲ್ಲ ಬರ್ನಾರ್ಡ್, ನೀವು ಈಕೆಯ ರಕ್ಷಣೆಯ ಭರವನ್ನು ಹೊರಬಲ್ಲಿರಾ? ” ಎಂದ.

“ ಈಕೆ ನನ್ನ ಹತ್ತಿರ ಸುರಕ್ಷಿತವಾಗಿ ಇರಬಹುದು. ನನಗಿನ್ನು ಕೆಸಸದ ಚಿಂತೆಯಿಲ್ಲ. ಸಾಧಾರಣ ತಂತ್ರದ ಅಧೀನದಲ್ಲಿ ನಾನು ಪ್ರೇಲಿಸ್ ಕಮಿಷನರಾಗಿ ನಿಯುಕ್ತನಾಗಿದ್ದೇನೆ. ” ಎಂದು ಹೇಳಿದ ಬರ್ನಾರ್ಡ್.

ಗ್ರೇಸ್ ಜಾನ್ ಪಿಟರ್ಸನ ಕೈಯನ್ನು ಹಿಡಿದು ನುಡಿದಳು: “ ನನಗೇನೂ ಭಯವಿಲ್ಲ; ನಿಮ್ಮ ಸಂಗಡಲೇ ಬರುವೆ. ”

“ ಜೇಡ, ಅದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ” ಎಂದು ಪಿಟರ್ಸ್ ಮೋಟರಿನೊಳಗೆ ನಗರದ ಕಡೆ ಕೊರಟ. ಅವನ ಬಂದಿ ಮರೆಯಾಗುವ ಮರೆಗೂ ಬರ್ನಾರ್ಡ್ ಮತ್ತು ಗ್ರೇಸ್ ಅದನ್ನೇ ನೋಡುತ್ತ ನಿಂತರು. ಬಳಿಕ ಬರ್ನಾರ್ಡ್ “ಯುವರಾಜರು ಅತ್ಯಂತ ಸಾಹಸಿಯಾದವೂ ಇರಬೇಕು, ಇಲ್ಲವೆ ಹುಚ್ಚರಿರಬೇಕು. ಮತ್ತೊಬ್ಬರಾಗಿದ್ದರೆ ಇಂಥ ದುಃಸಾಹಸಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ” ಎಂದ.

ಜಾನ್ ಪಿಟರ್ಸ್ ಸ್ವಲ್ಪ ದೂರ ಹೋದ ಮೇಲೆ, ಮುಂದೆ ಮೋಟರಿಗೆ ದಾರಿಯಿಲ್ಲವೆಂದು ಕಂಡಿತು. ಅಸಂಖ್ಯ ಜನರು ಉನ್ನತ್ತರಂತೆ ಅರಮನೆಯ ಕಡೆ ನುಗ್ಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಅತಿ ಕಷ್ಟದಿಂದ ದಾರಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಮೋಟರು

ಸಾವಕಾಶವಾಗಿ ಸಾಗಿ ಅರವನೆಯನ್ನು ಸವಿಾಸಿಸಿತು. ಅಲ್ಲಿ ಕೃತಕ ಜಲ ಸಾತದ ಹತ್ತಿರ ಹತ್ತು ಹನ್ನೆರಡು ಮಂದಿ ಒಬ್ಬನನ್ನು ಆಕ್ರಮಿಸಿದ್ದರು. ಆ ಮನುಷ್ಯ ನೀಸಕಾಯವಾಗಿ ತಡಲಿನ ಮೇಲ್ಗಡೆಯಿದ್ದ ಕಬ್ಬಿಣ ಕಂಬದ ಮೇಲೆ ಆಶ್ರಯ ಹೊಂದಿದ್ದ. ಅವನನ್ನು ಅಲ್ಲಿಂದಿಳಿಸಲು ಹಗೆಗಳು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರು ದೊಡ್ಡ ದನಿಯಿಂದ ಯುವರಾಜನ ಹೆಸರನ್ನು ಕೂಗುತ್ತಿದ್ದರು.

ಜಾನ್ ಪಿಟರ್ಸ್ ಮೋಟರಿಸಿದಿಳಿದು ಹಗೆಗಳನ್ನು ದೂರ ತಳ್ಳಿ ಗಂಭೀರ ಸ್ವರದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ: “ ಬಿಡಿರಿ ಅವನನ್ನು. ಅವನ ಮೇಲೆಕೆ ಅತ್ಯಾಚಾರ ನಡೆಸಿದ್ದೀರಿ? ಅವನು ಯುವರಾಜನಲ್ಲ, ನಾನು ಯುವರಾಜ !”

ಒಂದು ಕ್ಷಣ ಎಲ್ಲರೂ ಸ್ತಂಭಿತರಾದರು. ಆಕ್ರಮಿತ ಮನುಷ್ಯನ ಮುಖಕ್ಕೆ ಗಾಯಗಳಾಗಿ ರಕ್ತ ಸೋರುತ್ತಿತ್ತು; ತಲೆಗೂ ಪೆಟ್ಟುಗಿತ್ತು. ಜಾನ್ ಪಿಟರ್ಸ್‌ನನ್ನು ಕಂಡು ಅವರಲ್ಲಿ ಜೀವ ಸಂಚಾರವಾವಂತೆಯಾಯಿತು. ಜನ ಅವನನ್ನೊಮ್ಮೆ ಇವನನ್ನೊಮ್ಮೆ ಆಶ್ಚರ್ಯದಿಂದ ನೋಡತೊಡಗಿತು. ಇಬ್ಬರ ಮುಖಗಳ ಹೋಲಿಕೆ, ಬಣ್ಣ, ಎತ್ತರ ಎಲ್ಲ ಒಂದೇ ಆಗಿತ್ತು. ಭೇದವೆಂದರೆ ಆಕ್ರಮಿತವ್ಯಕ್ತಿ ದುರ್ಬಲ, ಇಂದ್ರಿಯಾಸಕ್ತಿಯಿಂದ ಸೋರಗಿದವ : ಜಾನ್ ಪಿಟರ್ಸ್‌ನ ದೇಹ ಸುಖ, ಮೂರ್ತಿ ತೇಜಃಪುಂಜ, ಸಿಂಹನಂತಿ ವಿಕ್ರಮ ಶಾಲಿ ಇವನನ್ನು ನೋಡಿ ಜನ ಯುವರಾಜ ಇವನೇ ಎಂದು ತಿಳಿದರು. ಇಷ್ಟೊತ್ತು ದಾಳಿಗೆ ಗುರಿಯಾದವನು ಯುವರಾಜನಂತಿರುವ ಒಬ್ಬ ಸಾಧಾರಣ ಮನುಷ್ಯ. ಅವರು ಮೊದಲಿನವನನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಜಾನ್ ಪಿಟರ್ಸ್‌ನ ಮೇಲೆ ಭರದಿಂದೆರಗಿದರು. ನೂರಾರು ಮಂದಿ ಕೊಲ್ಲುಕೊಲ್ಲೆಂದು ಮುತ್ತಿದರು. ಯುವರಾಜನು ಅಲ್ಲಿರುವ ವಿದ್ಯುದ್ದೀಪದ ಕಂಬವನ್ನೇರಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಕೆಟ್ಟಿನ ಮೇಲೆ ಆಶ್ರಯ ಹೊಂದಿ ಹೇಳಿದ: “ ನಾನು ಯಾರೆಂಬುದು ತನುಗೆ ಗೊತ್ತಾಗಿದೆ. ಅವನನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಬಿಡಿರಿ. ನಿಮ್ಮ ಕೈಲಾದರೆ ನನ್ನನ್ನು ಕೊಲ್ಲಿರಿ. ”

ಜನರು ದಶದಿಕ್ಕುಗಳೂ ಸ್ತುತಿಧ್ವನಿಸುವಂತೆ ಜಯಧ್ವನಿ ಗೈದರು. ಒಬ್ಬನು ಒಂದು ಕಲ್ಲನ್ನು ಬೀಸಿದ. ಅದು ಗುರಿತಪ್ಪಿ ಯುವರಾಜನ ಕಿವಿಯ ಹತ್ತಿರ ಹಾಯ್ದು ಹೋಯಿತು. ಇನ್ನೊಂದು ಕಲ್ಲು ಮಾತ್ರ ಅವನ ಹೆಗಲಿಗೆ

ತಾರಿತು. ಕ್ರಮವಾಗಿ ನಾಲ್ಕು ನಿಟ್ಟುಗಳಿಂದಲೂ ಹೆಗೆಗಳು ಬಂದು ಮುತ್ತಿ-
ದರು. ಆದರೆ ಯುವರಾಜನು ಅವರ ಕೈಗೆ ಸಿಕ್ಕಲಿಲ್ಲ. ನಿಜ. ಆದರೆ ಈ
ರೀತಿ ಆತ್ಮರಕ್ಷಣೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ, ಸಾವು ಖಂಡಿತ ಎಕದು
ಜಾನ್ ಪಿಟರ್ಸ್ ಭಾವಿಸಿಕೊಂಡ.

೩೯

ಈ ಘಟನೆ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದ ಸ್ಥಳದಿಂದ ಸ್ವಲ್ಪದೂರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಓಣಿ
ಯಿತ್ತು. ಅಲ್ಲಿಯೊಂದು ಕಟ್ಟಡದ ಉಪ್ಪರಿಗೆಯ ಕಿಡಿಕಿಯ ಬಳಿ ನಿಂತು
ಮೇರಿ ಜನಸ್ರೋತವನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ಆ ಗಲಭೆ ಅವಳನ್ನು ಆತ್ಯಂತ
ಉದ್ವಿಗ್ನಗೊಳಿಸಿತ್ತು; ಅವಳ ಮನವನ್ನು ಒಂದು ಭೀತಿ ಆವರಿಸಿತ್ತು. ಎಷ್ಟೋ
ಹೊತ್ತು ನೋಡಿ ನೋಡಿ ಬಳಕ ಕಿಡಿಕಿಯಿಂದ ಸರಿದೂಹೋಗಿ ಕುರ್ಚಿಯಲ್ಲಿ
ಕುಳಿತು ಉಸಿರ್ಗರೆದಳು : “ ಈ ಜನ ಅವರನ್ನು ಕೊಂದೇ ವಿಶ್ರಮಿಸುವ-
ರೆಂದು ತೋರುತ್ತದೆ. ಇಷ್ಟರಲ್ಲಿಯೇ ಏನೇನು ಅನಾಹುತವಾಗದೆಯೋ!
ದೇವರೇ, ಯುವರಾಜರನ್ನು ಳಿಸು ! ”

ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಮೆಟ್ಟಿಲಲ್ಲಿ ಅಡಿಗಳ ಸದ್ದಾಯಿತು. ಮೇರಿ ಕಿವಿ-
ಗೊಟ್ಟು ಕುಳಿತಳು. ಯಾರೋ ವ್ಯಸ್ತರಾಗಿ ಕದವನ್ನು ತಟ್ಟಿದ್ದರು. ಅವಳು
ಬಾಗಿಲು ತೆರೆದು, ಮೈಯೆಲ್ಲ ನೆತ್ತರು ಮುಳುಗಿದ ತೇಕುತ್ತಿರುವ ಯುವಕ
ನನ್ನು ಕಂಡು ಚೀರಿದಳು. ಏನು ಯುವರಾಜನ ಅವಸ್ಥೆ-ಮುಖವೆಲ್ಲ ಒಡೆದು
ಹೋಗಿವೆ !

“ ಮೇರಿ, ಬೇಗ ಬಾಗಿಲನ್ನು ಕೈ. ಬಹಳ ದಣಿದಿದ್ದೇನೆ. ಒಂದು ಗ್ಲಾಸ್ಸು
ಬ್ರಾಂಡಿ ಕೊಡಬಲ್ಲೆಯಾ ? ” ಒಳಗೆ ಬರುತ್ತ ಜಾನ್ ಪಿಟರ್ಸ್ ನುಡಿದ.

ಮೇರಿ ಬಾಗಿಲನ್ನು ಕೈ ಬ್ರಾಂಡಿಯನ್ನಿತ್ತಳು. ಜಾನ್ ಪಿಟರ್ಸ್ ನಡು
ಗುವ ಕೈಯಿಂದ ಅದನ್ನು ಕುಡಿದ. ಮೇರಿ ಎಂದಳು : “ ಬಹುಶಃ ನಿಮಗಿಲ್ಲಿ
ಭಯವಿಲ್ಲ. ಸ್ವಲ್ಪ ಸಮಯ ವಿರಮಿಸಿರಿ. ನಾನು ಹೋಗಿ ನೀರು ತರುತ್ತೇನೆ;
ನಿಮ್ಮ ಹಣೆ-ಕೆನ್ನೆಗಳು ಒಡೆದು ಹೋಗಿವೆ, ನೆತ್ತರು ಸುರಿಯುತ್ತಿದೆ, -ನಿಮ್ಮ
ಮೋರೆಯನ್ನು ತೊಳೆಯುತ್ತೇನೆ. ”

ಜಾನ್ ಪಿಟರ್ಸ್ ಕೋಟನ್ನು ಕಳೆದು, ತನ್ನ ನೀಲವಾದ ಮಸೆದ ಕತ್ತಿಯನ್ನು ಮೇಜಿನ ಮೇಲಿರಿಸಿದ. ನರರಕ್ತ ಮೆತ್ತಿದ ಖಡ್ಗವನ್ನು ಕಂಡು ಮೇರಿಯ ಮೈಗೂದಲು ನೆಟ್ಟಗಾದವು. ಅದನ್ನು ಕಂಡು ಜಾನ್ ಪಿಟರ್ಸ್ ಕ್ಷುಣ್ಣಭಾವದಿಂದ ಹೇಳಿದ : “ಮೇರೀ, ನನ್ನೀ ಕತ್ತಿಗೆ ದೇಶಬಾಂಧವರ ನೆತ್ತರನ್ನು ಕುಡಿಸಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಇಚ್ಛಿಸಿರಲಿಲ್ಲ. ಅಂತರ್ಯಾಮಿ ಪರಮೇಶ್ವರನು ಅವನ್ನು ಬಲ್ಲ ಜೀವದ ವಾಯಿ ಬಲವತ್ತರನಾದದ್ದು, ಅತ್ಯಾಚಾರಿಗಳು ಕತ್ತಿಯನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುವಂತೆ ಮಾಡಿದರು. ಈ ನಗರಕ್ಕೆ ಕಲಂಕಪ್ರಾಯನಾದ ನನ್ನನ್ನು ಕೈಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದ್ದರೆ ಅವರು ನುಚ್ಚುನುಚ್ಚಾಗಿ ಕೊಚ್ಚಿಬಿಡುತ್ತಿದ್ದರು. ನಾನವರ ಕೈಗೆ ಸಿಕ್ಕಲಿಲ್ಲ; ಈ ಅನಿಧಾರೆಯಿಂದ ಅನೇಕರನ್ನು ದಿಂಡುರೂಳಿಸಿ ನೂರುಗಟ್ಟಲೆ ಸಣ್ಣಗಣ ಮಧ್ಯದಿಂದ ಪಾರಾಗಿ ಬಂದೆ. ಆದರೆ ಅವರು ನನ್ನನ್ನು ಸಹಜವಾಗಿ ಬಿಡಲಾರರೆಂದು ತೋರುತ್ತದೆ; ಇಲ್ಲಿಗೂ ಬೆನ್ನಟ್ಟಿ ಬರುವರು. ಹಾಗಾದರೆ ನಿನ್ನ ಸ್ಥಿತಿ ಭಯಂಕರವಾಗುವುದು ಮೇರೀ!”

ಮೇರಿ ಹೇಳಿದಳು : “ಇಲ್ಲ, ನನಗೆ ಪ್ರಾಣವ ಭಯವಿಲ್ಲ. ಬೇಸನ ದಲ್ಲಿ ಅಸೆ-ಆಕಾಂಕ್ಷೆಗಳಿಲ್ಲಬೇಕು, ಸುಖ ಅನಂದಗಳು ತುಂಬ ಬೇಕು; ಆ ಭವರು ಸಾವಿಗೆ ಅಂಜುತ್ತಾರೆ; ನನಗೇನು ಭಯ? ನನಗಾಗಿ ನೀವು ಚಂತಿಸಬೇಡಿರಿ. ಇನ್ನೂ ಕೊಂಚ ಬ್ರಾಂಡಿಯನ್ನು ಸೇವಿಸಿರಿ. ನಿಮ್ಮ ಶರೀರ ಇನ್ನೂ ಕಂಪಿಸುತ್ತಿದೆ;— ಭಯದಿಂದಲ್ಲ, ದುರ್ಬಲತೆಯಿಂದ.”

ಜಾನ್ ಪಿಟರ್ಸ್ ಮತ್ತೊಂದು ಗ್ಲಾಸ್ ಬ್ರಾಂಡಿಯನ್ನು ಕುಡಿದು, ಮೇರೀ ತೊಳೆದುಕೊಂಡ ಆಗವನಿಗೆ ತಕ್ಕಮಟ್ಟಿಗೆ ಆರಾಮವೆನಿಸಿತು. “ಅವರಿಗೆ ಬಂದರೆ ನನ್ನನ್ನು ಜೀವಿತವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಕೊಲ್ಲುವುದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಇನ್ನು ಕೆಲಕೊತ್ತು ನನಗಲ್ಲಿ ಅಡಗಿಕೊಂಡಿರುವುದು ಸಾಧ್ಯವಾದರೆ, ಬರ್ನಾರ್ಡ್ ಮತ್ತು ಗ್ರಾನೋ ನನ್ನ ಸಹಾಯಕ್ಕೆ ಬರುವರು; ಹಾಗಾದರೆ ಈ ಬಾರಿ ಬದುಕಿಕೊಳ್ಳುವೆ. ಮೇರೀ, ಒಂದು ಸಿಗಾರೇಟು ತಾ.”

ಅವನು ನೀರವವಾಗಿ ಧೂಮ್ರಪಾನ ಮಾಡತೊಡಗಿದ. ಸುಮಾರು ಆರುಗಂಟಿ ಕಾಲ ಅವನು ಅತ್ಯಾಚಾರಿಗಳೊಡನೆ ಏಕಾಕಿಯಾಗಿ ಹೋರಾಡಿದ್ದ. ಮೇಲೆ ದಣವುಗಳಿಂದ ಅವನಿಗೆ ಅಂಗಾಂಗಗಳು ಕಳಚಿಬೀಳು

ವನೋರಿ ಎಂಬಂತಾಗಿತ್ತು. ಏಳುವುದಕ್ಕೂ ಕೂಡುವುದಕ್ಕೂ ಕಷ್ಟವಾಗಿತ್ತು. ಊರ ಸಮಾಜವನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಲು ಮೇರಿ ಕಿಡಿಕ್ರಿಯ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಿ ನಿಂತಳು.

“ ಮೇರಿ ಏನಾದರೂ ಕೇಳುತ್ತಿದೆಯೆ ?” ಜಾನ್ ಪಿಟರ್ಸ್ ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡೇ ಕೇಳಿದ.

“ ಇಲ್ಲ, ನಗರವು ನಿಸ್ಸೃಬ್ಧವಾದಂತಿದೆ.”

ಜಾನ್ ಪಿಟರ್ಸ್ ನಿಶ್ಚಿಂತೆಯಿಂದ ನಿದ್ರಿತನಾದ. ಹಾಗೆ ಒಂದುಗಂಟಿ ಕಳೆಯಿತು. ಮೇರಿ ಬಹುದೂರದ ರಾಜಪಥವನ್ನು ನೋಡುತ್ತಲಿದ್ದಳು. ಸ್ವಲ್ಪಕೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಬಹುಜನರ ಕೂಗಾಟ ಕೇಳಿತು, ಕ್ರಮಶಃ ಅದು ಹತ್ತಿರ ವಾಯಿತು. ಮೇರಿ ಬೆಚ್ಚಿದಳು. ಅರ್ಧಗಂಟಿಯಿಳಿಗಾಗಿ ಅಗಣಿತ ಜನ ಸ್ತ್ರೋತ ಅವಳ ಮನೆಗೇ ಬಂದಿತು. ಆಗ ಸಂಜೆ ತಿರುಗಿತ್ತು ; ಅನೇಕರ ಕೈಗಳಲ್ಲಿ ಪಂಜುಗಳಿದ್ದವು ; ಕೆಲವರ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಪತಾಕೆಗಳಿದ್ದವು. ಅವಳ ವನೆಯ ಹತ್ತಿರ ನೆರೆದು ಆ ನರಭೂತಗಳು ಯುವರಾಜ-ಮೇರಿಯರ ಹೆಸರು ಹಿಡಿದು ಕೂಗತೊಡಗಿದವು.

ಮೇರಿ ಜಾನ್ ಪಿಟರ್ಸ್‌ನನ್ನು ಎಚ್ಚರಿಸಿ, “ ನೀವು ಎಲ್ಲಿ ಅಡಗಿರು ವಿರೇಂಜರು ಅವನಿಗೆ ತಿಳಿದ ಹಾಗಿದೆ. ಬೀದಿಯಲ್ಲಿ ಬಹುನುಂವಿ ಗೊಂವಲ ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದರೆ. ನಿಮ್ಮನ್ನು ಹುಡುಕಿಕೊಂಡು ಅವರು ಇಲ್ಲಿಯೇ ಬರ ಬಹುದು.” ಎಂದು ಉಸಿರಿದಳು.

ಜಾನ್ ಪಿಟರ್ಸ್ ಚಟ್ಟನೆ ಎದ್ದು ನಿಂತ. ನಿದ್ರೆಯಿಂದ ಅವನು ಇನ್ನಹು ಸ್ವಪ್ನನಾಗಿದ್ದ. ಮೇರಿ ದೀರನಂದಿಸಿದಳು. ಅವನು ಕಿಡಿಕ್ರಿಯ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಿ ಹೊರಗೆ ನೋಡಿ “ ಮೇರಿ, ಹೌದು ಅವರೇ. ಕುಡಿದು ಮತ್ತರಾಯ್ದಾರೆ. ಪಾಪಪುಣ್ಯಗಳ ಅರಿವು ಅವರಿಗಿಲ್ಲ. ಇವರು ನನ್ನನ್ನೇ ಹುಡುಕುತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ಇವರನ್ನು ಇದಿರಿಸಲು ನಾನು ಸಿದ್ಧನಿದ್ದೇನೆ.”

ಬರಿ ಶರ್ಟುಪ್ಯಾಂಟುಗಳ ಮೇಲೆಯೇ, ಬಲಗೈಯಲ್ಲಿ ಕತ್ತಿಯನ್ನು ಎಡಕೈಯಲ್ಲಿ ಗುಂಡುತುಂಬಿವ ಪಿಸ್ತೂಲನ್ನು ಹಿಡಿದು ಸಿದ್ಧನಾಗಿ, ಜಾನ್ ಪಿಟರ್ಸ್ ಮೇರಿಗೆಂದ : “ ಘೋಷನಲ್ಲಿ ಬರ್ನಾರ್ಡರಿಗೆ ನಾನು ಇಲ್ಲಿಯೇ ಇದ್ದೇನೆ, ಅತ್ಮರಕ್ಷಣೆಗಾಗಿ ಜೀವವ ಹಂಗುಬೊರೆದು ಕಾದುತ್ತಿದ್ದೇನೆ ಎಂದು

ಹೇಳು, ಮೇರಿ. ಗ್ರಾನೇ ಅನರಿಗೆ ನಾನು ಯಾರೆಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಸಲು ಹೇಳು. ನಾನು ಯಾರೆಂಬುದು ಗೊತ್ತಾಗಿ ಗ್ರಾನೇ ನನ್ನ ರಕ್ಷಣೆಗೆ ಬಂದರೆ ಉಳಿದುಕೊಳ್ಳುವೆ. ನಾಯಿನರಿಗಳಂತೆ ಕೋಲಿಸಿಂದ ಹೊಡೆಸಿ ಕೊಂಡು ಸಾಯುವ ಇಚ್ಛೆ ನನಗಿಲ್ಲ. ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಹೋರಾತಿ ಸಾಯುವುದಾಗಿದ್ದರೆ ನನ್ನ ಸ್ವೇಚ್ಛೆಯೇ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಬರ್ನಾರ್ಡರಿಗೆ ಸುದ್ದಿಯನ್ನು ತಿಳಿಸಿ ನೀನು ಇಲ್ಲಿಂದ ಓಡಿಹೋಗಿ ಬೇರೆ ಮನೆ ಮಲ್ಲಿ ಆಡಗಿಕೋ. ಕ್ಷಿಪ್ರವೃತ್ತಿಯೇ ಈ ರಾಕ್ಷಸರೊಡನೆ ನನ್ನ ಯುದ್ಧ ಆರಂಭವಾಗುವುದು. ಹೆಂಟರಿ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಆ ದೃಶ್ಯ ತಡೆಯುವುದಿಲ್ಲ.”

ಮೇರಿ ಜಾನ್ ಪಿಟರ್ಸನ್ ವಂಗೈಯನ್ನು ಮುತ್ತಿಟ್ಟು, ಪಕ್ಕದ ಕೋಣೆಯನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದಳು. ಅವನು ತಲೆವಾಗಿಲ ಹೊರಗೆ ಬಂದು ಸೋಪಾನಶ್ರೇಣಿಯನ್ನು ನೋಡಿದ ಅದು ಕಿರಿಯಾಗಲಾಗಿತ್ತು. ಅದರ ವೇಲೆಂಡೆ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಚಿಕ್ಕದಾದ ಸ್ಥಾನವೊಂದಿತ್ತು. ಹೆಗ್ಗಳು ಬಂದೂಕು ತರದೆ ಬಂದರೆ ತನಗೆ ನಿಲ್ಲಲು ಈ ಸ್ಥಾನ ತಕ್ಕದು, ಒಬ್ಬ ಅನೇಕರನ್ನು ಎದುರಿಸಬಹುದು. ಎಂದು ಜಾನ್ ಪಿಟರ್ಸನ್ ಎಂಜುಕೊಂಡ. ಒಮ್ಮೆಲೆ ಕಲವು ಜನ ನಿಂಗು ಆಕ್ರಮಿಸಲು ಆ ಸ್ಥಳ ಅನುಕೂಲವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಅವನು ಅಲ್ಲಿ ಹೆಗ್ಗಳನ್ನು ಕಾಯ್ದು ಕೊಂಡು ನಿಂತ. ಆಗ ಜನರು ಕೆಳಗಿಳಿದು ಬಂದು ಮೇರಿದರು ವೇಲೆಂಡೆ ಯುವರಾಜನನ್ನು ಕಂಡು ಉತ್ಸುಕದಿಂದ ಹೊಂಕರಿಸಿ, ರಭಸದಿಂದ ವೆಟ್ಟಿಲಗಳನ್ನು ಅಡರಿಸಿದರು.

ಮುಂದಿನವನು ಎರಡು ವೆಟ್ಟಿಲಕ್ಕು ಅಂಕದಲ್ಲಿದ್ದವಾಗ ಜಾನ್ ಪಿಟರ್ಸನ್ ಅವನ ತಲೆಗೆ ಸಿಕ್ಕಲಿವೆ ಗುರಿಯಿಬ್ಬು ಹೇಳಿ : “ಜೀವಬೇರಾಗಿ ದ್ದರೆ ಅಲ್ಲಿಯೇ ನಿಲ್ಲು; ನಾನು ಹೇಳುವುದನ್ನು ಕೇಳು.”

ಅವನು ಅಲ್ಲಿಯೇ ನಿಂತ. ಹಿಂದಿದ್ದವರು ಅಧೀರರಾಗಿ ಸುಗ್ಗು, ಮುಸುಗ್ಗು ಎಂದು ಕೂಗಿದರೆ; ಮುಂದುವರಿದವರು ಧೈರ್ಯವಾಲದಿದ್ದರೆ ಇಳಿದು ಬಂದು ಎದುರಿಸಲಾರಂಭಿಸಿದರು. ಇಡೀ ಸೋಪಾನಶ್ರೇಣಿ ಜನರಿಂದ ತಣ್ಣಗಿತ್ತು. ಐವತ್ತು ಅನುಬಂಧ ಜನರು ಅಲ್ಲಿದ್ದರು ಅವರಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನವರು ಹೆಂಬ ಒಕ್ಕಲಿಗರು; ಕುಡಿದು ಉನ್ಮತ್ತರಾದವರು. ಯುವರಾಜನನ್ನು ಕೊಲ್ಲುವುದಕ್ಕಾಗಿ

ಇಡೀದಿನ ಹುತುತತ್ತ ತಿರುಗಿದ್ದರು; ಹಲವರಂತೂ ಅವನ ರುಂಡವನ್ನು ಚಂಡಚವಿ ಮನೆಗೆ ಹೋಗುವಂತಿಲ್ಲವೆಂದು ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ ಯನ್ನೇ ಮಾಡಿದ್ದರು.

ಜಾನ್ ಪಿಟರ್ಸ್ ಕೇಳಿದ: “ಯಾವರಾಜನನ್ನು ಹುಡುಕಿಕೊಂಡು ಬಂದಿರಲ್ಲವೇ? ನಾನೇ ಯಾವರಾಜ ನನ್ನಿಂದ ನಿಮಗೇನಾಗಬೇಕಾಗಿದೆ?”

ಅನೇಕರು ಒಮ್ಮೆಲೆ ನುಡಿದರು: “ನಮಗೆ ಬೇಕು ನಿಮ್ಮ ಜೀವ.”

“ನನ್ನನ್ನು ಕೊಲ್ಲುವುದರಿಂದ ನಿಮಗೆ ಯಾವ ಲಾಭವೂ ಇಲ್ಲ ನನ್ನನ್ನು ಏಕೆ ಕೊಲ್ಲಬೇಕೆನ್ನುವಿರಿ? ನನ್ನನ್ನು ನೀವು ದೇಶದ ಶತ್ರುವೆಂದು ಭಾವಿಸಿದ್ದೀರಿ. ಈಗಿನ ರಾಜ್ಯದ ನಾಯಕರಲ್ಲಿ ಯಾರನ್ನಾದರೂ ಕರೆದು ಕೊಂಡು ಬನ್ನಿರಿ ಹೊಸ ಸರ್ಕಾರದ ಒಬ್ಬ ಮಂತ್ರಿಯನ್ನಾಗಲಿ, ಪೂಲಿಷ್ ಕಮಿಷನರ ಬರ್ನಾರ್ಡರನ್ನಾಗಲಿ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬನ್ನಿರಿ. ನಾನು ನಾಡಿನ ಹೇಯ ಲ್ಲವೆಂಬುದನ್ನು ಸಿದ್ಧ ಮಾಡಿಕೊಡುತ್ತೇನೆ ನಾನೆಂದೂ ದೇಶದ ಶತ್ರುವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ; ನೀವು ಸುವ್ಯವಸ್ಥೆ ನನ್ನನ್ನು ಕೊಲೆಮಾಡಬೇಕೆನ್ನುವಿರಿ.”

ಜಾನ್ ಪಿಟರ್ಸ್‌ನ ಮಾತಿಗೆ ಅವರು ತಮ್ಮ ಸಂಕಲ್ಪವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಕೊಡಲಿಲ್ಲ. ಸುಳ್ಳನೆಂದೂ ಹೇಡಿಯೆಂದೂ ಮೂಂದಲಿಸಿದರು. ಅವರಲ್ಲಿಯೂ ಗಿಡ್ಡ ಬಡಕಲು ವನುಷ್ಯ ಮುಂದಿನವರನ್ನು ತಲ್ಪ ನೆಗೆದುಬಂದು ಜಾನ್ ಪಿಟರ್ಸ್‌ನನ್ನು ಅಕ್ರಮಿಸಿದ. ಅವನು ಜಾನ್ ಪಿಟರ್ಸ್‌ನ ನೆತ್ತಿಗೆ ಕೊಡಲಿ ಯನ್ನೆತ್ತಿ ಬಿಡಿಸಿದ. ಆದರೆ ಅವನ ಕಾರ್ಯ ಸಾರ್ಥಕವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಪಿಟರ್ಸ್‌ನ ಗುಂಡು ಅವನ ಎದೆಯನ್ನು ಹೊಕ್ಕು ಅವನನ್ನು ಉರುಳಿಸಿಬಿಟ್ಟಿತು.

ಜಾನ್ ಪಿಟರ್ಸ್ ರೋಷದಿಂದ ಮತ್ತೆ ಹೇಳಿದ: “ಮೂರ್ಖರೇ, ಇಲ್ಲಿಗೆ ಸಾಯಲಿಕ್ಕೆ ಬಂದಿರಾ ನೀವು? ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಕೈಮಾಡಲು ಬಂದಿರಾ ನೀವು? ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಕೈಮಾಡಲು ಬಂದರೆ ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಇವನಂತೆಯೇ ಉರುಳಿಸಿ ಬಿಡವೆ. ಆದರೆ ವ್ಯರ್ಥವಾಗಿ ನರಹತ್ಯೆ ಮಾಡುವ ಇಚ್ಛೆ ನನಗಿಲ್ಲ. ನಾನು ಓಡಿಹೋಗ ವುದಿಲ್ಲ; ಎಲ್ಲರೂ ಕಾಯ್ದುಕೊಂಡಿದ್ದು, ಬರ್ನಾರ್ಡರನ್ನು ಕರೆದು ಕೊಂಡು ಬರಲು ಯಾರನ್ನಾದರೂ ಕಳಿಸಿರಿ ಅವರು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋದಲ್ಲಿಗೆ ನಾನು ಹೋಗುತ್ತೇನೆ ನನ್ನನ್ನು ಕಟ್ಟಳೆಗೆ ಗುರಿಪಡಿಸಿವೆ ನಾನು ಸಂಪೂರ್ಣ ನಿರಪರಾಧಿಯೆಂದು ಪ್ರಮಾಣಿಸಿಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ನ್ಯಾಯಾದೀಶರು ವಿಧಿಸುವ ಶಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ಅನುಭವಿಸುತ್ತೇನೆ.”

ಭಾವನಾವಶರಾಗಿ ಬಂದಿದ್ದ ಜನರಿಗಿಲ್ಲರಿಗೂ ಈ ವಿಚಾರ ಸರಿಯೆಂದೆನಿಸಿತು. ಅವರು ಏನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಇತಿವಿತ್ತಿಯಿಲ್ಲೆ ಬಿದ್ದರು ರಕ್ತದ ಬಾಯಾರಿಕೆಯಿಂದ ಉನ್ನತ್ತರಾಗಿ ಬಂದವರಿಗೆ ಮೃತ್ಯು ಈ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ಸಂತಾಪ ಹೆಚ್ಚಿತ್ತಲ್ಲದೆ ಕಡಿಮೆಯಾಗಲಿಲ್ಲ. ಅವರಲ್ಲಿ ಮೂವರು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಾದ ಒಮ್ಮೆಲೆ ಪಿಟರ್ಸನ್-ವೇಲೆರಾದರು. ಆದರೆ ಯಾರ ಆಸ್ತನೂ ಅವನ ಅಂಗವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಲಿಲ್ಲ ಜಾನ್ ಪಿಟರ್ಸನ್ ಒಬ್ಬನನ್ನು ಕತ್ತಿಯಿಂದ ಹೊಡೆದು ಕೊಂದನು. ಮೂರನೆಯವನು ಜಾನ್ ಪಿಟರ್ಸನ್ ಹೆಣೆಗೆ ಪಿಕ್ಕೂಲಿನ ಗುರಿಯಿಟ್ಟಿದ್ದ. ಆದರೆ ಅವನು ಅದರ ಕುದುರೆಯನ್ನೂ ತನ್ನ ಮೊದಲೇ ಮೇರಿಸು ಬಂದಾಕಿನ ಗುಂಡಿನೇಟಿನಿಂದ ಬಿದ್ದು ಪ್ರಾಣಬಿಟ್ಟ.

ಜಾನ್ ಪಿಟರ್ಸನ್ ಅದಾರೆಂದು ತಿರುಗಿ ನೋಡಿದ. ಎರಡೂ ಸೈಗಳಲ್ಲಿ ಎರಡು ಪಿಸ್ತೂಲುಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದು ನಿಂತಿದ್ದಳು ಚಂಡಿಮೇರಿ. ಅವಳ ಕೆಕ್ಕರಿ ಸಿದ ಕಣ್ಣುಗಳಿಂದ ಕಿಡಿಗಳು ದಿರುತ್ತಿದ್ದವು. ನೆರೆದ ಜನರನ್ನು ಕುರಿತು ಅವಳು ಗರ್ಜಿಸಿದಳು: “ ಎಲೆ ನಾಯಿಗಳೆ, ಬದುಕುವ ಇಚ್ಛೆ ನಿಮಗಿದ್ದರೆ ಮಾನಗೊಟ್ಟು ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿರಿ ”

“ ಓಹೋ, ಯುವರಾಜರ ಉಪಪತ್ನಿ ! ಈಕೆಯೊಬ್ಬಕ್ಕೆ ಏನೋ ದೇವಲಿಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದಳೆ, ಕೇಳಿರಿ ! ” ಸೋಪಾನದ ಇನ್ನೊಂದು ತುದಿಯಿಂದ ಒಬ್ಬನೆಂದ.

ಮೇರಿ ಹೇಳಿದಳು: “ ಸುಳ್ಳು ನಾನು ಯುವರಾಜರ ಉಪಪತ್ನಿಯಲ್ಲ. ಇದು ಕಲ್ಲದಿಲ್ಲ ನಾಳೆ ನಿಮಗೂ ತಿಳಿದೀತು. ನಿನ್ನ ಯಾರನ್ನು ಹೆಡು ಕುತ್ತಿದ್ದೀರೆ. ಯಾರನ್ನು ಯುವರಾಜನೆಂದು ತಿಳಿದಿರುವಿರೋ ಅವರು ಅವರಲ್ಲಿ ನೀವು ಇವರ ಕೂದಲಿಗೆ ಭಕ್ತಿ ಹಚ್ಚಿದರೆ, ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಸರ್ವರ ತಿರಸ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಗುರಿಯಾಗುವಿರಿ. ತನ್ನ ಸುಖಕ್ಕೆ ನೀರು ಬಿಟ್ಟು, ಸಿಂಹಾಸನದ ಆಶೆಯನ್ನು ತ್ಯಜಿಸಿ, ನಿಮ್ಮ ಕಲ್ಯಾಣಕ್ಕಾಗಿ ಆದಾ ಪರಿವ್ರವ ಪೂರ್ವಸ್ತು ರಾಜನ ಸ್ವೈವರ್ತನದಿಂದ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡಿದವರನ್ನು ನೀವು ಕೊಲ್ಲಲಿ. ಬಂದಿದ್ದೀರಿ. ಮುಂದೆ ನಿಮಗೆ ದೇಶಕ್ಕೆ ದೇಶವೇ ಛೇದಕೀತು. ಇದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಕೃತಘ್ನತೆಯ ಕೆಲಸ ಯಾವುದು ? ”

ಮೇರಿಯ ತೇಜಃಪುರ್ಣಾಭಾಷಣದಿಂದ ಎಲ್ಲರೂ ಕ್ಷಣಕೂಡುತ್ತ ಸ್ತಂಭಿತರಾದರು. ಒಂದು ಕ್ಷಣ ವಾತ್ಸವೆ ಅವಳ ಮಾತಿನ ಇಂಗಿತ ಅವರಿಗೆ ತಿಳಿಯಲಿಲ್ಲ; ಆದನ್ನವರು ನಂಬಲೂ ಇಲ್ಲ. ಅವರು ಕ್ರೋಧದಿಂದ ಅತ್ಯಂತ ಉಕ್ಕಿಚಿತರಾಗಿದ್ದರು. ದೀರ್ಘಕಾಲ ಅತ್ಯಾಚಾರಗಳನ್ನು ಸಹಿಸಿ ಸಹಿಸಿ ಅವರ ಸೈನಿಕೆಯ ಕಟ್ಟು ಒಡೆದು ಹೋಗಿತ್ತು. ಈ ಮನಃಸ್ಥನೇ ತಮ್ಮೆಲ್ಲರ ಅನಿಷ್ಟದ ಮೂಲ ಎಂದವರು ಖಡಾಖಂಡಿತ ನಂಬಿದ್ದರು. ಈಗ ಕೈಗೆ ಸಿಕ್ಕು ಮಹಾ ಶತ್ರುವನ್ನು ಕೊಲ್ಲದೆ, ದೀರ್ಘಕಾಲದ ಮುಯ್ಯನನ್ನು ತೀರಿಸದೆ ಇಲ್ಲಿಂದ ತಿರುಗಬಾರದೆಂದು ಅವರು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿದ್ದರು. ಅವರು ಮತ್ತೆ ಮಹಾ ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ ದಾಳಿಯಿಟ್ಟರು.

ಮೇರಿ ಕೆಲ ಹೆಜ್ಜೆ ಹಿಂದೆಸರಿದು ಗೋಡೆಯನ್ನಾತು ನಿಂತಳು. ಜಾನ್ ಪಿಟರ್ಸನೂ ಅವಳ ಬದಿಯಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ನಿಂತ. ಇಬ್ಬರೂ ತೆರಪಿಲ್ಲದೆ ಹಗೆ ಗಳಮೇರರ ಗುಂಡಿನ ಮಳೆಗರೆಯ ತೊಡಗಿದರು. ಆಕಾಶವನ್ನೆಲ್ಲ ಹೋಗೆ ವ್ಯಾಪಿಸಿತು. ಇದೇನಲ್ಲಿ ಮಹಾ ಗೊಂದಲವೆದ್ದಿತು. ಜನರು ಪಟಪಟನೆ ಬೀಳ ತೊಡಗಿದರು. ಉಳುವವರು ಜೀವದಾಕೆಯನ್ನು ತೊರೆದು ಮೇರಿ- ಪಿಟರ್ಸರ ಮೇಲೆ ಏರುಬಿಡಿದರು. ಈ ದಾಳಿ ಅವರ ಅಳವನ್ನು ವಿರೇತು. ಇಬ್ಬರೂ ಹಿಂದೆ ಸರಿದು ನನೆಯೆಳಗೆ ಹೊಕ್ಕರು. ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಜಾನ್ ಪಿಟರ್ಸನ ಮುಕ್ತಕಣ್ಣೆ ಪಿಸ್ತೂಲನ್ನು ಗುರಿಯಿಟ್ಟ. ಈ ಸಲವೂ ಮೇರಿ ಸಾಹಸವನ್ನು ಮೆರೆದಳು. ದಾಳಿಗಾರರನ್ನು ಹೊಡೆದು ಕಡಹಿ ಪಿಟರ್ಸನನ್ನು ಉಳಿಸಿದಳು. ಆದರೆ ಇನ್ನೊಬ್ಬ ತತ್ಕ್ಷಣವೇ ಗುಂಡು ಹಾರಿಸಿ ಅವಳ ಎದೆಯನ್ನು ಸೀಳಿದ. ಅವಳು ಪಿಟರ್ಸನ ಕಾಲಮೇಲೆ ಬಿದ್ದಳು. ಇವನ್ನು ಕಂಡು ಆರಸು ವಿಚಲಿತನಾದ ಒಬ್ಬ ಶತ್ರು ಬಿದ್ದುದನ್ನು ಕಂಡು ದೀರ್ಘಕಾಲ ಉಸ್ರಾಕ ಹೆಚ್ಚಿತು. ಅವರು ಜಾನ್ ಪಿಟರ್ಸನನ್ನು ನಾಲ್ಕು ಕಡೆ ಒಂದೊಂದು ಸವೇತದಿಂದ ಮುತ್ತಿದರು. ಅವನು ಎರಕೂ ಕೈಗಳಲ್ಲಿ ಪಿಸ್ತೂಲನ್ನು ಹಿಡಿದು ಶತ್ರುವಿದ್ದಷ್ಟು ಮಂದಿಯನ್ನು ಕೊಂದು ಅತ್ಯಗಷ್ಟಣ ವಣಡಿಕೊಂಡ. ಆದರೆ ಅವುಗಳೊಳಗಿನ ಗುಂಡುಗಳು ತೀರಿದವು. ಅವುಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಕತ್ತಿಗಳಿಗವನ್ನಾರಂಭಿಸಿದ ಸುತ್ತಲಿವಲೂ ಬರುವ ನಾನಾ ಆಸ್ತ್ರಗಳ ಅಘಾತವನ್ನು ಕತ್ತಿಯಿಂದ ನಿವಾರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಲಿದ್ದ. ಆದರೆ

ಒಬ್ಬನೇ ಎಷ್ಟು ಹೋತ್ತು ಹೋರಾಡಿಯಾನು ? ಕೊನೆಗೆ ಜಾನ್ ಪಿಟರ್ಸ್‌ನ ಖಡ್ಗ ಮುರಿಯಿತು. ಅದೇ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಯ:ಹೂದಿ ಹಿಂದಿನಿಂದ ಬಂದು ಅವನ ಹೆಗಲನ್ನು ಚೂರಿಯಿಂದಿರಿದ. ಪಿಟರ್ಸ್‌ ಕಂಡಾಡಿ ದಣ್ಣದಿದ್ದ. ಗಾಯಗೊಂಡು ಬಳಲಿದ್ದ ; ಈ ಆಘಾತವನ್ನು ಅವನಿಗೆ ಸಹಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಾಗಲಿಲ್ಲ. ಬಿದ್ದು ಬಿಟ್ಟ. ಬದಿಯಲ್ಲೇ. ಮೇರಿಯ ದೇಹವಿತ್ತು. ಅವಳ ಬಾಹುವನ್ನು ಸ್ಪರ್ಶಿಸಿ ಜಾನ್ ಪಿಟರ್ಸ್ ಅಸ್ಫುಟಿಸ್ವರದಿಂದ, “ ಮೇರೀ, ನಿನ್ನನ್ನು ಉಳಿಸುವುದಾಗಲಿಲ್ಲ ನಾನೂ ಸಾಯುತ್ತಿದ್ದೇನೆ ; ಅಸ್ತೇವಕೈಡೆ ಯಿಲ್ಲ.” ಎಂದು ನುಡಿದು ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲನೆ ಕಣ್ಣುಗಳನ್ನು ಮುಚ್ಚಿದ.

ಯುವರಾಜನಿನ್ನೂ ಸತ್ತಿಲ್ಲವೆಂದು ತಿಳಿದು ಉಸ್ಮತ್ತರು ಅವನ ಮೇಲೆ ಮತ್ತೆ ದಾಳಿಯಿಟ್ಟರು. ಅದೇ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಗ್ರಾಮೋ ಮತ್ತು ಬರ್ನಾರ್ಡ್ ಕೆಲವು ಸಶಸ್ತ್ರ ಸೈನಿಕರೊಡನೆ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದರು. ಗ್ರಾಮೋನ ದೇಹ ಕ್ರೋಧದಿಂದ ಕಂಪಿಸಿತಲಿತ್ತು ; ಕಣ್ಣುಗಳು ಕಿಡಿಗಳನ್ನು ಚಿಮ್ಮುತ್ತಿದ್ದವು. ಗ್ರಾಮೋ ಬಂದವನೇ ನೆಲದ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದಿರುವ ಜಾನ್ ಪಿಟರ್ಸ್‌ನನ್ನಿರಿಯಲು ಚೂರಿಯನ್ನೆತ್ತಿದ ಮನುಷ್ಯನ ಚಂಡಿಗೆ ಬಲವಾಗಿ ಗುದ್ದಿದ ಅತ್ಯಾಚಾರಿಯ ಕೈಯೊಳಗಿನ ಚೂರ ಜಾರಿ ಬಿದ್ದಿತು ; ಅವನು ತಲೆ ದಿನ್ಮೆಂದು ಗಿಮಿಗಿಮಿ ತಿರುಗುತ್ತಹೋಗಿ ದೂರ ಎಚ್ಚರುದಸ್ಸಿ ಬಿದ್ದ.

ಗ್ರಾಮೋ ಗರ್ಜಿಸಿದ : “ ಎಲೆ ಪುಂಡಚ-ಡಾಲರೆ, ಯಾರನ್ನು ಕೊಲ್ಲುತ್ತಿದ್ದೀರಿ ಬಲ್ಲಿರಾ ? ಅತ್ಯಾಚಾರದಿಂದ ದೇಶವನ್ನು ಳಿಸಿದ ಮಹೋಪಕಾರಿಯನ್ನು ಹೊಡೆದಿರಾ ? ಸೈನಿಕರೇ, ಇವರೆಲ್ಲರನ್ನೂ ಬಂಧಿಸಿ.”

ಜಾನ್ ಪಿಟರ್ಸ್ ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲನೆ ಕಣ್ಣೆರೆದು ಮೇರಿಯ ಕಡೆ ನೋಡಿ ಕ್ಷೀಣಸ್ವರದಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡಿದ : “ ನಾನಿನ್ನೂ ಬದುಕಿದ್ದೇನೆ ಆದರೆ ದೇವನ ಇಚ್ಛೆ ಏನಿದೆಯೋ— ಯಾರಾದರೊಬ್ಬರು ಬೇಗನೆ ಹೋಗಿ ಹಾಕ್ಕನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬರಿ ; ಸಾಧ್ಯವಾದರೆ ಮೇರಿಯನ್ನು ಬದುಕಿಸಿ. ಇವಳ ಪ್ರಯತ್ನದಿಂದಲೇ ನಾನು ಬದುಕಿದ್ದು ; ಅವಳಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಇಷ್ಟೊತ್ತಿಗೆ ನನ್ನನ್ನು ಸಜೀವವಾಗಿ ನೀವು ಯಾರೂ ಕಂಡುತಿರಲಿಲ್ಲ.”

ರಕ್ತಸ್ರಾವದಿಂದ ಅವನ ದೇಹ ಅವಸನ್ನವಾಗಿತ್ತು. ಅವನ ಕಣ್ಣೆದುರಿನಲ್ಲಿ ಸವಸ್ತು ಪೃಥ್ವಿ ತಿರುಗುತ್ತಿತ್ತು. ಸುತ್ತಲೂ ಕತ್ತಲೆ. ಕಣ್ಣೆವೆಗಳು ಮತ್ತೆ ಮುದುಡಿಕೊಂಡವು.

೪೦

ಒಂದು ವರ್ಷ ಗತಿಸಿತು. ಬರ್ಜಿಲಂಡಿನ ಸಾಧಾರಣ ತಂತ್ರದ ವಾರ್ಷಿಕ ಮಾರ್ಪಾಟವ. ಆಮೆರಿಕನ್ ಸದ್ಗೃಹಸ್ಥರಿಬ್ಬರು ಉನ್ನತಭವನದಲ್ಲಿ ಕೂಡಿದ್ದರು. ಒಬ್ಬ ಮಾರ್ಕೆನ್ ಸಾಧಾರಣತಂತ್ರದ ಪ್ರತಿನಿಧಿ ಸೆಕ್ರೆಟರಿ, ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಆತನ ಗೆಳೆಯ. ಗೆಳೆಯ ಎಲ್ಲ ದೇಶಗಳನ್ನು ನೋಡಲು ಹೊರಟು ಈಗ ಬರ್ಜಿಲಂಡಿನ ರಾಜಧಾನಿ ವೆರಿಯಾಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದ. ಇಬ್ಬರೂ ಒತ್ತಟ್ಟಿಗೆ ಕುಳಿತು ನಿಮ್ಮ ಸ್ವರದಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದರು.

ಸೆಕ್ರೆಟರಿ ಎಂದ : “ ನಮ್ಮ ತಾಯಿನಾಡು ಮಾರ್ಕೆನ್ ರಾಜ್ಯ ಬಹು ವೈಚಿತ್ರ್ಯಪೂರ್ಣವಾದದ್ದು ; ಅನೇಕ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಅದಕ್ಕೆ ಸಮನಾದ ದೇಶ ಮತ್ತೊಂದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಈ ಚಿಕ್ಕ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ, ಇಡೀ ಪೃಥ್ವಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಅತುಲ ನೀಯವ ದ ಕೆಲವು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು ಆ ಅದ್ಭುತ ಫಲಯನ್ನು ಕೇಳಿದರೆ ನಿನಗೆ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾದೀತು. ಅಂತಹ ಕಥೆ ಅನೇಕ ಯಲ್ಲಿಲ್ಲ, ಯದೋಸಿನಲ್ಲಿಯೂ ಎಲ್ಲಿಯೂ ಇಲ್ಲ. ಆ ಕೀರ್ತಿ ಈ ದೇಶದ ಸೊತ್ತು. ನೀನು ಇಲ್ಲಿಯ ಸಾಧಾರಣತಂತ್ರದ ಸಂಸ್ಥಾವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ಆತನ ಹೆಂಡತಿಯನ್ನೂ ನೋಡಿದ್ದೀಯಾ ? ಅವೋ ಬಾಗಲಹತ್ತಿರ ನಿಂತು ಅಮಂತ್ರಿತರನ್ನು ಬರವಾಡಿಸೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. -ಬಲಿಷ್ಠವಾದ ದೀರ್ಘದೇಹದ ಪುರುಷ, ಮುಖದಲ್ಲಿ ಗಾಯದ ಕಲೆಗಳಿವೆ. - ಇವನ್ನು ಮೊದಲು ಎಲ್ಲಿಯಾದರೂ ನೋಡದೆಯೇನು ? ”

ಗೆಳೆಯ ಹೇಳಿದ : “ ಇಲ್ಲ. ಯಾವತೆ ಮಾತ್ರ ಅತ್ಯಂತ ಸುಂದರಿಯಾದವರು ? ”

“ ಆತ ಮಿ. ಜಾನ್ ಪಿಟರ್ಸ್, ಆತೆ ಆತನ ಹೆಂಡತಿ. ”

ಜಾನ್ ಪಿಟರ್ಸ್ ಹೆಂಡತಿಯೊಡನೆ ಸಭಾಸತಿಯನ್ನು ಸಮಾಪಿಸುತ್ತಲೇ, ಆತನು ಸಂಭ್ರಮದಿಂದ ಆಸೆ ಯಿಂದ ಅವರನ್ನು ಭಿವಂದಿಸಿದ. ಅದನ್ನು ಕಂಡು ಗೆಳೆಯ ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದ : “ ಅವರು ಸಭಾಸತಿಯ ಸನ್ಮಾನ್ಯ ಮಿತ್ರರೋ ? ”

ಸೆಕ್ರೆಟರಿ ನಸುನಗೆಯೊಡನೆ ಹೇಳಿದ : “ ನೀನು ಯುರೋಪಿನಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೋ ದಿನಗಳಿಂದ ತಿರುಗಾಡುತ್ತಿದ್ದರೂ, ಇಲ್ಲಿಯ ರಾಜಕಾರಣದ ಪರಿಚಯ ಕೊಂಚವೂ ಇದ್ದಂತಿಲ್ಲ ನಿನಗೆ. ನಿನಗಿದರಲ್ಲಿ ಅಭಿರುಚಿಯೇ ಇಲ್ಲವೆಂದು ತೋರುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಜಾನ್ ಪಿಟರ್ಸ್ ಯಾರೆಂಬ ಕಲ್ಪನೆ ನಿನಗಿಲ್ಲ.”

“ ಹೌದು, ಇಲ್ಲ.”

“ ಈ ರಾಜ್ಯದ ಹಿಂದಿನ ರಾಜ ಫರ್ದಿನಾಂಡನ ನೆನಪಿದೆಯೇ ? ಇಲ್ಲಿಯ ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟು ರಾಜತಂತ್ರದ ಬದಲು ಸಾಧಾರಣತಂತ್ರವನ್ನು ಘೋಷಿಸಿದಾಗ, ರಾಜನು ಸಿಂಹಾಸನವನ್ನು ತ್ಯಜಿಸಿ ಫ್ರಾನ್ಸಿಗೆ ಓಡಿಹೋದ.”

“ ಹೌದು, ಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಅದನ್ನೆಲ್ಲ ಓದಿದ್ದೇನೆ. ಪ್ಯಾರಿಸಿಗೆ ಹೋದ ಮೇಲೆ ಕೆಲವು ವಾರಗಳಲ್ಲಿಯೇ ದೊರೆ ಎದೆಯೊಡೆದುಕೊಂಡು ಸತ್ತನಂತೆ.”

“ ಜಾನ್ ಪಿಟರ್ಸ್ ಫರ್ದಿನಾಂಡ್ ದೊರೆಯ ತಮ್ಮನ ಮಗ ; ಇವರೇ ಯುವರಾಜರಾಗಿದ್ದರು ; ದೇಶದಲ್ಲಿ ರಾಜತಂತ್ರವಿದ್ದಿದ್ದರೆ ಇವರೇ ಒಂದು ದಿನ ದೊರೆಯಾಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಸಾಧಾರಣತಂತ್ರದ ಪ್ರಸ್ಥಾಪನೆಗಾಗಿ ಸಹಜವಾಗಿ ಸಿಂಹಾಸನದ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ತೊರೆದುಬಿಟ್ಟರು. ಇಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ಇವರ ಸ್ವಾರ್ಥತ್ಯಾಗ, ಮನೋಬಲ, ಅದ್ಭುತ ಬುದ್ಧಿ ಕೌಶಲಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಅನೇಕ ಕಥೆಗಳಿವೆ. ಅವೆಲ್ಲವೂ ಸತ್ಯದರ್ಥಗಳೇ ; ಸವಾಡಗಳೇ ನಿರ್ಣಯಿಸುವುದು ಕಠಿನವಾದರೂ ಜಾನ್ ಪಿಟರ್ಸ್ ಈ ರಾಜ್ಯದ ಸಾಧಾರಣತಂತ್ರದ ಸ್ಥಾಪಕನೆಂಬುದು ಅಖಂಡಿತ ಸತ್ಯ. ಹೊಸ ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟು ಹೇಗೆ ನಡೆಯಬೇಕು, ಬಹಿಷ್ಕಾರಗಳಿಂದ ಅದನ್ನು ಹೇಗೆ ಕೌಶಲದಿಂದ ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು, ಪ್ರಜಾಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಹೇಗೆ ಸಂಘಟಿಸಬೇಕು ಇತ್ಯಾದಿಗಳೆಲ್ಲ ಇವರ ಸಂಯೋಜಕ ಶಕ್ತಿಯ ಫಲ. ಇವರ ಅಸಾಧಾರಣ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಮನದಂದರೆ, ಸಮಗ್ರ ಯುರೋಪಿನಲ್ಲಿಯೇ ಇವರು ಅದ್ವಿತೀಯರೆಂದೆನಿಸುವುದು.”

ಸೆಕ್ರೆಟರಿಯ ಗೆಲೆಯನು ವಿಸ್ಮಯ ವಿಸ್ಫಾರಿತ ನಯನಗಳಿಂದ ಜಾನ್ ಪಿಟರ್ಸ್‌ನ ಮೊಗವನ್ನು ನೋಡತೊಡಗಿದ. ಜಾನ್ ಪಿಟರ್ಸ್ ಬೇರೆ ಯಾವ ಕಡೆಗೂ ನೋಡದೆ, ಪರಿಚಿತ ಸದ್ಗೃಹಸ್ಥರನ್ನು ಹಸ್ತಾಂದೋಲನದಿಂದ

ಗೌರವಸೂತ್ರ ಮುಂದುವರಿದಿದ್ದು. ಗೆಳೆಯ ಸೆಕ್ರೆಟರಿಯನ್ನು ಕೇಳಿದ : “ ನನಗೊಂದು ಮಾತನ್ನು ತಿಳಿಸುವೆಯಾ ? ಜಾನ್ ಪಿಟರ್ಸ್ ಯುವರಾಜರಾಗಿಯೂ ಪ್ರಜಾಶಕ್ತಿಯ ಪುರಸ್ಕರ್ತರಾಗಿ ರಾಜಪರಿವಾರದಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ಸ್ಥಾನ ಉಳಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದರು ? ರಾಜನ ಸ್ವಾರ್ಥಕ್ಕೆ ಅಡ್ಡಬರುವ, ರಾಜಶಕ್ತಿಯನ್ನು ನಷ್ಟಗೊಳಿಸುವ ರಾಜಪುತ್ರನಿಗೆ ರಾಜಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾನವಿರುವುದು ಎಂದಿಗೂ ಅಸಂಭವ. ಯುವರಾಜರಾದರೂ ಅವರ ಅಪರಾಧವನ್ನು ರಾಜರು ಕ್ಷಮಿಸುವುದು ಶಕ್ಯವಿಲ್ಲ.”

ಸೆಕ್ರೆಟರಿ ಹೇಳಿದ : “ ಜಾನ್ ಪಿಟರ್ಸ್ ಬಹುಕಾಲದಿಂದಲೂ ಪ್ರಜಾಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಸಮರ್ಥಿಸುತ್ತಿದ್ದವರು. ಈ ರಾಜ್ಯದ ಸಿಂಹಾಸನವನ್ನು ಪಡೆಯಬೇಕೆಂದು ಅವರು ಕಲ್ಪನೆಯಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಆಶಿಸಲಿಲ್ಲ. ಇವರಿಗೆ ಇಬ್ಬರು ಜ್ಞಾತಿಸೋದರರಿದ್ದರು. ಈ ರಾಜ್ಯದ ಸಿಂಹಾಸನದಲ್ಲಿ ಇವರಂತೆ ಅವರಿಗೂ ಹಕ್ಕಿತ್ತು. ಆದರೆ ಫೆರ್ದಿನಾಂಡ್ ದೊರೆ ಅವರ ಹಕ್ಕಿನಲ್ಲಗಳೆದು ಇವರಿಗೇ ಸಿಂಹಾಸನವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ನಿರ್ಧರಿಸಿ, ಅದರಂತೆ ಇವರೇ ಯುವರಾಜರೆಂದು ಸಾರಿದರು. ಜಾನ್ ಪಿಟರ್ಸ್ ಕಕ್ಕನ ಸಂಕಲ್ಪವನ್ನು ವಿಫಲಗೊಳಿಸಲು ಬಹಿರಂಗವಾಗಿ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಲಿಲ್ಲ ; ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಸಾಧಾರಣ ತಂತ್ರ ನೆಲೆಗೊಳ್ಳುವಂತೆ ಒಳಗೊಳಗೆ ಹೆಣಗಿದರು. ಇವರ ಈ ಪ್ರಯತ್ನ ಸಂಗತವೇ ಅಸಂಗಸವೋ ಎಂದು ವಿಮರ್ಶಿಸುವುದು ಅನಾವಶ್ಯಕ. ಆದರೆ ತಮ್ಮ ಕಾರ್ಯ ಸಫಲವಾಗಲು ಇವರು ಕೈಕೊಂಡ ರೀತಿನೀತಿಗಳು ಇವರ ಅನನ್ಯಸಾಧಾರಣ ಪ್ರತಿಭೆಗೆ, ಕಲ್ಪಕತೆಗೆ ಪ್ರಮಾಣಗಳಾಗಿವೆ ; ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಇವರು ಬೀಸಿದ ಚಾತುರ್ಯಜಾಲವನ್ನು ಭೇದಿಸುವುದು ಯಾರಿಗೂ ಸಾಧ್ಯವಿರಲಿಲ್ಲ. ಇವರ ಕಕ್ಕನ ಕೆಟ್ಟ ಆಳಿಕೆಯಿಂದ ತ್ರಸ್ತರಾದ ಜನಕ್ಕೆ ಆತನ ಹೆಸರೂ ಅಸಹನೀಯವಾಗಿತ್ತು. ಜಾನ್ ಪಿಟರ್ಸ್‌ರಿಗೆ ದೂರಸಂಬಂಧದ ಬಂಧುವೊಬ್ಬನಿದ್ದ. ಆತನ ಮುಖದ ಹೋಲಿಕೆ, ನಿಲವು, ಮೈಕೈಮಾಟ ಇವರಂತೆಯೇ ಇದ್ದವು. ಬಹುಜನ ಅವನೇ ಯುವರಾಜನೆಂದು ಭ್ರಮಿಸಿದ್ದೂ ಉಂಟು. ಆತನನ್ನು ಜಾನ್ ಪಿಟರ್ಸ್ ಪ್ಯಾರಿಸ್ ಮೊದಲಾದ ನಗರಗಳಿಗೆ ಭ್ರಮಣೆಗಳಲ್ಲಿ ಕಳಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವನು ಅಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ತಾನು ಯುವರಾಜನೆಂದೇ ಹೇಳಿಕೊಂಡಿರುತ್ತಿದ್ದ. ಆತನ ಚರಿತ್ರ ಅತ್ಯಂತ

ಕಲುಷಿತವಾದದ್ದು. ಆತ ಯಾವ ಪಾಪಕ್ಕೂ ಹೇಸುವವನಲ್ಲ; ಢಣಾಹಂಗುರವಾಗಿ ಸೂಳೆಯರ ಮನೆಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದ, ಮದ್ಯನಂಗಡಿಗಳಿಗೆ ನುಗ್ಗುತ್ತಿದ್ದ, ಢೇಟರಿನ ಅಭಿನೇತ್ರಿಯರೊಡನೆ ಎಗ್ಗಿಲ್ಲದೆ ತಿರುಗಾಡುತ್ತಿದ್ದ. ಯಾವ ಸುಂದರ ಸ್ತ್ರೀ-ಕನ್ನೆಯರನ್ನು ಕಂಡರೂ ಭಲದಿಂದ ಬಲದಿಂದ ಕೌಶಲದಿಂದ ಅವರ ಧರ್ಮವನ್ನು ಕೆಡಿಸುತ್ತಿದ್ದ. ಈ ಅತ್ಯಾಚಾರಗಳಿಂದ ಪ್ರಜೆಗಳು ಕಂಗೆಟ್ಟಿದ್ದರು. ರಾಜತಂತ್ರದ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ಕೊಡಲಿ ಮಸೆಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಇದೆಲ್ಲವೂ ಜಾನ್ ಪಿಟರ್ಸರ ಆಟ. ಇವರು ಅವನನ್ನು ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಆಡಿಸುತ್ತ, ರಾಜನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರಜೆಗಳಿಗೆ ಅಪ್ರೀತಿ ತಿರಸ್ಕಾರಗಳು ಹುಟ್ಟಿಸಂತೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಹಾಗೆ ಮಾಡುವ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಸಾಧಾರಣತಂತ್ರದ ಪ್ರತಿಷ್ಠಾಪನೆ ಸಾಧ್ಯವೇ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಇವರ ಚಾತುರ್ಯದ ಫಲವಾಗಿ ಪ್ರಜೆಗಳು ರಾಜ-ಯುವರಾಜನ ವಿರುದ್ಧ ಒಳಸಂಚು ನಡೆಸಿದರು. ಇವರ ಮರೆಯಲಿದ್ದುಕೊಂಡೇ ಜನರ ಸಂಚಿಗೆ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹನೆ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಇದೆಲ್ಲವೂ ತುಂಬ ವೆಚ್ಚದ ಕೆಲಸವಾಗಿತ್ತು. ಯುವರಾಜರಿಗೆ ಹಣವ ಕೊರತೆಯಿರಲಿಲ್ಲ; ತಮ್ಮ ಅರ್ಥವನ್ನೆಲ್ಲ ಈ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕಾಗಿ ಸುರಿದರು. ಪ್ರಜೆಗಳನ್ನು ಸ್ವಾಯತ್ತ ಶಾಸನದಲ್ಲಿ ತರಬೇತುಗೊಳಿಸಲು ಎಲ್ಲ ಪ್ರಯತ್ನಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದರು. ಎಲ್ಲ ಉಪಾಯಗಳನ್ನೂ ಒಳ್ಳೇ ಚಾಣಾಕ್ಷತೆಯಿಂದ ಪ್ರಯೋಗಿಸಿದರು. ಈ ಬದಲಾವಣೆ ಯಾರಿಗೂ ಯಾವ ನಷ್ಟವೂ ಆಗದಂತೆ ಆಗಬೇಕೆಂಬುದು ಇವರ ಉದ್ದೇಶವೇ ಆಗಿತ್ತು. ಶಾಸನಪ್ರಣಾಲಿ ಅಮೂಲಗ್ರವಾಗಿ ಪುನರ್ವಿವರಣೆ ತಾವರೂ ಯಾರಿಗೂ ಇದ್ದು ತಿಳಿಯಲಿಲ್ಲ. ಇವರಲ್ಲಿಯೇ ಜಾನ್ ಪಿಟರ್ಸರ ಅಸಾಧಾರಣತ್ವ. ಯುವರಾಜ ತನ್ನ ಮೂಲಕ ಯೆಂಬುದು ಯಾವ ವಿಪ್ಲವಕಾರಿಗೂ-ಅಧಿನಾಯಕರಿಗೆ ಕೂಡ- ತಿಳಿಯಲಿಲ್ಲ. ಇಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ಯುವರಾಜನ ಇಂದ್ರಿಯ ಲೋಲುಕತೆ ಮತ್ತು ವ್ಯಸನಗಳನ್ನು ಅಂತ ಪ್ರಜೆಗಳು ಅವರನ್ನು ಕೊಲ್ಲಲು ಬಹು ಸುಲಭವೆಂದು ಯತ್ತಿಸಿದರು. ಇಲ್ಲಿಯ ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟು ಸಾಧಾರಣತಂತ್ರವನ್ನು ಸಾರಿದ ದಿನ ಘಟನಾಕ್ರಮದಿಂದ ಯುವರಾಜರೇ ತನ್ನ ಉದ್ಧಾರಕರೆಂದ, ಸ್ವಾಂತ್ರ್ಯ ಮಂತ್ರದ ದ್ರಷ್ಟಾರರೆಂದು ಜನಕ್ಕೆ ಗೊತ್ತಾಯಿತು. ಈಗಲೋ ಜನರಿಗೆ ಜಾನ್ ಪಿಟರ್ಸರಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರೀತಿಯವರು ಯಾರೂ ಇಲ್ಲ. ಇವರ

ಹೆಂಡತಿ ಮಾರ್ಕೆಣ ಕನ್ಯೆ; ಸಾಧಾರಣತಂತ್ರವು ಪ್ರತಿಷ್ಠಿತವಾದ ಬಳಿಕ ಸಾಧಾರಣ ಪ್ರಜೆಯಂತೆ ಅಡಂಬರವಿಲ್ಲದೆ ಅವಳನ್ನು ಮಾಡುವೆಯಾದರು.”

“ಒಳ್ಳೇ ಅದ್ಭುತ ಮನುಷ್ಯರು. ಜಾನ್ ಪಿಟರ್ಸ್‌ರೊಡನೆ ನನ್ನ ಪರಿಚಯ ಮಾಡಿಕೊಡುವೆಯಾ?” ಎಂದು ಗೆಳೆಯ ಕೇಳಿದ.

“ಇವೊಂದು ದೊಡ್ಡ ಮಾತೆ? ಇವರ ಬಾಗಿಲು ಯಾವಾಗಲೂ ತೆರೆದಿರುತ್ತದೆ. ಒಮ್ಮೆ ನಿನ್ನನ್ನು ಅವರ ಕಡೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುವೆ. “ನಡೆ, ಈಗ ಅನಂದೋತ್ಸವದಲ್ಲಿ ಸೇರುವಾ.”

* * * *

ಜಾನ್ ಪಿಟರ್ಸ್ ಹೆಂಡತಿಯೊಡನೆ, ಉತ್ಸವದಲ್ಲಿ ಬಂಧು ಬಾಂಧವರ ಆತ್ಯಧಿಕ ಆದರದಿಂದ ವ್ಯತಿವ್ಯಸ್ತರಾಗಿದ್ದರು ಅವರಿಬ್ಬರೂ ಹೊಡೆಮರಳಿ ಹೋಗುವಾಗ ಬರ್ನಾರ್ಡ್ ಅವನೊಂದಿಗೆ ಹೋದನು. “ತಾವಿಲ್ಲಿ ಬರದಿದ್ದರೇ ನೆಟ್ಟಗಿತ್ತು. ಜರ್ಮನ್ ರಾಯಭಾರಿ ಪ್ರಿನ್ಸ್ ಸುಯೇಸ್ ಅಮಂತ್ರಣವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ.” ಎಂದ.

ಜಾನ್ ಪಿಟರ್ಸ್ ಹೇಳಿದ: “ಅದು ನಿಜ. ನಾನು ಪ್ರಿನ್ಸ್ ಸುಯೇಸರ ಕೈಗೆ ಬಂದ ತುತ್ತುನ್ನು ಕಸಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ನನ್ನ ಈ ಅಪರಾಧವನ್ನು ಅವರಿಂದಿಗೂ ಕ್ಷಮಿಸಲಾರರು. ನಾನು ಆ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಎಚ್ಚರಿಯದಿದ್ದರೆ, ಇಂಗ್ಲೆಂಡ್-ಫ್ರಾನ್ಸ್ ಗಳ ನೆರವನ್ನು ಪಡೆಯದಿದ್ದರೆ, ಎಲ್ಲ ನುಂಗುವ ಅವರ ದೊರೆ ಕೈಸರ್ ನಮ್ಮ ದೇಶವನ್ನು ಇನ್ನೊತ್ತಿಗೆ ಅರಗಿಸಿಕೊಂಡುಬಿಡುತ್ತಿದ್ದ. ನಾನು ಅವರ ಆಸೆಯನ್ನೆಲ್ಲ ವ್ಯರ್ಥಗೊಳಿಸಿಬಿಟ್ಟೆ. ಏನೇ ಆಗಲಿ, ಇನ್ನು ಅವರೊಡನೆ ನನ್ನ ಯಾವ ವಿರೋಧವೂ ಇಲ್ಲ. ಪಾಪ, ಅವರು ತನ್ನ ದೊರೆಯೆಂದು ತಲೆತಗ್ಗಿ ಸುವಂತಾಯಿತು”.

ಬಳಿಕ ಜಾನ್ ಪಿಟರ್ಸ್ ಸವಾರಂಭಸ್ಥಾನದಿಂದ ಹೊರಬಿದ್ದು ಹೆಂಡತಿಯೊಡನೆ ಶಕಟವನ್ನೇರಿದ. ಆಗ ಮುಚ್ಚುಂಜೆ ಸರಿದು ರಾತ್ರಿಯಾಗಿತ್ತು. ಬೀದಿಯ ಎರಡೂ ಪಕ್ಕಗಳಲ್ಲಿ ದಟ್ಟವಾದ ಗಿಡಗಳ ಸಾಲು. ಸಾಗರಿಕರ ಸಮ್ಮಿಶ್ರಕಲಕಲಾಟವನ್ನು ಕೇಳುತ್ತ ಅವರು ಸಾಗಿದ್ದರು.

“ಹಿಂದಿನ ಮಾತುಗಳು ಇಂದು ಸ್ವಪ್ನದಂತೆನಿಸುತ್ತಿವೆ” ಗ್ರೀಸ್ ಎಂದಳು.

“ ಅಸಾಧ್ಯವನ್ನು ಸಾಧ್ಯವಾಡಿಕೊಂಡೆವೆಂದು ಈಗಿನಿಸುತ್ತಿದೆ. ಆಸೆಯಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಮನುಷ್ಯಬದುಕಲಾರ; ಎಷ್ಟು ಸಂಕಟಗಳಲ್ಲಿ ಎಂಥ ವಿಲಕ್ಷಣ ಉಪಾಯಗಳಿಂದ ಪಾರಾದೆನೆಂಬುದನ್ನು ನೆನೆದರೆ ವಿಸ್ಮಯವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಇದೇ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ನನ್ನನ್ನಿರಿಯಲು ಚೂರಿಯೆತ್ತಿದ್ದ. ಎಲ್ಲರೂ ನನ್ನನ್ನು ದೇಶದ ಹಗೆಯೆಂದು ಭಾವಿಸಿದ್ದರು. ಎಲ್ಲಿ ಯಾವಾಗ ಯಾರ ಕೈಯಿಂದ ಸತ್ತೇನೆಂಬ ನಿಶ್ಚಿತತೆಯೇ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಈಗ ನಾನು ಒಬ್ಬೊಂಟಿಗನಾಗಿ ಎಲ್ಲಿ ಬೇಕಾದರೂ ನಿರ್ಭಯವಾಗಿ ತಿರುಗಾಡಬಲ್ಲೆ. ಇದೇ ಪರಮಲಾಭ ” ಎಂದ ಪಿಟರ್ಸ್.

“ ನಿಮ್ಮ ಸುನಾಮವೇ ಅಷ್ಟು ಕಲಂಕಿತವಾಗಿತ್ತು; ಅದರಿಂದ ನಿಮ್ಮೊಡನೆ ಮಾತನಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಯಾವ ಸನ್ನಹಗಳಿಗೂ ಧೈರ್ಯವಿರಲಿಲ್ಲ. ಇಂಥ ದುರ್ನಾಮವು ಅಷ್ಟೊಂದು ಇಷ್ಟವಾದದ್ದಲ್ಲ ”.

“ ದೇಶಹಿತಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಈ ಕಲಂಕಗಳನ್ನು ತಲೆಯವೇಲೆ ಹೊತ್ತಿದ್ದೆ; ದುರ್ವೈವಿ ನಿಕೋಲಸ್ ನನ್ನ ಭೂಮಿಕೆಯನ್ನು ವಹಿಸಿ ಪಾಪಪ್ರಮಾಣವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದ ಆವನಿಗೆ ತನ್ನ ಕುಕರ್ಮಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಫಲಜೋಗವನ್ನು ಉಣ್ಣುವ ಪ್ರಸಂಗವೇ ಬಂದಿತ್ತು. ನಾನು ನನ್ನ ಜೀವನನ್ನು ಸಂಕಟದಲ್ಲಿ ನೂಕಿ ಅವನನ್ನು ಉಳಿಸಿದೆ. ಅಂದೇ ನಾನು ಸಾಯತಕ್ಕವ. ಒಬ್ಬ ಆತ್ಮತ್ಯಾಗಿನಿ ಯಾದ ಯುವತಿ ತನ್ನ ಜೀವನನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ನನ್ನ ಜೀವನನ್ನು ಉಳಿಸಿದಳು. ಅವಳ ಪುಣ್ಯವನ್ನು ಈ ಜೀವನದಲ್ಲಿಯೇ ತೀರಿಸುವುದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ”

ಬಂಡಿ ಅತ್ಯುಚ್ಚಪರ್ವತವೊಂದರ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ನಿಂತಿತು. ಇಬ್ಬರೂ ನೀಶಬ್ದವಾಗಿ ಕೆಳಗಿಳಿದರು. ಗ್ರೇಸಳ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಬಿಳಿಗುಲಾಬಿಯ ದೊಡ್ಡಮಾಲೆಯೊಂದಿತ್ತು. ಹತ್ತಿರವಿದ್ದ ಸವಾಧಿಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಅವರು ಹೋದರು. ಚಿಕ್ಕ ಸವಾಧಿಸ್ಥಾನವೊಂದರ ಎದುರು ನಿಂತರು. ಸ್ತಂಭದ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಶುಭ್ರವಾದ ಸಂಗಮರವರಿ ಹಲಗೆಗಲ್ಲಿನಲ್ಲಿ ಬರೆದಿತ್ತು - ‘ ಮೇರಿ ಮಿತ್ರನಿಗಾಗಿ ಜೀವ ತೆತ್ತಿದ್ದಾಳೆ.’

ಗ್ರೇಸ್ ಆವೇಗಪೂರ್ಣ ಹೃದಯದಿಂದ ಗುಲಾಬಿಯ ಮಾಲೆಯನ್ನು ಸವಾಧಿಗರ್ಹಿಸಿದಳು. ಬಳಿಕ ಇಬ್ಬರೂ ಎಷ್ಟೋಹೊತ್ತು ಎನೆಯಿಕ್ಕದೆ ಆ ಚಿಕ್ಕ ಸವಾಧಿಯನ್ನೇ ನೋಡುತ್ತಲಿದ್ದರು. ಜಾನ್ ಪಿಟರ್ಸನ ಕಣ್ಣುಗಳಲ್ಲಿ ನೀರು ಸೂಸಿತು.

“ ಮನುಷ್ಯ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಏನಾಗರೂ ಮಹತ್ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಸಾಧಿಸಿದರೇ ಮನುಷ್ಯನ ಜೀವನ ಸಾರ್ಥಕ. ಆದರೆ ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಜೀವನಕ್ಕಿಂತ ಮರಣವೇ ಹೆಚ್ಚು ಗೌರವಪೂರ್ಣವಾಗಿರುತ್ತದೆ ” ಬಹಳ ಹೊತ್ತಿನಮೇಲೆ ಮೇರಿ ನುಡಿದಳು.

“ ನಿಜ. ದೃಷ್ಟಾಂತಕ್ಕಾಗಿ ದೂರ ಹೋಗಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ಕರ್ಮಮಯ ಜೀವನಕ್ಕಿಂತಲೂ ರಂಗವಿಲಾಸಿನಿಯಾದ ಮೇರಿಯ ವೃತ್ತ್ಯ ಲಕ್ಷ್ಯ ಪಟ್ಟು ಗೌರವವುಣವಾದದ್ದು. ನನ್ನ ಜೀವಕ್ಕಾಗಿ ಈಕೆ ತನ್ನ ಜೀವವನ್ನು ನಗುವೊಗದಿಂದ ಕೊಟ್ಟುಬಿಟ್ಟಳು. ಪರಮೇಶ್ವರನು ಈಕೆಯ ಆತ್ಮಕ್ಕೆ ಶಾಂತಿಯನ್ನೀಯಲಿ.”
